

Referat fra
Reguleringsmøtet
26. og 27. november
2009

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

REGULERINGSMØTET 26. OG 27. NOVEMBER 2009

SAKSLISTE

Sak 10/2009

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Sak 11/2009

Forvaltningsprinsippet - orientering om videre prosessen

Sak 12/2009

Regulering av fisket etter

- a) torsk og hyse nord for 62° N i 2010
- b) kysttorsk i 2010

Sak 13/2009

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2010

Sak 14/2009

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2010

Sak 15/2009

Regulering av fisket etter uer i 2010

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

Sak 16/2009

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2010

Sak 17/2009

Regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2010

Sak 18/2009

Regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2010

Sak 19/2009

Regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Sak 20/2009

Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2010

Sak 21/2009

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2010
- b) torsk i NAFO-området i 2010

Sak 22/2009

Regulering av dyphavsarter i internasjonale farvann i 2010

Sak 23/2009

Regulering av fisket etter reker i 2010

- a) ved Grønland
- b) i Nordsjøen og Skagerrak
- c) i NAFO-området

Sak 24/2009

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010

Sak 25/2009

Regulering av fisket etter makrell i 2010

Sak 26/2009

Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010

Sak 27/2009

Regulering av fisket etter brisling i 2010

Sak 28/2009

Regulering av fisket etter kolmule i 2010

Sak 29/2009

Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2010

Sak 30/2009

Regulering av fisket etter vassild i 2010

Sak 31/2009

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2010

Sak 32/2009

Regulering av fisket etter tobis i 2010

Sak 33/2009

Regulering av fisket etter øyepål i 2010

Sak 34/2009

Regulering av fisket etter

a) blålange i 2010

b) pigghå, brugde og håbrann i 2010

Sak 35/2009

Regulering av fisket etter brosme og lange

Sak 36/2009

Eventuelt

Sak 10/2009

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovndna +47 78 47 40 00
Telefákxa +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÅR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet Sak 10/2009 - Kvoteforhandling med 3. land

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskerne i samiske områder ytterligere forverret forhold i bevaring og utvikling av sitt språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Fartøyer som ikke ønsker eller har mulighet til å fiske på kvoter i bytte med 3. land må ikke få redusert sine norske kvoter.*
- *De fartøy som fisker Norges andel av kvotebyttet må helt eller delvis få fradrag for dette kvantumet ved tildeling av fiskekvote i Norge. Dette må gjelde f.o.m. 2011.*

Bakgrunn:

Sametinget er orientert om Norges kvotebytte med tredjeland. Når det gjelder kvotebytte er Sametinget opptatt av at bytteforholdene er gjensidige nasjonene imellom, og at de flåtegruppene som ikke kan eller vil delta i fiske på tilbytta kvoteandeler fra andre land, ikke blir skadelidende eller får nedsatt sine nasjonale kvoter som følge av kvotebytte med tredje 3. land.

Sametinget er opptatt av å ha en ressursfordeling innen fiskeriene som både gjenspeiler nasjonalt, regionalt og lokalt behov. Sametinget vektlegger også at lokalbefolkningen får tilgang til sine lokale ressurser og at fisket blir drevet på en bærekraftig måte.

Når det gjelder kvotebytte med 3. land er det flere høringsinstanser som stiller spørsmål med hvilken nytte kystflåten har av slike ordninger. Bivdi har i sin høringsuttalelse for reguleringen for 2009 (Sak 11) uttalt at;

...byttehandelen av torsk med 3. land bør komme kystflåten til del.

Norges Kystfiskarlag uttalte også i sin høringsuttalelse til reguleringene for 2009 (se *Regulering av fiske etter torsk og kysttorsk nord for 62°N i 2009*) at:

Kystflåten må i første omgang sikres en ressursandel som tilsier en reell 30-70 fordeling av den norske totalkvoten av torsk, der konvensjonelle fartøy over 28 meter og kvotebytte med 3.land avregnes havfiskeflåtens andel.

Kystfiskarlaget nevner også saken i forbindelse med drøftelse av Reguleringen i 2008, hvor det heter:

I tillegg kommer kvotebytte med 3. land styrker ytterligere styrker havfiskeflåtens driftsgrunnlag på bekostning av kystflåten

Sametinget ønsker ikke at kystflåtens kvoteandeler blir redusert eller blir overtatt av andre grupper som følge av kvotebytte med 3. land. Sametinget anser denne saken for prinsipiell viktig, og har allerede i Reguleringsrådet i november 2005 stilt spørsmål om hvilken nytte kystflåten under 15 meter har av disse bytteavtalene.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

Sak 11/2009

Forvaltningsprinsippet - orientering om
den videre prosessen

SAK 11/2009

FORVALTNINGSPRINSIPPET – ORIENTERING OM DEN VIDERE PROSESSEN

Det vises til sak 6/2009, Oppfølging av forvaltningsprinsippet, i Reguleringsmøtet 18. juni 2009. Reguleringsmøtet ble bedt om å komme med innspill og synspunkt i møtet, og fristen for å komme med skriftlige tilbakemeldinger ble satt til 1. oktober. Referatet fra Reguleringsmøtet er tilgjengelig på Fiskeridirektoratets nettsider.

Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra seks høringsinstanser, og tilbakemeldingene er oppsummert i vedlagte dokument som er oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Videre inneholder dokumentet Fiskeridirektoratets oppsummering hvor en gir tilbakemeldinger på hvordan direktoratet ser for seg at oversiktstabellen skal benyttes som et arbeidsverktøy. Tabeller som gir en oversikt over fastsatte forvaltningsmål i 2009 og hvilke arter eller bestander som i 2009 er registrert med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, er inkludert. Avslutningsvis viser tabell 3 hvordan bestander med høyt behov for nye eller reviderte tiltak etter Fiskeridirektoratets syn bør prioriteres.

Denne måten å tilnærme seg problemstillinger knyttet til prioriteringsdiskusjoner på, vil kontinuerlig være i utvikling, og oversiktstabellen og dens innhold vil endres over tid. I løpet av våren 2010 vil excel-regnearket bli gjennomgått og oppdatert. Det vil deretter bli anledning til en ny diskusjon om forvaltningsmål og hvilke arter eller bestander som skal registreres med høyt behov for nye eller reviderte tiltak i Reguleringsmøtet til våren 2010.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 09/16162
Deres referanse:
Vår dato: 20.11.2009
Deres dato:

Att:

OPPFØLGING AV FORVALTNINGSPRINSIPPET – EN OPPSUMMERING AV TILBAKEMELDINGER OG DET VIDERE ARBEIDET

1. Innledning

Det vises til sak 6/09 ”Oppfølging av forvaltningsprinsippet” som ble behandlet i Reguleringsmøtet 18. juni 2009. Fristen for tilbakemeldinger ble satt til 1. oktober.

2. Skriftlige innspill

Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra følgende høringsinstanser; Direktoratet for naturforvaltning (DN), Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening (FHL), Havforskningsinstituttet, Nordland Fylkes Fiskarlag (NFF) og Norges Fiskarlag. I tillegg har en fått tilbakemeldinger internt i Fiskeridirektoratet.

2.1. Generelt

Kommentarene Fiskeridirektoratet har mottatt er i stor grad av generell karakter, og ikke direkte knyttet til innholdet i oversiktstabellen over art/bestand.

Fiskeri- og havbruksnæringens Landsforening viser til at i et langsiktig perspektiv, må alle villtlevende marine ressurser forvaltes på en ansvarlig og god måte. Så blir det uunngåelige spørsmål om mange forskjellige hensyn som må avveies i forhold til hverandre, ut i fra det uomtvistelige faktum at det alltid vil være mangel på midler for å nå optimale mål. FHL mener at arbeidet må gjøres gradvis, ved at man til høsten tar ut noen av bestandene for konkret innsats. Etter FHLs mening vil visjonen uansett bli et nærmest endeløst løp, for å etterkomme det nye forvaltningsprinsippet med flere og strengere krav til forskning og forvaltning. Når alt levende liv i havet etter intensjonen i loven skal vurderes ut i fra hvorvidt beskatningen er bærekraftig, står man utvilsomt i fare for at det blir mye klatting og mindre anledning til grundighet. Ved stor spredning blir det naturligvis ikke gjort skikkelig arbeid på noen områder, med fare for mer ideologi enn praktisk nytte. I slik sammenheng mener FHL at

det er nødvendig å forholde seg til realitetene og konsentrere innsatsen om bestander som økonomisk sett har størst betydning.

Havforskningsinstituttet mener at innføringen av havressurslovens bestemmelser må skje gradvis, og at berørte arter må vurderes i en prioritert rekkefølge. Havforskningsinstituttet vurderer tilnærmingen med å utarbeide oversiktstabellen over art/bestand i hovedsak som en operasjonell, kortsiktig forbedring av dagens énbestandsforvaltning, men som med fokus på flere arter vil gi noe bedre informasjon om biodiversitet. Sett ut i fra ambisjonen om å gi forvaltningsråd basert på en holistisk økosystemtenkning, bemerker Havforskningsinstituttet at utkastet har store mangler, spesielt knyttet til betydningen av flerbestandsinteraksjoner, grunnleggende produksjonsforhold, og variabelt klima og klimaeffekter.

Havforskningsinstituttet viser videre til at bærekraftig forvaltning krever betydelig kunnskapstilfang, og Havforskningen sin bredde og dybdekompetanse må nyttes til å fylle kunnskapshullene innenfor et forskningsområde som er relativt nytt, men meget relevant sett på bakgrunn av de miljøutfordringer vi står ovenfor. I tillegg til de foreslåtte kortsiktige tiltakene med økt overvåkning og vurdering av en del arter, har instituttet behov for å prioritere langsiktig innsats. Havforskningsinstituttet peker avslutningsvis på at det er vanskelig å prioritere større endringer i overvåknings- og forskningsinnsatsen før man har kommet til en klar enighet om hva som menes med en bærekraftig forvaltning i et økosystem perspektiv. For Havforskningsinstituttets del betyr det i første omgang (i samarbeid med FKD og Fiskeridirektoratet) å spesifisere innholdet og formatet i fremtidige råd, som gjerne fortsatt kan være enbestandsråd, men der betydningen av de enkelte råd i et flerbestands- og økosystemperspektiv inkluderes.

Norges Fiskarlag viser til at det i utgangspunktet bør være kunnskap knyttet til bærekraftighet som skal danne grunnlaget for prioritering av forskningsinnsats. Utfordringen er å ha tilstrekkelig og kvalifisert forskningsdata som kan benyttes for å vurdere om en bestand er bærekraftig eller ikke. Dersom det nå skal framskaffes kvalifisert kunnskap om alle arter, og dette skal legges til grunn for framtidig forvaltning, vil det bli vanskelig å forsvare eksisterende forvaltningsstrategier, nettopp som følge av at kunnskap om ”mindre” økonomiske viktige arter ikke er like god som for de store, viktige økonomiske artene. Norges Fiskarlag er urolig dersom forvaltningsprinsippet tolkes som Fiskeridirektoratet har skissert i sitt notat, slik at dette medfører at en større del av forskningsinnsatsen må legges på bestander som bare sporadisk fangstes eller en har svært begrenset kvantumsuttak av. Norges Fiskarlag mener det er helheten i forvaltningen som må kunne forsvares, og da ut fra et forvaltningsprinsipp om å høste slik at det ikke påfører økosystemet irreversibel skade. I dette ligger det økt kunnskap, ikke bare for enkeltarter, men for de påvirkningsfaktorer og deres innflytelse på økosystemet. Norges Fiskarlag peker avslutningsvis på at utfordringen for forskerne i framtiden er å skaffe næring og forvaltning kunnskap om hvilke faktorer som driver fram endringene i økosystemet og påvirker utviklingen i bestandene. Denne kunnskapen bør være bærebjelken for forståelse av forvaltningen av økosystemet, og ut fra denne kunnskapen kan det diskuteres hva som skal prioriteres innenfor artsspesifikk forskning.

2.2. Forslag til utviding av oversiktstabellen over art/bestand

Havforskningsinstituttet har i sin helhet gjennomgått tilstandsvariablene, men vil likevel peke på at dyreplankton er satt til trofisk nivå 1, mens det internasjonalt vanligvis settes som nivå 2 (med planteplankton som nivå 1). De viser også til at det er et steg i riktig retning å vurdere hvor sterk rolle de ulike bestandene har i økosystemet, men at nytteverdien hadde vært større om det var knyttet til hvilke andre bestander de har en nøkkelrolle for. Når det gjelder tilstand

og fiskedødelighet viser Havforskningsinstituttet til at det ikke er tatt høyde for en eventuell vurdering av at bestander kan være for store og kanskje ha for lav fiskedødelighet. Vi har relativt dårlig erfaring med forvaltning av svært store bestander, og her er det behov for mye ny kunnskap.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at fangstmetode er viktig informasjon i forhold til forvaltningen av artene/bestandene. For visse arter er det også andre konkrete trusler og utfordringer som er viktige å ta hensyn til i forvaltningen. Eksempler kan være klimatiske forhold, forsurening, bifangst, overfiske etc. DN foreslår at det opprettes en egen kolonne hvor disse blir beskrevet i stikkordsform.

Direktoratet for naturforvaltning viser til at i tillegg til Rødlisten, kan Norge gjennom ulike internasjonale konvensjoner også ha forpliktet seg i forhold til forvaltning av bestemte arter, og foreslår på bakgrunn av dette å innføre en ny kolonne for internasjonale konvensjoner.

2.3. Kommentarer knyttet til den offisielle norske Rødlisten

Tabell 1 gir en oversikt over arter/bestander i oversiktstabellen som også er oppført på den offisielle norske Rødlisten. Fiskeridirektoratet har i kolonnen "Rødliste" gjengitt Artsdatabankens vurderinger av de enkelte arter/bestander.

Direktoratet for naturforvaltning kommenterer i sitt hørings svar at kategorien DD ikke er tatt i bruk i tabellen. Dette er blant annet aktuelt for flere arter i gruppene "skater og rokker" og "andre håer og haier", og DN viser til at i den grad medlemmer i slike samlegupper har spesielle forhold knyttet til seg bør de skilles ut av gruppen og fremstilles separat i oversiktstabellen. Tilsvarende bør det vurderes om det fra gruppen "andre sjøpattedyr" skal spesifisere artene som er oppført på Rødlisten, for å synliggjøre fokus på biologisk mangfold.

Tobis omfatter alle artene i silfamilien, og inkluderer havsil som er ført på den norske Rødlisten.

2.4. Kommentarer knyttet til kolonnen "Forvaltningsmål" i tabellen

Direktoratet for naturforvaltning viser til at forvaltningsmål 1-3 må oppfattes å hovedsakelig være en vurdering av den økonomiske posisjonen man ønsker at den enkelte art/bestand skal ha. Tiltak som settes inn for å sikre forvaltningsmål 1-3 kan i visse tilfeller ha en negativ innvirkning på evnen til å oppfylle forvaltningsmål 4, både for den arten det gjelder og for andre arter i økosystemet. I den grad dette inntreffer, viser DN til at hensynet til å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon bør ha fortrinnsrett.

1. Optimalt langtidsutbytte og 2. Høyt (stabilt) langtidsutbytte:

FHL har i utgangspunktet ikke innvendinger mot Fiskeridirektørens forslag om at artene listet opp i tabell 3 skal forvaltes med målsetning om optimalt langtidsutbytte og høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte.

Nordland Fylkes Fiskarlag viser til at torsk, hyse og sei er foreslått som arter som skal forvaltes med målsetning om optimal økonomisk langtidsutbytte, men er noe usikker i forhold til bestandsgrunnlaget for nordøstarktisk sei og mener at bestanden bør granskes grundig fremover. Videre bør nvg-sildens vandringsmønster granskes ut fra et føre-var prinsipp.

3. Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå og 4. Sikre biodiversitet og økosystemfunksjoner:
FHL har i utgangspunktet ikke innvendinger mot Fiskeridirektørens forslag.

Nordland Fylkes Fiskarlag registrerer at kysttorsk er anført som en art hvor langtidsutbyttet gradvis kan økes utover dagens nivå, men på sikt da arten er ansett som en truet art i dag. Styret er usikker på hvordan forvaltningen av kysttorsk skal skje i forhold til nordøstarktisk torsk, hvordan skal kysttorsk og annen torsk skilles i fangstøyemed.

5. Desimere bestanden og 6. Uavklart:

Direktoratet for naturforvaltning har sett spesielt på fire arter som er oppført med forvaltningsmål 5 og 6. Amerikansk hummer er oppført med forvaltningsmål 5, noe som DN er enig i. Kongekrabbe er i oversiktstabellen over art/bestand oppført med forvaltningsmål 6, men DN viser til at siden kongekrabbe er en introdusert art i dette havområdet bør denne helt klart få forvaltningsmål 5, desimere bestanden. DN viser videre til at det er usikkert om spredningen av snøkrabbe skyldes naturlige forhold eller om den er spredt av mennesker. Denne bør ha kategori 6 inntil man har avklart om denne skal regnes som en introdusert art. For stillehavsøsters er DN enige i forvaltningsmål 5, desimere bestanden.

FHL må få komme mer spesifikt tilbake til Fiskeridirektørens anmodning om innspill på hvilke forvaltningsmål arter/bestander i kolonnen for uavklart bør ha.

Nordland Fylkes Fiskarlag viser til at blant annet steinkobbe er oppført med uavklart forvaltningsmål, og mener at selartene som har sin biotop langs norskekysten bør bli gjenstand for grundige bestandsundersøkelser og at det bør være et forvaltningsmål om en optimal fangst av disse bestandene. Dette er viktig for å etterstrebe en balansert og optimal utnytting av ressursene i sjøen. Taskekrabbe er også oppført med uavklart forvaltningsmål og Nordland Fylkes Fiskarlag viser til økt fangst og mye observasjoner av taskekrabbe langs kysten av Nordland. Taskekrabbe har blitt et viktig supplement til kystfiskerne i Nordland og det ser ut som om bestanden av taskekrabbe er "ubegrenset", men NFF viser til at arten kanskje burde avklares gjennom et forvaltningsmål.

2.5. Kommentarer knyttet til kolonnen "nye tiltak" i oversiktstabellen

Havforskningsinstituttet viser til at det i en fremtidig listing bør være tydelig kobling mellom navn på bestander/arter/artsgrupper og begrunnelsen for den aktuelle plassering i prioriteringskategorier. For å kunne kvalitetssikre de prioriteringer som fattes på bakgrunn av disse listene, er det avgjørende at det fremkommer både hvilke tilstandsvariable som er vurdert og hvilket datagrunnlag som ligger bak vurderingen. I oppstartsfasen vedrørende implementering av havressurslovens bestemmelser i praktisk fiskeriforvaltning, vil Havforskningsinstituttet støtte Fiskeridirektoratets forslag til prioriterte bestander, selv om det er ulike kriterier som ligger til grunn for prioriteringen av de ulike artene og selv om det ikke framgår klart av saksutregningen hvilke kriterier som har veid tyngst i de ulike tilfellene. Dette gjelder: brosme, kveite i sør, lange, lodde i Barentshavet, reker i Nordsjøen, sjøkreps, stillehavsøsters, tobis i sør, kysttorsk i sør og nord og torsk i Nordsjøen. I tillegg mener Havforskningsinstituttet at pigghå og ål bør inkluderes i listen over prioriterte arter/bestander på grunn av manglende forvaltningsmålsetninger/ overvåkningstiltak.

FHL noterer den oppgitte oversikt for hvilke arter/bestander som har behov for nye eller reviderte tiltak og ber om å få komme mer spesifikt tilbake til Fiskeridirektørens anmodning om innspill til plassering av arter/bestander i de tre kategoriene i kolonnen "nye tiltak".

Nordland Fylkes Fiskarlag deler oppfatningen om at lodde og kysttorsk er bestander som har høyt behov for nye eller reviderte tiltak. NFF mener videre at artene blåkveite, breiflabb, havert, kveite (nord), makrell, steinkobbe og uer er bestander som bør flyttes fra middels behov til høyt behov for nye eller reviderte tiltak. Samtidig bør nvg-sild og nordøstarktisk sei flyttes fra lavt behov til høyt behov for nye eller reviderte tiltak. Videre mener NFF at grønlandssel og ringsel bestandene bør vurderes nærmere i forhold til forskning.

3. Fiskeridirektoratets oppsummering

3.1. Generelt om arbeidet

Forvaltningsprinsippet bygger på prinsippet om at forvaltningen skal følge med på utviklingen i bestandene og kontinuerlig vurdere om beskatningen er bærekraftig eller om det er behov for å innføre nye eller endrede forvaltningstiltak. Forvaltningen må benytte best mulig tilgjengelig informasjon for å vurdere eventuelle behov for tiltak. Listen over arter som skal vurderes i forhold til bærekraftig beskatning er lang, da det i tillegg til de kommersielt og økonomisk viktige bestandene drives kommersiell høsting av omtrent 90 bestander. Bestandene skal holdes under observasjon, men da en ikke har tilstrekkelige ressurser til å følge opp alle artene eller bestandene like tett, må de ulike artene/bestandene vurderes med ulike omfang og hyppighet.

Formålet med oversiktstabellen over arter/bestander, er å synliggjøre hvilke arter eller bestander Fiskeridirektoratet prioriter med hensyn til å iverksette tiltak. Prioriteringene i oversiktstabellen er altså Fiskeridirektoratets interne prioriteringer med hensyn til utvikling av nye eller endrede forvaltningstiltak. De fleste kommersielt viktige bestandene er regulerte, og disse reguleringene tas opp til diskusjon i Reguleringsmøtene som arrangeres to ganger i året. Reguleringene utvikles kontinuerlig fordi disse artene følges opp gjennom de årlige reguleringene og mindre justeringer og tilpassninger av allerede eksisterende reguleringer gjøres når utviklingen i fiskeriet tilsier at dette er nødvendig. Disse kontinuerlige justeringene og tilpassningene er ikke tiltak som defineres inn under kolonnen ”nye tiltak”. I denne kolonnen definerer en inn konkrete reguleringstiltak for arter som ikke allerede er regulerte, behov for omfattende endringer i allerede eksisterende reguleringer eller behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR.

For de artene i kolonnen ”nye tiltak” som er oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, kan Fiskeridirektoratet foreslå å innføre nye eller endrede forvaltningstiltak. Nødvendige reguleringer kan være adgangs- eller kvotereguleringer, tekniske reguleringer eller andre former for tiltak. Forslagene vil være basert på allerede eksisterende tilgjengelig informasjon. Når forvaltningstiltak er foreslått og innført, vil Fiskeridirektoratet anse utviklingsarbeidet med disse artene som ferdigstilt, og forvaltningstiltakene vil deretter inngå i driften sammen med de øvrige reguleringene en har.

Prioriteringene i kolonnen ”nye tiltak”, gir ikke uttrykk for Havforskningsinstituttets totale oversikt over prioriteringer. Havforskningsinstituttet sin egen prioritering vil med stor sannsynlighet ha en helt annen rekkefølge, med helt andre arter som topprioritert enn det Fiskeridirektoratet har i sin oversiktstabell. Når forvaltningen har innført tiltak for arter/bestander, vil likevel disse forvaltningstiltakene ofte resultere i økt etterspørsel etter forsknings- og overvåkingsinnsats fra Havforskningsinstituttet sin side. Denne økte etterspørselen kan påvirke Havforskningsinstituttets prioriteringer, for eksempel via tildelingsbrevet fra Fiskeri- og kystdepartementet. Havforskningsinstituttets prioriteringer må

diskuteres i et langsiktig perspektiv, hvor oversiktstabellen over art/bestand bare ett av elementene i denne diskusjonen.

Oversiktstabellen over art/bestand skal danne grunnlag for prioriteringsdiskusjoner, og være et redskap i arbeidet med å vektlegge de ulike faktorene som har betydning for prioriteringer. En forsøker å få en oversikt ved å registrere og systematisere forvaltningsrelatert informasjon, slik at når tiltaksbehovet for de enkelte arter/bestander skal veies mot hverandre, må det vurderes hvor detaljert det er hensiktsmessig at informasjonen er. Jo flere rader og kolonner en velger å ha, jo mer uoversiktlig kan det synes og jo vanskeligere er det å skaffe seg et overordnet inntrykk som skal danne basis for prioriteringsbeslutninger. For å kunne prioritere, er det nødvendig å begrense informasjonsmengden slik at den er håndterlig og gjør det mulig for beslutningstaker å få en oppfatning av hvilke arter/bestander som bør prioriteres fremfor andre.

Kolonnen art/bestand tar utgangspunkt i fiskeslagene registrert i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister, men inkluderer også arter eller bestander som en ikke har registrert fangst på. Disse aggregeres deretter opp til den listen en finner i oversiktstabellen over art/bestand. En har valgt å lage samlebetegnelser og samlegrupper for å gjøre tabellen mer oversiktlig. Oversiktstabellen over art/bestand skal være et verktøy for Fiskeridirektoratet til å avklare hvilke arter/bestander som skal få høyest prioritet. Tilgjengelig fangstinformasjon vil ofte være viktig kunnskap, både for å ha en oversikt over fiskepress, men også fordi mange av forvaltningstiltakene vil være knyttet til å redusere fangstmengde eller endre fangstmønster. Fiskeridirektoratet ønsker en oversikt som er forvaltningsmessig håndterbar og har derfor valgt å benytte samlebetegnelser/samlegrupper. Artsinndelingen som ligger i bunn for aggregeringen baseres på fiskeristatistikkens registre og kan være mangelfull i et økologisk perspektiv. Fiskeridirektoratet er også kjent med at det sannsynligvis landes en del fisk under feil navn fordi artskunnskapen i fiskerinæringen er begrenset, spesielt når en ser på de arter eller bestander som det fiskes lite av. Informasjonen i Sluttseddelregisteret vil likevel være et viktig bidrag når en skal benytte den beste tilgjengelige informasjonen til å vurdere om en art/bestand beskattes bærekraftig. Forvaltningstiltak vil derfor i noen tilfeller måtte baseres på samlegrupper, slik at det iverksettes tiltak som er oversiktlige og håndterbare både for fiskere og myndigheter. Et eksempel på en slik samlegruppe er skater og rokker.

For Fiskeridirektoratet er oversiktstabellen over art/bestand et arbeidsverktøy, som kontinuerlig er i utvikling. Fiskeridirektoratet har i oppstartsfasen vurdert ulike elektroniske måter å presentere informasjonen på, også databaser. En har valgt å prioritere videreutvikling av selve arbeidsverktøyet og dets innhold, før en tar alternativ elektronisk tilrettelegging opp til diskusjon igjen.

Kolonnen "Økosystem" henfører arten eller bestanden til økosystem. De fleste arter/bestander vil i praksis bli beskattet i flere av økosystemene, og inndelingen vil måtte være et kompromiss mellom bestandenes faktiske fysiske utbredelse og det som er operasjonelt relevant og forvaltningsmessig håndterbart. Fiskeridirektoratet har i tillegg valgt å splitte enkelte arter ved å skille mellom nord og sør i artsnavnet. Nord og sør er en vel innarbeidet betegnelse, som betyr at en skiller mellom nord og sør for 62°N. Dette skillet gjøres av regulerings- og konsesjonsmessige forhold, fordi begrepene i oversiktstabellen må være operasjonelle i forhold til hva som er relevant i fiskeri- og reguleringssammenheng.

3.2. Forvaltningsmål

I denne kolonnen skal det angis hvilket forvaltningsmål vi faktisk har for vedkommende art/bestand. Det skal altså være en sammenheng mellom det vi faktisk har gjort og det vi eventuelt ønsker å gjøre, og målsetningen som angis for arten eller bestanden. Inndelingen er slik at 1 er det mest ambisiøse og 4 det minst ambisiøse målet. Bestander som merkes med verdien 4, er bestander der en ikke har et eksplisitt mål med hensyn til økonomisk avkastning, og reguleringsinngrep vil være begrunnet ut i fra betraktninger om å sikre biologisk mangfold og økosystemets funksjon. For bestander som en har et mer ambisiøst mål for, ligger det i bunn at biologisk mangfold og økosystemets funksjon er oppfylt. Tilsvarende ligger biodiversitet til grunn for bestander med uavklart forvaltningsmål.

Innenfor naturens grenser for hvor mye en kan høste av en bestand, er det mange måter å utnytte ressursen på. Frem til nå har en konsentrert seg om de økonomisk viktige bestandene med hensyn til å fremskaffe forskningsbasert kunnskap og iverksette tiltak, og i de senere år er det utviklet forvaltningsstrategier for våre økonomisk viktigste ressurser. Det er i arbeidet med oversiktstabellen naturlig og nødvendig å konkretisere hva vi vil med våre øvrige ressurser og det er derfor behov for å utvikle operasjonelle forvaltningsmål. Fiskeridirektoratet laget derfor et utgangspunkt som skulle diskuteres i Reguleringsmøtet. Tilbakemeldingene inneholder ikke forslag til å endre de forvaltningsmålene som ble foreslått. En har likeledes ikke mottatt forslag til alternativ innplassering for de artene/bestandene med uavklart forvaltningsmål.

Å fastsette konkrete og operasjonelle mål for utnytting av den enkelte art eller bestand, er relativt nytt i forvaltningssammenheng, og det er derfor naturlig at en bruker tid på denne prosessen. Ved å jevnlig ta opp forvaltningsmålene til diskusjon, ser Fiskeridirektoratet for seg at denne måten å tilnærme seg til problemstillingen på vil modnes over tid. Fiskeridirektoratets ønsker at en i forvaltningen av arter eller bestander ser sammenhengen mellom forvaltningsmål og reguleringstiltak, slik at forvaltningsmålet blir bestemmende for hvor strenge reguleringstiltak som iverksettes.

Fiskeridirektoratet endrer ikke på de forvaltningsmålene som var foreslått i sakspapirene. Det er også fornuftig å la de artene som var oppført med forvaltningsmål "uavklart", bli stående. Fastsetting av forvaltningsmål vil bli tatt opp til vurdering i den årlige evalueringen. Det tas sikte på å avklare forvaltningsmål for flere arter/bestander, slik at listen over arter eller bestander med uavklart forvaltningsmål reduseres på sikt.

Tabell 1. Oversikt over forvaltningsmål fastsatt i 2009.

1. Optimalt økonomisk langtidsutbytte	2. Høyt (stabilt) langtidsutbytte	3. Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	4. Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon	5. Desimere bestanden	6. Uavklart
Hvitting	Krill Antarktisk	Blåkveite	Andre håer og haier	Amerikansk hummer	Brisling Hav
Hyse Nordsjøen	Reker 3LM	Breiflabb	Andre sjøpattedyr	Stillehavsøsters	Brisling Kyst
Hyse Nordøstarktisk	Reker Barentshavet	Hummer	Andre skalldyr og bløtdyr		Brosme
Kolmule	Reker Øst Grønland	Kveite Nord	Annen fisk		Kamskjell
Lodde Barentshavet	Rognkjeks	Makrellstørje	Annen flatfisk		Kongekrabbe
Lodde Island	Stortare	Torsk Kyst Nord	Annen tang og tare		Kongsnegl
Makrell	Vassild	Torsk Kyst Sør	Blålange		Kveite Sør
Reker Nordsjøen	Vågehval	Uer snabel	Brudge		Lange
Rødspette Nordsjøen		Uer vanlig	Dyphavsarter		Lyr
Rødspette Skagerrak			Grønlandssel Vestisen		Lysing
Sei Nordsjøen			Grønlandssel Østisen		Rødspette Nord
Sei Nordøstarktisk			Havert		Sjøkreps
Sild NVG			Hvalross		Snøkrabbe
Sild sør for 62°N			Håbrann		Steinbiter
Torsk Nordsjøen			Klappmyss		Steinkobbe
Torsk Nordøstarktisk			Leppefisker		Taggmakrell
			Pigghå		Taskekrabbe
			Polartorsk		Tobis Sør
			Raudåte		Uer Irmingerhavet
			Ringsel		Østers
			Sild Trondheimsfjord		Øyepål
			Skater og rokker		
			Tobis Nord		
			Ål		

3.3. ”Nye tiltak”

Fiskeridirektoratet viste i Reguleringsmøtet til at en hadde konstatert et høyt behov for nye eller reviderte tiltak for 12 arter eller bestander. Tabell 2 gir en oversikt over disse artene/bestandene.

Tabell 2. Arter/bestander registrert med høyt behov for nye eller reviderte tiltak i 2009.

Høyt behov for nye eller reviderte tiltak
Blålange
Brosme
Kveite Sør
Lange
Lodde Barentshavet
Reker Nordsjøen
Sjøkreps
Stillehavsøsters
Tobis Sør
Torsk Kyst Nord
Torsk Kyst Sør
Torsk Nordsjøen

Havforskningsinstituttet foreslår å legge til to arter/bestander i denne listen, pigghå og ål. Det er fra 2010 forbudt å fiske og lande ål. En arbeidsgruppe med representanter fra Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og næringen er nedsatt for å lage et opplegg for et overvåknings-/forskningsfiske etter ål. Fiskeridirektoratet vil oversende et forslag til forskrift til Fiskeri- og kystdepartementet i løpet av 2009, for oppstart av overvåknings-/forskningsfisket i 2010. Når opplegget for overvåknings-/forskningsfisket er fastsatt, har dette funnet sin form og inngår i den ordinære oppfølgingen av reguleringer. Fiskeridirektoratet vil derfor ikke føre ål opp på listen med høyt behov for nye eller reviderte tiltak i 2010. Det blir aktuelt å føre ål opp med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, dersom en ved evaluering finner det nødvendig å justere det eksisterende opplegget.

Fiskeridirektoratet ser klart at der også er et forsknings- og overvåkningsbehov for ål og pigghå, samt for mange andre arter som ikke er inkludert i tabell 2 og at Havforskningsinstituttet har et behov for å planlegge hvordan de skal utnytte ressursene på best mulig måte. Havforskningsinstituttet må på lik linje med Fiskeridirektoratet foreta en transparent vurdering av det eksisterende forsknings- og overvåkningsbehovet.

Fem av artene/bestandene med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, har uavklart forvaltningsmål. Dette gjelder brosme, kveite sør, lange, sjøkreps og tobis sør. Fiskeridirektoratet mener at de artene eller bestandene som kommer i konflikt med forvaltningsmålet om å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon, har høyest prioritet. Lange og brosme vil for eksempel på bakgrunn av dette være prioritert etter tobis.

Når det gjelder lodde i Barentshavet, er det definert et høyt behov for å revidere eksisterende beslutningsregel. Dette er et arbeid som i hovedsak vil kreve ressurser hos Havforskningsinstituttet.

Basert på innspillene i Reguleringsmøtet og skriftlige innspill, beholdes oversikten over arter/bestander med et høyt behov for nye eller reviderte tiltak uendret.

4. Arbeidet videre og oppsummering

Oversiktstabellen over art/bestand er en forlengelse av énbestandstilnærming og tar ikke opp alle problemstillinger knyttet til økosystembasert forvaltning. Dette gjelder problemstillinger knyttet til redskapsbruk og fiskeri, som påvirkning av bunnhabitat, fangst av undermålsfisk etc. En egen oversiktstabell over fiskeri som skal gi en oversikt over disse problemstillingene, er tenkt utarbeidet. Da denne tabellen vil ta utgangspunkt i fiskeri og fangstmetode og belyse fiskeriene og redskapenes mulige negative påvirkninger på det marine miljøet, finner en det ikke formålstjenelig å utvide oversiktstabellen over art/bestand med en kolonne for fangstmetode.

12 arter/bestander er ført opp med høyt behov for nye eller reviderte tiltak. Antall prioriterte arter eller bestander er for mange til at Fiskeridirektoratet har ressurser til å følge opp alle i 2010. Det må derfor foretas prioritering. En stram prioriteringsliste vil være lite hensiktsmessig og fleksibel, da en har muligheten til å jobbe parallelt med flere arter eller bestander. Fiskeridirektoratet skriver i saksdokumentet at den endelige prioriteringen av bestander som skal følges opp med utredning av tiltak kommende år, vil måtte skje i en dialog mellom Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet. For flere av artene/bestandene har Fiskeridirektoratet allerede satt i gang et arbeid med å utarbeide og å foreslå ulike forvaltningstiltak. Prioriteringene må gjenspeile begrensede ressurser, og en har derfor valgt å innplassere artene/bestandene med høyt behov for tiltak i to kategorier;

første og andre prioritet. Arter eller bestander med første prioritet, er de artene/bestandene som en etter Fiskeridirektoratet syn bør prioritere først med hensyn til å følge opp med nye eller reviderte tiltak i 2010. Fiskeridirektoratet vil likevel være åpen for å utvikle tiltak for andre arter eller bestander enn disse 12, dersom det skulle oppstå en situasjon hvor det viser seg å være hensiktsmessig.

Tabell 3. Prioriterte arter/bestander i 2010, inndelt i 1. og 2. prioritet.

1	2
Blålange	Brosme
Kveite Sør	Lange
Lodde Barentshavet	Reker Nordsjøen
Tobis Sør	Sjøkreps
Torsk Kyst Nord	Stillehavsøsters
Torsk Kyst Sør	
Torsk Nordsjøen	

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan Fiskeridirektoratet ønsker å prioritere i 2010.

Med hilsen

Liv Holmefjord

Aksel Eikemo

Sak 12/2009

Regulering av fisket etter

- a) torsk og hyse nord for 62° N i 2010
- b) kysttorsk]&\$%\$

SAK 12a/2009

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N I 2010

1 SAMMENDRAG

Det avsettes et kvantum på 3 000 tonn torsk for fartøy i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms, og det foreslås å trekke dette kvantumet fra totalkvoten før fordeling til trålere og konvensjonelle fartøy. Fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 11 meter får etter forslaget en høyere overregulering i fisket etter torsk enn det som ble fastsatt for 2009. For fartøy i åpen gruppe foreslås maksimalkvoter, med garanterte kvoter i bunn. Videre foreslås det å forby fiske av torsk for omsetning i fritidsfisket.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2008

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene i 2008.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi år 2008

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	57 842	57 743	99	99,8 %	860 315
Konvensjonelle	137 371	141 234	- 3 863	102,8 %	2 398 262
Avsetning bifangst ¹	5 000				
Lukket gruppe:	102 264	108 117	- 5 853	105,7 %	1 854 767
Under 11 m st.l.	29 656	30 358	- 702	102,4 %	499 721
11 - 14,99 m st.l.	25 566	31 521	- 5 955	123,3 %	539 186
15 - 20,99 m st.l. ²	20 453	20 053	400	98,0 %	348 344
21 m og over ²	26 589	26 185	404	98,5 %	467 516
Havfiskefartøy	17 597	17 514	83	99,5 %	299 841
Åpen gruppe	12 510	15 603	-3 093	124,7 %	243 654
Levende fangst	200	230	-30	115,0 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 473	527	92,5 %	97 270
Fritids- og ungdomsfiske		2 132	- 2 132		32 130
Annet		1 793	-1 793		31 713
Totalt	202 413	209 605	-7 192	103,6 %	3 419 690

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 13. november 2009

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet.

² 1 588 tonn (964 + 624) ble avsatt til distriktskvote og deretter til dekning av bifangst i andre fiskerier.

Totalt ble det landet 209 605 tonn torsk, noe som innebar et overfiske av den norske totalkvoten på 202 413 med 7 192 tonn (3,6 %).

Av gruppekvoten for trålfartøy var det i utgangspunktet avsatt 1 896 tonn torsk til distriktskvote. Denne avsetningen ble 29. september 2008 fordelt på gruppen gjennom en

økning av fartøykvoten fra 639 til 661 tonn for fartøy med en kvotefaktor på 1,00. Ved årsskiftet stod det igjen 99 tonn av trålerne gruppekvote.

Konvensjonelle fartøy i lukket og åpen gruppe hadde en samlet kvote på 137 371 tonn, inkludert bifangstavsetningen på 5 000 tonn. Totalt fisket fartøy i denne gruppen 141 234 tonn, noe som innebærer et samlet overfiske på 3 863 tonn (2,8 % av gruppekvoten).

Torskekvotene ble ikke refordelt i åpen eller lukket gruppe.

Det ble avsatt 200 tonn til dekning av kvotebonus ved levende fangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2008. Levende fangst avregnes med 80 % av kvantumet på sluttседdelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister er totalt 1 552 tonn registrert som levende fangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 393 tonn registrert som forskningsfangst, og 7 tonn som fangst fra fritidsfiske. De resterende 1 152 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 230 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

2.2 KVOTER OG FANGST I 2009

2.2.1 Kvoter i 2009

Tabell 2 viser fordelingen av totalkvoten av torsk i 2009:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2009

Land	Kvote
Norge	243 100 tonn
Russland	231 100 tonn
Tredjeland	71 800 tonn
Totalt	546 000 tonn

Totalkvoten inkluderer 21 000 tonn norsk kysttorsk. Inntil 18 000 tonn, 9 000 tonn til hver av partene kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 7 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål. I tillegg er det i gjeldende regulering påplussert 1 000 tonn til den norske flåten som Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon opprinnelig satte av til tredjeland. TAC for nordøstarktisk torsk er på 525 000 tonn.

Norge har tildelt tredjeland 600 tonn mindre i Norges økonomiske sone og 37 tonn mindre i Svalbardsonen enn det tredjelandskvoten gir anledning til. Det er altså til sammen 637 tonn av tredjelandskvoten som ikke er tildelt noe fartøy.

Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 237 100 tonn.

Av Norges kvote er det avsatt 3 500 tonn til ungdomsfiskeordningen/fritidsfiske og 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendefangst av torsk med konvensjonelle redskaper. Den norske kvoten er videre fordelt med 71 343 tonn (30,58 %) til trål og 161 957 tonn (69,42 %) til konvensjonelle redskaper.

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike gruppene i 2009:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2009

Fartøygrupper	Kvoter i tonn
Torsketrål	70 593
Seitrål	750
Sum trål	71 343
Konvensjonelle havfiskefartøy	20 747
Lukket gruppe	120 027
Åpen gruppe	14 683
Avsetning til bifangst	6 500
Sum konvensjonelle redskaper	161 957

2.2.2 Utviklingen i fisket i 2009

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum hittil i 2009, fordelt på de ulike gruppene:

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi år 2009

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	71 343	51 497	19 846	72,2 %	507 794
Konvensjonelle	161 957	138 011	23 946	85,2 %	1 649 178
Avsetning bifangst ¹	6 500				
Lukket gruppe:	120 027	113 741	6 286	94,8 %	1 369 933
<i>U 11 m hj.l.</i>	33 188	26 474	6 714	79,8 %	317 826
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>	31 879	32 281	- 402	101,3 %	406 063
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	32 935	32 872	63	99,8 %	398 859
<i>21 m og over</i>	22 025	22 114	- 89	100,4%	247 185
Havfiskefartøy	20 747	13 454	7 293	64,8 %	154 611
Åpen gruppe	14 683	10 816	3 867	73,7 %	124 634
Levende fangst	300	204	96	68,0 %	
Forskning og forvaltning	7 000	4 628	2 372	66,1 %	38 956
Fritids- og ungdomsfiske	3 500	707	2 793	20,2 %	7 810
Annet		129	- 129		1 575
Totalt	244 100	195 176	48 924	80,0 %	2 205 313

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 16. november 2009

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet.

Det er avsatt 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskap. Levendefangst avregnes med 80 % av kvantumet på sluttseddelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister er totalt 1 343 tonn torsk registrert som levendefangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 315 tonn registrert som forskningsfangst og 6 tonn som fritidsfangst. Disse fangstene er i tabell 5 tatt med under "forskning- og forvaltning" og "fritids- og ungdomsfiske". De resterende 1 022 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket- og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 204 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebousen ved levendefangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til konvensjonelle kystfiskefartøy.

Landet kvantum innenfor forsknings- og undervisningskvoten utgjør 1 450 tonn på konvensjonell gruppe og 3 178 tonn på trål.

2.3 BESTANDSSITUASJONEN

Toktmålinger, fangststatistikk og biologisk prøvetaking danner grunnlaget for bestandsberegningene. Innsatsdata fra fangstdagbokpliktige fartøyer brukes som støtteinformasjon. Prøvetaking av norske landinger foregår dels ved at Havforskningsinstituttet sender personell rundt på fiskemottak, og dels ved at fiskere selv foretar regelmessige målinger (referanseflåten). I tillegg kommer betydelig prøvemateriale fra Kystvaktens inspeksjoner og fra Overvåkningstjenesten, samt fiskefartøy innleid for spesielle forskningsoppdrag. Referanseflåten er noen utvalgte fiskefartøyer som gjennom en samarbeidsavtale med Havforskningsinstituttet har påtatt seg regelmessig prøvetaking fra sitt fiske.

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk torsk til å ha god reproduksjonsevne, og beskatningen er bærekraftig. Gytebestandens størrelse er over føre-var-grensen (B_{pa}), noe den også har vært siden 2002. Fiskedødeligheten har blitt redusert betydelig fra godt over kritisk nivå (F_{lim}) i 1999 til føre-var-nivået F_{pa} i 2008. Toktene indikerer at årsklassene 2006 - 2008 er under gjennomsnittet.

Kritisk verdi for gytebestand (B_{lim}) er 220.000 tonn, og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,74. Føre-var-grensen for gytebestand (B_{pa}) er 460.000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,40. En gytebestand under kritisk grense gir stor risiko for redusert rekruttering, og en fiskedødelighet over kritisk grense vil i det lange løp bringe gytebestanden under kritisk grense. Sammenliknet med bestandsvurderingen forrige år er bestanden i 2008 justert opp med 11 % for totalbestand og 18 % for gytebestand. Fiskedødeligheten for 2007 er justert ned med 0,05. Forventet fiskedødelighet i 2009 er 0,30, og en videreføring av dette nivået i 2010 vil gi en TAC neste år på 605 000 tonn. Forventet gytebestand i 2010 er 1 353 000 tonn.

ICES påpeker at urapporterte landinger i 2008 er beregnet til å være 15 000 tonn, noe som er en vesentlig reduksjon i forhold til nivået i 2006. Urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og undergraver målsettingene i den vedtatte forvaltningsregelen, og ICES understreker derfor viktigheten av å avregne all fangst fra totalkvoten.

2.4 KVOTESITUASJONEN I 2010 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

Den forvaltningsregelen som er anvendt de senere år har ICES ansett å være i samsvar med en føre-var-tilnærming. Et element i beskatningsstrategien har vært å fastsette totalkvoten (TAC) slik at den ikke endres med mer enn +/- 10 % av totalkvoten for foregående år. Dette skulle tilsi en totalkvote i 2010 på 577 500 tonn.

I 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det konstatert et behov for å forbedre forvaltningsregelen, slik at den kan brukes i perioder med sterk vekst eller oppskrivninger av bestanden. Partene ble derfor enige om å fastsette et kriterium som tilsier at fiskedødeligheten (F) ikke skal være lavere enn 0,30. Det ble lagt til grunn at en slik justering er biologisk forsvarlig, og det ble besluttet å be ICES bekrefte at dette er i tråd med føre-var-prinsippet, slik at råd i fremtiden skal gis i samsvar med den reviderte forvaltningsregelen.

Med grunnlag i den justerte forvaltningsregelen ble partene enige om en totalkvote på 628 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmansk torsk” og 21 000 tonn norsk kysttorsk. Det avsettes 83 910 tonn torsk til tredjeland. De resterende 544 090 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten som følger:

Tabell 5: Kvotesituasjonen for 2010

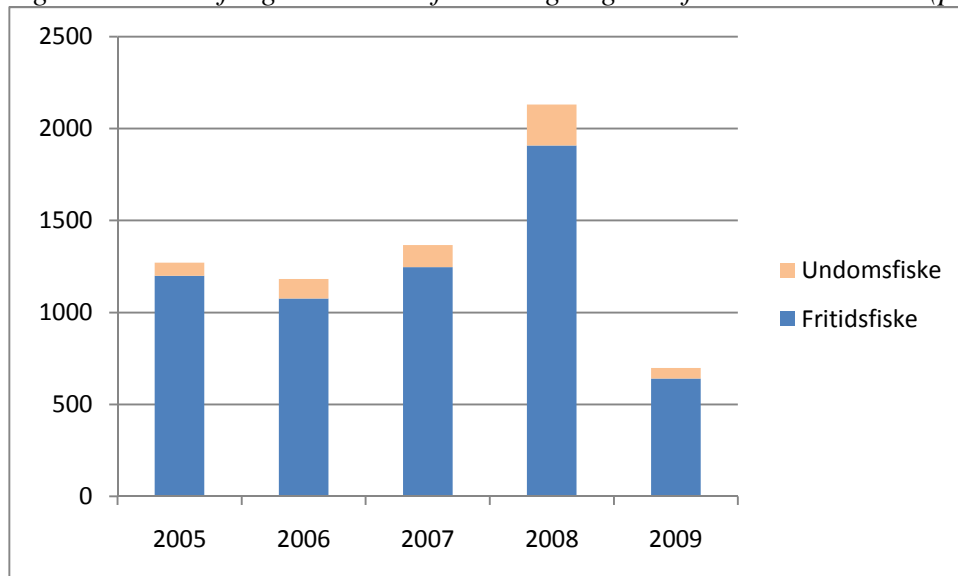
Land	Kvote i tonn
Norge	278 045
Russland	266 045
Tredjeland	83 910
Sum	628 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av norsk kvote vil 7 000 tonn bli disponert til forsknings og forvaltningsformål. Disponibel kvote for norske fiskere skulle dermed bli 271 045 tonn.

2.4.1 Fangst innenfor ungdomskvoteordningen og fritidsfiske omsatt gjennom salgslagene

Omsatt torskefangst fra fritidsfisket og fra ungdomsfiskeordningen har tradisjonelt blitt avregnet gruppekvoten til åpen gruppe. For 2009 er det avsatt 3 500 tonn torsk til dekning av denne fangsten. Avsetningen ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Som figuren nedenfor viser, er samlet omsatt fangst fra fritids- og ungdomsfiske vesentlig lavere i år enn tendensen foregående år skulle tilsi.

Figur 1: Omsatt fangst av torsk i fritids- og ungdomsfisket 2005 – 2009 (per uke 45 2009)

Vi forventer at torsken blir like tilgjengelig for fangst i kystnære strøk i 2010 som inneværende år. Den generelle utviklingen i fisket vil også være avhengig av markedssituasjonen neste år. På grunn av behovet for redusert uttak av kysttorsk, har Fiskeridirektøren foreslått å forby fangst av torsk for omsetning i fritidsfisket. Med et slikt forbud vil det bare være behov for en egen avsetning til ungdomsfiskeordningen. Dersom omsetningskvoten for fritidsfiskere på 2 000 kg per år likevel skulle bli videreført, antar vi at størrelsen på avsetningen kan settes lavere enn årets nivå.

I utgangspunktet ønsker Fiskeridirektøren forbud mot å fiske torsk for omsetning i fritidsfisket. Dersom omsetningskvoten på 2 000 kg likevel skulle bli videreført neste år, foreslås det å avsette 2.000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomskvoteordningen og fritidsfiske omsatt gjennom salgslagene, og at dette avsettes før fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap. Dersom det kun skal avsettes et kvantum til ungdomsfiskeordningen, foreslås en avsetning på 150 tonn.

2.4.2 Gjennomføringen av regjeringens ferskfiskstrategi – stimulering til levende fangst

I år ble det avsatt 300 tonn til kvotemessig dekning av kvotebonus ved levendefangst. Kvotebonusen utløses ved at endelig kvotebelastning ved levendefanget torsk blir beregnet til 80 % av kvantumet på slutteddelen.

Levendefanget torsk utgjør pr. 16. november 1 022 tonn, noe som utløser en kvotebonus tilsvarende 204 tonn. Dette kvantumet er fisket av den konvensjonelle kystfiskeflåten. Fiskeridirektøren legger til grunn at dette er et tre-årig prosjekt for å få opp omfanget av levendefangst. Første året med kvotebonus var 2008.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendefangst i 2010, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. Levendefanget torsk avregnes med 80 % av kvantumet på slutteddelen.

2.4.3 Avsetning av 3 000 tonn torsk til fartøy i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms.

Som en oppfølging av NOU 2008:5 Retten til fiske i havet utenfor Finnmark, har Fiskeri- og kystdepartementet bestemt at det skal avsettes 3 000 tonn torsk for fartøy i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 3 000 tonn til fartøy i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms før fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap.

2.4.4 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk, ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130 000 tonn får konvensjonelle redskaper 72 % av totalkvoten, mens trålerne får 28 %.
- ved en norsk totalkvote på 130 000 tonn og høyere utvikles gruppens prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330 000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål.
- ved en norsk kvote på 330 000 tonn og høyere fordeles gruppens andeler tilsvarende som ved 330 000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne.

I vedtaket er det lagt til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøyer og trål. Siden den norske kvoten etter avsetning til dekning av avsetning til fartøy i åpen gruppe i Finnmark/Nord-Troms,

ungdomskvotefiske og kvotebonus ved levendefangst er 267 595 tonn betyr dette at gruppenes prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2010 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 68,56 % og trål 31,44 %. Dette betyr 183 463 tonn til konvensjonelle redskaper og 84 132 tonn til trål.

3 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

3.1 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2009

Reguleringsopplegget i 2009 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket gruppe og åpen gruppe. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

3.1.1 Konvensjonelle havfiskefartøy.

Det er avsatt 20 747 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Kvoteenheten var i utgangspunktet satt til 224 tonn, dvs at et fartøy med kvotefaktor 1,0 hadde en fartøykvote på 224 tonn. Dette utgjorde en overregulering på 0,3 %. Kvoteenheten ble økt den 2. november med 40 tonn, slik at kvoten til et fartøy med kvotefaktor 1,0 nå er på 264 tonn, hvorav 224 tonn er garantert.

Pr. 16. november er det landet 13 454 tonn, det gjenstår dermed 7 293 tonn av gruppekvoten for disse fartøyene. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket. Denne gruppen består av 36 fartøy med totalt 92,8975 kvotefaktorer.

3.1.2 Lukket gruppe.

For fartøy i lukket gruppe med mindre enn 300 m³ er det i 2009 avsatt 120 027 tonn. Det er dessuten avsatt 6 500 tonn for fartøy i lukket og åpen gruppe til dekning av bifangst av torsk i fisket etter andre arter.

Tabell 6: Overregulering og kvoteenheter i lukket gruppe kyst pr. 1. januar 2009

Hj. lengde	St. lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 481,42	27,65 %	33 188	25,00 %	16,7183
	Over 11 m				12,50 %	15,0464
11 – 14,9 m	Under 11 m	2 383,59	26,56 %	31 879	10,00 %	14,7118
	Over 11 m				5,00 %	14,0431
15 – 20,9 m	Under 11 m	2 462,61	27,44 %	32 935	10,00 %	14,7114
	Over 11 m				5,00 %	14,0427
> 21 m	Under 11 m	1 647,52	18,35 %	22 025	2,00 %	13,6359
	Over 11 m				1,00 %	13,5023
Totalt		8 975,14		120 027		

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2009

Utover på vårparten ble spørsmålet om å refordle kvotene i kystgruppen aktualisert. Det ble imidlertid ikke foretatt noen refordeling, ut fra en erkjennelse av at det var markedsmessige grunner som lå bak den svake omsetningsutviklingen, med svikt i etterspørselen i eksportmarkedene. En refordeling kunne ventes å gi ytterligere press på fiskemottakene, og ville favorisere de som allerede hadde fisket kvotene sine og hadde leveringsavtaler, til skade for de som ikke hadde hatt leveringsmuligheter.

Det ble imidlertid åpnet for å benytte bifangstordningen allerede fra 15. april. Dette ga mulighet for inntil 30 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter avregnet per uke.

Etter en diskusjon i Reguleringsmøtet 18. juni 2009, fikk fartøy med hjemmelslengde under 11 meter fritt fiske fra 19. juni 2009. Øvrige fartøy i lukket gruppe fikk økt kvotene med 30 % fra samme dato. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter fikk økt kvotene med 20 % igjen fra 25. august, og med ytterligere 40 % fra 2. oktober. Det ble gitt fritt fiske fra 26. oktober.

Alle fartøy i lukket gruppe er i utgangspunktet regulert med fartøykvoter, mens kvoteøkningene er gitt som maksimalkvotetillegg.

Tabellen nedenfor viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromskapasitet under 300 m³ ved årets begynnelse og pr. 19. november 2009 fordelt etter hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 7: Antall deltakeradganger i lukket gruppe (kyst) fordelt på reguleringsgruppene pr. 1. januar og pr. 19. november 2009

Hjemmelslengde	Største lengde	Antall deltakeradganger pr. 01.01.09	Antall deltakeradganger pr. 19.11.09
Under 11 m	Under 11 m	1 109	1 077
	Over 11 m	62	78
Totalt		1 171	1 155
11 – 14,9 m	Under 11 m	30	26
	Over 11 m	498	489
Totalt		528	515
15 – 20,9 m	Under 11 m	3	3
	Over 11 m	225	209
Totalt		228	212
> 21 m	Under 11 m		
	Over 11 m	102	102
Totalt		102	102
Totalt		2 029	1 984

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. november 2009

3.1.3 Åpen gruppe.

Gruppekvoten for åpen gruppe er på 14 683 tonn torsk (bifangstavsetning ikke inkludert). Tabellen nedenfor viser kvotetildelingen per 1. januar 2009.

Tabell 8: Fartøykvoter i åpen gruppe pr. 1. januar 2009

Fartøylengde	Fartøykvoter 2009
Under 8 m	12
8 – 9,99 m	15
Over 10 m	16

Fartøy i åpen gruppe fikk fritt fiske fra 19. juni, med de opprinnelige kvotene som garanterte.

Åpen gruppe har pr. 16. november i følge Landings- og sluttседdelregisteret landet 10 816 tonn torsk, noe som innebærer en rest på 3 867 tonn.

3.1.4 Bifangstordning for konvensjonelle kystfartøy

Det er i 2009 avsatt 6 500 tonn torsk til dekning av bifangst av torsk i fisket etter andre arter. Ordningen er for fartøy i lukket gruppe under 300 m³ lasteromsvolum og åpen gruppe. Som nevnt ble det fra og med 15. april 2009 åpnet for å ha inntil 30 % torsk bifangst regnet i rundvekt per uke fra mandag til søndag. Bifangstprosenten har ikke blitt justert.

3.2 REGULERINGSFORSLAG FOR 2010

Etter forslaget i punkt 2.4. blir gruppekvote til konvensjonelle fartøy 183 463 tonn.

3.2.1 Generelle deltakerkriterier.

Reguleringen av adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N, forventes i all hovedsak videreført i 2010.

3.2.2 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy.

Det legges til grunn at reguleringsopplegget for denne fartøygruppen i all hovedsak videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvote for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 12,81 %, det vil si 23 502 tonn.

Fartøy i denne gruppen har sine tildelte kvotefaktorer og det er således bare nødvendig å fremme forslag om kvoteenhet for denne fartøygruppen, det vil si hvor stor kvote et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 vil ha i 2010. Erfaringsvis utnytter alle fartøy sine fartøykvoter, det er således ikke behov for å legge inn overregulering av betydning. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskeordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Dersom kvoteenheten settes til 255 tonn innebærer dette en overregulering på 0,7 %. Pr. 19. november 2009 er det til sammen 92,8975 kvotefaktorer i gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at systemet med kvotefaktorer videreføres, og at kvoteenheten for denne fartøygruppen settes til 255 tonn. Dette innebærer at et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 (det vil si et fartøy med hjemmelslengde mellom 28 og 28,9 meter) vil ha en kvote på 255 tonn i 2010.

3.2.3 Bifangstordning for konvensjonelle kystfartøy

Gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy blir på 159 961 tonn. Opplegget med en bifangstavsetning av torsk har som formål å stimulere til fiske etter hyse, sei og andre arter, og å legge til rette for aktivitet i ellers roligere perioder, særlig om høsten. Bifangstordningen trådte som nevnt i kraft allerede 15. april i år som følge av den vanskelige markedssituasjonen for torskefiskeriene, og bifangstprosenten ble satt til 30 %.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 6 500 tonn til dekning av bifangst av torsk i åpen og lukket gruppe fra 1. august.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten settes til 30 % med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

Etter avsetning til bifangst utgjør kvoten til kystflåten 153 461 tonn.

3.2.4 Lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 136 734 tonn, det vil si 89,1 %.

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Forutsetningen for kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen, var at strukturgevinsten skulle komme de øvrige fartøyene i vedkommende hjemmelslengdegruppe til gode. Strukturgevinstene vil bli fordelt i nær framtid.

Fiskeridirektøren foreslår at en benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 8 under. Gruppekvote fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene per 1. januar 2009.

Tabell 9: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2010

Grupper	Gruppekvote	Andel
Under 11 meter hjemmelslengde	37 807	27,65 %
11 - 14,99 meter hjemmelslengde	36 317	26,56 %
15 – 20,99 meter hjemmelslengde	37 520	27,44 %
21 – 27,99 meter hjemmelslengde	25 090	18,35 %
Totalt	136 734	100,00 %

Deltakelse og utnytting av kvoten i kystflåten er avhengig av hvor god tilgjengeligheten av torsk er i fjorder og kystnære strøk. Det forventes like god tilgjengelighet i 2010 som i år. Det ligger et usikkerhetsmoment i hvordan markedssituasjonen vil utvikle seg fremover. Værforholdene i hovedsesongen har også stor betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren mener det er grunnlag for en økt overregulering for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter fra årets begynnelse, og foreslår å sette denne til 35 %. For

øvrig foreslås 10 % for gruppene 11 – 14,9 meter og 15 – 20,9 meter, samt 2 % for gruppen på eller over 21 meter. I tråd med reguleringsopplegget for 2009, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde under 11 meter. For fartøy med største lengde over 11 meter, vil overreguleringen være halvparten så stor som for fartøy med største lengde under 11 meter. Det foreslås å dele ut kvotene som fartøykvoter (garanterte kvoter).

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe kyst reguleres med fartøykvoter, slik som det fremgår av i tabellen nedenfor.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

Tabell 10: Fartøykvoter lukket gruppe (kyst) i 2010

Hjemmels lengde	Kvotefaktor 2010	Fartøykvote st.l. u 11 m	Fartøykvote st.l. o 11 m
under 7 meter	1,18	24,3	21,1
7 - 7,9	1,40	28,8	25,1
8 - 8,9	1,66	34,1	29,7
9 - 9,9	2,03	41,8	36,3
10 - 10,9	2,20	45,3	39,4
11 - 11,9	2,99	50,1	47,8
12 - 12,9	3,55	59,5	56,8
13 -13,9	4,30	72,1	68,8
14 -14,9	4,90	82,1	78,4
15 - 15,9	5,78	96,9	92,5
16 - 16,9	6,43	107,8	102,9
17 -17,9	7,10	119,0	113,6
18 - 18,9	7,84	131,4	125,4
19 - 19,9	8,50	142,5	136,0
20 - 20,9	9,09	152,3	145,4
21 - 21,9	8,75	135,9	134,6
22 - 22,9	9,13	141,8	140,4
23 - 23,9	9,49	147,4	146,0
24 - 24,9	9,86	153,2	151,7
25 - 25,9	10,15	157,7	156,1
26 - 26,9	10,53	163,6	162,0
27 - 27,9	10,82	168,1	166,4

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og største lengde under 11 meter, har

dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

3.2.5 Regulering av fisket i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 16 727 tonn torsk, det vil si 10,9 %

For fartøy i Finnmark og Nord-Troms kommer i tillegg avsetningen på 3 000 tonn. Fiskeridirektoratet legger til grunn at Nord-Troms omfatter kommunene i tiltakssonen: Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen, Karlsøy, Lyngen og Storfjord.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2010 regulerer fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn fra årets begynnelse. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor. Fartøy i Finnmark og Nord-Troms vil bli regulert særskilt, jf. avsetningen på 3 000 tonn.

Tabell 11: Kvoter for fartøy i åpen gruppe (kyst) 2010

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maks.kvoter 2010	Herav garantert
Under 8 m	1,0	18	12
8 – 9,99 m	1,4	25	17
Over 10 m	1,6	29	19

4 GENERELT OM HYSE

4.1 FISKET I 2008

Tabellen nedenfor gir en oversikt over landet kvantum av hyse i 2008.

Tabell 12: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi år 2008

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	29 070	27 583	1 487	94,9 %	227 215
Konvensjonelle	47 430	43 734	3 696	92,2 %	394 941
Lukket gruppe:	35 098	25 328	9 770	72,2 %	202 967
<i>U 11 m st.l.</i>		5 278			44 866
<i>11 - 14,99 m st.l.</i>		6 836			56 032
<i>15 - 20,99 m st.l.</i>		7 411			60 678
<i>21 m og over</i>		5 803			41 391
Havfiskefartøy	8 538	16 401	- 7 863	192,1 %	175 747
Åpen gruppe	3 794	2 005	1 789	52,8 %	16 227
Forskning og forvaltning	2 000	966	1 034	48,3 %	6 909
Fritids- og ungdomsfiske		158	- 158		1 257
Annet		110	- 110		1 402
Totalt	78 500	72 551	5 949	92,4 %	631 724

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17. november 2009

Landet kvantum innenfor forsknings- og forvaltningskvoten utgjør 152 tonn på konvensjonell gruppe og 814 tonn på trål.

4.2 FISKET I 2009.

4.2.1 Kvotesituasjonen i 2009.

I 37. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om en totalkvote for 2009 på 194 000 tonn hyse. 8 900 tonn ble avsatt til tredjeland. De resterende 185 100 tonn ble fordelt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 13: Kvotesituasjonen for 2009

Land	Kvote i tonn
Norge	97 050
Russland	88 050
Tredjeland	8 900
Sum	194 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og undervisningsformål.

Av den norske kvoten ble det besluttet å disponere 2 000 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Trål har en gruppekvote på 36 119 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy har en gruppekvote på 58 931 tonn (62 %).

4.2.2 Utviklingen i fisket i 2009

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum hittil i 2009, fordelt på de ulike gruppene.

Tabell 14: Gruppekvoter, fangst og fangstverdi år 2009

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)
Trål	36 119	52 966	-16 847	146,6
Konvensjonelle	58 931	28 386	30 545	48,2
Lukket gruppe:	43 609	16 568	27 041	38,0
Havfiskefartøy	10 608	10 458	150	98,6
<i>Under 11 m hj.l.</i>		3 209		
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>		4 274		
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>		6 857		
<i>21 m og over</i>		2 228		
Åpen gruppe	4 714	1 309	3 405	27,7
Forskning og forvaltning	2 000	809	1 191	40,5
Fritids- og ungdomsfiske		48		
Annet		144		
Totalt	97 050	82 353	14 697	84,9

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17. november 2009

4.3 BESTANDSSITUASJONEN.

ICES klassifiserer hysebestanden til å ha god reproduksjonsevne og beskatningen er bærekraftig. Gytebestandens størrelse har vært over føre-var-grensen (B_{pa}) siden 1990. Fiskedødeligheten ble redusert fra et nivå over det kritiske (F_{lim}) i 1988 til under føre-var-nivået i 2006 og 2007. Rekruttering som 3-åring av hyse har vært ved eller over gjennomsnittet siden 2000, og årsklassene 2004 – 2006 er vurdert som meget sterke. Toktene viser at årsklassene 2007 – 2008 er under gjennomsnittet.

Kritisk verdi for gytebestanden (B_{lim}) er 50.000 tonn og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,49. Føre-var-grensen for gytebestanden (B_{pa}) er 80.000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,35. På bakgrunn av en antatt fiskedødelighet på 0,36 i 2009, har ICES beregnet at gytebestanden i 2010 vil være 363 000 tonn.

Forvaltningsregelen vedtatt av Den norsk-russiske fiskerikommisjonen i 2007 er av ICES vurdert å være i samsvar med før-var-tilnærmingen.

Forvaltningsregelen tilsier en totalfangst (TAC) i 2010 på 243.000 tonn, når en tar hensyn til maksimum 25 % årlig endring i totalkvoten. Dette forutsetter at all fangst, inkludert urapportert fiske, avregnes mot totalkvoten. ICES påpeker at urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og undergraver målsetningen i den vedtatte forvaltningsregelen.

4.4 KVOTESITUASJONEN I 2010 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

I 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om å fastsette en totalkvote for 2010 på 243 000 tonn. Det avsettes 11 200 tonn til tredjeland. De resterende 241 800 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 15: Kvotesituasjonen for 2010

Land	Kvotestørrelse i tonn
Norge	120 400
Russland	111 400
Tredjeland	11 200
Sum	243 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Det er i inneværende år avsatt 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, og det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009. Dette innebærer en disponibel kvote av nordøstarktisk hyse for norske fiskere på 118 400 tonn.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår en ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Dette ble anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007. Forslaget vil gi en gruppekvote til trålerne på 44 992 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 73 408 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at trål får en gruppekvote på 44 992 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 73 408 tonn (62 %).

5 REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

5.1 ERFARINGENE FRA REGULERINGENE I 2009

5.1.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Gruppekvoten for konvensjonelle havfiskefartøy er på 10 608 tonn. I utgangspunktet var reguleringen slik at fartøy med en kvotefaktor på 1,0 kunne fiske 160 tonn, hvorav 119 tonn var garanterte. Dette innebar en overregulering på 35 %.

På grunn av utviklingen i fisket ble det gitt fritt fiske 15. mai i år. Pr. 17. november er det landet 10 458 tonn, og det gjenstår således bare 150 tonn.

5.1.2 Lukket gruppe

Gruppekvoten for lukket gruppe er på 43 609 tonn. For fartøy som har mindre enn 300m³ lasteromsvolum har det – på samme måte som i fjor – vært et fritt fiske fra årets start med garanterte kvoter i bunn. Dersom det mot formodning skulle bli nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

Pr. 17. november er det landet 16 568 tonn, det gjenstår således 27 041 tonn av gruppekvoten i lukket gruppe.

5.1.3 Åpen gruppe

Fartøy i åpen gruppe har også hatt et fritt fiske etter hyse fra årets start. Pr. 17. november er det landet 1 309 tonn, det gjenstår således 3 405 tonn av gruppekvoten i åpen gruppe. I tillegg er det sluttseddelført 2 tonn hyse i ungdomsfiskeordningen og 46 tonn i fritidsfisket.

5.2 REGULERINGSFORSLAG FOR 2010

5.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår at 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles havfiskefartøy. Dette er det samme som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 13 213 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren ønsker å videreføre ordningen med at man regulerer denne gruppen med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn. Dette legger til rette for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Før det ble åpnet for fritt fiske 15. mai, var kvotene overregulert med 35 %. Pr. 19. november 2009 er det 92,8975 kvotefaktorer i gruppen. En maksimalkvote på 192 tonn innebærer en overregulering på 35 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter, og at fartøy med kvoteenhet 1,0 får en maksimalkvote på 192 tonn, hvorav 142 tonn er å gis som et garantert kvantum.

5.2.2 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, det vil si 74 %, noe som gir en gruppekvote på 54 322 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får en gruppekvote på 54 322 tonn.

På bakgrunn av erfaringene fra inneværende år og tatt i betraktning gruppekvotes størrelse, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy i lukket gruppe gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten.

En foreslår å fastsette garanterte kvoter uten overregulering slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

5.2.3 Regulering av fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 5 873 tonn.

I år har fartøy i åpen gruppe hatt et fritt fiske etter hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

5.2.4 Innblanding av småfisk hyselinefisket i Øst-Finnmark

Fiskeridirektøren har i år åpnet for at det kan tillates en noe høyere innblanding av hyse under minstemål i Øst-Finnmark i fisket etter hyse med line. Generelt er det tillatt med inntil 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster, men i hyselinefisket i Øst-Finnmark er det tillatt med inntil 30 %.

Fiskeridirektøren mener det fortsatt bør legges til rette for et linefiske i Øst-Finnmark og vil videreføre ordningen med en større tillatt innblanding av hyse under minstemålet i fisket etter hyse med line i Øst-Finnmark.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre en større tillatt innblanding av hyse under minstemål i fisket etter hyse med line i Øst-Finnmark.

6 REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

6.1 OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 2009

6.1.1 Torsk og hyse

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn torsk og 750 tonn hyse, ble torsketrålernes gruppekvoter 70 593 tonn torsk og 35 369 tonn hyse.

Av torsketrålernes kvote av torsk ble det avsatt 2 000 tonn til distriktskvoter. Trålernes gruppekvote av torsk, uten avsetningen til distriktskvoteordningen var fordelt som fartøykvoter uten overregulering. Fartøy med kvotefaktor 1,0 kunne fiske og lande innenfor en fartøykvote på inntil 776 tonn torsk. Kvoten ble satt uten overregulering. Det ble ikke gjennomført en distriktskvoteordning i år, og fartøykvoten ble derfor økt til 816 tonn den 2. oktober.

Torsketrålerne kunne fra årets begynnelse fiske og lande innenfor en maksimalkvote på inntil 480 tonn hyse, hvorav 400 tonn var garantert. Dette tilsvarte en overregulering på 20 %. Maksimalkvoten ble økt til 560 tonn hyse den 15. mai. For å sikre at totalkvoten av hyse skulle bli oppfisket ble det gitt fritt fiske fra 10. juli.

Pr. 16. november er det i Landings- og sluttseddelregisteret registrert landet 51 281 tonn torsk og 52 672 tonn hyse av trålere med torsketrålkonsesjon.

6.1.2 Regulering av seitrålerne

Seitrålerne har i år som tidligere avsetninger på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst.

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

Pr. 16. november er det i Landings- og sluttseddelregisteret registrert landet 216 tonn torsk og 294 tonn hyse av fartøy med seitrålkonsesjon.

6.2 REGULERINGEN I 2010

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 2010 for torsk vil utgjøre 31,44 % og for hyse 38 %.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 84 132 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 38 % utgjøre 44 992 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstregelen for seitrålerne i 2009 videreføres i 2010, dvs at det ved hver enkelt landing er tillatt med inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 2010 blir henholdsvis 83 382 tonn torsk og 44 242 tonn hyse.

Fiskeridirektøren foreslår at omtrent samme kvantum fra torsketrål sin gruppekvote som i inneværende år avsettes til en eventuell distriktskvoteordning i 2010, det vil si 2 000 tonn. Det betyr at 81 382 tonn torsk kan fordeles som fartøykvoter til torsketrålerne.

Fartøykvotene på torsk foreslås fordelt uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at man også i 2010 regulerer torsketralernes fiske etter hyse med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn.

Ved årets start var overreguleringen satt til 20 %. Fiskeridirektøren vil antyde 30 % overregulering på maksimalkvoten og at det garanterte kvantumet fastsettes uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at man i 2010 regulerer torsketralernes fiske etter hyse med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn.

7 ANDRE REGULERINGSTILTAK

7.1 PÅSKESTOPP

Til forskjell fra 2007 og 2008 ble det i år ble det gjennomført en fiskestopp. Den ble gitt virkning innenfor 12-milen fra onsdag 8. april kl. 13.00 til mandag 13. april kl. 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjaldt den til tirsdag 14. april kl. 10.00. Stoppen gjaldt ikke for direkte fiske etter sei, og ved direktefiske etter sei var det tillatt å ha totalt inntil 10 % bifangst av torsk og hyse i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved direkte fiske etter lange/blålange og brosme var det tillatt å ha totalt inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Kysttorskgruppen foreslår en kort påsestopp innenfor 12-milen, det vil si fra 1. april til og med 5. april, og begrunner dette med at dette vil gi både skrei og kysttorsk fred under gytingen.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkter på en eventuell påsestopp og hvilken utstrekning i tid og område en eventuell påsestopp skal ha.

8 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I et reguleringsopplegg hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrket.

Ordningen omfattet i 2009 ungdom mellom 12 og 25 år (men ikke for manntallsførte fiskere), og fisket kunne foregå i perioden 22. juni - 14. august. Det kan nyttes merkeregistrert fartøy, men bare innenfor de redskapsbegrensninger som i alminnelighet gjelder for fritidsfiskere. I årets regulering ble det presisert at merkeregistrerte fartøy ikke kan nyttes til ordinær drift eller ha redskap i sjøen utover det som tillates innenfor ungdomsfiskeordningen i den perioden fartøyet benyttes til ungdomsfiske.

Det har deltatt atskillig færre i ungdomsfiskeordningen i år sammenlignet med de siste foregående år, og landet fangst er også mye lavere.

Tabell 16: Antall deltakere og fangst i ungdomsfiskeordningen 2007 - 2009

År	Antall fiskere	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Total fangst
2007	221	120	21	57	21	219
2008	292	223	31	50	33	337
2009	80	57	2	24	6	89

Kilde: Norges Råfisklag

Det er grunn til å anta at omsetningsvanskelighetene i år også har hatt betydning for bruken av ungdomsfiskeordningen.

Fiskeridirektøren foreslår at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2010.

9 BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN GRUPPE

I utgangspunktet er det et vilkår for å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N at fartøyet har en største lengde under 11 meter. Fartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i åpen gruppe, og som heller ikke kan delta i lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet torskefangst må i løpet av året ikke overstige 2 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe.

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovna +47 78 47 40 00
Telefákxa +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÁR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/

Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet Sak 12/2009 - regulering av torsk og hyse nord for 62 N i 2010

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskere i samiske områder ytterligere forverrede forhold for bevaring og utvikling av språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Fiskeri- og kystdepartementet må gjøre en gjennomgang av gjeldende ressursfordelingsnøkler som ligger til grunn for fordeling av fiskeressursene mellom hav- og kystflåten (eks. trålstigen)*
- *Sikre at en større del av totalkvoten av torsk og hyse blir tildelt den konvensjonelle kyst- og fjordflåten.*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kysttorsk:

- *Forbud mot å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med fartøy over **14,5 meter***
- *Adgang for fartøy under **14,5 meter** til å fiske innenfor fjordlinjene med snurrevad fra og med 15. mai og ut året, også etter torsk. Videreføring av adgang til å fiske med snurrevad etter flyndre uavhengig av fartøystørrelse fra 15. mai og ut året med særskilte krav til utforming av snurrevaden.*
- *Sametinget **går mot innføring av økt maskevidde i garn i fiske etter torsk** innenfor fjordlinjene fra dagens 156 millimeter (8 omfar) til 168 millimeter (7,5 omfar)*
- *Forbud for trålfiske etter torsk innenfor 12. n.mil.*

Bakgrunn

Sametinget er opptatt av å ha en fordeling av torske- og hyseresressursene som gjenspeiler områdenes behov for utnyttelse av lokale ressurser samtidig som man også vektlegger at fisket blir utøvd på en bærekraftig måte.

Når det gjelder norsk arktisk torsk har Norges Kystfiskarlag foreslått i sin høring, avsnitt Regulering av fisket etter torsk og kysttorsk nord for 62° N i 2009, foreslått en fordeling med 30% til trål og 70 % til kystflåten. Det foreslås også at kvoten av Norsk kysttorsk i sin helhet blir tildelt kystflåten under 28 meter. Bivdi tar også opp forslaget om å revider trålstigen, slik at ressursene i større grad tilfeller kystflåten. Sametinget støtter alle disse forslagene.

Norsk kysttorsk

Sametinget vil begrense de store fartøyenes fiske på kysttorsk. Dagens fartøy på 14,99 meter (paragrafbåtene) er særdeles effektiv og har en lasteevne på rundt om 50 b.r.t. I sammenligning kan det nevnes at en gammeldags skøyte på 50 fot hadde en lasteevne på ca. 23 – 25 b.r.t. Sametinget er også kjent med at der er noen fiskere som bor og fisker i fjordene, og som har større båter enn 11 meter. Sametinget ønsker primært at disse fortsatt skal kunne drive sitt hjemmefiske. Ut fra dette går Sametinget inn for at det blir *forbud mot å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med fartøy over 14,5 meter.*

Kysttorskgruppen har fremmet en rekke tiltak for å gjenoppbygge bestanden av norsk kysttorsk. Et av forslagene er *å øke maskevidden i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 med mer (8 omfar) til 168 med mer (7,5 omfar).* Kysttorskgruppen var ikke enstemmig i dette forslaget.

I høringsnotatet om Kysttorskgruppen ble det ikke grunnlagt hvor mye kysttorsk som ikke vil bli fanget (spart) hvis man øker maskevidde i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra 156 millimeter til 168 millimeter. I forbindelse med forslaget om å utvide fjordlinjene utenfor Sørøya i Finnmark opplyste Havforskningsinstituttet at en ville redusere fangst av kysttorsk med ca. 5 000 tonn, men sman ved en utvidelse av maskevidden vil redusere fangst av kysttorsk med ca. 300 tonn. Hvis en i tillegg flytter alt trålfiske etter torsk, hyse og sei utenfor 12 n.mil vil dette medføre en redusert fangst av kysttorsk med ca. 1 000 – 2 000 tonn.

Høringsinstansene Bivdi (Sjøsamisk Fangst- og fiskeriorganisasjon), 9713 Russenes og Storekorsnes Fiskarlag, 9519 Kviby, har begge uttalt seg *negativt til utvidelse til en å øke maskevidden i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 millimeter (8 omfar) til 168 millimeter (7,5 omfar), i 2008.*

Bivdi hevder da at en økning av maskevidden vil:

- Tiltaket ikke føre til vesentlig reduksjon i oppfisket kvantum av kysttorsk ettersom hovedmengden av fangstene av kysttorsk foregår utenfor fjordlinjene
- Tiltaket vil ramme fjordfiskere spesielt hardt ettersom fjordtorsken alltid har vært mindre enn ute på kysten.

Storekorsnes Fiskarlag hevdet i 2008 bl.a.:

- Dagens maskevidde på 156 millimeter må ikke endres
- Maskevidden i snurrevad og torskegarn må likestilles på 156 millimeter

Langfjord Fiskarlag, Nervei:

- Sametinget har blitt kontaktet av fiskere i Langfjord Fiskarlag, Nervei. De mener at man **overhode ikke må gå inn for økning av maskevidden** i fiske med torskegarn, for når den norskarktiske torsk ikke lengre kommer inn i fjordene så vil man ikke få noen fisk (kysttorsk) med en maskevidde på 168 millimeter.

At det fiskes mer fisk utenfor fjordlinjene enn innenfor, er en kjent sak. Påstanden om at torsken i mange fjordområder er mindre enn den som fanges utenfor fjordlinjene er også kjent blant de fleste

fiskerne. En økning av maskevidden vil derfor påføre fiskere som fisker på lokale bestander innenfor fjordlinjene en betydelig nedgang i fangstene og dermed gi en redusert inntekt.

Sametinget støtter ikke forslaget om å øke maskevidden i garn i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 millimeter (8 omfar) til 168 millimeter (7,5 omfar).

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og levesett. Sametinget støtter derfor de innkomne forslagen om avsetning av torsk og hyse til ungdomsfiskeordning.

Pkt. 2.4.3 og 3.2.5

Sametinget ønsker ikke å uttale seg i saken ettersom Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008.5) ikke er avklart mellom Stortinget og Sametinget.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

RAPPORT FRA "KYSTTORSKGRUPPEN"

2009

FORSLAG TIL REGULERINGSTILTAK FOR KYSTTORSK FOR 2010

1 MANDATET.

Fiskeri- og kystdepartementet ga den 15. mai 2006 kysttorskgruppen i mandat å drøfte gjeldende reguleringsopplegg for kysttorsk, og å komme med forslag til tiltak for vern for årene 2007 – 2010 med evaluering og tilråding for hvert enkelt år i perioden. Gruppens innstilling skal være innspill til reguleringstiltak for kommende år og skal sendes på egen høring forut for behandling i reguleringsmøte/råd hver høst.

I mandatet er gruppen gitt følgende oppgaver:

- 1. Kysttorskgruppens hovedoppgave er å diskutere problemstillinger knyttet til reguleringen av fiske med hensyn til beskatning av kysttorsk og gjennom dette utarbeide forslag til reguleringstiltak for hvert av årene 2007 til 2010.*
- 2. Kysttorskgruppen skal spesielt foreta vurderinger av og evaluere inneværende års reguleringsopplegg og søke å kvantifisere nivået på de foreslåtte tiltak for neste år i forhold til gjeldende regulering. De foreslåtte tiltak må minimum ha tilsvarende verneeffekt som gjeldende vernetiltak.*
- 3. Gruppens arbeid skal ta utgangspunkt i forskningen på området og samtidig legge til grunn kystbefolkningens kunnskaper med hensyn til gyteområder, oppvekstområder og steder der det fiskes kysttorsk.*

2 GRUPPENS SAMMENSETNING OG ARBEID I 2009.

Kysttorskgruppen har hatt følgende medlemmer i 2009:

Nr	Navn	Organisasjon/institusjon
1	Paul O. Jensen	Norges Kystfiskarlag
2	Arne Helge Kristoffersen	Norges Kystfiskarlag
3	Svein Lyder	Norges Fiskarlag
4	Svein Tårnes	Norges Fiskarlag
5	Einar Helge Meløysund	Norges Fiskarlag
6	Kjetil Williksen	Norges Fiskarlag
7	Torstein Henriksen	Norges Fiskarlag
8	Bjarne Notø	FHL Industri og Eksport
9	Jorulf Straume	FHL Industri og Eksport
10	Jürgen Meinert	Norske Sjømatbedrifters Landsforening
11	Gunnar Album	Norges Naturvernforbund
12	Inge Arne Eriksen	Sametinget
13	Bjørn M. Bjerke/Geir Solheim	NHO Reiseliv

Etter mandatet var også Kommunenes Sentralforbund invitert til å la seg representere i gruppen, men det har ikke møtt noen derfra. Gruppen har hatt to møter i 2009, ett på Værnes 11. - 12. juni og ett i Tromsø 17. - 18. september.

I møtet på Værnes møtte Trygve Bratland i stedet for Kjetil Williksen. I tillegg hadde Svein Lyder, Bjarne Notø og Bjørn Bjerke forfall. På møtet i Tromsø hadde Geir Solheim forfall.

Anne Kjos Veim fra Fiskeridirektoratet er oppnevnt som leder for gruppens arbeid. Gruppen støttes av sekretariat fra Fiskeridirektoratet med reguleringsteknisk kompetanse. Havforskningsinstituttet stiller sin kunnskap og kompetanse tilgjengelig for gruppens arbeid. Trond Ottemo fra Fiskeridirektoratet og Asgeir Aglen og Kjell Nedreaas fra Havforskningsinstituttet har deltatt i begge møtene. I tillegg deltok Robert Misund fra Fiskeridirektoratet og Bjørnar Isaksen fra Havforskningsinstituttet på møtet på Værnes, og Erik Berg fra Havforskningsinstituttet deltok på møtet i Tromsø deltok

Geir M. Lerbukt fra Fiskeri- og kystdepartementet og Trude Borch fra Norut Samfunnsforskning har deltatt som observatører i begge møtene.

Fiskeridirektoratets og Havforskningsinstituttets deltagere i arbeidet oppnevnes ikke som medlemmer av gruppen, men innehar ansvar for fremdrift, faglig rådgiving og rapport. Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil ikke være bundet av gruppens innstilling og vil fritt kunne tilrå tiltak uavhengig av gruppen.

Det fremgår av mandatet at Fiskeri- og kystdepartementet forventer størst mulig enighet i gruppen om de foreslåtte tiltak, men at departementet er inneforstått med at de enkelte medlemmene i gruppen ikke kan binde opp den enkelte organisasjon dersom noe annet skulle bli bestemt senere.

3 SAMMENDRAG OG VURDERING AV EFFEKTE AV GRUPPENS ANBEFALINGER.

3.1 STATUS FOR GRUPPENS FORSLAG FOR 2009

Nedenfor gis en oversikt over gruppens (flertalls)forslag til reguleringstiltak for 2009 med statusangivelse:

Forslag	Status 2009
Videreføring av fjordlinjene, flytting av fjordlinjer til utenfor Nordøyane i Haram og mindre restriktiv fjordlinje på Valbergfeltet ved Henningsvær.	Iverksatt, med unntak av endringen på Valbergfeltet
Videreføring av forbud mot å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter	Iverksatt
Videreføring av forbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene. Adgang for fartøy under 15 meter til å fiske innenfor fjordlinjene med snurrevad fra og med 15. mai og ut året, også etter torsk. Videreføring av adgang til å fiske med snurrevad etter flyndre uavhengig av fartøystørrelse fra 15. mai og ut året med særskilte krav til utforming av snurrevaden.	Iverksatt generelt forbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene, ingen unntak

Videreføring av forbud mot å fiske torsk, hyse og sei med flytegarn innenfor fjordlinjene i første halvår, men begrenset til perioden 1. februar – 31. juni.	Iverksatt
Øke minste maskestørrelse i garn i fisket etter torsk innenfor fjordlinjene fra 156 mm til 168 millimeter (7,5 omfar).	Ikke iverksatt
Videreføring av forbudet mot å ha mer enn 5 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter innenfor fjordlinjene	Iverksatt
Videreføring av forbudet mot at fartøy over 21 meter fisker etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen, med adgang fra og med 1. januar til og med 30. juni for å fiske inntil fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april skal det være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det skal også være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.	Iverksatt
Videreføring av forbudet mot å ha mer enn 20 % bifangst av torsk ved fiske etter andre arter mellom grunnlinjen og fjordlinjene i den perioden fiske etter torsk er forbudt med fartøy over 21 meter i dette området.	Iverksatt
Videreføring av "Henningsværboksen", men med en utstrekning som tilsvarer den i 2006. Åpning av området under skreifisket baseres på kartlegging og prøvetaking.	Iverksatt, men med samme utstrekning som i 2008.
Fisket etter torsk kan begrenses eller forbys innenfor fjordlinjen på Valbergfeltet ved Henningsvær ved dominerende forekomster av kysttorsk.	Iverksatt med adgang til å forby alt fiske dersom nødvendig for vern av kysttorsk
Særskilt vern i indre del av Borgundfjorden, og vurdering av strengere begrensning på garnhøyde i øvrige deler av fjorden.	Iverksatt med forbud mot fiske i Borgundfjorden mars – april (unntatt med stang/håndsnøre), og forbud mot bruk av høyere garn enn 23 meter på strukket maske inklusiv stolpegarn i Heissafjorden.
Påsekestopp innenfor 12-milen fra og med 9. til og med 12 april.	Iverksatt (gjaldt ikke direktefiske etter sei)
Videreføring av gjeldende havdeling, herunder forbud mot å tråle innenfor 6 nautiske mil med unntak for visse fartøy som fra og med 1. april til og med 30. september kan tråle etter vassild inntil 4 nautiske mil av grunnlinjen mellom 64°00'N og 67°10'N.	Iverksatt, men med adgang for ferskfisktrålere til å tråle inn til 4-milen i bestemte perioder og områder på kysten av Finnmark
Videreføring av ordningen med utførselskvote på 15 kg fisk eller fiskeprodukter samt en hel troféfisk.	Iverksatt

Innføring av minstemål på torsk i fritids- og turistfiske.	Iverksettes fra 01.01.10 (også for andre arter enn torsk).
Fritidsfiskeres adgang til å fiske for omsetning begrenses opp til den summen som er fastsatt i merverdiavgiftsloven § 29 (50 000 kroner). Det beholdes likevel en øvre grense på 2 000 kg torsk per utøver til omsetning for fritidsfiskere.	Iverksatt
Bedre informasjon om tilrettelegging for seljakt	Iverksatt samleside for sjøpattedyr på Fiskeridirektoratets internettsider, med oppdatert info om hvor mange dyr som til en hver tid er tatt av kvoten.
Føring på landings- og sluttседler om fangsten er tatt innenfor eller utenfor fjordlinjene, og eventuelt også innenfor/utenfor grunnlinjen og 4-milen	Ikke iverksatt
Etablere en gjenoppbyggingsplan, jf. tilråding fra ICES.	Under arbeid

3.2 SAMMENDRAG AV GRUPPENS FORSLAG FOR 2010.

Kysttorskgruppen foreslår følgende tiltak for 2010:

- Videreføring av årets fjordlinjer, med unntak av fjordlinjen øst for Henningsvær (Valbergfeltet), som foreslås fastsatt på samme måte som i 2006 (mindre restriktiv).
- Videreføring av forbudet mot å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter.
- Forbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene, men med unntak for fartøy under 11 meter, og med unntak fra 15. mai og ut året for fartøy under 15 meter og for fiske etter flyndre med særskilt tilpasset snurrevad (uavhengig av fartøylengde).
- Videreføring av forbudet mot fiske med flytegarn innenfor fjordlinjene i perioden 1. februar – 31. juni.
- Vurdering av økt minstemål på torsk.
- Flertallsforslag: Øke minste maskestørrelse i garn i fisket etter torsk til 168 mm (7,5 omfar). Mindretallsforslag: Beholde dagens maskestørrelse på 156 mm (8 omfar).
- Videreføring av forbudet mot å ha mer enn 5 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter innenfor fjordlinjene.
- Videreføring av forbudet mot at fartøy over 21 meter fisker etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen. Fra og med 1. januar til og med 30. juni skal det likevel være tillatt i fiske inntil fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april skal det være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det skal også være tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.
- Videreføring av forbudet mot å ha mer enn 20 % bifangst av torsk ved fiske etter andre arter mellom grunnlinjen og fjordlinjene i den perioden fiske etter torsk er forbudt med fartøy over 21 meter i dette området, jf. strekpunktet ovenfor.
- Innføring av en lovlig adgang til inntil 0,5 % bifangst av torsk i silde- og seinotfisket.
- Kartlegging av torskebifangst i notfisket og stenging av felt ved høy innblanding målt etter fastsatte terskelverdier (sml. loddereguleringen i Barentshavet).

- Videreføre ”Henningsværboksen”, men med en utstrekning som tilsvarer den i 2006. Åpning av området under skreifisket baseres på kartlegging og prøvetaking. Områdets yttergrense skal være fjordlinje i åpningen under skreifisket og i andre halvår. Fiskeridirektoratet kan videre begrense eller forby fisket etter torsk innenfor en justert fjordlinje på Valbergfeltet ved Henningsvær ved dominerende forekomster av kysttorsk.
- Videreføring av fiskeforbudet (unntatt snøre/stang) i Borgundfjorden og forbudet mot å fiske med stolpesatte garn med en total lengde på 23 meter eller mer på strukket maske i Heissafjorden (Møre og Romsdal) i mars - april.
- Påsestopp innenfor 12-milen fra 1. til 5. april.
- Opphør av ferskfisktrålernes adgang til å fiske med trål i tre nærmere avgrensede områder ved kysten av Øst-Finnmark fra og med 15. april til og med 30. september. Videreføring av anledning for visse fartøy i perioden 1. april - 30. september til å tråle etter vassild inntil 4 nautiske mil av grunnlinjen mellom 64°N og 67°10'N
- Vurdering av innføring av fiskeavgift for utenlandske turistfiskere.
- Bedre kontroll med og kartlegging av fritidsfisket
- Bedre kontroll med og kartlegging av turistfisket og tilknyttet næring, herunder innføring av registreringsordning for fisketurismebedrifter.
- Bedret informasjon om og tilrettelegging for seljakt.
- Økt jakt på skarv
- Tilrettelegging for jakt på springer og vurdering av jakt på nise.
- Satsing på forsøk med utsetting av kunstige rev.
- Flere tiltak knyttet til torskeoppdrett, der flertallet blant annet tilrår umiddelbar etablering av torskefrie områder i Vestfjorden-Lofoten-Ofoten-Vesterålen, Trondheimsfjorden og Porsangerfjorden. Mindretallets forslag (Meinert og Straume) samsvarer i det vesentlige med fjorårets forslag fra kysttorskgruppen ift torskeoppdrett.
- Føring på landings- og sluttседler om fangsten er tatt innenfor eller utenfor fjordlinjene, og eventuelt også innenfor/utenfor grunnlinjen og 4-milen.
- Større innsats på forskning og merkeforsøk, finansiert gjennom tilleggsbevilgninger.
- Gjenoppbyggingsplan.

3.3 EFFEKTER AV FORESLÅTTE ENDRINGER I REGULERINGSTILTAK FOR 2010.

Hovedformålet med reguleringstiltakene er å sikre en gjenoppbygging av kysttorskbestanden(e), samtidig som det tas hensyn til kystsamfunn og fiskerinæring.

Kysttorskgruppens forslag til reguleringer i 2009 representerte i hovedsak en videreføring av reguleringene for 2008. De fleste av forslagene for 2009 er gjennomført. Forslagene for 2010 er også i hovedsak en videreføring av gjeldende reguleringer.

Som tidligere er det vanskelig å kvantifisere forventede effekter av gruppens forslag, men det kan konstateres at uttaket av kysttorsk har vært klart lavere etter 2004 enn det var før de nye reguleringene ble innført. Det kan se ut som om bestandsnedgangen har stoppet opp. Toktet i 2007 viste litt økning, mens toktet i 2008 igjen er nesten nede på det lavest observerte. Gruppen mener at vernetiltakene har effekt, uten at det lar seg gjøre å tallfeste effekten av de enkelte vernetiltakene.

Et forbud for ferskfisktrålerne mot å fiske inntil 4-milen forventes å redusere uttaket av kysttorsk. Oppheving av forbudet mot direkte fiske etter torsk etter 15. mai med snurrevad for fartøy under 15 meter innenfor fjordlinjene er en liberalisering, men periodebegrensningen skal sikre at fisket ikke foregår på sårbare gytekonsentrasjoner. I 2008 ble det innført en ordning med torskebifangst fra 1. september i fisket etter andre arter for den konvensjonelle kystflåten. En videreføring av denne ordningen innebærer et større uttak av kysttorsk enn en ellers ville ha hatt. Innføring av 0.5 % tillatt torskebifangst i notfiske etter sild og sei er en liberalisering. Samtidig vil det føre til at bifangst blir registrert og problemområder blir oppdaget, slik at stenging av områder kan vurderes. Totaleffekten kan dermed bli bedret kysttorskvern. En påsestopp vil kunne redusere total fangsttinningsgrad og gi gytefisker (både kysttorsk og skrei) en periode hvor den kan gyte og forflytte seg uten forstyrrelse fra fiskeflåten.

4 BESTANDSSITUASJONEN FOR KYSTTORSK

4.1 INNLEDNING.

Med kysttorsk menes torsk som ikke kan kategoriseres som nordøstarktisk torsk. Kysttorsk omfatter således både det vi omtaler som fjordtorsk og det som ofte kalles vandrende kysttorsk, banktorsk eller oppsigstorsk.

4.2 OPPSUMMERING AV TILSTAND OG GENERELLE REGULERINGSTILTAK.

Forskningsdata siden 1995 viser en stadig minkende tendens for mengde kysttorsk for området Varanger – Stad fram til 2003, og en utflating etterpå. Toktet som dekker dette området startet i 1995, og resultatet i 2008 er på omlag 1/5 av resultatet i 1995. En bestandsberegning basert på landingsdata tilbake til 1984 viser samme tendens etter 1995, med en nåværende bestand på omlag 1/3 av den i 1995 og omlag halvparten av det lavest observerte i perioden 1984 - 1994. På grunn av mye urapportert fangst er beregning av absolutt bestandsstørrelse usikker. Undersøkelser av fritids- og turistfiske i 2003 antyder urapportert fangst på i størrelsesorden 30 % av den rapporterte. Omfanget av fritidsfisket er koplet til befolkningstetthet og antas dermed å være størst nær kystbyene. Rekrutteringen har avtatt siden 1996 (1994-årsklassen). De fem siste rådene fra ICES har vært null fangst og etablering av en gjenoppbyggingsplan.

Fisket på kysttorsk er ikke regulert gjennom egne kvoter. Det gis en samlet norsk kvote for kysttorsk og nordøstarktisk torsk, hvor kystflåten siden 1989 har hatt en avtalt andel. Siden tidlig på 1990-tallet har det vært innført snurrevadforbud i gytetesongen på de fleste kysttorsk-gyteplasser i fjordene i Finnmark og Nord-Troms.

Siden 2004 har det vært iverksatt mer omfattende reguleringer for å redusere fangsten av kysttorsk. Arbeidsgruppen, som i 2003 la fram forslag til kysttorskreguleringer, foreslo en halvering av fangsten som en første målsetning. En viss reduksjon er oppnådd, men ikke en halvering. Siden 2004 har årsfangsten variert rundt 25 000 tonn. Dette er ca 35 % reduksjon sammenliknet med gjennomsnittet for 2002-2003.

Hensynet til biologisk mangfold tilsier et bedre vern i fjordsystemene. Kysttorskgruppen ser det som hensiktsmessig i reguleringsammenheng å skille mellom fjordtorsk og banktorsk (vandrende kysttorsk). Kvantumsmessig vil en streng regulering av banktorsk bety mest, men Kysttorskgruppen er av den oppfatning at den bestandsmessige tilstanden for banktorken er

atskillig bedre enn for fjordtorsken. Dette bekreftes også av forskerne. Kysttorskgruppen mener derfor at reguleringsmessig bør vernet bedres inne i fjordene og opprettholdes lengre ute.

I årene 2001-2004 skjedde en gradvis endring i overvintringsområde for sild. Den tidligere overvintringen i indre Vestfjord, samt Ofotfjorden og Tysfjord er nå flyttet til eggakanten utfor Vesterålen og Sør-Troms. Dette kan ha betydning for fordelingen av kysttorsk, særlig i perioden oktober - januar. Dette kan dermed ha endret tilgjengeligheten av kysttorsk både for fiskeflåten og for kysttoktet som gjennomføres i oktober-november. Beregnet fangst av kysttorsk i andre halvår i område 00 viser samvariasjon med beregnet mengde overvintrende sild i Vestfjorden/Ofotfjorden. Toktestimatet for område 00 kan også tolkes i samme retning, men her skjer den største reduksjonen allerede mens sildemengden fremdeles er høy.

4.3 KOMMENTARER TIL VITENSKAPELIG DATAGRUNNLAG.

Hovedgrunnlaget for bestandsvurderingen er kysttoktet om høsten og landingsstatistikken. Toktet gjennomføres om høsten fordi det er den årstid hvor innslaget av nordøstarktisk torsk er minst i kystområdene. På denne årstida er imidlertid kysttorsken ikke samlet på sine gyteplasser, og toktet gir dermed svært begrenset informasjon om de lokale gytekomponenter.

Kysttorskgruppen vil sterkt anmode forskerne om at man i tillegg til dagens tokt også gjennomfører et tokt om våren, slik at en får et bilde av situasjonen når torsken er mer samlet. Landingsstatistikken er historisk også for lite detaljert og presis til å gi et bilde av den lokale bestandsutviklingen. Dette gjør at både bestandsvurdering og reguleringstiltak stort sett har betraktet det samlede kysttorsk-komplekset. I reguleringsdrøftinger har det vært etterlyst mer geografisk nyansering i konklusjonene fra forskningen. Kysttorskgruppen vil derfor anbefale at en innfører et skille mellom fangst tatt innenfor fjordlinjene og fangst tatt utenfor fjordlinjene på sluttседdelen.

Det har i flere sammenhenger vært hevdet at kysttorsken kan oppsøke sildeforekomstene, spesielt overvintringsfeltene i kystområdene, og at dette kan føre til at en dermed mister mye kysttorsk i kysttoktet senhøstes. Dette behøver ikke være noe betydelig problem så lenge andelen som mistes er rimelig fast fra år til år. De siste års forflytninger av sildens overvintringsområde kan imidlertid være en kilde til endringer i denne andelen.

Beregning av andelen kysttorsk i torskelandinger er basert på prøvetaking. Historisk har prøvetakingen vært rettet mot de kvantumsmessig viktigste fiskeriene. Økende prøvetakingsinnsats mot kysttorsk de siste årene krever en mer detaljert gjennomgang av hvordan de aktuelle prøver skal anvendes i de nærliggende fiskerier. Dette er foreløpig bare delvis gjennomført for årene 2004 - 2008, og de senere års vridning i prøvetaking kan dermed ha resultert i feil beregning av kysttorskandelen av fangstene. Dette er spesielt relevant for fisket i Lofoten, hvor det er stor variasjon i fangstmengde, og hvor andelen kysttorsk kan endre seg mye gjennom sesongen og fra område til område. Et sterkt kompliserende element i dette er at det fortsatt er en del unøyaktig føring av fangstlokasjoner på sluttседler, på tross av innskjerpinger gjennomført i 2004.

5 HOVEDPRINSIPPER FOR REGULERINGEN AV FISKET ETTER KYSTTORSK

Det er enighet i Kysttorskgruppen om at kysttorskreguleringen også i 2010 bør bygge på følgende hovedprinsipper:

- Fisket vris mest mulig over på nordøstarktisk torsk.
- Varning av gytefelt og gytefisk.
- Næringen tas med på råd.
- Tilstrebing av en rimelig byrdefordeling mellom de som berøres av tiltakene (yrkesfiskere, fritidsfiskere og turistfiskere).
- Skjerming av kystsamfunnene, og heller bruke noe lengre tid på å bygge opp igjen kysttorskbestanden(e).
- Vernetiltakene utformes slik at dagens generasjoner kan utøve sin næringsvirksomhet, kystkulturen kan opprettholdes gjennom mange og levedyktige kystsamfunn basert på fiskeriene samt på anlegg for mottak og foredling, og slik at fremtidige generasjoner sikres mulighet til å drive et kystfiske.

6 FORSLAG TIL KYSTTORSKREGULERING I 2010

6.1 INNLEDNING

Kysttorskgruppen vil – som i fjor – påpeke at det først og fremst er fjordtorskbestandene som er i dårlig forfatning, og uttrykke forundring over at kysttorsk som sådan står på Artsdatabankens rødliste kategorisert som sterkt truet (EN). Gruppen er skeptisk til at samme typer kriterier anvendes på arter og økosystemer av meget ulik karakter. Kriteriene som ligger til grunn for rødlisten skal revideres innen 2010, og Kysttorskgruppen mener forholdene burde ligge til rette for at kysttorsk tas ut av listen.

6.2 REVISJON AV FJORDLINJENE, SÆRSKILTE VERNEOMRÅDER, PRØVETAKING

Kysttorskgruppen går inn for å videreføre fjordlinjene slik de er fastsatt for 2009, med unntak av fjordlinjene ved Henningsvær. Gruppen mener fortsatt at det er rom for en lemping av reguleringen i Henningsvær-området, og foreslår at ”Henningsvær-boksen” fastsettes med samme utstrekning som i 2006, og at også fjordlinjen øst for Henningsvær (Valbergfeltet) trekkes på samme måte som i 2006 (mindre restriktiv). Hensikten er å gjøre det lettere å fiske skrei. Dersom prøvetakinger fra fisket i området viser at det er vesentlige innslag av kysttorsk i fangstene, kan Fiskeridirektoratet forby fisket.

6.3 FISKERESTRIKSJONER INNENFOR FJORDLINJENE

6.3.1 Lengdegrense – snurrevadfiske mv

Det har vært ulike oppfatninger i Kysttorskgruppen om hvilke fartøy som bør få adgang til å fiske torsk innenfor fjordlinjene. For 2009 foreslo et flertall i gruppen å videreføre ordningen med en grense på 15 meter, og med forbud mot snurrevadfiske, med unntak for flyndrefiske og for fartøy under 15 meter etter 15. mai. Et mindretall mente det kunne være hensiktsmessig å senke grensen til 14 meter og samtidig likestille snurrevadfartøy under 14 meter med andre fartøy under 14 meter som fisker med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene.

I reguleringen for 2009 har Fiskeri- og kystdepartementet videreført en lengdegrense på 15 meter, men har samtidig innført et totalforbud mot å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene. Tidligere unntak for flyndrefiske og snurrevadfiske med fartøy under 15 meter etter andre arter enn torsk er således ikke videreført.

Det generelle forbudet mot bruk av snurrevad innenfor fjordlinjene er begrunnet med at redskapet er utviklet til et meget effektivt redskap som primært bør nyttes på store vandrende bestander, og ut fra en bekymring for at det kan være vanskelig å gjennomføre et bærekraftig fiske på kystnære lokale bestander med snurrevad. Det er dessuten vist til at unntaksbestemmelser gir store utfordringer med hensyn til kontroll med at fisket foregår i samsvar med de fastsatte vilkår.

Et flertall i gruppen (alle unntatt Album) mener det bør være adgang til å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene med fartøy under 15 meter etter 15. mai og ut året, slik gruppen foreslo for 2008. Fartøy under 11 meter bør likestilles med andre fartøy under 11 meter som fisker med konvensjonelle redskap.

Det påpekes spesielt at snurrevadforbudet skaper store problemer for en liten gruppe av mindre snurrevadfartøy (under 11 meter). Små fartøy som fisker med snurrevad er mer væravhengige enn tilsvarende fartøy som fisker med garn eller line, og de er mer risikoutsatt på grunn av tauverk og kantringsfare i dårlig vær. Det er også stor forskjell på små og store snurrevadfartøy med hensyn til fangsteffektivitet og muligheter for finne alternative driftsområder lengre ute fra kysten.

Gruppen har sett nærmere på fangststatistikk for snurrevadfartøy hjemmehørende nord for Sogn og Fjordane og med største lengde under 11 meter i 2007 og 2008:

I 2007 fisket ca 50 fartøy under 11 meter med snurrevad. 7 av disse landet mer enn 5 tonn torsk, og ca halvparten landet mindre enn 600 kg. Omkring 25 av fartøyene landet til sammen ca 44 tonn rødspette. De fleste av fartøyene som landet rødspette hører hjemme i Møre og Romsdal, men kvantumsmessig dominerer to fartøy i Nordland med henholdsvis 20 og 12 tonn. Videre ble det totalt landet 4 tonn kveite av snurrevadfartøy under 11 meter i 2007.

I 2008 fisket ca 55 fartøy under 11 meter med snurrevad. 9 av disse landet mer enn 5 tonn torsk, og ca 25 fartøy landet mindre enn 600 kg. 25 av fartøyene landet til sammen ca 62 tonn rødspette. Som for 2007, er det slik at de fleste av fartøyene som har landet rødspette hører hjemme i Møre og Romsdal. Kvantumsmessig dominerer et fartøy i Nordland med ca 19 tonn og et fartøy i Finnmark med ca 20 tonn. Det ble totalt landet i underkant av 5 tonn kveite av snurrevadfartøy under 11 meter.

Snurrevadfartøy under 11 meter utgjør en liten flåtegruppe. Til sammenligning landet i størrelsesorden 2000 fartøy under 11 meter garnfanget torsk i Norges Råfisklag sitt distrikt i henholdsvis 2007 og 2008. Antall fartøy som landet torsk fisket med juksa er ca 1800, og for line er antallet ca 950. Hvis en ser på fangstmengde, fordeler denne seg slik for fartøy under 11 meter (kvantum i tonn):

Tabell: Fangst per redskap (tonn) for fartøy under 11 meter.

Redskap	2007	%	2008	%
Snurrevad	150	0,4	290	0,7
Garn	22 090	55,0	24 340	56,1
Juksa	9 760	24,3	11 280	26,0
Line	8 170	20,3	7 500	17,3
Totalt	40 170	100	43 410	100

Oversikten viser at de minste snurrevadfartøyene står for en helt marginal andel av torskefangstene for fartøy under 11 meter.

Flertallet viser dessuten til at det tidligere er gjennomført forsøk med ”flyndresnurrevad” på finnmarkkysten, hvor det er undersøkt hvor vidt det er mulig å fange kommersielle kvanta av rødsplette, samtidig som redskapen gir et minimalt innslag av hyse og torsk, og lav innblanding av torsk og hyse under minstemålet. Resultatene viser at det med 170 mm kvadratmasker i fiskeposen nærmest er null innblanding av torsk og hyse under minstemålet, og at hyse opp til ca 55 cm sorteres ut. Sammenlignet med en standard pose (diamantmaske) holdes en svært lav andel torsk tilbake i redskapen. Forsøkene viser også at mesteparten av flyndre under minstemålet sorteres ut. Det er derfor fullt mulig å drive et ansvarlig flyndrefiske med liten innblanding av kysttorsk innenfor fjordlinjene.

Flertallet i gruppen foreslår derfor at snurrevadfartøy uavhengig av størrelse skal ha adgang til å fiske flyndre innenfor fjordlinjene på samme måte som i 2008, det vil si etter 15. mai og med en særskilt tilpasset snurrevad. Minste størrelse på maskevidden kan eventuelt settes til 170 mm (istedenfor 155 mm som gjaldt i 2008).

6.3.2 Flytegarn

Gruppen foreslår å videreføre forbudet mot å fiske torsk, hyse og sei med flytegarn i perioden 1. februar – 30. juni.

6.3.3 Minstemål og maskestørrelse i garn

Gjeldende minstemål for torsk er 47 cm nord for 64°N. Sør for denne grensen ble minstemålet økt fra 30 cm til 40 cm med virkning fra 1. januar i år. Gruppen mener det bør vurderes å øke minstemålet både nord og sør for 64°N, slik at flere torskefisk kan nå gytemoden alder før den høstes.

Et flertall i gruppen (alle unntatt Eriksen) mener dessuten at maskestørrelsen i garn i fisket etter torsk bør økes fra 156 mm (8 omfar) til 168 mm (7.5 omfar), og at en slik økning bør gjelde både innenfor og utenfor fjordlinjene. Dette vil være gunstig både ut fra ressursmessige og markedsmessige hensyn, ettersom det vil bidra til at det landes større fisk. En slik endring bør gjennomføres slik at fiskerne får rimelig tid til å tilpasse seg økningen i maskestørrelse. En endring bør derfor fastsettes slik at den får virkning ett år etter at beslutningen tas.

Et mindretall (Eriksen) mener minstekravet til maskestørrelse fortsatt bør være 156 mm, under henvisning til at den foreslåtte økningen vil ramme fjordfiskere spesielt hardt ettersom torsken i fjordene er mindre i størrelse enn lengre ut på kysten, jf. uttalelse fra Sametinget til kysttorskgruppens rapport i 2008.

6.4 TORSKEBIFANGST – STENGING AV FELT

Gruppen foreslår å videreføre regelen om at det i fisket etter andre arter innenfor fjordlinjene skal være tillatt med inntil 5 % bifangst av torsk. Dette forutsetter imidlertid at lengdegrensen knyttet til fjordlinjene fortsatt skal være 15 meter. Flere fartøy under denne grensen driver fiske etter andre arter innenfor fjordlinjene, slik som brosme og hyse. I praksis varierer torskeinnblandingen nokså mye, men den kan være opp mot 20 %. Det vil derfor bli svært

vanskelig å fortsette et slikt fiske dersom det maksimalt skal være adgang til 5 % torskebifangst.

For fartøy som ikke kan fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen (fartøy over 21 meter), foreslås det å videreføre adgangen til å ha inntil 20 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter.

Gruppen er kjent med at det i noen grad tas torsk som bifangst i fisket etter sei og sild med not, og at det er mangler ved rapporteringen av slik torsk. Det er gruppens oppfatning at en viss grad av torskeinnblanding er uunngåelig i notfisket etter sei og sild, og at reguleringsene i større grad bør oppmuntre til registrering av reell fangst. Gruppen mener at en innføring av en lav lovlig bifangst av torsk vil kunne bidra til dette, og foreslår en adgang til torskebifangst på inntil 0,5 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektoratet bør dessuten kartlegge omfanget av torskebifangster, og iverksette tiltak, slik som stenging av felt, for å redusere torskefangstene i notfisket. Fiskeridirektoratets regionkontor har fullmakter til å stenge felt for fiske etter norsk vårgytende sild blant annet dersom det er fare for innblanding av torsk i fangstene. I 2008 ble det således innført forbud mot sildefiske i perioden 16. september – 15. oktober innenfor grunnlinjen fra Bodø og sørover til grensen mot Trøndelag. Fra slutten av januar 2009 har det vært forbud mot å fiske sild innenfor fjordlinjene fra Hadsselfjorden og sørover til 65°N (sørlig grense gikk opprinnelig ved Stoksund).

For å skape bedre forutsigbarhet for fiskerne, mener gruppen at det bør settes en terskelverdi for når felt kan stenges for sildefiske, slik som loddereguleringen i Barentshavet gir eksempel på. Der er ordningen at Fiskeridirektoratet kan forby fisket etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen dersom fangstene ikke tilfredsstiller krav om mindre enn 35 kg torsk per 100 tonn lodde.

Ordningen med stenging av felt omfatter ikke seinotfelt hvor en eventuell innblanding av torsk kan være et problem. Kysttorskgruppen mener det bør vurderes å innføre adgang til å stenge slike felt også.

6.5 TRÅLFISKE

Kysttorskgruppen foreslår å la gjeldende adgang for ferskfisktrålere til å fiske inn til 4-milen i enkelte perioder og områder utenfor kysten av Finnmark opphøre, under henvisning til at om lag 20 - 30 % av torskefangsten i dette fisket er kysttorsk. Anslått årlig kvantum av kysttorsk er på noen hundre tonn.

Et mindretall (Album og Eriksen) peker på at det vil bidra til å redusere fangstene av kysttorsk dersom trålerne henvises til å fiske utenfor 12-milen. Trålerne vil ikke ha problemer med å fiske kvotene utenfor denne grensen, og et slikt tiltak vil også skape en rimeligere byrdefordeling mellom flåtegruppene. Det vil også gi rom for mindre fartøy lengre inn mot kysten.

Et flertall i gruppen (alle unntatt Henriksen og Straume) mener at kystvakten bør kunne henvise trålerne til å fiske utenfor 12-milen dersom det oppstår arealkonflikter mellom kyst-

og trålfartøy i området mellom 6- og 12-milen. Det vil da tas hensyn til de kystfartøyene som på grunn av kysttorskreguleringen er henvist til å fiske lengre ute på kysten.

Et mindretall (Henriksen og Straume) peker på at det kan være forståelig at kystvakten kan bortvise trålere i en konfliktsituasjon, men at dette ikke kan ha noen kobling til 12-milen. Det ligger utenfor gruppens mandat å ta stilling til havdelingsspørsmål. Fra erfarne garn- og linefiskere er det opplyst at i den grad det er tale om konflikter på fiskefeltet, så er det større problemer med snurrevadflåten enn med trålerne. En ordning med bortvisning må i så fall også omfatte snurrevadfartøy.

6.6 REGISTRERING PÅ LANDINGS- OG SLUTTSEDDEL

Kysttorskgruppen mener at det bør legges til rette for bedre datatilgang knyttet til fjordlinjesystemet. Det er en stor mangel med dagens system at det ofte ikke er mulig å fastslå om fangstene er tatt utenfor eller innenfor fjordlinjene. Bedre kunnskap om dette vil gi riktigere bestandsestimater, og vil gjøre det lettere å måle effekten av de ulike reguleringstiltakene. Det vil også være en fordel å skille mellom fangst tatt innenfor grunnlinjen og fangst tatt innenfor/utenfor 4-milen.

Gruppen registrerer at Fiskeri- og kystdepartementet i pressemelding datert 19. desember 2008 tok til orde for å etablere registrering på landings- og sluttsedler om fangsten er tatt innenfor eller utenfor fjordlinjene, og eventuelt også innenfor/utenfor grunnlinjen og 4-milen, og mener Fiskeridirektoratet snarest bør følge opp dette.

Forøvrig bør det fremdeles innskjerpes overfor fiskere og kjøpere at fangstlokasjoner må føres korrekt.

6.7 GJENOPPBYGGINGSPLAN

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) anbefalte i 2004 at det burde utarbeides og implementeres en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk. Til tross for at myndighetene i årene etter har gjennomført en rekke tiltak for å styrke vernet om kysttorskbestanden(e), er rådet om gjenoppbyggingsplan gjentatt hvert år siden 2004.

Kysttorskgruppen har fått anledning til å komme med innspill og kommentarer til en slik gjenoppbyggingsplan, og har i den forbindelse påpekt at det ikke er riktig å ha bestandsnivået i 1995 som et mål. Man kan med stor sikkerhet si at kysttorskens hadde et bestandsmessig toppunkt på den tiden, samtidig som torsken fulgte silden inn i fjordene og bidro til store torskefangster. Antakelig vil en størrelse på 70 – 80 % av bestanden i 1995 være en god målsetting.

Kysttorskgruppen mener videre at planen må reflektere behovet for å øke kontrollen med torskepredatorer (skarv, sel osv) og legge til grunn et helhetlig syn på betydningen av et godt havmiljø, gjenoppbygging av tareskog og tiltak for å redusere negative følger av akvakulturvirkosomhet.

Det er dessuten viktig at gjenoppbyggingsplanen tar hensyn til at behovet for vernetiltak er forskjellig inne i fjordene sammenlignet med områdene lengre ute på kysten.

6.8 PÅSKESTOPP

Kysttorskgruppen mener at en fiskestopp i påsken vil bidra til å gi torsken ro under gytingen, og at dette også vil være gunstig for kysttorsken. Gruppen foreslår en kort påkestopp innenfor 12-milen, dvs fra og med torsdag 1. april til og med mandag 5. april 2010.

6.9 TILTAK MOT TORSKEPREDATORER, KUNSTIGE REV

Kysttorskgruppen krever at reguleringstiltakene suppleres med tiltak mot arter som beskatter kysttorsken.

Storskarv og toppskarv overvåkes i det nasjonale overvåkingsprogrammet for hekkende sjøfugl i Norge. Det er registrert kraftige svingninger i hekkebestanden av storskarv, men den langsiktige trenden viser en sterk vekst i mange regioner til rundt årtusenskiftet, med noe avtakende vekst og til dels tilbakegang i enkelte overvåkingsområder. Hekkebestanden av toppskarv viser en vesentlig økning de siste 10 årene. Undersøkelser har vist at storskarven daglig spiser ca 660 gram fisk, toppskarv ca 430 gram. Føden er for det meste små torskfisk og sil, og samlet sett står skarven for et ikke ubetydelig uttak av småfisk.

Kysttorskgruppen viser til at en arbeidsgruppe i Havforskningsinstituttet av hensyn til kysttorsken har foreslått økt jakt på skarv sør for Stad, ettersom skarv anses som den viktigste årsaken til naturlig dødelighet på torsk i dette området. Kysttorskgruppen krever at det gjennomføres økt jakt på skarv også nord for Stad.

Sel er også en viktig torskpredator. Gruppen viser til at Havforskningsinstituttet nylig har gjort beregninger av matkonsumet til havert og steinkobbe langs norskekysten. Dersom en legger til grunn en bestand på ca 10 000 dyr, så konsumerer steinkobben årlig ca 13 000 tonn fisk, hvorav ca 300 tonn er kysttorsk. Haverten spiser årlig ca 14 000 tonn fisk, hvorav ca 4 000 tonn er kysttorsk. Steinkobben og haverten spiser småfisk under 25 - 30 cm, og gruppen mener disse dyrene kan gjøre alvorlige innhugg i lokale kysttorskpopulasjoner.

Gruppen viser videre til at mindre enn halvparten av de fastsatte kvotene av havert de siste årene har blitt tatt, til tross for at det har vært en kompensasjonsordning med utbetaling av et pengebeløp for innsending av prøver/kjever. Gruppen mener det er viktig med god informasjon om opplegget rundt jakt på sel, slik at det blir lettere å sette seg inn i vilkårene mv for å drive jakt.

Gruppen krever at det også legges til rette for jakt på springer. Telling av springer blir gjennomført på hvaltetletoktene i Barentshavet, og en total forekomst på om lag 60 000 dyr er anslått (mest kvitnos med noe innslag av kvitskjeving). Det har ikke vært klare tegn til endring i bestandsstørrelse de årene tellinger er foretatt. I perioder er springeren tallrik på Finnmarkskysten.

Det bør også vurderes å lempe på totalfredningen av nise.

Gruppen mener videre at det bør satses mer på forsøk med kunstige rev for å skape gode skjulesteder og oppvekstforhold for fiskeyngel, spesielt i områder hvor tareskogen er forsvunnet.

6.10 OPPDRETT

Kysttorskgruppen er bekymret over at regjeringen i sin strategi for torskeoppdrett legger opp til en fortsatt vekst i næringen, samtidig som miljømessige risikofaktorer skal kartlegges, herunder risiko for genetisk påvirkning og smittespredning til villfisk. Først om fem år vil det foreligge faglig kunnskap som kan gi grunnlag for vurdering av nye forvaltningstiltak. I mellomtiden fortsetter det nasjonale torskeavlsprogrammet, der fokuset er rettet mot å tilpasse torsken til forholdene i oppdrett og mer effektiv vekst. Fremdeles er det slik at sykdomsfri torskeyngel i prinsippet kan flyttes fritt mellom ulike regioner og landsdeler. Samtidig registrerer forskerne en betydelig genetisk og biologisk variasjon mellom kysttorsk fra ulike geografiske områder.

Det er delt ut over 500 akvakulturtillatelse for torsk, med en samlet teoretisk produksjonskapasitet på over 300 000 tonn. I fjor ble det produsert 18 000 tonn, men ifølge næringen kan det snart kunne produseres et volum som er tre ganger større. Det er et stort problem at torsken rømmer fra akvakulturanleggene. Det ble registrert rømming av 257 000 torskefisk i 2008, mens det til sammenligning ble registrert 112 000 rømte oppdrettslaks. På denne bakgrunn er kysttorskgruppen meget kritisk til at myndighetene ikke har lagt større vekt på rådene fra Havforskningsinstituttet.

Gruppen har også merket seg at Fiskeri- og kystdepartementet for tiden har til høring nye bestemmelser om torskeoppdrett, og at det blant annet foreslås å forskriftfeste gjeldende praksis om ikke å tillate torskeoppdrett i gyteområder for villtorsk. Med gyteområder skal forstås områder som er kartlagt og kvalitetssikret av Fiskeridirektoratet etter gjeldende prosedyrer. Kysttorskgruppen mener bevisbyrden må snues, og at det er konsesjonshavers ansvar å bevise at området ikke er gyteområde.

Gruppens flertall (alle unntatt Meinert og Straume) mener videre at følgende tiltak skal iverksettes:

- Områdene Vestfjorden-Lofoten-Ofoten-Vesterålen, Trondheimsfjorden og Porsangerfjorden umiddelbart må etableres som soner fri for torskeoppdrett.
- Det innføres forbud mot etablering av torskeoppdrettsvirksomhet basert på kunstig klekket torsk, med mindre virksomheten er i samsvar med tilrådingen fra Havforskningsinstituttet om restriksjoner på torskeoppdrett.
- Det innføres forbud mot transport av oppdrettstorsk mellom regionene Vestlandet, Møre – Trondheimsfjorden, Helgeland, og Troms/Finnmark.
- Det gis pålegg om bruk av stedegen torskestamme

Et mindretall (Straume og Meinert) mener at flertallet legger opp til for store restriksjoner på torskeoppdrett, og vil heller foreslå tiltak som i større grad samsvarer med fjorårets rapport fra kysttorskgruppen, og som er i tråd med tilrådingen fra Havforskningsinstituttet. Det kan ikke gis tilslutning til forslaget om soner fri for torskeoppdrett fordi effektene av slike soner ikke er tilstrekkelig faglig forankret, og derfor først må utredes. Det kan herunder vurderes forbud mot torskeoppdrett i områder med dokumenterte små eller sårbare og spesielle torskestammer, slik som for eksempel i Porsangerfjorden. Pålegg om bruk av stedegen torskestamme kan innføres i områder med genetisk spesielle eller sårbare ville stammer, eksempelvis torsk i

terskefjorder, og anbefales dessuten i områder med spesielle, men mindre sårbare stammer, som for eksempel Balsfjord. Inntil videre foreslås det forbud mot flytting av oppdrettet torsk fra sjøvannslokalteter i Sør-Norge til Nord-Norge, med unntak av settefisk direkte fra landbaserte klekkerier forutsatt at fisken er testet negativ for *Francisella piscicida*. Det bør dessuten innføres restriksjoner på transport av oppdrettstorsk mellom regionene Vestlandet, Møre – Trondheimsfjorden, Helgeland, og Troms/Finnmark.

6.11 FRITIDSFISKE

Kysttorskgruppen registrerer at det er besluttet å innføre minstemål på fisk, herunder torsk, også i fritids- og turistfisket. Ordningen bør følges opp med god informasjon til målgruppene.

Gruppen har diskutert spørsmålet om omsetningskvoten på 2 000 kg torsk per år for fritidsfiskere bør fjernes eller reduseres, men har kommet til at det ikke bør fremmes noe slikt forslag. Det anses som en viktig del av kystkulturen å kunne fiske torsk for salg i et rimelig omfang, og en slik adgang bør opprettholdes også av hensyn til distriktspolitiske målsettinger. Gruppen har også diskutert om adgangen til å fiske med garn og line bør begrenses, men mener det kan ha en god effekt å styrke kontrollen med at fritidsfiskerne holder seg innenfor gjeldende redskapsbegrensninger. Omfanget av fritidsfisket bør dessuten kartlegges.

6.12 TURISTFISKE

Gruppen mener turistfisket bør vurderes som næringsvirksomhet, og at de som gjør seg næring gjennom slik virksomhet må underlegges restriksjoner og registreringsordninger som ivaretar hensynet til et bærekraftig fiske i fjorder og kystnære strøk. I dag synes det som om det er fritt frem for å etablere seg i denne næringen.

Det bør dessuten vurderes å innføre en fiskeavgift for utenlandske turistfiskere for å få bedre oversikt over fiskeinnsatsen og ressursuttaket. En slik avgift bør også finansiere bedre kontroll med og kartlegging av turistfisket. I dag foregår dette alt for tilfeldig, og mye tyder på at kvantaene beslaglagt fisk tatt ved grensen bare utgjør en liten del av den ulovlige utførselen som foregår.

7 KUNNSKAPSBEHOV

Den forrige kysttorskgruppen pekte på en rekke felt som det er behov for å få økt kunnskap om. Gruppen anbefalte en ekstraordinær forskningsinnsats for å øke kunnskapen om følgende felt:

1. Rekrutteringssvikt. Mulige forskningsfelt kan være:
 - Økt predasjon fra andre fiskeslag, sjøpattedyr, oter og sjøfugl.
 - Nedgang i tareskogen langs kysten.
 - Økt forekomst av sykdom, parasitter eller økt konkurranse fra nye eller introduserte arter.
 - Forstyrrelse på gytefelt; fangstredskap, oppdrett av laks og torsk.
 - Økte forekomster av miljøgifter.
 - Andre årsaker.

2. Mer viten om vandrende kysttorsk
 - Merkeforsøk og genetikk
 - Ytre kjennetegn
3. Etablere rutiner for årlig beregning av fritids- og turistfiske, samt historiske analyser
4. Validering av eksisterende kartlegging av gytefelt/oppvekstområde/fangstområde og/eller gjennomføre nye undersøkelser hvor en og samme metode benyttes.
5. Vurdering av behovet for mer geografisk nyansert forvaltning og tilhørende behov for forskning /overvåkning.

Denne kysttorskgruppen har ved flere anledninger krevd sterkere forskningsinnsats på forhold knyttet til kysttorskproblematikk, uten at gruppen kan se at dette er fulgt opp i noen betydelig grad. Gruppen mener det er et klart behov for mer kunnskap om kysttorskrelaterte spørsmål, og at det er helt avgjørende for oppslutningen omkring vernetiltakene at forskningsinnsatsen intensiveres. Det kreves derfor at en følger opp tilrådingene fra den forrige kysttorskgruppen. Dette vil bidra til at kysttorskvernet får legitimitet i næringen. Innsatsen rettet mot merking og prøvetaking for å få bedre kunnskap om forholdet mellom skrei og kysttorsk må også intensiveres og gjennomføres mer planmessig og systematisk.

Kysttorskgruppen registrerer at Fiskeri- og kystdepartementet i en bestilling nylig oversendt Havforskningsinstituttet blant annet uttrykker behov for økt detaljkunnskap i den videre forvaltningen av kysttorsk, og ber instituttet om å gjennomføre systematisk kartlegging av viktige oppvekst- og gyteområder langs hele kyststrekningen, og systematiske bestandsundersøkelser av kysttorsk i gytetiden om våren. Det skal dessuten arbeides for etablering av biologiske referansepunkt for bestandene innenfor ulike soner/region langs kysten nord for 62°N. Forskningen skal blant annet innrettes slik at det kan gis spesifikke råd for mindre geografiske områder, herunder skille mellom områder med vandrende bestander og områder med stasjonære fjordstammer.

Kysttorskgruppen støtter fullt ut behovet for styrket forskningsinnsats på kysttorsk, men reagerer på at departementet ikke følger opp forskningsbestillingen med pengebevilgninger. Dette innebærer at Havforskningsinstituttet må foreta omprioriteringer for å frigi ressurser til økt satsing på kysttorsk, noe det er grunn til å tro blir en svært krevende oppgave. Gruppen viser til at Havforskningsinstituttet har besluttet å ikke lenger bruke penger på å ta prøver av fangster med M/S «Falkungen» for å undersøke blant annet forholdet mellom skrei og kysttorsk. I høst vil Havforskningsinstituttet således ikke få prøver utover det som samles inn av fartøyene i referanseflåten, noe som gir et mye mer tilfeldig grunnlag. Det er svært kritikkverdig at dette skjer samtidig som det fra mange hold etterlyses bedre kunnskap om kysttorsk og kysttorskbestandenes tilstand.

Kysttorskgruppens krever at departementet følger opp bestillingen om økt forskning på kysttorsk med ekstrabevilgninger over statsbudsjettet. Gruppen er meget kritisk til at mye av forskningen som Havforskningsinstituttet utfører i praksis finansieres gjennom forskningskvoter. Dette er uheldig for det første fordi det gjør forskningsinnsatsen sårbar for prissvingninger i markedet, slik som en har erfart spesielt for torsk som følge av finanskrisen. For det andre medfører forskningskvoter reduserte kvoter til fiskerne, ettersom forskningskvotene tas av totalkvotene. Gruppen krever at økt forskningsinnsats ikke

finansieres gjennom bruk av forskningskvoter. Det vil tjene både forskningen og fiskeriene om forskningen i stedet blir finansiert over statsbudsjettet.

Gruppen registrerer at de tiltakene som er gjennomført, er slike som ikke koster noe særlig penger for myndighetene. Det synes videre som om det ikke er vilje til å øke bevilgningene for å styrke forskningsinnsatsen på kysttorsk. Til sammenligning brukte Fiskeri- og kystdepartementet i 2008 gjennom Forskningsrådet og i direkte bevilgninger til forskningsinstitutter ca. 100 mill. kroner på forskning knyttet til torsk i oppdrett. Gruppen ser klart behov for å forske på konsekvensen av en stadig sterkere satsing på oppdrett, men mener at penger som brukes på forskning knyttet til vekst og utvikling av denne næringen i stedet bør brukes til kysttorskforskning. Gruppen etterlyser videre forskning på konsekvenser av veksten i turistfisket.

DET KONGELIGE
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENT

”Kysttorskgruppen”

**Mandat for evaluering av og forslag til
fremtidige reguleringstiltak for kysttorsk**

Bakgrunn og formål

Fiskeri- og kystdepartementet oppnevnte våren 2005 en referansegruppe med deltakere fra næringen, forskning og forvaltning. Referansegruppens hovedoppgave var å diskutere problemstillinger knyttet til kysttorsken og gjennom dette legge rammer for den forskning som skal foregå på denne arten. Kysttorskgruppen leverte sin rapport 30. september 2005.

Havforskningsinstituttet skal legge kysttorskgruppens rapport til grunn med tanke på de områder som er av størst betydning å få økt kunnskap om, og innenfor disse områder sette inn en ekstraordinær forskningsinnsats. De skal prioritere kartlegging og forskning på kysttorskbestandene av torsk nord for 62°N, særlig i Nord-Norge.

Medlemmene i gruppen signaliserte tidlig at de ønsket å drøfte reguleringssopplegget for vern av kysttorsk. Da dette ikke var en del av gruppens forrige mandat, ble drøftingen av dette avvist av gruppens leder. Kysttorskgruppen gis gjennom dette nye mandatet i oppdrag å drøfte gjeldende reguleringssopplegg og å komme med forslag til tiltak for vern for årene 2007 til 2010, med evaluering og tilrådning for hvert enkelt år i perioden.

Kysttorskgruppens innstilling vil være næringens innspill til reguleringstiltak for kommende år og skal sendes på egen høring forut for behandling i reguleringsmøte/råd hver høst.

Oppgaver

1. Kysttorskgruppens hovedoppgave er å diskutere problemstillinger knyttet til reguleringen av fiske med hensyn til beskatning av kysttorsk og gjennom dette utarbeide forslag til reguleringstiltak for hvert av årene 2007 til 2010.
2. Kysttorskgruppen skal spesielt foreta vurderinger av og evaluere innværende års reguleringssopplegg og søke å kvantifisere nivået på de foreslåtte tiltak for neste år i forhold til gjeldende regulering. De foreslåtte tiltak må minimum ha tilsvarende verneeffekt som gjeldende vernetiltak.

3. Gruppens arbeid skal ta utgangspunkt i forskningen på området og samtidig legge til grunn kystbefolkningens kunnskaper med hensyn til gyteområder, oppvekstområder og steder der det fiskes kysttorsk.

Sammensetning

Følgende er oppnevnt til medlemmer av kysttorskgruppen:

Nr	Navn	Organisasjon/institusjon
1	Paul O. Jensen	Norges Kystfiskarlag
2	Arne Helge Kristoffersen	Norges Kystfiskarlag
3	Svein Lyder	Norges Fiskarlag
4	Jon Olav Enoksen	Norges Fiskarlag
5	Tom Tobiassen	Norges Fiskarlag
6	Kjetil Williksen	Norges Fiskarlag
7	Torstein Henriksen	Norges Fiskarlag
8	Bjarne Notø	FHL Industri og Eksport
9	Jorulf Straume	FHL Industri og Eksport
10	Leif Harald Hanssen	Norske Sjømatbedrifters Landsforening
11	Alf Ring Pettersen	Norges Naturvernforbund
12	Hans Fredrik Ravna	Sametinget
13		Kommunenes Sentralforbund

Anne Kjos Veim fra Fiskeridirektoratet oppnevnes som leder for gruppens arbeid. Gruppen støttes av sekretariat fra Fiskeridirektoratet med reguleringsteknisk kompetanse. Havforskningsinstituttet stiller sin kunnskap og kompetanse tilgjengelig for gruppens arbeid.

Fiskeridirektoratets og Havforskningsinstituttets deltagere i arbeidet oppnevnes ikke som medlemmer av gruppen, men innehar ansvar for fremdrift, faglig rådgiving og rapport. Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil ikke være bundet av gruppens innstilling og vil fritt kunne tilrå tiltak uavhengig av gruppen.

Fiskeri- og kystdepartementet forventer at gruppen oppnår størst mulig enighet om de foreslåtte tiltak, men er inneforstått med at de enkelte medlemmene i gruppen ikke kan binde opp den enkelte organisasjon dersom noe annet skulle bli bestemt senere.

Arbeidsform

Kysttorskgruppen organiserer selv sitt arbeid slik den finner det nødvendig.

I den grad gruppen finner det relevant i forhold til sine arbeidsoppgaver kan kysttorskgruppen trekke inn personer med annen faglig og/eller lokal kunnskap.

Kostnadsdekning

Utgifter forbundet med deltakelse i gruppen dekkes av Fiskeri- og kystdepartementet. Det dekkes utgifter til reise og opphold, men ikke for tapt arbeidsfortjeneste.

Tidsplan

Gruppens arbeid ferdigstilles innen 15. oktober hvert år.

Fiskeri- og kystdepartementet

15. mai 2006

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Dykkar ref:

Vår ref: 2009/330
Arkivnr. 321.3
Løpenr: 6287/2009

Bergen 03.11.2009

KYSTTORSK NORD FOR 62°N - MINSTEMÅL OG MASKEVIDDE - INNSPEL TIL GJENOPPBYGGINGSPLAN

I vedlagt notat har Havforskningsinstituttet analysert innsamla biologiske data og vurdert kva minstemål som vil vere passande ved fiske på kysttorsk nord for 62°N, og korleis dette best kan praktiserast med samsvarande maskevidder etc. i ulike reiskap. Notatet er meint som eit innspel til gjenoppbyggingsplanen for kysttorsk nord for 62°N.

Vennleg helsing

Ole Arve Misund
Forskningsdirektør

Kjell Nedreaas
Faggruppeteiar

./.. Vedlegg

FISKERIDIREKTORATET
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

NOTAT

Kysttorsk nord for 62°N – minstemål og maskevidde – innspill til gjenoppbyggingsplan

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet ønsker i felles brev å komme med innspill til Fiskeri- og kystdepartementet vedrørende gjenoppbyggingsplanen for kysttorsk nord for 62°N. Dette notatet vurderer kysttorskens biologi og begrunner instituttets vurdering av minstemål for kysttorsk nord for 62°N, og hvordan dette best kan praktiseres med samsvarende maskevidder etc. i ulike redskaper. Havforskningsinstituttet ønsker at Fiskeridirektorat vurderer ytterligere begrensinger på område og periode for de respektive redskaper ut fra en praktisk gjennomføring av fisket for å oppnå en best mulig beskyttelse av kysttorsken.

Det vises til brev fra Havforskningsinstituttet til Fiskeri- og kystdepartementet datert 04.11.09 vedrørende seleksjon i torskegarn, og hvilken betydning en maskeviddeøkning vil kunne få for garnfangstene i fjordene på kort sikt, og for bestandene på lenger sikt.

Det tas gjerne hensyn til både biologiske og tekniske faktorer når et passende minstemål skal settes. Havforskningsinstituttet vil dele dette notatet i to deler der første del er en vurdering av biologiske faktorer, og andre del er en vurdering av tekniske virkemidler. Til sist vil det pekes på noen faktorer som angår reguleringer, og som vil være et innspill til Fiskeridirektoratets vurderinger.

Biologisk sett så er det ønskelig at fisken får utnyttet sitt naturlige vekstpotensiale ved at fisket utsettes til etter den viktigste vekstfasen, men før netto tilvekst (vektøkning minus naturlig dødelighet) blir negativ. Dette vil også gi et størst mulig økonomisk utbytte, spesielt hvis pris per kg fisk øker med fiskens størrelse. En minst like viktig biologisk faktor er ønsket om at mest mulig av fisken skal rekke å bli kjønnsmoden og gyte minst en gang før den fiskes. Et slikt krav vil bidra til oppbygging av gytebestanden, og dermed sikre rekruttering av yngel til bestanden. Siden en betydelig del av beskatningen av kysttorsk foregår på gytefeltene vil dette være en viktig reguleringsform for å sikre gytebestandens størrelse.

Tabell 1 illustrerer hvordan netto tilvekst for en årsklasse utvikler seg med en naturlig årlig dødelighet på 18% ($F=0,2$). Kysttorsken nord for 62°N har en netto positiv tilvekst helt opp til 9 års alder, men netto tilvekst synes å flate ut etter fylte 6 år. Dette tilsier at fangstutbyttet vil øke dersom man venter med å starte fiske på kysttorsken til den har fylt 6 år.

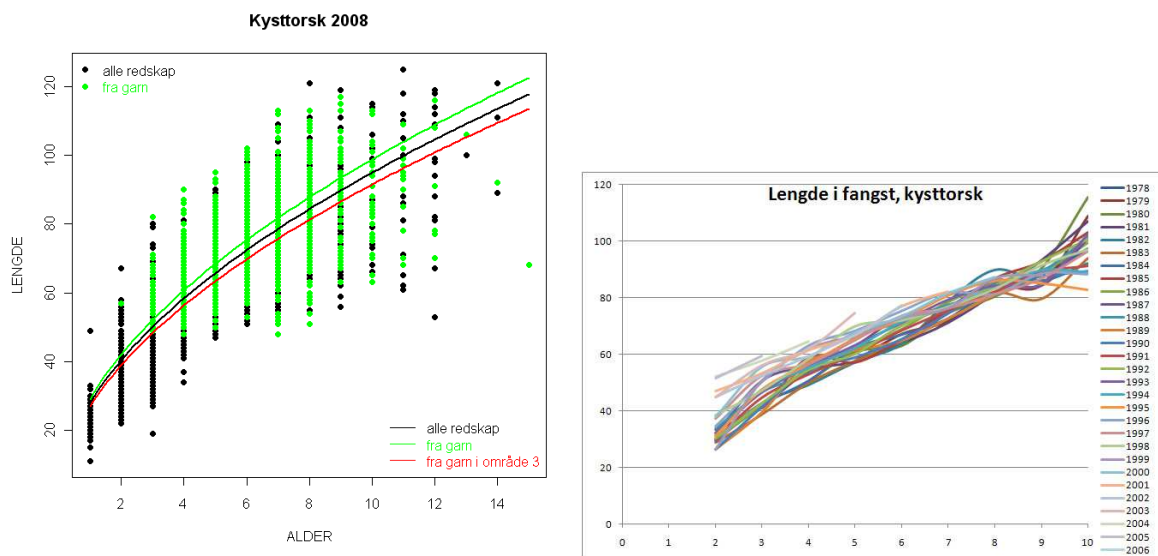
Til sammenligning kan det nevnes at for nordøst-arktisk torsk så holder netto biomasseøkning seg større lenger, 13-14% opptil 10 års alder (ICES 2009). En tilsvarende økning av minstemålet for nordøst-arktisk torsk vil derfor gi en enda større økning i utbytte enn for kysttorsk.

Tabell 1. Gjennomsnittlig individvekt ved alder basert på alle målinger utført av Havforskningsinstituttet i månedene mars-april nord for 66°N i perioden 1989-2006 (venstre tabell), og tilsvarende målinger gjort under instituttets høsttokt i perioden 1995-2008 (høyre tabell). Tabellen viser også netto tilvekst for en årsklasse når naturlig dødelighet settes til 18% ($F=0,2$).

Alder	Gj.sn. vekt(g)	Antal	Biomasse	Netto tilvekst%
1	16	100	1.6	
2	192	82	15.7	899 %
3	677	67	45.4	189 %
4	1462	55	80.2	77 %
5	2463	45	110.7	38 %
6	3427	37	126.1	14 %
7	4384	30	132.0	5 %
8	5667	25	139.7	6 %
9	7059	20	142.5	2 %
10	7935	17	131.2	-8 %
11	9172	14	124.1	-5 %
12	9490	11	105.1	-15 %
13	10638	9	96.5	-8 %

Alder	Gj.sn. vekt(g)	Antal	Biomasse	Netto tilvekst%
1	78	100	7.8	
2	383	82	31.4	302 %
3	887	67	59.5	90 %
4	1667	55	91.5	54 %
5	2310	45	103.8	13 %
6	3078	37	113.2	9 %
7	4228	30	127.4	12 %
8	5587	25	137.8	8 %
9	7402	20	149.4	8 %

Figur 1 viser alder-lengde forholdet hos kysttorsk i kommersielle fangster (alle redskap) i perioden 1978-2006. Figuren viser at en 6 år gammel kysttorsk nord for 62°N kan variere fra 50 cm til nærmere 100 cm, men gjennomsnittet har ligget mellom 62 cm og 77 cm, i de senere år over 70 cm. Dersom man ønsker å regne om fra lengde til rundvekt, og vice versa, så kan formelen $W=0,0098 \times L^{3,0}$ benyttes der W er rundvekt i gram og L er fiskelengde i cm.

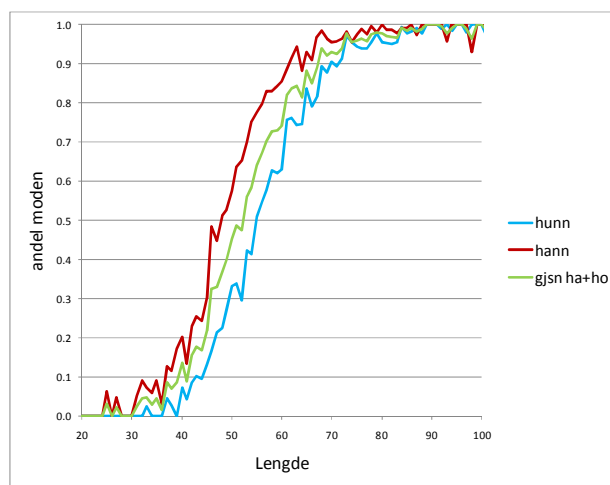

Figur 1. Analyse av vekst hos kysttorsk basert på data innsamlet fra fiskeriene i 2008 (venstre panel), og alder-lengde forholdet hos kysttorsk i kommersielle fangster (samlet for alle redskap) i perioden 1978-2006 (høyre panel). Legg merke til bedre vekst hos torsk opptil 7-års alder de siste årene.

Figur 2 viser kjønnsmodning ved lengde basert på individprøver av kysttorsk nord for 66°N i månedene januar-mai for årene 1989-2006. Disse dataene viser at minst 90% av kysttorken er kjønnsmoden ved en lengde på ca. 70 cm og alder 6 år. Dette estimerer trolig andel kjønnsmodne noe høyt. Dette skyldes at det er enklest å registrere modningsstadium om vinteren før gyting (som gjort i Figur 2), men hvis prøvetakingen da ikke dekker hele

bestanden risikerer man gjerne at andelen kjønnsmodne individer blir overestimert. I ICES Arctic Fisheries arbeidsgrupperapport viser registreringene av kjønnsmodning under høsttoktet at vel 70% av 6-åringene (70 cm) er kjønnsmodne. Det riktige ligger vel gjerne et sted i mellom disse målingene/estimatene.

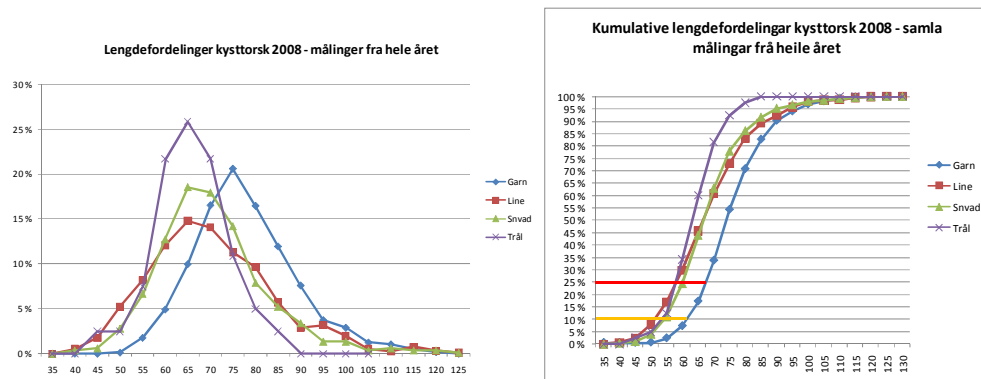
I en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk er det særdeles viktig at vi lar så mye som mulig bli kjønnsmoden før den fiskes direkte, eller som bifangst. Noen vil gjerne hevde at all kysttorsk må være kjønnsmoden før den fiskes, og da viser Figur 2 at minstemålet i så fall må settes til minst 70 cm. Havforskningsinstituttet vurderer det imidlertid som nødvendig at man venter med å fiske kysttorsken til en lengde hvor i alle fall 60-80% av fisken er kjønnsmoden. For begge kjønn samlet skjer dette tidligst ved en fiskelengde på ca. 60 cm (60-70% av hunnfisken og 80-90% av hannfisken).

Figur 2. Kjønnsmodning ved lengde basert på individprøver av kysttorsk nord for 66°N i månedene januar-mai for årene 1989-2006.

Havforskningsinstituttet vurderer at de ovenfor viste biologiske data tilsier at et generelt minstemål for fangst av kysttorsk nord for 62°N ikke bør settes lavere enn 60 cm.

Havforskningsinstituttet har gjennom årene gjort en lang rekke forsøk for å tilpasse fiskeredskaper til en praktisk gjennomføring av fiskeriene slik at innblanding av fisk under minstemål unngås. Del to av notatet vil vurdere hvordan en kan tilrettelegge for et økt minstemål (60cm) i det praktiske fiskeriet.

Figur 3 viser lengdefordelingene av kysttorsk fanget med ulike redskaper i 2008 (venstre panel), og de samme dataene presentert som kumulative kurver (høyre panel).

Figur 3 viser lengdefordelingene av kysttorsk fanget med ulike redskaper i 2008, presentert som antall ved lengde og som kumulative kurver. Figuren viser at dagens garnfangster, som i stor grad tas med 168 mm garn, inneholder under 10% av kysttorsk mindre enn 60 cm. Fiske med garn vil derfor knapt bli berørt av en økning av minstemålet til 60cm.

Snurrevad fangstene inneholdt i 2008 ca. 25% under 60 cm, line 30% og trål 35% og for disse redskapsgruppene vil et økt minstemål kunne få konsekvenser for driftsmønsteret. Det vil derfor være interessant å se om en endring i driftsmønsteret også vil føre til en nedgang i oppfisket kvantum kysttorsk, og om endrede reguleringer av fisket vil kunne bidra positivt. Det er ønskelig at Fiskeridirektoratet vurderer dette, gjerne gjennom bruk av Havforskningsinstituttet sine prøvedata for kysttorsk og skrei.

Havforskningsinstituttet har gjort seleksjonsforsøk med garn og snurrevad med hensyn til torsk og resultatene fra disse er blitt vurdert i lys av et minstemål på 60cm:

Garn:

Instituttets mest oppdaterte data på seleksjonen i torskegarn skriver seg fra forsøk med tre ulike maskevidder (186, 200 og 220 mm) utenfor Finnmark i februar 1996. Resultat fra dette arbeidet ble publisert i av Huse, Løkkeborg og Soldal i ICES Journal of Marine Science (57) i 2000 (Huse et al. 2000). Ved å anta at formen på seleksjonskurvene endrer seg lineært nedover til maskeviddene 156 og 168 mm så får man følgende verdier for L10 og L25:

	156 mm	168 mm
L10	54 cm	59 cm
L25	60 cm	64 cm

L10 representerer den fiskelengden hvor det er 10 % sannsynlighet for at en fisk av denne størrelse – som kommer i kontakt med garnet – blir fanget i garnet. Tilsvarende at L25 representerer den fiskelengden hvor det er 25 % sannsynlighet for at en fisk med denne lengden blir fanget dersom den kommer i kontakt med garnet. Fangstsammensetningen i garnet vil således være avhengig av både garnets maskevidde/seleksjonsevne og størrelsesfordelingen til fisk som kommer i kontakt med garnet.

Dagens reguleringer sier at det ”Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62°N er det adgang til å ha til sammen 15% torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster”. Når det gjelder valg av maskevidde så bør denne være best mulig tilpasset det minstemål man har satt, dvs. at redskapen ikke skal kunne fange for mye fisk under dette minstemålet. Det hele avhenger av størrelsessammensetningen i den populasjonen man fisker på, men det er med utgangspunkt i at vi ikke skal komme i konflikt med 15%-regelen at vi har vektlagt L10, men L25 kan absolutt vurderes når man samtidig er innstilt på stenging av områder når det trengs for å unngå utkast av undermåls torsk. Det er videre sannsynlig og muligheter for at fiskerne kan tilpasse seg et nytt minstemål på 60 cm ved å fiske til tider og i områder (for eksempel der det er mer nordøst-arktisk torsk) hvor man unngår fangst av undermåls torsk utover det tillatte.

En minste tillatt maskevidde i garn på 168 mm vil samsvare godt med et minstemål for kysttorsk på 60 cm. Dette vurderer vi også vil føre til minimale konsekvenser for garnfisket etter torsk slik det i dag blir drevet.

Snurrevad:

Havforskningsinstituttet vurderer at det er mest hensiktsmessig å benytte kvadratmasker i snurrevad for å spare småfisk. I kvadratmaskeposer står maskene åpne av seg selv hele tiden, mens maskene i en vanlig pose (diamantmasker) må tvinges opp for at fisken kan unnsnippe. Det blir derfor også enklere å relatere maskeviddeberegninger til fiskeriet i praksis, det blir færre andre faktorer som spiller inn. Krav om bruk av kvadratmasker i snurrevad er jo allerede innført i norsk økonomisk sone fra området ved Sørøya og til russegrensa.

Grunnlaget for Fiskeridirektoratets forskrift om bruk av kvadratmasker og maskevidde i snurrevad er to uavhengige tokt som instituttet gjennomførte i 1994-1995 med to maskevidder, 122 mm og 135 mm, og der resultatene er publisert av Isaksen, Gamst og Misund i intern rapport ved Havforskningsinstituttet i mars 1997.

Under forutsetning at seleksjonskurven holder samme fasong, og bare forflytter seg ved økende maskevidde, så skulle maskeviddene tilpasset mulige minstemål på hhv 54, 59 og 65 cm bli som følger:

	54 cm	59 cm	65 cm
L10	147 mm	159 mm	174 mm
L25	137 mm	148 mm	162 mm

I dag er det 125 mm kvadratmaske som er minste tillatte maskevidde, men i praksis er det få som bruker mindre maskevidde enn 130 mm. Det er flere av de større snurrevadfartøyene som benytter 140mm, og over det, i sine sekker, og når det er god tilgang på torsk brukes det opp mot 150 mm poser for å øke andel fisk på 2.5 kg+. Men så brukes det ned mot 130 mm poser når det skal fiskes hyse, og i Finnmark drives det som oftest et ganske treffsikkert og målrettet "blink"- fiske etter ren hyse; gjerne i samme øyeblikk som solen står opp eller går ned. Fiskerne har vært svært fornøyd med kvadratmaskeposer, og enkelte kaller dem nå for "Storfiskposer" (med maskevidde over 150 mm). Vest og sør for Sørøya hvor man kan sjonglere fritt mellom vanlige diamantmaskeposer og kvadratmaskeposer, benyttes det 145 mm+ i torskefisket.

Havforskningsinstituttet vurderer at en økning av minste tillatte maskevidde i snurrevad ved fiske etter torsk, som vil være et godt tiltak for å sikre at en større del av kysttorsken blir kjønnsmoden før den fiskes, ikke kan baseres på hensyn til fangst av andre arter. Ved fiske etter hyse og andre arter med bruk av mindre maskevidde må det følgelig bare være tillatt med en uunngåelig andel bifangst av torsk.

Tabellen over viser at dersom et snurrevadfiske etter torsk skal være tilpasset et minstemål på torsk på 60 cm, uten for mye innblanding av undermåls fisk, lav risiko for utkast og færre stengte felt, så bør minste tillatte maskevidde i snurrevad ved fiske etter torsk settes til nærmere 160 mm kvadratmasker. Med dagens beskatningsgrad og størrelsessammensetning i begge torskebestandene (kysttorsk og nordøst arktisk torsk), og dersom snurrevadfiskerne med en slik maskeviddeøkning ikke endrer sitt fiskemønster eller sin fiskeinnsats, så kan man påregne et redusert utbytte det første året på ca. 6%, men dette kan allerede etter et år ha snudd til et økt utbytte.

Dersom forvaltningen vil akseptere en større risiko for utkast av undermåls fisk og hyppigere stenging av fiskefelt med for mye undermåls fisk, så kan en minste tillatt maskevidde alternativt settes til 150 mm (148 mm) kvadratmasker. Et krav om 150 mm som minste tillatt maskevidde i snurrevadfiske etter torsk vil trolig redusere dagens innblanding av torsk under 60 cm (Figur 3).

Line og juksa

Det er gjort forsøk med line og juksa som viser at krok- og agnstørrelse har betydning for hvilke fiskestørrelser som fanges. Instituttet har ikke presise og gode nok data på dette til å foreslå gode tekniske reguleringstiltak for å unngå å fange torsk under et minstemål på 60 cm, men er av den oppfatning at økt krokstørrelse/agnstørrelse vil bidra til fangst av større fisk. Instituttet mener derfor at et minstemål for torsk på 60 cm også må gjelde fiskeriene med disse redskapene. Instituttet antar at fiskerne vil tilpasse seg et økt minstemål, og at felt eventuelt må stenges dersom innblandingen av undermåls torsk i fangstene blir for stor.

Trål

Havforskningsinstituttet vil peke på at det er liten innblanding av kysttorsk i trålfisket og at regulering av bestanden av nordøst arktisk torsk basert på kvoter er vellykket. Selv om utbyttet fra denne bestanden trolig vil øke ved et økt minstemål, synes dette ikke nødvendig

for forvaltning av den nordøst arktiske bestanden. Havforskningsinstituttet vil likevel minne om at det tidligere har vært argumentert for et minstemål på 55 cm i fisket etter nordøst arktisk torsk. Et trålfiske tilpasset et øket minstemål vil måtte øke maskevidden og/eller spilavstanden i sorteringsristen for å unngå for mye stengning av områder og/eller utkast av torsk.

Siden den foreslåtte økning av minstemålet er rettet mot en bedre forvaltning og raskere gjenoppbygging av kysttorsken, så mener instituttet at trålfisket kan unntas den foreslåtte minstemål og maskeviddereguleringen myntet på kysttorsk. Alternativt at det nye minstemålet bare gjøres gjeldende innenfor 6 nautiske mil der trål ikke har lov å fiske (ref. brev til Fiskeri- og kystdepartementet 04.11.09).

Havforskningsinstituttet ønsker likevel at Fiskeridirektoratet vurderer om det kan innføres endringer i forskriftene for trålfiske for å unngå fangst av småfallen kysttorsk, for eksempel ved bruk av større spilavstand ved tråling innenfor 12 nautiske mil som jo er et rent norsk trålfiske, eller stenging av områder der andelen torsk under 60 cm blir for høy. Siden 2000 har trålerne tatt omkring 4-6% av det totale norske kysttorskquantum innenfor 12 nautiske mil.

Turist- og fritidsfiske

Instituttet viser til tidligere høringer og uttalelser med råd om at minstemålsbestemmelsene også gjøres gjeldende i alt turist- og fritidsfiske.

Konklusjon

Havforskningsinstituttet går inn for en økning av minstemålet på kysttorsk til 60 cm. Dette vil berøre alt fiske etter torsk i de kystnære områdene nord for 62°N. Dette tiltaket er først og fremst rettet mot en raskere gjenoppbygging av kysttorsken, men siden en slik økning av minstemålet også vil ha en positiv effekt på utbyttet av nordøst-arktisk torsk, så ber instituttet at Fiskeridirektoratet vurdere hvilke redskaper og geografiske områder et økt minstemål skal gjelde for. Havforskningsinstituttet bidrar gjerne med data for en slik vurdering.

En økning av minstemålet vil, etter instituttets oppfatning, gi en god forvaltning av både skrei og kysttorsk, og være et viktig element i Fiskeri- og kystdepartementets utkast til forvaltningsstrategi for kysttorsk som ICES skal vurdere bærekraften av. En maskevidde i garn på 168 mm (7,5 omfar) og bruk av kvadratmasker med minimum 150 mm maskevidde i snurrevad vil være godt tilpasset et slikt økt minstemål. Minstemålsbestemmelsene må også gjøres gjeldende for line, juxsa samt i alt turist- og fritidsfiske.

Med vennlig hilsen

Asgeir Aglen Erik Berg Bjørnar Isaksen Kjell Nedreaas Knut Sunnanå

HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE UTKAST TIL GJENOPPBYGGINGSPLAN FOR KYSTTORSK NORD FOR 62°N OG FORSLAG TIL REGULERINGSTILTAK

Innhold

1	Innledning.....	2
2	Fangstoversikt	2
3	Utkast til gjenoppbyggingsplan	5
4	Fjordlinjene.....	7
4.1	Grunnlinjen som fjordlinje, større fartøy utenfor 4-milen.....	7
4.2	Lengdegrensen for fiske innenfor fjordlinjene	8
4.3	Fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene	9
5	Minstemål og seleksjon.....	10
5.1	Innledning.....	10
5.2	Garn	11
5.3	Snurrevad	11
5.4	Line og jukse	11
5.5	Vurdering.....	12
5.6	Minstemål på hyse	13
6	Stenging av fiskefelt	13
6.1	Innblanding av torsk under 60 cm.....	13
6.2	Torskeinnblanding i notfiske – bifangstregulering.....	14
7	Tiltak mot torskepredatorer.....	14
8	Utvidelser av stengte gyteområder.....	15
8.1	Henningsværstraumen og Austnesfjorden	15
8.2	Borgundfjorden og Heissafjorden i Møre og Romsdal	16
9	Torskeoppdrett.....	18
10	Turistfisket – registrering, kartlegging, kvotespørsmål.....	18
11	Fritidsfisket – registrering, omsetningsforbud, redskapsbegrensning.....	19
12	Oppsummering.....	20

1 Innledning

Siden 2004 er det iverksatt flere tiltak for å redusere uttaket av kysttorsk nord for 62°N med sikte på en gjenoppbygging av bestanden(e). Hovedtilnærmingen har vært å regulere fisket slik at innsatsen dreies bort fra kysttorsk og mot nordøstarktisk torsk (skrei), som i motsetning til kysttorsk er en bestand som beskattes bærekraftig. Det har også vært viktig å skjerme gyteområder for kysttorsk. I arbeidet med vernetiltak har en søkt å finne en balanse mellom behovet for innstramminger og hensynet til kystsamfunn og næring.

Resultater fra bestandsundersøkelser fra 1995 og fremover viser en tendens med stadig mindre kysttorsk i områdene fra Stad til Varanger. Fra ca 2003 har nedgangen flatet ut, men resultatene hittil gir ikke noen indikasjon på at kysttorsken er i ferd med å bygge seg opp igjen.

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES – International Council for the Exploration of the Sea) har siden 2004 anbefalt null uttak av kysttorsk og utarbeidelse og implementering av en gjenoppbyggingsplan.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å følge opp anbefalingen fra ICES ved å be Havforskningsinstituttet om å utarbeide en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk som kan bli akseptert av ICES. Departementet har videre lagt til grunn at dagens vernetiltak ikke er tilstrekkelig for å bygge opp bestandene så raskt som ønskelig, og har derfor bedt om at (utkast til) gjenoppbyggingsplan og forvaltningens forslag til tiltak for gjennomføring av en slik plan sendes på høring sammen med rapporten fra Kysttorskgruppen.

Dette notatet må således ses i sammenheng med rapporten fra kysttorskgruppen med forslag til reguleringstiltak for 2010. Siktemålet er å peke på tiltak som kan gi en bedre verneeffekt enn de tiltakene som er gjennomført hittil. I dette ligger også at hensynet til et strengere vern vil kunne veie tyngre enn tidligere i vurderingen av hvilke ulemper og konsekvenser en styrket kysttorskregulering kan få for de som berøres. Oppdraget fra departementet inviterer til tenkning omkring forslag som kan komme i tillegg til - eller bygge videre på - de forslag som kysttorskgruppen setter frem.

2 Fangstoversikt

Det varierer hvilke mengder av kysttorsk som fiskes på ulike deler av strekningen Stad – Varanger. I det følgende skal vi med utgangspunkt i fangstberegningene illustrere hvor og når det tas mest kysttorsk i absolutte tall, og deretter hvordan fordelingen er mellom kysttorsk og nordøstarktisk torsk. Vi understreker at tallene ikke inkluderer kysttorskfangster i rekreasjonsfisket.

Tabellen nedenfor viser fangstkvantum av kysttorsk fordelt kvartalsvis på statistikk- eller hovedområder fra Stad til Varanger. Hovedområde 06 og 07 er slått sammen til en enhet. Kart som viser inndelingen i hovedområder og lokasjoner er tilgjengelig på Fiskeridirektoratets internettside: www.fiskeridir.no/fiskeridir/statistikk/fiskeri/kart/kart-lokasjon-og-omraade. I hovedtrekk er hovedområdene inndelt slik:

03: Øst-Finnmark

04: Vest-Finnmark og Nord-Troms

05: Sør-Troms og Vesterålen

00: Lofoten/Vestfjorden

06: Resten av Nordland og Nord-Trøndelag

07: Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal

I 2008 fordeler fangstene seg slik:

År Kvartal/ område	2008					Total
	03	04	00	05	06-07	
1	653	2206	3964	2222	4090	13134
2	2005	2162	1116	979	1640	7902
3	513	647	287	332	434	2212
4	356	793	424	657	299	2529
Total	3526	5807	5791	4190	6463	25777

Område 00 og 06-07 skiller seg særskilt ut med fangster på omkring 4 000 tonn i første kvartal. Det fiskes også relativt mye i andre kvartal i område 03, i første og andre kvartal i område 04, og i første kvartal i område 05 (i overkant av 2 000 tonn). I andre kvartal i område 00, 05 og 06-07 fiskes det mellom ca 1 000 og 1 600 tonn.

Tilsvarende tall for 2007 gir i det vesentlige samme mønster, men fangsten i andre kvartal i område 00 er noe lavere.

År Kvartal/ område	2007					Total
	03	04	00	05	06-07	
1	664	1812	3787	2274	3843	12380
2	2962	1762	679	803	1324	7530
3	416	393	537	279	423	2049
4	557	343	346	354	283	1883
Total	4599	4311	5349	3709	5873	23841

Dersom vi ser på andelen kysttorsk i fangstene i forhold til nordøstarktisk torsk, får vi en litt annen tendens. I tabellen nedenfor vises andelen kysttorsk av totale torskefangster i de ulike områdene i 2008.

År Kvartal/ område	2008					Total
	03	04	00	05	06-07	
1	0,10	0,10	0,23	0,08	0,86	0,17
2	0,22	0,19	0,29	0,27	0,92	0,26
3	0,30	0,60	0,95	0,60	1,00	0,54
4	0,14	0,65	0,95	0,57	1,00	0,44
Total	0,18	0,16	0,27	0,12	0,89	0,22

Her ser vi at andelen kysttorsk ligger mellom 86 og 100 % i andre halvår i område 00 og hele året i område 06 – 07. Område 04 og 05 peker seg også ut som kysttorskdominerte i andre halvår. Den

samme tendensen gjør seg gjeldende for 2007-fangstene, men mindre markert for område 04 i siste kvartal.

År Kvartal/ område	2007					Total
	03	04	00	05	06-07	
1	0,08	0,09	0,24	0,07	0,79	0,16
2	0,28	0,13	0,24	0,23	0,95	0,23
3	0,33	0,49	0,98	0,50	1,00	0,57
4	0,23	0,36	0,98	0,52	0,90	0,40
Total	0,20	0,12	0,28	0,11	0,84	0,20

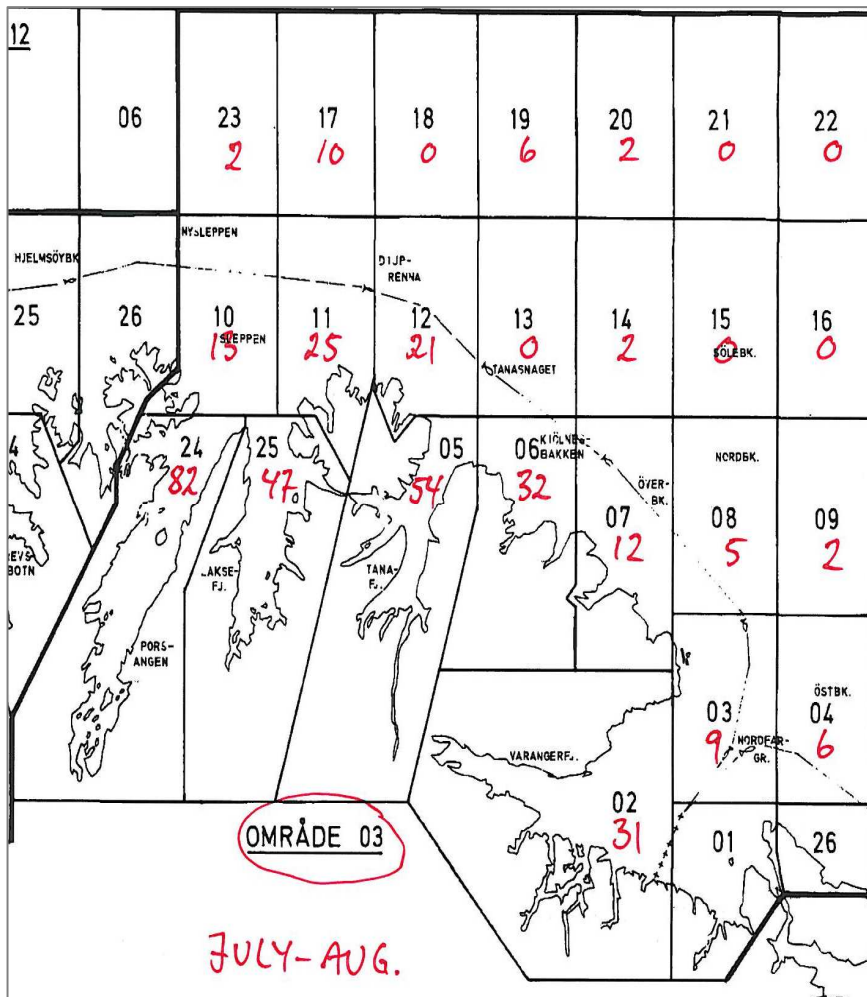
Vi kan oppsummere med at det fiskes relativt sett svært mye kysttorsk i første kvartal i område 06-07 (rundt 4 tusen tonn). I andre kvartal ligger fangstene mellom ca 1 300 og 1 600 tonn per år, og i tredje og fjerde kvartal fiskes det nokså lite kysttorsk. Det er videre slik at den torsken som fiskes i dette området i all hovedsak er kysttorsk, uansett når på året fisket foregår. Andelen varierer mellom 79 og 100 %.

Også i område 00 er praktisk talt all torsk som fiskes i andre halvår kysttorsk, med en andel som varierer mellom 95 og 98 %. Det er imidlertid ikke snakk om så store kvanta, disse varierer mellom 287 og 537 tonn per kvartal.

Kvantumsmessig fiskes det mye kysttorsk i første kvartal i område 00, mens andelen kysttorsk utgjør 23-24 %.

Andelen kysttorsk er forholdsvis høy i tredje og fjerde kvartal i område 04 og 05, med en variasjon mellom 36 og 65 %. Kvantumsmessig varierer fangstene mellom 287 og 793 per kvartal.

Inndelingen i henhold til statistikkområder og kvartalsperioder slik det er gjort ovenfor er veldig grov, og tar ikke hensyn til de store variasjonene som fins innenfor de enkelte områdene. I kartutsnittet nedenfor er andelen kysttorsk angitt i statistikkområde 03 (Øst-Finnmark) per lokasjon med rød skrift i perioden juli – august 2008. Som en ser, er det store innslag av kysttorsk i Porsangerfjorden (82 %), Laksefjorden (47 %) og Tanafjorden (54 %). I flesteparten av de øvrige lokasjonene er andelen kysttorsk gjennomgående mye lavere. Samme tendens gjør seg gjeldende for fangstene i perioden september – desember.

En ser imidlertid ikke noen slik variasjon mellom ulike lokasjoner i statistikkområde 06 og 07 i 2008. I dette området er det en gjennomgående høy dominans av kysttorsk i fangstene.

3 Utkast til gjenoppbyggingsplan

Havforskningsinstituttet arbeider for tiden med å utarbeide forslag til en gjenoppbyggingsplan, og et foreløpig utkast ble fremlagt for Kysttorskgruppen for innspill under et møte i Tromsø 17. – 18. september. I sin nåværende form lyder den sentrale delen av planen slik:

Målsetning: Gjenoppbygge kysttorsk nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning akseptert av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, vil bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestand i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn (gjennomsnittet for toktene i 1995-1998).

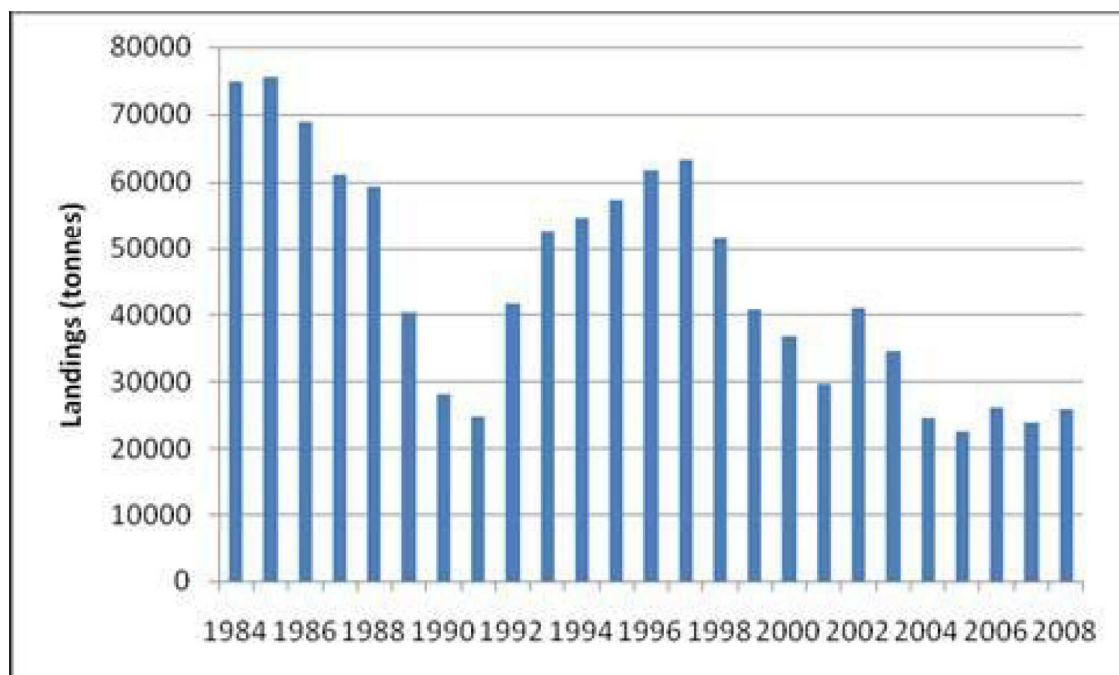
Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene sikte mot å redusere fiskedødeligheten (alder 4-7) med minst 15 % per år relativt til 2009-verdien. Når toktindeksen for gytebestand øker, eller fiskedødeligheten i siste fangstår er beregnet å være under 0.10, skal reguleringene holdes uendret. Årlig reduksjon i fiskedødelighet vil innebære en tilsvarende årlig reduksjon i den effektive fangstinnnsatsen som kysttorsken blir påført.

Eventuelle spesielle vernetiltak for lokale (eller regionale) bestandskomponenter vil gjennomføres i henhold til vitenskapelige råd. Som et utgangspunkt videreføres et opplegg med strengere reguleringer innenfor fjordlinjer enn utenfor.

Forholdene for oppvekst og overleving for kysttorsk søkes bedret gjennom økt kontroll med predatorer, slik som skarv, sel og sei og ved tiltak for å gjenoppbygge taeskoen. De negative effekter av akvakultur vil bli overvåket, og nødvendig tiltak innføres.

Inntil målet om gjenoppbygging er nådd, skal fiskedødeligheten etter planen altså reduseres med en bestemt andel hvert år relativt til 2009-verdien, med mindre toktindeksen for gytebestanden øker eller fiskedødeligheten beregnes å være under 0,10.

Tabellen nedenfor viser beregnet fangst av kysttorsk i perioden 1984 – 2008.

Oversikten inkluderer ikke fangster i rekreasjonsfisket.

Det foreligger i dag ikke noen beregning av fiskedødeligheten som aksepteres av ICES, heller ikke av gytebestandens størrelse. Dersom 2009 skal være et referanseår, må dødeligheten for dette året beregnes på en måte som inkluderer fritids- og turistfisket. Selv om det etableres slike biologiske referansepunkter, vil det være forbundet med store praktiske vanskeligheter å sikte reguleringene inn mot reduksjoner i fiskedødeligheten på 15 %-intervaller.

Utgangspunktet bør uansett være at det er behov for å redusere fiskepresset på kysttorsk i forhold til dagens nivå. Utfordringen ligger i å få på plass tiltak som er effektive og målrettede, og som samtidig i rimelig grad tar hensyn til andre legitime interesser.

4 Fjordlinjene

4.1 Grunnlinjen som fjordlinje, større fartøy utenfor 4-milen

Så langt har et hovedgrep i kysttorskvernet vært å regulere med utgangspunkt i fjordlinjer som er trukket langs mesteparten av kysten fra Stad til Varanger. Innenfor fjordlinjene er det fastsatt begrensninger på hvilke fartøy som kan fiske, mht art, fartøylengde og redskap. Konvensjonelle fartøy over 15 meter kan ikke fiske torsk innenfor fjordlinjene, og det gjelder et generelt forbud mot å fiske med snurrevad. I perioden februar – juni er det forbudt å fiske med fløytgarn. Konvensjonelle fartøy over 21 meter er i utgangspunktet henvist til å fiske torsk utenfor grunnlinjen, men kan likevel fiske inn til fjordlinjene første halvår i Finnmark/Nord-Troms og fra 1. januar til 10. april derfra og sørover til Stad¹.

Kysttorskgruppen foreslår ikke endringer i fjordlinjene i reguleringsopplegget for neste år. Fiskeridirektoratet har imidlertid mottatt innspill fra Fiskeridirektoratet Region Troms med sikte på neste års reguleringer, hvor blant annet følgende uttales:

”Region Troms er av den oppfatning at [tiltakene] for vern av kysttorsken så langt ikke har hatt ønskelig effekt, og at en må innføre strengere reguleringstiltak. Fiskeridirektoratet region Troms foreslår derfor at en må ha grunnlinjene som utgangspunkt for hvor fjordlinjene skal gå. Vi innser imidlertid at grunnlinjen i enkelte områder vil utelukke større områder fra fiskeriene, dersom fjordlinjene skal følge denne hele veien. I enkelte områder anbefaler vi derfor at det i første omgang trekkes egne fjordlinjer, f.eks. i området Nordkynn - Knivskjellodden og Sørøya/Darupskjæret - Vesterfallet, hvor store havområder ville bli utestengt.

Fiskeridirektoratet region Troms har derfor som et utgangspunkt skissert opp et forslag til nye fjordlinjer for Øst-Finnmark, Vest-Finnmark, Nord-Troms, Sør-Troms og Nordlige Nordland (./.). De nye fjordlinjene er skissert med blå strek, og vil med dette gi et mye bedre vern av kysttorsken. Nærmere posisjonsangivelser har vi avventet med å utarbeide, i påvente av reguleringsmøtet.

Det beste forvaltningstiltaket som kan gjøres i dag for kysttorsken, er etter vår mening å stramme inn på de nåværende reguleringene. Med dette menes det at alle fartøy over 24 meter på sikt må henvises til å fiske utenfor 4-mila, og at alle fartøy mellom 15 og 21 meter må henvises til fiske utenfor grunnlinjen hele året.

De nåværende dispensasjonsadgangene, der det i enkelte perioder av året er tillatt for fartøy over 21 meter å fiske inn til fjordlinjene må fjernes. Adgangen til å fiske torsk inn til fjordlinjene i perioder av året der det står store mengder med småtorsk, anser vi som svært uheldig i henhold til det tiltenkte vernet av kysttorsken.”

Fiskeridirektoratet finner det hensiktsmessig å høre dette forslaget sammen med kysttorskgruppens rapport. I første omgang innebærer dette altså at fjordlinjen skal følge grunnlinjen, med noen unntak som fremgår av vedlagte kartillustrasjoner. På sikt tas det til orde for at alle fartøy over 15 meter

¹ Jf. forskrift av 17. desember 2009 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2009 § 29.

henvises til å fiske utenfor grunnlinjen, og at fartøy over 24 meter henvises til å fiske uten for 4 nautiske mil av grunnlinjen.

4.2 Lengdegrensen for fiske innenfor fjordlinjene

Forslaget til Fiskeridirektoratet Region Troms vil redusere innsatsen i torskefisket i området mellom dagens fjordlinjer og grunnlinjen. En slik forskyvning til området utenfor grunnlinjen og 4-milen vil være egnet til å redusere uttaket av kysttorsk. Det vil imidlertid ikke redusere innsatsen innenfor fjordlinjene, noe som bør være et siktemål i erkjennelse av at situasjonen er alvorligere for fjordtorsken enn for banktorsken som holder til lengre ute på kysten. En reduksjon av fisket innenfor fjordlinjene kan oppnås ved å senke lengdegrensen for hvilke fartøy som får adgang. Avhengig av hvor langt fjordlinjene skyves ut, og hvilke fartøystørrelser som må fiske utenfor, kan det være vanskelig å kombinere disse tiltakene.

Hvis en ser på fartøy mellom 11 og 15 meter som har levert torsk i distriktet til Norges Råfisklag i 2007 – 08, fremkommer følgende om antall og kvantum (tonn):

2007	Antall fartøy	Kvantum	2008	Antall fartøy	Kvantum
Garn	497	25200	Garn	517	23800
Jukse	125	740	Jukse	104	660
Line	240	5800	Line	206	4480
Totalt	862	31740	Totalt	827	28940

Vi bemerker at oversikten viser antall fartøy som har fisket med de ulike redskapene. Ettersom samme fartøy kan ha fisket med flere redskap, vil antall fartøy som faktisk har levert torsk være lavere enn summen av de tre redskapsgruppene.

Vi ser at samlet kvantum torsk fisket med passive redskaper er i størrelsesorden 30 tusen tonn per år. Selv om disse fartøyene har adgang til å drive direkte fiske etter torsk innenfor fjordlinjene, er det nok likevel slik at et betydelig antall fisker kvotene lengre ute på kysten. Dersom en legger til grunn at bare 20 eller 10 % av fangstene er tatt innenfor fjordlinjene, vil en likevel kunne oppnå en dreining mot fangst av nordøstarktisk torsk som ikke er uvesentlig, sett hen til at estimert uttak av kysttorsk totalt i 2007 og 2008 er på hhv 23 og 26 tusen tonn. De fleste av fartøyene mellom 11 og 15 meter skulle ikke ha for store problemer med å fiske torskekvote utenfor fjordlinjene slik disse er trukket i dag.

Dersom en skal velge mellom å flytte fjordlinjene til grunnlinjen og å senke lengdegrensen på fartøyene som fisker innenfor fjordlinjene, mener Fiskeridirektoratet at det gir best effekt å senke lengdegrensen. Det foreslås derfor å innføre forbud mot at fartøy med største lengde over 11 meter fisker torsk innenfor fjordlinjene.

En slik endring vil innebære at også fartøy mellom 11 og 15 meter i fiske etter andre arter må forholde seg til bifangstreguleringen innenfor fjordlinjene. Etter gjeldende ordning er det tillatt med maksimalt 5 % torskeinnblanding innenfor fjordlinjene, noe som kan gjøre det vanskelig å fiske etter enkelte andre arter, slik som brosme og hyse. Vi ber om høringsinstansenes syn på dette.

Fiskeridirektoratet vil legge til at selv om en legger til grunn at fjordlinjene ikke skal følge grunnlinjen, kan de nye fjordlinjene som Region Troms foreslår (som unntak fra grunnlinjen) vurderes som utvidelser av dagens fjordlinjesystem i de aktuelle områdene, i det en generelt kan anta at det på grunn av områdenes kystnære beliggenhet fiskes en del kysttorsk der.

4.3 Fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene

Kysttorskgruppen foreslår lempninger i reguleringen av snurrevadfiske innenfor fjordlinjene, som etter dagens regelverk altså er totalforbudt. Fartøy under 11 meter skal kunne fiske etter torsk og andre arter hele året, fartøy mellom 11 og 15 meter skal kunne fiske fra 15. mai og ut året, og det skal være adgang til å fiske etter flyndre med en spesielt tilpasset "flyndresnurrevad" uansett fartøystørrelse fra 15. mai og ut året.

De kvanta torsk de minste snurrevadfartøyene har fisket de siste årene, er marginale sammenlignet med det som er fisket av andre redskapsgrupper. Også mindre båter kan imidlertid fiske effektivt med snurrevad. Bekymringen knytter seg til den effekt fiske med et slikt aktivt redskap kan ha på lokale bestandskomponenter. Når kysttorsken samler seg i tette forekomster, slik som under gyting, kan også små snurrevadfartøy fiske relativt betydelige andeler av sårbare populasjoner.

Fiskeridirektoratet mener derfor at det ikke bør åpnes for fiske etter torsk med snurrevad innenfor fjordlinjene, heller ikke med små fartøy.

Tabellen nedenfor viser samlede registrerte fangster (tonn) av rødspette, kveite, lysing og annen flatfisk tatt med snurrevadfartøy under 11 meter hjemmehørende fra Stad og nordover i 2007 og 2008.

	Rødspette	Kveite	Lysing	Annen flatfisk
2007	48,6	4,0	3,6	2,5
2008	66,5	4,7	2,2	2,2

Tabellen nedenfor viser samlede registrerte fangster (tonn) av rødspette, kveite, lysing og annen flatfisk tatt med snurrevadfartøy mellom 11 og 15 meter hjemmehørende fra Stad og nordover i 2007 og 2008.

	Rødspette	Kveite	Lysing	Annen flatfisk
2007	206,2	9,3	68,0	6,9
2008	190,2	11,7	70,0	4,2

Oversikten viser at det er særdeles begrensede kvanta som fiskes av snurrevadfartøy under 11 meter, og at det heller ikke er snakk om særlig store kvanta for fartøy mellom 11 og 15 meter.

Fiskeridirektoratet ser det slik at det under enhver omstendighet ikke bør tillates fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene dersom fartøyet er over 15 meter. I vurderingen av hvor vidt det skal være tillatt for fartøy under 15 meter å fiske andre arter enn torsk med snurrevad, bør utgangspunktet være at et slikt fiske i så fall må kunne foregå uten nevneverdig innblanding av torsk (under 5 %), og at fiske på de aktuelle målartene er bærekraftig.

Når det gjelder flyndrefiske, så fremgår det av kysttorskgruppens rapport at det er fullt mulig å fiske rødspette med minimalt innslag av torsk (og hyse). Dersom det brukes kvadratmasker med en minste maskestørrelse på 170 mm, sorteres også mesteparten av rødspette under minstemålet ut. Innsatsen kan dessuten begrenses gjennom regulering av antall masker i snurrevaden, taulengde mv, slik det ble gjort i kysttorskreguleringen for 2007 og 2008. Når det gjelder fiske etter andre arter enn flyndre, må et eventuelt snurrevadfiske, slik Fiskeridirektoratet ser det, måtte foregå med en fiskepose med kvadratmasker der maskevidden er minst 125 mm, se punkt 4.5 nedenfor (med unntak for fartøy under 11 meter).

Det som kan gi grunnlag for tvil, er i hva slags grad de enkelte arter eller bestander tåler den merbeskatningen som vil følge av å åpne for fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene. For noen arter er det ikke ønskelig med større fiskepress, slik som for kveite og lange. For andre arter har vi ikke noen oversikt over bestandsutviklingen, slik som for rødspette, lomre og steinbit.

Vi ber om høringsinstansenes syn på disse spørsmålene. Vi legger til grunn at et eventuelt fiske med snurrevad ikke er aktuelt innenfor fjordlinjene i torskens gyttetid, og at det derfor bør begrenses til andre halvår, eventuelt fra 15. mai og ut året.

5 Minstemål og seleksjon

5.1 Innledning

I dag er minstemålet² på torsk nord for 64°N 47 cm. Sør for denne grensen er minstemålet 40 cm. Havforskningsinstituttet viser i vedlagte notat til at det i en gjenoppbyggingsplan er særdeles viktig at så mye torsk som mulig rekker å bli kjønnsmoden før den fiskes. Dersom all kysttorsk skal bli kjønnsmoden, vil det innebære et minstemål på 70 cm. Havforskningsinstituttet tilrår at en i alle fall venter med å fiske kysttorken til en lengde hvor i alle fall 60 – 80 % av fisken er kjønnsmoden, noe som tidligst skjer når fisken er ca 60 cm. Havforskningsinstituttet går derfor inn for å øke minstemålet på kysttorsk nord for 62°N til 60 cm.

Fiskeridirektoratet er enig i målsettingen om at så mye kysttorsk som mulig skal bli kjønnsmoden før den fiskes, og at 60 cm vil være et egnet minstemål ut fra biologiske kriterier. Det er likevel viktig at det er en god sammenheng mellom minstemål og seleksjonsevnen i de redskapene som nyttes i fisket. Dersom det er uunngåelig eller forbundet med store vanskeligheter å drive fiske uten å få for høy innblanding av fisk under minstemål, vil fisket enten måtte opphøre, eller så må man godta en høyere innblanding av slik fisk. En aksept av høyere innblanding av fisk under minstemål vil redusere effekten av et økt minstemål. Hvis en ikke aksepterer høyere innblanding, øker risikoen for utkast av fisk under minstemål, noe som ikke er ønskelig. Et alternativ kan være å stenge felt for fiske, men dersom det er stort sprik mellom minstemål og seleksjonsevne i redskapen kan man risikere å måtte bruke slike stenginger meget hyppig og over store områder. En slik regulering vil være meget ressurskrevende og lite rasjonelt. I vurderingen må man også legge til grunn at et økt minstemål vil måtte gjelde ikke bare kysttorsk, men også nordøstarktisk torsk, ettersom det ikke er praktisk mulig å skille mellom disse under utøvelsen av fisket.

² Jf forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen § 43.

5.2 Garn

Når det gjelder fisket etter torsk med garn, så har Kysttorskgruppen tidligere foreslått å øke minste maskestørrelse i garn nord for 62°N fra 156 til 168 mm, og Fiskeridirektoratet har støttet et slikt tiltak. Iverksettelsen har imidlertid vært utsatt som følge av en påpekning fra Bivdi og Sametinget om at et slikt tiltak vil ramme fjordfiskere spesielt hardt ettersom torsken innenfor fjordlinjene er mindre i størrelse enn den ute på kysten.

Havforskningsinstituttet påpeker i sitt notat at man ved å øke minste maskestørrelse i torskogarn til 168 mm, vil få en seleksjon som innebærer at 10 % av fangsten vil kunne være fisk som er kortere enn 59 cm, noe som vil være godt tilpasset gjeldende bifangstregel, ettersom denne tillater til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i de enkelte fangster.

Havforskningsinstituttet har i brev av 23. oktober 2009 til Fiskeri- og kystdepartementet dessuten med utgangspunkt i data for vekst og kjønnsmodning i Tanafjorden uttalt om økning av maskestørrelse i garn at:

"[V]ed en økning av maskevidden vil kysttorsk bli større før den fiskes, og en større del vil [...] være kjønnsmoden. Dette vil på sikt gi en større fangst av kysttorsk i disse fjordene. Effekten av større tilvekst kommer alt etter første året – så det vil bety lite for uttaket av fisk i fjorden. Med samme innsats og fiskemønster vil man dog det første året med maskevidde 168 mm i stedet for 156 mm få anslagsvis 15 % færre torsk under 60 cm. Men alt etter to år vil dette kortsiktige tapet i utbytte ha snudd til ca 25 % høyere utbytte (ved å la dagens fangst av 3- og 4-åringer få anledning til å vokse frem til 5-års alder), og da har vi ikke regnet med bedre rekruttering som følge av at flere torsk får anledning til å gyte før den fiskes."

5.3 Snurrevad

Nord for 64°N er det forbudt å bruke snurrevad med mindre maskevidde enn 135 mm. Alternativt er det tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker med minste maskevidde på 125 mm. I et område nord og øst for Sørøya er det *kun* tillatt å benytte fiskepose med kvadratmasker med en minste maskestørrelse på 125 mm. Redskapen skal være oppbygget og montert etter bestemte spesifikasjoner. Sør for 64°N er minste tillatte maskevidde 120 mm³.

Havforskningsinstituttet viser i sitt notat til at en snurrevad der fiskeposen har en maskevidde på 159 mm vil holde igjen 10 % av torsk under 59 cm lengde. En maskevidde på 160 mm vil således være godt tilpasset et minstemål på 60 cm for torsk. Instituttet påpeker videre at det i praksis er få som bruker maskevidde mindre enn 130 mm, at flere større snurrevadfartøy bruker maskevidder på 140 mm og mer, og opp mot 150 mm når tilgangen på torsk er god og en ønsker en økt andel fisk på 2,5 kg og mer.

5.4 Line og jukse

Havforskningsinstituttet påpeker at det er gjort forsøk med line og jukse som viser at krok- og agnstørrelse har betydning for størrelsen på den fisken som fanges, men at det ikke foreligger

³ Jf forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen § 3.

tilstrekkelige data til å foreslå gode tekniske reguleringsiltak for å unngå fangst av torsk under 60 cm. En vil derfor måtte regulere fisket ved bruk av stenging av felt for å oppnå dette.

5.5 Vurdering

I fisket etter torsk med garn brukes det i stor grad allerede 168 mm maskestørrelse. Utøvelsen av dette fisket er derfor godt tilpasset en økning fra dagens minstekrav på 156 mm. Unntaket er det fisket som foregår inne i fjordene, hvor det gjerne brukes garn med mindre maskestørrelse enn 168 mm. Etter vår oppfatning er det imidlertid i disse områdene behovet er størst for å redusere innsatsen mot ikke-gytemoden torsk. Som Havforskningsinstituttet påpeker, vil en økning i maskestørrelsen kunne medføre en kortsiktig nedgang i fangstene. Dette vil likevel mer enn oppveies gjennom økt utbytte allerede etter to år.

Når det gjelder snurrevad, så vurderer Fiskeridirektoratet det slik at en maskevidde på 160 mm ville kunne være et egnet minstekrav der fisket er innrettet mot rene torskefangster. I praksis er imidlertid snurrevadfisket ofte et blandingsfiske, der hyse og andre arter er en viktig del av fangsten. En maskevidde på 160 mm vil medføre at mye av ellers lovlig fangst av andre arter ikke vil bli holdt tilbake i fiskeposen.

Videre vil et minstemål på 60 cm være svært vanskelig å gjennomføre i forhold til fiske med line og jukse.

Det kan argumenteres for at et økt minstemål bare bør få anvendelse i de mer kystnære farvann, for eksempel ut til 6 nautiske mil av grunnlinjen, ettersom det er i dette området det meste av kysttorsken befinner seg. En slik grense kompliserer imidlertid reguleringen, og gir store utfordringer knyttet til kontroll og håndheving av minstemålet, ettersom motivasjonen for å oppgi feil fangstområde vil kunne være stor, og oppdagelsesrisikoen liten. Med unntak av fiske med garn, er det også knyttet store utfordringer til den praktiske gjennomføringen av et minstemål på 60 cm. Fiskeridirektoratet vurderer det derfor slik at det ikke er hensiktsmessig å gå inn for å øke minstemålet til 60 cm.

Derimot mener vi at forslaget om å øke minste maskevidde i garn fra 156 til 168 mm bør gjennomføres så raskt som mulig, og med virkning fra 1. januar 2010.

Vi mener videre at gjeldende minstemål på 47 cm nord for 64°N også bør få anvendelse i hele området sørover til 62°N, ettersom vi ikke ser noen grunn til at det skal være forskjellige minstemål i disse områdene.

Som nevnt ovenfor gjelder det ulike krav til maskevidde ved bruk av snurrevad nord for 62°N: I området mellom 62°N og 64°N er minste tillatte maskevidde 120 mm, nord for 64°N er minste tillatte maskevidde 135 mm, men med mulighet til å nytte kvadratmasker med minst 125 mm maskevidde, og i et område nord og øst for Sørøya er den sistnevnte varianten påbudt. Bruk av snurrevadpose med kvadratiske masker med maskevidde på 125 mm, gir bedre seleksjonseffekt enn bruk av ordinære diamantmaskesekker. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning vil det å påby kvadratmasker i snurrevad i hele området nord for 62°N være et effektivt tiltak for å bedre yngel- og småfiskvernet, også for kysttorsk.

En snurrevad med fiskepose med kvadratmasker oppbygd og montert etter gjeldende spesifikasjoner tar mer plass og er vanskeligere å håndtere om bord enn en ordinær snurrevad med fiskepose med diamantmasker. Det vil derfor kunne være problematisk for de minste fartøyene å ta i bruk snurrevad med fiskeposer laget av kvadratmasker. I første omgang vil vi derfor begrense et slikt påbud til fartøy over 11 meter. På sikt vil det være en målsetting at også fartøy under 11 meter kan ta i bruk en tilsvarende seleksjonsordning.

5.6 Minstemål på hyse

På samme måte som i det gjeldende reguleringsopplegget for torsk, er det fastsatt ulike minstemål for hyse nord (44 cm) og sør (31 cm) for 64°N. Minstemålet på 31 cm er egentlig tilpasset forholdene i Nordsjøen. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning er det ikke noen grunn til å ha forskjellige minstemål nord for 62°N, verken ut fra biologiske eller regulerings-tekniske hensyn. Selv om det ikke direkte berører kysttorskreguleringen, vil Fiskeridirektoratet derfor foreslå 44 cm som minstemål for hyse i hele området nord for 62°N. Dette vil gi en god sammenheng mellom minstemål på torsk (47 cm), hyse (44 cm) og sei (45 cm, med særskilte minstemål i notfisket og for sei til egen husholdning).

6 Stenging av fiskefelt

6.1 Innblanding av torsk under 60 cm

For å begrense fisket etter blant annet torsk, hyse og sei under minstemål, kan Fiskeridirektoratet forby fisket etter disse artene⁴. Vurderingen av om bestemte områder skal stenges for fiske, gjøres med utgangspunkt i gjeldende minstemål for den aktuelle arten, og der en ser hen til hvor stor innblanding av fisk under minstemål som tillates. Dersom prøvefiske viser en ulovlig høy innblanding, kan fisket forbys.

I dag er det slik at det ved fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N er adgang til å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemålet i antall i de enkelte fangster (i linefisket etter hyse i Øst-Finnmark er det adgang til å ha til sammen 30 % innblanding i de enkelte fangster). I rekefisket skal innblanding av torsk ikke overstige 8 eksemplarer per 10 kg reker, og i loddefisket er det adgang til å ha maksimalt 300 torskefisk under minstemål per tonn lodde⁵. Innenfor 4-milen kan loddefisket stoppes dersom innblandingen av torsk overstiger 35 kg per 100 tonn lodde⁶. Fiskeridirektoratet Region Troms v/overvåkingstjenesten for fiskefelt undersøker aktuelle områder for å få rede på om innblandingen av fisk under minstemål er så stor at felt bør stenges.

Vi har ovenfor konkludert med at minstemålet på torsk ikke bør økes til 60 cm, men at det heller bør innføres likt minstemål på 47 cm nord for 62°N. En mulig måte å oppnå bedre beskyttelse av ikke-gytemoden kysttorsk kan være å åpne opp for at områder kan stenges midlertidig dersom innblandingen av torsk under 60 cm overstiger gjeldende grenseverdier. Vi ser for oss at dette vil kunne være aktuelt først og fremst i bestemte fjorder og kystnære områder. I en viss utstrekning vil overvåkingstjenesten derfor antakelig måtte utøve en større grad av skjønn enn det som er nødvendig etter dagens ordning. Man må for eksempel ta hensyn til kystnære torskforekomster i perioder kan være dominert av skrei. Overvåkingstjenesten har for øvrig lang tradisjon for å velge

⁴ Jf. forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen § 47.

⁵ Jf. forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen §46.

⁶ Jf. forskrift av 18. desember 2008 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2009 § 19.

områder og tidsrom for undersøkelser ut fra hvor det erfaringsmessig er fisk under minstemål, opplysninger fra fiskere og andre, og kunnskap om hvor det er en viss grad av fiskeriaktivitet.

En slik omlegging av praksis må imidlertid utredes nærmere, slik at en kan få klarlagt hvilke ressurser dette vil kreve, og konsekvensene av en slik endring.

6.2 Torskeinnblanding i notfiske – bifangstregulering

Kysttorskgruppen viser til at det foregår et notfiske etter sei og sild, med en innblanding av torsk som ikke blir registrert. Gruppen peker på at en viss torskeinnblanding ikke er til å unngå, og foreslår en adgang til å ha inntil 0,5 % i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Dette vil bidra til korrekt registrering av torskefangster. Gruppen foreslår også en kartlegging av omfanget av torskebifangster i notfisket etter sei og sild, og å iverksette stenging av felt for å redusere slik innblanding. Det bør i den forbindelse fastsettes terskelverdier for når sildefelt kan stenges, etter mønster fra loddereguleringen i Barentshavet.

Fiskeridirektoratet er klar over at det fiskes noe torsk som bifangst i notfisket, spesielt i det kystnære sildefisket, og hvert år registrerer Norges Sildesalgslag en viss mengde torskebifangst.

Fiskeridirektoratet er imidlertid skeptisk til å fastsette en lovlig bifangstadgang, selv om dette skulle medføre riktigere registrering på landings- og sluttsedler. Bifangst av torsk bør holdes på et absolutt minimum, og dette bør også være målsettingen under utøvelse av sildefisket. Vi er imidlertid enig i at kunnskapen om den reelle innblandingen av torsk kan bli bedre, og at metoden med bruk av stengte felt også kan vurderes for å redusere bifangst av kysttorsk.

7 Tiltak mot torskepredatorer

I forvaltningen av kystsel innrettes de bestandsregulerende tiltakene slik at de skal ha størst virkning i områder der det dokumenteres vesentlige skadevirkninger for fiskerinæringen påført av steinkobbe og havert. Kvotene av havert er de siste årene vært fastsatt til 15 % av bestandsanslaget, noe som er høyere enn tilrådingen fra Havforskningsinstituttet. Bakgrunnen er en målsetting om å redusere bestanden og stimulere til økt jakt deltakelse. De siste årene har imidlertid mindre enn halvparten av kvoten blitt tatt, og det er registrert en økning av bestanden. Kvotene av steinkobbe har vært satt til 13 % av bestandsanslaget, og samlet sett har kvotene de siste årene nesten blitt tatt (2007-09). Det er registrert en nedgang i steinkobbebestanden, i enkelte områder ned mot 40 %.

I St. meld. Nr 46 (2008 – 2009) om norsk sjøpattedyrpolitikk vises det til at regjeringens arbeid med forvaltningsplaner for sjøpattedyr er i slutfasen, og at disse vil inneholde langsiktige mål for størrelsene på de ulike bestandene, og strategier for å nå disse målene.

Fiskeridirektoratet mener at det fortsatt er behov for å stimulere til økt fangst av havert gjennom kompensasjonsordningen knyttet til innsending av prøver/kjever. For steinkobbe kan en videreføring vurderes.

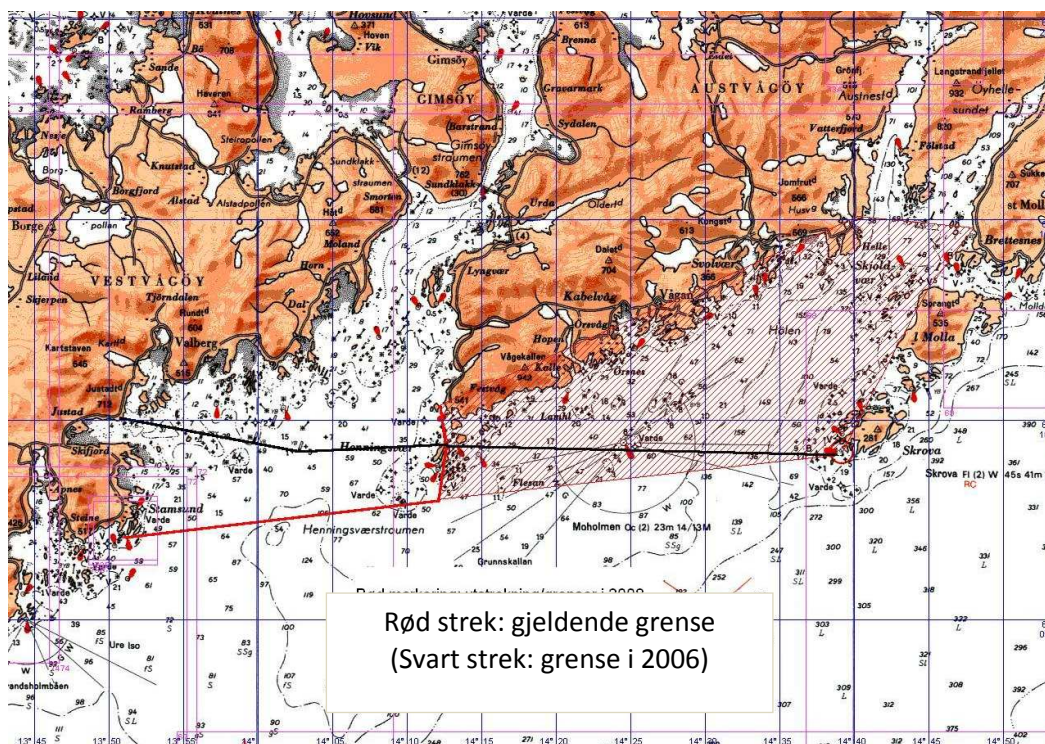
For å gjøre informasjon om kvoter, regler og løpende informasjon om fangst av kystsel lettere tilgjengelig, er det opprettet en samleside for sjøpattedyr på Fiskeridirektoratets nettsider, se www.fiskeridir.no/fiske-og-fangst/sjoepattedyr.

8 Utvidelser av stengte gyteområder

8.1 Henningsværstraumen og Austnesfjorden

Det har de siste årene vært forbudt å fiske i et nærmere avgrenset område i Lofoten ("Henningsværboksen") første halvår, med unntak av fiske med håndsnoere og fiskestang. Begrunnelsen for en slik streng regulering er at området er kjent som et viktig gyteområde for kysttorsk. Fiskeridirektoratet har i samarbeid med Havforskningsinstituttet tatt prøver fra torskefangster i området i gyteperioden og undersøkt fordelingen mellom kysttorsk og skrei. Disse undersøkelsene viser et klart dominerende innslag av kysttorsk i fangstene.

Henningsværboksens utstrekning fremgår av kartutsnittet nedenfor (skravert område).

Det går en fjordlinje fra Henningsvær over fjorden til Stamsund (rød linje), noe som innebærer at fartøy under 15 meter kan fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor denne linjen, med unntak av snurrevad (og fløytgarn februar – juni). Fiskeridirektoratet kan imidlertid etter gjeldende regulering forby alt fiske i dette området dersom det er nødvendig for å verne kysttorsk. Et forbud kan også begrenses til kun å gjelde fiske etter torsk. Nord for den østlige delen av "Henningsværboksen" ligger Austnesfjorden, også den innenfor en fjordlinje.

I tabellen nedenfor angis resultatene fra DNA-analyser av torsken tatt i Henningsværstraumen/Henningsværskallene og Austnesfjorden. På hver dato er det tatt 96 prøver, og resultatene av prøvene er delt i en A-kategori (kysttorsk) og en B-kategori (skrei). Prøver som inneholder mindre enn 5 % B regnes som ren kysttorskprøve, mens en prøve som inneholder mindre enn 5 % A regnes som en ren skreiprøve.

Område	Uke	Dato	Prøveresultat/ Totalt antall	Redskap	% A	% B
Henningsværskallene	8	16.02.09	96/96	Snurvad	93,2	6,8
Henningsværstraumen	9	23.02.09	96/96	Garn	67,9	32,1
Henningsværstraumen	10	04.03.09	96/96	Garn	75,5	24,5
Henningsværstraumen	11	11.03.09	96/96	Garn	72,9	27,1
Henningsværstraumen	12	17.03.09	96/96	Garn	73,4	26,6
Henningsværskallene	13	23.03.09	96/96	Garn	56,8	43,2
Henningsværstraumen	14	01.04.09	96/96	Garn	48,4	51,6
Henningsværstraumen	16	14.04.09	95/96	Garn	40,5	59,5
Henningsværstraumen	17	21.04.09	95/96	Garn	64,2	35,8
Austnesfjorden	11	09.03.09	96/96	Garn	78,6	21,4
Austnesfjorden	12	19.03.09	96/96	Garn	76,6	23,4
Austnesfjorden	13	26.03.09	95/96	Garn	65,8	34,2
Austnesfjorden	14	01.04.09	96/96	Garn	66,1	33,9
Austnesfjorden	16	14.04.09	96/96	Garn	55,7	44,3
Austnesfjorden	17	22.04.09	96/96	Garn	71,9	28,1

Som en ser, er det et gjennomgående høyt innslag av kysttorsk i Henningsværstraumen og i Austnesfjorden. Den samme tendensen gjør seg gjeldende for prøver tatt foregående år.

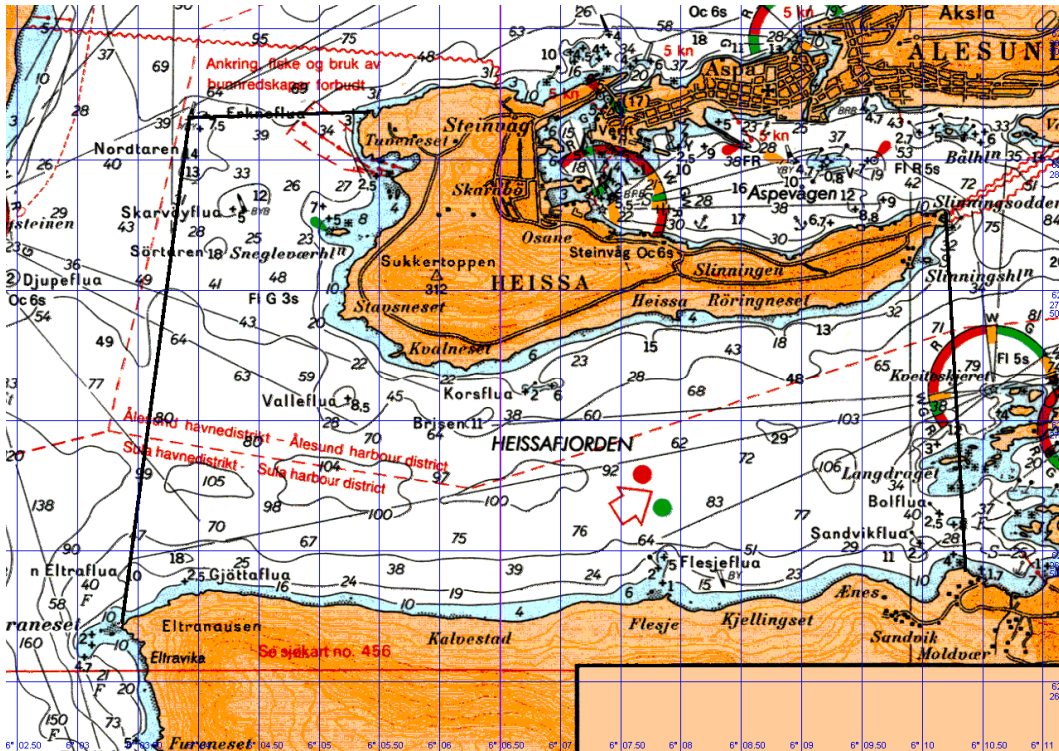
Både Henningsværstraumen og Austnesfjorden er kjent fra tidligere som gytefelt for kysttorsk. Prøvene som er tatt i disse områdene dokumenterer kysttorskdominansen, som er så stor at det ut fra biologiske kriterier er grunn til å forby fiske. Når en så langt har tillatt torskefiske med fartøy under 15 meter i Austnesfjorden, er dette ut fra hensynet til lokale fiskere, som ved et forbud vil måtte dra til felt atskillig lengre unna for å drive fiske. Når situasjonen nå er slik at det kreves strengere tiltak enn før, må dette hensynet tillegges mindre vekt. Utgangspunktet bør altså være at det settes forbud mot å fiske første halvår også i Henningsværstraumen og Austnesfjorden, men med adgang til å åpne dersom prøvetakinger viser at det fins vesentlige forekomster av skrei. Reguleringen bør med andre ord være lik den som gjelder for "Henningsværboxen".

8.2 Borgundfjorden og Heissafjorden i Møre og Romsdal

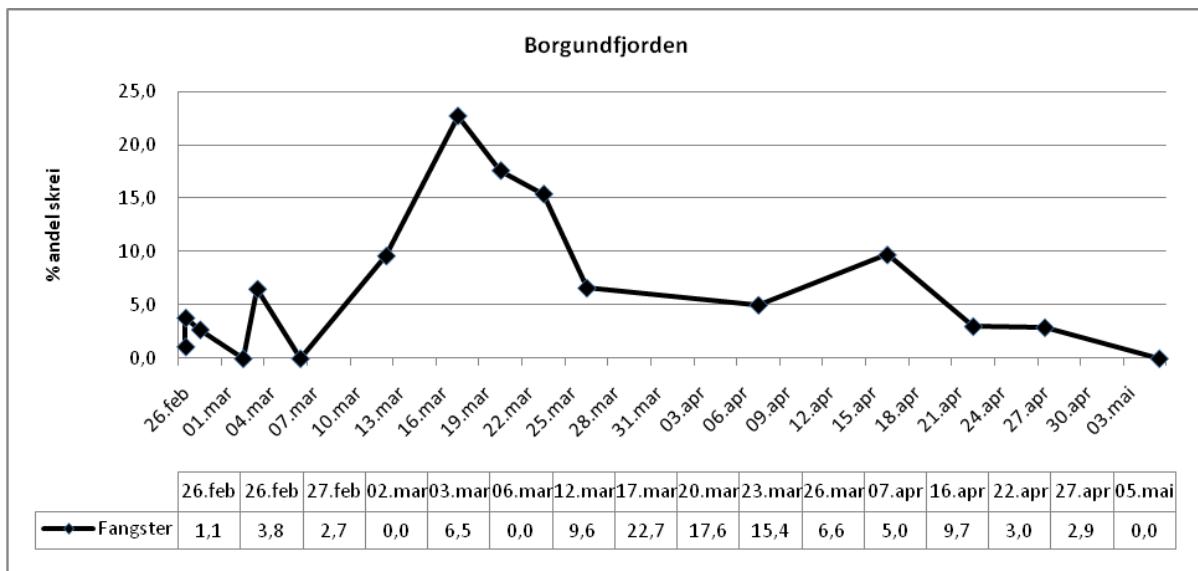
I 2009 er det fastsatt forbud mot alt fiske også i Borgundfjorden i Møre og Romsdal i perioden mars-april, med unntak av fiske med håndsnøre og fiskestang. I tillegg er det i samme periode forbud mot bruk av stolpesatte garn, unntatt når høyden på garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter på strukket maske, i et område øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1. N 62° 28,18' Ø 06° 05,42' Tuneset
2. N 62° 28,16' Ø 06° 03,91' Erkneflua
3. N 62° 26,21' Ø 06° 03,35' Eltranaset

Området fremgår av kartillustrasjonen nedenfor (svarte streker):

Torsken passerer Heissafjorden på vei inn i Borgundfjorden hvor den gyter. Det ble tatt en rekke prøver av torskefangster fra Heissafjorden i løpet av mars – april 2009, og resultatene er gjengitt nedenfor. Grafen/tabellen viser innslaget av skrei i de enkelte prøvesettene. I løpet av perioden er den høyeste skreiandelen registrert 17. mars, og da ligger den på ca 23 %. For det meste er skreiandelen imidlertid under 10 %, se grafen nedenfor.

Disse resultatene taler for å utvide verneområdet til også å gjelde Heissafjorden. Det bør altså være forbudt å fiske der i mars/april, men med adgang til å åpne dersom prøvetakinger viser at det fins vesentlige forekomster av skrei. Det vil fremdeles være adgang til å fiske med håndsnøre/fiskestang.

9 Torskeoppdrett

Kysttorskgruppen foreslår flere tiltak som innebærer forbud mot og begrensninger på torskeoppdrett. Fiskeridirektoratet ga i oktober 2008 innspill til Fiskeri- og kystdepartementet om forvaltning av torskeoppdrett og forholdet til kysttorsk, og departementet har siden vedtatt en strategi for bærekraftig fremtidsrettet torskeoppdrett, sammen med en strategi for en miljømessig bærekraftig havbruksnæring. Fiskeridirektoratet har dessuten fulgt opp med forslag til konkrete endringer i regelverket. Arbeidet med regelverksendringer pågår for tiden i departementet.

10 Turistfisket – registrering, kartlegging, kvotespørsmål

Turistfisket har etter hvert blitt et vesentlig grunnlag for den kystbaserte reiselivsnæringen i Norge, og gir et viktig bidrag til arbeidsplasser og bosetting langs kysten. Samtidig er det avgjørende at også dette fisket foregår innenfor bærekraftige rammer. Turistfisket reguleres i dag hovedsakelig gjennom redskapsbegrensninger og utførselskvote. Fra 1. januar 2009 trer dessuten en regelendring i kraft som innebærer at fastsatte minstemål, herunder på torsk, også vil gjelde i rekreasjonsfisket.

Fra flere hold er det tatt til orde for kraftigere regulering, både av hensyn til den begrensede ressurstilgangen i lokale fjordområder, og fordi også reiselivsnæringen må tåle strengere restriksjoner på grunn av situasjonen for kysttorsk.

Hvis en estimerer hvordan de samlede landinger av kysttorsk nord for Stad er fordelt mellom yrkesfisket, fritidsfisket og turistfisket, vil turistfisket antakelig stå for det minste uttaket. Så langt er det heller ikke iverksatt tiltak som spesifikt retter seg mot kysttorsk i turistfiske. I et anslag Essens Management har gjort i samråd med Havforskningsinstituttet, er uttak av kysttorsk i turistfisket nord for Stad i løpet av et år estimert til mellom 1 100 og 2 600 tonn⁷. Det er mange usikkerhetsmomenter knyttet til et slikt estimat. Vi kan likevel ikke se bort fra at turistfisket kan ha en vesentlig negativ påvirkning på sårbare kysttorskpopulasjoner, særlig inne i fjordene hvor den mest stedegne torsken befinner seg.

Utenlandske fisketurister kan kun drive sportsfiske med håndholdt redskap, og det er forbudt å selge fangsten⁸. Når de forlater Norge kan den enkelte ta med seg inntil 15 kg fisk, og eventuelt en troféfisk i tillegg⁹. Hensikten med utførselskvoten er å legge en demper på det kvantumsorienterte turistfisket. Det er imidlertid en svakhet med ordningen at det er først når fisken føres ut av Norge at det er praktisk mulig å håndheve regelen. Enkeltbeslag av relativt store mengder fisk ved grensepassering indikerer at flere fisker atskillig mer enn det som går til eget forbruk.

Havforskningsinstituttet er i slutfasen av et kartleggingsarbeide der målet er å få bedre kunnskap om fiskeinnsats og fangster i turistfisket. Etter vår oppfatning kan det være grunn til å foreta en bred gjennomgang og vurdering av turistfisket/turistfiskerieringen, med henblikk på å fastsette rammevilkår og reguleringer som balanserer de ulike hensynene som gjør seg gjeldende.

For å få bedre oversikt over næringsutøvere og turistfiskere kan det være aktuelt å vurdere registrerings- og avgiftsordninger, slik kysttorskgruppen peker på. Det bør også vurderes strengere begrensning på selve fisket, for eksempel gjennom bruk av dags- eller ukeskvoter på torsk. Dette er

⁷ Se www.imr.no/turistfiske/bakgrunn.

⁸ Jf lov 17. Juni 1966 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 3.

⁹ Jf forskrift av 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportfiske.

reguleringsmetoder som er kjent fra andre land. Fangst utover slike kvoter må da settes ut igjen, så sant fisken er levedyktig. I fjorder med særskilt truede kysttorskpopulasjoner vil det være aktuelt å forby alt rekreasjonsfiske etter torsk.

11 Fritidsfisket – registrering, omsetningsforbud, redskapsbegrensning

I Norge er fritidsfisket i sjøen i hovedsak regulert gjennom redskapsbegrensninger. Ved fiske fra båt som ikke er merkeregistrert, eller fra land, kan det generelt nyttes fiskestang/snøre, én maskindrevet juksemaskin/dorg, inntil 210 meter garn, line med inntil 300 angler og inntil 20 teiner/ruser. Når det gjelder omsetning av fangst, er det satt en øvre grense på kr 50 000 per år per person og per båt¹⁰. Man kan dessuten ikke omsette mer enn 2 000 kg torsk per år (rund vekt) som fritidsfisker¹¹. Fra 1. januar 2009 vil dessuten reglene om minstemål også gjelde for fritidsfiskere, uansett om fangsten omsettes eller ikke.

De data som fins om omfanget av fritidsfisket i Norge, er i det vesentlige fra nasjonale spørreundersøkelser om befolkningens friluftaktiviteter o.l. Slike undersøkelser viser en nokså stabil deltakelse i fritidsfiske i sjøen på rundt 40 % av befolkningen de siste tiårene. Årlige totalfangster på 1970- og 80-tallet er blitt beregnet til omkring 30 000 tonn fisk. Beregninger fra konsumundersøkelser av norske husstander i perioden 1996-2002 tyder på at konsum av selvfanger fisk og fisk fått i gave utgjør over 43 000 tonn. To undersøkelser gjennomført av MMI i 2003 indikerer at 42-43 % av befolkningen over 15 år fisket i sjøen det året, og totalfangsten ble beregnet til ca 48 000 tonn fisk¹². Av dette ble knapt 18 000 tonn fisket i Nord-Norge, og omkring halvparten av dette er torskefangster.

Fritidsfisket etter torsk foregår i all hovedsak i fjorder og kystnære strøk, og det er grunn til å anta at mesteparten av torskefangstene består av kysttorsk. Det kan altså tale om betydelig kvanta, når en sammenligner med estimerte totallandinger av kysttorsk, som for de siste årene ligger mellom 23 og 26 tusen tonn, fritids- og turisfisket ikke medregnet. For å få bedre oversikt over det reelle omfanget, kan det være grunn til å vurdere registrerings- og avgiftsordninger også i fritidsfisket, slik vi tar til orde for når det gjelder turistfisket.

Et tiltak som kan gjennomføres på kort sikt, er forbud mot - eller ytterligere begrensning av - adgangen til å fiske torsk for omsetning i fritidsfisket. I 2007 ble det landet og omsatt ca 1 300 tonn torsk i fritidsfisket nord for 62°N. I 2008 ble det landet og omsatt ca 1 900 tonn. Så langt i år er det omsatt i underkant av 700 tonn torsk fra fritids- og ungdomsfiskeordningen samlet, hvorav mesteparten vil være fangst i fritidsfisket. Det lavere tallet for 2009 skyldes nok de generelle vanskelighetene med å få omsatt hvitfisk som følge av finanskrisen.

Vi legger til grunn at også mye av den torsken som fritidsfiskere lander for omsetning er kysttorsk. Av hensyn til målet om gjenoppbygging foreslår vi at det ikke lenger skal være adgang til å fiske torsk for omsetning i fritidsfisket. Dette forbudet bør gjelde langs hele kysten, også sør for 62°N

¹⁰ Jf lov 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevende marine ressurser §§ 22 og 23.

¹¹ Jf forskrift av 22. desember 2005 om begrensninger i fisket for ikke-manntallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe § 2.

¹² Rapporten "Fritidsfiske i sjøen 2003" av A. Hallenstvedt og I. Wulff, Norges Fiskerihøgskole/universitetet i Tromsø.

Når det gjelder redskapsbegrensninger, så foreligger det forslag om å redusere adgangen til å nytte garn i fritidsfisket fra en lengde på 210 til 150 meter på Vestlandet og Skagerrakkysten. Bruken av garn er nok vanligere i fritidsfisket i Sør-Norge enn lenger nordover i landet, men ut fra hensynet til kysttorsken er det ikke noen grunn til å ha mer liberale regler nord for Stad.

12 Oppsummering

Som en sammenfatning foreslår Fiskeridirektoratet følgende:

- Forbud mot å fiske etter torsk med fartøy over 11 meter med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene.
- Vurdering av fiske med snurrevad etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene med fartøy under 15 meter utenom gytetiden.
- Minste maskestørrelse i torskegarn økes fra 156 til 168 mm.
- Forbud mot bruk av snurrevadpose uten kvadratiske masker på minst 125 mm nord for 62°N, med unntak for fartøy under 11 meter.
- Felles minstemål for torsk på 47 cm nord for 62°N.
- Felles minstemål for hyse på 44 cm nord for 62°N.
- Vurdering av bruk av stenging av felt dersom innblandingen av torsk under 60 cm overstiger gjeldende grenseverdier.
- Kartlegging av torskeinnblanding i notfisket etter sild og sei, og vurdering av bruk av stengte felt for å redusere bifangst av kysttorsk.
- Videreføring av kompensasjonsordningen ved innsending av prøve/kjeve fra havert.
- Forbud mot alt fiske unntatt fiske med håndsnøre og fiskestang i et område innenfor strekningen Henningsvær – Stamsund og i Austnesfjorden i første halvår, og i Heissafjorden (Møre og Romsdal) i mars - april. Områdene kan åpnes for fiske med konvensjonelle redskap unntatt snurrevad og fløytgarn dersom det påvises vesentlige konsentrasjoner av skrei.
- Vurdering av å innføre registrerings- og avgiftsordning i turistfisket, og bruk av dags- eller ukeskvoter på torsk.
- Forbud for fritidsfiskere mot å fiske torsk for omsetning (hele landet) og forbud mot å nytte mer enn 150 meter garn, vurdering av å innføre registrerings- og avgiftsordning.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	12.03.2010	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/17705	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Trond Ottemo	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46803973	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL KYSTTORSKREGULERING NORD FOR 62°N I 2010

1. Innledning

Vi viser til brev av 31. august 2009 fra Fiskeri- og kystdepartementet vedrørende arbeid med å utvikle og gjennomføre høring av en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk nord for 62°N, sammen med tiltak som kan føre til oppfyllelse av en slik plan.

Utkast til gjenoppbyggingsplan fra Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratets forslag til reguleringstiltak ble behandlet sammen med Kysttorskgruppens forslag til reguleringstiltak under reguleringsmøtet i Bergen 26. – 27. november 2009. Dokumentene ble sendt per e-post til aktuelle høringsinstanser, og de har også vært tilgjengelig på Fiskeridirektoratets nettsider.

Utkastet til gjenoppbyggingsplan fastsetter et mål om å gjenoppbygge kysttorskbestandene nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning som aksepteres av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, skal bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestand i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn. Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene sikte mot å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % per år relativt til 2009-verdien.

Hovedtilnærmingen i arbeidet med kysttorskvern har hittil vært å regulere fisket slik at innsatsen dreies bort fra kysttorsk og mot nordøstarktisk torsk (skrei), og å skjerme viktige gyteområder for kysttorsk. Reguleringstiltakene er generelle, og tar ikke hensyn til at det kan være forskjeller i bestandssituasjonen i ulike områder langs kysten. Departementet har derfor gitt Havforskningsinstituttet i oppgave å frembringe data som kan gi grunnlag for fastsetting av reguleringstiltak som er bedre tilpasset situasjonen i mer avgrensede områder. Inntil slike data foreligger, er det

Fiskeridirektoratets oppfatning at iverksetting av nye tiltak fortsatt vil måtte gis en mer generell innretning.

Kysttorskgruppen har gjennom forslag til vernetiltak de siste årene vært en viktig premissleverandør for kysttorskreguleringen. Gruppens mandat ga imidlertid en nokså generell oppgavebeskrivelse, med en målsetting som begrenset seg til at foreslåtte tiltak måtte ha minimum tilsvarende verneeffekt som gjeldende vernetiltak (per 2006). Etableringen av en gjenoppbyggingsplan vil bidra til en bedre målstyring av kysttorskforvaltningen. Etter vår oppfatning vil det imidlertid være svært krevende å sikte reguleringstiltak inn mot å redusere fiskedødeligheten med 15 % det enkelte år. Det er også knyttet store metodiske utfordringer til det å måle fiskedødelighet og endringer i denne i rekreasjonsfisket. Som et utgangspunkt bør reguleringstiltakene uansett ta sikte på å redusere fiskepresset på kysttorsk i forhold til dagens nivå.

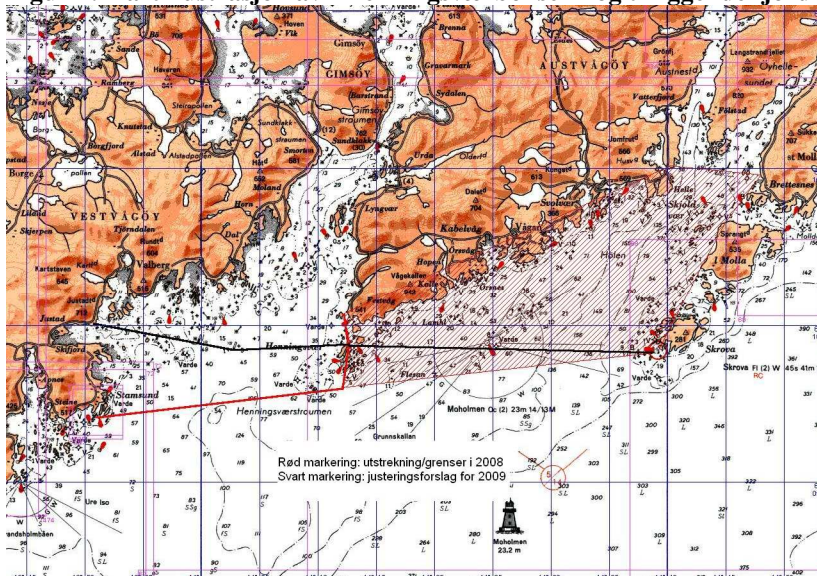
Flere typer tiltak kan tenkes å være aktuelle for å nå målsettingen om å redusere fiskepresset på kysttorsk. I tråd med tenkningen bak forslaget om gjenoppbyggingsplan, tar vi utgangspunkt i at det skal gjennomføres en gradvis innstramning i reguleringen. Dette innebærer at tiltak som ikke foreslås eller iverksettes for 2010 likevel kan være aktuelle på et senere tidspunkt, dersom det ikke registreres økning i gytebestanden.

2. Fjordlinjeregulering

Flere av de viktigste tiltakene så langt i kysttorskvernet er knyttet til fjordlinjene som er trukket langs mesteparten av kysten fra Stad til Varanger. Med unntak av enkelte justeringer har fjordlinjene lagt fast de siste årene.

Kysttorskgruppen har foreslått en videreføring av fjordlinjene, med unntak av fjordlinjen øst for Henningsvær i Lofoten (Valbergfeltet), som foreslås fastsatt på samme måte som i 2006, det vil si mindre restriktiv. I figuren nedenfor viser den svarte streken fjordlinjen slik den ble trukket i 2006, mens den røde streken viser gjeldende fjordlinje. Dersom prøvetakinger fra fisket i området viser at det er vesentlige innslag av kysttorsk i fangstene, skal Fiskeridirektoratet etter Kysttorskgruppens forslag kunne forby fisket.

Figur 1: Kartillustrasjon av "Henningsværboksen" og tilliggende fjordlinjer

Fiskeridirektoratet Region Troms har foreslått at fjordlinjen med noen unntak skal følge grunnlinjen, se vedlagte kartillustrasjoner. På sikt tas det til orde for at alle fartøy over 15 meter

henvises til å fiske utenfor grunnlinjen, og at fartøy over 24 meter henvises til å fiske utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen. Nåværende adgang for fartøy over 21 meter til å fiske inn til fjordlinjene foreslås fjernet.

Norges Fiskarlag er i mot forslaget om å flytte fjordlinjene ut til grunnlinjen, under henvisning til at det vil ha dramatiske konsekvenser for den minste flåten som fisker torsk, og at det for mange lokalsamfunn vil innebære ytterligere svekkelse av grunnlaget for bosetting og næringsvirksomhet.

Norges Kystfiskarlag kan ikke akseptere ytterligere innstramminger i kystflåtens fangstmuligheter uten at det først er tatt grep for å redusere omfanget av kysttorsk tatt av havgående fartøy.

Bivdi foreslår å flytte alt snurrevadfiske utenfor grunnlinjen, og å forby trålfisket innenfor 12-milen. Også *Sametinget* ønsker forbud mot å fiske torsk med trål innenfor 12-milen.

Troms fylkeskommune støtter prinsippet om at fjordlinjen skal følge grunnlinjen, men setter som forutsetning at fartøy under 15 meter fortsatt skal kunne fiske innenfor fjordlinjene.

Fjordfiskernes Forening ønsker et opplegg der fartøyene må fiske utenfor hhv fjordlinjer, grunnlinjen, 4-milen og 12-milen avhengig av størrelse og redskap. *Direktoratet for naturforvaltning* har et lignende forslag.

Norsk Sjømannsforbund vil ha en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg knyttet til fjordlinjene.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering bør gjeldende fjordlinjer videreføres i 2010.

Forslaget fra Kysttorskgruppen om endring av fjordlinjen øst for Henningsvær, er begrunnet i et ønske om å gjøre det lettere å fiske skrei i dette området. Prøvetakinger fra Henningsværstraumen de siste årene viser imidlertid at det også under skrei-innsiget er en klar overvekt av kysttorsk i torskefangstene. Resultatene fra disse prøvene indikerer at det med en mindre restriktiv fjordlinje raskt vil oppstå behov for å endre reguleringen i området med sikte på å redusere fangsttinningsraten. Etter vår oppfatning er det derfor ikke hensiktsmessig å flytte fjordlinjen tilbake dit den ble trukket i 2006.

Når det gjelder spørsmålet om å flytte fjordlinjene ut til grunnlinjen, så er det Fiskeridirektoratets oppfatning at det i nåværende situasjon er viktigst å redusere fiskepresset på torsk i fjorder og kystnære strøk, noe en reduksjon av lengdegrensen fra 15 til 11 meter knyttet til fiske innenfor eksisterende fjordlinjer vil bidra til. Dersom lengdegrensen for å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene settes til 11 meter, kan det imidlertid av hensyn til de mindre fartøyene over denne grensen være problematisk å flytte fjordlinjene ut til grunnlinjen. Et alternativ kan likevel være å fastsette egne grenselinjer lengre ut for større fartøy, slik flere høringsinstanser er inne på, både for kyst- og havfiskeflåten. Vi vil imidlertid ikke foreslå nye grenselinjer i denne omgang.

Fiskeridirektoratets forslag om å senke lengdegrensen for fartøy som skal kunne drive direkte fiske etter torsk med konvensjonelle (passive) redskap fra 15 til 11 meter, får ikke noen særlig støtte blant høringsinstansene.

Norges Fiskarlag slutter seg til forslaget fra Kysttorskgruppen om å videreføre grensen på 15 meter.

Norges Kystfiskarlag påpeker at utestengningen av fartøy over 11 meter innenfor fjordlinjene vil medføre en betydelig reduksjon av denne flåtegruppens driftsmuligheter, og i mange tilfeller rasere grunnlaget for lønnsom drift. I en del områder vil en slik regulering også sette videre drift

av lokale mottaksanlegg i fare. Kystfiskarlaget viser til at omfanget av torskefisket i de berørte fjordområdene innenfor de berørte fartøygruppene er til dels begrenset, og forslaget vil derfor ha liten effekt og først og fremst begrense garnfiske etter stor fisk, noe som strider mot anbefalingene om å dreie fisket mot fangst av større torsk.

Sametinget viser til at dagens fartøy på 14,99 meter er særdeles effektive, men ønsker også å ta hensyn til at enkelte fjordfiskere drifter med fartøy over 11 meter. Sametinget foreslår derfor 14,5 meter som ny lengdegrense for å kunne fiske torsk innenfor fjordlinjene. Det samme gjør Bivdi.

Lofotrådet mener gjeldende regulering er for streng, og at i hvert fall fartøy under 15 meter skal kunne fiske med passive redskaper og snurrevad i Vestfjordbassenget (innersiden av Lofoten) hele året, med ytterligere liberalisering ved østlig innsig av skrei.

Troms fylkeskommune ønsker videreføring av grensen på 15 meter under henvisning til at en grense på 11 meter vil innebære en vesentlig forverring av driftsforholdene, særlig for de minste fartøyene i denne gruppen, og muligens en høyere ulykkesrisiko. Også *Nordland fylkeskommune* vil ha en videreføring av grensen på 15 meter.

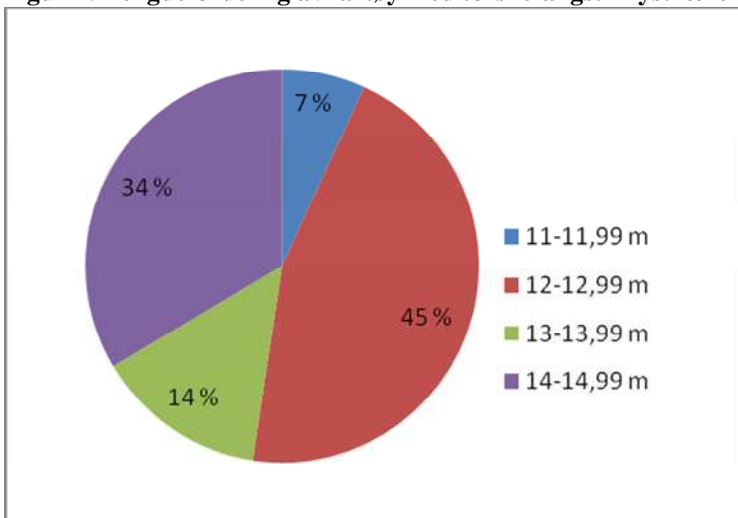
Fjordfiskernes Forening og *Direktoratet for naturforvaltning* støtter forslaget om en 11-meters grense.

For å få en indikasjon på omfanget av fisket med fartøy mellom 11 og 15 meter innenfor fjordlinjene, har Fiskeridirektoratet sett nærmere på fangster som i 2008 ble registrert fisket med slike fartøy innenfor statistikk-lokasjoner som helt eller i det vesentlige ligger innenfor fjordlinjene. Til sammen er det tale om 44 lokasjoner.

Fangstopplysningene fra disse lokasjonene vil ikke omfatte alt fiske som foregår innenfor fjordlinjene, ettersom en del av områdene befinner seg utenfor de utvalgte lokasjonene. På den annen side vil det også være slik at noe av fangsten som omfattes kan være tatt utenfor fjordlinjene, ettersom enkelte av de utvalgte lokasjonene strekker seg litt utenfor denne grensen. Tallene begrenser seg dessuten til fisket i 2008, og deltakelsen og fangstene dette året er ikke nødvendigvis representative for andre år.

Figuren nedenfor viser prosentvis fordeling av fartøymassen etter meterintervaller (største lengde) av fartøy som er registrert med fangst av torsk i de utvalgte lokasjonene.

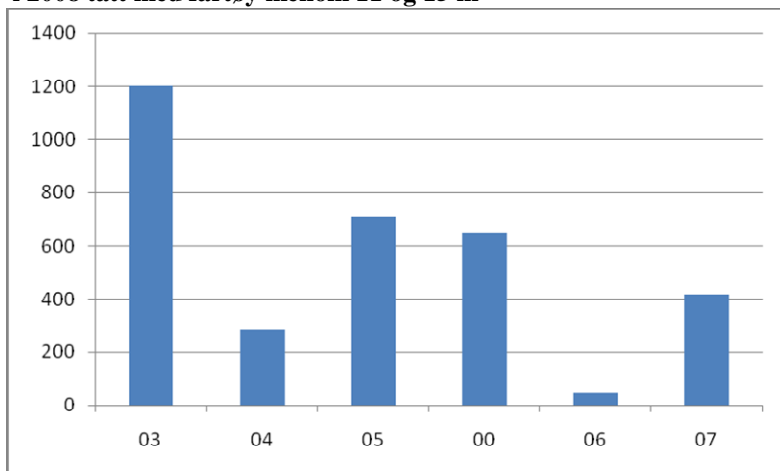
Figur 2: Lengdefordeling av fartøy med torskefangst i kystnære lokasjoner i 2008

Totalt fisket 292 fartøy torsk i de aktuelle lokasjonene. De minste fartøyene, dvs fartøy mellom 11 og 11,99 meter, utgjør 7 % av fartøyene (20 fartøy). Omkring halvparten av fartøyene (48 %) er over 13 meter.

Figuren nedenfor viser hvordan torskefangstene er fordelt på de ulike hovedområdene.

Figur 3: Torskefangster (tonn) i kystnære lokasjoner per hovedområde i 2008 tatt med fartøy mellom 11 og 15 m

Totalt er det registrert landet ca 3 300 tonn torsk i 2008. Tabellen nedenfor gir en oversikt over hvordan fangstene fordeler seg etter fartøyenes største lengde, og hvor stor gjennomsnittsfangsten er innenfor det enkelte lengdeintervall.

Tabell 2: Antall fartøy per lengde og mengde torskefangster i kystnære lokasjoner i 2008

Lengde	11 – 11,99	12 – 12,99	13 – 13,99	14 – 14,99
Antall	20	133	41	98
Samlet fangst	167	1446	558	1141
Gj.sn.fangst	8	11	14	12

Hvis en ser alle fartøyene under ett, så fisket hvert fartøy i gjennomsnitt 11 tonn torsk. 113 av fartøyene (39 %) er registrert med mindre enn 1 tonn torsk i de utvalgte lokasjonene: 8 fartøy mellom 11 og 11,99 meter, 55 fartøy mellom 12 og 12,99 meter, 20 fartøy mellom 13 og 13,99 meter og 30 fartøy mellom 14 og 14,99 meter. Til sammen 61 fartøy er registrert med mer enn 20 tonn torsk i lokasjonene.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over antall fartøy og samlede registrerte fangster i 2008 av hyse, sei, brosme og lange innenfor de utvalgte lokasjonene, fordelt etter fartøylengde.

Tabell 3: Samlede fangster av hyse, sei, brosme og lange i kystnære lokasjoner etter fartøylengde i 2008

Fartøylengde	Hyse		Sei		Brosme		Lange	
	Ant.	Fangst	Ant.	Fangst	Ant.	Fangst	Ant.	Fangst
11 – 11,99	22	126	22	69	16	16	17	6
12 – 12,99	112	297	121	959	90	47	93	73
13 – 13,99	35	84	37	590	29	11	27	38
14 – 14,99	86	567	92	1443	55	64	67	121
Sum	255	1074	272	3061	190	137	204	237

Ca 550 fartøy mellom 11 og 15 meter har adgang til å delta lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N. Deltakelse i åpen gruppe er i utgangspunktet stengt for fartøy over 11 meter, men gjennom unntaksregler er det åpnet opp for at slike fartøy på bestemte vilkår likevel kan delta.

Gjennomgangen ovenfor indikerer at ca 300 fartøy mellom 11 og 15 meter fisket torsk i fjorder og kystnære strøk i 2008, som var et år med god tilgjengelighet av torsk for den mindre kystflåten. Omkring halvparten er over 13 meter, og bare en liten andel av fartøyene er mellom 11 og 12 meter.

Samlet torskefangst av fartøy mellom 11 og 15 meter i 2008 var ca 33 000 tonn. Av dette er altså ca 10 % registrert som fangst tatt innenfor de utvalgte lokasjonene. Andelen torsk tatt innenfor fjordlinjene er nok reelt sett noe høyere. Uttaket av kysttorsk vil reduseres dersom fartøyene må fiske torskekvotene utenfor fjordlinjene, men det er vanskelig å si hvor stor reduksjonen vil bli. Her må det blant annet tas i betraktning av forholdet mellom skrei og kysttorsk i praksis varierer langs kysten, både periodemessig og geografisk. For eksempel vil fangstene sør for 67°N være mer kysttorskdominerte enten fisket foregår innenfor eller utenfor fjordlinjene.

Dersom en legger til grunn at 4 000 tonn torsk ble tatt innenfor fjordlinjene i 2008 av fartøy mellom 11 og 15 meter, og antar at 75 % av dette er kysttorsk, så utgjør dette et uttak på 3 000 tonn kysttorsk. Dersom en generelt legger til grunn at forholdet mellom skrei og kysttorsk i områdene utenfor fjordlinjene vil være 50/50 for de fartøyene mellom 11 og 15 meter som fisket torsk innenfor fjordlinjene i 2008, ville dette kunne ha redusert uttaket av kysttorsk med 1 000 tonn. Nettobesparelsen ville riktignok ha vært litt mindre, ettersom en også må regne med noe uttak av kysttorsk tatt som bifangst i fiske etter andre arter innenfor fjordlinjene.

Regneeksempelet indikerer at en senking av lengdegrensen fra 15 til 11 meter ikke vil medføre store endringer i uttaket av kysttorsk. Mange fartøy fisker allerede torskekvotene sine utenfor fjordlinjene, og av de fartøyene som fisker innenfor fjordlinjene synes det å være mange som bare fisker små kvanta torsk inne i fjordene. Vi mener likevel at dette er et tiltak som bør gjennomføres for å bedre kysttorskvernet, og som ikke vil være til urimelig ulempe for den aktuelle delen av fiskeflåten. Dersom en vil dempe virkningen for de minste fartøyene i gruppen, uten at det går vesentlig ut over effekten av tiltaket, kan lengdegrensen eventuelt settes til 12 meter.

Fiskeridirektoratet opprettholder derfor forslaget om å senke lengdegrensen fra 15 til 11 meter for fartøy som kan fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene. For å legge til rette for et fortsatt fiske etter andre arter innenfor fjordlinjene for fartøy mellom 15 og 11 meter, foreslår vi at det skal være adgang til å ha inntil 20 % innblanding av torsk.

Når det gjelder fisket ut til 12-milen, så kan det være interessant å se på tabellen nedenfor, som viser estimerte fangster av kysttorsk i 2008 fordelt på redskap og område.

Tabell 1: Estimerte kysttorskfangster 2008 etter redskap og område

Område	03	04	00	05	06/07	Totalt	Andel
Garn	933	2 493	2 977	1 637	5 271	13 310	52 %
Line/jukse	1 104	1 224	1 649	1 205	880	6 061	23 %
Snurrevad	973	1 519	990	1 342	298	5 121	20 %
Trål	516	572	176	7	14	1 285	5 %
Totalt	3 526	5 807	5 791	4 190	6 463	25 777	100 %

Kilde: ICES AFWG Report 2009

Ifølge estimatet ble 20 % av kysttorsk i 2008 fisket med snurrevad. Fiskeridirektoratet ønsker å påby kvadratmasker med minst 125 mm maskevidde i snurrevad i hele området nord for 62°N,

se nedenfor. Vi mener dette vil bidra til et bedre vern av småfisk, herunder kysttorsk utenfor gjeldende fjordlinjer.

Når det gjelder den delen av havfiskeflåten som fisker med trål, så fremgår det av tabellen at trålernes fangster utgjorde 5 % av det samlede estimerte uttaket av kysttorsk i 2008. Det meste av denne kysttorsken ble tatt utenfor Finnmark og Nord-Troms. Tidligere prøvetakinger har vist at ferskfisktrålerne som har hatt adgang til å fiske mellom 4- og 6-milen i bestemte perioder utenfor Øst-Finnmark har hatt omkring 30 % innblanding av kysttorsk i fangstene, med et anslått årlig kvantum på i størrelsesorden 200 tonn. Kysttorskgruppen har foreslått å forby disse fartøyenes adgang til å fiske mellom 4- og 6-milen, og hvis dette forslaget tas til følge, vil det sannsynligvis redusere kysttorskfangstene noe.

Vi understreker imidlertid at det må vurderes strengere områdebegrensninger også for fartøy som fisker lengre utenfor kysten dersom det ikke registreres tilstrekkelig bedring i bestandssituasjonen for kysttorsk. Dette vil være aktuelt både for trålere og for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

3. Fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene

I 2009 ble det innført totalforbud mot fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene, og i høringsnotatet reiste Fiskeridirektoratet spørsmål om det burde åpnes noe for snurrevadfiske med mindre fartøy etter andre arter enn torsk.

Norges Fiskarlag støtter et forbud mot snurrevadfiske innenfor fjordlinjene med de unntakene som følger av kysttorskgruppens forslag.

Bivdi, Fjordfiskernes Forening, WWF-Norge og Direktoratet for naturforvaltning er imot å åpne opp for fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene. Sistnevnte peker også på at påvirkning på bunnhabitatet også bør tas med i vurderingen, i tillegg til økt press på lokale bestandskomponenter.

Norsk Sjømannsforbund er betenkt over kysttorskgruppens forslag om å åpne for direktefiske etter torsk med snurrevadfartøy under 15 meter etter 15. mai innenfor fjordlinjen.

Sametinget foreslo i utgangspunktet at det skulle være adgang til å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene for fartøy under 14,5 meter fra og med 15. mai og ut året, også etter torsk, og til å fiske etter flyndre med særskilte krav til snurrevaden uavhengig av fartøylengde fra samme dato. Sametinget har i ettertid imidlertid trukket dette forslaget.

Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør en være varsom med å åpne for fiske med aktive redskap i fjordene og i kystnære strøk. På grunn av situasjonen for kysttorsk bør det ikke åpnes for fiske etter torsk med snurrevad innenfor fjordlinjene, uansett fartøystørrelse. Det er imidlertid mulig å drive et målrettet snurrevadfiske etter flyndre og lysing uten nevneverdig bifangst av torsk. I hvert av årene 2007 og 2008 fisket ca 60 fartøy under 11 meter med snurrevad. Omkring halvparten av disse er registrert med fangster av flyndre. 10 – 15 fartøy er registrert med fangster av lysing. Som det fremgår av høringsnotatet s. 9, er det tale om svært små kvanta. Vi mener derfor det kan være forsvarlig å åpne for fiske etter lysing og flyndre med snurrevad innenfor fjordlinjene med fartøy under 11 meter. Ved fiske etter flyndre bør det settes krav om minst 170 mm maskevidde i fiskeposen. Noe behov for en nærmere regulering av størrelsen på snurrevaden ser vi ikke behov for, fordi dette begrenser seg naturlig ut fra fartøyenes størrelse.

4. Minstemål og seleksjon

Havforskningsinstituttet har tilrådd å øke minstemålet på kysttorsk nord for 62 °N til 60 cm. I høringsnotatet pekte Fiskeridirektoratet på at det er viktig med en god sammenheng mellom minstemål og seleksjonsevnen i fiskeredskapene. Et minstemål på 60 cm vil være godt tilpasset en økning i minste maskestørrelse i torskegarn fra 156 mm til 168 mm, men vil være problematisk i forhold til fiske med snurrevad, line og jukse. Fiskeridirektoratet foreslo imidlertid å øke minstemålet på torsk fra 40 til 47 cm i området fra 62°N til 64°N, slik at det ble likt minstemål i hele området nord for 62°N.

Norges Fiskarlag mener at et minstemål på 60 cm vil medføre at fisket flere plasser langs kysten blir umuliggjort, og dersom økningen skal gjelde ut til 6-milen vil dette ytterligere vanskeliggjøre et kystfiske langs hele kysten. Fiskarlaget antar at et minstemål på 47 cm nord for 62°N ikke vil innebære for store problem, og påpeker at en slik økning bør følges av endringer i maskeviddene i garn og snurrevad, med en overgangsordning som er tilstrekkelig for å få skiftet ut redskap til lovlig maskeviddestørrelse. Det påpekes at økt maskestørrelse i torskegarn vil føre til økt beskatning av større fisk, forutsatt at kysttorsken ikke vandrer ut når den når en viss størrelse.

Sametinget og Bivdi viser til at det fiskes mer torsk utenfor fjordlinjene enn innenfor, og at torsken i mange fjordområder er mindre enn den som fanges utenfor fjordlinjene. En økning av minste maskestørrelse i garn vil derfor påføre fiskere som fisker på lokale bestander innenfor fjordlinjene en betydelig nedgang i fangstene, og dermed gi redusert inntekt. Sametinget og Bivdi støtter derfor ikke forslaget om økt maskestørrelse i garn i fisket etter torsk. Troms fylkeskommune støtter heller ikke forslaget.

WWF-Norge støtter forslaget om å øke maskestørrelsen i torskegarn. Det samme gjelder Fjordfiskernes Forening, forutsatt at det settes samme krav til fiske med snurrevad. Fjordfiskernes Forening støtter dessuten et minstemål på 60 cm på torsk. Direktoratet for naturforvaltning ønsker også et minstemål på 60 cm og støtter økning av maskevidde i garn og snurrevad.

Med unntak av fiske med garn, er det vår vurdering at et minstemål på 60 cm for kysttorsk vil være et reguleringsmessig vanskelig tiltak på grunn av seleksjonsegenskapene i flere redskapstyper. Ved fiske etter torsk med jukse og line vil en i noen grad kunne påvirke størrelsen på fisken gjennom valg av agn- og krokstørrelse. Vi er imidlertid ikke kjent med forsøk eller andre data som skulle tilsi at det gjennom tekniske reguleringer kan oppnås tilstrekkelig seleksjon av torsk under 60 cm. Et slikt minstemål vil etter vår vurdering ha en vesentlig negativ effekt for juksa- og kystlineflåten.

Når det gjelder fiske med snurrevad, så foregår dette ofte som et blandingsfiske der hyse og andre arter utgjør en viktig del av fangsten. En maskevidde på 160 mm vil medføre at mye av ellers lovlig fangst av andre arter ikke vil bli holdt tilbake i fiskeposen. Dersom en skal opprettholde muligheten til å drive et rasjonelt fiske etter andre arter med snurrevad, må en tillate fiske med mindre maskevidde enn 160 mm. I stor grad vil det imidlertid være vanskelig å gjennomføre et slikt fiske uten å få for høy innblanding av torsk under 60 cm. I praksis vil dette innebære et forbud mot å fiske med snurrevad i mange områder, og en økt risiko for utkast av torsk under 60 cm. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør en være varsom med å fastsette reguleringer som får slike konsekvenser, i hvert fall før en har sett hvilke resultater som kan oppnås på annen måte.

Bruk av kvadratmasker i snurrevad med minst 125 mm maskevidde vil medføre en klar forbedring i seleksjonen av småfisk, herunder torsk, i området vest for Sørøya og sørover til 62°N, sammenlignet med bruk av ordinær diamantmaske med minste maskevidde på 135/120 mm. Fiskeridirektoratet opprettholder derfor forslaget om å gjennomføre et slikt tiltak for fartøy med en største lengde på 11 meter eller mer. Fiskeridirektoratet vil i løpet av inneværende år undersøke mulighetene for å innføre tilsvarende seleksjonsordning også for fartøy under 11 meter.

Etter vår oppfatning bør en økning av minstemålet på torsk opp mot 60 cm ikke gjennomføres før det legges bedre til rette for dette gjennom redskapsteknologisk utvikling. Vi foreslår imidlertid å øke minstemålet på torsk fra 40 til 47 cm mellom 62°N og 64°N, slik at det blir samme minstemål i hele området nord for 62°N.

Vi mener også at minste maskestørrelse i garn i fisket etter torsk bør økes fra 156 mm til 168 mm. I stor grad drives det allerede et garnfiske etter torsk med 168 mm maskestørrelse, og for denne delen av flåten vil et slikt tiltak ha liten betydning. Som Sametinget og Bivdi påpeker, foregår det et torskefiske med 156 mm maskestørrelse inne i fjordene, og her kan økningen i maskestørrelse føre til reduserte fangster. Som Havforskningsinstituttet har påpekt, vil dette fangsttapet imidlertid være kortvarig og på sikt gi økt utbytte.

Næringen er opptatt av utøverne gis noe tid til å tilpasse seg nye redskapstekniske reguleringer, og Fiskeridirektoratet foreslår derfor at krav om kvadratmasker med minst 125 mm maskevidde i snurrevad, 168 mm maskestørrelse i torskegarn og økt minstemål mellom 62°N og 64°N innføres fra og med 1. september 2010.

5. Utvidelse av stengte gyteområder

Fiskeridirektoratet foreslo å utvide "Henningsværboksen" til å omfatte Henningsværstraumen og Austnesfjorden, og dessuten å utvide det stengte området i Borgundfjorden til å omfatte Heissafjorden. Begrunnelsen er at dette er viktige gyteområder for kysttorsk, og at prøvetakinger viser at torskefangstene i det vesentlige består av kysttorsk.

Utover en generell tilslutning fra WWF-Norge om vern av viktige gyte- og oppvekstområder, får ikke forslaget noen støtte fra høringsinstansene. Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag og Fjordfiskernes Forening er negative til utvidelser av verneområdene. Nordland fylkeskommune ser ikke noen grunn til å ha vesentlig strengere regulering i "Henningsværboksen" og i Austnesfjorden enn i øvrige vernesoner langs kysten.

Motstanden mot å utvide områdene, skyldes blant annet at det fisket som foregår der i hovedsak utøves av små fartøy som samlet sett står for et meget begrenset uttak av torsk, men som vil få relativt lang vei å gå for å fiske på alternative og mer værutsatte felt.

De registrerte torskefangstene i lokasjon 34 (Borgundfjorden) de senere år er på mellom ca 100 og 200 tonn. I 2008 utgjorde samlede registrerte torskefangster i Borgundfjorden 156 tonn. I de omkringliggende fjordområder, dvs lokasjon 35, så ble det registrert 57 tonn torsk.

Samlede registrerte torskefangster for i 2008 i område 00 lokasjon 46, som omfatter blant annet Henningsværstraumen og Austnesfjorden, er ca 800 tonn. Fartøy over 15 meter har ikke adgang til å fiske direkte etter torsk innenfor fjordlinjene, og hvis vi ser bort fra disse så er registrert fangst i underkant av 600 tonn torsk. Avgrenser vi ytterligere til fartøy under 11 meter, så er registrert fangst i underkant av 500 tonn. Lokasjon 46 omfatter større områder enn

Austnesfjorden og Henningsværstraumen, slik at noe av kvantumet vil være fisket andre steder. Tallene gir likevel en indikasjon på omfanget av torskefisket i disse områdene.

Utvidelse av de nevnte verneområdene vil få konsekvenser for et nokså begrenset antall lokale fiskere. På den annen side tyder tilbakemeldinger fra høringen av forslaget på at et slikt tiltak vil kunne gå hardt utover de berørte. Sannsynligvis er den kysttorsken som fanges under gytetiden i disse områdene av typen vandrende kysttorsk eller ”banktorsk”, og ikke av den mer stasjonære og bestandsmessig mest utsatte fjordtorsktypen. Etter en ny vurdering har vi kommet til at utvidelsen av verneområdene ikke bør gjennomføres på nåværende tidspunkt, men at dette er tiltak som vil kunne være aktuelle på et senere tidspunkt ved behov for en strengere regulering, jf. forslaget til gjennoppbyggingsplan. Vi vil imidlertid overvåke blant annet området i Henningsværstraumen/fjordområdet nord for Henningsvær – Stamsund gjennom prøvetakinger, og forby fisket dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk.

6. Stenging av fiskefelt

I høringsnotatet foreslo Fiskeridirektoratet å vurdere en ordning med stenging av fiskefelt i områder og perioder hvor innblandingen av torsk under 60 cm overstiger gjeldende grenseverdier.

Norges Fiskarlag mener at et slikt tiltak kan gi svært dramatiske utslag for flåten, og ber om at dette vurderes med varsomhet. Utover dette er forslaget ikke videre kommentert av høringsinstansene.

Fiskeridirektoratet mener at en ordning med stenging av felt i kystnære strøk kan bidra til at mer kysttorsk rekker å gyte før den fiskes, men at dette er et tiltak som bør vurderes nærmere før en eventuell iverksetting.

Kysttorskgruppen har foreslått at det gjennomføres en kartlegging av innblanding av torsk i notfisket etter sei og sild, og å åpne for en adgang til å ha inntil 0,5 % torskeinnblanding i fangstene. Stenging av felt på grunn av torskeinnblanding bør vurderes på grunnlag av terskelverdier etter mønster fra loddereguleringen i Barentshavet. Det foreligger ikke noen kommentarer av betydning fra høringsinstansene på disse forslagene.

Fiskeridirektoratet har tidligere uttalt skepsis mot å åpne for en lovlig bifangst av torsk i notfisket etter sild, fordi dette bør holdes på et absolutt minimum. Det kan imidlertid være behov for en mer systematisk kartlegging av omfanget av torskeinnblanding i notfisket, og Fiskeridirektoratet vil derfor ta initiativ til dette. Det vil i den forbindelse også bli vurdert om det er hensiktsmessig å fastsette terskelverdier for stenging av fiskefelt.

7. Ferskfisktrålerens adgang til å fiske mellom 4- og 6-milen

Kysttorskgruppen foreslår at adgangen for ferskfisketrålere til å fiske mellom 4- og 6-milen i enkelte perioder og områder utenfor kysten av Finnmark bringes til opphør, under henvisning til innblandingen av kysttorsk i dette fisket. Ingen av høringsinstansene går i mot dette, og Fiskeridirektoratet støtter forslaget.

8. Rekreasjonsfisket

Kysttorskgruppen foreslår å kartlegge omfanget av fritids- og turistfisket, og peker også på behovet for kontroll av slikt fiske. Gruppen ønsker dessuten en vurdering av å innføre fiskeavgift for utenlandske turistfiskere for å få bedre oversikt over fiskeinnsats og ressursuttak

I høringsnotatet pekte Fiskeridirektoratet på at avgifts- og registreringsordninger kan være aktuelt å vurdere både for turist- og for fritidsfisket for å få bedre oversikt over omfanget. Ukes- eller dagskvoter kan vurderes for å redusere fiskepresset, og det ble foreslått å redusere lovlig garnmengde fra 210 til 150 meter for fritidsfiskere og å forby fiske etter torsk for omsetning.

Norges Fiskarlag krever at det innføres forbud for fritidsfiskere mot å fiske torsk for omsetning og å benytte garn i fritidsfisket.

Norges Kystfiskarlag ga i reguleringsmøtet uttrykk for at det fremdeles bør være adgang for fritidsfiskere til å fiske torsk for omsetning. Det samme gjorde Sametinget.

Bivdi mener omsetningskvoten på 2 tonn for fritidsfiskere bør videreføres, og ønsker heller ikke ukes- eller dagskvoter. Bivdi mener man bør heller satse mer på kontroll og håndheving av dagens regelverk, og peker på at en registrerings- og avgiftsordning kan være et godt tiltak (i turistfisket).

Troms fylkeskommune støtter forslaget om bedre kontroll med og kartlegging av fritidsfisket.

WWF-Norge mener at det er ingen grunn til at det skal kunne nyttes 150 eller 210 meter garn i fritidsfisket, og ønsker en vurdering av å innføre maksimumkvoter i fritids- og turistfisket. WWF-Norge peker også på viktigheten av å drive informasjonsarbeid for gjøre regelverket kjent blant fritidsfiskere. I reguleringsmøtet støttet organisasjonen et forbud mot å fiske torsk for omsetning, under henvisning til den alvorlige situasjonen for kysttorsk.

Fjordfiskernes Forening mener det ikke bør være avgift for å drive rekreasjonsfiske. Adgangen for å fiske inntil 2 tonn torsk for omsetning i fritidsfisket bør videreføres, verdigrensen bør økes fra kr 50 000 til kr 75 000, og grensen bør ikke gjelde per båt. Foreningen er imot reduksjon av lovlig garnmengde.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund ga i reguleringsmøtet uttrykk for at gjeldende garnbegrensning og adgang til å fiske torsk for omsetning i fritidsfisket bør videreføres.

Direktoratet for naturforvaltning støtter forslaget om å vurdere en registrerings- og avgiftsordning i turistfisket og bruk av dags- eller ukekvoter på torsk. Det gis også støtte til forslaget om å begrense garnmengden til 150 meter og å forby fiske etter torsk for omsetning i fritidsfisket.

Fiskeridirektoratet er kjent med at Fiskeri- og kystdepartementet vil nedsette et utvalg som skal vurdere nærmere regulering av turistfisket/turistfiskerieringen. Det vil være naturlig å drøfte spørsmål om avgifts- registrerings- og kvoteordninger i en slik sammenheng. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning bør spørsmål om å innføre tilsvarende ordninger i fritidsfisket ses i sammenheng med de vurderinger som vil bli gjort i forhold til turistfisket.

Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget om å begrense garnmengden til 150 meter i fritidsfisket (bunn garn). Begrensningen bør gjelde både nord og sør for 62°N. Når det gjelder adgangen for fritidsfiskere til å fiske torsk for omsetning, så viser vi til tidligere oversendelse av forslag til regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2010.

9. Økt minstemål på hyse

Selv om det ikke har direkte med kysttorskvernet å gjøre, foreslo Fiskeridirektoratet i høringsnotatet å øke minstemålet på hyse mellom 62°N og 64°N fra 31 til cm. Forslaget har sin begrunnelse i at minstemålet på 31 cm egentlig er tilpasset forholdene i Nordsjøen, og at det ikke er biologisk eller reguleringsstekniske hensyn som tilsier et slikt minstemål nord for 62°N. Et

minstemål på 44 cm vil dessuten gi god sammenheng mellom minstemålene på torsk og sei i området.

Med unntak av Norges Fiskarlag og Fjordfiskernes Forening er forslaget ikke kommentert av høringsinstansene. Sistnevnte organisasjon er for økt minstemål på hyse, mens Norges Fiskarlag mener dette vil få svært store konsekvenser for utøvelsen av fisket langs kysten, og stiller seg helt uforstående til at forslaget kommer inn i forhold til bedre beskatning av kysttorsk.

Havforskningsinstituttet foretok en del lengdemålinger av hyse fisket med ulike redskap mellom 62°N og 64°N i 2008. Resultatene er gjengitt i tabellen nedenfor:

	Antall prøver	Antall fisk målt	% < 31 cm	% < 44 cm
Garn	32	735	0	1
Line	55	2017	0	14
Trål	39	2109	0	12
Totalt	126	4861	0	12

Kilde: Havforskningsinstituttet

Prøvematerialet er kanskje ikke omfattende nok til å fastslå at det ikke tas hyse under gjeldende minstemål i området, men indikerer likevel at en økning til 44 cm antakelig ikke vil medføre store problemer for gjennomføringen av hysefisket. Vi fastholder derfor forslaget.

10. Iverksettelse og oppsummering

Forslagene om kvadratmasker i snurrevad og økt maskestørrelse i garn innebærer at en del fiskeredskaper som brukes i dag ikke lenger vil være lovlig, og det er fra flere hold blitt anmodet om en viss overgangsperiode for å lette tilpasningen til det nye regelverket. Tiltak rettet mot fritidsfisket i nord bør settes i verk samtidig med aktuelle reguleringstiltak i fritidsfisket sør for 62°N, noe direktoratet vil komme med tilråding på i løpet av våren. Forslaget om økt minstemål henger sammen med de redskapstekniske reguleringene og nødvendiggjør god informasjon rettet mot rekreasjonsfisket. Vi mener derfor det er hensiktsmessig å iverksette følgende tiltak 1. september 2010:

- Påbud om kvadratmasker i snurrevad med minst 125 mm maskevidde i hele området nord for 62°N, unntatt for fartøy under 11 meter.
- Økning av minste maskestørrelse i garn i fisket etter torsk til 168 mm.
- Minstemål på torsk settes til 47 cm i hele området nord for 62°N.
- Minstemål på hyse settes til 44 cm i hele området nord for 62°N.
- Bruk av bunngarn begrenses til 150 meter for fritidsfiskere.

Følgende tiltak foreslår vi iverksatt så snart som mulig:

- Forbud mot å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene med fartøy på 11 meter eller mer, med adgang til inntil 20 % torskeinnblanding i fisket etter andre arter.
- Opphør av adgangen til ferskfisktrålere til å fiske mellom 4- og 6-milen.
- Adgang for snurrevadfartøy under 11 meter til å fiske etter flyndre og lysing innenfor fjordlinjene i perioden 1. juni – 31. desember.

Utover dette vil Fiskeridirektoratet i løpet av året undersøke muligheten av å få på plass en seleksjonsordning for snurrevadfartøy under 11 meter som tilsvarer den som foreslås for fartøy på 11 meter og over. Vi vil også vurdere hvor vidt det er hensiktsmessig å etablere en ordning med stenging av kystnære felt på grunn av innblanding av torsk under 60 cm, og på sikt kartlegge og eventuelt fastsette terskelverdier for innblanding av torsk i notfiskerier. Vi vil også vurdere behov for en strengere områderegulering for trålere og andre større fartøy.

Forslag til forskrift:

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser § 16 fastsatt følgende forskrift:

I

I forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2010 gjøres følgende endring:

§ 28 (endret) skal lyde:

§ 28 Tiltak for vern av kysttorsk

Det er forbudt for fartøy på 11 meter største lengde eller mer å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei med flytegarn innenfor fjordlinjene fra og med 1. februar til og med 30. juni.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. *Fartøy med største lengde under 11 meter kan likevel fiske etter flyndre og lysing fra og med 1. juni til og med 31. desember. Det er forbudt å ha mer enn 5 % innblanding av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske etter flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.*

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62°N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det er videre tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Fra og med 1. januar til og med 30. juni er alt fiske forbudt i et område i Vestfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan justere områdets utstrekning dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk utenfor grensen. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området. Fiskeridirektoratet kan bestemme at et slikt unntak kun skal gjelde fartøy med største lengde

under 15 meter. Områdets ytre grenser skal være fjordlinjer fra og med 1. juli til og med 31. desember.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er alt fiske forbudt i et område i Borgundfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er det videre forbudt å fiske med stolpesatte garn i et område øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1. N 62° 28,18' Ø 06° 05,42' Tuneset
2. N 62° 28,16' Ø 06° 03,91' Erkneflua
3. N 62° 26,21' Ø 06° 03,35' Eltranaset

Det er likevel tillatt med stolpesatte garn når høyde på strukket maske i garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter.

Fartøy som kan fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene *med konvensjonelle redskap*, kan i dette området maksimalt ha 5 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing. *Fartøy under 15 meter kan ha inntil 20 % bifangst av torsk.* Fartøy som har forbud mot å fiske torsk *med konvensjonelle redskap* innenfor grunnlinjen, kan ved fiske etter andre arter i området mellom grunnlinjen og fjordlinjene maksimalt ha 20 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets kvote.

§ 29 oppheves.

II

I forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2010 gjøres følgende endring:

§ 3 nr. 1 og 2 (endret) skal lyde:

1. a) Nord for 64°N i trål: 135 mm
b) Nord for 62°N skal det i snurrevad benyttes fiskepose med kvadratmasker med en minste maskevidde på 125 mm. Fiskeposen med kvadratmasker skal bestå av tre deler: Forpart, sylinder med kvadratiske masker og løft. Redskapen skal være oppbygget og montert etter spesifikasjoner vedlagt denne forskrift. *Kravet om kvadratmasker gjelder ikke fartøy med største lengde under 11 meter som benytter fiskepose med minst 135 mm maskevidde nord for 64°N eller minst 120 mm nord for 62°N, med unntak av fiske i et område nord og øst av en linje trukket gjennom følgende posisjoner:*

1.	73°40,50'N	17°00,00'Ø (ved NØS ytre grense)
2.	72°00,00'N	17°00,00'Ø
3.	71°30,00'N	20°00,00'Ø
4.	71°30,00'N	23°00,00'Ø
5.	70°58,50'N	23°00,00'Ø (ved 4 nm grensen og langs denne til)
6.	70°45,00'N	21°59,00'Ø
7.	70°40'00'N	21°59,00'Ø
8.	70°30,80'N	22°47,00'Ø
9.	70°18,70'N	23°25,90'Ø

2. *Sør for 62°N ved fiske med snurrevad og sør for 64°N ved fiske med trål, og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:*

120 mm.

§ 23 andre ledd bokstav a (endret) skal lyde:

- a) Fiske etter torsk nord for 62°N: 168 mm

§ 43 nr. 2 og nr. 3 (endret) skal lyde:

2. Torsk

a) nord for 62°N	47 cm
b) sør for 62°N	40 cm

3. Hyse

a) nord for 62°N	44 cm
b) sør for 62°N	31 cm

§ 62 fjerde ledd oppheves.

III

I forskrift av 22. desember 2005 om begrensninger i fisket for ikke-manntallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe, gjøres følgende endring:

§ 7 (ny) skal lyde:

§ 7 *Garnbegrensning*

Ved fiske fra land eller fra fartøy som ikke er merkeregistrert, kan det ikke nyttes bunngarn med en samlet lengde på over 150 meter. Denne begrensningen gjelder også når samme person eller de samme personene nytter flere fartøy.

Gjeldende §§ 7 og 8 blir nye §§ 8 og 9.

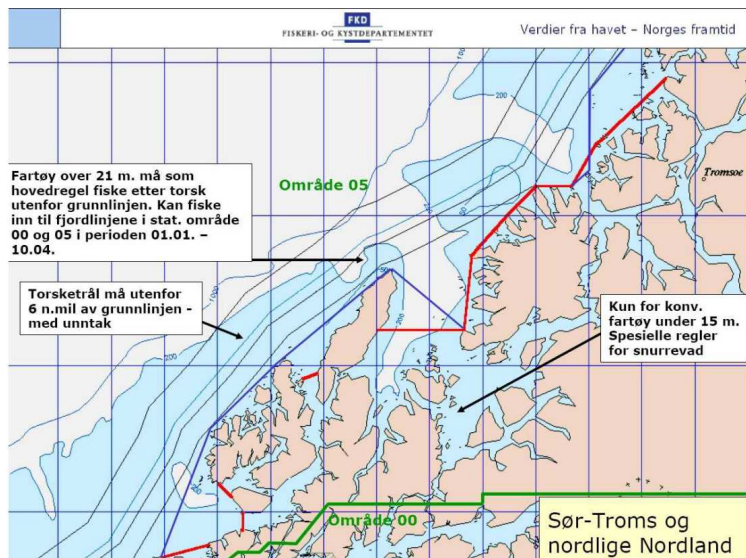
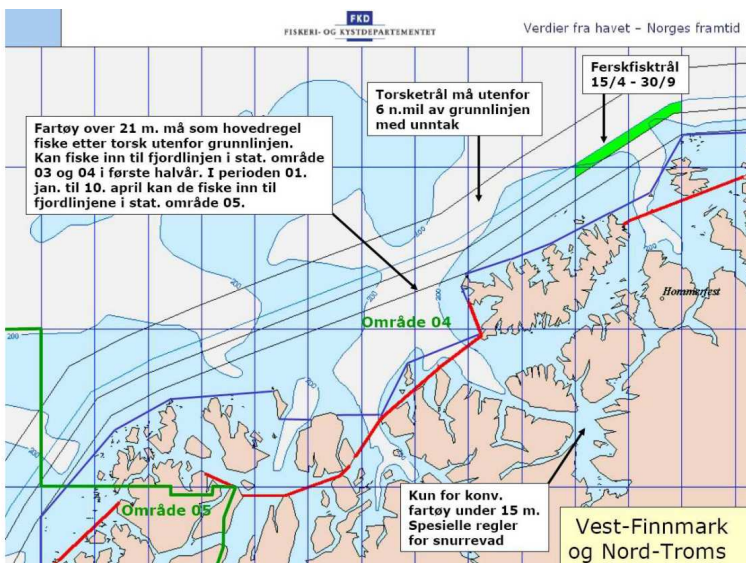
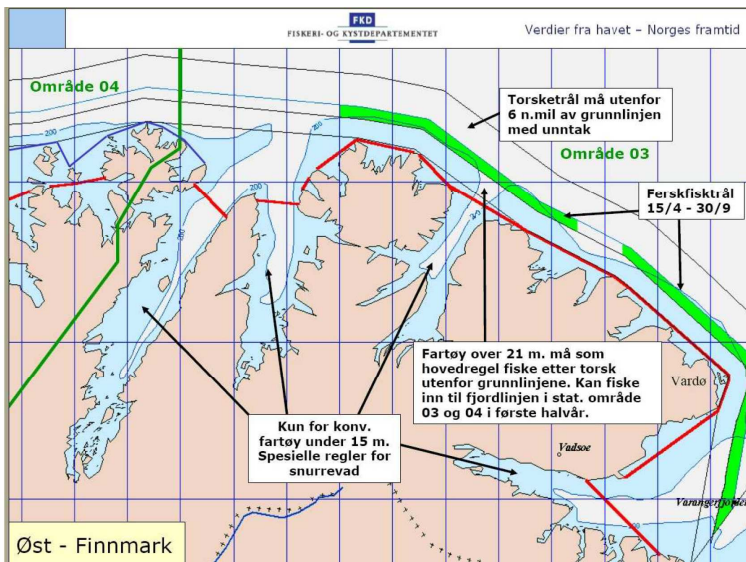
IV

Denne forskrift trer i kraft 1. september 2010, med unntak av endringene angitt under romertall I, som trer i kraft

Med hilsen

Akseil Eikemo
direktør

Trond Ottemo
fungerende seksjonssjef

Vedlegg 1:

Forslag fra Fiskeridirektoratet
Region Troms – fjordlinjene følger
grunnlinjen med noen unntak som
på kartutsnittene er markert med
blå linjer.

Hovedområde	Lokasjon
00	37
00	38
00	44
00	45
00	46
00	48
00	51
00	53
00	54
03	2
03	5
03	24
03	25
04	5
04	13
04	14
04	15
04	27
04	28
04	29
05	31
05	39
05	40
05	41
05	42
05	43
06	18
06	32
06	33
06	34
06	35
06	36
06	37
06	38
07	25
07	26
07	28
07	29
07	30
07	31
07	32
07	33
07	34
07	35

Vedlegg 2: Lokasjoner som helt eller i det vesentlig ligger innenfor fjordlinjene.

Kopi til:

Aksel Eikemo

Liv Holmefjord

Stein-Åge Johnsen

Synnøve Liabø

Dagfinn Lilleng

Robert Misund

Anne Kjos Veim

Sak 13/2009

Regulering av fisket etter sei nord for
62° N i 2010

SAK 13/2009

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2010

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget fra 2009 foreslås i hovedsak videreført i 2010.

2 FISKET I 2008

Totalkvoten for sei nord for 62°N ble fastsatt til 247 000 tonn, hvorav 20 850 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn ble avsatt til forsknings- og undervisningsformål og 350 tonn til agn. Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike redskapsgruppene i 2008.

Tabell 1: Status i fisket for 2008

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	82 250	71 350	11 900	85,7	458 053
Torsketrålere	66 600	55 349	11 251	83,1	355 329
Seitrålere	15 650	15 765	-115	100,7	102 724
Andre trålere	1 000	237	763	23,7	
Not	56 250	41 103	15 147	73,1	137 498
Konvensjonelle	85 500	52 018	33 482	60,8	296 816
Lukket gruppe:	64 125	36 587	27 538	57,1	
<i>U 11 m s.l</i>		6 234			
<i>11 - 14,99 m st.l</i>		12 414			
<i>15 - 20,99 m st.l</i>		9 852			
<i>31 m og over</i>		8 088			
Åpen gruppe	11 970	3 372	8 361	30,2	
Over 28 m	9 405	12 058	-2 653	128,2	
Forskning - og forvaltn.	800	483	317	60,3	2 721
Agn	350	253	97	72,3	477
Fritid		703			3 760
Totalt	226 150	165 910	60 240	73,4 %	899 325

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirktoratet per 22. oktober 2009

I 2008 ble det i alt fisket 165 910 tonn sei nord for 62 °N til en førstehåndsverdi av 899 millioner kroner.

3 GENERELT OM FISKET I 2009

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 225 000 tonn hvorav 20 850 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn til forsknings- og undervisningsformål og 350 tonn til agn. Dette ga en kvote på 203 000 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2009

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	50 750
Konvensjonelle	77 140
Lukket gruppe	57 855
Åpen gruppe	10 800
Havfiskefartøy	8 485
Trål	75 110
Torskestråltillatelse	60 088
Seistråltillatelse	14 022
Andre trålere	1000
Totalt	203 000

I fisket etter sei nord for 62°N er det innført kvotefleksibilitet på gruppenivå. Ved overfiske eller underfiske av en gruppekvote av sei i 2009, kan Fiskeridirektoratet trekke fra eller legge til et tilsvarende kvantum på vedkommende gruppekvote i 2010 innenfor en begrensning på 10 % av gruppekvoten i 2009. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og konsesjons- og deltakerregister er det per 7. november er det fisket totalt 125 635 tonn, det vil si 62 % av totalkvoten.

Tabell 3: Fangst, verdi og utnyttelse i 2009

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	75 110	49 829	25 281	66,3	336 994
Torskestrålere	60 088	34 843	25 245	58,0	234 158
Seistrålere	14 022	14 874	(852)	106,1	102 835
Andre trålere	1 000	112	888	11,2	
Not	50 750	34 784	15 966	68,5	112 262
Konvensjonelle	77 140	40 455	36 685	52,4	202 043
Lukket gruppe:	57 855	24 384	33 471	42,1	
<i>Under 11 m hj.l</i>		4 251			
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		10 188			
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		5 179			
<i>21 m hj.l og over</i>		4 766			
Åpen gruppe	10 800	6 178	4 622	57,2	
Havfiskefartøy	8 485	9 892	-1 407	116,6	
Forskning - og forvaltn.	800	138	662	17,2	305
Agn	350	85	265	24,3	169
Annet/fritid		345			1 846
Totalt	204 150	125 636	78 514	61,5 %	653 619

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 og over har vært adgangsregulert siden 1999. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 300 m³ krever spesiell tillatelse (tidligere seinotkonsesjon). Det er i øyeblikket 4 fartøy som har slik tillatelse. I tillegg er det 158 fartøy med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som medio november 2009 har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 4.

Tabell 4: Maksimalkvoter 2009

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Makskvoter per 01.01.09	Makskvoter per 19.06.09	Makskvoter per 24.07.09	Makskvoter per 10.08.09	Garanterte kvoter
Under 15m	1,00	355	462	601	Fritt fiske	118
15 – 20,9	1,50	533	693	902		177
21 – 22,9	2,03	721	938	1 220		240
23 – 25,9	2,43	863	1 123	1 460		287
Over 26m	2,82	1 001	1 303	1 695		333
Seinotkonsesjon	5,64	2 002	2 603	3 384		666

Maksimalkvotene ble økt med 30 % den 19. juni og ytterligere 30 % 24. juli før de ble opphevet 10. august.

I Landings- og sluttседdelregisteret er det per 7. november registrert fisket i alt 34 784 tonn sei med not nord for 62°N, slik at det gjenstår 15 966 tonn (31,5 %) av gruppeknoten på 50 750 tonn. Seks fartøy med fartøylengde under 13 meter har deltatt. Disse har til sammen fisket 199 tonn. Fartøy med deltakeradgang har til sammen fisket 33 710 tonn. To fartøy med seinotkonsesjon har deltatt, og har fisket til sammen 2 540 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 163 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er sei som er tatt som bifangst i sildefisket.

Når det gjelder notfisket etter sei i området mellom 62°N og 65°30'N, der det kan fiskes inntil 3 000 med et minstemål på 35 cm, opplyser Norges Råfisklag at det i 2009 har vært levert et relativt lite kvantum sei i størrelse mellom 32 cm til 40 cm. Dersom det fiskes mer enn 3 000 tonn sei under 40 cm i dette området, må det resterende kvantum fiskes med et minstemål på 40 cm.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 77 140 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2009. På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle kystfartøy. Per 7. november er det registrert fisket 40 455 tonn av kystflåten.

I 2009 ble gruppeknoten for konvensjonelle havfiskefartøy fastsatt til 8 485 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppeknoten utgjør 11 % av den samlede gruppeknoten til konvensjonelle redskaper. Det ble fastsatt en maksimalkvote på 500 tonn per

fartøy med kvotefaktor 1,0. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering av gruppekvoten på 50 %, når en la til grunn at det ved årsskiftet var 23,1 kvoteenheter i fartøygruppen.

Maksimalkvoten ble opphevet 12. mars.

Totalt er det fisket 9 892 tonn og gruppekvoten er således overfisket med 1 407 tonn.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 75 110 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 60 088 tonn til torsketrålerne og 14 022 tonn til seitrålerne. Det ble avsatt et kvantum på 1 000 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 4 viser utviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med Nordsjø-/pelagisk tråltillatelse.

Tabell 5: ·Fangst fordelt på de ulike trålgruppene

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Torsketrålere	60 088	34 843	25 245
Seitrålere	14 022	14 874	-852
Andre trålere	1 000	112	888
Totalt	75 110	49 829	25 281

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009

Tabell 5 viser at det i 2009 er fisket totalt 49 829 tonn med trål. Det gjenstår dermed 25 281 tonn av kvoten.

3.3.1 Torsketrålerne

Torsketrålernes gruppekvote på 60 088 tonn ble fordelt som maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 6: ·Torsketrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2009

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.08	Makskvoter 12.05.2009	Makskvoter 10.07.2009	Makskvoter 21.10.2009	Herav garanterte
Fabrikktrålere	1,32	969	1 211	1 574	Fritt fiske	775
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	735	918	1 193	Fritt fiske	587
Småtrålere	0,58	425	531	690	Fritt fiske	340

Fartøykvotene per 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på 20 %.

Maksimalkvoten ble økt med 25 % den 12. mai, og med 30 % den 10. juli. Maksimalkvotene ble opphevet 21. oktober.

Per 7. november har torsketrålerne fisket 34 843 tonn og det gjenstår 25 245 tonn av gruppekvoten.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 14 022 tonn ble fordelt på følgende måte:

Tabell 7: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2009

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.08	Makskvoter 12.05.2009	Makskvoter 10.07.2009	Makskvoter 21.10.2009	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	489	611	794	Fritt fiske	391
Fartøy med kvotefaktor	0,75	1 048	1 309	1 702	Fritt fiske	838
Fartøy med kvotefaktor	0,85	1 188	1 483	1 928	Fritt fiske	950
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1 396	1 745	2 269	Fritt fiske	1 117

Som for torsketrålerne var seitrålerne sine maksimalkvoter overregulert med ca 20 % fra årets begynnelse. Også seitrålerne ble gitt et tillegg på maksimalkvoten den 12. mai og 10. juli før maksimalkvotene ble opphevet 21. oktober. I henhold til tabell 5 har seitrålerne fisket 14 874 tonn og gruppekvoten er dermed overfisket med 852 tonn. Fisket har ikke blitt stoppet da det fortsatt gjenstår et betydelig kvantum i resten av trålgruppen.

3.3.3 Andre trålere

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 1 000 tonn. For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det satt et tak på 150 tonn sei per tråler fra årets begynnelse. Denne kvoten har ikke blitt endret i løpet av året.

Av tabell 5 fremgår det at det i industritrålfisket nord for 62°N er registrert til sammen 112 tonn sei av avsetningen på 1 000 tonn.

4. SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2010

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei er:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

Til tross for at fangstkvantumet av sei nord for 62°N har vært lavere enn de fastsatte totalkvotene de siste årene, er det en viss nedgang i bestanden. Fastsettelse av totalkvote i henhold til høstingsregelen tilsvarer en fangst på 204 000 tonn i 2010.

4.2 KVOTESITUASJONEN

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 204 000 tonn for 2010, noe som innebærer en reduksjon på 21 000 tonn eller ca. 9 %. Videre har Fiskeri- og kystdepartementet bebudet en gjennomgang av minstemålsbestemmelsene for sei.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 23 000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland og avsetning til agn, forskning/skole og fritidsfiske som omsettes, blir disponibel kvote til norske fiskere 181 000 tonn. Avsetningen til tredjeland omfatter en kvote til Russland på 15 000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

4.2.1 Forskningskvoter

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009.

I år var avsetningen til forskning og undervisning 800 tonn sei nord for 62°N.

4.2.2 Agn

Som i de foregående årene ble det også i 2009 avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 350 tonn sei, 1 000 tonn makrell og 1 000 tonn norsk-vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 350 tonn sei, 1 000 tonn makrell og 1 000 tonn norsk-vårgytende sild til agnkvoter i 2010, det samme som i 2009.

4.2.3 Avsetning til å dekke sei i fritidsfiske

De siste årene er det i følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister registrert et gjennomsnittlig kvantum på rundt 700 tonn omsatt som fritidsfiske. Omsatt fangst fra fritidsfisket har dermed vært betraktelig større enn agnkvoten, men det har foreløpig ikke vært avsatt et eget kvantum til denne gruppen. Per 7. november i 2009 er det registrert 314 tonn omsatt i fritidsfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 800 tonn til dekning av sei fisket av fritidsfiskere og omsatt gjennom salgslagene.

4.3 KVOTEFLEKSIBILITET

Til Reguleringsmøtet i november 2007 foreslo Fiskeridirektøren etter en høringsrunde å innføre kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter sei nord for 62°N i 2008. Fiskeridirektøren foreslo at 10 % av den ordinære gruppekvoten (trål, not og konvensjonell) skulle være gjenstand for forskottering/overføring. Med ordinær kvote menes gruppekvote før overføring/fratrekk fra foregående år. Både Reguleringsmøtet og høringsinstansene var positive til forslaget.

Kvotefleksibiliteten var tenkt å fungere slik at overfiske/restkvote på gruppenivå det ene året trekkes fra/legges til neste års kvote før fordeling på fartøynivå. Dersom det beregnes å ville gjenstå mer enn det som tillates overført må det gjennomføres en refordeling innen gruppen, eventuelt fordeles til andre grupper. Dersom det beregnes at en må forskuttere mer enn det som tillates må fisket stoppes, slik at forskuttert kvantum ikke overstiger det som er tillatt. Forskuttering det ene året vil måtte føre til redusert kvote det neste året, noe som vil bety lavere kvoter på det enkelte fartøy både som følge av at gruppeknoten er redusert og som følge av at overreguleringen må reduseres slik at man unngår at man også det påfølgende året må forskuttere kvote.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å ikke benytte kvotefleksibiliteten til å øke den norske totalkvote i 2009.

Fiskeridirektøren legger til grunn at en overføring av restkvantum på gruppenivå fra 2009 til 2010 skal gjennomføres¹.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter sei nord for 62°N. Dette innebærer at 10 % av gruppeknotene kan forskottes/overføres ved årsskiftet 2010/2011.

4.4 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en totalkvote på 181 000 tonn, vil Fiskeridirektøren, - i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07 foreslå følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 8: Gruppekvoter 2010

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	68 780
Notgruppen	25	45 250
Trålgruppen	37	66 970
Sum	100	181 000

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.5 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2010 på 45 250 tonn medfører en nedgang på ca 10 % fra 2009.

I tillegg kommer eventuelt overført ufisket kvantum fra 2009 på 5 075 tonn. I så fall vil disponibelt kvantum i 2010 for denne fartøygruppen blir omtrent som i 2009.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppeknoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. På bakgrunn av den relativt sett gode kvotesituasjonen

¹ Med gruppenivå menes konvensjonelle redskaper, not og trål.

mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere notfisket med romslige maksimumkvoter, men med et garantert kvantum til alle.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimumkvoter og et garantert kvantum.

Maksimumkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 200 %. Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimumkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimumkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Kvotene som fremkommer av tabell 9 er beregnet ut fra en overføring av 10 % av gruppeknoten fra 2009 til 2010 i kraft av kvotefleksibiliteten.

Tabell 9: Maksimumkvoter i notfisket

Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimumkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	355	119
15 – 20,9 meter	1,50	533	179
21 – 22,9 meter	2,03	721	242
23 – 25,9 meter	2,43	863	289
26 meter og over	2,82	1 001	336
Seinotkonsesjon	5,64	2 002	671

Fiskeridirektøren foreslår at maksimumkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 9.

Det er til sammen 424,436 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinotkonsesjon. Maksimumkvotene i tabellen over innebærer en overregulering av gruppeknoten på ca 198 %. I henhold til utøvelsesforskriften kan det i området mellom 66°33'N og 62°N fiskes 3000 tonn med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet i dette området må fiskes med et minstemål på 40 cm.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen der 3 000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 66°33'N og 62°N.

4.6 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.6.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy meter skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 7 566 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i tidligere år avsettes et kvantum på 750 tonn av gruppeknoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimumkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt stor overregulering de siste årene. Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket etter sei disponerer i alt 23,1 kvoteenheter.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 70 %.

4.6.2 Konvensjonelle kystfartøy

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe settes til 51 585 tonn.

På bakgrunn av den romslige kvotesituasjonen vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre et fritt fiske for fartøy i lukket gruppe, med garanterte kvoter.

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2010. Dette gir en gruppekvote på 9 629 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten i 2010 med garanterte kvoter.

4.7 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 181 000 tonn gir en trålkvote på 66 970 tonn i 2010.

4.7.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 1 000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Per 7. november 2009 utgjør fangsten 112 tonn, som det fremgår av tabell 4 foran.

Ved fiske med småmasket trål sør for 64° N er det i utgangspunktet tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske etter vassild er det nord for 64°N tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse kan tråle etter øyepål, tobis mv sør for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan tråle etter vassild i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N og 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstfangsten så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1 000 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter øyepål, vassild og sild, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse, vassildtråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

4.7.2 Fordeling mellom trålere med torskestråltillatelse og trålere med seistråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 66 970 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torskestrålerne og 20 % til trålere med seistråltillatelse.

I tillegg kommer eventuelt ufisket kvantum overført fra 2009.

Når bifangstfangstetningen på 1 000 tonn til nordsjøtrålerne trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 12 394 tonn, mens torskestrålerne får en gruppekvote på 53 576 tonn.

4.7.3. Torskestrålerne

Med bakgrunn i den relativt sett gode kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at torskestrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 10: Torskestrålernes kvotefaktorer og kvoter 2010

Trålggruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fabrikktrålere	1,32	874	698
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	662	529
Småtrålere	0,58	384	307

Det er lagt inn en overregulering på 25 % ved beregning av maksimalkvotene. Torskestrålerne disponerer medio november 101,2813 kvotefaktorer.

Maksimalkvotene vil bli justert ved overføring av restkvantum fra 2009 til 2010.

4.7.4 Fartøy med seistråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2010 satt til 12 394 tonn.

På bakgrunn av den relativt sett gode kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere seitrålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et

garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 11: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2010

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy under 21 m	0,35	492	393
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	1 054	843
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1 194	955
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1 405	1 124

Det er lagt inn en overregulering på 25 % ved beregning av maksimalkvotene. Per 11. november er det i alt 11,0275 kvotefaktorer i seitrålgruppen.

Maksimalkvotene vil bli justert ved overføring av restkvantum fra 2009 til 2010.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	08.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/15829	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Trond Ottemo	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46803973	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2010

Vedlagt følger forslag om forskrift til regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2010. Forslag til garanterte seikvoter for kystfartøy vil bli ettersendt. Vi vil også ettersende forslag til kysttorskregulering for 2010.

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Trond Ottemo
rådgiver

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER

TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2010

Korrigert 15.12.09, se s. 8

1. SAMMENDRAG

Det foreslås ikke noen avsetning til omsetning av torsk i fritidsfisket, ettersom adgangen til å fiske torsk for omsetning i fritidsfisket foreslås opphevet. Derimot foreslås det en avsetning på 800 tonn sei til fritidsfiske for omsetning.

For kystfartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 11 meter foreslås det maksimalkvoter med 45 % overregulering, og med garanterte kvoter i bunn.

Det foreslås videre en bifangstordning for den konvensjonelle kystflåten som trer i kraft fra 1. juli med adgang til å ha inntil 30 % innblanding av torsk på ukesbasis, og at Fiskeridirektoratet kan endre periode og innblandingsprosent.

Bestemmelse om adgang til å få endret hjemmelslengde for fartøy med største lengde over 11 meter og hjemmelslengde mellom 10 og 10,99 meter foreslås ikke videreført.

Det foreslås ingen påkestopp i 2010.

Seikvotene forutsettes justert som følge av bruk av kvotefleksibilitet på gruppenivå mellom reguleringsårene 2009/2010.

For øvrig foreslås i det vesentlige en videreføring av reguleringsopplegget i 2009.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I 2010

2.1 NORSK TOTALKVOTE – FORDELINGS- OG AVSETNINGSSPØRSMÅL

2.1.1 Norsk totalkvote

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at Norge og Russland har blitt enige om en totalkvote på 628 000 tonn, inkludert 21 000 tonn "murmanskorsk" og 21 000 tonn norsk kysttorsk. Det avsettes 83 910 tonn torsk til tredjeland. De resterende 544 090 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2010

Land	Kvote i tonn
Norge	278 045
Russland	266 045
Tredjeland	83 910
Sum	628 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av norsk kvote vil 7 000 tonn bli disponert til forsknings og forvaltningsformål.

Fiskeridirektøren legger til grunn at disponibel kvote for norske fiskere således blir 271 045 tonn.

2.1.2 Avsetning til fangst i ungdomsfiske og fritidsfiske for omsetning

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å forby fiske etter torsk for omsetning i fritidsfisket av hensyn til kysttorsk, og å avsette 150 tonn til ungdomsfiskeordningen. Dersom omsetningskvoten i fritidsfisket likevel skulle bli videreført, foreslo Fiskeridirektøren en samlet avsetning på 2 000 tonn.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund pekte på at det er viktig for mange som bor langs kysten å kunne fiske noe torsk for omsetning, dette er en del av livsgrunnlaget for kystbefolkningen. Det er et for drastisk tiltak å ta bort denne muligheten. I den store sammenhengen er det bare et lite kvantum som tas av fritidsfiskere. Det bør i hvert fall være adgang til å fiske inntil 1 000 kg torsk for omsetning.

Norges Kystfiskarlag var enig i at det er en viktig rett for kystbefolkningen å kunne fiske noe torsk for omsetning, og at en ikke bør ta bort denne adgangen.

Sametinget ga uttrykk for at adgangen til å fiske torsk for omsetning som fritidsfisker kan bidra til å rekruttere ungdom inn i fiskeryrket. Omsetningskvoten på 2 000 kg bør videreføres.

WWF ga støtte til et omsetningsforbud på bakgrunn av den alvorlige situasjonen for kysttorsk.

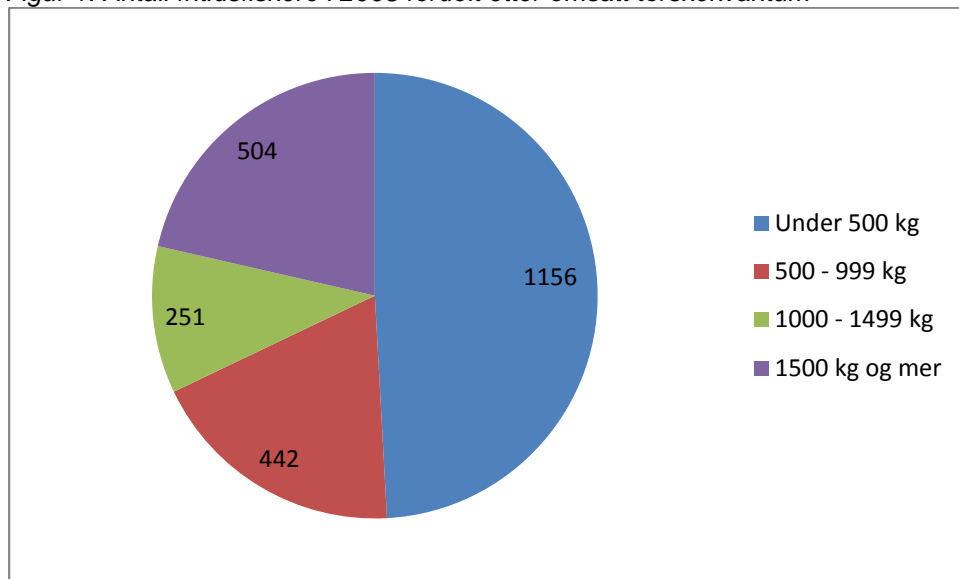
Norges Fiskarlag pekte på at Fiskarlaget ikke er for omsetningsforbud for fritidsfiskere, men det er registrert et utstrakt fritidsfiske med garn i områder med mye kysttorsk. For å begrense uttaket av kysttorsk, bør det være forbudt for fritidsfiskere å fiske med faststående redskap.

For øvrig har Bivdi og Fjordfiskernes Forening i skriftlige innspill gått imot forslaget om å forby fiske etter torsk for omsetning i fritidsfisket, mens Norges Fiskarlag, og Direktoratet for naturforvaltning har sluttet seg til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Omfanget av fisk som landes for omsetning av fritidsfiskere svinger noe fra år til år. I 2008 har Norges Råfisklag registrert 2 515 fritidsfiskere som har levert fisk fra og med Møre og Romsdal og nordover. De aller fleste av disse, 2 353 fiskere, landet torsk i løpet av året. Samlet landet kvantum av torsk var ca 1 820 tonn. Figuren nedenfor viser antallet fiskere som landet torsk fordelt etter 4 ulike kvantaintervaller.

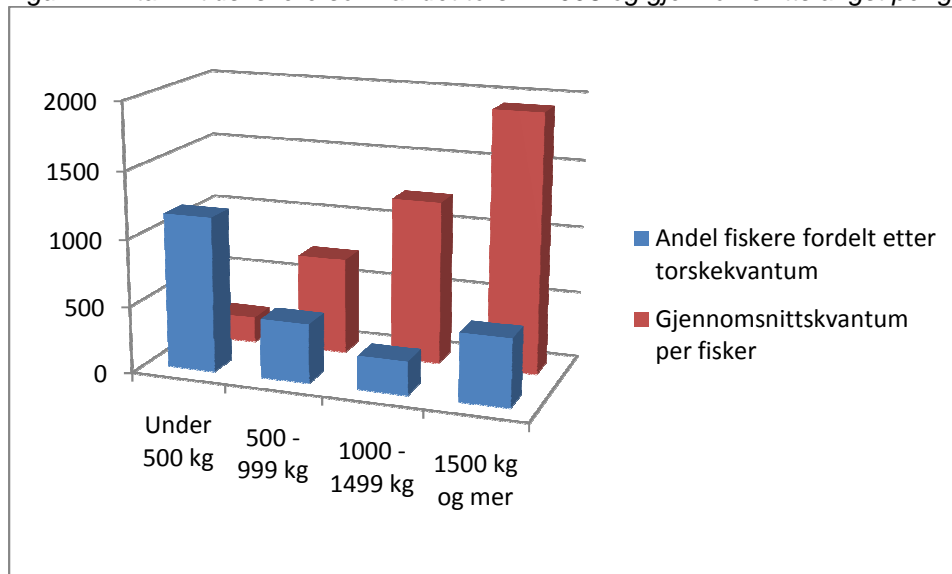
Figur 1: Antall fritidsfiskere i 2008 fordelt etter omsatt torskekvantum

Omtrent halvparten (1 153) av fritidsfiskerne som landet torsk i 2008 landet mindre enn 500 kg. Omkring 2/3 (1 598) landet mindre enn 1 000 kg. En relativt stor andel har fisket 1 500 kg eller mer.

Figuren nedenfor viser hvor mye torsk fiskerne innenfor de fire kvantumsgruppene landet i gjennomsnitt.

Figur 2: Antall fritidsfiskere som landet torsk i 2008 og gjennomsnittsfangst per gruppe

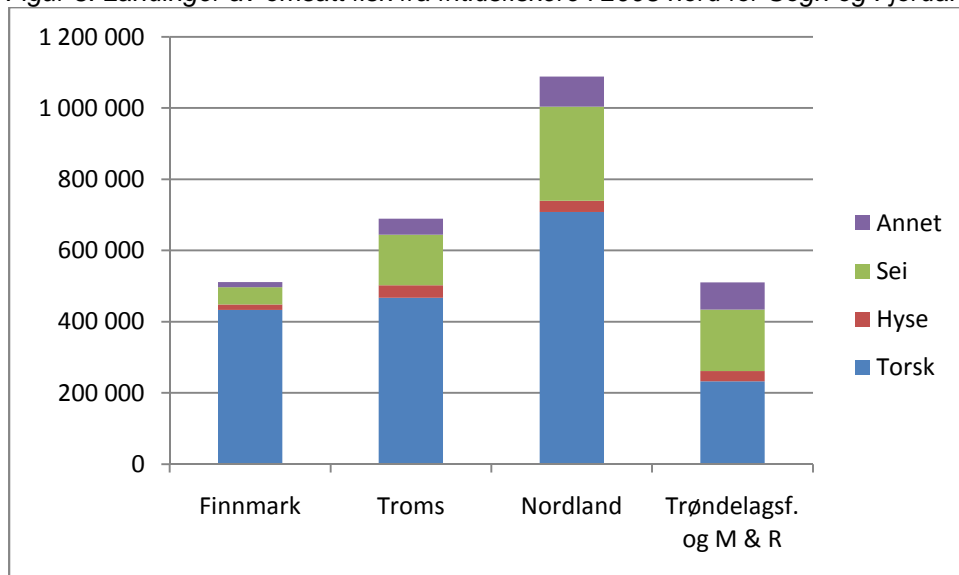
I gjennomsnitt landet fiskerne innenfor de fire gruppene henholdsvis 195, 722, 1 220 og 1 925 kg torsk hver. Det skal nevnes at 162 fiskere er registrert med et torskekvantum som overstiger gjeldende grense på 2 000 kg, noe som trekker gjennomsnittsfangsten noe opp i denne gruppen. Samlet sett landet fiskerne i alle gruppene i gjennomsnitt 774 kg torsk.

Tabellen og figuren nedenfor viser registrerte landinger av fritidsfiskere i 2008, fordelt etter ulike fiskeslag og fiskernes fylkeskommune. Tallene for trøndelagsfylkene og Møre og Romsdal er slått sammen.

Tabell 2: Landinger (tonn) av omsatt fisk fra fritidsfiskere i 2008 nord for Sogn og Fjordane

	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Totalt
Finnmark	433	15	49	15	512
Troms	467	35	142	45	689
Nordland	708	31	265	84	1 088
Trøndel. + M&R	233	29	173	76	511
Totalt	1 841	110	629	220	2800

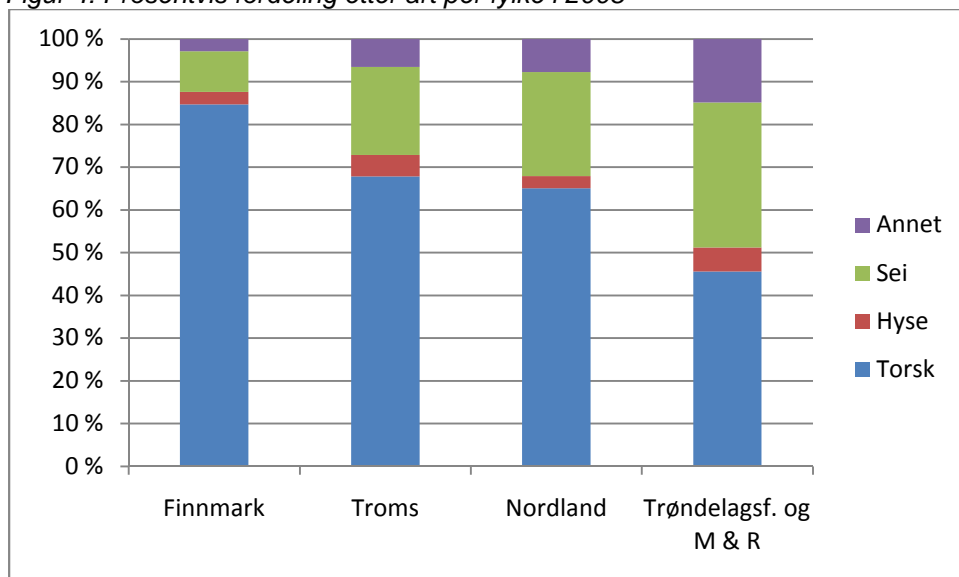
Figur 3: Landinger av omsatt fisk fra fritidsfiskere i 2008 nord for Sogn og Fjordane

Vi ser at det ble landet mest i Nordland, både av torsk og samlet for all fisk. I Troms ble det landet nest mest fisk, men kvantumet av annen fisk enn torsk er høyere i trøndelagsfylkene/Møre og Romsdal.

I figuren nedenfor viser vi den prosentvise fordelingen mellom de ulike artene i hvert område.

Figur 4: Prosentvis fordeling etter art per fylke i 2008

I Finnmark er nesten 85 % av all fisk som landes for omsetning av fritidsfiskere torsk. Andelen annen fisk øker lengre sørover i landet, og det er spesielt sei som kvantumsmessig trer frem som et

betydeligere fiskeslag. Vi ser også at det er samme tendens for andre fiskeslag enn torsk, hyse og sei, men mindre markert.

Adgangen til å fiske torsk for omsetning kan under gode forhold som vi har sett bli benyttet av et relativt betydelig antall personer nord for Sogn og Fjordane. For de aller flestes vedkommende er torskefangstene likevel slik at et forbud ikke vil ha særlig stor pengemessig betydning. Dersom det legges til grunn at fritidsfiskere stort sett fisker kysttorsk, kan likevel den samlede fangsten av kysttorsk være mer enn ubetydelig i denne gruppen. I vurderingen av forslaget må en også se hen til at det fortsatt vil være adgang til å lande annen fisk enn torsk for omsetning, og det vil fortsatt være adgang til å drive et rekreasjonsfiske etter torsk.

Fiskeridirektøren opprettholder derfor forslaget. Et eventuelt omsetningsforbud bør også gjelde sør for 62°N.

Departementet har besluttet å avsette et ekstra kvantum på 3 000 tonn torsk for fartøy i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms. Avhengig av hvordan denne avsetningen benyttes, vil kvantumet i praksis kunne innebære et fritt fiske etter torsk for denne fartøygruppen. I en slik situasjon vil det kanskje være mindre aktuelt å samtidig forby fiske etter torsk for omsetning i fritidsfisket i samme område, og i så fall kan man vurdere et unntak her. Dette er også det området hvor fiske etter andre arter i praksis synes å være minst aktuelt.

Alternativt kan omsetningskvoten begrenses generelt til 1 000 eller 500 kg. For 2008 ville førstnevnte alternativ gi et redusert uttak på ca 520 tonn (28 %), og det sistnevnte på ca 1 000 tonn (54 %).

2.1.3 Avsetning til levendefangstbonus

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendefangst i 2010, og å avsette kvantumet før fordeling på trålere og konvensjonelle fartøy. Levendefanget torsk blir avregnet med 80 % av kvantumet på sluttseddelen.

Det var ingen innvendinger mot dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.1.4 Avsetning til åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til departementets beslutning om å avsette 3 000 tonn til åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms, og foreslo å avsette et slikt kvantum før fordeling mellom trålere og konvensjonelle fartøy.

Fiskeri- og Kystdepartementet informerte om at departementet vil gjennomføre konsultasjoner med Sametinget, og også gå en runde med Stortinget, før det tas endelig beslutning om ordningen.

Norges Fiskarlag påpekte at Norges Fiskarlag reagerer sterkt på denne avsetningen, og stilte spørsmål ved hvor mange fartøy som ville få tildelt kvote som følge av ordningen. Avsetningen kan resultere i fritt fiske, og kan gi fartøy i åpen gruppe bedre kvote enn fartøy i lukket gruppe, noe som ødelegger hele poenget med å ha en lukket og en åpen gruppe.

Norges Kystfiskarlag viste til vedtak fra landsstyret i Norges Kystfiskarlag, hvor det gis uttrykk for at de grep som tas for å styrke kystbefolkningens rett til å livnære seg som fisker må gjennomføres slik at alle kystfiskere behandles likt og får en generell anvendelse. Det blir feil å gi en særskilt ordning som bare skal gjelde i Finnmark og Nord-Troms. Norges Kystfiskarlag har et ønske om å delta i det videre arbeidet med en slik ordning.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.2 FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele den norske kvoten i tråd med kvotestigen vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007. Norsk kysttorsk inngår i beregningsgrunnlaget. Etter avsetning til fartøy i åpen gruppe i Finnmark/Nord-Troms, ungdomskvotefiske og kvotebonus ved levendefangst blir den norske kvoten på 267 595 tonn. Dette innebærer at konvensjonelle fartøy får 183 463 tonn (68,56 %) og trål 84 132 tonn (31,44 %).

Norges Kystfiskarlag påpekte at avsetningen til tredjeland tas av totalkvoten, og at dette innebærer et kvotebytte som kystfiskerne er med på å betale, uten at de får noe igjen. Kystflåten bidrar til mange arbeidsplasser og står for den mest miljøvennlige driften. Kystfartøyene bør derfor gis en større andel i kvotefordelingen.

Norges Fiskarlag viste til at gjeldende fordeling er et resultat av grundige avveininger, hvor det er lagt vekt på hensynet til alle flåtegrupper.

Departementet ga uttrykk for at spørsmål om kvotefordeling ikke er tema i Reguleringsmøtet, og at slike spørsmål eventuelt må tas opp i politiske møter med departementet.

Sametinget sa seg enig i at det er på tide med en revisjon av gjeldende kvotefordeling, og påpekte at trålstigen har stått uendret i lang tid. Sametinget ba departementet om å gjøre noe med dette også i fjor. Det er ikke noen grunn til at fordeling av kvoter mellom grupper ikke skal kunne være gjenstand for diskusjon i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren legger til grunn at fordelingen mellom ulike redskapsgrupper skal ligge fast, med mindre departementet signaliserer noe annet, og opprettholder således forslaget.

2.3 REGULERING AV KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å sette konvensjonelle havfiskefartøy sin andel av den konvensjonelle gruppekvote til 12,81 %, det vil si 23 502 tonn, og å regulere konvensjonelle havfiskefartøy med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote. Kvoteenheten for denne fartøygruppen ble foreslått fastsatt til 255 tonn.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4 REGULERING AV KONVENSJONELLE KYSTFARTØY

2.4.1 Lukket gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å gi lukket gruppe samme andel som tidligere. Dette utgjør 136 734 tonn, det vil si 89,1 %.

Fiskeridirektøren foreslo videre at en benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabellen under. Gruppekvote fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene per 1. januar 2009.

Tabell 3: Gruppeinndeling og gruppekvote i 2010

Grupper	Gruppekvote	Andel
Under 11meter hjemmelslengde	37 807	27,65 %
11 - 14,99 meter hjemmelslengde	36 317	26,56 %
15 – 20,99 meter hjemmelslengde	37 520	27,44 %
21 – 27,99 meter hjemmelslengde	25 090	18,35 %
Totalt	136 734	100,00 %

Fiskeridirektøren la frem forslag om å overregulere fartøy med hjemmelslengde under 11 meter med 35 %, og videre 10 % for gruppene 11 – 14,9 meter og 15 – 20,9 meter, og 2 % for gruppen på eller over 21 meter. I tråd med reguleringsopplegget for 2009, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde under 11 meter. For fartøy med største lengde over 11 meter, vil overreguleringen være halvparten så stor som for fartøy med største lengde under 11 meter. Det ble foreslått å dele ut kvotene som fartøykvoter (garanterte kvoter).

Norges Fiskarlag pekte på at Fiskarlaget ønsker en høyere overregulering enn forslaget fra Fiskeridirektøren tilsier. Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter bør overreguleres med 45 %, fartøy mellom 11 og 21 meter med 15 %, og fartøy over 21 meter med 5 %.

Norges Kystfiskarlag ga også uttrykk for et ønske om en generelt høyere overregulering, særlig for fartøy under 11 meter.

Sametinget mente det ikke ville være noen fare med å øke overreguleringen betraktelig, særlig for de minste fartøyene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren viser til ønsket om høyere kvoter, spesielt for de minste fartøyene, og foreslår maksimalkvoter for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter med en overregulering på 45 %. Det foreslås garanterte kvoter uten overregulering i bunn for denne gruppen. For øvrig opprettholdes forslaget slik det ble fremlagt på Reguleringsmøtet.

2.5 REGULERING AV FISKET I ÅPEN GRUPPE

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe gis samme andel som tidligere. Dette utgjør 16 727 tonn torsk, det vil si 10,9 %. Det ble videre foreslått å regulere fartøy i åpen gruppe med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn, slik det fremgår av tabellen nedenfor. Forslaget forutsetter en særskilt regulering av fartøy i Finnmark og Nord-Troms, jf. avsetningen på 3 000 tonn.

Tabell 4: Kvoter for fartøy i åpen gruppe (kyst) 2010

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maks.kvoter 2010	Herav garantert
Under 8 m	1,0	18	12
8 – 9,99 m	1,4	25	17
Over 10 m	1,6	29	19

Norges Fiskarlag viste til at Fiskarlaget ønsker å styrke kvotene for fartøy i åpen gruppe. Fiskarlaget ønsker også at fartøy mellom 11 og 15 meter skal ha adgang til å delta i åpen gruppe.

Norges Kystfiskarlag tok også til orde for å gi fartøy mellom 11 og 15 meter adgang til åpen gruppe, og sa seg enig i behovet for å styrke kvotene. Det bør dessuten etableres enn opprykksordning, slik at det blir mulig for fiskere i åpen gruppe oppnå deltakeradgang i lukket gruppe.

Kystfiskarlaget tok dessuten til orde for å gi høyere kvote for fartøy over 15 meter, og som fremdeles har adgang til å delta i åpen gruppe.

Sametinget støttet den foreslåtte kvotestigen.

Merknad: Sametinget har i ettertid påpekt at man p.t. ikke vil uttrykke noen holdning til kvotestigen pga. pågående konsultasjoner med Stortinget om bl.a. dette.

Departementet informerte om at deltakerreguleringen for neste år, herunder deltakelse i åpen gruppe, er fastsatt slik at årets regulering videreføres.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.5.1 Bifangstordning

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 6 500 tonn til dekning av bifangst av torsk i åpen og lukket gruppe, og foreslo at den skulle gjelde fra 1. august og settes til settes til 30 %, med adgang til å justere etter behov utover høsten.

Norges Kystfiskarlag ga uttrykk for at oppstart 1. august kan være noe sent, og foreslo 1. juli i stedet.

Norges Fiskarlag viste til at Fiskarlaget ikke ønsker noen bifangstordning. Det bør overlates til den enkelte fisker å husholdere med kvoten.

FHL var positiv til en bifangstordning, men foreslo at det burde være åpning for å starte tidligere dersom markedsforholdene tilsier det.

Sametinget uttrykte støtte til en bifangstordning.

Kystvaktskvadron Nord påpekte at det ut fra kontrollhensyn ikke er ønskelig med bifangstordninger.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren legger til grunn at det vil være behov for en bifangstavsetning også neste år, og foreslår en oppstart 1. juli med adgang til inntil 30 % innblanding av torsk. Det foreslås videre at Fiskeridirektoratet kan åpne for en tidligere start ved behov, og at også bifangstprosenten kan justeres.

2.6 REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo å avsette 750 tonn torsk til seitrålerne.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2010 blir 83 382 tonn torsk.

Fiskeridirektøren foreslo at omtrent samme kvantum fra torsketrål sin gruppekvote som i inneværende år avsettes til en eventuell distriktskvoteordning i 2010, det vil si 2 000 tonn. Det betyr at 81 382 tonn torsk kan fordeles som fartøyskvoter til torsketrålerne.

Fiskeridirektøren foreslo videre å gi torsketrålerne fartøyskvotene uten overregulering.

Det var ingen merknader til dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3. REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2010

3.1 NORSK TOTALKVOTE OG AVSETNING TIL FORSKNINGS- OG FORVALTNINGSFORMÅL

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det er avtalt en totalkvote for 2010 på 243 000 tonn hyse. Det avsettes 11 200 tonn til tredjeland. De resterende 241 800 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 5: Kvotesituasjonen for 2010

Land	Kvote i tonn
Norge	120 400
Russland	111 400
Tredjeland	11 200
Sum	243 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Det er i inneværende år avsatt 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, og det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009. Dette innebærer en disponibel kvote av nordøstarktisk hyse for norske fiskere på 118 400 tonn.

3.2 FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele kvoten i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07, noe som gir trålerne en gruppekvote på 44 992 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 73 408 tonn (62 %).

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.3 REGULERING AV KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 13 213 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøyene reguleres med maksimalkvoter, og at fartøy med kvoteenhet 1,0 får en maksimalkvote på 192 tonn, hvorav 142 tonn gis som et garantert kvantum. Dette innebærer en overregulering på 35 %.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.4 REGULERING AV KYSTFARTØY

3.4.1 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslo at lukket gruppe gis en gruppekvote på 54 322 tonn, og at fartøyene gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten. Videre fastsettes garanterte kvoter uten overregulering.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.4.2 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe gis en gruppekvote på 8 %, dvs 5 873 tonn, og at fartøyene kan fiske fritt innenfor gruppekvoten.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.5 INNBLANDING AV SMÅFISK I HYSELINEFISKET I ØST-FINNMARK

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med adgang til å fiske etter hyse med line i Øst-Finnmark med innblanding av inntil 30 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.6 REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER HYSE

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo å avsette 750 tonn hyse til seitrålerne, og viste til at en slik avsetning til seitrålerne innebærer at torskestrålernes andel av gruppekvotene i 2010 blir 44 242 tonn hyse.

Fiskeridirektøren foreslo at man også i 2010 regulerer torskestrålernes fiske etter hyse med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn, og antydte 30 % overregulering på maksimalkvoten og et garantert kvantum uten overregulering.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4. REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2010

4.1 TOTALKVOTE OG AVSETNINGER

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 204 000 tonn for 2010.

Det ble lagt til grunn at departementet vil avsette en kvote til forsknings- og undervisningsformål på samme nivå som inneværende år, altså 800 tonn sei.

Fiskeridirektøren foreslo å avsette 350 tonn sei, 1 000 tonn makrell og 1 000 tonn norsk vårgytende sild til agnkvoter i 2010, det samme som i 2009. Det ble videre foreslått å avsette 800 tonn til dekning av sei fisket av fritidsfiskere for omsetning.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 23 000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland og avsetning til agn, forskning/skole og fritidsfiske som omsettes, vil det bli en disponibel kvote til norske fiskere på 181 000 tonn. Avsetningen til tredjeland omfatter en kvote til Russland på 15 000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland.

FHL viste til at organisasjonen er i mot en avsetning til agnformål.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund stilte spørsmål ved hvilket omfang fritids- og turistfiske har, og påpekte at fritidsfiske er regulert med redskapsbegrensninger i havressursloven. Det er viktig for folk i grisgrendte strøk å kunne fortsette med denne aktiviteten, og ytterligere begrensninger er ikke nødvendig.

Departementet informerte om at det vil bli nedsatt en arbeidsgruppe som skal vurdere forhold knyttet til turistfisket.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget. Når det gjelder fritidsfisket, så innebærer forslaget ikke noen regulering av fisket etter sei. Hensikten er å gjøre all seifangst som omsettes til en del av totalregnskapet.

4.2 KVOTEFLEKSIBILITET

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at det skal gjennomføres en overføring av restkvantum på gruppenivå fra 2009 til 2010, og foreslo en videreføring av denne ordningen neste år. Dette innebærer at 10 % av gruppekvoteene kan forskutteres/overføres ved årsskiftet 2010/2011.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget

4.3 KVOTEFORDELING MELLOM ULIKE FARTØYGRUPPER

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Med utgangspunkt i en totalkvote på 181 000 tonn, foreslo Fiskeridirektøren en kvotefordeling i tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 6: Gruppekvoter 2010

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	68 780
Notgruppen	25	45 250
Trålgruppen	37	66 970
Sum	100	181 000

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.4 REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED NOT

Fiskeridirektøren foreslo at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum. Medberegnet overføring av 10 % av gruppekvoten gir dette følgende kvoter.

Tabell 7: Maksimalkvoter i notfisket

Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	355	119
15 – 20,9 meter	1,50	533	179
21 – 22,9 meter	2,03	721	242
23 – 25,9 meter	2,43	863	289
26 meter og over	2,82	1 001	336
Seinotkonsesjon	5,64	2 002	671

De foreslåtte maksimalkvotene innebærer en overregulering på 198 %

Fiskeridirektøren foreslo dessuten å videreføre ordningen der 3 000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 66°33'N og 62°N.

Norges Kystfiskarlag viste til at Kystfiskarlaget ønsker å redusere fisket på småsei.

Norges Fiskarlag pekte på at ordningen med redusert minstemål er ment å tilgodese et tradisjonelt seinotfiske i det aktuelle området, og at Fiskarlaget ønsker å videreføre den.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.5 REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.5.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy meter gis en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten, noe som utgjør 7 566 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslo at det som i tidligere år avsettes et kvantum på 750 tonn av gruppekvote til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslo dessuten at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn, noe som innebærer en overregulering på ca. 70 %.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.5.2 Konvensjonelle kystfartøy

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at lukket gruppe gis samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %. Dette innebærer en gruppekvote på 51 585 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre et fritt fiske for fartøy i lukket gruppe, med garanterte kvoter.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2010. Dette gir en gruppekvote på 9 629 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo at åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvote i 2010 med garanterte kvoter.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.6 REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED TRÅL

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at trålerne gis andel på 37 % av en norsk totalkvote på 181 000 tonn, noe som gir en trålkvote på 66 970 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslo at kvoten på 66 970 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse. Dette gir en gruppekvote på 53 576 tonn til torsketrålerne og 12 394 tonn til seitrålerne. I tillegg kommer en eventuell justering av kvoten på grunn overføring mellom 2009 og 2010 som følge av ordningen med kvotefleksibilitet.

Fiskeridirektøren foreslo å avsette et kvantum på 1 000 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter øyepål, vassild og sild, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy med pelagisk tråltillatelse, vassildtråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.6.1 Fartøy med torsketråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo å regulere torsketrålerne med maksimalkvoter og garanterte kvoter slik som tabellen nedenfor viser.

Tabell 8: Torsketrålernes kvotefaktorer og kvoter 2010

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fabrikktrålere	1,32	874	698
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	662	529
Småtrålere	0,58	384	307

Maksimalkvotene er overregulert med 25 %. Maksimalkvotene vil kunne bli justert ved overføring av kvote mellom 2009 og 2010.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

4.6.2 Fartøy med seitråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter slik tabellen nedenfor viser.

Tabell 9: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2010

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy under 21 m	0,35	492	393
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	1 054	843
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1 194	955
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1 405	1 124

Maksimalkvotene er overregulert med 25 %. Maksimalkvotene vil kunne bli justert ved overføring av kvote mellom 2009 og 2010.

Fiskeridirektøren foreslo dessuten at bifangstregelen for seitrålerne i 2009 videreføres i 2010, dvs at det ved hver enkelt landing skal være tillatt med inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

5. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av ungdomsfiskeordningen i 2010

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

6. PÅSKESTOPP

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren ba om synspunkter på en eventuell påsestopp og hvilken utstrekning i tid og område en eventuell påsestopp skal ha.

FHL og Sametinget ga tilslutning til forslaget fra Kysttorskgruppen, dvs et kort påsestopp innenfor 12- milen.

Kystvaktsskvadron Nord påpekte at det ved inngangen til årets påsestopp var meldt hundrevis av redskap til bruksvakten, og at det synes å være muligheter for bedre etterlevelse av en eventuell påsestopp fra fiskernes side.

Fiskeridirektørens tilråding:

Det synes ikke å være noe sterkt krav om påsestopp fra fiskernes side. I landsstyremøte i Norges Fiskarlag 24. november 2009 vises det til at innslaget av stor torsk og hyse er fremtredende i påsketiden ved kysten, og at det vil være uheldig om fiskerne ikke får benytte seg av den mest verdifulle fisken. Fiskarlaget ønsker derfor ikke noen påsestopp. I landsstyremøtet i Norges Kystfiskarlag 5. - 6. desember 2009 tas det ikke direkte stilling til spørsmålet, men dersom det blir påsestopp ønsker Kystfiskarlaget en kort påsestopp i hele NØS og Svalbardsonen.

Fiskeridirektøren ønsker etter en helhetsvurdering å ikke foreslå noen påsestopp i 2010.

7. BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN GRUPPE

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei.

Det var ingen innvendinger mot dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar §§ 11, 12, 13, 16, 22, 26, 27, 32, 36, 39 og 67, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62°N.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

1) 271 045 tonn torsk i området nord for 62°N, hvorav 300 tonn avsettes til dekning av kvotebonus ved levendefangst, 3 000 tonn avsettes til åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms, og 150 tonn avsettes til fangst for omsetning innenfor ungdomsfiskeordningen,

2) 118 400 tonn hyse i området nord for 62°N, og

3) 181 000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N.

I tillegg er det avsatt til forsknings- og undervisningsformål 7.000 tonn torsk, 2.000 tonn hyse og 800 tonn sei, og dessuten 350 tonn sei til agnformål og 800 tonn sei til dekning av fangst for omsetning i fritidsfisket.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter for trålfartøy

Fartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 84 132 tonn torsk, 44 992 tonn hyse og 66 970 tonn sei, hvorav 1 000 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

1) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 83 382 tonn torsk, hvorav 2.000 tonn avsettes til distriktskvote, samt 44 242 tonn hyse og 53 576 tonn sei, og

2) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 12 394 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske og lande inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4 Gruppekvote for notfartøy

Notfartøy kan fiske og lande inntil 45 250 tonn sei.

§ 5 Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske og lande inntil 23 502 tonn torsk, 13 213 tonn hyse og 7 566 tonn sei, hvorav 750 tonn sei avsettes til bifangst.

Av den samlede gruppekvoten av torsk for konvensjonelle fartøy som har adgang til å delta i åpen eller lukket gruppe og som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum avsettes 6.500 tonn til bonusordning.

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 136 734 tonn torsk, 54 322 tonn hyse og 51 585 tonn sei. Kvantumet av torsk fordeles som følger:

- 1) Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter kan fiske og lande inntil 37 807 tonn torsk.
- 2) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 36 317 tonn torsk.
- 3) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 37 520 tonn torsk.
- 4) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter og med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum kan fiske og lande inntil 25 090 tonn torsk.

Fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande 16 727 tonn torsk, 5 873 tonn hyse og 9 629 tonn sei.

§ 6 Overføring av gruppekvote av sei mellom 2010 og 2011

Ved overfiske eller underfiske av en gruppekvote av sei i 2010, kan Fiskeridirektoratet trekke fra eller legge til et tilsvarende kvantum på vedkommende gruppekvote i 2011 innenfor en begrensning på 10 % av gruppekvoten i 2010.

KAPITTEL 2. FISKE MED TRÅL

§ 7 Kvoter i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torske trållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 928 tonn torsk og en maksimalkvote på 656 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 504 tonn.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8 Kvoter i fisket etter sei for fartøy med torske trållatelse

Fartøy med torske trållatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

Trållgruppe	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Småtrålere	0,58	384	307
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	662	529
Fabrikktrålere	1,32	874	698

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 9 Kvoter i fisket etter sei for fartøy med seitrållatelse

Fartøy med seitrållatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

Kvotefaktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
0,35	492	393
0,75	1 054	843
0,85	1 194	955
1,00	1 405	1 124

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitrållatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 10 Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

§ 11 Bifangst i industritrålfisket

Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller vassidtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

KAPITTEL 3. FISKE MED NOT

§ 12 Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei med not:

Hjemmelslengde	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Under 15	1,00	355	119
15-20,99	1,50	533	179
21-22,99	2,03	721	242
23-25,99	2,43	863	289
26 meter og over	2,82	1 001	336
Seinotkonsesjon	5,64	2 002	671

Fartøy som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

§ 13 Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

KAPITTEL 4. KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY MED ADGANG TIL Å DELTA

§ 14 Kvoter

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 255 tonn torsk.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 192 tonn hyse, hvorav 142 tonn er garantert.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 500 tonn sei.

Kvotene til det enkelte fartøy fastsettes forholdsmessig ut fra fartøyets kvotefaktor.

§ 15 Bifangst

Konvensjonelle havfiskefartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fisket etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50 % bifangst av sei i de enkelte fangstene og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan konvensjonelle havfiskefartøy ha inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk eller hyse ut over fartøykvoten.

§ 16 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

KAPITTEL 5. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY MINDRE ENN 300 M³ LASTEROMSVOLUM SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I LUKKET GRUPPE

§ 17 Fiske etter torsk

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels lengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote/ fartøykvote st.l. under 11 m	Maksimalkvote/ fartøykvote st.l. 11 m og over	Herav garantert
under 7 meter	1,18	26,1	22,0	18,0
7 - 7,9	1,40	30,9	26,1	21,3
8 - 8,9	1,66	36,7	31,0	25,3
9 - 9,9	2,03	44,8	37,9	30,9
10 - 10,9	2,20	48,6	41,1	33,5
11 - 11,9	2,99	50,1	47,8	
12 - 12,9	3,55	59,5	56,8	
13 -13,9	4,30	72,1	68,8	
14 -14,9	4,90	82,1	78,4	
15 - 15,9	5,78	96,9	92,5	
16 - 16,9	6,43	107,8	102,9	
17 -17,9	7,10	119,0	113,6	
18 - 18,9	7,84	131,4	125,4	
19 - 19,9	8,50	142,5	136,0	
20 - 20,9	9,09	152,3	145,4	
21 - 21,9	8,75	135,9	134,6	
22 - 22,9	9,13	141,8	140,4	
23 - 23,9	9,49	147,4	146,0	
24 - 24,9	9,86	153,2	151,7	
25 - 25,9	10,15	157,7	156,1	
26 - 26,9	10,53	163,6	162,0	
27 - 27,9	10,82	168,1	166,4	

Kvoteenhetene for torskekvoteene er som følger:

Hjemmels- lengde	Største lengde	Kvoteenhet (maksimalkvote/ fartøykvote)	Kvoteenhet (garantert)
Under 11 m	Under 11 m	22,0922	15,2360
	11 m og over	18,6641	15,2360
11 - 14,9 m	Under 11 m	16,7599	
	11 m og over	15,9981	
15 - 20,9 m	Under 11 m	16,7595	
	11 m og over	15,9977	
21 - 27,9 m	Under 11 m	15,5335	
	11 m og over	15,3812	

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 1. juli 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00 til søndag kl 24. Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 18 Fiske etter hyse

Fartøy med deltakeradgang kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Følgende kvanta hyse er garanterte (tonn):

Hjemmels lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote
Under 7 meter	1,12	7
7 - 7,99 m	1,31	8
8 - 8,99 m	1,56	10
9 - 9,99 m	1,93	12
10 - 10,99 m	2,06	13
11 - 11,99 m	2,85	18
12 - 12,99 m	3,38	21
13 - 13,99 m	4,10	25
14 - 14,99 m	4,67	29
15 - 27,99 m	7,83	48

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av hyse ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 19 Fiske etter sei

Fartøy med deltakeradgang kan fiske sei uten kvotebegrensning. Følgende kvanta sei er garanterte (tonn):

[]

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 20 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy mindre enn 300 m³ største lasteromsvolum.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i lukket gruppe (gruppe I) i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i lukket gruppe er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

KAPITTEL 6. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I ÅPEN GRUPPE

§ 21 Fiske etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

Fartøylengde	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	18	12
8 – 9,99 m	25	17
10 m og over	29	19

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 1. juli 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00 til søndag kl 24. Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 22 Fiske etter hyse

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter hyse i åpen gruppe, kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på 5 tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ha inntil 25 % bifangst av hyse ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 23 Fiske etter sei

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei i åpen gruppe, kan fiske sei uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på xxx tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

KAPITTEL 7. FELLESBESTEMMELSER M.V.

§ 24 Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 7.

§ 25 Kombinasjonsdrift i fisket etter sei

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet ikke fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

§ 26 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger (strukturkvoter).

Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke for fiske etter sei for fartøy som i løpet av året har hatt tildelt både torskestråltillatelse og seistråltillatelse.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i fjerde til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter fjerde ledd eller femte ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Når et fartøy som omfattes av kapittel 5 gis tillatelse til å fiske flere kvoter av torsk, hyse og sei i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes etter §§ 17-19 på grunnlag av mottakende fartøys største lengde.

§ 27 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 28 Tiltak for vern av kysttorsk

§ 29 Levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper - kvoteavregning og plikter ved rømming

Før fartøyet skal starte fiske etter torsk som skal føres levende om bord skal det sendes skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den regionen fartøyet er hjemmehørende.

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingsseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i femte eller sjette ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsorganisasjon skriftlig melding. Henvisning til landingsseddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingsseddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingsseddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere kvotebelastning i følgende tilfeller:

- Når avviket mellom kvanta på landingsseddel og sluttseddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
- Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Endelig kvotebelastning skal utgjøre 80 % av kvantumet på sluttseddelen for torsk som har vært eller skal settes i mellomlagringsmerd.

Vedkommende salgsorganisasjon treffer beslutninger etter femte og sjette ledd.

§ 30 Kvote faktorer

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

§ 31 Bifangst for fartøy som er avskåret fra å fiske i åpen/lukket gruppe

Merkeregistrerte kystfartøy som ikke har adgang til å delta i åpen og lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet bifangst av torsk kan ikke overstige 2 tonn i løpet av kalenderåret.

§ 32 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 8. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

§ 33 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62 og 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 34 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

////////////////////

Sak 14/2009

Regulering av fisket etter blåkveite nord
for 62° N i 2010

SAK 14/2009

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2010

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2010. Når det gjelder fangstperiode for det direkte fisket foreslår Fiskeridirektøren at fisket tillates i to perioder på tre uker hver. Inneværende års maksimalkvoter videreføres. Trålere og konvensjonelle fartøy over 28 meter gis en fartøykvote på 40 tonn.

2 FISKET I 2007 OG 2008

Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap i 2007 og 2008.

Tabell 1: Landet kvantum 2007 og 2008 (rundvekt tonn)

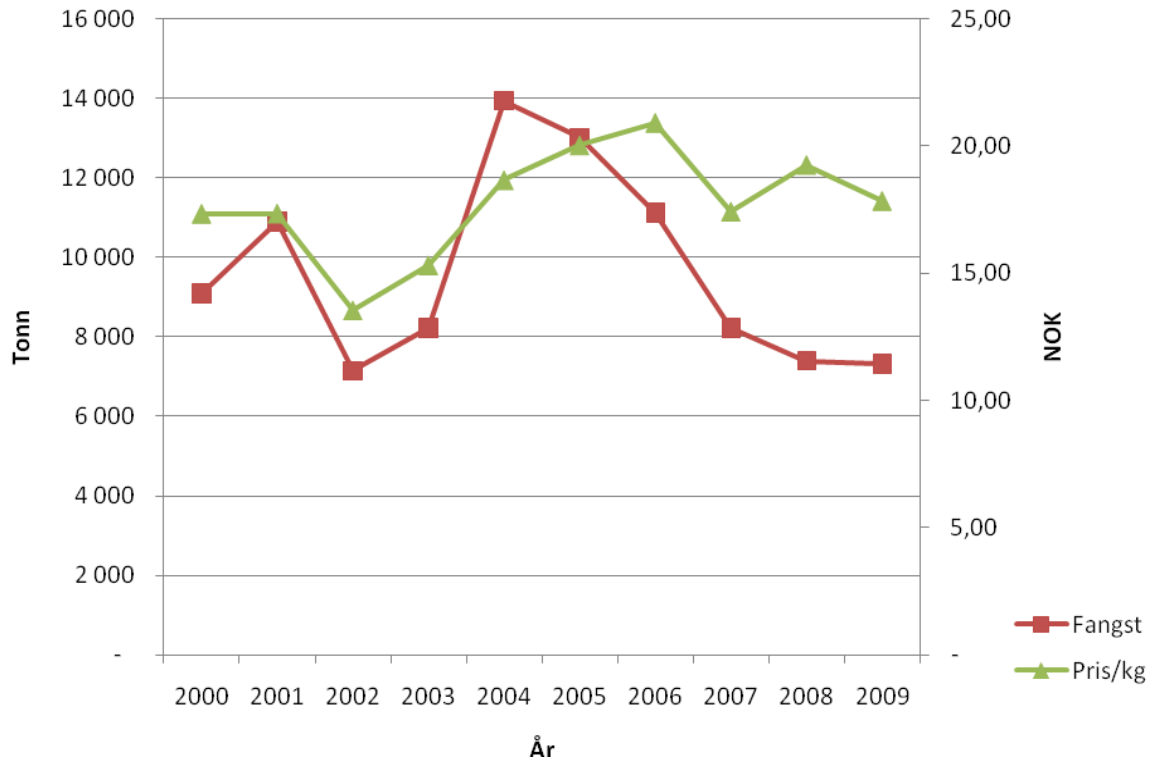
Grupper	2007		2008	
	Landet kvantum	Herav forskningsfangst	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle:				
Fartøy < 28 meter	3 875	60	2 429	54
Fartøy ≥ 28 meter	1 015	415	1 485	485
Sum konvensjonelle	4 890	475	3 914	539
Trål	3 340	1 889	3 480	2 150
Totalt	8 230	2 364	7 394	2 689

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 17. november 2009

2.1 FANGST OG VERDI

I 2007 og 2008 utgjorde det norske fisket av blåkveite henholdsvis 8 230 tonn og 7 394 tonn. Dette inkluderer også norske skolekvoter og forskningsfangst. Figur 1 gir en oversikt over totalfangst av blåkveite fisket i området nord for 62°N og gjennomsnittspris på førstehåndsomsetning for årene 2000 til 2009. Vi ser at gjennomsnittsprisen har variert fra vel 13,50 kroner i 2002 til vel 21 kroner i 2006. Hittil i år har gjennomsnittsprisen vært på vel 17 kroner per kg.

Figur 1: Total fangst og gjennomsnittspris på blåkveite nord for 62°N i perioden 2000-2009

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. november 2009

3 REGULERINGEN I 2009

Reguleringen av det direkte fisket i 2009 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- tillatt med et direkte fiske i periodene 26. mai til 28. juni og 10. – 30. august
- forbud mot et direkte fiske nord for 71°30`N
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde. Disse var som følger:

Tabell 2: Maksimumkvoter 2009

Fartøylengde	Maksimumkvote
0 - 13,9 meter	10 tonn
14 - 19,9 meter	12 tonn
20 - 27,9 meter	14 tonn

For å kunne delta måtte fartøyene være påmeldt skriftlig til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

Protokollen fra kvoteforhandlingene med Russland for 2009 la grunnlaget for tilsvarende bifangstregel som tidligere år, nemlig 7 % om bord og ved landing, med mulighet for inntil 12 % i det enkelte hal. Norge valgte i stedet for regelen om 12 % i de enkelte fangster for havfiskeflåten å sette et tak for det enkelte fartøys fiske på årsbasis. Fartøyene kunne følgelig ha inntil 49 % bifangst av blåkveite i de enkelte fangster. Begrensningen på 7 % om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst ble beholdt. Trålerne og konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter ble i tillegg regulert med et maksimalt uttak på 40 tonn blåkveite på årsbasis. Trålerne kunne heller ikke fiske blåkveite som bifangst utover 4 % av summen av kvotene for torsk, hyse og sei. Denne reguleringsformen må anses å være kontrollmessig mer effektiv og minst like streng som regelen om 12 % i det enkelte hal.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Tabell 3 gir en oversikt over oppfisket kvantum pr. 17. november av blåkveite fordelt på redskap så langt i år.

Tabell 3: Landet kvantum i 2009 (rundvekt tonn)

Grupper	Landet kvantum	Herav forskningsfangst ¹
Konvensjonelle fartøy < 28 m	3 484	179
Konvensjonelle fartøy ≥ 28 meter	1 681	634
Sum konvensjonelle	5 156	813
Trål	2 186	1 313
Totalt	7 351	2 126

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttsedelregister per 17. november 2009

¹ Ufullstendig tall da forskningsfiske pågår enda.

Tabell 3 inkluderer forskningsfangst som hittil i år utgjør et kvantum på 2.126 tonn. Når det gjelder havfiskeflåten har 35 konvensjonelle fartøy og 40 trålere landet fangst av blåkveite i 2009.

Tabell 4 viser en oversikt over oppfisket kvantum av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 4: Landet kvantum av konvensjonelle fartøy under 28 meter 2005-2008 (rundvekt tonn)

	2006	2007	2008	2009
Bifangst før direktefiske	96	28	15	17
Direktefiske 1. periode	2 293	2 309	1 819	2 378
Bifangst mellomperiode	589	17	126	202
Direktefiske 2. periode	1 682	1 239	162	597
Bifangst etter direktefiske	219	240	307	290
Totalt	4 879	3 833	2 429	3 484

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttsedelregister per 17. november 2009

Tabell 5 viser deltakelse og fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter de fem siste årene. Antall fartøy og landet fangst tar utgangspunkt i hele året, dvs. både direktefiske og bifangst.

Tabell 5: Deltakelse og fangst i perioden 2005-2009 konvensjonelle fartøy under 28 meter

Lengdegrupper	Antall fartøy					Fangst (tonn)				
	2005	2006	2007	2008	2009	2005	2006	2007	2008	2009
0 – 10 m	43	38	39	31	44	168	186	320	196	252
10 – 13,9 m	319	277	205	152	176	2 245	1 796	1 446	1 070	1 353
14 – 19,9 m.	273	220	176	96	132	2 766	2 291	1 739	983	1 408
20 – 27,9 m.	85	57	38	19	43	938	606	328	180	471
Totalt	720	592	458	299	389	6 117	4 879	3 833	2 429	3 484

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 17. november 2009

I følge Landings- og sluttseddelregisteret pr. 17. november 2009 er antall konvensjonelle fartøy under 28 meter med registrert fangst i periodene åpne for direkte fiske i 2009 høyere enn i 2008; 389 fartøy i 2009 mot 299 i 2008. Det er landet et betydelig høyere kvantum fra denne fartøygruppen (3.484 tonn) i periodene åpne for direktefiske i år enn i fjor (2.429 tonn). Det forholdsvis lave kvantumet i 2008 skyldes sannsynligvis dårlige fangstforhold i deler av sesongen, høye drivstoffpriser og lave priser, jf. figur 1.

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Status for blåveitebestanden vurderes ikke i henhold til referansepunkter. Gytebestanden, som har vært lav siden slutten av 1980-årene, ser ut til å ha en økende trend siden begynnelsen på 2000-tallet. Rekrutteringen har imidlertid vært jevnt lav hele perioden. Det synes å være en nedadgående trend i fiskedødelighet siden begynnelsen av 1990-årene. Landingene i 2008 (13 000 tonn totalt) var på nivå med ICES' anbefalinger for 2008.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

Rådet for bestanden er det samme som i fjor. Det er indikasjoner på vekst i bestanden, men inntil en klar bekreftelse på økt bestandsstørrelse kan ses, anbefaler ICES at fangstene holdes på samme nivå som tidligere, dvs. under 13 000 tonn.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2010

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i høst ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51%, Russland får 45%, og 4% avsettes til tredjeland.

Partene ble også enige om en totalkvote på 15.000 tonn pr. år i tre år fremover, hvilket innebærer en årlig kvote til Norge på 7.650 tonn. Av den norske kvoten avsettes 750 tonn til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har i pressemelding av 16. oktober 2009 uttalt at gjeldende reguleringsopplegg i hovedsak vil bli videreført de neste tre årene. Dette innebærer et begrenset direktefiske for kystflåten og en kvote for bifangst eller direktefiske for konvensjonelle havfiskefartøy og trålere.

7.1 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.1.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsetter en totalkvote endrer ikke rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

I 2005, 2006 og 2007 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. I 2008 var fisket i utgangspunktet regulert med en periode på fem uker som senere ble forlenget til seks uker. I 2009 var fisket som nevnt åpent i to perioder på til sammen åtte uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene.

Tilsvarende som inneværende år vil Fiskeridirektøren foreslå at fisket i 2010 reguleres i to perioder. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det imidlertid et behov for å redusere den totale fisketiden i forhold til inneværende år. Det foreslås derfor at fisket reguleres med to perioder, hver med tre ukers varighet. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder på tre uker hver. I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren at fisket avvikles fra og med 31. mai til og med 20. juni og fra og med 2. til og med 22. august.

7.1.2. Maksimalkvoter

I årene 2000 – 2009 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: Maksimalkvoter

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 – 19,9 m	12 tonn
20 – 27,9 m	14 tonn

Etter som det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. Med gode fangstforhold vil fisket kunne avvikles på kort tid. Et reguleringsopplegg som innebærer at fisket må stoppes fordi totalkvoten er oppfisket vil derfor vanskelig kunne håndteres. Med deltakelse på årets nivå eller høyere er det følgelig ikke rom for å øke maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å videreføre årets maksimalkvoter i 2010.

7.1.3 Påmelding

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med påmelding til salgslagene videreføres. Det er tilstrekkelig at fartøyene er påmeldt før det enkelte fartøyet starter fisket.

7.1.4 Forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N

Gjeldende forbud mot direkte fiske etter blåkveite nord for 71°30' N er begrunnet i at avtalen med Russland kun har gitt adgang til et begrenset kystfiske. Et fiske nord for 71°30' N kan ikke defineres som et kystfiske. En slik begrensning er ikke tatt inn i avtalen for 2010.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at forbudet mot direkte fiske nord for 71°30' N ikke blir videreført i 2010.

7.1.5 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

7.2 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende og foregående år har det vært satt et tak på hvor mye bifangst av blåkveite den enkelte tråler og konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha på årsbasis. For trålerne har taket vært satt til 4 % av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, likevel begrenset til 40 tonn pr. fartøy. For konvensjonelle fartøy over 28 meter er taket satt til 40 tonn pr. fartøy.

For 2010 foreslår Fiskeridirektøren, under henvisning til Fiskeri- og kystdepartementets pressemelding av 16. oktober 2009, at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 40 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

TELEFAKS

Til: Fiskeri- og kystdepartementet	Faksnr.:
Att:	
Dato: 27.11.09	Postadresse: Postboks 2009 5817 Bergen, Norge
Vår ref.: 09/21941	Besøksadresse: Strandgaten 229
Saksbehandler: Hanne Østgård	Telefon: (+ 47) 03495
Telefon: 46 80 52 05	Telefaks: (+ 47) 55 23 80 90
Side 1 av 7	E-postadresse: postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2010.

1. Innledning

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2010 ble behandlet på Reguleringsmøtet 26. november 2009.

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i høst ble partene som kjent enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51%, Russland får 45%, og 4% avsettes til tredjeland.

Partene ble også enige om en totalkvote på 15.000 tonn pr. år i tre år fremover, hvilket innebærer en årlig kvote til Norge på 7.650 tonn. Av den norske kvoten avsettes 750 tonn til forskningsformål.

Når det gjelder forslag til regulering av fisket i 2010 har Fiskeridirektoratet lagt til grunn Fiskeri- og kystdepartementets pressemelding av 16. oktober 2009 hvor det uttales at gjeldende reguleringsopplegg i hovedsak skal videreføres de neste tre årene. Dette innebærer et begrenset direktefiske for kystflåten og en kvote for bifangst eller direktefiske for konvensjonelle havfiskefartøy og trålere.

2. Regulering av det direkte kystfisket

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter kan delta i et direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 2010.

2.1. Fiskeperioder

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

I 2005, 2006 og 2007 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. I 2008 var fisket i utgangspunktet regulert med en periode på fem uker som senere ble forlenget til seks uker. I 2009 var fisket åpent i to perioder på til sammen åtte uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket i 2010, tilsvarende som inneværende år, reguleres med to perioder. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det imidlertid et behov for å redusere den totale fisketiden i forhold til inneværende år og foreslo derfor at fisket reguleres med to perioder på tre uker hver. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene. Fiskeridirektøren foreslo at fisket avvikles fra og med 31. mai til og med 20. juni og fra og med 2. til og med 22. august.

Norges Fiskarlag var enig i Fiskeridirektørens forslag om å avvikle fisket over to perioder. Norges Fiskarlag sluttet seg også til forslaget om tidspunkt og varighet.

Norges Kystfiskarlag mente at fisket burde begrenses til en periode på minst seks uker. Dersom fisket skal være tillatt i to perioder, må fartøyene kunne delta i begge perioder.

FHL viste til at et reguleringsopplegg med to perioder er kostbart for industrien. Fisket bør derfor reguleres med en periode på ca. åtte uker.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i periodene 31. mai – 20. juni og 2. – 22. august.

2.2. Maksimalkvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene tilsvarende maksimalkvoter som for 2009, det vil si maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	14 tonn

Norges Fiskarlag har i innspill til Reguleringsmøtet foreslått å øke maksimalkvotene med 5 tonn for alle fartøy.

Norges Kystfiskarlag har i sitt innspill til møtet foreslått følgende maksimalkvoter:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	15 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	20 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	25 tonn.

Fiskeridirektørens tilråkning

Etter som det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. Med gode fangstforhold vil fisket kunne avvikles på kort tid. Et reguleringsopplegg som innebærer at fisket må stoppes fordi totalkvoten er oppfisket vil derfor vanskelig kunne håndteres. Med deltakelse på årets nivå eller høyere er det følgelig ikke rom for å øke maksimalkvotene. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å videreføre årets maksimalkvoter i 2010.

2.3. Påmelding og godkjenning

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre gjeldende ordning med at deltakende fartøy må være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag før fartøyet starter fisket. Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i blåkveitefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag før det enkelte fartøyet starter fisket.

2.4. Områdeavgrensning

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Gjeldende forbud mot direkte fiske etter blåkveite nord for 71°30' N er begrunnet i at avtalen med Russland kun har gitt adgang til et begrenset kystfiske. Et fiske nord for 71°30' N kan ikke defineres som et kystfiske. En slik begrensning er ikke tatt inn i avtalen for 2010.

Fiskeridirektøren foreslo på denne bakgrunn at forbudet mot direkte fiske nord for 71°30' N ikke blir videreført i 2010.

Møtet sluttet seg til dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot direkte fiske nord for 71°30' N ikke blir videreført i 2010.

2.5. Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 7% blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst. Møtet sluttet seg til dette forslaget.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, samt at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bifangstregler for fartøy under 28 meter.

3. Regulering av fisket for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter trålerne tildeles en fartøykvote på 40 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

Norges Fiskarlag foreslo å øke kvoten til 60 tonn for trålerne og 50 tonn for konvensjonelle fartøy over 28 meter.

I sitt innspill til Reguleringsmøtet har *Norges Kystfiskarlag* foreslått at trålerne og konvensjonelle fartøy over 28 meter kun skal ha adgang til å fiske blåkveite som bifangst, og at bifangsten må begrenses til 25 tonn.

Sametinget uttalte at disse fartøygruppene ikke burde få adgang til å drive et direktefiske etter blåkveite.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere gis en fartøykvote på 40 tonn. Denne kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

4. Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av det som er fremkommet ovenfor foreslå at det blir fastsatt følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62°N I 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009, med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 12 og 16, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62°N i 2010.

§ 2 Fiske ved Jan Mayen og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone

Unntatt fra forbudet i § 1 er:

a) fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

b) fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde som har adgang til å delta, jf. forskrift av 27. november 2009 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2010 i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone fra mandag 31. mai kl. 0000 til søndag 20. juni kl. 2400 og fra mandag 2. august kl. 0000 til søndag 20. august kl. 2400.

§ 3 Påmelding

For å kunne delta i fisket må fartøyet være påmeldt skriftlig til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

§ 4 Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 bokstav b, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkveite rund vekt:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	10 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	12 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	14 tonn

§ 5 Bifangst for fartøy under 28 meter største lengde

For fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 bokstav b, eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62°N tillatt å ha blåkveite som bifangst i det enkelte hal. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7%.

For fartøy som leverer flere ganger pr. uke, avregnes innblandingsprosenten på 7% blåkveite etter første ledd første punktum pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Blåkveite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimumkvote i det direkte fisket.

§ 6 Fartøykvote for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere

Konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere kan fiske og lande en fartøykvote på 40 tonn blåkveite. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

§ 7 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Sak 15/2009

Regulering av fisket etter uer i 2010

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

SAK 15/2009

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2010

A) NASJONALT

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for trålfisket etter uer nord for 62°N. Fiskeridirektørens foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for det konvensjonelle fisket etter uer nord for 62°N.

2 BIOLOGISKE TILRÅDNINGER

2.1 VANLIG UER (SEBASTES MARINUS)

2.1.1 Status

Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri- og toktdata) forandrer ikke ICES sin bestandsvurdering. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden tidlig på 1990-tallet. Toktresultat og fangstrater fra trålfisket viser en klar reduksjon i forekomstene, og indikerer at bestanden nå er nær historisk lavmål. Årsklassene har vært rekordlave det siste tiåret. Bestanden er derfor svært svak. Gitt den lave produksjonen til vanlig uer, ventes denne situasjonen å vedvare i mange år.

2.1.2 Forvaltningsråd

ICES gjentar sitt råd fra i fjor om forbud mot direkte fiske etter vanlig uer i ICES områdene I og II. Stengning av områder må opprettholdes, og tillatte bifangstgrenser bør settes så lave som mulig inntil en klar økning i gytebestand og yngelforekomster kan bekreftes.

Anbefalte reguleringer i 2009: forbud mot direkte fiske etter vanlig uer i ICES områdene I og II.

Anbefalte reguleringer i 2010: Det samme som for 2009.

2.2 SNABELUER (SEBASTES MENTELLA)

2.2.1 Status

Et nytt år med data for denne bestanden forandrer ikke ICES sin bestandsvurdering. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991, og ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Toktresultat viser at bestanden er nær et historisk lavmål. Bare årsklassene født før 1991 kan bidra til gytebestanden i nevneverdig grad, siden de etterfølgende 15 årsklassene er svært svake. I oppvekstområdene i Barentshavet observeres det imidlertid tegn på bedre rekruttering av yngel. Det er derfor svært viktig at yngelen får det

beste vern fra å bli tatt som bifangst i alle fiskerier, inkl. rekefisket. Dette vil sikre at de rekrutterende årsklassene får bidra så mye som mulig til gjenoppbyggingen av bestanden.

Det har utviklet seg et direkte fiskeri utenfor de økonomiske sonene i Norskehavet, med en klar økning av fangstene (28 458 tonn i 2006). Det gir stor grunn til bekymring. Fra og med 2007 har Den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC) kuttet ned på dette fiskeriet ved å sette en årlig kvote som kan fiskes i et kappfiskeri (olympisk fiske) i internasjonalt farvann. I 2008 var de totale landingene av snabeluer 13.860 tonn, direkte pelagisk fiske (9.183 tonn) og bifangst inkludert. Pr. 7. november har vi ikke mottatt tall for de totale landingene i internasjonalt farvann i 2009.

Forskningstokter ble gjennomført i Norskehavet i 2008 for å undersøke utbredelse og tetthet av snabeluer. Toktresultatene gir ikke en sikker beskrivelse av bestandssituasjonen, men de foreløpige resultatene antyder at bestanden kan opprettholde et begrenset fiske i det pelagiske området.

2.2.2 Forvaltningsråd

ICES gjentar sitt råd fra i fjor og tilrår forbud mot direkte trålfiske etter snabeluer i ICES områdene I og II. Stenging av områder må opprettholdes, og tillatte bifangstgrenser bør settes så lave som mulig inntil en klar økning i gytebestand og yngelforekomster kan bekreftes.

Anbefalt reguleringer i 2009: Vern av yngel, ikke direkte trålfiske og lav bifangst i andre fiskerier.

Anbefalte reguleringer i 2010: Det samme som for 2009.

3 REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

3.1 FISKET MED STORMASKET TRÅL

For fisket med trål ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (sebastes mentella).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å "treffe" snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det i 1997 satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) 70°00'N 05°21'E (ved NØS ytre grense)
- B) 70°00'N 17°30'E
- C) 73°30'N 18°00'E
- D) 73°30'N 35°56'E (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet var det adgang til å ha inntil 25 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

For ytterligere å redusere fangsten av snabeluer, ble det med virkning fra 1. mars 2000 i tillegg iverksatt stengning av følgende to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med stormasket trål:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30'N 06° 59'Ø
2. 66° 21'N 06° 44'Ø
3. 65° 43'N 06° 00'Ø
4. 65° 20'N 06° 00'Ø
5. 65° 20'N 05° 30'Ø
6. 66° 00'N 05° 30'Ø
7. 66° 30'N 06° 34,27' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36'N 03° 00'Ø
2. 62° 10'N 01° 15'Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40'N 00° 52'Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00'N 03° 00'Ø herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002 til å gjelde et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30'N 06° 59'Ø
2. 66° 21'N 06° 44'Ø
3. 65° 43'N 06° 00'Ø
4. 65° 20'N 06° 00'Ø
5. 65° 20'N 05° 30'Ø
6. 66° 00'N 05° 30'Ø
7. 66° 30'N 06° 34,27'Ø
8. 67° 10'N 08° 00'Ø
9. 67° 10'N 08° 35'Ø
10. 67° 00'N 08° 18'Ø
11. 66° 50'N 08° 09'Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Med virkning fra 1. januar 2003 ble forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål utvidet til å gjelde i hele Norges økonomiske sone nord for 62°N. Samtidig ble tillatt bifangst redusert til 20 %. Fra 1. januar 2005 ble tillatt bifangst ytterligere redusert til 15 %.

I forbindelse med inngåelse av kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2010 drøftet partene bestandssituasjonen for uer (vanlig uer og snabeluer). Partene var enige om at det er viktig å fortsette samme reguleringstiltak som for 2009 til disse bestandene igjen er oppe på akseptabelt nivå. Partene var videre enige om at ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62°N videreføres i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstordningen videreføres slik at det i fisket med stormasket trål blir tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

3.2 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKE ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Dette er videreført i kvoteavtalen for 2010.

3.3 BIFANGST AV UER I TRÅLFISKE ETTER VASSILD OG KOLMULE

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetral i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62°N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstادgang på 5% uer av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstادgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

4 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER UER NORD FOR 62°N

4.1 INNLEDNING

Spørsmålet om regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N ble behandlet av en egen arbeidsgruppe som avgav innstilling 21. november 2003. Saken ble lagt frem for Reguleringsrådet som sak 16/03 den 2. desember 2003. Reguleringsrådet tilrådte at innstillingen ble sendt ut på ordinær høring.

Fiskeridirektoratet foreslo på bakgrunn av arbeidsgruppens innstilling og høringsinstansenes merknader følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N:

Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.

- I de periodene fisket er stoppet gis det anledning til å ha inntil 10 % bifangst av

- uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
 - Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120mm (60mm halvmaske).

Den 14. april 2004 ble det gjennom endring av forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild iverksatt følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N :

- Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. mai til og med 31. mai
- I fredningsperioden gis det anledning til å ha inntil 20 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120mm (60mm halvmaske).

I 2005 ble tillatt bifangst redusert fra 20 % til 15 % i samsvar med reduksjonen i bifangstadgangen for trålerne.

Fredningsperioden ble for 2005 utvidet til å gjelde i tidsrommet 20. april til og med 19. juni. For 2006 ble fredningstiden utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. april til og med 31. mai og 1. september til og med 30. september.

For 2007 ble fredningstiden ytterligere utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. mars til og med 30. juni og 1. september til og med 30. september. For 2007 ble fartøy under 11 meter som fisker med juksa unntatt fra fredningsperioden. For 2009 ble også fartøy over 11 meter som fisker med juksa unntatt fra fredningsperioden.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for N 62° i perioden 2001-2009. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer.

Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N.

År	Konvensjonelle redskaper	Trål		Sum	
	Alt antatt som vanlig uer	Vanlig uer og snabeluer	Herav: Vanlig uer ³	Vanlig uer ³	Sum begge arter
2001	6 478	16 593	2 656	9 134	23 071
2002	5 588	5 125	2 973	8 561	10 713
2003	5 563	2 500	1 290	6 853	8 063
2004	4 462	3 146	1 771	6 233	7 608
2005	4 067	3 778	2 018	6 085	7 844
2006	3 638	7 307	2 627	6 265	10 945
2007 ¹	3 291	5 541	2 468	5 759	8 954
2008 ¹	3 731	3 612	1 380	5 111	7 341
2009 ²	3 161	2 915	6 076

Kilde: Sluttseddelstatistikk.

¹ Foreløpige tall.

² Tall pr. 7. november 2009. Omfatter fiske i NØS.

³ Beregnet av Havforskningsinstituttet

4.2 FREDNINGSPERIODER

ICES tilrår som nevnt samme forvaltningsråd for 2010 som for 2009.

Siden arbeidsgruppen for regulering av kystfisket for uer la fram sin innstilling i september 2003 har det i samsvar med tilrådning fra ICES og Havforskningsinstituttet vært innført gradvis strengere reguleringstiltak i kystfisket. Et viktig tiltak har vært innføringen av fredningsperioder. Disse er blitt gradvis utvidet siden innføringen i 2004.

Det er nå forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62°N i mars, april, mai, juni og september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

Anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsier en fortsatt utvidelse av fredningen. Det må derfor påregnes ytterligere utvidelse av fredningen dersom det viser seg at tiltakene over tid viser seg ikke å ha den positive effekt på bestandsutviklingen.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldene fredningsperioder videreføres. Det samme gjelder unntaket for fartøy som fisker med juksa.

4.3 BIFANGST

Arbeidsgruppen var enig om at det i fredningsperiodene gis anledning til å ha inntil 10 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten avregnes per uke.

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt bifangstprosenten for kystfisket tilsvarende samme prosentandel som for trålerne, med unntak for 2008 og 2009, der bifangstprosenten for kystfisket er satt til 20 %. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er bifangstprosenten for trålerne i 2009 fastsatt til 15 %.

Fiskeridirektøren foreslår at det i fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62°N i fredningsperiodene tillates inntil 20 % bifangst av uer. Bifangsten avregnes per uke.

4.4 MASKEVIDDE I GARN

Forbudet mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskevidde enn 120mm (60mm halvmaske) ble iverksatt 1. januar 2006.

4.5 MINSTEMÅL

Minstemålet på vanlig uer er 32cm. Norges Kystfiskarlag har tidligere foreslått at minstemålet økes til 35cm og at maskeviddebestemmelsene for trål og garn reguleres i tråd med fastsatt minstemål.

Arbeidsgruppen som i 2003 tilrådte at det ble innført minstemål på uer gav følgende vurdering av minstemålets størrelse:

”Et minstemål på 35-37cm ville vært et optimalt biologisk minstemål fordi da ville med stor sikkerhet bare kjønnsmoden fisk ha blitt beskattet. Gjeldende maskevidde for trål er som kjent 135 millimeter, som korresponderer med et minstemål på 32cm. Et større minstemål enn 32cm vil dermed kunne skape problemer for utøvelsen av konsumtrålfisket nord for 62°N, men kan også få negative konsekvenser for fisket med juksa, som tidvis kan ha til dels betydelige innslag av mindre uer i fangstene.

Av hensyn til trålfisket og kystfisket med juksa vil arbeidsgruppen foreslå at det fastsettes et minstemål på 32cm. Et minstemål på 32cm vil etter arbeidsgruppens oppfatning i tilstrekkelig grad verne uer som ikke er kjønnsmoden.”

Fiskeridirektøren foreslår at minstemålet på 32cm videreføres.

TELEFAKS

Til: Fiskeri- og kystdepartementet	Faksnr.:
Att:	
Dato: 04.12.09	Postadresse: Postboks 2009 5817 Bergen, Norge
Vår ref.:	Besøksadresse:
Saksbehandler: Terje Halsteinsen	Telefon: (+ 47)
Telefon:	Telefaks: (+ 47) 55 23 80 90
Side 1 av	E-postadresse: postmottak@fiskeridir.no
Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416	

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER UER NORD FOR 62° N I 2010.

1. Innledning

Regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2010 ble behandlet i Reguleringsmøtet 26. november 2009.

2. Regulering av trålfisket nord for 62° N

2.1. Forbud mot direktefiske

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62° N, samt en videreføring av de to områdene med forbud mot å drive fiske med stormasket trål. Reguleringsmøtet sluttet seg til disse forslagene.

Fiskeridirektøren foreslo videre at gjeldende bifangstordning videreføres slik at det i fisket med stormasket trål blir tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende regulering av fisket etter uer med stormasket trål.

2.2. Bifangst av uer i trålfiske etter vassild og kolmule

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetral i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62° N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstادgang på 5% av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstادgang.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om en videreføring av disse reguleringene.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule videreføres.

3. Regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N

3.1. Fredningsperiode

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Siden arbeidsgruppen for regulering av kystfisket for uer la fram sin innstilling i september 2003 har det i samsvar med tilrådingen fra ICES og Havforskningsinstituttet vært innført gradvis strengere reguleringstiltak i kystfisket. Et viktig tiltak har vært innføringen av fredningsperioder. Disse er gradvis utvidet siden innføringen i 2004.

Det er nå forbudt å fiske med konvensjonelle redskap nord for 62° N i tidsrommet i mars, april, mai, juni og september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa. Anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet til

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende fredningsperioder videreføres. Det samme gjelder unntaket for fartøy som fisker med juksa.

3.2. Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt bifangstprosenten for kystfisket tilsvarende samme prosentandel som for trålerne, med unntak for 2008 og 2009, der bifangstprosenten for kystfisket er satt til 20%. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er bifangstprosenten for trålerne i 2010 fastsatt til 15%.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at det i fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62° N i fredningsperiodene tillates inntil 20% bifangst av uer. Bifangsten avregnes per uke.

3.3. Minstemål

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning.

Arbeidsgruppen som i 2003 tilrådte at det ble innført minstemål på uer gav følgende vurdering av minstemålets størrelse:

”Et minstemål på 35-37 cm ville vært et optimalt biologisk minstemål fordi da ville med stor sikkerhet bare kjønnsmoden fisk ha blitt beskattet. Gjeldende maskevidde for trål er som kjent 135 millimeter, som korresponderer med et minstemål på 32 cm. Et større minstemål enn 32 cm vil dermed kunne skape problemer for utøvelsen av konsumtrålfisket nord for N 62°, men kan også få negative konsekvenser for fisket med juksa, som tidvis kan ha til dels betydelige innslag av mindre uer i fangstene.

Av hensyn til trålfisket og kystfisket med juksa vil arbeidsgruppen foreslå at det fastsettes et minstemål på 32 cm. Et minstemål på 32 cm vil etter arbeidsgruppens oppfatning i tilstrekkelig grad verne uer som ikke er kjønnsmoden.”

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at minstemålet på 32 cm videreføres.

4. Forskriftsforslag

Fiskeridirektøren vil bemerke at gjeldende reguleringstiltak for fisket etter uer (utenom de to forskriftene som gjelder for Svalbard) er tatt inn i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen som trådte i kraft 1. mai 2005. Dette er en naturlig plassering da det utelukkende er snakk om tekniske reguleringstiltak.

Fiskeri- og kystdepartementet har utgitt en årlig reguleringsforskrift for fisket etter uer i tillegg til utøvelsesforskriften. Fiskeridirektoratets prinsipale syn er at det ikke bør utarbeides en egen årlig reguleringsforskrift for fisket etter uer i tillegg til utøvelsesforskriftens bestemmelser. Dette for å unngå unødvendig dobbelregulering og fare for å gjøre feil i forbindelse med forskriftsendringer.

Dersom Fiskeri- og kystdepartementet likevel velger å gi ut en egen reguleringsforskrift også for 2010 vil Fiskeridirektøren foreslå følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER UER OG FORBUD MOT FISKE MED TORSKETRÅL OG FISKE ETTER VASSILD OG KOLMULE MED SMÅMASKET TRÅL I NÆRMERE BESTEMTE OMRÅDER I NORGES ØKONOMISKE SONE I 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2009, med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 16 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Forbud

Det er forbudt å fiske uer med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

Det er forbudt å fiske uer for alle redskapsgrupper i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 70°00' N - 05°21' Ø (ved NØS ytre grense)
2. 70°00' N - 17°30' Ø
3. 73°30' N - 18°00' Ø
4. 73°30' N - 35°56' Ø (ved NØS ytre grense).

§ 2 Fredningstid

Det er forbudt å drive fiske med konvensjonelle redskaper etter uer nord for 62°N i tidsrommet 1. mars til og med 30. juni og 1. september til og med 30. september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

§ 3 Forbud mot fiske med torske trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med torske trål (135 mm) og å fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66°30' N 06°59' Ø
2. 66°21' N 06°44' Ø
3. 65°43' N 06°00' Ø
4. 65°20' N 06°00' Ø
5. 65°20' N 05°30' Ø
6. 66°00' N 05°30' Ø
7. 66°30' N 06°34,27' Ø
8. 67°10' N 08°00' Ø
9. 67°10' N 08°35' Ø

10. 67°00' N 08°18' Ø
11. 66°50' N 08°09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med torsketrål (120 mm) og å fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62°36' N 03°00' Ø
2. 62°10' N 01°15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62°40' N 00°52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63°00' N 03°00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

§ 4 Vassild

Uten hinder av forbudet i § 3 kan fartøy med vassildtråltillatelse fiske etter vassild med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai.

§ 5 Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag med stormasket trål i området angitt i § 1 er det tillatt å ha inntil 15% uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det tillatt å ha inntil 5% innblanding av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det ikke tillatt å ha uer eller blåkveite som bifangst.

Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det tillatt å ha kolmule som bifangst.

Ved fiske med konvensjonelle redskap er det uten hinder av forbudene i § 1 annet ledd og § 2 tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer. Bifangsten av uer regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00. For fartøy som ikke lander flere ganger pr. uke regnes bifangsten i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

SAK 15/2009

B) REGULERING AV FISKE ETTER UER I INTERNASJONALT FARVANN I ICES- STATISTIKKOMRÅDER I OG II (SMUTTHAVET) I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for fisket etter snabeluer (*Sebastes mentella*) i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområder I og II.

2 GENERELT

Det utviklet seg en periode et større fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II, hvor også norske fartøy har deltatt. I fra 2004 til 2006 økte fangstene fra 1 500 tonn til 29 000 tusen tonn. NEAFC begynte å regulere dette fisket i 2007, ved å sette en maksimumkvote på 15 500 tonn, og i 2008 ble den redusert til 14 500 tonn. Fangstene ble totalt hhv. 13 466 tonn og 8 443 tonn.¹ For 2009 var totalkvoten 10 500 tonn og kunne fiskes i perioden 15. august til 15. november. Foreløpige tall fra NEAFC viser at totalt innrapporterte fangster pr. oktober 2009 er 4 304 tonn uer.

Havforskningsinstituttet viser til at denne ueren tilhører den nordøstarktiske bestanden av *Sebastes mentella*. Dette er således den samme bestanden som norske myndigheter har iverksatt strenge regulerings tiltak for i Norges økonomiske sone og i fiskevernsonen ved Svalbard.

3 FISKET I 2008

NEAFC gikk inn for å videreføre forbudet mot fiske etter pelagisk uer i 2008. På samme måte som tidligere år, var det likevel enighet om å åpne for et begrenset fiske i perioden 1. september – 15. november innenfor et totalkvantum på 14.500 tonn. I fiske etter andre arter har det vært tillatt med 1 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Vilkåret for deltakelse i årets fiske var at fartøyene måtte ha hatt tilsvarende adgang i 2007.

I 2008 fisket to norske fartøy tilsammen 291 tonn uer i internasjonalt farvann i ICES-område IIa.

¹ Jf. informasjon fra NEAFC.

4 FISKET I 2009

Det var for 2009 enighet om å videreføre begrensinger i fisket etter uer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II. I likhet med tidligere år ble det imidlertid åpnet for et begrenset fiske innenfor en totalkvote på 10.500 tonn i perioden 15. august – 15. september. Totalkvoten ble således ytterligere redusert, men lovlig fiskeperiode ble utvidet med to uker. Tilsvarende som for 2008 har tillatt bifangst av uer ved fiske etter andre arter vært begrenset til 1 % i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Deltakelse i fisket har vært begrenset til fartøy som tidligere har hatt adgang til å delta i dette fisket. Ingen norske fartøy har funnet det lønnsomt å delta i årets fiske.

5 REGULERING AV FISKET I 2010

ICES har for 2010 gjentatt tilrådingen om 0-kvotet av uer i ICES-statistikkområder I og II. Det anbefales således at det ikke åpnes for et direkte trålfiske etter uer i dette området, samt at bifangsten holdes på et lavest mulig nivå.

Det er ikke enighet blant partene i NEAFC om å følge tilrådingen fra ICES, men et flertall går likevel inn for at uttaket av uer bør ytterligere reduseres. TAC for 2010 ble fastsatt til 8.600 tonn uer, mens fiskeperioden er forlenget med to uker til 30. november 2010.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det i samsvar med ovennevnte vedtak blir forbudt å drive fiske etter pelagisk uer (*Sebastes mentella*) i internasjonalt farvann i ICES- statistikkområder I og II i perioden 1. januar til og med 14. august og fra 1. desember til og med 31. desember 2010. Det åpnes for fiske etter pelagisk uer (*Sebastes mentella*) innenfor et kvantum på 8.600 tonn i perioden 15. august – 30. november. Fisket vil bli stoppet når totalkvoten beregnes tatt.

Det er enighet i NEAFC om å legge til grunn omregningsfaktor på 1.70 for sløyd og hodekappet (inkludert ”Japankutt”) *Sebastes mentella*, fisket i ICES-statistikkområde I og II. Likeledes vil bifangst av uer ved fiske etter andre arter vært begrenset til 1 % i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

NEAFC går inn for at det etableres forbud mot utkast av alle regulerte arter, herunder uer, i NEAFC’s reguleringsområde. Som kjent er et slikt forbud allerede gjeldende for norske fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakelse i fisket begrenses til fartøy som i 2009 hadde adgang til å delta i fisket etter pelagisk uer (*Sebastes mentella*)

NOTAT

Saksnummer: 10/97	Fra: Hild Ynnesdal
Dato: 26. februar 2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
	Telefon: 46804937
	E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

REGULERING AV FISKET ETTER UER I ICES-STATISTIKKOMRÅDER I OG II UTENFOR NOEN STATS JURISDIKSJON I 2010

Regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon ble drøftet i reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009.

Det er ikke enighet blant partene i NEAFC om å følge tilrådingen fra ICES om 0-kvote i dette området, men et flertall går likevel inn for at uttaket av uer bør ytterligere reduseres. TAC for 2010 ble fastsatt til 8.600 tonn uer, mens fiskeperioden er forlenget med to uker til 15. august - 30. november 2010. Fisket reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten og vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet tatt.

Fiskeri- og kystdepartementet fastsatte 10. desember 2009 følgende forskrift, i samsvar med NEAFC's vedtak og Fiskeridirektoratets forslag til reguleringsopplegg:

SAK 15/2009

C) REGULERING AV FISKE ETTER UER I IRMINGERHAVET I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget.

2 GENERELT

Norske fartøy har også adgang til å fiske uer (*Sebastes mentella*) på fastsatte kvoter i ICES-statistikkområder XII og XIV (NEAFC-område) og i alle NAFO-områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg har Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland de siste årene blitt tildelt kvoter av uer i grønlandske farvann. Fisket i disse områdene avvikles som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

3 FISKET I PERIODEN 2006 - 2009

Tabellen nedenfor viser kvoter og oppfisket kvantum fra 2006 – 2009. Fisket har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Tabell 1: Kvoter og oppfisket kvantum i perioden 2006 – 2009

		2006 (tonn)	2007 (tonn)	2008 (tonn)	2009 (tonn)
Område- kvote	NEAFC	2 231	1 645	1 691	1 691
	GRØNLAND	600	442	700	600
	EU ¹	1 750	1 750	1 750	3 000
Sum kvoter		4 581	3 837	4 141	5 291
Fangst		5 724	4 346	486	-
Rest-/ overfiske		-1 143	-509	3 655	5 291

Kilde: Rapportert fangst

¹ Kvoter tildelt Norge av EU og Grønland i Grønlands økonomiske sone kan fiskes i internasjonalt farvann.

4 FISKET I 2009

Med kyststatene (Færøyene, Grønland og Island) som pådrivere, har det sammen med andre NEAFC – parter (Norge, EU og Russland) blitt arbeidet for å komme nærmere en løsning om forvaltningsplan for uer i i ICES-statistikkområder XII og XIV (NEAFC-område) og i alle

NAFO-områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann) i løpet av 2009. Dette lyktes ikke, og kvoter har unilateralt blitt fastsatt av de enkelte parter som har opparbeidet kvoterettigheter i området. Kvotene ble videreført på samme nivå som i 2008 og fisket ble åpnet fra 1. april.

Ingen norske fartøy har deltatt i fiske i dette området i 2009.

5 REGULERING AV FISKET I 2010

ICES har kommet frem til at det finnes to bestander (shallow over 500 m, og deep under 500 m) i området som bør forvaltes hver på sin måte. Den kritiske bestandssituasjonen for uer i dette området gjentas og understrekes av ICES's tilrådninger om en TAC på 20 000 tonn for den dypere bestanden og at det ikke fiskes på den andre bestanden i 2010. TAC i tilsvarende størrelsesorden har vært anbefalt i flere år, dog som fellesforvaltning, uten at den er blitt tatt til følge av partene.

Kyststatene er fortsatt ikke enige om en forvaltningsplan for uer som kunne legges frem i NEAFC.

Under henvisning til at det ikke foreligger omforent forvaltningsplan for uer (*Sebastes mentella*) i ICES-statistikkområder XII og XIV (NEAFC-område) og i alle NAFO-områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann), gikk NEAFC inn for at reguleringsopplegget og den unilaterale kvotefastsettelsen videreføres i 2010. Dette innebærer at norske fartøy får til disposisjon en kvote på 1691 tonn *S. mentella* i dette området.

NEAFC går inn for at det etableres forbud mot utkast av alle regulerte arter, herunder uer, i NEAFC's reguleringsområde. Som kjent er et slikt forbud allerede gjeldende for norske fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter *Sebastes Mentella* i Irmingerhavet reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 1691 tonn.

NOTAT

Saksnummer: 10/97	Fra: Hild Ynnesdal
Dato: 26. februar 2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
	Telefon: 46804937
	E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

REGULERING AV FISKET ETTER UER I ICES-STATISTIKKOMRÅDER XII OG XIV OG I NAFO-OMRÅDET UTENFOR NOEN STATS JURISDIKSJON, OG I GRØNLANDS ØKONOMISKE SONE I 2010

Regulering av fisket etter uer i Irmingerhavet ble drøftet i Reguleringsmøtet 26 og 27. november 2009.

Under henvisning til at det ikke foreligger omforent forvaltningsplan for fiske etter uer (Sebastes Mentella) i ICES-statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, var det enighet i NEAFC om å videreføre reguleringsopplegget fra 2009 også i 2010. Fra 1. april åpnes det således for fiske etter 1691 tonn uer med pelagisk trål i internasjonalt farvann.

Reguleringsmøtet gikk i samsvar med Fiskeridirektoratets tilrådning inn for at fisket etter uer i dette område reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Fisket reguleres sammen med kvoter av uer tildelt Norge i forhandlinger med EU og Grønland.

Fiskeridirektoratet fastsatte i samsvar med ovennevnte 26. februar 2009 følgende forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES-statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2010:

Sak 16/2009

Regulering av fisket etter rognkjeks i
Nordland, Troms og Finnmark i 2010

SAK 16/2009

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2010

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2010 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2010.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet om innføring av ungdomskvote øst for 26°Ø i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig en videreføring av reguleringsopplegget fra 2009.

2 FISKET I 2009

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2009 regulert med maksimalkvoter på inntil 2 000 kilo utilvirket rognkjeksrogn.

Vilkårene for deltakelse i fisket var at fartøyet som skulle nyttes måtte være innført i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at eier måtte stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For eier av fartøy over 13 meter største lengde er det i tillegg satt vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene.

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2001 til 2009

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Tilvirket rogn (t)	90	71	66	117	73	35	22	53	39
Utilvirket rogn (t)	683	813	617	509	379	300	303	625	377
Totalt fersk rårogn (t) ¹	794	901	699	654	469	343	330	690	425
Rund vekt (t) ²	5 321	6 034	4 681	4 383	3 144	2 301	2 209	4 625	2 844
Antall fartøy	512	659	729	583	409	260	231	368	343

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister, Konsesjons- og deltagerregister per 11.11.09.

Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag. Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt har i perioden 2001 og 2009 variert mellom 2 209 tonn og 6 034 tonn.

Deltakelsen hadde en topp i 2003 med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. I perioden 2003 til 2007 sank antall deltakende fartøy hvert år med en bunn i 2007. I 2008 økte antall fartøy til 368 for så å gå ned til 343 deltagende fartøy i 2009. Av disse fartøyene leverte 309 fartøy utilvirket rårogn, mens 34 fartøy leverte tilvirket rogn saltet i tønner. 3 av disse fartøyene leverte både utilvirket rårogn og tilvirket rogn saltet i tønner.

Tabell 2: Minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2001-2009

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne
2001	27,0	4 300	27,41	4 332
2002	28,5	4 400	29,21	4 819
2003	32,5	5 000	34,60	5 991
2004	33,5	5 100	36,63	6 971
2005	34,0/31,5 ⁴	5 200/4 850 ⁴	32,14	4 994
2006	29,0/26,0 ⁵	4 000	26,77	3 561 ⁶
2007	25,0	3 500	25,05	3 802
2008	26,75	3 750	27,01	4 319
2009	28,75	4 100	28,79	4 896

Kilde: Norges Råfisklag per 11.11.09

I følge Norges Råfisklag er det årlige internasjonale markedet for rognkjeksrogn estimert til 30-35 000 tønner rognkjeksrogn. I 2004 ble det totalt produsert 45 000 tønner rognkjeksrogn, noe som førte til store lagre allerede ved inngangen til 2005-sesongen. Dette førte til stor usikkerhet i markedet. Norge, Island, Grønland og Newfoundland ble enige om å begrense fangsten til ca. 30 000 tønner rogn i 2005. Denne avtalen er videreført. I 2005 og 2006 var totalproduksjonen i størrelsesorden 28 000 - 32 000 tønner. Den samlede produksjonen i 2007 og 2008 var hhv. 21 000 tønner og 28 000 tønner.

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) + utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7

³ Minsteprisen og gjennomsnittspris for utilvirket rogn er oppgitt i liter i 2001-2005. Etter 2005 er prisen oppgitt i kg.

⁴ Minsteprisen ble senket f.o.m. 18.04.05

⁵ Minsteprisen ble senket f.o.m. 20.04.06

⁶ Lavere enn minstepris pga. Norges Råfisklag måtte dispensere fra minstepris på 100 tønner.

Tabell 3: Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2003 – 2009

	2004		2005		2006		2007		2008		2009	
	Ant.	Fangst i rundvekt (t)	Ant.	Fangst i rundvekt (t)	Ant.	Fangst i rundvekt (t)	Ant.	Fangst i rundvekt (t)	Ant.	Fangst i rundvekt (t)	Ant.	Fangst i rundvekt (t)
Under 7 m	191	1 319	151	1 072	97	794	89	827	96	1 133	81	627
7 - 9,9 m	182	1 227	114	786	73	575	73	651	110	1 293	114	807
10 – 12,9 m	185	1 621	129	1 169	80	840	63	652	152	2 081	142	1329
13 – 19,9 m	20	189	8	71	9	84	6	80	8	101	6	80
Over 20 m	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ikke oppgitt	5	27	7	46	1	8	0	-1	2	17	0	1
Sum	583	4 383	409	3 144	260	2 301	231	2 209	368	4 625	343	2844

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseidregister/Merkeregister per 11.11.08.

Tabellen over viser at deltagelsen når et bunnivå i 2007. En av årsakene til den dårlige deltagelsen i 2007 var at det gjenstod en stor restkvote på torsk i perioden mars – juni. På grunn av at prisene for torsk og rognkjeksrogn lå på samme nivå valgte mange fartøy å fiske torsk. I 2008 deltok det flere fartøy. Årsaken til dette var høyere maksimalkvoter, større etterspørsel etter rognkjeksrogn, samt at mange fartøy var ferdige med torskekvoten da rognkjeksfisken startet. Det deltok 26 færre fartøy i 2009 enn i 2008. Rund vekt gikk imidlertid ned med 38,5 %, fra 4 625 tonn i 2008 til 2 844 tonn i 2009. Årsaken til dette er ifølge Norges Råfisklag en lavere maksimalkvote, samt at mange av fiskefeltene ga dårlig uttelling.

En annen teori kan være et senere innsig både på øst- og vestsiden, noe som førte til at mange fartøy hadde avsluttet fisket da rognkjeksrogn kom inn.

3 BESTANDSUTVIKLING

Bestanden er lav i historisk sammenheng etter en betydelig nedgang i løpet av 90-tallet, men synes nå å ha stabilisert seg på noe over 1/3-del av nivået på 80-tallet. Bestandsanslaget er usikkert, først og fremst på grunn av usikker rekruttering. Rekrutteringen til gytebestanden er for det meste ukjent. HI mener likevel at bestanden i de senere år er lavere enn i tidligere år og at dette er påvirket av naturlige variasjoner i rekrutteringen. Selv om rekrutteringen de siste år har vært lav, mener HI at bestanden er stabil.

Dersom de overordnede antagelsene om sammenhengen mellom gytebestand og rekruttering er riktig, vil dette nivået kunne fortsette. HI mener at en alternativ antagelse om konstant rekruttering ikke vil endre dagens bilde av en stabil bestand.

Årets beregninger er usikre fordi HI utover fangstinformasjon og beregninger over bestanden er avhengig at lokale fiskere samler inn data og sender til HI. I 2008 bidro 4 fiskere, mens i 2009 bidro kun 1 fisker. HI har på denne bakgrunn basert sine beregninger for 2009 på antagelsen om at bestanden er relativt stabil.

På bakgrunn av dette anbefaler HI et moderat uttak fra bestanden på ca 400 tonn rogn.

Havforskningsinstituttets anbefaling følger vedlagt (./.).

4 REGULERINGSTILTAK I 2010

4.1 DELTAKELSESKRITERIER

Det ble i 1998 innført deltagerbegrensning for fartøy på eller over 13 meter største lengde i fisket etter rognkjeks.

Kriteriene for å delta i fisket i åpen og lukket gruppe fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften).

I 2009 oppfylte 11 fartøy aktivitetskravet for å delta i lukket gruppe, dvs. fartøy på eller over 13 meter største lengde. Bare 6 fartøy deltok, og fangsten til disse fartøyene utgjorde 80 tonn rund vekt av total fangst på 2 844 tonn rund vekt.

Forslag til forskrift om deltagelse i kystfartøygruppenes fiske for 2010 har vært på høring og forslaget er oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Til forskjell fra tidligere år har Fiskeridirektoratet for 2010 foreslått at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy, og at hvis eier av fartøy som deltar i dette fisket eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan sistnevnte fartøy ikke delta i rognkjeksfisket.

Sametinget har med bakgrunn ønsket om at fiske etter rognkjeks blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter) fremmet følgende forslag:

”Sametinget ønsker at dette fisket blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter)”

4.2 MAKSIMALKVOTE

Siden 2006 har maksimalkvoten vært angitt i kilo utilvirket rognkjeksrogn. I det videre er det forutsatt at det for utilvirket rogn er et en til en forhold mellom kilo i produktvekt og liter rårogn.

I årene 1997 til 2004 ble det satt en maksimalkvote på 2.000 liter rognkjeksrogn, i 2005 ble maksimalkvoten satt 1.800 liter. I 2006 og 2007 ble den satt opp til 2 000 kg utilvirket rognkjeksrogn. I 2008 ble maksimalkvoten økt til 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn, for så å bli redusert til 2 000 kg i 2009.

Som beskrevet i kapittel 2 har fiskeriet de siste år vært preget av en vanskelig markedssituasjon med avsetningsproblemer. Minsteprisene har vært lave, noe som har ført til veldig lav fartøydeltagelse. Tiltakene iverksatt de siste år har gjort at etterspørselen og prisene gradvis har bedret seg. Gjennomsnittprisene for 2009 var på 28,79 kr per kg utilvirket rogn og 4 896 kr per tønne tilvirket rogn. Norges Råfisklag melder om at kjøpere var aktive i kjøpet av rognkjeksrogn, likevel gikk kvantumet på utilvirket rognkjeksrogn i 2009 ned med 39,7 % i forhold til 2008.

I 2008 fisket totalt 146 fartøy hele maksimalkvoten på 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn. I 2009 har kun 74 fartøy fisket hele maksimalkvoten på 2 000 kg utilvirket rognkjeksrogn. Tabell 4 gir en oversikt over hvor stor andel av de fartøyene som har deltatt som har fisket 2 000 kg rognkjeksrogn eller mer i perioden 2000 - 2009.

Tabell 4: Antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket 2 000 kg rognkjeksrogn eller mer i årene 2000 – 2009

År	Total ant. Fartøy	Ant. Fartøy >= 2 000 kg	Prosent
2000	299	61	20,4
2001	512	214	41,8
2002	659	189	28,7
2003	729	97	13,3
2004	583	102	17,5
2005 ⁷	409	2	00,5
2006	260	71	27,3
2007	231	88	38,1
2008	368	226	61,4
2009	343	74	21,6

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 11.11.09

Med bakgrunn i problemene i torskefisket våren 2009, samt økt etterspørsel etter rognkjeks, lå alt til rette for et økt rognkjeksfiske i 2009. Imidlertid ga mange av de tradisjonelle fiskefeltene dårlig uttelling, noe som kan skyldes et sent innsig.

Dersom Fiskeridirektoratets endringsforslag i forskrift om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2010 blir vedtatt, kan dette føre til at antall deltakende fartøy i kystfartøygruppen blir redusert i 2010.

Sametinget har med bakgrunn i ønsket om at rognkvoten for 2010 settes til 2 500 kg per fartøy fremmet følgende forslag:

”Båtkvoten for 2010 blir satt til 2 500 kg rogn”

På bakgrunn av erfaringen med årets fiskeri, Fiskeridirektoratets endringsforslag i deltakerforskriften, høyere torskekvoter i 2010, noe som kan føre til at fartøy prioriterer torskefiske i stedet for rognkjeksfiske, vil Fiskeridirektøren følge Sametingets forslag og foreslå en maksimalkvote på 2 500 kg i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2010.

4.3 FANGSTPERIODE

I 2006 ble det for første gang innført stoppdato i fisket etter rognkjeks. Det ble da satt en felles stoppdato for alle områdene den 20. juni. På bakgrunn av variasjon i tidspunkt for

⁷ I 2005 var maksimalkvoten på 1 800 liter, 111 fartøy fisket mer enn 1 800 kg.

gyteinnsig og fangstsesong langs kysten av Nord-Norge innførte Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 i tillegg en særskilt stoppdato for fiske etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø, datoen ble satt til 5. juli. Rognkjeksfiskerne i Øst-Finnmark har i tillegg forskjøvet sesongen noe lengre utover våren på grunn av større mengder kongekrabbe på fangstfeltene tidlig på våren. Dette har bidratt til å redusere mengden bifangst av kongekrabbe i rognkjeksgarn.

Fiskeridirektøren foreslår at stoppdatoene fra 2009 blir videreført til 2010.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø stoppes 20. juni 2010.

Fiskeridirektøren tilrår videre at fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø stoppes 5. juli 2010.

5 FRITIDSFISKE

I forskrift av 22. desember 2005 om begrensninger i fisket for ikke-manntallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe § 3 er det fastsatt forbud for ikke-manntallsførte fiskere å fiske rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark. Forbudet foreslås videreført i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot fritidsfiske etter rognkjeks videreføres i 2010.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

For å øke rekrutteringen av unge personer til fiskeryrket, går Sametinget inn for å innføre et en ordning hvor ungdommer (alder 14 – 23 år) får mulighet til å fiske etter rognkjeks. Kvoten for dette fisket settes til 600 kg rognkjeksrogn per person.

”Det innføres en ungdomskvote på 600 kg rogn per person”

Ungdomsfiskeordningen har tidligere også omfattet adgang til å fiske rognkjeks. I 2006 ble det innført begrensning i fangstperioden, noe som førte til at rognkjeksfisket ble stoppet 20. juni. Med bakgrunn i dette fant Fiskeridirektøren det som uaktuelt å videreføre ungdomsfiskeordningen for rognkjeks.

Som følge av at tidspunktet for innsig og modningsgrad varierer langs kysten av Nord-Norge ble det fra sesongen 2007 innført ulike stoppdatoer for fiske etter rognkjeks vest og øst for 26°Ø. Stoppdatoene har siden da vært 20. juni vest for 26°Ø og 5. juli øst for 26°Ø.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet om innføring av ungdomskvote øst for 26°Ø i 2010.

NOTAT OM RÅDGIVING FOR FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2010

Det vises til notater fra tidligere år om rådgiving for fisket etter rognkjeks i 2008 og 2009. Foreliggende notat vil redegjøre for oppdateringer av materialet og nye beregninger, og gi råd for fisket i 2010. Årets beregninger er basert på få data og vil ta utgangspunkt i en antagelse om små endringer i bestanden.

Sammendrag

Fisket etter rognkjeks ble i 2009 drevet av 336 fartøy, som er en nedgang på 25 fartøy fra 2008. Disse fartøyene leverte 415 tonn med rå rogn, som er en nedgang på nær 40% fra 2008. Av totalen leverte 157 fartøy mer enn 1500 kg hver, også dette en nedgang på nær 40% fra 2008. Verdien av leveransene i 2009 var totalt kr 12.6 mill.

Omregnet til hel fisk, basert på omregningsfaktor fra 2007, ble det fisket 2266 tonn kjekser som utgjør 689 tusen fisk. Fangsten av kaller er liten, ca 10% av kjeksene i antall, men noe større tidlig i sesongen.

Bestanden er lav i historisk sammenheng etter en betydelig nedgang i løpet av 90-tallet, men synes nå å ha stabilisert seg på noe over 1/3-del av nivået på 80-tallet. Bestandsanslaget er usikkert, først og fremst på grunn av usikker rekruttering.

Beskatningsgraden i fisket synes å være påvirket av antall deltagende fartøy like så mye som antall garn og antall døgn det enkelte fartøy drifter. I 2008 var fartøykvoten satt opp til 2500kg rogn og dette så ut til å øke beskatningsgraden betydelig da hele 62% av fartøyene leverte mer enn 2000kg rogn. Nedgangen i fangst i 2009 er langt større enn nedgangen i antall deltagende fartøy, og dette kan ha sammenheng med reduksjon i fartøykvoten til 2000kg. Analysene av bestanden kan tyde på en relativ stabil bestand, selv om det har vært rapportert sviktende tilgang på rognkjeks fra flere fiskere.

Havforskningsinstituttet råder til at det settes inn reguleringstiltak som sikrer at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes en stabil bestand i årene fremover dersom forvaltningen resulterer i en slik moderat beskatning.

Fangst, verdi og deltagelse

Etter et godt år i 2008 i fiskeriet etter rognkjeks, ble 2009 for mange en skuffelse. Reduksjonen i kvantum kom delvis som følge av kvotereduksjonen fra 2500kg til 2000kg, men fiskerne rapporterer også at mange av de tradisjonelle fiskefeltene ga dårlig uttelling

Tabell 1 viser fangstmengde, verdi og deltagelse i rognkjeksfisket de siste årene. Etter 1990 har deltagelsen variert fra noe over 200 til over 800 fartøy. I de siste årene har en økende andel av de deltagende fartøyene levert mer enn 1500 kg rogn (opp til 70%), men denne andelen falt i 2009 til 46%.

Tabell 1 viser også fangst av kjekser i tonn og antall i tusen fra 1996 og frem til i dag. Disse tallene er basert på utregning fra data om rogn pr kjekse, samt data om forholdet mellom lengde og vekt hentet fra litteratur om rognkjeks. Tallene for 2008 og 2009 er usikre, da det ikke ble foretatt målinger av lengde.

I Tabell 1 er det tatt hensyn til rogn som lagres fra ett år til neste, slik at fangstmengden for et gitt år representerer det som ble fanget det året. Verdien av fangsten representerer derimot det som ble omsatt det året. Fangsten er regnet om til rå rogn for alle år.

Tabell 1. Oversikt over fisket kvantum rogn fra rognkjeks (angitt som rå rogn), førstehandsverdi av levert rogn, antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt, samt andel av de deltagende fartøy som har levert mer enn 1500 kg rogn (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet). Videre er fangsten av kjekser angitt i vekt og antall (tall i parentes er usikre anslag).

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer	Andel >1500 kg (%)	Fangst av kjekser (tonn)	kjekser (tusen)
1986	590	5.7				
1987	1307	19.8				
1988	1281	15.8				
1989	1189	12.1	700			
1990	444	4.9	300			
1991	989	11.2	534	34		
1992	699	10.3	449	28		
1993	850	19.9	534	24		
1994	1038	31.2	662	28		
1995	716	23.8	568	5		
1996	793	31.4	597	29	5380	1530
1997	1089	38.0	827	35	6830	1880
1998	202	7.1	226	18	1210	330
1999	378	9.6	238	51	2170	610
2000	435	9.6	299	43	2430	630
2001	957	22.3	508	14	4770	1240
2002	1093	27.0	659	6	6630	1850
2003	846	25.1	730	4	4850	1300
2004	774	26.4	583	36	3920	1170
2005	469	15.2	410	43	2610	710
2006	344	9.6	265	51	1860	550
2007	330	8.4	232	60	1810	550
2008	678	19.0	368	69	(3702)	(1125)
2009	415	12.6	343	46	(2266)	(689)

Beregning av bestand

Det brukes relativt enkel metodikk for å beregne utviklingen i den fiskbare del av bestanden. Det antas at fisket foregår på den fullt rekrutterte del av gytebestanden, dvs hunner – kjekser - som har sitt andre år på gytefeltet. Det antas videre at den fiskbare bestanden utgjør ca 50%, av den totale gytebestanden av kjekser. Dette skyldes en relativ høy minste maskevidde i de garn som benyttes og dette sikrer at det alltid vil være fisk fra alle årsklasser som får gyte.

En viktig faktor for beregning av bestand er et korrekt anslag for nivået av beskatningspresset - fiskedødeligheten. Siden dette ikke kan måles direkte er det antatt at nivået i tiåret 1987 til 1996 har vært høyt, med et gjennomsnittlig uttak tilsvarende 50% av tilgjengelig (fiskbar) bestand hvert år (dette betyr ca 25% uttak av den totale gytebestanden). Ut fra disse antagelsene og den enkle modellen er beskatningspresset i 2009 anslått til ca 30% og dette er vurdert som et moderat beskatningspress.

Metoden som benyttes har i de seinere år gitt et bilde av en relativ stabil bestand – selv om det kan være betydelige variasjoner i anslagene fra år til år. Indeksene for bestand målt som fangst per garndøgn fra utvalgte fiskere viser i grove trekk samme trend som modellen, men med varierende avvik. Indeksen for beskatningspress regnes ut som en kombinasjon av antall garndøgn som benyttes i fisket og antall fartøy som deltar. Denne indeksen viser godt samsvar med indeksen for fangst per enhet innsats.

Innsamling av data fra fiskere for bestandsanalyse

For å beskrive utviklingen i bestanden trenges det data utover fangstinformasjon og beregningene over bestanden av rognkjeks er avhenging av at utvalgte fiskere samler inn data. Siden 1995 er det blitt samlet inn data fra 20 lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp, Porsanger og Varanger. Innsatsen i fisket er målt som antall garndøgn, dvs antall garn multiplisert med antall døgn i sjøen. Fangstmengden er registrert som antall rognkjeks og rognkall separat, i tillegg til mengden av rogn. Registreringene ble gjort for hvert sjøvær eller for hver setting dersom ståtiden varierte mellom settingene.

Datatilfanget fra fiskerne er redusert i de seinere årene selv om flere nye fiskere har vært rekruttert i de seinere årene. Det var fire fiskere som leverte data i 2008, men i 2009 var det kun en fisker som leverte. Dette skyldes at flere fiskere ikke fisket i 2009. Årets beregninger er derfor usikre, og en antagelse om en relativ stabil bestand er benyttet i beregningene.

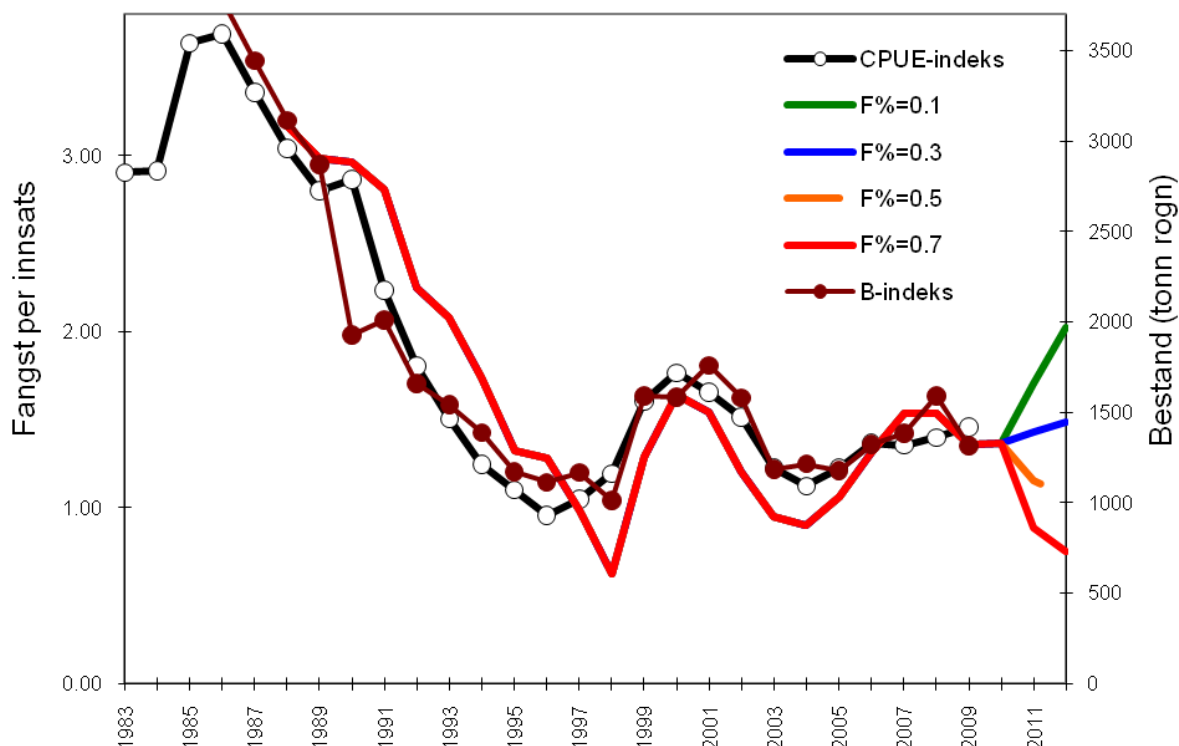
Rekruttering

Det antas i modellen at rekruttering av en ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som ga opphav til årsklassen. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker, selv om modellen gir en rimelig god sammenheng. Det er i modellen antatt en forskyvning på 5 år fra gytebestand til rekruttering.

Resultater fra modellen antyder at rekrutteringen kan variere mindre enn antatt, og at en konstant rekruttering med årlige variasjoner kan være et alternativ. Konstant rekruttering kan begrunnes med at størrelsen på oppvekstområdene for den minste yngelen, som er tareskogen, er relativt konstante fra år til år. Variasjoner i rekrutteringen kan komme fra varierende beiteforhold i det åpne havet, der den eldre yngelen oppholder seg frem til kjønnsmodning. Beregninger med konstant rekruttering synes å gi en god tilpassing, men fanger ikke opp tendensen til lavere rekruttering i de seinere år. Siden årets datatilfang er begrenset er årets beregninger utført med samme rekrutteringsfunksjon som tidligere år.

Prognoser med opsjoner for forvaltningen

I Figur 1 er vist den midlede CPUE-serien (fangst per garndøgn) sammen med bestandsindeksen fra modellen (F%). I tillegg er det vist en indeks for biomasse (B-indeks) som fremkommer ved å dele fangst på modellens beregnede beskatningsgrad. Alle seriene viser en nedadgående tendens fram til slutten av 90-tallet. Indeksene viser deretter en fluktuering og at nåværende nivå er svakt økende over flere år. Modellen fremskriver en videre moderat økning av bestanden fremover, forutsatt en moderat beskatning..

Figur 1. Midlet fangst per enhet innsats (CPUE) fra seks dataserier og beregnet fiskbar rognmengde fra modell. I fremskrivningen er det benyttet fire forekjellige verdier for fiskedødelighet (F%) tilsvarende opsjonene i Tabell 2.

Beregningene av beskatningspress er knyttet til antall deltagende fartøy og dette synes å gi et godt samsvar med den glattede CPUE-indeksen. Det kan se ut som modellen gir noe større fluktuasjoner enn den observerte CPUE-indeksen og dette kan bla a skyldes at rekrutteringsindeksen ikke er god eller at naturlig dødelighet, som ikke er tatt med i modellen, kan variere. Beregningene er i år gjort ut fra samme scenarium som i fjor der det historiske fiskepresset som ga stort uttak (F%=0.5) ble valgt. Dette ble begrunnet med at alle scenariene gir stort sett det samme relative bildet men scenariet med stort historisk uttak (1988 – 1997) gir best tilpassing til rekruttering og CPUE indeks og dette er brukt de sju siste årene. Tabell 2 viser modellens framskrivning av bestanden fram til år 2012 under denne historiske forutsetning, men med forskjellige opsjoner for fiskedødelighet (F%) i fremskrivingsperioden. Tabellen viser at dersom det fiskes omtrent på samme nivå som i 2009, så vil bestanden holde seg stabil. Dette gir en moderat beskatning på ca 400 tonn.

Tabell 2. Ett års fremskriving av fiskbar rognmengde i bestanden ved ulike høstingsstrategier.

2009	Bestand 1/1	F%	Fangst		
Moderat uttak	1319	0.3	415		
Opsjon	Bestand 1/1 2010 tonn rogn	Fangst i 2010 F%	tonn rogn	Bestand 1/1 2011 tonn rogn	Endring
Lite uttak	1328	0.1	133	1657	25 %
Moderat-lite uttak	1328	0.2	266	1524	15 %
Moderat uttak	1328	0.3	399	1391	5 %
Stort uttak	1328	0.5	664	1126	-15 %
Meget stort uttak	1328	0.7	930	860	-35 %

Anbefaling for fisket i 2010

Det er ønskelig å holde den totale fangsten på et moderat nivå og dette skulle tilsi en fangst på ca 400 tonn rå rogn. I de siste års fiske tar mer enn 50% av fartøyene over 1500kg rogn og med dagens fangstbilde mener Havforskningsinstituttet at antall deltagende fartøy bør begrenses til ca 300 for å holde fangsten på 400t.

Det understrekes at rekrutteringen til gytebestanden av rognkjeks for det meste er ukjent, men det synes klart at bestanden i de seinere år er lavere enn tidlig i perioden og at dette er påvirket av naturlige variasjoner i rekruttering. Den lave rekrutteringen i de seinere år gir likevel en stabil bestand, og dette nivået på rekrutteringen ventes å kunne fortsette dersom de overordnede antagelsene om sammenhengen mellom gytebestand og rekruttering er riktige. En alternativ antagelse om konstant rekruttering vil ikke endre dagens bilde av en stabil bestand.

Havforskningsinstituttet anbefaler derfor et moderat uttak fra bestanden på ca 400 tonn rogn. Videre anbefales det å iverksettes reguleringsiltak som sikrer at antall deltagende fartøy begrenses til ca 300, basert på dagens fiskemønster, noe som vil bidra til et moderat uttak fra bestanden.

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovndna +47 78 47 40 00
Telefákxa +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÁR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet sak 16/2009 - Regulering av fiske etter rognkjekse i Nordland, Troms og Finnmark i 2010

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskerne i samiske områder ytterligere forverret forhold i bevaring og utvikling av sitt språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Sametinget ønsker at dette fisket blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter)*
- *Båtkvoten for 2010 blir satt til 2 500 kg rogn*
- *Det innføres en ungdomskvote på 600 kg rogn per person*

Bakgrunn

Sametinget ønsker at fiske etter rognkjekse blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter).

Rognkvoten for 2010 settes til 2 500 kg per fartøy.

For å øke rekrutteringen av unge personer til fiskeryrket, går Sametingets inn for å innføre et en ordning hvor ungdommer (alder 14 – 23 år) får mulighet til å fiske etter rognkjekse. Kvoten for dette fisket settes til 600 kg rognkjeksrogn per person.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

NOTAT

Saksnummer: 08/19774	Fra: Kathrine Kannelønning
Dato: 18.12.2008	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 46803184
	E-post: kathrine.kannelønning@fiskeridir.no

TIL:

Lisbeth Plassa

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2009 2010

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2009 ble behandlet som sak 16/2009 under Reguleringsmøtet avholdt 26. og 27. november 2009.

Fiskeridirektoratet viderefører reguleringsopplegget for 2009, med unntak av en økning av maksimalkvoten per fartøy. Når det gjelder innspill om gjenåpning av ungdomsfiskeordning for rognkjeks så vises det til at denne kompetansen tilligger Fiskeri- og kystdepartementet.

Reguleringsmøtets behandling

Innspill fra Sametinget og Bivdi vedrørende begrensning i størrelsen på fartøy som får delta i dette fiskeriet ble henvist til egen høring til deltakerforskriften for 2010.

Med støtte fra Sametinget forslø Fiskeridirektøren i Reguleringsmøtet at maksimalkvoten skal fastsettes til 2 500 kilo utilvirket rognkjeksrogn i 2010.

Norges Fiskarlag anmodet i møtet om en maksimalkvote på 3 000 kg utilvirket rognkjeksrogn, mens Norges Kystfiskarlag støttet Fiskeridirektørens forslag.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag til videreføring av fangstperiode og fritidsfiske.

Sametinget hadde til Reguleringsmøtet foreslag om at ungdomsfiskeordning for rognkjeksfiske gjeninnføres i 2010. Fiskeridirektøren ba derfor om Reguleringsmøtet innspill om innføring av ungdomskvote øst for 26°Ø i 2010. Dersom det skal åpnes for ungdomsfiskeordning for rognkjeks anser Fiskeridirektøren på bakgrunn av de ulike stoppdatoene for rognkjeksfiske det kun aktuelt i området øst for 26°Ø der fisket stoppes 5. juli. Sametinget sluttet seg i møtet til at ordningen kun skal gjelde øst for 26°Ø.

Det fremkom forøvrig ikke kommentarer til forslagene i saksdokumentet under Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget til Reguleringsmøtet og har besluttet at maksimalkvoten settes til 2 500 kilo per fartøy.

Kompetansen til å åpne for ungdomsfiskeordning for rognkjeksfiske tilligger Fiskeri- og kystdepartementet, jf forskrift om adgang for ungdom til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2009 (ungdomsfiskeordningen). Fiskeridirektoratet vil på denne bakgrunn oversende anmodningen fra Sametinget til departementet for avgjørelse.

Fiskeridirektøren viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene fremlagt til Reguleringsmøtet og fastsettes følgende:

Forskrift om regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2010

Fiskeridirektoratet har den 18. desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 11, 12, 16 og 42, jf forskrift om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter for fiske av 16. oktober 2001, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 2 Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som fyller vilkårene i kapittel 2 romertall X i forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 kan fiske og lande et kvantum rognkjeks tilsvarende 2 500 kilo utilvirket rognkjeksrogn.

Ved landing av selvtilvirket rogn er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 kg tilvirket rogn avregnes som 1,2 kg av kvoten.

§ 3 Fangstperiode

Det er forbudt å drive fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø etter 20. juni.

Det er forbudt å drive fiske etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø etter 5. juli.

Grensen ved 26°Ø trekkes slik at den samsvarer med statistikkområde 03.

§ 4 Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommende eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter andre og tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 5 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av et annet fartøy.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 60, 61, 62 og 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

Sak 17/2009

Regulering av fisket etter breiflabb og
kveite i 2010

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE I 2010

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2010 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av årets regulering.

Fiskeridirektøren foreslår å harmonisere fredningstiden for breiflabb med kveitefredningen i området mellom 63°N og 64°N. Fiskeridirektøren foreslår videre at bifangstregelen for breiflabb ved fiske med trål eller snurrevad endres fra 25 % til 20 %.

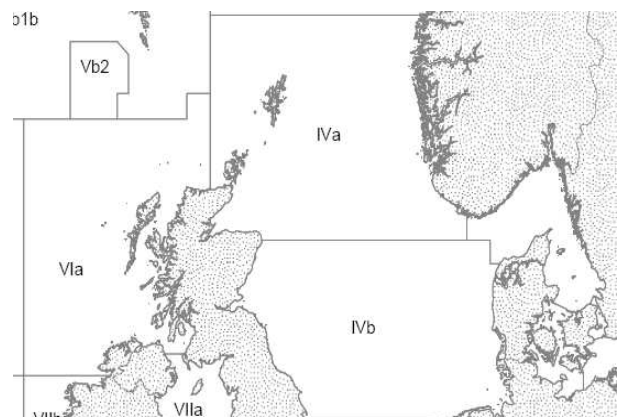
Fiskeridirektøren foreslår at det innføres krav om røkting annen hver dag ved fiske etter kveite med garn. I tillegg foreslås det innført krav om rapportering til Kystvakten ved setting og opphaling av garn.

Fiskeridirektøren foreslår også å øke minstemålet for kveite fra 60 cm til 80 cm.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR BREIFLABB

2.1 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA ICES

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak. Breiflabb innenfor de omtalte områdene blir vurdert å tilhøre samme bestand. Bestandens tilstand er ukjent, ettersom den tilgjengelige informasjonen ikke er tilstrekkelig til å vurdere gytebestanden eller fiskedødeligheten i forhold til risiko. Totale landinger i de omtalte områdene nådde en topp i 1996 med 35.000 tonn, og var rundt 16.000 tonn i 2008.

I år har ICES ikke funnet grunnlag til å forandre sin oppfatning om breiflabbestanden. Rådet for 2010 er derfor det samme som rådet for 2009. ICES anbefaler at innsatsen i dette fisket ikke økes, og at fisket må følges opp med bindende programmer for innsamling av fangst- og innsatsdata på både målart og bifangst. En rekke faktorer gjorde det umulig å foreta en

analytisk bestandsvurdering. Modellen som har vært brukt for breiflabb, krever pålitelige fangst-ved-lengde data, innsatsdata og en toktindeks. Det er identifisert problemer ved alle de tre datakildene. Kilder i europeisk fiskerinæring antyder at det har foregått og fortsatt foregår betydelig feilrapportering og utkast, noe som har ført til upålitelige landingsdata og lengdefordelinger.

Beskatningsmønsteret bør forbedres for å redusere fangsten av yngel og ungfisk. Det er kun det norske garnfisket som er rettet mot større fisk, mens øvrig fiske foregår hovedsakelig på den umodne delen av bestanden. Forvaltningen av denne bestanden må sikre at nok fisk overlever til gytemoden størrelse.

ICES har prøvd å bruke fangst-per-tråltid (CPUE) som indikator på bestanden og konkluderer, på bakgrunn av dette, med at bestanden ikke er nedadgående.

2.2 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

Havforskningsinstituttet støtter anbefalingen fra ICES, men er noe reservert i forhold til bruk av CPUE data til å si noe om bestandsutviklingen. Så lenge CPUE benyttes som indikator på bestanden er det avgjørende at man vet hvor stor innsats det er i fisket, samt effektivitetsutviklingen i flåten både i nåtid og i et historisk perspektiv.

Det er særlig viktig å begrense fangst og utkast av yngel og ungfisk i fisket på denne bestanden både i Nordsjøen og vest av Skottland. Det gjøres i dag for lite for å begrense dette. Havforskningsinstituttet ser ingen biologiske grunner til at trål og snurrevad skal slippe å forholde seg til et minstemål for breiflabb på 60cm. Det gir for liten effekt at det bare er garnfisket som blir pålagt å håndheve et slikt nødvendig minstemål. For norske fartøy er det i dag ved fiske med konsumtrål eller snurrevad tillatt å ha inntil 25 % bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord. Ved fiske med reketral er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av breiflabb regnet i vekt per uke.

På grunn av svært stor innblanding av undermåls breiflabb i trålfisket mener instituttet at målsetningen må være å få redusert tillatt bifangst av breiflabb ved fiske med konsumtrål eller snurrevad til det samme som for reketral. Havforskningsinstituttet foreslår at denne reduksjon gjennomføres så raskt som mulig, med en første reduksjon av tillatt bifangst hvor den settes til 20 % i 2010. Dette bør gjøres gjeldende for alle trål- og snurrevadfartøy i Norges økonomiske sone, både norske og utenlandske. Havforskningsinstituttet mener også at utenlandske fartøys adgang til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone bør reduseres, ettersom dette fisket trolig står for det største uttaket av breiflabb målt i antall. En slik reduksjon vil ha stor effekt på bestanden.

Analyser gjort ved Havforskningsinstituttet indikerer at beskatningsmønsteret i et direkte breiflabbfiske med 360mm garn gir et utbytte per rekrutt som ligger omtrent dobbelt så høyt som ved det nåværende beskatningsmønsteret man har totalt for den delte bestanden (EU – Norge) sør for Stad. Bifangsten av breiflabb tatt med andre redskaper enn 360mm garn bør derfor begrenses så mye som mulig. Samtidig indikerer beregninger at det er ingen gevinst ved å øke innsatsen i det norske garnfisket langs kysten, tvert i mot. Dagens regelverk med 360mm maskestørrelse i garn, maksimum 500 garn per fartøy, røkting annenhver dag og fredning nord for Stad, må derfor i det minste overholdes.

3 UTVIKLINGEN I FISKET ETTER BREIFLABB

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket de siste årene. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen. I denne sammenheng må det nevnes at fredningen i perioden fra 2004 til 2009 bare har vært nord for 62°N.

Tabell 1: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i årene 1999-2009¹

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1	178	147	456	192	176	310	148	268	239	239	199
2	176	191	387	158	134	243	166	243	250	161	201
3	216	195	350	141	80	171	143	182	144	115	128
4	223	214	288	217	71	141	139	126	101	134	132
5	292	438	474	208	103	181	200	209	205	295	261
6	337	404	442	264	443	483	375	502	595	573	630
7	424	563	523	368	565	517	479	535	739	672	549
8	463	553	479	408	456	523	545	788	861	718	664
9	325	484	686	446	427	491	416	962	818	873	688
10	312	460	552	371	399	547	397	931	778	568	757
11	169	421	221	246	341	315	374	449	515	398	5
12	123	287	139	166	191	148	278	227	228	289	
Total:	3.239	4.357	4.996	3.185	3.386	4.070	3.660	5.422	5.474	5.034	4.214

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb nord for 62°N hvor garnfisket etter breiflabb i det vesentligste utøves. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen

¹ Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2008

Tabell 2: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb nord for 62 N i årene 1999-2009²

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1	99	69	355	108	115	225	94	190	185	173	128
2	70	97	293	94	75	150	85	156	182	107	121
3	110	89	215	80	30	68	59	92	67	57	51
4	114	114	187	117	24	34	41	47	27	38	28
5	178	316	338	112	45	71	91	108	128	182	151
6	194	278	288	126	298	353	268	388	487	469	515
7	231	383	345	176	408	389	375	418	606	537	436
8	239	355	341	264	343	405	447	637	735	604	566
9	170	344	523	330	340	399	358	834	725	776	607
10	168	339	445	284	318	474	325	815	697	515	705
11	90	334	147	189	277	245	303	390	455	328	5
12	70	234	75	122	134	94	205	183	172	219	
Total:	1.732	2.952	3.553	2.000	2.406	2.907	2.651	4.257	4.467	4.005	3.313

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb i Nordsjøen. Fredningsperioden for garnfisket i 2003 er uthevet. Etter 2003 har en ikke hatt garnfredning sør for 62°N.

Tabell 3: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i Nordsjøen i årene 1999-2009³

Måned	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1	70	68	90	71	55	80	49	73	47	59	62
2	89	78	84	57	51	89	72	82	61	51	72
3	90	92	127	53	46	96	80	86	66	54	73
4	87	87	90	87	42	98	88	73	64	87	93
5	95	101	125	78	49	98	102	87	67	100	100
6	115	100	133	100	108	115	96	92	84	85	96
7	149	140	141	130	102	108	87	87	111	103	86
8	172	165	102	107	81	89	75	126	101	79	76
9	128	126	130	90	71	74	48	111	74	90	67
10	130	110	90	73	69	65	64	106	77	46	46
11	67	79	61	50	57	62	65	54	55	61	
12	45	45	54	41	51	48	69	41	51	59	
Total:	1.236	1.191	1.228	938	782	1.022	895	1.017	858	874	771

Tabellen under viser utenlandske fartøys fangst av breiflabb etter fiske i Norges økonomiske sone i Nordsjøen, hvorav danske trålfartøy har tatt mesteparten. EU fartøy har tidligere fisket

² Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

³ Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

breiflabb under en samlekvote, men denne arten ble skilt ut med egne kvoter i kvoteavtalen mellom Norge og EU fra og med 2005.

Tabell 4: Utenlandsk fangst (tonn) i Norges økonomiske sone i Nordsjøen årene 1996-2009⁴

Nordsjøen	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kvote	-	-	-	-	-	-	-
EU	1.238	1.311	1.215	1.541	1.720	1.925	1.720
Andre	-	2	4	4	18	25	11
Total:	1.238	1.313	1.219	1.545	1.738	1.950	1.731
Nordsjøen	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Kvote	-	-	1.800	1.750	1.650	1.610	1.550
EU	1.643	1.730	1.691	1.462	1.423	1.437	1.265
Andre	2	11	19	-	3	1	-
Total:	1.645	1.741	1.710	1.467	1.426	1.438	1.265

4 EVALUERING AV REGULERINGSTILTAK

På bakgrunn av behandling i Reguleringsmøte høsten 2008 og etter forespørsel fra Norges Fiskarlag ble det 29. april 2009 avholdt et møte for å evaluere følgende reguleringstiltak i fisket etter breiflabb:

- Minstemål på 60 cm
- Maskevidde 360 mm.
- Røkting av garn annenhver dag.
- Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.
- Fredningstid
- Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket, tap av garn og funn av tapte garn.

4.1 BESTANDENS BIOLOGI

Havforskningsinstituttet informerte om at det i 2010 vil gjennomføres en benchmarking i regi av ICES hvor all tilgjengelig informasjon om bestanden vil gjennomgås. Dette vil gi bedre forutsetninger for å gjennomføre bestandsvurdering. Tilgjengelig data tilsier at hunnfisken gyter første gang i 7-8 års alderen eller når den er omtrent 90cm. Hannfisken er kjønnsmoden ved størrelser rundt 60cm.

⁴ Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

4.2 MINSTEMÅL

Det var enighet under møtet om at gjeldende minstemål på 60cm i fisket etter breiflabb med garn ikke var til hinder for utøvelsen av fisket, og at det er god sammenheng mellom gjeldende maskevidde og minstemål.

4.3 MASKEVIDDE

Under møtet ble det diskutert hvorvidt det er hensiktmessig å fiske den største fisken. Representanter fra Norges Fiskarlag (NF) var av den oppfatning at mindre maskevidde ville redusere uttaket av stor breiflabb og at dette ville gi en positiv utvikling for bestanden. Havforskningsinstituttet (HI) var av den oppfatning at et slikt fiske vil medføre økt uttak av umoden hunnfisk og at det er best å vente til fisken har fått tatt ut vekstpotensialet og at den har blitt gytemoden, det vil si at dagens maskevidde bør beholdes. Kystfiskarlaget (KL) var av den oppfatning at en reduksjon i maskevidde ville medføre et fiske på mindre fisk og at dette bare ville gi en kortvarig gevinst. Det ble ikke konkludert med hvorvidt reduksjon av maskevidde ville være hensiktmessig. Fiskeridirektoratet var derfor av den oppfatning at det ikke var grunnlag for å redusere minste tillatte maskevidde i fisket etter breiflabb.

Det var enighet under møtet om at det var viktig å fokusere på uttaket av breiflabb i trålfisket i Nordsjøen, ettersom det i dette fisket tas ut store mengder yngel og småfisk.

4.4 RØKTING AV GARN

Under møtet ble det diskutert hvilken røktingsfrekvens som er mest formålstjenlig i fisket etter breiflabb. Det var enighet om at dette var svært avhengig av blant annet årstid, plassering, dybde, temperatur og andre forhold i sjøen, og at det derfor er vanskelig å avgjøre hvor ofte et breiflabbgarn bør røktes. HI la likevel til grunn at en gjennomsnittlig økt røktingstid fra to til tre dager vil medføre redusert kvalitet på fangstene og økt risiko for vrakfisk. NF bemerket at dette ville være selvregulerende ettersom fiskerne ønsker å leve av fangstene. Fiskeridirektoratet var av den oppfatning at dersom regelen skal endres må dette baseres på undersøkelser som tilsier at kvaliteten på fisken ikke reduseres ved lenger røkting, og at risikoen for vrakfisk ikke økes. Fiskeridirektoratet bemerket at det på nåværende tidspunkt ikke eksisterer data som tilsier at dette er tilfellet. Norges Fiskarlag ønsker at denne regelen vurderes.

4.5 BEGRENSNING AV TILLATT GARNMENGDE

NF var opptatt av at det burde gjøres en differensiering av tillatt garnmengde i henhold til fartøyenes størrelse, men det ble samtidig lagt til grunn at det var sammenheng mellom antall tillatte garn og krav om røkting annenhver dag. Det var enighet om at det ikke kunne gjøres en kobling mellom antall fiskere om bord og tillatt garnmengde.

4.6 FREDNINGSTID

Fiskeridirektoratet viste til at spørsmålet om fredningstid for fiske etter breiflabb har blitt behandlet i Reguleringsmøte høsten 2006, 2007 og 2008, og at det derfor ikke var grunnlag for å gjenåpne spørsmålet allerede nå. NF stilte spørsmål om hvorvidt det er rimelig at breiflabb blir fredet for å beskytte en annen bestand (les: kveite). Fiskeridirektoratet bemerket at det er svært vanlig at reguleringstiltak blir innført i fiskerier for å beskytte andre arter. NF bemerket også de forskjellige fredningsregimene nord og sør for 62°N.

4.7 RAPPORTERING

Kystvakten informerte om sine erfaringer med rapporteringsplikten i fisket etter kveite og breiflabb med garn, og understrekte behovet for å gjøre de nye rapporteringskravene for breiflabbfisket sør for 62°N bedre kjent blant fiskerne.

4.8 KONKLUSJON

Det ble konkludert med at evalueringen av reguleringstiltakene hadde vært nyttig og at dette burde gjøres med jevne mellomrom. Det ble lagt til grunn at det i løpet av 2010 vil ligge til rette for å regulere bestanden på et bedre datagrunnlag, men samtidig ble behovet for ytterligere forskning på bestanden understreket. De viktigste punktene for NF var at spørsmålet om røktingsfrekvens og fredningstid blir tatt opp til ny vurdering.

5 FORSLAG TIL REGULERINGER FOR 2010

På bakgrunn av tilgjengelig rådgivning og fangststatistikk er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at breiflabb som bestand må forvaltes ut fra en føre-var tilnærming. Videre er det viktig å få på plass et balansert forvaltningsopplegg som omfatter alle redskapstyper.

Breiflabb fiskes direkte av norske fiskere med stormaskede garn (360mm), mens utenlandske fartøy fisker med trål med en maskevidde på 120mm. I tillegg forekommer breiflabb som bifangst i nær sagt alle typer fiskerier.

5.1 FISKE MED GARN

Fiskeridirektoratet støtter Havforskningsinstituttets vurdering om at en reduksjon i innsatsen i det norske garnfisket trolig ville bidratt til økt lønnsomhet i det norske garnfisket. Etter flere år med skjerpede reguleringer vil Fiskeridirektøren i 2010 prioritere kontroll og oppfølging av allerede iverksatte reguleringer. Slik kontroll vil særlig rettes mot følgende reguleringer:

- *Minstemål på 60cm*
- *Maskevidde 360mm.*
- *Røkting av garn annenhver dag.*
- *Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.*
- *Fredningstid*

- Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket, tap av garn og funn av tapte garn.

Det er i dag forbudt å fiske etter breiflabb med garn nord for 64°N fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62°N og 64°N er det forbudt å fiske breiflabb med garn fra og med 1. mars til og med 20. mai. Videre er det forbud mot fiske etter kveite med andre redskap enn krok nord for 62°N fra og med 20. desember til og med 31. mars. Av tabellen nedenfor fremgår fredningsperiodene som røde felter, mens de gule feltene angir overlappende perioder hvor det ikke er fastsatt fredningstid.

Tabell 5: Forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 34

	Desember	Januar	Februar	Mars	April	Mai
Breiflabb mellom 62°N - 64°N						20.mai
Breiflabb nord for 64°N	20.des					20.mai
Kveite nord for 62°N	20.des					

Adgangen til å fiske etter breiflabb i vesentlige deler av fredningstiden for kveite, medfører at det forekommer et uregistrert, eventuelt registrert som krokfanget, uttak av kveite i fredningstiden. Dette kan for eksempel skje ved at det benyttes monofilgarn i fisket etter breiflabb. Det er forbud mot å bruke slike garn i fisket etter kveite.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at harmonisering av fredningstiden på breiflabb og kveite vil bidra til å redusere det uregistrerte uttaket. De siste årene har fredningstiden på breiflabb og kveite gradvis blitt harmonisert. Fiskeridirektoratet anbefaler at denne prosessen videreføres ved at skille i fredningstiden for breiflabb blir flyttet fra 64°N til 63°N for å redusere uregistrert uttak av kveite i fredningstiden.

Dette innebærer at det vil være forbud mot å fiske breiflabb med garn nord for 63°N fra og med 20. desember til og med 20. mai, som igjen vil bidra til å redusere uregistrert uttak av kveite og dermed verne kveitebestanden.

Tabell 6: Fangst (tonn) av breiflabb av norske fiskere som fisker med garn i området mellom 63°N og 64°N fra 2005 til 2009⁵

Leveringsmåned	2005	2006	2007	2008	2009
1	18	62	69	55	39
2	13	41	42	29	28
3	5	10	7	4	4
4	6	4	3	6	4
5	34	34	46	63	44
6	100	122	188	159	160
7	139	139	174	152	125
8	121	176	164	131	102
9	68	198	137	149	58
10	58	195	113	105	61
11	50	65	47	49	1
12	59	46	33	41	
Totalt	669	1.092	1.022	943	626

Tabellen over viser fangsttall ved fiske etter breiflabb med garn mellom 63°N og 64°N fra 2005 til 2009. Uthevede områder angir måneder som helt eller delvis vil bli påvirket av ovenfor nevnte endring. Tabellen viser at det foregår et marginalt fiske etter breiflabb med garn i perioden og området Fiskeridirektoratet ønsker å frede. Fiskeridirektøren finner derfor at hensynet til å beskytte en kveitebestand i positiv utvikling veier såpass tungt i forhold til garnfisket etter breiflabb i området at fredningstiden blir foreslått endret.

Sametinget foreslår følgende:

”Fredningsperiode for fiske med garn etter kveite og breiflabb settes fra 20. januar til 30. mai.”

Fiskeridirektoratet slutter seg ikke til Sametingets forslag.

Fiskeridirektøren foreslår å utvide område for forbud mot fiske etter breiflabb med garn fra og med 20. desember til og med 20. mai til mellom 63°N og 67°N.

⁵ Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

5.2 FISKE MED TRÅL OG SNURREVAD

På bakgrunn av ICES og Havforskningsinstituttets vurdering av breiflabbestanden i Nordsjøen legger Fiskeridirektoratet til grunn at bestanden bør forvaltes ut fra et føre-var perspektiv.

Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at trål- og snurrevadfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålredskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under minstemålet på 60cm.

I tillegg til å utvikle redskaper som selekterer både etter art og størrelse er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at en harmonisert bifangstregel for alle trålfartøy, inkludert EU fartøy, kan ha en viss regulerende effekt i forhold til dagens beskatningsmønster.

Fiskeridirektoratet foreslår at det fokuseres på tiltak som kan begrense en ekspansjon av trålfisket etter breiflabb i Norges økonomiske sone.

Ved vurdering av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb må en ta hensyn til det etablerte trålfisket som utøves i Norges økonomiske sone. I årene før 2005 ekspanderte EUs trålfiske under den såkalte "others" kvoten i kvoteavtalen mellom Norge og EU. Et mindre antall norske fartøy har utviklet et fiskeri etter samme mønster, men bestandssituasjonen for flere arter i Nordsjøen og Skagerrak er i så dårlig forfatning at flere fartøy innenfor industritrål- eller nordsjøtrålgruppene kan være interessert i å vurdere trålfisket etter breiflabb som et driftsalternativ.

EU-fartøy har siden breiflabb ble skilt ut med en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU fått gradvis redusert sin mulighet til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Dette innebærer at det er satt et tak for hvor mye fartøy fra disse landene kan fiske i Norges økonomiske sone. På grunn av utkast av yngel og småfisk, samt feilrapportering er det imidlertid vanskelig å anslå det totale uttaket eller fiskedødeligheten i dette fiskeriet. Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng til at Kystvaktens inspeksjoner indikerer at omtrent halvparten av all breiflabb som fiskes med trål er under minstemålet som gjelder i det norske garnfisket (60cm), samt at sammenligninger mellom fangstsammensetningen i individuelle trålfangster og fangsten ombord indikerer utkast av all yngel og ungfisk under en viss størrelse (35-40cm).

Nivået på EUs kvote av breiflabb i Norges økonomiske sone i 2010 blir bestemt i forbindelse med årets kvoteforhandlinger mellom Norge og EU. Fiskeridirektoratet mener det er positivt at det nå er satt et tak for EU flåtens fiske i Norges økonomiske sone, men vil understreke at det samlede trålfisket av breiflabb må ned på et vesentlig lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og ungfisk, samt hindre ekspansjon av fisket. Kvoten til EU i Norges økonomiske sone bør derfor søkes redusert.

Fiskeridirektøren legger til grunn at prinsippet om forbud mot direkte trålfiske etter breiflabb for norske fartøy skal videreføres.

Dersom en skal lykkes med å hindre ytterligere ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb er det Fiskeridirektoratets oppfatning at bifangstregelen må være så streng at den ikke oppmuntrer til et økt trålfiske etter breiflabb. Fiskeridirektoratet anser at dagens bifangstregel på 25 % ved fiske med konsumtrål har liten eller ingen regulerende effekt. Det vil si at dagens bifangstprosent er så høy at trålfartøy ikke må endre fiskemønster for å unngå breiflabb. Dagens bifangstprosent fungerer heller ikke som insentiv for næringen til å utvikle selektive trålredskap.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at en bifangstprosent på 10 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er i samsvar med dagens målsetning om å hindre ekspansjon i trålfisket etter breiflabb. Fiskeridirektoratet anbefaler derfor at bifangstprosenten ved fiske med stormasket trål eller snurrevad som et første steg reduseres til 20 %. Det vises til at det er et lite antall fartøy, som i løpet av sesongen har mer bifangst av breiflabb enn 20 % i de totale landingene. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at et slikt første steg ikke vil ha uoverkommelige ringvirkninger for næringen. Vern av yngel og småfisk bør tillegges avgjørende vekt i denne vurderingen.

Fiskeridirektøren foreslår å endre bifangstregelen for breiflabb for norske fartøy som fisker med trål og snurrevad fra 25 % til 20 %.

I henhold til § 37 (8) i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen av 22. desember 2004 er det tillatt å ha inntil 0,5 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men maksimalt 500 kg per tur ved fiske med småmasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av denne regelen.

6 REGULERING AV FISKET ETTER KVEITE

6.1 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

6.1.1 Status og råd

Bestandens størrelse og utbredelse beregnes på grunnlag av tilgjengelig fangststatistikk. Fangststatistikken viser at kveite fiskes over store deler av Nord-Atlanteren, men bestandens størrelse er lav.

ICES gir ikke råd for denne bestanden. Det blir også gjort lite både nasjonalt og internasjonalt for å skaffe til veie fiskeriuavhengige data for å bedre kunnskap om bestandsdynamikken. Havforskningsinstituttet har ikke gjennomført egne tokt rettet mot denne arten, men det blir fanget kveite på de ordinære toktene.

Landingstall viser at de totale fangstene nord for 62°N har økt betydelig de siste 10 årene, mens fangstene i sør for 62°N har holdt et lavt nivå i samme periode.⁶ Fangstene nord for 62°N fordeler seg ganske likt mellom garn og line, mens fangstredskapene sør for 62°N er mer variable. De senere år har trålfangstene gått noe opp, mens linefanget kveite nesten har forsvunnet.

Havforskningsinstituttets kysttokt som har gått om høsten hvert år siden 1995, kan gi en indikasjon på utviklingen til den yngre del av bestanden. Tendensen i denne tidsserien tilsier at det har vært en økning av forekomstene, både i utbredelse og antall. Fangstene består i hovedsak av ungfisk (45-60cm). Dersom minstemålsbestemmelsene overholdes kan dette medføre en økt kveitebestand.

6.1.2 Fiskeri

Fiske etter kveite er ikke kvoteregulert og fangst av kveite forekommer stort sett som bifangst i direktefiske etter andre arter. Tidligere brukte man egne kveitegarn i fisket etter kveite, men i dag har flere og flere tatt i bruk breiflabbgarn i dette fisket. Dette redskapet er ikke tilpasset fisket etter kveite og medfører derfor et uheldig beskatningsmønster.

Det er foruroligende at fangstene sør for 62°N har vært lave de siste årene. Dette kan tyde på at bestanden i dette området kan være faretruende lav, og selv om bestanden nord for 62°N vokser kan det ikke forventes at bestanden i sør vil øke tilsvarende. Dette skyldes at det trolig finnes mange stedegne populasjoner som år etter år vender tilbake til sine gamle gytefelt. Merkeforsøk indikerer imidlertid at økt tetthet kan gi økt vandring. Det vises til at kveite merket på Senja er gjenfanget ett år senere utenfor Bergen.

⁶ Artikkel om kveite i Havforskningsinstituttets Kyst- og havbruksrapport 2008

6.1.3 Forskning

Kveiten er svært følsom for beskatning, på grunn av høy alder, sen kjønnsmodning og ansamling i gytegroper. Effektive tiltak for å sikre at bestanden kommer opp på et bærekraftig nivå igjen, krever derfor detaljert kunnskap om blant annet bestandens utbredelse, vandringsmønster og gyteadferd.

Havforskningsinstituttet har derfor satt i gang et pilotprosjekt der all kveite som fås på rutinetokt langs kysten merkes. I tillegg har noen fiskere sagt seg villig til å merke og sette ut all undermåls kveite (<60cm). Forhåpentligvis kan merking av enkeltindivider bidra til større kunnskap om bestanden.

Merking av kveite med såkalte satellitt-merker⁷ har vist at kveiten går veldig dypt i gyteperioden, fra 600 meter og ned til dyp større enn 1000 meter, hvor den oppholder seg flere uker i strekk. Fra mars til juli er kveiten på fødevandring, som medfører at fisken søker opp til den delen av vannsøylen der den kan finne mat. I denne perioden vil kveiten være ekstra tilgjengelig i et garnfiske i den delen av vannsøylen hvor garn vanligvis blir satt ut.

I tillegg foretas innsamling av genetisk materiale av fisk som merkes. Dette for å undersøke om kveita vandrer tilbake til samme fjord som den ble født i eller om det skjer genetisk utveksling mellom fjordene langs kysten.

I tillegg til dette har Havforskningsinstituttet i notatet "Kveite i norske farvann: Status og utfordringer for forvaltning og forskning" av 20. april 2009 svart på en del spørsmål fra Fiskeri- og kystdepartementet om blant annet turistfiske etter kveite og minstemål.

Når det gjelder turistfiske har Havforskningsinstituttet utviklet en metodikk som kan gi representative estimater for deler av turistfisket. På bakgrunn av det foreliggende pilotprosjektet er det imidlertid ikke mulig å estimere totale fangster av kveite tatt av alle fisketurister langs kysten. Etter at hovedundersøkelsen er utført kan man identifisere andelen av turister som har fisket etter kveite.

Når det gjelder minstemål er Havforskningsinstituttet på bakgrunn av nyere kunnskap om kveitebestanden i norske farvann av den oppfatning at dagens minstemål kan være satt noe for lavt. Ved et minstemål på 60 cm vil lite av hunnene bli stor nok til å gyte, mens en noe større andel av hannene vil ha denne muligheten. Dette vil naturligvis også ha sammenheng med det totale fiskepresset på bestanden. I en gjenoppbyggingsfase er det en klar fordel om mer fisk (og da spesielt hunner) når å bli gytemodne og det er viktig at bestanden innbefatter en god andel med store hunner. Større fisk har større gytepotensiale (flere egg og ofte høyere overlevelse av egg og larver) enn spesielt førstegangsgytere. I norske farvann har atlantisk kveite omtrent samme gjennomsnittslengde ved kjønnsmodning som utenfor Canada og det

⁷ Registrerer dyp og temperatur hvert andre minutt

vil derfor være naturlig å legge seg på et minstemål som er tilsvarende. Dette vil medføre at det anbefales å øke minstemålet på kveite fra 60 til 80 cm.

6.1.4 Havforskningsinstituttets anbefaling

Foruten minstemål og maskeviddebegrensninger, er fiske av kveite med garn, trål og snurrevad forbudt i tidsrommet 20. desember til 31. mars. Strengt fredningstiltak under gytesesongen, og påbud om bruk av rist i rekefisket nord for 62°N har ført til at bestanden ser ut til å ha tatt seg opp de siste årene.

Havforskningsinstituttet mener at innføring av sorteringsrist i rekefisket har hatt positiv effekt for gjenoppbygging av bestanden i områdene nord for 62°N, og at sorteringsrist derfor bør vurderes innført i alt rekefiske i Nordsjøen og Skagerrak.

Videre er Havforskningsinstituttets oppfatning at det ikke bør være tillatt med et direkte fiske etter kveite sør for 62°N. I tillegg må minstemålsbestemmelsen overholdes av både yrkes-, fritids- og turistfiskere, samt at levedyktig kveite under minstemål må slippes ut igjen.

6.2 REGULERING AV FISKET ETTER KVEITE I 2010

Norske fartøy har hittil i 2009 fisket til sammen 1.035 tonn kveite i norske farvann. Norske fartøys kveitefangster i perioden fra 2005 til 2009 fremgår av tabell 7. I den samme perioden har utenlandske fartøy fisket mellom 150 og 200 tonn nord for 62°N og mellom 40 og 80 tonn sør for 62°N.

Tabell 7. Norske fartøyers fangst av kveite i norske farvann (tonn)⁸

	2005	2006	2007	2008	2009
Nord for 62°N	819	1156	1408	1060	993
Sør for 62°N	22	16	32	47	42
Totalt	841	1172	1415	1575	1035

6.2.1 Forbud mot direkte fiske etter kveite sør for 62°N

Fiskeridirektoratet viser til Havforskningsinstituttets anbefaling om at det ikke bør være tillatt med et direkte fiske etter kveite sør for 62°N. Kveitebestanden anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at et slikt forbud må vurderes.

Fiskeridirektoratet ber om innspill i forhold dette.

⁸ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 3. november 2009.

6.2.2 Bifangst av kveite

I henhold til utøvelsesforskriften § 39 tredje ledd er det tillatt med 1 % bifangst av kveite i fredningsperioden. Bifangsten regnes i rund vekt basert på summen av alle sluttседler eller landingssедler undertegnet i perioden fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Hensikten med denne ordningen er å redusere inndragning av uunngåelig bifangst av kveite i fredningsperioden, ettersom bifangst av kveite kan utgjøre en stor andel av den enkelte fangst. Fiskeridirektoratets erfaringer fra inneværende år er at denne ordningen har fungert bra.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bifangstreguleringen av kveite i 2010.

6.2.3 Fisket etter kveite med garn

Fisket etter kveite med garn er i tillegg regulert med minstemål, maskeviddebegrensninger og fredningstid. Fiskeridirektoratet tror disse reguleringene har bidratt til en positiv utvikling i bestanden, men direktoratet er av den oppfatning at dette ikke er tilstrekkelig for å gi bestanden tilstrekkelig vern for videre positiv utvikling, særlig sett hen til den begrensede kunnskapen vi har om bestandens situasjon.

Kveite er en ettertraktet matfisk, både i forhold til kvalitet og pris. På denne bakgrunn er det viktig at det legges til rette for reguleringstiltak som faktisk kan kontrolleres. Sammenlignbare fiskerier er garnfisket etter breiflabb. I dette fiskeriet har krav om røkting av garn annenhver dag vært en del av reguleringene siden 1995. I 2008 ble det videre stilt krav om at det ved fiske etter breiflabb med garn skal rapportere setting og opphaling av garn til Kystvaksentralen. Rapporteringsplikten har bidratt til at Kystvakten og Fiskeridirektoratets inspektører i langt større grad enn tidligere har hatt mulighet til å kontrollere at røktingskravet og de øvrige reguleringstiltakene faktisk overholdes. Dette vil også gjøre det enklere i forbindelse med garnoppyrdding. Dette er særlig viktig for kveiten ettersom den trolig er relativt stedbunden.

Kravet om røkting annenhver dag i fisket etter breiflabb ble innført fordi en fryktet at bruksmengden per fartøy ville øke, og at avgrensning av garnmengde og ståtid var et virkemiddel for å avgrense innsatsen i fisket. Økt garnmengde ville også gå ut over kvaliteten, samt øke risikoen for utkast. Fiskeridirektoratet ser for seg at dette også vil være tilfelle i fisket etter kveite med garn.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at krav om røkting annenhver dag og rapporteringsplikt bør innføres i fisket etter kveite med garn, sett hen til den gode effekten disse tiltakene har hatt i sammenlignbare fiskerier og behovet for ytterligere vern av bestanden.

Fiskeridirektoratet foreslår på dette grunnlag følgende endringer i forskrift om utøvelse av fisket på sjøen av 22. desember 2004:

§ 28 Krav til røkting av garn andre ledd (endret) skal lyde:

(2) Garn som benyttes i fiske etter breiflabb og kveite skal røktes minst annen hver dag.

§ 30 Rapportering ved fiske etter blåkveite, breiflabb og kveite nord for 62°N (endret) skal lyde:

Fartøy som driver garnfiske etter blåkveite, breiflabb og kveite nord for 62°N og breiflabb og kveite sør for 62°N skal rapportere til Kystvaktsentralen (tlf. 07611) om følgende:

- a) setting av garn, og
- b) opphaling av garn ved avslutning av fisket

6.2.4 Minstemål

Fiskeridirektoratet viser til Havforskningsinstituttets notat "Kveite i norske farvann: Status og utfordringer for forvaltning og forskning" hvor det anbefales at gjeldende minstemål økes fra 60 cm til 80 cm.

Selv om situasjonen for kveitebestanden anses å være forbedret er den fremdeles på et lavt nivå historisk sett. Fiskeridirektoratet deler derfor Havforskningsinstituttets anbefaling om å øke minstemålet på kveite fra 60 cm til 80 cm sett for å bidra til at flere gytemodne kveiter i større grad vokser opp.

Sametinget foreslår følgende:

- Dagens minstemål for kveite nord for 62. breddegrader på 60 cm opprettholdes.
- Minstemålet for kveite sør for 62. breddegrader settes til 80 cm.

Sametinget viser til at bestanden av kveite sør er sterkt redusert og det foreslås derfor en økning av minstemål til 80 cm. Bestanden av kveite i nord er på et akseptabelt nivå og det foreslås derfor en videreføring av dagens minstemål på 60 cm.

Fiskeridirektoratet slutter seg ikke til Sametingets forslag.

Fiskeridirektoratet foreslår at minstemålet for kveite økes fra 60 cm til 80 cm.

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovdna +47 78 47 40 00
Telefákša +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÅR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet Sak 17/2009 - Regulering av fiske etter breiflabb og kveite i 2010

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskerne i samiske områder ytterligere forverret forhold i bevaring og utvikling av sitt språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill Sametinget har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Fredningsperiode for fiske med garn etter kveite og breiflabb settes fra 20. januar til 30. mai.*
- *Dagens minstemål for kveite nord for 62. breddegrader på 60 cm opprettholdes.*
- *Minstemålet for kveite sør for 62. breddegrader settes til 80 cm.*

Begrunnelse

Fiske etter kveite har vært et viktig fiske i sjøsamiske områder når det gjelder å bevare og utvikle kultur og næring. I forbindelse med et stort direkte fiske, kombinert med stor bifangst i rekefiske i fjordene nordpå i 1960 – 80 årene, ble kveitebestanden sterkt redusert.

Etter et sterkt begrenset fiske med rekefiske i fjordene og en begrenning av fisketid, rapporteres det nå med stort innslag av småkveite i garn- linefangstene etter torsk samt et godt direktefiske på kveite.

Bivdi har i sin høringsuttalelse i 2008, foreslått å gjeninnføre tidligere fisketid med garn etter kveite nordpå, med fiskestopp den 20. januar.

Sametinget ønsker at lokale fiskebestander som er på et forsvarlig og godt biologisk nivå blir gjort tilgjengelig for de lokale fiskerne, og støtter derfor kravet om gjeninnføring av fredningsdato 20. januar i fisket etter kveite i nord.

Bestanden av kveite sør er sterkt redusert og det foreslås derfor en økning av mistemål til 80 cm. Bestanden av kveite i nord er på et akseptabelt nivå og det foreslås derfor en videreføring av dagens mistemål på 60 cm.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Deres ref:

Vår ref: 2009/302
Arkivnr. 325
Løpenr: 2365/2009

Tromsø 21.04.2009

KVEITE I NORSKE FARVANN

Oversendelse av rapport om atlantisk kveite.

Det vises til deres bestilling fra 27. februar vedrørende kveite, samt til tidligere kontakt med Bernt Bertelsen, der frist for første levering ble utsatt til 20. april. Vedlagt følger en rapport med utredning av de tre spørsmålene som ble stilt vedrørende fangst per enhet innsats, turistfiske etter kveite og endring av minstemål. Jeg gjør spesielt oppmerksom på at vedlagte rapport svarer opp i forhold til både det som opprinnelig hadde tidsfrist 31. mars og det med frist 25. mai.

Vennlig hilsen

Ole Arve Misund
Forskningsdirektør
Sign.

Ole Thomas Albert
Faggrupeleder Dyphavsarter

Kveite i norske farvann Status og utfordringer for forvaltning og forskning

Åge Høines, Otte Bjelland, Kathrine Michalsen, Jon Helge Vølstad, Kristin Helle, Tone Vollen, Kjell Nedreaas og Ole Thomas Albert

Innhold

Innhold	2
1. Bakgrunn	3
Spørsmål 1 vedrørende fangst pr enhet innsats	3
Spørsmål 2 vedrørende turistfiske etter kveite	3
Spørsmål 3 vedrørende minstemål	3
2. Innledning.....	4
3. Utvikling av fangst og bestand.....	5
3.1 Fiskeri	5
3.2 Sluttseddeldata.....	6
3.3 Fangstdagbok fra autolineflåten	7
3.4 Referanseflåten	7
3.5 Turistfiske.....	8
3.6 Fiskeriuavhengige data	9
3.7 Oppsummering av bestandssituasjonen.....	11
4. Betragtninger omkring minstemål.....	12
4.1 Historikk	12
4.2 Biologisk bakgrunn for minstemål.	12
4.3 Kartlegging av miljøgifter	13
5. Kunnskapsmangler og forskningsbehov	13
6. Svar på spørsmålene.....	14
Spørsmål 1 vedrørende fangst pr enhet innsats.....	14
Spørsmål 2 vedrørende turistfiske etter kveite	14
Spørsmål 3 vedrørende minstemål	15
7. Ufullstendig litteraturliste	15

1. Bakgrunn

Kveite, eller atlantisk kveite og hvitkveite som den også kalles for å skille den fra blåkveite, er den største beinfisken i norske farvann og har i alle år hatt en spesiell status i fiskeri og folkeminne. Det er en av de best betalte matfisk og et yndet mål for både yrkes og fritidsfiskere. Som voksen er det en utpreget dyphavs fisk, men den jakter i alle dyp, også helt opp til overflaten. Som mange andre dyphavsarter blir den kjønnsmoden relativt sent, har lav naturlig dødelighet og oppnår derfor høy alder om den ikke blir fisket for hardt. I norske farvann har imidlertid fangstene vært betydelig i tidligere perioder, og på 80 og 90 tallet var landingene langt under 10% av tidligere nivå. Det har derfor vakt allmenn oppmerksomhet at fiskere de senere årene har rapportert om betydelig økt tilgjengelighet av kveite i Nord-Norge.

Blant annet på bakgrunn av antatt forbedret bestandssituasjon, mottok Havforskningsinstituttet 27. februar 2009 en bestilling fra Fiskeri og kystdepartementet vedrørende atlantisk kveite. Følgende spørsmål skulle utredes:

Spørsmål 1 vedrørende fangst pr enhet innsats

For å kunne vurdere behovet for tiltak som sikrer en oppbygging av kveitebestandene, bes det om at Havforskningsinstituttet, i samråd med Fiskeridirektoratet, vurderer hvordan det fremover best kan innhentes fangstdata som kan gi oversikt over utviklingen i fangst pr. enhet innsats i ulike områder. Kan det f.eks. gjennom rapporteringsplikt ved kommersielt direktefiske etter kveite innhentes data som bidrar til en bedre oversikt over bestandenes utvikling?

Spørsmål 2 vedrørende turistfiske etter kveite

Havforskningsinstituttet bes videre vurdere om det foreliggende materialet fra kartleggingen av turistfisket eller annet datamateriale, som kan gi grunnlag for å anslå hvilket uttak av kveite som fiskes av turister, eventuelt vurdere hvilken metodikk som kan være hensiktsmessig å nytte for fremtidig beregning av hvilket kvantum som tas av turistfiskere i ulike områder og perioder. Departementet har i denne sammenheng også sendt en bestilling til Fiskeridirektoratet, jf. vedlagte kopi.

Spørsmål 3 vedrørende minstemål

På Havforskningsinstituttets nettsider opplyses det om atlantisk kveite at hannene blir tidligst kjønnsmodne ved en lengde på ca 70 cm, mens hunnfiskene blir kjønnsmodne ved en lengde på ca 125 cm. Dersom dette er riktig kan det synes som at gjeldene minstemål på 60 cm er relativt lite. Havforskningsinstituttet bes derfor vurdere om det ikke generelt bør søkes å unngå beskatning på umoden fisk, og om minstemålet for kveite bør økes til eksempelvis 70 cm.

Da det har vært lite forskning på kveite i norske farvann de senere år, var det nødvendig å foreta en gjennomgang av tilgjengelige datakilder for å skaffe nødvendig bakgrunn til å besvare disse spørsmålene. Det ble samlet en gruppe bestående av forskere på

Havforskningsinstituttet og saksbehandlere fra Fiskeridirektoratet for å gjennomgå data og kunnskapsnivå på de enkelte områdene. Denne rapporten gir først en gjennomgang av denne bakgrunnsinformasjonen, og avslutter i Kapittel 6 med konkrete svar på de enkelte spørsmålene.

2. Innledning

Kveite er stedbunden og gyter ofte innenfor et svært begrenset område. Når kveita samler seg på gytefeltet i såkalte gytegroper er de et lett bytte for fiskerne. Det finnes flere eksempler på at en garnlenke på tvers av en slik ansamling av kveite kan gjøre uopprettelig skade. For noen år siden fikk en fisker 1200 kilo kveite på 20 garn, mens det i ettertid ikke har vært en kveite å få i dette området. Kjennskap til slike gytegroper er en godt bevart hemmelighet blant fiskerne og går ofte i arv.

Det har lenge vært betraktet som nødvendig med tiltak for å sikre kveitefisket. Før i tiden var det viktig at den første kveita som ble fanget ble forsiktig løsnet fra kroken og sluppet ut igjen. Det skulle sikre god fiskelykke resten av året. I moderne tid ble de første reguleringer i kveitefisket i Norge vedtatt i juli 1937, etter at det i sesongen før ble startet et garnfiske i gytetiden på denne arten. Reguleringstiltakene som ble vedtatt da innbefattet fredning i gytetiden, helgefredning, maskeviddebegrensning og minstemålsbestemmelse.

I dag er kveitefisket regulert med minstemål og maskeviddebegrensninger. I tillegg er det forbudt å drive fiske etter kveite i tidsrommet 20. desember til 31. mars, med unntak for krokredskaper nord for 62°N. Kveite fanges imidlertid også som bifangst i fisket etter breiflabb. Det er i dag forbudt å fiske etter breiflabb med garn nord for 64°N fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62°N og 64°N er det forbudt å fiske breiflabb med garn fra og med 1. mars til og med 20. mai. Tabellen nedenfor summerer opp disse forskriftene. Fredningsperiodene fremgår som blå felter, mens de hvite feltene angir overlappende perioder hvor det ikke er fastsatt fredningstid, og der det kan være behov for harmonisering av tiltak.

	Desember	Januar	Februar	Mars	April	Mai
Breiflabb mellom 62°N - 64°N						20.mai
Breiflabb nord for 64°N	20.des					20.mai
Kveite nord for 62°N	20.des	Tillatt	med	krok		
Kveite sør for 62°N	20.des					
Breiflabb sør for 62°N						

Adgangen til å fiske etter breiflabb i vesentlige deler av fredningstiden for kveite, medfører at det forekommer et uregistrert, eventuelt registrert som krokfanget, uttak av kveite i fredningstiden. Dette kan for eksempel skje ved at det benyttes monofilgarn i fisket etter

breiflabb. Det er forbud mot å bruke slike garn i fisket etter kveite. Uregistrert eller feilregistrert fiske kan reduseres ved at fredningstiden for breiflabb harmoniseres med fredningstiden for kveite. Sør for 64°N kan et begrenset alternativ være å utvide fredningstiden fra 20. desember- 31. mars til 1. desember – 31. mars.

Strengt fredningstiltak under gytesesongen, og påbud om bruk av rist i rekefisket inne på fjordene har ført til at bestanden i nord ser ut til å ha tatt seg opp de siste årene. De lave fangstene av kveite sør for 62 °N de siste årene gjør at man nå bør være observante på at kveitebestanden i Sør-Norge kan være på vei til å bli faretruende lav. Det er viktig å gjøre oppmerksom på at selv om bestanden av kveite nord for 62 °N er økende så kan det ikke forventes at bestanden i sør vil øke tilsvarende. Dette skyldes at det for kveite trolig finnes mange stedeegne populasjoner som vender tilbake til sine gamle gytefelt år etter år. Det er likevel interessant at kveite merket i Nord-Norge har blitt gjenfanget sør for Stad.

Effektive tiltak for å sikre at bestanden kommer opp på et bærekraftig nivå igjen, krever detaljert kunnskap om artens/populasjonenes utbredelse, vandringsmønster, gyteadfærd og lignende. I dag vet vi dessverre svært lite om kveita sin biologi og utbredelse.

3. Utvikling av fangst og bestand

3.1 Fiskeri

Bestandstørrelsen av kveite er lav i hele Nord-Atlanteren. Fiskeriene er ikke kvoteregulert og fangst av kveite forekommer stort sett som bifangst i direktefiske etter andre arter. Mens man tidligere brukte kveitegarn i fiske etter kveite, har flere og flere tatt i bruk breiflabbgarn. Det hevdes at disse garnene er tilpasset fisk av mindre størrelse og at de store kveitene derfor vil bli skadet og drept, men at de ikke vil følge med garnet opp til overflaten.

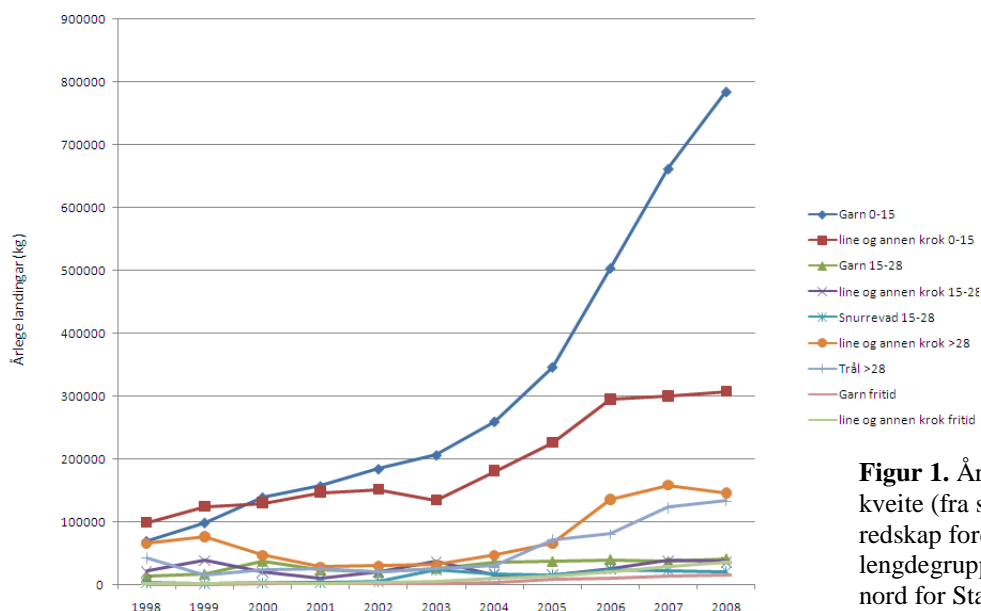
Kveite fiskes over store deler av Nord-Atlanteren og informasjon om bestandens utbredelse og størrelse kommer hovedsakelig fra fiskeriene. Sluttseddelen fra Fiskeridirektoratet viser at total fangst av kveite levert til mottak nord for 62 °N har økt betydelig fra 1998 og frem til i dag, mens fangstene i sør har vært på et lavt nivå i samme periode. Mens fangstene av kveite i nord har blitt fanget i like stor grad på garn som på line, har fiskeriene i sør vært mer variable. I dette området dominerte garnfanget kveite fra 1979 til 1985, fra 1986 til 1994 var de største fangstene på line, mens fra 1995 og frem til i dag er det igjen garnfanget fisk som dominerer.

De senere år har trålfangstene gått noe opp, mens linefanget kveite nesten har forsvunnet sør for Stad. Den største nedgangen i landingene i det sørlige området kom fra 1993 til 1996. Økningen i fangstene i nord kan skyldes en økning i bestanden, blant annet som følge av innføringen av sorteringsrist i rekestrål, fredningsperiode, eller som følge av mulig økt innsats i fiskeriene. Tilsvarende kan nedgangen i fangstene i sør skyldes nedgang i bestanden, økt menneskelig aktivitet inne i fjordene eller redusert innsats i fiskeriene. Det er heller ikke grunn til å legge skjul på at mye av den kveita som fanges, enten som bifangst i kommersielt fiske, eller av fritidsfiskere, blir ikke registrert i noen fangststatistikk.

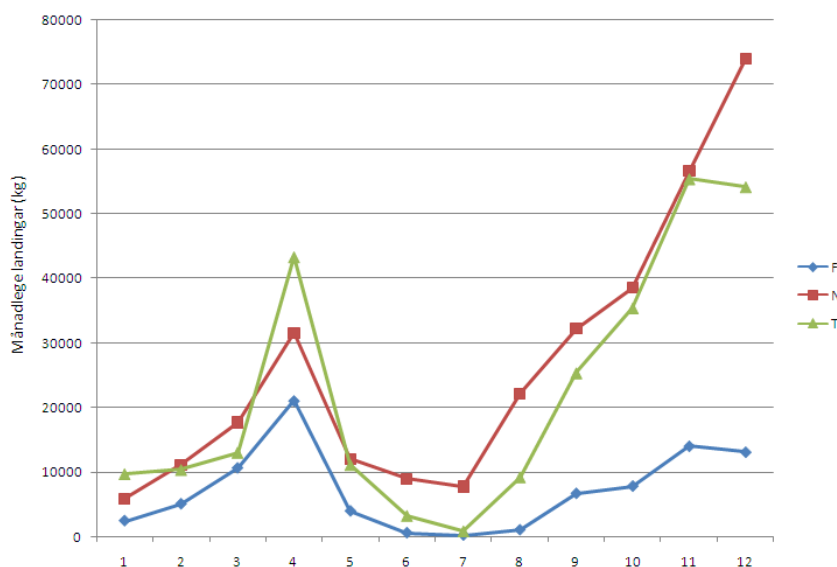
3.2 Sluttseddeldata

I 2008 kom mer enn halvparten av de totale offisielle landingene av kveite nord for Stad fra fartøy under 15 meter som fisket med garn (Figur 1). Denne gruppa har hatt de høyeste landingstallene hvert år siden årtusenskiftet. Den nest viktigste bidragsyteren er fartøy under 15 meter som fisker med line. Linefartøy og trålare på mer enn 28 meter er de to neste fartøysgruppene som lander kveite fra områdene nord for Stad, men disse fartøyene har samlet sett stått for kun 10-20% av landingene de siste ni åra. Disse fire fartøygruppene står for 90% av landingene av kveite. Alle gruppene har økt fangsten sin i løpet av de siste ti åra, men det er særlig for garnbåter under 15 meter at man har sett en markant økning siden 2005.

Den sesongmessige variasjonen i kveitefisket har stort sett fulgt samme mønsteret de siste åra, med to topper i løpet av året (Figur 2). Den første toppen ser man i april, like etter at fredningsperioden er over, og så tar fisket seg gradvis opp igjen utover høsten med en ny topp i november/desember.

Figur 1. Årlige landinger av kveite (fra sluttseddel) for ulike redskap fordelt på ulike lengdegrupper av fartøy i områda nord for Stad (ICES div. IIa) i

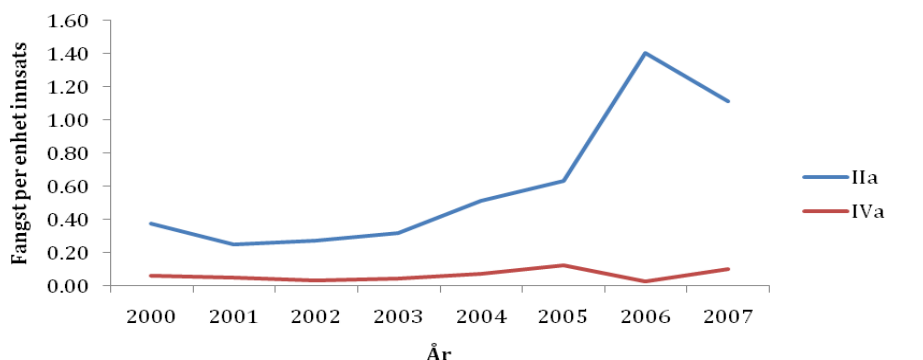
Figur 2. Månedlige landinger av kveite fra garnfartøy mindre enn 15 meter for Finnmark (F), Troms (T) og Nordland (N) i 2008.

3.3 Fangst dagbok fra autolineflåten

For å få mer informasjon om fisket og for å kunne beregne fangst per enhet innsats av lange, brosme og blålange ble det i 2002 startet innsamling av dagbøker for linefartøy større enn 21 meter som fisker mer enn 8 tonn til sammen av disse artene per år. Det ble bestemt at bøker fra 2000 og framover skulle samles inn og punches. Turer hvor disse artene ikke er fanget er ikke samlet inn, dagbokdataene for kveite kan derfor være mangelfulle.

Fangst per enhet innsats er estimert som $[\text{totalt antall kg kveite} / \text{totalt antall kroker satt}] * 1000$. Den totale fangsten av kveite per år er hentet fra sluttseddeldataene og kun autolinefangster er brukt. Estimert totalt antall krok som den norske autolineflåten setter per år er beregnet ut fra antall fartøy som deltar i fisket, antall dager hvert fartøy fisker i hvert av ICES områdene per år og gjennomsnittlig antall krok satt per dag.

Figur 3 viser utviklingen av fangst per enhet innsats for årene 2000 til 2007 i ICES område IIa (nord for 62°N) og i område IVa (sør for 62° N). Fangst per enhet innsats var på et lavt nivå i område IIa i årene 2000 til 2003, mens det var en positiv utvikling fra 2004 til 2006 med en liten nedgang i 2007. I område IVa har fangst per enhet innsats lagt på et jevnt men lavt nivå i hele tidsperioden.

Figur 3. Fangst per enhet innsats ($[\text{totalt antall kg} / \text{totalt antall kroker satt}] * 1000$) for kveite i ICES områdene IIa og IVa for perioden 2000 til 2007.

3.4 Referanseflåten

Havforskningsinstituttet starta opp en referanseflåte for garnsjarker, de fleste mindre enn 15 meter, i 2005 der målsettinga var å skaffe detaljerte data på garnmengde og -type, ståtid, fangstområde, fangst, bifangst og lengde/aldersfordelinger gjennom et samarbeid med utvalgte sjarker langs kysten som får betalt for å gjøre denne jobben selv. I dag er 21 fartøy med i dette samarbeidet, men det er svært få av disse som driver et direktefiske etter kveite. Vi har allerede sett på utvikling i fangst-per-innsatsenhet (cpue) i breiflabbfisket nord for Stad fra denne flåten, og kan bruke samme tilnærming på kveite fanga som bifangst i dette fisket. Dette kan vise trender i cpue som kan indikere utviklinga i kveitebestanden, men man skal være forsiktig med tolkinga av analyser som dette.

En anna potensiell kilde til cpue data kan være den havgående referanseflåten (17 fartøy). Ingen av disse fartøya driver et direktefiske etter kveite, men alle rapporterer sine bifangster av kveite gjennom det etablerte samarbeidet med Havforskningsinstitutt. Ei analyse av

eksisterende data fra f.eks. trålerne kan og bør utføres med tanke på kveite før vi kan konkludere om resultatene vil reflektere reell bestandsutvikling. Det er mulig at en analyse av bifangstrater av kveite kan være vel så representativt for bestandsutvikling som en analyse av data fra et direkte fiskeri på tettere forekomster. Analyser av kveite som bifangst i trålfisket i Nordsjøen kan gi oss svar til støtte for en raskere gjenoppbygging sør for Stad.

Referanseflåten bidrar også med lengdemålinger (aldersprøver på bestilling). Disse bør analyseres med bl.a. fokus på årsklassesammensetningen i bestanden og således bedre forståelsen for rekrutteringsprosessen.

3.5 Turistfiske

Havforskningsinstituttet utfører en undersøkelse for å kartlegge turistfisket langs kysten av Norge som del av et 3-årig forskningsprosjekt finansiert av Norges Forskningsråd. Et av hovedformålene med prosjektet er å utvikle og implementere metoder som kan øke kunnskapen om fisketurisme langs kysten for å gi grunnlag for rådgiving som kan sikre et bærekraftig fiske for alle sektorer langs kysten.

Prosjektet startet i 2007 og utføres gjennom et samarbeid med fisketurismebedrifter langs norskekysten. Havforskningsinstituttet har i dag oversikt over omlag 400 registrerte bedrifter som fokuserer på turistfiske. I 2008 utførte vi en pilotundersøkelse i samarbeid med et utvalg av 66 bedrifter, der turistene ble oppfordret til å rapportere data om sine daglige fangster og fiskeinnsats via dagbøker. Havforskningsinstituttet mottok over 800 fangstdagbokskjema utfylt av fisketurister fra ca. 40 bedrifter.

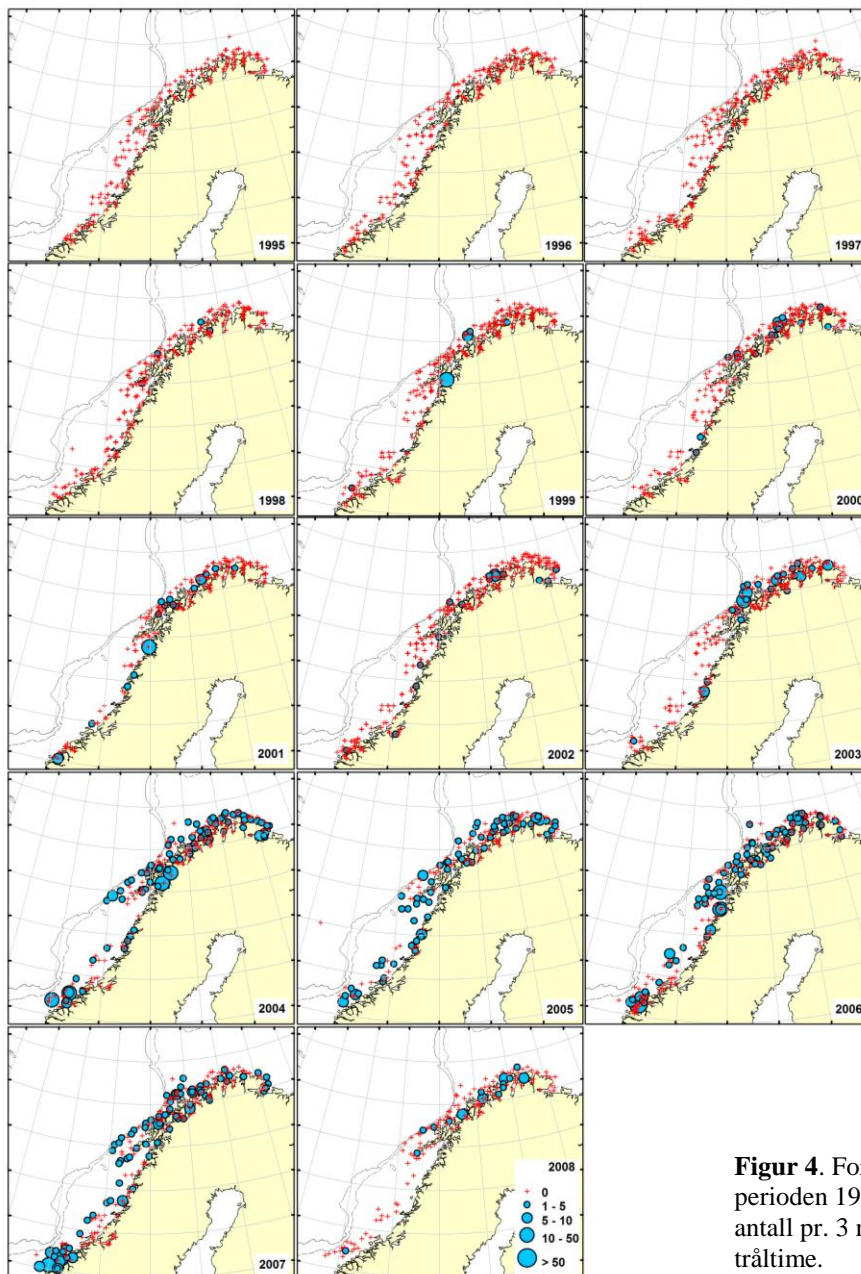
I 2009 har vi etablert et samarbeid med ca 100 bedrifter langs norskekysten, der 30 av disse er bedrifter som også samarbeidet med oss i pilotprosjektet. De 70 nye bedriftene ble valgt gjennom et stratifisert tilfeldig utvalg. Alle disse bedriftene skal administrere fangstdagbøker til fisketurister på hvert anlegg. I hver 6. uke i løpet av hele 2009 skal fisketurister ved disse bedriftene rapportere sin fiskeinnsats og daglige fangster via dagbøker.

- Totale fangster av viktige arter (inkludert kveite) per region tatt av turister som bor på bedrifter i vår database (400) kan estimeres fra data om fangst og innsats fra det representative utvalget av bedrifter og uker gjennom fiskesesongen.
- Data om fangst per enhet innsats for kveite (for eksempel antall kveite fanget per båtfiskedag) per region fra denne undersøkelsen vil generelt ikke kunne brukes som en indeks på bestandsstørrelsen av kveite. Grunnen er at vi ikke har informasjon om målarter for hver fisketur. Fiske etter kveite er ofte spesialisert, mens våre data fra fangstdagbøker utfylt av turistene selv ikke skiller fiskeinnsats etter kveite fra for eksempel fiske etter torsk, sei, og andre arter. En mulighet er å identifisere anlegg der det foregår målrettet fiske etter kveite. Fangst av kveite (antall og vekt) per båtfiskedag fra slike bedrifter kan gi en indikasjon på ressursgrunlaget.

Det er ikke mulig å estimere totale fangster av kveite eller andre arter tatt av alle fisketurister langs kysten siden vi per i dag ikke har mulighet til å kvantifisere den totale fiskeinnsatsen, og heller ikke har representative data på fangstrater for hele turistfisket. Dette fordi vi ikke har oversikt over alle bedrifter som har fisketurisme som hovednæring siden det ikke finnes egen næringskode for turistfiskebedrifter. I tillegg er det et ukjent antall fisketurister assosiert med den uformelle sektor, som for eksempel turister som leier private hytter, nedlagte gårdsbruk, eller som bor i egne bobiler.

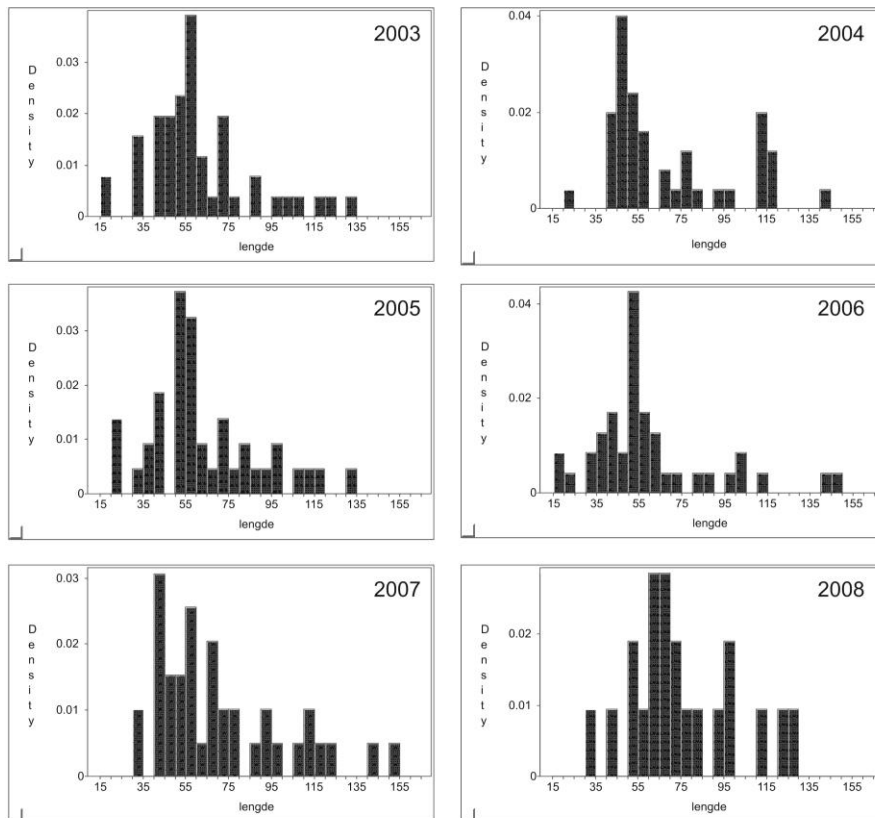
3.6 Fiskeriuavhengige data

Når det gjelder toktdata på kveite, er det slik at Havforskningsinstituttet ikke har gjennomført egne tokt rettet mot denne arten, men den blir fanget på de ordinære tokt. Kysttoktet, som har gått hver høst siden 1995, gir en tydelig indikasjon på utviklingen til den yngre delen av bestanden (Figur 4).

Figur 4. Forekomst av kveite i kysttoktet i perioden 1995 til 2008. Fangstene er gitt i antall pr. 3 nm, dvs. tilnærmet fangst pr tråltime.

Det har vært en økning både når det gjelder utbredelse og mengde kveite frem til 2007. Ungfisk mellom 30 og 75 cm (særlig 40-55 cm) utgjør mesteparten av kveitefangstene på dette toktet (Figur 5). I 2008 viste resultatene fra toktet en nedgang både i utbredelse og mengde, og var tilbake på samme nivå som i 2003. Dette kan skyldes at toktet gikk senere på året enn tidligere, noe som kan innvirke på fangsten av kveite. Variabel årsklassestyrke (siden lengdefordelingen tyder på dominans av oftest en årsklasse) kan også være en forklaring.

Figur 5. Lengdefordelinger av kveite i kysttoktet i perioden 2003 til 2008 i 5 cm lengdegrupper.

I 2008 ble det også samlet prøver for aldersavlesing fra dette toktet for å få en oversikt over aldersstrukturen i fangstene. Disse prøvene er enda ikke analysert, men tidligere undersøkelser indikerer at kveita vokser relativt raskt i denne perioden og at kveite mindre enn 60-70 cm er yngre enn 5 år. Dette betyr at det er få aldersgrupper inne i hovedtyngden av det materialet vi får inn på kysttoktet, og at nedgangen i 2008 rett og slett kan skyldes en svak årsklasse.

I Nordsjøen har det et par ganger om året i lang tid blitt gjennomført et internasjonalt bunntråltokt (IBTS). Dette datamaterialet bør undersøkes med hensyn på kveite.

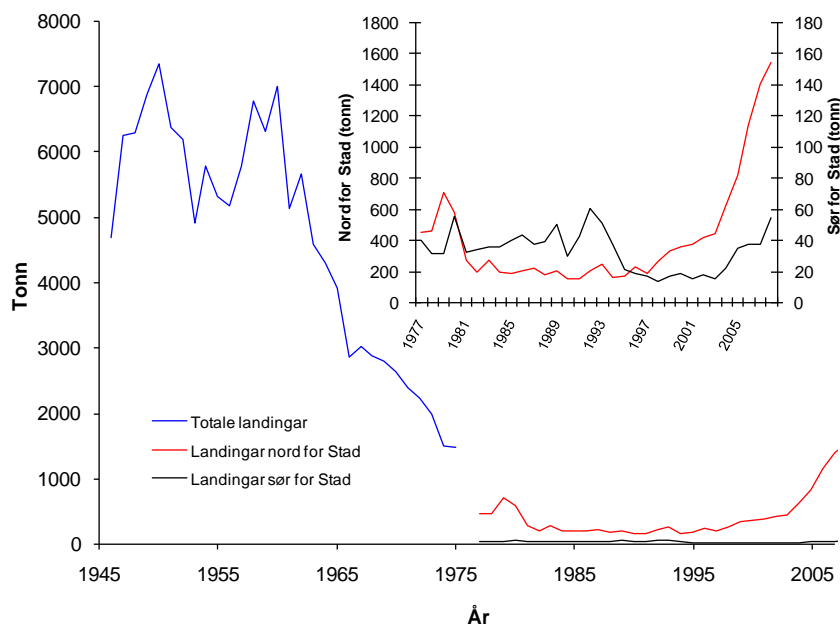
Resultater fra et lite pilotprosjekt på merking av kveite, viser at det i all hovedsak er norske hobby- og fritidsfiskere som står for gjenfangsten av merket kveite inne i fjordene. På Vestlandet blir det fanget en stor del på trollgarn. Dersom man forutsetter at alle gjenfangster av kveite blir rapportert så finnes det metoder for beregne bestandsstørrelse ved hjelp av merke-gjenfangstdata. Et slikt merkeprogram må imidlertid ha et visst omfang med et ikke ubetydelig budsjett. Med ovenfor nevnte forutsetning om innrapportering av alle gjenfangster

så kan man også få anslag på hvor stor del av beskatningen som skyldes yrkesfiske, turistfiske og norsk fritidsfiske. En slik tilnærming har man bl.a. gjort for torsk på Skagerrakkysten

3.7 Oppsummering av bestandssituasjonen

Vi har gått gjennom eksisterende informasjon om kveite i noen av våre tidsserier, og trendene i disse ser ut til å indikere en bedring for kveitebestanden nord for Stad. Det er likevel viktig å poengtere at ingen av disse tidsseriene er etablert med tanke på å følge utviklinga i kveitebestanden, og man skal være svært forsiktig med tolkinga av disse trendene.

Vi vet svært lite om kvaliteten på landingsdata for kveite. De uregistrerte landingene (fritidsfiske, turistfiske, "heimfarfisk" og fisk omsatt privat) kan ha vært på et historisk stabilt nivå gjennom tidsseriene vi har sett på, noe som vil gi oss et mer positivt inntrykk av bestandsutviklinga enn det som kan tolkes ut fra den offisielle historiske fangsstatistikken. Dersom de har variert i takt med de offisielle landingene, representert samme andel av totallandingene gjennom tidsserien, så spiller de mindre rolle i forhold til vurderingene våre. Sannheten ligger sannsynligvis et sted mellom disse ytterpunktene. Det er også nødvendig å sette den positive fangstutviklinga man har sett de siste åra i perspektiv. Den norske totalfangsten kom opp i 1.600 tonn for 2008, en markant økning i forhold til perioden 1981-2003, da de årlige landingene var mindre enn 500 tonn. Likevel er det et stykke igjen før man er oppe på det nivået man hadde i etterkrigsåra (1947-1962), der de årlige landingene var 5.000-7.000 tonn (Figur 6).

Figur 6. Norske landinger av kveite i perioden 1947-2008.

Fra Havforskningsinstituttets side vil vi fortsette med å følge utviklinga i de tidsseriene vi har gjennomgått her (sluttseddeldata, fangstdagbok fra autoline og kysttoktet), samt foreslår vi å se nærmere på noen av de vi har nevnt som potensielle kjilder til informasjon om kveite (cpue fra ulike deler av referanseflåten, fangstdagbok for trål, IBTS-tokt Nordsjøen). Turistfiskeprosjektet vil først og fremst gi oss svar på hva slags ressurser som trengs for å komme opp

med estimat på uttaket fra ulike bestander, og det kan også gi oss informasjon om hva som skal til for å estimere en annen komponent av det norske kveitefisket, fritidsfisket. Man hører stadig om store fangster tatt av norske fritidsfiskere langs kysten vår, men det er, per i dag, ikke mulig å vurdere hvilket nivå dette ligger på i forhold til de offisielle landingene.

4. Betrachninger omkring minstemål

4.1 Historikk

Allerede i forbindelse med de første reguleringene av kveitefisket i 1937 ble det innført bestemmelser om minstemål. Dette ble satt til 50 cm for omsatt fisk. Denne forordningen trådte ikke i kraft før 1. Januar 1938 pga kraftige protester fra fiskerne. Senere har minstemålsbegrensningen vært diskutert mer eller mindre sammenhengende og Devold mente rundt 1940 at minstemålet på 50 cm var for lite og at minstemålet på tillatt omsatt fisk burde opp på 60-70 cm. Denne anbefalingen ble ikke fulgt opp før i 1956 da Devolds ønske om bedre beskyttelse av småkveita ble etterkommet og minstemålet ble økt fra 50 til 65 cm. I 1979 ble det gjort nye endringer i reguleringsbestemmelsene og minstemålet for salgbar kveite ble satt ned fra 65 til 60 cm, noe som var overraskende siden en betydelig mengde småkveite allerede da ble tatt som bifangst i diverse redskapstyper. Dette minstemålet har blitt stående frem til i dag.

4.2 Biologisk bakgrunn for minstemål.

Atlantisk kveite ser ut til å bli kjønnsmoden først når den har nådd en viss størrelse og hunnene ved større lengde enn hannene. Litteratur fra før 1980 sier at hunnkveite blir kjønnsmoden når totallengden er ca. 110-120 cm, og dette ser ut til å være relativt uavhengig av veksthastigheten. Hannene modner ved en totallengde på 60-100 cm. Alder ved kjønnsmodning er noe usikker, men mye tyder på at gjennomsnittsalder har gått ned de siste 50 år. På 1950-tallet ble gjennomsnittsalder ved kjønnsmodning beregnet til 12 år for hanner og 13 år for hunner, mens undersøkelser fra slutten av 1980-tallet demonstrerte en nedgang i gytemodningsalder til 7 og 8 år for henholdsvis hanner og hunner. Tilsvarende totallengde for disse aldersgruppene er i dag ca. 80 og 110 cm for henholdsvis hanner og hunner. I den generelle litteraturen er det fortsatt henvist til data fra 1950-tallet når det gjelder lengde og alder ved kjønnsmodning for kveite, men det synes klart at dette nå bør revideres. I Canadisk farvann (Scotian Shelf og Grand Banks) er gjennomsnittslengde ved modning beregnet til å være ca 75 cm for hanner og 115 cm for hunner. I dette området opereres det med en minste tillatt lengde for kveite på 82 cm. Ved østkysten av USA er det ulovlig å utføre fiske direkte rettet mot kveite og minstemålsbegrensningen ved bifangst og fritidsfiske er satt til 96 cm. Bakgrunnen for minstemålsbegrensningene er at nok fisk skal (bli stor nok for å) nå kjønnsmodning og dermed sikre fremtidig rekruttering. Minstemålet vil også kunne medvirke til et større utbytte ved at fiskens vekstpotensiale blir bedre utnyttet før den blir fisket ut av bestanden.

4.3 Kartlegging av miljøgifter

Havforskningsinstituttet gjennomfører nå (2009-2010) en prøvetaking for NIFES av ulike kveitestørrelser langs hele norskekysten med tanke på kartlegging av miljøgifter. Dersom det skulle vise seg at forekomst av miljøgifter over etablerte terskelverdier avhenger av størrelsen av kveita, kan dette få betydning for forvaltnings- og beskatningsstrategier.

5. Kunnskapsmangler og forskningsbehov

Som for mange andre dyphavsfisk er også kveite vanskelig å aldersbestemme ut fra soner i øresteinene. For tiden benyttes en forenklet metodikk med å studere soner i øresteinenes ytre overflate. Det er imidlertid en del indikasjoner på at dette ikke er pålitelig og at det kan føre til systematiske feil i aldersbestemmelsen. Korrekte aldersestimater er svært viktig for å forstå de grunnleggende vekst og produksjonsforhold i bestanden, og dette er derfor et forskningsområde det bør satses mer på i fremtiden.

Også kunnskap om fiskens atferd er viktig for å kunne tolke fangst og toktdata korrekt. Når kommer kveita inn i fjordene, hvor lenge oppholder den seg der før den vandrer ut igjen, vandrer den ut av fjorden i det hele tatt eller er den bare utilgjengelig for fiskeredskaper, vandrer fisken til samme fjord for å gyte hvert år, tilhører alle kveitene i en fjord samme populasjon, hvor store vertikale og horisontale vandringer kan kveita gjennomføre, hvor ofte spiser den, når på døgnet, oppfører hunn- og hannfisk seg ulikt? Spørsmålene er mange og forhåpentligvis kan merking av enkeltindivider kunne hjelpe oss å få svar på noe av det vi lurte på. Havforskningsinstituttet har satt i gang et lite pilotprosjekt der vi merker all kveite som vi får på våre rutinetokt langs kysten. I tillegg har noen fiskere sagt seg villige til å merke og sette ut igjen all undermåls kveite (<60 cm). Det samles inn genetisk materiale av all fisk som blir merket for å undersøke om kveita vandrer tilbake til nøyaktig samme fjord som den ble født eller om det skjer genetisk utveksling mellom fjordene langs kysten. Resultatene så langt viser at kveita er meget stedbunden når den vokser seg opp mot gytemoden alder.

Merking av kveite med såkalte satellitt-merker (registrer dyp og temperatur hvert 2 minutt) har vist at kveite går veldig dypt i gyteperioden, fra 600 meter og ned til dyp større enn 1000 meter, hvor den oppholder seg i flere uker i strekk. I perioden fra mars frem til juli er kveita svært aktiv og utfører daglige vertikale vandringer mellom 500 meter og nesten opp til overflaten. Den er på fødevandring og søker opp til den delen av vannsøylen der den kan finne mat. I denne tiden vil kveita være ekstra tilgjengelig for eventuelle garn (høyt aktivitetsnivå i den del av vannsøylen hvor garn vanligvis blir satt ut) og store distanser kan tilbakelegges.

Genetiske analyser av innsamlete vevsprøver, kjemiske analyser av otolitter, supplerende merking med konvensjonelle merker i spesielle områder, satellitt merking av kveite i åpne havområder, dialogmøte med fiskere og lokalbefolkning kan være aktivitet som på sikt vil kunne få positive effekter for kveitebestanden.

En kostnadseffektiv måte å starte forskningsprosjekter på vil i mange tilfeller være å analysere allerede innsamlede data fra fiskeri og tokt, samt en kontinuerlig analyse av den offisielle fangststatistikken. En slik tilnærming har tidligere vist seg å utløse gode hypoteser og spørsmål som i neste omgang, og om nødvendig, kan verifiseres gjennom mer målrettet forskning.

6. Svar på spørsmålene

På bakgrunn av den foregående gjennomgangen av de foreliggende data om kveite i norske farvann kan vi besvare spørsmålene fra FKD som følger:

Spørsmål 1 vedrørende fangst pr enhet innsats.

Analyser av bifangstrater i alt trål- og autolinefiske vil koste lite og bør utføres årlig.

En god løsning framover vil dessuten vere å etablere et nettverk med garnfiskere som rapporterer fra sitt direktefiske etter kveite. Vårfisket synes å være ganske avgrensa i tid (Figur 2), og det kunne kanskje vært enklest å utføre en rapportering fra dette fisket. I april er breiflabben i nord fremdeles fredet for direktefiske, mens fisket på høsten sannsynligvis er et blandingsfiske i varierende grad. Data fra denne perioden kan derfor være påvirket av dette og mer usikre i forhold til å vise trender i bestandsutvikling. Det vil uansett kreve en del ressurser å sette i gang et slikt system for rapportering, samt å vedlikeholde kvaliteten på data og analysere disse. Det antas at en slik tidsserie med fangst pr enhet innsats fra garnsjarkflåten som deltar i et direkte fiske på kveite vil kunne gi en grov indikasjon på bestandsutviklingen av kveite i ulike områder. Det må imidlertid understrekes at fiskeriuavhengig data vil være nødvendig for å fremskaffe rekrutteringsindekser. Data fra IBTS-toktet i Nordsjøen bør analyseres i tillegg til kysttoktet. Videre vil en forsvarlig forvaltning måtte bygge på grunnleggende biologisk kunnskap om vekst, atferd (spes. vandring) og bestandsinndeling. Det vil derfor være behov for noe økt forskningsinnsats på denne arten i fremtiden.

Spørsmål 2 vedrørende turistfiske etter kveite

Havforskningsinstituttet har utviklet en metodikk som kan gi representative estimater for deler av turistfisket. Hvis anvendt regelmessig vil dette kunne gi grunnlag for en bestandsindeks for de viktigste arter inkludert kveite. På bakgrunn av det foreliggende pilotprosjektet er det imidlertid ikke mulig å estimere totale fangster av kveite tatt av alle fisketurister langs kysten. Det skyldes at vi per i dag ikke har mulighet til å kvantifisere den totale fiskeinnsatsen, og heller ikke har representative data på fangstrater for hele turistfisket.

Pilotundersøkelsen var lagt opp for å teste metoder for å samle inn data om fiskeinnsats og fangster av utvalgte arter. Arbeidet med kartlegging av turistfisket i tilknytning til ca. 400 registrerte bedrifter avsluttes i 2009. Denne undersøkelsen er lagt opp for å få et representativt estimat av fangst per enhet innsats, samt total fangst tatt av turister som leier båt gjennom disse 400 bedriftene. En oppfølging av denne undersøkelsen, og en evt. utvidelse til å dekke

alle turistfiskesegmentene (inkl. private hytter, nedlagte gårdsbruk, egne bobiler) betinger betydelige nye ressurser. Vi har i forbindelse med turistfiske av kveite foreslått at data fra et utvalg av bedrifter som spesialiserer seg på kveitefiske tillegges mest vekt. Etter at hovedundersøkelsen er utført kan man identifisere andelen av turister som har fisket etter kveite, Fiske etter arter vanlige som sei og makrell vil ikke gi informasjon om bestanden av kveite.

Spørsmål 3 vedrørende minstemål

Med bakgrunn i det foregående og den relativt begrensede nyere kunnskap om kveitebestanden i norske farvann synes det som om dagens minstemål kan være satt noe for lavt. Ved et minstemål på 60 cm vil lite av hunnene bli stor nok til å gyte, mens en noe større andel av hannene vil ha denne muligheten. Dette vil naturligvis også ha sammenheng med det totale fiskepresset på bestanden. I en gjenoppbyggingsfase er det en klar fordel om mer fisk (og da spesielt hunner) når å bli gytemodne og det er viktig at bestanden innbefatter en god andel med store hunner. Større fisk har større gytepotensiale (flere egg og ofte høyere overlevelse av egg og larver) enn spesielt førstegangsgytere. I norske farvann har atlantisk kveite omtrent samme gjennomsnittslengde ved kjønnsmodning som utenfor Canada og det vil derfor være naturlig å legge seg på et minstemål som er tilsvarende. Dette vil medføre at det anbefales å øke minstemålet på kveite fra 60 til 80 cm.

7. Ufullstendig litteraturliste

- Bowering, J.H.S. 1986. The distribution, age and growth and sexual maturity of Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*) in the Newfoundland and Labrador area of northwest Atlantic. Can.Tech.Rep.Fish.Aquatic.Sci., 1432, 34 pp.
- Godø, O.R. og Haug, T. 1988. Tagging and recapture of Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*) in Norwegian waters. J.Cons.int.Explor.Mer, 44:169-179.
- Godø, O.R. og Haug, T. 1999. Growth rate and sexual maturity in cod (*Gadus morhua*) and Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*). J.Nortw.Atl.Fish.Sci, 25:115-123.
- Haug, T. 1984. Utvikling og regulering av det norske kveitefisket. Fiskets Gang, 4:117-121.
- Haug, T. 1989. Kveite og sex – Biologiske betraktninger omkring kjønnslivet til verdens største flatfisk. Fauna, 42:21-29.
- Haug, T. og Tjemsland, J. 1986. Changes in size- and age-distributions and age at sexual maturity in Atlantic halibut, *Hippoglossus hippoglossus*, caught in north Norwegian waters. Fisheries Research, 4:145-155.
- Jakupssov, S.H. og Haug, T. 1988. Growth, sexual maturation and spawning season of Atlantic halibut, *Hippoglossus hippoglossus*, in Faroese waters. Fisheries Research, 6:201-215.

<http://www.dfo-mpo.gc.ca>

<http://www.maine.gov>

<http://www.nefsc.noaa.gov>

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	30.11.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:		Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Hanne Østgård	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46805205	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB I 2010

1. Innledning

Regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2010 ble behandlet som sak 17/2009 under Reguleringsmøtet avholdt 26. til 27. november 2009.

Fiskeridirektøren foreslo i hovedsak å videreføre årets regulering med unntak av endring av fredningstiden for breiflabb, samt reduksjon av adgangen til å ha breiflabb som bifangst ved fiske med stormasket trål.

2. Regulering av garnfisket etter breiflabb

2.1 Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Det er i dag forbudt å fiske etter breiflabb med garn nord for 64°N fra og med 20. desember til og med 20. mai. I området mellom 62°N og 64°N er det forbudt å fiske breiflabb med garn fra og med 1. mars til og med 20. mai. Videre er det forbud mot fiske etter kveite med andre redskap enn krok nord for 62°N fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Adgangen til å fiske etter breiflabb i vesentlige deler av fredningstiden for kveite, medfører at det forekommer et uregistrert, eventuelt registrert som krokanget, uttak av kveite i fredningstiden. Dette kan for eksempel skje ved at det benyttes monofilgarn i fisket etter breiflabb. Det er forbud mot å bruke slike garn i fisket etter kveite.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at harmonisering av fredningstiden på breiflabb og kveite vil bidra til å redusere det uregistrerte uttaket. De siste årene har fredningstiden på breiflabb og kveite gradvis blitt harmonisert. Fiskeridirektøren foreslo at denne prosessen videreføres ved at skille i fredningstiden for breiflabb blir flyttet fra 64°N til 63°N for å redusere uregistrert uttak av kveite i fredningstiden.

Forslaget innebærer at det vil være forbud mot å fiske breiflabb med garn nord for 63°N fra og med 20. desember til og med 20. mai, som igjen vil bidra til å redusere uregistrert uttak av kveite og dermed verne kveitebestanden.

Norges Fiskarlag var ikke enig i forslaget om å utvide fredningstiden for breiflabb. Fiskarlaget foreslo i stedet å gjeninnføre fredningstidsbestemmelsen slik den var i 2008.

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag var enig med Norges Fiskarlag og viste til at bifangst av kveite i breiflabbfisket er av et svært beskjedent omfangst.

Norges Kystfiskarlag mente at gjeldende fredningstid i fisket etter breiflabb fungerer godt og at det ikke er behov for ytterligere innstramning.

Kystvakten viste til at det ikke bør være adgang til å fiske breiflabb i den perioden kveiten er fredet.

Sametinget foreslo at fredningsperioden for fiske med garn etter kveite og breiflabb settes fra 20. januar til 30. mai.

2.2 Fiskeridirektørens tilråkning

Som nevnt i saksdokumentene er ikke hensikten med endringsforslaget først og fremst å regulere breiflabbfisket, men å forhindre et skjult kveitefiske. I den perioden og det området som Fiskeridirektoratet ønsker å frede, foregår kun et marginalt fiske etter breiflabb med garn.

Fiskeridirektøren finner derfor at hensynet til å beskytte en kveitebestand i positiv utvikling veier såpass tungt i forhold til garnfisket etter breiflabb i området at fredningstiden blir foreslått endret.

Fiskeridirektøren foreslår derfor å utvide fredningstiden for fiske etter breiflabb som beskrevet ovenfor. Dette innebærer følgende fredningstider for breiflabb:

- I området fra 62° N – 63° N: Fra og med 1. mars til og med 20. mai.
- Nord for 63° N: Fra og med 20. desember til og med 20. mai.

3. Bifangst av breiflabb

3.1 Trål- og snurrevadfisket

3.1.1 Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

På bakgrunn av ICES og Havforskningsinstituttets vurdering av breiflabbbestanden i Nordsjøen legger Fiskeridirektoratet til grunn at bestanden bør forvaltes ut fra et føre var perspektiv.

Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at trål- og snurrevadfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålfiskerier som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under minstemålet på 60cm.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at en bifangstprosent på 10 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er i samsvar med dagens målsetning om å hindre ekspansjon i trålfisket etter breiflabb. Fiskeridirektøren foreslo at bifangstprosenten ved fiske med stormasket trål eller snurrevad som et første steg reduseres fra 25% til 20 %.

Norges Kystfiskarlag og WWF var enig i Fiskeridirektørens forslag om å redusere bifangsten.

3.1.2 Fiskeridirektørens tilråkning

Dersom en skal lykkes med å hindre ytterligere ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb er det Fiskeridirektørens oppfatning at bifangstregelen må være så streng at den ikke oppmuntrer til et økt trålfiske etter breiflabb. Fiskeridirektoratet anser at dagens bifangstregel på 25 % ved fiske med konsumtrål har liten eller ingen regulerende effekt. Det vil si at dagens bifangstprosent er så høy at trålfartøy ikke må endre fiskemønster for å unngå breiflabb. Dagens bifangstprosent fungerer heller ikke som insentiv for næringen til å utvikle selektive trålfiskerier.

Fiskeridirektøren viser til at det er et lite antall fartøy, som i løpet av sesongen har mer bifangst av breiflabb enn 20 % i de totale landingene. Et slikt første steg vil dermed ikke ha uoverkommelige ringvirkninger for næringen. Vern av yngel og småfisk bør tillegges avgjørende vekt i denne vurderingen.

Fiskeridirektøren opprettholder derfor forslaget om å endre bifangstregelen for norske fartøy som fisker med trål og snurrevad fra 25% til 20%.

3.2 Småmasket trål

3.2.1 Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre regelen som gir adgang til å ha inntil 0,5% bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men maksimalt 500 kg per tur ved fiske med småmasket trål.

Norges Fiskarlag har i sitt innspill til Reguleringsmøtet foreslått å øke tillatt innblanding av breiflabb til 1%.

Sør-Norges Trålerlag har i sitt innspill til møtet uttalt at det ikke er behov for å endre denne regelen.

3.2.2 Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av nevnte bifangstregel.

4. Røkting av garn

4.1 Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

I henhold til gjeldende regulering skal breiflabbgarn røktes annenhver dag.

Norges Fiskarlag har i innspill til møtet uttalt at dette røktingspåbudet ikke gir mulighet for å drive et rasjonelt fiske og foreslår å endre påbudet om røktning til hver tredje dag.

Norges Kystfiskarlag og Sør-Norges Trålerlag uttalte at gjeldende røktingsbestemmelser bør videreføres.

Kystvakten viste til at en liberalisering av røktingspåbudet vil kunne bidra til å forringe kvaliteten på fisken.

4.2 Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektørens oppfatning er at dersom regelen skal endres må dette baseres på undersøkelser som tilsier at kvaliteten på fisken ikke reduseres ved lenger røktningstid, og at risikoen for vrakfisk ikke økes. På nåværende tidspunkt eksisterer det ikke data som tilsier at dette er tilfellet. Fiskeridirektøren foreslår derfor at gjeldende røktingsregel videreføres.

5. Tillatt garnmengde

5.1 Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Norges Fiskarlag viste til at det burde gjøres en differensiering av tillatt garnmengde i henhold til fartøyenes størrelse.

5.2. Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende regel om tillatt garnmengde videreføres.

6. Forslag til forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2010

Fiskeridirektøren viser til at gjeldende reguleringstiltak for fisket etter breiflabb er tatt inn i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen. Dette er en naturlig plassering da det utelukkende er snakk om tekniske reguleringer. For å unngå unødvendig og uheldig dobbelregulering er det derfor Fiskeridirektørens prinsipale oppfatning er at det ikke hensiktsmessig å fastsette en egen reguleringsforskrift for fisket etter breiflabb.

Ettersom departementet har ønsket å fastsette en egen breiflabbforskrift har Fiskeridirektoratet imidlertid utarbeidet forslag til forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2010, se nedenfor. Forskriften er i størst mulig grad harmonisert med de relevante bestemmelsene i utøvelsesforskriften. Fiskeridirektoratet vil foreta de nødvendige endringene i utøvelsesforskriften etter at reguleringsforskriften er fastsatt.

Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 15, 16 og 36 andre ledd fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande breiflabb i 2010.

§ 2 Begrensninger i bruk av garn

Uten hinder av § 1 er det tillatt å fiske etter breiflabb med en garnmengde på inntil 500 garn per fartøy. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 3 Fredningstid

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 63°N i tidsrommet fra og med 1. januar til og med 20. mai og fra 20. desember til og med 31. desember. I området mellom 62°N og 63°N gjelder forbudet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

§ 4 Minstemål og innblanding under minstemål

I garnfisket er det forbudt å fiske breiflabb mindre enn 60cm.

Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og om bord.

§ 5 Maskeutforming og maskestørrelse

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

I fiske etter breiflabb er det forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 360mm.

§ 6 Krav til røkting

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst annenhver dag.

§ 7 Rapportering

Fartøy som driver garnfiske etter breiflabb skal rapportere til Kystvaksentralen på Sortland (tlf. 07611) om følgende:

- a) setting av garn,
- b) opphaling av garn ved avslutning av fisket,

mente at et minstemål på 80 cm kun burde gjelde sør for 62° N, fremkom det ingen motforestillinger mot Fiskeridirektørens forslag. De foreslåtte regelendringene vil derfor bli tatt inn i utøvelsesforskriften.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
fung. seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 18/2009

Regulering av fisket etter sei sør for
62° N i 2010

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektoratet foreslår at faktorstigen for fartøy i nordsjøtrålgruppen¹ endres.

For øvrig foreslår Fiskeridirektoratet en videreføring av reguleringsopplegget fra 2009 til 2010.

2 FISKET ETTER SEI I 2008

I henhold til den bilaterale avtalen mellom Norge og EU kunne Norge fiske inntil 70 668 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2008, hvorav 2 292 tonn ble avsatt til tredjeland sitt fiske i Nordsjøen og Skagerrak, og 250 tonn til forskning og undervisningskvoter. Tabell 1 viser at det i 2008 gjensto 7 029 tonn av totalkvoten. Total fangst i tabellen inkluderer bifangst av sei som er gått til oppmaling. I 2008 er dette estimert til å utgjøre 1 107 tonn, basert på prøvetaking fra industrifangster. Estimater er beheftet med betydelig usikkerhet.

Tabell 1: Fangst, restkvote og førstehandsverdi i 2008

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	1 617	3 883	29,4	4 645
Konvensjonelle	8 000	4 727	3 273	59,1	30 087
Over 28 m		2 507			
Under 28 m		2 220			
Trål	54 626	54 909	-283	100,4	334 996
Torsketrålere	36 227	38 101	-1 797	105,0	246 610
Seitrålere	9 429	9 912	-483	105,1	59 062
Nordsjøtrålere o.a	3 970	5 789	-1 819	64,5	32 325
Bifangst industritrål ²	5 000	1 107	3 893	22,1	
Forskning/skole	250	21	229	8,3	28
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		73			99
Totalt	68 376	61 347	7 029	90	369 855

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 27. oktober 2009

¹ Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

² Kvantum viser estimert innblanding av sei i industritrålfisket 1. januar 2008- 31. desember 2008 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking..

3 FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2009

I henhold til bilaterale avtalen mellom Norge og EU kan Norge fiske inntil 65 736 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2009. Av den norske totalkvoten ble det avsatt 2 550 tonn sei til dekning for tredjelands fiske i Nordsjøen og Skagerrak, samt 250 tonn til forskning og undervisningskvoter. Dette ga en kvote på 62 936 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene, som vist i tabell 2.

Tabell 2: Grupperkvoter i 2009

Fartøygrupper	Gruppekvote
Not	5 500
Konvensjonelle	8 000
Trål	49 436
Torsketrål	32 438
Seitrål	8 443
Nordsjøtrål ³	8 555
Totalt	62 936

Av gruppekvoten til nordsjøtrålerne er det avsatt 1 000 tonn til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket.

Tabell 3: Fangst, restkvote og førstehandsverdi

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	2 632	2 868	47,9	8 732
Konvensjonelle	8 000	5 537	2 463	69,2	36 430
Over 28 m		3 812			
Under 28 m		1 725			
Trål	49 436	48 862	574	98,8	331 214
Torsketrålere	32 438	38 077	-5 639	117,4	270 325
Seitrålere	8 443	2 888	5 555	34,2	20 912
Nordsjøtrålere o.a	7 555	6 049	1 506	80,1	39 977
Bifangst industritrål ⁴	1 000	1 848	-858	185,8	
Forskning/skole	250		250	0,0	
Annet (inkl. fritidsfiske)		140	-140		
Totalt	63 186	57 171	6 015	90,5	376 376

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 12. november 2009

³ Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

⁴ Kvantum viser estimert innblanding av sei i industritrålfisket fra og med 1. januar til og med 31. oktober 2009 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Torsketrålere

Fabrikktrålere var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1 400 tonn, mens ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere (andre torsketrålere) var regulert med en maksimalkvote på 1 000 tonn per fartøy.

Fiskeridirektoratet besluttet å foreta en refordeling for denne gruppen 18. februar 2009 ved å øke maksimalkvotene med 25 %. Det vil si at maksimalkvoten ble satt til 1 750 tonn for fabrikktrålerne og 1 250 tonn for andre torsketrålere. Maksimalkvotene ble 23. april økt med ytterligere 50 % til 2 625 tonn for fabrikktrålere og 1 875 tonn for andre torsketrålere. Fra og med 22. mai 2009 ble maksimalkvotene for fabrikktrålerne og andre torsketrålere opphevet. På dette tidspunktet hadde fisket etter sei sør for 62°N totalt sett gått noe tregere enn i 2008 samtidig som enkelte fartøy begynte å nærme seg den gjeldende maksimalkvoten.

I 2009 har 33 torsketrålere deltatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. I 2008 deltok 34 fartøy i denne gruppen i fisket etter sei, mens 42 fartøy deltok i 2007. Denne gruppen har per 12. november 2009 fisket 38 077 tonn sei. Denne fartøygruppen er foreløpig ikke stoppet da de øvrige gruppene neppe vil utnytte sine kvoter fullt ut.

3.1.2 Seitrålere

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1 000 tonn. Maksimalkvoten ble økt i takt med torsketrålerne til henholdsvis 1 750 tonn 18. februar 2009 og til 1 875 tonn 23. april 2009 før maksimalkvotene ble opphevet 22. mai 2009.

Denne gruppen har i per 12. november 2009 fisket 2 888 tonn sei.

3.1.3 Nordsjøtrålere

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 400 tonn per fartøy, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse var regulert med en maksimalkvote på 60 tonn fra årets begynnelse.

For enkelte fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har fisket etter sei vært en viktig del av driftsgrunnlaget de siste årene. Disse fartøyene hadde fisket opp sin maksimalkvote på 60 tonn allerede i januar 2009.

I samråd med Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag besluttet Fiskeridirektoratet 13. februar 2009 at disse fartøyene kunne fiske 100 tonn utover det enkelte fartøys fangst per 13. februar 2009.

Fra og med 22. mai 2009 ble maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse opphevet.

Som nevnt ovenfor er 1 000 tonn av gruppeknoten avsatt til å dekke bifangst av sei som går til oppmaling i industrifisket. Denne avsetningen ble redusert med 4 000 tonn fra fjorårets sesong. Bakgrunnen for dette var at det fra årets begynnelse ble gitt adgang til å bruke rist i

kolmulefisket, noe som skal bidra til at en kan sortere ut tilnærmet all bifangst av fisk større enn 45cm. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling redusert til 5 %. Det var Fiskeridirektoratets vurdering at etter dette ville et vesentlig mindre kvantum sei gå til oppmaling i kolmulefisket. Fiskeridirektoratet registrerer også at kolmuleristen i løpet av sesongen er blitt benyttet i fisket etter øyepål.

Denne gruppen har per 12. november 2009 fisket 6 049 tonn sei. I tillegg var det ved utgangen av august estimert et kvantum på 1 858 tonn sei tatt som bifangst i industritrålfisket. Estimater er som nevnt beheftet med stor usikkerhet, men tyder på at avsetningen på 1 000 til dekning av bifangst i 2009 har vært i minste laget.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 600 tonn per fartøy.

Fiskeridirektoratet opphevet maksimalkvotene for denne gruppen 16. oktober 2009. Fisket etter sei med konvensjonelle redskap foregår tradisjonelt i første halvår.

Per 12. november har konvensjonelle redskaper fisket 5 537 tonn av gruppeknoten på 8 000 tonn, slik at det gjenstår 2 463 tonn av gruppeknoten.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn, og per 12. november 2009 er det fisket 2 632 tonn, dvs. det gjenstår 2 868 tonn av gruppeknoten.

4 BESTANDSSITUASJONEN

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde IIIa og IV) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde VI). ICES vurderer bestanden til å ha god reproduksjonsevne. Bestanden blir også høstet på en bærekraftig måte.

Gytebestandene har siden 2001 blitt vurdert til å ligge over en føre-var grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. I tillegg har fiskedødeligheten fra 2001 lagt på eller under 0,3, som er forvaltningsplanens mål.

Norge og EU har siden 2002 vært enig om gjeldende forvaltningsstrategi for sei i Nordsjøen og Skagerrak. ICES har vurdert forvaltningsplanen til å være i tråd med føre-var-prinsippet og anbefaler på dette grunnlag en TAC på 118.000 tonn i 2010, en nedgang fra 139.000 tonn i 2009. Dette gir en TAC for Nordsjøen og Skagerrak på 106 908 tonn i 2010.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 er derfor basert på en anbefalt TAC på 118 000 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 106 908 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som vil gi en norsk kvote på 55 592 tonn i 2010. Etter avsetninger på omtrent samme nivå som i 2009, det vil si 2 550 tonn til tredjeland og 250 tonn til forskningsfangst, vil som et regneeksempel en norsk disponibel kvote kunne bli 52 792 tonn.

Dette vil gi en reduksjon av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak på 10 144 tonn i forhold til årets kvote på 62 936 tonn.

5.1 NOTFISKET

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til not for 2010 fastsettes til 5 500 tonn.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvoten for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2010 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 39 292 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote:

Tabell 4: Fordeling av gruppekvote til fartøy som fisker etter sei med trål i 2010

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		39 292
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		34 292
Herav:		
Torsketrålere	73,0	25 033
Seitrålere	19,0	6 516
Nordsjøtrålere	8,0	2 743
Sum nordsjøtrålere		7 743

5.3.1 Torsketrålere

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter. Det vises til at det er relativt stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder oppfisket kvantum og at antall deltakende fartøy har gått ned de siste årene.

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill næringen. Erfaringer fra de to siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålernes fiske etter sei.

Reduksjonen i den norske kvoten i 2010 tilsier i utgangspunktet at maksimalkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Men erfaringene fra utviklingen i fisket de siste årene har imidlertid vist at det er nødvendig å foreta refordelinger for å sikre at torsketrålernes gruppekvote og den samlede trålkvoten fiskes opp. Dette tilsier at overreguleringsgraden kan settes noe høyere fra årets begynnelse i forhold til foregående årene. I sum taler dette for at maksimalkvotene ved årets begynnelse kan settes på samme nivå som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2010:

Tabell 5: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2010

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1 400
Andre torsketrålere	1,0	1 000

5.3.2 Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES anbefaling vil seitrålerne få en gruppekvote på 6 516 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2010.

Erfaringer fra årets fiske tilsier at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter på samme nivå som i 2009. Ettersom totalkvoten går noe ned i 2010 gir dette en høyere overregulering enn i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 1 000 tonn sei.

Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca 98 %, som er en god del høyere enn i 2009 da overreguleringen var på ca 48 %. Som for torsketrålernes del medfører dette en høyere sannsynlighet for stopp i fisket.

5.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Regneeksemplet basert på ICES sin rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålerne på 7 743 tonn i 2010.

5.3.3.1 Avsetning til bifangst av sei i industritrålfisket

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppekvoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til slutseddelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet med betydelige svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et fullstendig bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy.

Denne avsetningen ble fra og med 2009 redusert fra 5 000 til 1 000 tonn. Dette på bakgrunn av adgangen til å benytte rist i fisket etter kolmule. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling begrenset til 5 %. Bifangsten av sei i industritrålfisket i 2009 har imidlertid vist seg å være høyere enn forventet, og ved utgangen av oktober var det estimert hele 1 848 tonn innblandet sei. Dette tyder på at en avsetning på 1 000 tonn i 2010 vil være for lav. Dessuten kan en betydelig større øyepåkvote neste år medføre at bifangsten av sei til oppmaling vil trolig øke. Dermed er det etter Fiskeridirektørens oppfatning nødvendig å øke bifangstavsetningen til neste år.

Fiskeridirektøren foreslår at det av gruppekvoten på 7 743 tonn avsettes et kvantum på 3000 tonn sei til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

Dersom det skulle vise seg at oppmalt kvantum skulle bli lavere enn dette vil overskytende kvantum kunne tilbakeføres til gruppens fiske til konsum.

5.3.3.1 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Et generelt problem med å regulere de tre gruppene som inngår i samlebetegnelsen "nordsjøtrålere", er at det stor spredning i seifangstene i alle tre gruppene. På fartøynivå har fisket de senere årene blitt regulert med en generell maksimalkvote fra årets begynnelse som i

utgangspunktet medfører en stor overregulering i forhold til gruppekvoten. Utviklingen i fisket har ført til at alle begrensninger på fartøynivå har blitt opphevet i løpet av året.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse er relativt sammenlignbare med hensyn på både størrelse, fiskemuligheter og driftsmønster. De seifangtene som er registrert på sluttsedlene til disse to gruppene, er stort sett bifangst av sei i industrifiske som er sortert ut og levert til konsum.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse består for en stor del av mindre fartøy der de fleste driver et trålfiske etter reke og sjøkreps. Disse fartøyene har i henhold til konsesjonen adgang til å fiske etter sei. I utgangspunktet var denne adgangen ment å dekke behovet for bifangst i trålfisket etter reke og kreps. For å begrense seifisket til fartøy i denne gruppen, har de blitt regulert med en svært lav maksimalkvote (60 tonn) fra årets begynnelse. Ved refordelinger har imidlertid disse maksimalkvotene blitt hevet eller opphevet for å bidra til at trålernes gruppekvote skulle kunne bli oppfisket. De liberale reguleringene av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak har gjort det mulig for et lite antall fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, på linje med andre trålere, til å kunne drive et tilnærmet fritt fiske etter sei. De årvisse liberaliseringene de siste årene har ført til en ekspansjon i seifisket ved at flere fartøy i denne gruppen i løpet av 2008 og 2009 har lagt om til et direkte seifiske.

I saksdokumentene til Reguleringsmøtet i november i fjor, foreslo Fiskeridirektøren at nordsjøtrålernes fiske etter sei i 2009 ble regulert med en generell maksimalkvote på 400 tonn. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som hadde fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 og 2008 skulle få en kvote på samme nivå som fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse. Forslaget ville fått konsekvenser for to fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Dette forslaget fikk ikke tilslutning på Reguleringsmøtet.

For å hindre videre ekspansjon i dette fisket, nedsatte Norges Fiskarlag en arbeidsgruppe som i løpet av første halvår i 2009 skulle foreta en vurdering og gi en tilrådning om en framtidig kvotereguleringsmodell for de tre gruppene, som bl.a. ivaretok en målsetting om å hindre videre ekspansjon i et direkte seifiske for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse samtidig som man tok hensyn til driftsmulighetene til fartøy som hadde drevet et betydelig seifiske i flere år, se vedlagt brev av 23. september 2009 fra Norges Fiskarlag (./.).

Med bakgrunn i arbeidsgruppens konklusjoner foreslo landsstyret i Norges Fiskarlag følgende tiltak når det gjelder reguleringstiltak på fartøynivå:

- fartøy som i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 som har fisket mer enn 400 tonn sei gis en kvotefaktor på 1,0
- fartøy som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år og som innehar pelagisk tråltillatelse gis en kvotefaktor på 0,8
- fartøy som innehar avgrenset nordsjøtråltillatelse og som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år gis en kvotefaktor på 0,5

I tillegg forslår Landstyret i Norges Fiskarlag at:

- fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan bare skiftes ut med et fartøy som er innenfor samme lengdegruppe, slik disse er definert i "Finnmarksmodellen"

- for å sikre en bedre forutsigbarhet i fisket, bør det settes en refordelingsdato, og denne bør være i månedsskiftet juni/juli
- det er nødvendig å se på regelverket for avgrenset nordsjøtråltillatelse om det er forhold som må justeres slik at det ikke skjer en oppbygging av fartøy i denne gruppen rettet mot konsumtråling
- fartøy som har hatt anledning til å fortsette fisket innenfor en garantert kvote på 30 tonn ("de minste fartøyene") selv om gruppeknoten har vært tatt, skal fortsatt gis en slik mulighet

Videre tilrår Norges Fiskarlag at gruppen fortsatt blir behandlet med en felles gruppekvote så fremt myndighetene hindrer at det foretas utskiftninger innenfor avgrenset nordsjøtrål som har som intensjon å bli "konsumtråler".

Når det gjelder reguleringene på fartøynivå, vil Fiskeridirektøren i tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag, gå inn for at de fartøy som har hatt fiske etter sei som en viktig del av sitt driftsgrunnlag, gis en kvotefaktor like 1,0. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 9. november 2009 er det fem fartøy innenfor denne gruppen som tilfredsstiller kravet om å ha fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008.

Fiskeridirektøren vil foreslå å gi fartøy med Nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008, gis en kvotefaktor på 1,0.

Når det gjelder de to neste reguleringsforslagene, dvs. forslaget om å gi fartøy som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år og som innehar pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en kvotefaktor på 0,8, og at fartøy som innehar avgrenset nordsjøtråltillatelse og som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år gis en kvotefaktor på 0,5.

Etter Fiskeridirektørens vurdering vil dette gi en alt for stor overregulering, og vil i praksis kunne medføre en sterk ekspansjon i fisket for begge disse fartøygruppene.

For å unngå for høy overregulering og tidlig stopp i fisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse som ikke har fisket over 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008, gis en kvotefaktor lik 0,5.

Når det gjelder fartøy med avgrenset tråltillatelse som har fisket under 400 tonn i samme periode, forslår Fiskeridirektøren at disse fartøyene gis en kvotefaktor lik 0,15 det samme som fra årets begynnelse i år.

Med utgangspunkt i en maksimalkvote på 400 tonn til fartøy med kvotefaktor lik 1,0 vil maksimalkvoten for de tre faktorgruppene bli som følger:

Tabell 6: Maksimalkvoter for nordsjøtrålerne i 2010

Kvotefaktor	Maksimalkvote
1,0	400
0,5	200
0,15	60

Med utgangspunkt i deltakelsen i 2009 gir dette en overregulering på hele 300 %.

I tillegg er Fiskeridirektøren enig forslaget om garantert kvote til ”de minste fartøyene” fra Norges Fiskarlag og foreslår at:

Fartøy som har hatt anledning til å fortsette fisket innenfor en garantert kvote på 30 tonn selv om gruppekvoten har vært tatt, skal fortsatt gis en slik mulighet.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsmøtet diskutere behovet for en særskilt refordelingsdato.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Vår dato
23092009

Vår referanse
200800330/34-532.2

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Deres referanse

FORDELING AV SEI SØR OM 62° N I GRUPPEN NORDSJØTRÅLTILLATELSE, AVGRENSET NORDSJØTRÅLTILLATELSE OG PELAGISK TRÅL

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 23. september 2009 diskutert "fordeling av sei sør om 62° N i gruppen nordsjøtråltillatelse, avgrenset nordsjøtråltillatelse og pelagisk trål" og fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag vedtok i landsstyresak 11/09 å nedsette en arbeidsgruppe som skulle

""Foreta en vurdering og gi en tilråding om en framtidig kvotereguleringsmodell for de tre angitte tråltillatelsene som bl.a. ivaretar en intensjon om å hindre videre ekspansjon i et direkte fiske etter sei for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, samtidig som man tar hensyn til driftsmulighetene til enkelte fartøy som kan dokumentere et betydelig seifiske over flere år, jfr. Fiskeridirektoratets tilnærming til dette spørsmålet i sak 17/2008 til Reguleringsmøtet i november 2008. (punkt 4) ""

2. Norges Fiskarlag viser til at det var en målsetting med arbeidet "å hindre videre ekspansjon i det direkte fiske etter sei for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, samtidig som man tar hensyn til driftsmulighetene til enkelte fartøy som kan dokumentere et betydelig seifiske over flere år".

Arbeidsgruppen har gjennomført en god vurdering av situasjonen for de tre gruppene som fisker etter sei innenfor pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Arbeidsgruppen er enig i at det må iverksettes tiltak som hindrer videre ekspansjon, men peker på at problemet i stor grad synes å være fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som "styres" av utenlandske statsborgere og retter seg inn mot et rent seifiske.

3. Avgrenset nordsjøtråltillatelse ble i utgangspunktet utformet for og gitt fartøy som bare hadde reketråltillatelse og drev etter reke og / eller sjøkreps, for derved å gi fartøyene et bredere driftsgrunnlag. Dette gjorde det mulig for fartøyene å kombinere trålfisket etter reke og konsumfisk, slik at avhengigheten av bestandsforholdene på en art ble mindre.
4. Arbeidsgruppen viser til at fisket etter sei har vært relativt liberalt regulert for alle tre grupper fram til og med 2007, men at man i 2008 registrerte økning i både antall fartøy og fangst av sei. Det er selv med struktureringen som er gjennomført, latent kapasitet som det må tas hensyn til.

Dette har ført til at for enkelte fartøy har det vært mindre forutsigbarhet for hva som kunne være driftsgrunnlaget gjennom året, når det stadig ble foretatt endringer.

5. Norges Fiskarlag vil vise til at det er lite ønskelig med en videre ekspansjon innenfor gruppen avgrenset nordsjøtråll rettet mot et konsumfiske på sei. Dette var utgangspunktet for det arbeidet som har vært gjennomført. Det må likevel pekes på at med det kvotenivå som har vært de siste årene, har det ikke vært nødvendig med strenge og differensierte reguleringer ettersom kvoten av sei ikke har vært tatt.

Arbeidsgruppen har på denne bakgrunn kommet fram til at det må iverksettes tiltak som hindrer muligheter for fortsatt ekspansjon i fisket etter sei sør for 62° N.

Norges Fiskarlag viser til at arbeidsgruppen er enig i at følgende tiltak blir iverksatt:

- fartøy med avgrenset nordsjøtrålltillatelse kan bare skiftes ut med et fartøy som er innenfor samme lengdegruppe, slik disse er definert i "Finnmarksmodellen"
- for å sikre en bedre forutsigbarhet i sitt fisket, bør det settes en refordelingsdato, og denne bør være i månedsskiftet juni / juli
- det er nødvendig å se på regelverket for avgrenset nordsjøtrålltillatelse om det er forhold som må justeres slik at det ikke skjer en oppbygging av fartøy i denne gruppen rettet mot konsumtrålling.
- fartøy som har hatt anledning til å fortsette fisket innenfor en garantert kvote på 30 tonn ("de minste fartøyene") selv om gruppeknoten har vært tatt, skal fortsatt gis slik mulighet

6. Norges Fiskarlag slutter seg til tiltakene i punkt 5.
7. Begrensning i hvor mye et fartøy kan fiske, er en effektiv fordelingsmetode for å sikre at flest mulig gis anledning til å fiske en andel av en kvote.

Fartøy med avgrenset nordsjøtrålltillatelse, pelagisk trålltillatelse og nordsjøtrålltillatelse har hatt en felles gruppekvote som både skal dekke direkte fiske etter sei og bifangst av sei som går til oppmaling.

Det har tidligere vært felles maksimalkvote for fartøyene uavhengig av hvilken tillatelse de har hatt. Etter hvert har det blitt differensiering mellom avgrenset nordsjøtrålltillatelse på den ene siden og pelagisk og nordsjøtrålltillatelse på den andre siden.

8. Norges Fiskarlag vil tilrå at gruppen fortsatt blir behandlet som en felles kvotegruppe. Dette forutsetter at myndighetene hindrer at det foretas utskiftninger innenfor avgrenset nordsjøtråll som har som intensjon å bli "konsumtråll". Dette vil kunne oppnås dersom det settes begrensninger på hvordan utskiftningen kan gjennomføres. En slik begrensning kan være at utskiftning bare kan gjennomføres eksempelvis innenfor Finnmarksmodellens gruppeinndeling. Dette, sammen med etablering av kvotefaktorer for alle fartøyene vil begrense ekspansjonsmulighetene.
9. Ut fra en totalvurdering vil derfor Norges Fiskarlag tilrå at det innføres følgende faktorer til bruk i fisket etter sei sør for 62° N for fartøy som har pelagisk trålltillatelse, nordsjøtrålltillatelse og avgrenset nordsjøtrålltillatelse:

- fartøy som i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 har fisket mer enn 400 tonn sei gis en kvotefaktor på 1,0
- fartøy som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år og som innehar pelagisk trålltillatelse eller nordsjøtrålltillatelse gis en kvotefaktor på 0,8
- fartøy som innehar avgrenset nordsjøtrålltillatelse og som ikke har fisket ovennevnte kvantum i ett av de nevnte år gis en kvotefaktor på 0,5

Det skal ikke tas hensyn til tidligere eller framtidige struktureringer eller muligheter for sammenslåing av faktorer.

10. For øvrig slutter Norges Fiskarlag seg til utvalgets øvrige vurderinger og tilrådninger slik de framkommer i utvalgets innstilling.”

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fiskeri- og kystdepartementet
Medlemslaga

Sør-Norges Trålerlag

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	16.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/22644	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Marianne Svorken	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:		Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 Innledning

Reguleringen av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 ble behandlet som sak 18/2009 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 26. – 27. november 2009.

2 Regulering av fisket etter sei sør for 62°N i 2010

Selv om Norge og EU ikke har kommet til en avtale, er det naturlig å følge ICES rådgivning om forvaltning av sei i Nordsjøen. Det vil gi en norsk kvote på 55 592 tonn sei sør for 62°N i 2010.

Kvoteforhandlingene med Grønland og Færøyene er på nåværende tidspunkt ikke avsluttet. Det forventes en avsetning på 2 550 tonn til tredjeland og 250 tonn til forskningsfangst i 2010.

Dette innebærer en norsk totalkvote for 2010 på 52 792 tonn sei til fordeling.

2.1 Not

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at gruppekvoten til not fastsettes til 5 500 tonn i 2010. Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

2.2 Konvensjonelle redskaper

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at gruppekvoten til konvensjonelle redskap fastsettes til 8 000 tonn, samt at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2010 foreslås regulert med en maksimalkvote på 600 tonn. Fiskeridirektøren viste også til forslaget om at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 meter kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten. Dette for å sikre et kvantum for kystfisket.

Reguleringsmøtet sluttet seg til disse forslagene.

2.3 Trål

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det som gjenstår etter at det gjort fratrekk for fiske med not og konvensjonelle redskap utgjør 39 292 tonn.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele trålkvoten i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07. Dette innebærer at det først avsettes et kvantum på 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Dette gir en fordeling på 2 743 tonn (8 %) til nordsjøtrålerne, 6 516 tonn (19 %) til seitrålerne og 25 033 tonn (73 %) til torsketrålerne.

Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

2.3.1 Torsketrål

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at gruppekvoten for torsketrålere vil utgjøre 25 033 tonn, samt forslaget om å regulere torsketrålerne med maksimalkvoter med en kvoteenhet på 1000 tonn. Dette vil gi maksimalkvoter på 1 400 tonn til fabrikktrålere og 1 000 tonn til ferskfisktrålere og småtrålere. Dette gir i utgangspunktet en noe høyere overregulering enn i 2009, da torsketrålernes maksimalkvoter ble opphevet i første halvår.

Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

Torsketrålerne har vært regulert med maksimalkvoter med relativt stor overregulering. I 2008 hadde torsketrålerne en ordning med en garantert kvote som ble fjernet i løpet av året. Det framkom ingen ønsker om å gjenopprette ordningen med garanterte kvoter for 2010.

2.3.2 Seitrål

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at gruppekvoten for seitrålere vil utgjøre 6 516 tonn, samt forslaget om å regulere seitrålerne med maksimalkvoter med en kvoteenhet på 1000 tonn.

Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

2.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis Skagerrak; fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset tråltillatelse.

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Når det gjelder denne fartøygruppens bifangst av sei i industritrålfisket, har det i reguleringsforskriften de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppeknoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. En avsetning på 1 000 tonn viste seg å være for lite i 2009. Så langt i 2009 er omtrent 1 900 tonn gått til oppmaling, men det kan påregnes at mer går til oppmaling på grunn av treghet i systemene. Fiskeridirektøren foreslo derfor i Reguleringsmøtet å øke denne avsetningen til 3 000 tonn. Dette gir gruppen av fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse adgang til å fiske inntil 4 743 tonn til konsum.

Sør Norges Trålerlag ba i Reguleringsmøtet om å få komme tilbake til denne avsetning. Øvrige deltakere ga sin oppslutning til dette forslaget.

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag.

En av utfordringene med å regulere nordsjøtrålerne er at det er stor spredning i seifangstene i alle tre grupper. På fartøynivå har fisket de senere år blitt regulert med maksimalkvoter fra årets begynnelse. På bakgrunn av utviklingen i fisket har disse maksimalkvotene blitt opphevet i løpet av året. Tabellen nedenfor viser fangst fordelt på pelagisk trål, nordsjøtrål og avgrenset nordsjøtrål i årene 2006 til 2009.

Tabell 1: Fangst i tonn fordelt på pelagisk trål, nordsjøtrål og avgrenset nordsjøtrål

År	Nordsjøtrål	Pelagisk trål	Avgrenset nordsjøtrål
2006	740	6 474	514
2007	421	3 903	979
2008	90	3 232	2 468
2009	424	2 791	3 325

Fangst registrert på fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse er stort sett bifangst i industritrålfisket som er sortert ut og levert til konsum. Fiskeridirektøren har foreslått et påbud om sorteringsrist i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i 2010. Dette vil innebære at det kun vil være de fartøyene som får dispensasjon fra ristpåbudet som vil kunne ta noe sei til konsum i industritrålfisket etter kolmule og øyepål i 2010. For de øvrige fartøyene kan det være interessant med en strukturordning slik at de kan strukturere vekk tillatelsen til å fiske direkte etter sei.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse består for en stor del av mindre fartøy der de fleste driver et trålfiske etter reke og kreps. Disse fartøyene har i henhold til konsesjonen adgang til å fiske sei. I utgangspunktet var denne adgangen ment å dekke bifangst av sei i trålfisket etter reke og kreps. De liberale reguleringsreguleringene av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak de senere årene har gjort det mulig for et mindre antall fartøy å legge om til et direkte seifiske.

Det har vært et ønske om å begrense denne ekspansjonen i seitrålfisket av fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fiskeridirektoratet foreslo i høsten 2008 et reguleringsopplegg som var ment å stoppe denne utviklingen. Forslaget fikk ikke tilslutning. Norges Fiskarlag nedsatte en

arbeidsgruppe som i første halvår i 2009 skulle foreta en vurdering og gi en tilrådning om en fremtidig kvotereguleringsmodell for de tre gruppene.

Norges Fiskarlag anbefalte i brev av 23. september 2009, å gi fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 og 2008, en kvotefaktor på 1,0. Fiskeridirektøren la fram dette forslaget for Reguleringsmøtet.

Videre foreslo Fiskeridirektøren at fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse som ikke har fisket mer enn 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 ble regulert med en kvotefaktor lik 0,5, det vil si en maksimalkvote på 200 tonn dersom man legger til grunn en kvoteenhet på 400 tonn. Norges Fiskarlag foreslo i sitt opprinnelige forslag at denne faktoren skulle være 0,8. For å redusere risikoen for tidlig stopp i fisket som følge av for høy overregulering valgte Fiskeridirektøren en noe lavere kvotefaktor enn forslaget fra Norges Fiskarlag

Representanter fra Sør-Norges Trålerlag var uenig i at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse skal kunne få kvotefaktor 1,0 dersom man har fisket 400 tonn i ett av årene 2006, 2007 og 2008. De pekte på at det er feil at noen som har fisket seg opp skal få en høyere faktor.

De øvrige fartøyene med avgrenset nordsjøtråltillatelse ble foreslått regulert med en faktor på 0,15, noe som etter Fiskeridirektørens forslag ville bety 60 tonn i maksimalkvote ved en kvoteenhet på 400 tonn.

Fiskeridirektoratet mottok 25. november et nytt vedtak fra Norges Fiskarlag som viste at Norges Fiskarlag hadde endret sitt syn.

Norges Fiskarlag sitt nye forslag var å fordele gruppeknoten mellom gruppene pelagisk trål/nordsjøtrål og avgrenset nordsjøtrål med 85 % til førstnevnte gruppe og 15 % til gruppen avgrenset nordsjøtråltillatelse, samt en faktorstige.

Sør-Norges Trålerlag støttet det nye forslaget fra Norges Fiskarlag.

Sør-Norges Notfiskarlag ga uttrykk for at det er stor uenighet innad i Norges Fiskarlag, og påpekte at Fiskarlagets vedtak vil få store konsekvenser for enkelte grupper.

Fra Fiskeri- og kystdepartementet ble det uttrykt støtte til Norges Fiskarlags forslag til fordeling innad i nordsjøtrålgruppen. Myndighetene støtter vanligvis de kompromissene Norges Fiskarlag har kommet fram til i fordelingssaker.

Fiskeridirektørens tilrådning:

En deling av gruppeknoten på 4 743 tonn med 85 % til pelagisk trål og fartøy med nordsjøtråltillatelse vil innebære en gruppekvote på 4 032 tonn, noe som vil resultere i 15 % eller 711 tonn i gruppekvote til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. I forhold til tidligere års fiske som vist i tabell 1 vil fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse få en tilgjengelig kvote som er om lag 33 % høyere enn den totale fangsten i 2008 og 2009, mens gruppen med avgrenset nordsjøtråltillatelse vil få en kvote som gjør utgjør ca. 25 % av fisket i denne perioden.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en slik fordeling av kvoten gi mindre fleksibilitet i avviklingen av fisket. Historisk sett har gruppen av nordsjøtrålere og pelagiske trålere fisket

mindre enn det kvantumet de nå får til rådighet til tross for at fartøykvotene er blitt opphevet i første halvdel av året.

Gruppekvoten har imidlertid vært godt utnyttet da enkelte av fartøyene med avgrenset nordsjøtråltillatelse har fisket forholdsvis mye.

Det er 96 fartøy som innehar avgrenset nordsjøtråltillatelse, noe som tilsier en mulig garantert fartøykvote på 7,4 tonn ved en flat regulering. Det er imidlertid ikke alle fartøyene som deltar aktivt i dette fiskeriet og det er derfor rom for en relativt høy overregulering.

I inneværende sesong er det 8 fartøy som har fisket mer enn 100 tonn. Mange fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har rekefisket som en vesentlig del av sitt driftsgrunnlag. Rekefisket er forventet å bli noe dårligere de kommende år som følge av svak rekruttering, noe som kan medføre en økt interesse for å utnytte seikvotene. Vi vil derfor anta at det innenfor en gruppekvote på 711 tonn ikke vil være rom for en maksimalkvote på et nivå langt over hva en flat regulering vil gi. Fartøygruppen må overreguleres med 300 % for å gi maksimalkvoter på 30 tonn. I en årrekke har denne fartøygruppen hatt en garantert kvote på 30 tonn.

Med så små kvoter som det her vil være snakk om vil det ha relativt liten betydning om man har en faktorstige eller like faktorer for alle i gruppen. Ettersom det er mange fartøy som innehar denne tillatelsen vil en så lav gruppekvote gjøre det vanskelig å ha differensierte kvotefaktorer basert på fartøyenes tidligere års innsats i fisket. Det kan imidlertid slås fast at uansett fordeling innad i gruppen vil en del fartøy få sine reelle fiskemuligheter meget sterkt begrenset fra 2009 til 2010 i henhold til forslaget fra Norges Fiskarlag av 25. november.

Forslaget medfører dermed at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse vil få en kraftig reduksjon i sine kvoter og fiskemuligheter. Det er grunn til å tro at fartøy med pelagisk trål og nordsjøtrål vil ha problemer med å utnytte en gruppekvote på 4 032 tonn, og det naturlige vil da være at et eventuelt restkvantum i denne gruppen vil bli refordelt til fartøy med avgrenset tråltillatelse i andre halvår.

Fiskeridirektøren kan ikke se at en oppdeling av nordsjøtrålergruppen i 2 grupper vil gi noen fordeler utover å legge til rette for en strukturering innad i pelagisk trål/nordsjøtrål gruppen. En oppdeling av gruppen kan vurderes å være en unødvendig og kompliserende element i reguleringen av nordsjøtrålgruppen. I gruppen pelagiske trålere er det et relativt stort antall fartøy som ikke tidligere har deltatt i fisket etter sei og som heller ikke er utrustet for å drive et konsumfiske etter sei.

Ved å beholde én gruppe vil vi kunne opprettholde stor grad av fleksibilitet, noe som kan være ønskelig for disse fartøyene. Felles for fartøyene i nordsjøtrålgruppen er at de har seifiske som en del av driftsgrunnlaget, hvor viktig denne delen av driftsgrunnlaget er avhenger av hvordan fartøyene er utrustet og ressursituasjonen i de andre fiskeriene fartøyet deltar i.

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag.

3 Forslag til forskrift

Nedenfor følger Fiskeridirektørens forslag til forskrift, samt et forslag til forskrift dersom man skulle velge å legge til grunn en oppdeling av nordsjøtrålguppen.

3.1 Fiskeridirektørens forslag

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 11, 12, 13, 16, 42 og lov om retten til å delta i fiske og fangst av 26. mars 1999 nr. 15 § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62°N i 2010.

§ 2 Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 53 042 tonn sei sør for 62°N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i ICES statistikkområdene IIIa. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med not kan fiske og lande inntil 5500 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8000 tonn.

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 39 292 tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torskestråltillatelse fiske og lande inntil 25 033 tonn.
- b) fartøy med pelagisk stråltillatelse, nordsjøstråltillatelse eller avgrenset nordsjøstråltillatelse kan fiske og lande inntil 7743 tonn, hvorav 3000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
- c) fartøy med seistråltillatelse kan fiske og lande inntil 6516 tonn.

§ 4 Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 5 Maksimalkvote for fartøy med torske tråltillatelse

Fartøy med torske tråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1400 tonn.

Fartøy med torske tråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 6 Maksimalkvote for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 7 Maksimalkvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 400 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 blir regulert med en kvotefaktor på 1,00 og kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn.

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse som ikke har fisket mer enn 400 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 blir regulert med en kvotefaktor på 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse blir regulert med en kvotefaktor på 0,15 og kan maksimalt fiske og lande inntil 60 tonn.

Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

§ 8 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9 Bifangst

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10 % bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 10 Bemyndigelse

3.2 Forslag til forskrift med oppdeling av nordsjøtrålggruppen

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 11, 12, 13, 16, 42 og lov om retten til å delta i fiske og fangst av 26. mars 1999 nr. 15 § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62°N i 2010.

§ 2 Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 53 042 tonn sei sør for 62°N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i ICES statistikkområdene IIIa. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med not kan fiske og lande inntil 5500 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8000 tonn.

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 39 292 tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torske tråltillatelse fiske og lande inntil 25 033 tonn.
- b) fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 7743 tonn, hvorav 3000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket. *Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 4032 tonn. *Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 711 tonn.**
- c) fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 6516 tonn.

§ 4 Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 5 Maksimalkvote for fartøy med torskestråltillatelse

Fartøy med torskestråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1400 tonn.

Fartøy med torskestråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 6 Maksimalkvote for fartøy med seistråltillatelse

Fartøy med seistråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 7 Maksimalkvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 30 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 400 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Fangst innenfor denne maksimalkvoten avregnes gruppekvoten angitt i § 3 tredje ledd bokstav b andre punktum.

Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

§ 8 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy med seistråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9 Bifangst

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10 % bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

Sak 19/2009

Regulering av fisket etter torsk i
Nordsjøen og Skagerrak i 2010

**REGULERING AV FISKE ETTER TORSK
I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010**

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringene for torsk i Nordsjøen og Skagerrak under forutsetning av at neste års totalkvote blir i samme størrelsesorden som inneværende års kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at minste tillatte maskevidde ved fiske med stormasket trål og snurrevad i Skagerrak økes til 120mm.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Norge og EU forvalter torsk i Nordsjøen i fellesskap. Forvaltningen har ikke vært vellykket og ICES har i flere år anbefalt at det ikke bør fiskes torsk i Nordsjøen. Hovedårsakene til dette har vært dårlig rekruttering og at gytebestanden ikke har blitt gjenoppbygd.

Årsklassen fra 2005 viste seg imidlertid å være noe større enn de øvrige årsklassene de siste 10 årene, men likevel betydelig mindre enn en gjennomsnittsårsklasse. Denne årsklassen har gitt et lite løft i fisket etter torsk i Nordsjøen de siste par årene. Denne årsklassen kunne bidratt til at gytebestanden ble gjenoppbygd, men partene har ikke klart å enes om tiltak som kunne verne denne årsklassen.

En viktig grunn til at gytebestanden ikke bygges opp er EUs utkastpolitikk som fører til at store mengder fisk, både over og under minstemålet, kastes på havet. I henhold til ICES ble 94 % av ettåringene, 73 % av toåringene og 64 % av treåringene som ble fisket i 2008 kastet ut. Denne trenden har økt de siste årene. ICES peker også på andre grunner blant annet uregistrerte landinger.

I henhold til ICES har fiskedødeligheten blitt redusert i årene etter 2000, mens den økte i 2008. Forutsetningen for at Norge skulle gå med på en økt kvote og en ny forvaltningsplan under fjorårets bilaterale forhandlinger var at fiskedødeligheten skulle gå ned i 2009. ICES er i tvil om forutsetningene for den økte kvoten og forvaltningsplanen vil holde i 2009. Fiskeridirektoratet ser det derfor slik at ICES sin rådgivning for 2010 er uklar, og egentlig todelt:

- a) Fiskeridirektoratet vurderer rådgivningen slik at TAC kan settes til 40.300 tonn torsk under den forutsetning at de mål som er satt opp i forvaltningsplanen oppfylles. Det vil si at fiskedødeligheten reduseres, kontrollen med fisket blir mer effektiv og at utkast ikke overstiger 2008-nivået:

“Considering the options below, ICES advises on the basis of the management plan on an F in 2010 that is 65% of the F in 2008 ($F_{2010}=0.51$), catches should be less 66 400 t. Assuming discards rates as observed in 2008, this implies landings of less than 40 300 t in 2010. This presumes that the objectives of the management plan are realised which assumes reduction in F and control of catches in 2009 and 2010.”²

- b) Tatt i betraktning at utkast trolig øker, og dermed også fiskedødeligheten, at kontrollen med fisket ikke er blitt mer effektiv og at rekrutteringen etter 2005 har vært svært dårlig, er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at forutsetningene for å anse forvaltningsplanen som føre-var trolig ikke er oppfylt. Dersom forutsetningen ikke er oppfylt anbefaler ICES at det ikke fiskes torsk i 2010. Ingen fangst i 2010 og 2011 vil muligens føre til at bestanden er over føre var grensen i 2012.

Figur 1: ICES rådgivning for torsk i 2010³

Short-term implications										
Outlook for 2010										
Management plan assumptions										
Basis: $F_{10} = [management\ plan] = 0.75F_{08} = 0.59$ (land=0.29, disc=0.30); $R_{08-10} =$ (re-sampled from 1997-2007 YC, median of 1998-2008 YC) ~110 million; SSB(2010) = 66.0; Landings (2009) = 41.9; Discards (2009) = 24.8										
Rationale	Catches (2010)	Landings (2010)	Basis	F total (2010)	F land (2010)	F disc (2010)	Discards (2010)	SSB (2011)	%SSB change ¹⁾	%TAC change ²⁾
Management Plan	66.4	40.3	$F_{10} = 0.65 * F_{08}$	0.51	0.25	0.26	26.1	79.6	21%	17%
This option is considered precautionary in the context of the long term management plan.										
ICES assumptions										
Basis: $F_{10} = F_{08}$ scaled to $F_{08} = 0.79$; $R_{08-10} =$ (re-sampled from 1997-2007 YC, median of 1998-2008 YC) ~110 million; SSB(2010) = 54.2; Landings (2009) = 51.5; Discards (2009) = 30.8										
Rationale	Catches (2010)	Landings (2010)	Basis	F total (2010)	F land (2010)	F disc (2010)	Discards (2010)	SSB (2011)	%SSB change ¹⁾	%TAC change ²⁾
Zero Catch	0	0.0	$F=0$	0.00	0.00	0.00	0.0	113.5	110%	-100%
Status quo options	46.8	27.9	$0.50 * F_{sq}$	0.40	0.19	0.20	18.9	75.9	40%	-19%
	50.5	30.1	$0.55 * F_{sq}$	0.44	0.21	0.22	20.4	72.9	35%	-13%
	54.3	32.3	$0.60 * F_{sq}$	0.48	0.23	0.24	22.0	70.1	29%	-7%
	57.8	34.3	$0.65 * F_{sq}$	0.51	0.25	0.26	23.4	67.2	24%	-1%
	61.1	36.2	$0.70 * F_{sq}$	0.55	0.27	0.28	24.8	64.6	19%	5%
	64.7	38.1	$0.75 * F_{sq}$	0.59	0.29	0.30	26.1	62.0	14%	10%
	67.3	39.9	$0.80 * F_{sq}$	0.63	0.31	0.32	27.4	59.6	10%	15%
	70.5	41.8	$0.85 * F_{sq}$	0.67	0.33	0.34	28.7	57.3	6%	21%
73.5	43.5	$0.90 * F_{sq}$	0.71	0.35	0.36	30.0	55.1	2%	26%	
79.1	46.7	F_{sq}	0.79	0.39	0.40	32.4	50.8	-5%	35%	
Weights in '000 t.										
Shaded areas are not considered consistent with the precautionary approach in the short term.										
¹⁾ SSB 2011 relative to SSB 2010.										
²⁾ Landings 2010 relative to TAC 2009 (Total = 34 596 t for the Skagerrak, VIII and IV; EC waters of IIIa; that part of IIIa not covered by the Skagerrak and Kattegat)										

Fiskeridirektoratet konkluderer med at ICES anbefaler enten en TAC på 40.300 tonn eller 0 tonn, avhengig av effektiviteten av de nye tiltakene som partene ble enige om å innføre under fjorårets forhandlinger med EU.

² ICES Advice 2009, Book 6, s. 9.

³ ICES Advice 2009, Book 6, s.11.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, ICES-anbefalinger, avtalt TAC og fangst (tonn)⁴

År	Anbefaling		Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
1997	135 000	-	115 000	16 100	100 000	16 100
1998	153 000	21 900	140 000	20 000	114 000	20 000
1999	125 000	17 900	132 000	19 000	80 000	19 000
2000	79 000	11 300	81 000	11 600	62 000	11 600
2001	0	0	48 600	7 000	42 300	7 000
2002	0	0	49 300	7 100	44 200	7 100
2003	0	0	27 300	3 900	27 400	3 900
2004	0	0	27 300	3 900	23 400	3 900
2005	0	0	27 300	3 900	23 900	3 800
2006	0	0	23 205	3 315	22 174	3 141
2007 ⁵	0	0	19 957	2 851	19 930	2 936
2008	17 250	2 750	22 152	3 165		
2009	0	0	28 798	4 114		

3 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2009

EU har ikke vært villig til å innføre utkastforbud, men under fjorårets forhandlinger med EU la Norge stor vekt på at EU i hvert fall måtte innføre tiltak som vil redusere risikoen for utkast vesentlig.

Ett av tiltakene Norge og EU ble enige om å innføre var et Real Time Closure system hvor områder med mye innblanding av småfisk kan stenges for fiske i 21 dager. Dette ble innført fra og med 1. september. I tillegg har EU innført forbud mot utkast av lovlig fanget fisk (over minstemål og innenfor kvote), såkalt high-grading. EU lovet videre å innføre selektiv redskap. Videre har enkelte land innført tiltak som er myntet på å redusere innsatsen i torskefisket.

Norge og EU ble også enige om en ny plan for oppbygging og langtidsforvaltning av torsken.

Forutsatt at de nevnte tiltakene ville bli innført og gi effekt aksepterte Norge 30 % økning i kvoten fra 2008. Kvoten i Nordsjøen og Skagerrak i 2009 ble satt til 34.912 tonn.

3.1 REGULERINGER AV NORSK FISKE I NORDSJØEN

De siste års reguleringer har hatt som mål å bevare og gjenoppbygge bestanden ved å redusere det totale uttaket. Samtidig har det vært en målsetting å ikke legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært å først avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte fiske etter torsk, skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

⁴ ICES rådgivning

⁵ Det ble ikke gitt et konkret kvoteråd fra ICES

I 2008 var Norges kvote 3.384 tonn etter avsetninger til tredje land. Av dette kvantum ble 1.000 tonn satt av til bifangst i trålfisket. Totalfangsten i 2008 ble 4 095 tonn, hvorav 2 912 tonn ble tatt med konvensjonell redskap, 1 183 tonn med konsumtrål og 4 tonn med industritrål.

I 2009 var den norske kvoten i Nordsjøen på 4 896 tonn før fordeling. Fordelingen av kvoten i 2009 fremgår av tabell 2.

Tabell 2: Forutsetning for regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2009

Norsk andel av TAC i 2009	4 896 tonn
Avsetning til andre land	382 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 500 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	400 tonn
Avsetning til forskningsfangst	40 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	2 574 tonn

I 2009 ble garanterte kvoter i lukket gruppe gjeninnført. Bakgrunnen for dette var et overraskende godt fiske i 2008, som medførte at det direkte fisket etter torsk ble stoppet allerede 9. oktober 2008, samtidig som at tillatt bifangst i fisket med stormasket trål ble redusert fra 20 % til 10 %. Overreguleringen i denne gruppen er høy og ettersom fisket ble stoppet var det mange fartøy som ikke fikk mulighet til gjennomføre planlagt fiske mot slutten av 2008.

Fisket etter torsk i Nordsjøen har i 2009 vært på omtrent samme nivå som foregående år. Fiskeridirektoratet foretok 14. september 2009 en refordeling for lukket gruppe, som ga en økning av maksimalkvoten på 14 %.

Fiskeridirektoratet foretok 3. november 2009 en refordeling for lukket gruppe, som ga en økning av maksimalkvoten på 10 %. Samtidig ble maksimalkvoten for fartøy under 21 meter i åpen gruppe økt til 6,5 tonn.

Tabell 3: Garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket og åpen gruppe i 2009

Lukket gruppe:	Garanterte kvoter	Maksimalkvoter		
		1. jan	14. sep	3. nov
Fartøy under 15 meter	5 tonn	30 tonn	34,5 tonn	38 tonn
Fartøy 15-21 meter	10 tonn	60 tonn	69 tonn	76 tonn
Fartøy over 21 meter	20 tonn	120 tonn	138 tonn	152 tonn
Åpen gruppe:				
Fartøy under 21 meter	4 tonn	5 tonn	5 tonn	6,5 tonn
Fartøy mellom 21 meter og 28 meter	4 tonn	20 tonn	20 tonn	20 tonn

Tabellen under gir en oversikt over antall deltakeradganger i lukket gruppe fordelt på hjemmelslengde.

Tabell 4: Antall deltakeradganger i lukket gruppe i torskefisket i Nordsjøen⁶

Fartøystørrelse	Antall 2007	Antall 2008	Antall 2009
< 10 meter	4	4	4
10 – 15 meter	44	42	42
15 – 21 meter	4	5	4
21 – 28 meter	10	8	10
> 28 meter	5	5	5
Totalt	67	64	65

Fartøy uten maksimalkvoter har vært regulert med bifangstregler, herunder kan fartøy som fisker med trål eller reketrål, i utgangspunktet ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med stormasket trål (120 mm) har fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2009 adgang til å ha inntil 20 % bifangst av torsk. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap etter andre arter kunne også ha inntil 20 % bifangst av torsk.

3.2 FANGST I NORDSJØEN

Tabellen under viser norsk fiske etter torsk i Nordsjøen fordelt på konvensjonelle redskaper, bifangst i konsumtrål, og estimert bifangst til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 6: Norsk fiske etter torsk i Nordsjøen (tonn)⁷

År	Trål	Industritrål	Konvensjonell	Totalt
1998	1 430	941	4 393	6 764
1999	1 498	406	5 928	7 832
2000	1 242	378	5 166	6 786
2001	1 020	91	3 297	4 408
2002	1 233	24	3 987	5 244
2003	1 474	29	2 966	4 469
2004	1 180	16	2 034	3 230
2005	917	4	1 968	2 889
2006	762	48	1 972	2 782
2007	651	101	2 281	3 033
2008	1 183	22	2 912	4 095
2009	1018	4	2 753	3 771

3.3 FISKE MED STORMASKET TRÅL I NORDSJØEN

Tabell 7 viser fangst av torsk i Nordsjøen i det norske fiske med stormasket trål fra 2000 til 2009, fordelt på ulike trålredskaper. Torsk fisket med trål er fisket som bifangst i andre fiskerier. Bifangst av torsk i direkte fiske etter sei i Nordsjøen føres under bunntrawl. Selv om adgangen til å ta torsk

⁶ Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltagerregister per 27. oktober 2009

⁷ Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 27. oktober 2008. Fiskeridirektoratets prøvetaking ved fiskemelfabrikken og Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per august 2009

som bifangst er begrenset er uttaket betydelig ettersom de norske kvotene på sei i Nordsjøen er høye.

Tabell 7: Nordsjøtorsk tatt i norsk konsumtrålfiske (tonn)⁸

År	Bomtrål	Udef. trål	Bunntrål	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
2000	35	0	1048	11	150	1 244
2001	47	25	755	8	160	995
2002	33	97	965	3	127	1 225
2003	39	83	1 187	24	125	1 458
2004	35	74	873	54	144	1 180
2005	49	61	621	59	126	916
2006	8	5	608	5	128	754
2007	15	30	507	3	96	651
2008	0	23	1 061	3	96	1 183
2009	0	59	902	0	57	1 018

3.4 KONVENSJONELT FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN

Tabell 8 gir en oversikt over det totale norske fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen fra 1997 til 2009, fordelt på redskapsgrupper. Av det konvensjonelle fisket utgjør garnfisket omtrent halvparten. De siste årene har autoline tatt en noe større andel enn i årene 2003 til 2005.

Tabell 8: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk (tonn)⁹

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
1997	1 008	176	2 703	262	85	4 234
1998	1 828	93	2 197	201	74	4 393
1999	2 927	86	2 365	488	62	5 928
2000	1 963	46	2 496	596	65	5 166
2001	930	121	1 831	348	68	3 298
2002	1 321	169	2 182	268	47	3 987
2003	1 125	93	1 371	279	24	2 892
2004	420	126	1 280	162	55	2 043
2005	348	111	1 301	168	37	1 965
2006	617	117	992	207	38	1 971
2007	737	210	1 203	187	55	2 392
2008	727	145	1 847	168	34	2 912
2009	746	109	1 778	104	16	2 753

Tabell 9 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy i lukket gruppe over og under 28 meter som har adgang til å delta i det direkte fisket med konvensjonelt redskap.

⁸ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 17.oktober 2008

⁹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 27. oktober 2009

Tabell 9: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe¹⁰

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Konvensjonelle fartøy < 28 m	1 051	910	729	950	1 649	1 681
Konvensjonelle fartøy > 28 m	131	85	405	439	466	461
Totalt	1 182	995	1134	1 389	2 115	2 141

3.5 REGULERINGER I SKAGERRAK I 2009

Norge disponerer i 2009 en kvote på 133 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak, hvorav 45 tonn er avsatt til å dekke bifangst i trålfiske. Siden kvoten er såpass liten er det satt et generelt forbud mot direkte fiske etter torsk i Skagerrak for alle redskap. Et fåtall konvensjonelle fartøy, som har dokumentert at dette fiskeriet har vært av stor betydning, har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra dette forbudet.

Fisket med trål reguleres med bifangstreguleringer. Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker i Skagerrak med konsumtrål med en minste maskevidde på 90 mm, eller ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen, kan ha inntil 10 % bifangst av torsk.

3.6 FANGST I SKAGERRAK

Norske fartøy har hittil i år totalt fisket 343 tonn torsk, hvorav 207 tonn er tatt som bifangst i fiske med trål.¹¹

Tabell 10 under gir en oversikt over norsk fiske etter torsk i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangsten er dessuten fordelt som fisket innenfor eller utenfor grunnlinjene. I henhold til "Skagerrakavtalen" er kun fangst av torsk utenfor grunnlinjene kvoteregulert.

Tabell 10: Norsk torskefiske i Skagerrak (tonn)¹²

Redskapsgruppe Fangstområde/År	Konvensjonell				Trål				Totalt			
	2006	2007	2008	2009	2006	2007	2008	2009	2006	2007	2008	2009
Innenfor grunnlinjene	319	289	249	112	206	205	250	145	525	494	499	257
Utenfor grunnlinjene	59	62	40	24	45	123	116	62	104	185	156	86
Totalt	378	351	289	136	251	328	366	207	629	679	655	343

Tabell 10 viser at det i 2009 foreløpig er fisket 86 tonn av en kvote på 133 tonn utenfor grunnlinjene. Det kan se ut som at fangstene innenfor grunnlinjen har gått ned i 2009.

¹⁰ Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 27. oktober 2009. Fra og med 8. april 2008 er vilkåret for å delta i lukket gruppe at fartøyet har mindre enn 300m³ lasteromskapasitet, jf forskrift av 28. november 2007 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2008 (deltakerforskriften) § 14

¹¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 27. oktober 2009

¹² Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 27. oktober 2009

4 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2010

4.1 REGULERINGSBEHOV

Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2010. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. Resultatet av forhandlingene vil avhenge av de to partenes syn på rådgivningen fra ICES og en vurdering av effekten av tiltakene som er innført for å redusere utkast. I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet derfor tatt utgangspunkt i en kvote på tilsvarende nivå som i 2009.

Under denne forutsetningen vil en kunne basere neste års reguleringer på årets reguleringer. Ved enighet om en redusert TAC vil den viktigste konsekvensen være at avsetningene til nødvendig bifangst i ulike typer fiskeri vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, og omfanget av et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap vil måtte reduseres. Ved økt kvote vil det være omvendt.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

Fiskeridirektøren foreslår at det bør være åpning for at konvensjonelle fartøy kan fiske utover den kvoten som vil bli fastsatt for det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne er satt for høyt.

Fiskeridirektøren foreslår at det kun er fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper som vil kunne få tillatelse til å drive et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen i 2010.

4.2 BIFANGST

I utgangspunktet kan det forventes at det blir tatt mer torsk som bifangst i fisket med småmasket trål i 2010 enn i 2009. Dette skyldes at den relativt gode 2005-årsklassen kommer inn i fisket for fullt. Samtidig har øyepålbestanden vokst og det forventes et relativt stort fiske etter øyepål i 2010, både når det gjelder kvantum og deltakelse.

Fiskeridirektoratet er likevel av den oppfatning at økt bruk av sorteringsrist i øyepål- og kolmulefisket vil bidra til å redusere innblandingen av stor torsk i fangstene. Det antas at denne bifangsten burde dekkes av samme avsetning som inneværende år, det vil si 1 500 tonn.

Fiskebåtrederne forbund har foreslått at tillatt bifangst økes fra 2,5 % til 5 % for trål, og fra 20 % til 25 % for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang.

Fiskeridirektøren viser til usikkerheten om Norges kvote i 2010 og at veksten i bestanden knyttes til en årsklasse som er kommet inn i fiske, men i og med at følgende årsklasser er svake er det sannsynlig av bestandssituasjonen vil bli dårligere i nærmeste fremtid. Videre er det vesentlig kapasitet som ikke brukes fullt ut i lukket gruppe. Det vil derfor ikke være grunn til å gi mulighet for økt innsats i torskefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes av 1.500 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål og at gjeldende grenser for tillatt innblanding videreføres i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2009.

4.3 REGULERING AV KONVENSJONELLE FARTØY

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Deltagelsen i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle fartøy innenfor tilgjengelig ”restkvote” etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2009:

Tabell 11: Forslag til gruppekvoter (tonn) ved et direktefiske på 2.034 tonn¹³

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Lukket gruppe	73 %	1 879
Åpen gruppe	27 %	695
Sum	100 %	2 574

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende maksimalkvoter i lukket gruppe i 2010, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2009 kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 12: Forslag til garanterte kvote og maksimalkvoter i lukket gruppe¹⁴

Fartøygruppe	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	46	1	5	30 tonn
Fartøy 15-21 meter	4	2	10	60 tonn
Fartøy 21-28 meter	10	4	20	120 tonn
Fartøy over 28 meter	5	4	20	120 tonn
Totalt lukket gruppe	65			

¹³ Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2009

¹⁴ Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2009 og antall fartøy i lukket gruppe per 27. oktober 2009.

I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Dette innebærer at fartøy under 21 meter får en maksimalkvote på 5 tonn. Fartøy mellom 21 og 28 meter får en maksimalkvote på 20 tonn. Det foreslås også en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlig økning eller reduksjon i forhold til 2009 kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene.

Norges Fiskarlag har foreslått at det etableres en egen undergruppe for fartøy mellom 10 og 21 meter i åpen gruppe. Dette spørsmålet ble også behandlet under fjorårets og vårens Reguleringsmøte, men forslaget ble da avvist av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet viser til at det er svært mange fartøy som ikke deltar i dag som har adgang og mulighet til å delta i åpen gruppe. En betydelig økning i kvoten vil kunne bety økt interesse i å delta i dette fisket. Dette ville i så fall innebære at langt mer torsk ville blitt tatt enn i dag og medføre en svært uforutsigbar regulering av torsk i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren er imidlertid villig til å se på innføring av en slik gruppe, under forutsetning av at maksimalkvoten i hver gruppe vil stå i forhold til forventet deltakelse og aktiviteten i andre grupper. Dette betyr at maksimalkvoten i de eksisterende gruppene vil bli redusert.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen for så vidt gjelder tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier etter en eventuell stopp i fisket, eventuelt etter at maksimalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

5 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2010

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2010 før Norge og EU har sluttforhandlet Skagerrakavtalen for 2010. Siden torsken utenfor grunnlinjen i Skagerrak antas å være en del av samme bestand som nordsjøtorsken er beslutning om TAC i Skagerrak en del av beslutningen om TAC i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen i fisket i 2009, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2010, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2009 videreføres i 2010. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fisket i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstreguleringer av trålerne videreføres, det vil si at tillatt bifangst av torsk blir 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstregulering for konvensjonelle fartøy videreføres, det vil si at 20 % bifangst av torsk er tillatt.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2010. En ytterligere reduksjon i kvotene fra dagens nivå, kan medføre at kvoten i Skagerrak i sin helhet må reserveres bifangst i ulike fiskerier etter andre arter. Under denne forutsetning vil det ikke være grunnlag for et direkte fiske i Skagerrak for fartøy som på grunn av særlig avhengighet av dette fiskeriet har fått unntak fra forbudet mot å fiske torsk i Skagerrak. Dersom kvoten gir rom for det bør imidlertid dispensasjonsordningen for disse få konvensjonelle fartøyene kunne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2010.

Et fåtall konvensjonelle fartøy, som har dokumentert at dette fiskeriet har vært av stor betydning, har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra dette forbudet. Opprinnelig var det 7 fartøy som fikk denne dispensasjonen i 2004. Nå er det 4 fartøy igjen. Fiskarlaget Sør har bedt om at maksimalkvoten økes fra 7 tonn til 10 tonn for disse fartøyene.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets synspunkter på eventuell økning i maksimalkvoten fra 7 tonn til 10 tonn for båter som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som oppfyllte vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak.

6 MASKEVIDDEBESTEMMELSER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Fiskeridirektoratet viser til sak 18/2008 behandlet under fjorårets Reguleringsmøte hvor det ble bedt om synspunkt i forhold til harmonisering av tillatt maskevidde ved bruk av stormasket trål i Nordsjøen og Skagerrak.

Da maskevidden ble økt til 120mm i Nordsjøen i 2002 omfattet ikke endringen Skagerrak. Maskevidden forble uendret 90mm i Skagerrak. Under fjorårets forhandlinger mellom Norge og EU ble det fra norsk side informert om at gjeldende maskevidde i Skagerrak ville bli harmonisert med gjeldende maskevidde i Nordsjøen. Det vil si at den blir økt fra 90mm til 120mm.

Fiskeridirektøren foreslår at minste tillatte maskevidde ved fiske med stormasket trål og snurrevad i Skagerrak økes til 120mm.

7 MINSTEMÅL

I desember 2008 ble minstemålene for torsk, sei, hyse og hvitting i Nordsjøen endret.

Tabell 12. Tidligere minstemål og dagens minstemål

	Tidligere minstemål	Dagens minstemål
Torsk	30cm	40cm
Hyse	27cm	31cm
Hvitting	23cm	32cm
Sei	32cm (30cm i Skagerrak)	40cm

Fiskeridirektoratet viste under fjorårets Reguleringsmøte til at dette måtte sees i sammenheng med at minstemål er et viktig kriterium for etablering av aktsomhetsområder, bortvisning fra fiskefelt og andre regimer for stenging og åpning av felt. Det ble også vist til undersøkelser foretatt i Nordsjøen av Kystvakten som viser at de gjeldende minstemålene har liten betydning i forhold til utkast av fisk. Det avgjørende er hvilke markedsforhold som til enhver tid råder.

I henhold til Kystvakten har virkningen av denne endringen vært positiv ved at det har bidratt til at aktsomhetsområder og bortvisning fra fiskefelt er benyttet i større grad enn tidligere .

8 KYSTTORSK

I juni 2009 sendte Fiskeridirektoratet ut et høringsnotat om kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerakkysten. Dette notatet danner grunnlaget for en høring av forslag til tiltak for å gjenoppbygge kysttorskbestandene i disse områdene. Store deler av notatet bygger på rapport nr. 5/2008 Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektoratet har etter dette mottatt innspill og arrangert åpne høringsmøter. Denne saken er nå til behandling i Fiskeridirektoratet med målsetting om å legge frem forslag til forvaltningstiltak som skal tre i kraft i 2010.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	9.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/22481	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Thord Monsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	90592863	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 Innledning

Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 ble behandlet som sak 19/2009 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 26. – 27. november 2009.

Norge og EU har ikke inngått en bilateral kvoteavtale for 2010. Fiskeridirektoratet foreslår på denne bakgrunn at den norske totalkvoten fra årets begynnelse fastsettes på samme nivå som i 2009.

2 Reguleringsmøtets behandling

2.1 Nordsjøen

Fiskeridirektoratet foreslo under Reguleringsmøtet å videreføre reguleringene for torsk i Nordsjøen. Dette innebærer at et direkte fiske etter torsk i Nordsjøen kun vil være tillatt med konvensjonelle redskap. Fisket med konvensjonelle redskap er deltakerregulert og bør reguleres med differensierte garanterte kvoter og maksimalkvoter både for åpen og lukket gruppe. Videre innebærer dette at alt trålfiske i Nordsjøen reguleres med strenge bifangstregler.

Under Reguleringsmøtet ble det stilt spørsmål ved rimeligheten av å ikke tillate mer enn 2,5 % bifangst av torsk i reke-trålfisket.

Det ble samtidig pekt på at det er mulig å gjennomføre et rekefiske uten bifangst dersom det benyttes sorteringsrist i reke-trålen. Videre kom det frem at det i praksis i stor grad benyttes

sorteringsrist i dette fisket kombinert med bruk av oppsamlingspose med en maskevidde på mellom 120mm og 140mm.

Under Reguleringsmøtet ble også Fiskeridirektoratets forslag om å øke maskevidden i stormasket trål i Skagerrak fra 90mm til 120mm kommentert. Det ble vist til at det forholdene i Nordsjøen og Skagerrak ikke var like og tekniske reguleringer derfor ikke kunne overføres direkte fra det ene området til det andre. Norges Fiskarlag er i prinsippet ikke mot å øke maskevidden, men forutsetter at man tar hensyn til de fiskere som blir berørt.

Det fremkom også ønske fra næringen om at stigen i åpen gruppe må revurderes og Norges Fiskarlag foreslå å innføre et tredje trinn mellom 10 til 21 meter.

2.2 Skagerrak

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøte å videreføre reguleringene for torsk i Skagerrak.

Utenfor grunnlinjene i Skagerrak ble det foreslått å videreføre det generelle forbudet mot et direkte torskefiske for alle typer redskap. Et fåtall konvensjonelle fartøy har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra forbudet. I Skagerrak bør alt trålfiske reguleres med strenge bifangstregler. Det foreslås at tillatt bifangst i trålfisket blir 2,5 % i Skagerrak.

Det fremkom ingen spesielle kommentarer i forhold til regulering av fisket etter torsk i Skagerrak under Reguleringsmøtet ut over næringens ønske om økt adgang til bifangst av torsk i trålfisket.

2.3 Maskevidde

Under Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektoratet at minste tillatte maskevidde ved fiske med stormasket trål og snurrevad i Skagerrak økes til 120mm.

Norges Fiskarlag viste til at det forholdene i Nordsjøen og Skagerrak ikke var like og tekniske reguleringer derfor ikke kunne overføres direkte fra det ene området til det andre. Norges Fiskarlag er i prinsippet ikke imot å øke maskevidden, men forutsetter at man tar hensyn til de fiskere som blir berørt.

3 Fiskeridirektørens tilråkning

3.1 Nordsjøen

Norge og EU har ikke inngått en bilateral kvoteavtale for 2010. Dette innebærer at norske fartøy fra årets begynnelse kun kan fiske i norske farvann i Nordsjøen.

ICES har anbefalt en totalkvote i ICES statistikkområde IV, VIIId og IIIa på 40.300 tonn i 2010, forutsatt at den gjeldende forvaltningsplanen implementeres og håndheves tilfredsstillende.

Det kan stilles spørsmål om fiskedødeligheten (F) er blitt redusert i 2009 i henhold til forvaltningsplanen ettersom EU ikke har innført tilstrekkelig effektive tiltak for å redusere utkast. Det vises til at utkast har utgjort mer enn halvparten av fiskedødeligheten i 2007 og 2008. ICES rapporten angir også at utkastnivået i 2009 vil ligge på samme nivå som de to foregående årene og det forventes et langt høyere fangsttall i inneværende år enn TAC for 2009 skulle tilsi.

Fiskeridirektoratet foreslår likevel at det fra årets begynnelse fastsettes en norsk totalkvote på

5 704 tonn torsk hvorav 85 tonn avsettes til forskningsformål. På grunnlag av kvotens størrelse anbefaler Fiskeridirektoratet at fisket etter torsk i hovedsak kvotereguleres tilsvarende som inneværende år.

Fiskeridirektoratet registrerer at næringen ønsker å øke gjeldende bifangstprosent for reke-trålfisket. Fiskeridirektoratet kan ikke anbefale en slik økning. Det vises til at en slik økning vil kreve en større avsetning til bifangst i trålfisket. Dette er det ikke rom for innenfor en fremdeles begrenset kvote til norske fartøy. I tillegg vises det til at bruk av sorteringsrist i reke-trålfisket gjør fisket tilnærmet rent for bifangst av stor fisk. I tillegg kan en slik økning medføre en uønsket oppbygging av en flåtegruppe som etter hvert vil gjøre seg avhengig av et bifangstfiske etter torsk.

Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av gjeldende bifangstreguleringer.

Tabell 1: Oppsummering av fordeling av den norske kvoten

Norsk totalkvote i 2010	5 704 tonn
Avsetning til bifangst til trål	1 500 tonn
Avsetning til tredje land	382 tonn
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	300 tonn
Forskningsfangst	85 tonn
Til fordelingen i et direkte fiskeri	3 437 tonn

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen for konvensjonelle fartøy i 2010. Dette innebærer at det åpnes for et direkte fiske etter torsk for denne gruppen innenfor den resterende kvoten etter at det er gjort nødvendige avsetninger til bifangst, tredjeland og forskning.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av kvoten avsatt til konvensjonelt fiske.

Tabell 2: Fordeling mellom gruppene

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum (tonn)
Lukket gruppe	73 %	2 509
Åpen gruppe	27 %	923
Sum	100 %	3 437

Fiskeridirektøren foreslår følgende garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket gruppe:

Tabell 3: Fordeling av maksimalkvoter i lukket gruppe

Fartøygruppe	Garantert kvote (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
Under 15 meter	5	30
15,00 – 20,99 meter	10	60
21,00 – 27,99 meter	20	120
Over 28 meter	20	120

Fiskeridirektoratet er i utgangspunktet av den oppfatning at inndelingen i åpen gruppe ikke bør endres. Det vises til at dette kan bidra til økt innsats i et fiske som på grunn av bestandens tilstand bør begrenses. En stor del av kvoten i åpen gruppe fiskes av fartøy over 21 meter og under 15 meter. Dersom det gis en økt kvote til fartøy mellom 10 og 21 meter, som i dag i liten grad deltar i fisket vil innsatsen i dette fisket trolig øke. Videre er det vanskelig å vurdere kvantumet dette vil utgjøre ettersom det er svært mange fartøy som kan delta i fisket.

Fiskeridirektoratet foreslår likevel som en prøveordning at åpen gruppe deles inn i tre grupper med følgende garanterte kvoter og maksimalkvoter:

Tabell 4: Fordeling av maksimalkvoter i åpen gruppe

Fartøygruppe	Garantert kvote (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
Under 10 meter	4	5
10,00 – 20,99 meter	4	10
På eller over 21,00 meter	4	15

Fiskeridirektøren foreslår videre at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når totalkvoten er beregnet oppfisket.

3.2 Skagerrak

Fiskeridirektoratet foreslår at en norsk totalkvote i Skagerrak i 2010 fastsettes på samme nivå som i 2009, det vil si en kvote på 155 tonn torsk utenfor grunnlinjene i Skagerrak, hvorav 50 tonn avsettes til bifangst i trålfisket i Skagerrak. For øvrig foreslår Fiskeridirektoratet en videreføring av årets regulering.

Fiskeridirektoratet har vurdert å øke maksimalkvoten for fartøy som har fått dispensasjon for å fiske direkte etter torsk i Skagerrak med konvensjonelle redskap fra 7 til 10 tonn.

Fiskeridirektoratet kan ikke se at det er rom for dette. Kvoten øker noe, men er fremdeles svært begrenset. Det er derfor ikke rom for en så vesentlig økning av denne maksimalkvoten.

Fiskeridirektoratet vil likevel vurdere å øke denne kvoten i løpet av året ved en eventuell refordeling.

Etter behandling i Reguleringsmøtet har Fiskeridirektoratet til hensikt å endre utøvelsesforskriftens § 3 punkt 4 angående minste tillatte maskevidde ved fiske med stormasket trål og snurrevad i Skagerrak fra 90mm til 120mm.

Fiskeridirektoratet arbeider med å revidere alle tekniske reguleringer i Skagerrak. I den sammenheng vil adgangen til å benytte maskevidde ned til 70mm med kvadratmasker i fisket etter sjøkreps vurderes.

4 Fiskeridirektørens forslag til forskrift

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet foreslår en at følgende forskrift fastsettes:

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villtlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 11, 12 og 16 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 5 704 tonn torsk i norske farvann i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 85 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 155 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 3 437 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 105 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets hjemmelslengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0 - 14,99 meter	5	30
15,00 - 20,99 meter	10	60
på eller over 21,00 meter	20	120

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 300m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets største lengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0 – 14,99 meter	4	5
15,00 – 20,99 meter	4	10
på eller over 21 meter	4	15

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 7 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2010.

§ 5 Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reketrål kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm i Nordsjøen kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm eller ned til 70mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Bifangst regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/ landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00.

§ 6 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 7 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 8 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyet kvote beregnes etter utskiftningsfartøyet lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Sak 20/2009

Regulering av fisket etter rødspette i
Skagerrak og Nordsjøen i 2010

SAK 20/2009

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2 FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2009

Under de bilaterale kvoteforhandlingene for 2009 fastsatte Norge og EU en totalkvote (TAC) på 55 500 tonn rødspette i Nordsjøen, hvorav Norge har en andel på 7 %. Etter kvotebytte med EU stod Norge igjen med en nasjonal kvote på 2 885 tonn rødspette i 2009. Av dette kan fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fiske inntil 2 685 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 200 tonn. Trålfisket etter rødspette i Nordsjøen er regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvoten for trålfartøy ble økt fra 1 000 tonn til 1 500 tonn i oktober 2009. Norsk kvote og fangst av rødspette i årene 2000 til 2009 fremgår av tabell 1 nedenfor.

Tabell 1: Norsk kvote og fangst av rødspette i Nordsjøen i årene 2000 til 2009 (rundvekt tonn)¹

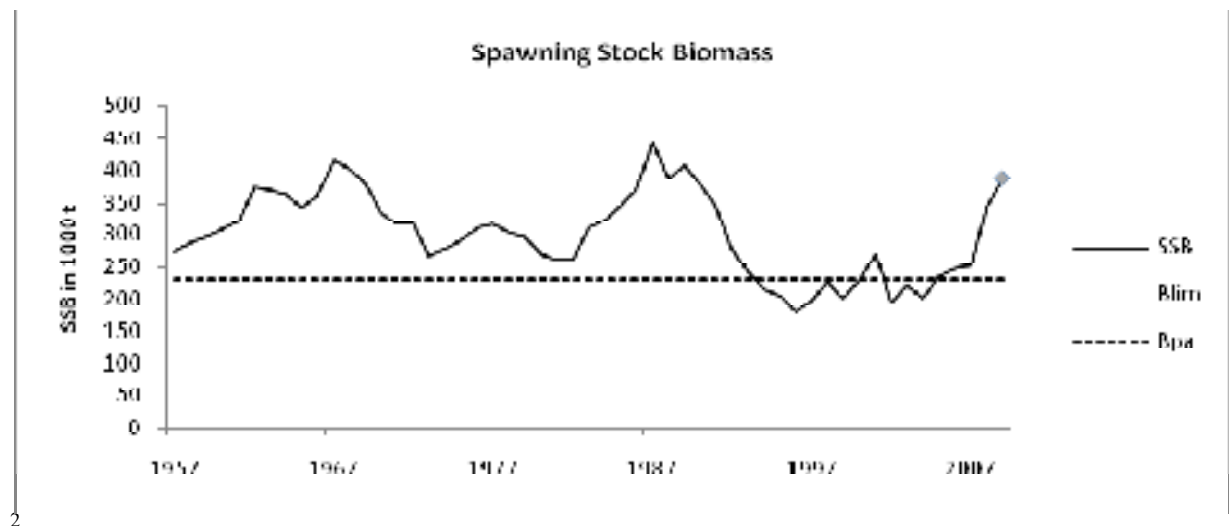
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Total kvote	2.790	1.460	2.390	2.469	2.111	1.630	1.621	1.118	1.105	2.885
Konvensjonelle	121	148	405	356	578	605	756	30	73	28
Trål	745	1.657	1.493	1.342	1.160	1.019	674	1.138	978	881
Total fangst	866	1.805	1.898	1.698	1.738	1.624	1.430	1.168	1.051	909
Rest	1.924	- 345	492	771	373	6	191	- 50	54	1.976

¹Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttseddelregister per 27. oktober 2009. Til og med 2006 omfattet gruppen Konvensjonell alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien Konvensjonell. Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Det norske rødspettefisket har minket de siste årene samtidig som norsk bomtrålfiske ble faset ut, men det siste fartøyet med bomtråltillatelse aksepterte tilbud om en pelagisk tråltillatelse i bytte mot å avstå fra bomtråltillatelsen i 2008.

3 REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2010

Kvoteforhandlingene med EU for 2010 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt. ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig, det vises til at gytebestanden og fiskedødeligheten ligger innenfor føre var nivåene:

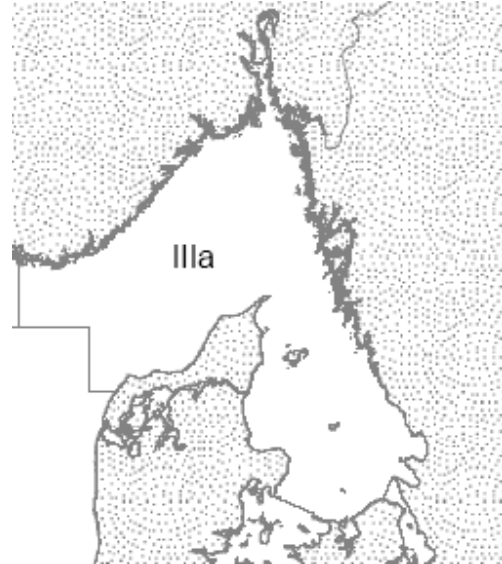
ICES anbefaler på bakgrunn av EUs forvaltningsplan for flatfisk at landinger begrenses til 63 825 tonn i 2010. Dersom Norge og EU enes om en tilsvarende totalkvote (TAC) vil dette eventuelt gi en norsk kvote på 4 468 tonn før overføringer i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 200 tonn til det konvensjonelle fisket i 2010 og at den resterende kvoten tilfaller fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker rødspette i Nordsjøen. Fartøy i trålgruppen foreslås regulert med maksimalkvoter som fastsettes etter at forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelse og utvikling i fisket.

² ICES rådgivning 6.4.7 Plaice in subarea IV

4 FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2009

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2009 enig om en totalkvote (TAC) på 9.350 tonn rødspette i Skagerrak, hvorav Norge har en andel på 187 tonn. Av dette kan konvensjonelle fartøy fiske inntil 80 tonn i 2009, mens trålfartøy (nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse) kan fiske inntil 107 tonn. Fisket med trål i Skagerrak er regulert med maksimalkvoter, hvorefter hvert fartøy kan fiske og lande inntil 35 tonn rødspette. Tabell 2 viser kvoter og fangst av rødspette i perioden fra 2000 til 2009.

Fisket av rødspette i Skagerrak utgjør hittil i år 53 tonn. Av dette har norske trålfartøy fisket 26 tonn, mens konvensjonelle fartøy har fiske 27 tonn. Det vil si at 134 tonn gjenstår av kvoten.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak i årene 2000 til 2009 (rundvekt tonn)³

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Total kvote	220	190	169	266	190	152	154	170	187	187
Konvensjonelle	67	61	57	74	81	80	143	37	26	27
Trål	19	120	106	267	25	36	184	117	53	26
Total fangst	86	181	163	341	106	116	327	155	79	53
Rest	134	9	6	- 75	84	36	- 173	15	108	134

³ Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttседdelregister per 27. oktober 2009. Til og med 2006 omfattet gruppen Konvensjonell alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien Konvensjonell. Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

5 REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2010

Kvoteforhandlingene med EU for 2010 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt.

ICES har anbefalt at fisket etter rødspette i Skagerrak i 2010 ikke overstiger 9.400 tonn. Dette innebærer at ICES viderefører de anbefalinger de har gitt for fisket i 2008 og 2009. Rådgivningen vil bli oppdatert i 2011. Fiskeridirektoratet legger til grunn at den norske kvoten vil ligge på omtrent samme nivå som inneværende år.

Fiskeridirektoratet har som målsetning å bevare det konvensjonelle fisket etter rødspette i Skagerrak og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2010. Denne avsetning ble redusert fra 100 tonn i 2007 til 80 tonn i 2008 med bakgrunn i at fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fra og med 2007 fikk en egen gruppekvote sammen med bomtrålerne i Skagerrak. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at denne kvoten kan videreføres også i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 80 tonn til det konvensjonelle fisket i 2010 og at den resterende kvoten tilfaller fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker rødspette i Skagerrak. Fartøy i trålgruppen reguleres med maksimalkvoter som fastsattes etter at forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelse og utvikling i fisket.

NOTAT

Saksnummer: 09/22814	Frå: Thord Monsen
Dato: 16.12.2009	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 90592863
	E-post: thord.monsen@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Kathrine Kannelønning

Snorri Palmason

Hanne Østgård

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 ble behandlet som sak 20/2009 under Reguleringsmøtet avholdt 26. til 27. november 2009.

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens foreslag om å avsette 80 tonn av kvoten i Nordsjøen og 80 tonn av kvoten i Skagerrak til det konvensjonelle fisket i 2009. Møtet sluttet seg også til Fiskeridirektørens forslag om å regulere trålgruppen med maksimalkvoter i Nordsjøen og Skagerrak.

2 Fiskeridirektørens tilrådning

Norge og EU har per dags dato ikke inngått en bilateral kvoteavtale for 2010. Dette innebærer at det ikke er fastsatt en totalkvote for Nordsjøen og Skagerrak. Det er likevel naturlig at den norske totalkvoten fastsettes på grunnlag av ICES rådgivning. Dette vil gi en norsk totalkvote på 4 468 tonn rødspette i Nordsjøen i 2010. Kvoten i Skagerrak blir videreført på samme nivå, det vil si 187 tonn i 2010.

Ettersom forhandlingene mellom Norge og EU på nåværende tidspunkt ikke er avsluttet avsettes 500 tonn i Nordsjøen. Det vil gi en norsk kvote til fordeling på 3 968 tonn.

Fiskeridirektøren har som målsetting å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Nordsjøen og Skagerrak og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2009. Ettersom kvoten er relativt høy er det adgang til å videreføre avsetningen til det konvensjonelle fisket i Nordsjøen på 200 tonn i 2010. Avsetningen på 80 tonn i Skagerrak videreføres.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse foreslås regulert med maksimalkvoter både i Skagerrak og Nordsjøen. Ved beregning av maksimalkvotene har en lagt til grunn at i størrelsesorden 2-3 fartøy vil delta i et direktefiske. Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at maksimalkvoten i Skagerrak settes til 35 tonn. Maksimalkvoten for Nordsjøen var fra årets begynnelse satt til 1.000 tonn, men ble etter en refordeling økt til 1.500 tonn. Ettersom kvoten for 2010 er større enn 2009 foreslås maksimalkvoten satt til 1.500 tonn fra årets begynnelse.

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet fastsetter Fiskeridirektoratet følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Fiskeridirektoratet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 11, 12 og 16, jf forskrift om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter for fiske av 16. oktober 2001 nr. 4686, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder i 2010:

- a) I Nordsjøen, det vil si Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES statistikkområde IV.
- b) I Skagerrak, det vil si avgrenset mot vest av en rett linje gjennom fra Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

- a) 3968 tonn i norske farvann i Nordsjøen
- b) 187 tonn i Skagerrak

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske og lande inntil

- a) 200 tonn i norske farvann i Nordsjøen.
- b) 80 tonn i Skagerrak.

§ 4 Gruppekvoter for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil:

- a) 3768 tonn i norske farvann i Nordsjøen.
- b) 107 tonn i Skagerrak.

§ 5 Maksimalkvoter for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil:

- a) 1.500 tonn i Nordsjøen.
- b) 35 tonn i Skagerrak.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter §§ 60, 61 og 64 i lov om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Sak 21/2009

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2010
- b) torsk i NAFO-området i 2010

SAK 21/2009

A) REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2010

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland får tildelt kvoter av bunnfisk ved Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at reguleringsopplegget utformes i samarbeid med Norges Fiskarlag. Det vil særlig bli lagt vekt på å utforme et reguleringsopplegg som i størst mulig grad ivaretar hensynet til å kunne utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

2 GENERELT

De norske kvotene i Grønlands fiskerisone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge i kvoteavtale med EU fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite for fiske i grønlandske farvann. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt separate kvoteavtaler med Grønland. Kvotene har vært forbeholdt line- og trålfartøy. De siste årene har kvoteutnyttelsen av de disponible kvotene ved Grønland avtatt vesentlig, se tabellene nedenfor.

3 FISKET I 2008

Tabell 1 og 2 viser de norske kvotene tildelt av Grønland og EU ved Øst- og Vest-Grønland, samt kvoteutnyttelse pr 31. desember 2008.

Tabell 1: Norske kvoter og fangst i 2008 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk ¹	Øst- og Vest-Grønland	750		750	770	-20
Kveite	Øst-Grønland	250	100	350	145	205
	Vest-Grønland		100	100	17	83
Blåkveite	Øst-Grønland	425	824	1 249	119	1 130
	Vest-Grønland	650	800	1 450	1 399	51
Uer	Øst- og Vest-Grønland	700	3 500	4 100	31	4 069

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 28. september

¹ Kunne fiskes i perioden 1. juni – 31. desember

Tabell 2: Kvote og fangst av blåkveite i 2008 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1 430	1 399	31
Vest-Grønland	Line	20	0	20
	Sum	1 450	1 399	51
Øst-Grønland	Trål	644,5	56	588,5
Øst-Grønland	Line	604,5	13	591,5
	Sum	1 249	69	1 180

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 28. september 2009

4 FISKET I 2009

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge og Grønland og Norge og EU har norske fartøy inneværende år hatt til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvotene fremgår av tabell 3 nedenfor

Tabell 3: Norske kvoter og fangst i 2009 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	750	500	1 250	1 002	248
Kveite	Øst-Grønland	235	75	310	20	290
	Vest-Grønland		75	75	59	16
Blåkveite	Øst-Grønland	375	824	1 199	116	1 083
	Vest-Grønland	700	800	1 500	1 515	176
Uer	Øst-Grønland	700	3 000	3 700	89	3 601

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 3. november 2009

4.1 DELTAKELSE I FISKET

4.1.1 Linefartøy

Det har de siste årene vært liten interesse for å delta i linefisket ved Grønland og fartøyene har ikke utnyttet de disponible kvotene. Det er fra grønlandsk side ikke satt begrensinger på antall deltakende fartøy. For å legge forholdene best mulig til rette for en bedre kvoteutnyttelse har det de siste årene i samråd med næringen vært gjennomført et meget fleksibelt reguleringsopplegg, hvor fartøyene fortløpende søkes lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket. Dette har imidlertid heller ikke i inneværende år hatt vesentlig effekt når det gjelder linefartøyenes utnyttelse av kvotene av kveite og blåkveite.

Bare ett fartøy har deltatt i linefisket inneværende år. Dette er det samme fartøyet som har deltatt tidligere.

4.1.2 Trålere

I henhold til kvoteavtalen med Grønland kan bare seks trålere delta i fisket. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten har imidlertid deltakelsen i flere år vært begrenset til fem fartøy.

Fiskebåtrederne Forbund viste for 2009 til at lønnsomheten har vært marginal med denne deltakelsen, herunder varierende råstoffpriser og varierende fiskeri, og at en vanskelig markedssituasjon for blåkveite kombinert med høye bunkerspriser, ville gi ytterligere utfordringer med hensyn til å få lønnsomhet i fisket. I samsvar med Fiskebåtrederne Forbund ble det derfor lagt til grunn at tre fartøy ville delta i trålfisket etter blåkveite.

Med virkning fra 2007 har Fiskebåtrederne Forbund etablert en felles rulleringsordning for blåkveitefisket, som omfatter alle trålere som er egnet og utrustet for deltakelse. Ordningen omfatter 36 fartøy. Eventuelle andre trålfartøy som ønsker å delta kan melde seg på uavhengig av dette, og vil ikke omfattes av rulleringsordningen. Det er ikke mottatt påmelding fra fartøy utover de som er omfattet av rulleringsordningen som administreres av Fiskebåtrederne Forbund.

Siste utseilingsfrist ble satt til 15. september.

5 UTVIKLINGEN I FISKET

5.1 TORSK

Som kjent har norske fartøy i en årrekke hatt adgang til å fiske torsk i Grønlands sone. Fisket har vært forbeholdt linefartøy, og regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Inntil 2005 ble disse kvotene bare i liten grad utnyttet, mens kvotene er tatt i perioden 2006 – 2008.

Tabell 4: Kvote og fangst av torsk fordelt på redskap

Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Trål	500	263	237
Line	750	739	11
Sum	1 250	1 002	248

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 3. november 2009

Fisket var tidligere begrenset til området sør for 63°N, men dette opphørte i 2008. Da ble fisket etter torsk stoppet av Fiskeridirektoratet 16. september. I kvoteavtalen for 2009 med EU ble Norge tildelt 500 tonn torsk som kunne fiskes i grønlandske farvann. Norske fartøy har dermed hatt mulighet til å fiske mer torsk i ved Grønland enn i 2008, og per 3. november er det fisket 1 002 tonn.

5.2 KVEITE

Kvotene av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland er forbeholdt lineflåten. Fisket har siden 2003 vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene. For å åpne for at kveitekvoten ved Vest-Grønland skulle kunne utnyttes, ble 20 tonn blåkveite av kvoten som i utgangspunktet er forbeholdt trålerne, avsatt til lineflåten for å dekke opp bifangst i forbindelse med fiske etter kveite.

Av kvoten på 310 tonn kveite på Øst-Grønland er det per 3. november fisket 20 tonn. Kun ett fartøy har deltatt i dette fisket.

Ved Vest-Grønland har norske fartøy kunnet fiske inntil 75 tonn kveite og i 2009 har ett fartøy fisket 59 tonn kveite i dette området.

5.3 BLÅKVEITE

Tabell 5: Kvote og fangst av blåkveite i 2009 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1 480	1 490	- 10
Vest-Grønland	Line	20	25	-5
	Sum	1 500	1 515	-15
Øst-Grønland	Trål	619,5	96	523,5
Øst-Grønland	Line	579,5	20	559,5
	Sum	1 199	116	1 083

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 3. november 2009

5.3.1 Øst-Grønland

Den totale kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland er på 1 199 tonn. Kvoten er fordelt med 619,5 tonn til trålerne og 579,5 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Som kompensasjon for at det ble avsatt 20 tonn blåkveite til å dekke lineflåtens bifangstbehov ved fiske etter kveite ved Vest-Grønland, ble trålernes gruppekvote av blåkveite ved Øst-Grønland økt tilsvarende til totalt 619,5 tonn. Linefartøyenes gruppekvote ble samtidig redusert. Fisket har i år vært regulert som et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Det var ved etableringen av reguleringsopplegget forutsatt at det kunne bli aktuelt å refordele lineflåtens blåkveitekvoter ved Øst-Grønland på et tidlig tidspunkt, dersom utviklingen i fisket tilsa dette. Dette ville eventuelt kunne bidra til legge til rette for en bedre utnyttelse av det totale kvotegrunnlaget ved Grønland. Utviklingen i fisket tilsa imidlertid ikke at det ble behov for en slik refordeling mellom gruppene.

I 2009 er det fisket 116 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

5.3.2 Vest-Grønland

Gruppekvoten på 1 480 tonn blåkveite til trål ble fordelt med fartøykvoter til tre trålere. Dette ga en kvote på 493,3 tonn blåkveite per fartøy. Per 3. november har alle tre trålerne deltatt i fisket etter blåkveite på Vest-Grønland og hele kvoten er utnyttet. Også de konvensjonelle fartøyene har fisket hele sin kvote på 20 tonn som var avsatt som bifangst til fisket etter kveite.

Fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland kan foregå sør for 64°30'N eller nord for 68°N. Inntil 200 tonn kan fiskes i området nord for 68°N. Det har vært liten interesse for å utnytte fiskeadgangen nord for 68°N, tross for at det de siste årene er registrert et godt fiske i det nordlige området. Næringen viser i den forbindelse til at det har vært vanskelig å finne

effektive reguleringsformer for et så begrenset fiskeri, og har derfor ikke tatt initiativ til å benytte seg av denne fangstmuligheten. Det er for øvrig ikke registrert problemer med å fiske de tildelte kvotene sør for 64°30'N.

5.4 UER

Inneværende år har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 3 500 tonn pelagisk uer ved Øst-Grønland og 200 tonn uer ved Øst-Grønland som kan fiskes med bunnrål eller line. Kvoten på 200 tonn ble som tidligere år fordelt mellom fartøyene som fikk tillatelse til å delta i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland. Denne ordningen har avhjulpet problemene med innblanding av uer i fangstene av blåkveite.

Det ble åpnet for et fritt fiske med pelagisk trål innenfor kvoten på 3 600 tonn pelagisk uer. I henhold til avtale med henholdsvis Grønland og EU, ble det avtalt full fleksibilitet på alle kvotene av uer. Dette har gitt fartøyene mulighet til å kunne fiske uer i de områdene hvor den har vært tilgjengelig, enten dette har vært i Grønlands jurisdiksjonsområde eller i internasjonalt farvann (NEAFC-område).

Per 3. september er det fisket 89 tonn uer, tatt som bifangst i line- og trålfisket.

6 REGULERING AV FISKET I 2010

De årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og Grønland skal avholdes 15. og 16. desember 2009. Forhandlingene med EU er heller ikke slutført, slik at det ikke er avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få ved Grønland til neste år.

Det må likevel påregnes at kvotene vil bli i samme størrelsesorden som i inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger vil bli videreført. Dette innebærer blant annet at det ikke vil være adgang til å fiske med garn i grønlandske farvann. Det er i motsetning til de siste årene i gjeldende kvoteavtale ikke satt vilkår om at torskekvoten er forbeholdt linefartøy, og det er fra deler av næringen signalisert at en økning av torskekvoten ved Grønland vil innebære at kvoten må vurderes fordelt mellom line og trål. Kvotene av kveite som er tildelt norske fartøy via EU-avtalen, kan bare fiskes med line.

Fiskeridirektøren vil understreke nødvendigheten av at fisket ved Grønland reguleres på en måte som muliggjør en lønnsom utnyttelse av de disponible kvotene, og vil foreslå følgende:

Fiskeridirektøren gis i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2010, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakerregulering.

NOTAT

Saksnummer: 10/97	Fra: Hild Ynnesdal
Dato: 26.februar 2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 46804937
	E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2010

1 INNLEDNING

Norske fartøy disponerer kvoter ved Grønland tildelt i bilaterale forhandlinger mellom Norge og Grønland og mellom Norge og EU.

Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2010 er i samsvar med praksis fastsatt i henhold til reguleringsforslag fra Fiskebåtredernes Forbund, mottatt 8. februar 2010.

2 FORDELING MELLOM REDSKAPSGRUPPER

Landsmøte i Norges Fiskarlag har vedtatt at hele kvoten av blåkveite ved Vest-Grønland bør tildeles trålerne, men blåkveitekvoten ved Øst-Grønland fordeles 50/50 mellom line- og trålfartøy.

Kvoten av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland forbeholdes line. For å bidra til at kveitekvoten skal kunne utnyttes, avsettes det 20 tonn blåkveite av kvoten ved Vest-Grønland til bifangst i linefisket etter kveite. Samtidig økes trålgruppens kvote av blåkveite tilsvarende med 20 tonn på Øst-Grønland. Den pelagiske uerkvoten på 1800 tonn fiskes med pelagisk trål, mens kvoten på 400 tonn vanlig uer kan fiskes enten med line eller trål. Kvotene av isgalt kan disponeres av alle fartøy som har lisens for fiske ved Grønland.

Det er i samsvar med tilrådning fra næringen iverksatt et meget fleksibelt reguleringsystem, for å bidra til størst mulig utnyttelse av disse kvotene. Dette innebærer også muligheter for refordeling mellom gruppene dersom utviklingen i fisket tilsier behov for dette.

Torskekvoten på totalt 1200 tonn (750 tonn fra Grønland og 500 tonn fra EU) kan i henhold til grønlandske bestemmelser bare fiskes med line. Fisket innenfor kvoten på 750 tonn er begrenset til ett fartøy i forsøksfiske på nærmere fastsatte vilkår.

3 FARTØYGRUPPER

3.1 TRÅLERE

I henhold til kvoteavtalen mellom Grønland og Norge kan bare seks trålere delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten har Fiskeridirektoratet i samråd med Fiskebåtredernes Forbund/Norges Fiskarlag i en årrekke begrenset deltakelsen til fem fartøy. Av hensyn til å søke å få økt lønnsomhet i fisket, har

næringen de siste årene begrenset deltakelsen til tre trålere. Fartøyene tildeles fartøykvoter av blåkveite. Det øvrige fisket reguleres fritt innenfor totalkvotene/gruppekvotene.

3.2 LINEFARTØY

Det vil fortløpende bli søkt om lisens for linefartøy som ønsker å delta i fisket. Det er ingen begrensning på antall linefartøy, men deltakelsene de siste årene har vært meget begrenset (1 – 2 fartøy). Fisket for denne redskapsgruppen er regulert fritt innenfor totalkvotene/gruppekvotene.

4 REGULERINGSOPPLEGG

I samsvar med ovennevnte fastsatte Fiskeridirektoratet den 26. februar 2010 følgende forskrift om regulering av fiske etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2010:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK I GRØNLANDS ØKONOMISKE SONE I 2010

Fiskeridirektoratet har 26. februar 2010 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av levande marine ressursar §§ 11, 12, 16 og 36 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst §§ 20 og 21, jfr. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, jfr. Fiskeridepartementets delegasjon av 16. oktober 2000, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i Grønlands økonomiske sone i (ICES-områdene Va, XII og XIV og NAFO-underområde 1) i 2010.

§ 2 Totalkvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske følgende kvanta:

1. 1 700 tonn blåkveite ved Vest-Grønland
2. 1 099 tonn blåkveite ved Øst-Grønland
3. 75 tonn kveite ved Vest-Grønland
4. 310 tonn kveite ved Øst-Grønland
5. 400 tonn uer ved Øst-Grønland som kan fiskes med bunntål eller line

6. 1.800 tonn uer ved Øst-Grønland¹
7. 750 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland²
8. 120 tonn skolest ved Øst- og Vest-Grønland
9. 150 tonn bifangst av andre arter

§ 3 Gruppekvoter

1. Trålfartøy kan fiske inntil 1.630 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 569,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.
2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 70 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 529,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.
3. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 75 tonn kveite ved Vest-Grønland og 310 tonn kveite ved Øst-Grønland.
4. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 750 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland
5. Trålfartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 400 tonn uer ved Øst-Grønland.

Bare fartøy som har adgang til å delta i fisket i henhold til forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften) i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske på kvoten som er avsatt i første ledd nummer 2,3 og 4.

§ 4 Påmelding og tillatelse

Fartøy som ønsker å delta i fisket med trål må være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet.

Dersom det er påmeldt flere fartøy enn antall lisenser gir rom for, vil deltakelsen bli begrenset på grunnlag av loddtrekning.

Ingen fartøy må delta i fisket uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Det kan stilles vilkår om at fartøy som deltar i fisket skal samle biologiske data etter nærmere angitte retningslinjer.

¹ Fisket reguleres i medhold av forskrift av 26. februar 2010 om regulering av fisket etter uer i ICES-statistikkområder XII og XIV og i NAFO området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone i 2010.

² Begrenset til forsøksfiske etter nærmere fastsatte vilkår

SAK 21/2009

B) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2010.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

2 REGULERING AV FISKET I 2010

På årsmøtet i NAFO i september 2009 ble det etter elleve års moratorium vedtatt å åpne for et torskefiske i underområde 3M innenfor en totalkvote på 5.500 tonn. Den norske kvoten utgjør 509 tonn.

På grunn av avstanden til fangstområdet antar Fiskeridirektøren at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår videre at deltakende fartøy pålegges å sende daglige fangstmeldinger til Fiskeridirektoratet.

Tilsvarende som i rekefisket er det et krav at deltakende fartøy har observatør om bord.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2010.

Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 2010 ble behandlet på Reguleringsmøtet 26. november 2009.

På årsmøtet i NAFO i september 2009 ble det etter elleve års moratorium vedtatt å åpne for et torskefiske i underområde 3M innenfor en totalkvote på 5.500 tonn. Den norske kvoten utgjør 509 tonn.

På grunn av avstanden til fangstområdet legges det til grunn at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fiskeridirektøren foreslo på denne bakgrunn at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

Det var videre enighet om at deltakende fartøy pålegges å sende daglige fangstmeldinger til Fiskeridirektoratet.

Det var videre enighet om at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Tilsvarende som i rekefisket er det et krav at deltakende fartøy har observatør om bord. Kostnadene belastes det enkelte fartøy. Fartøy som rapporterer elektronisk i henhold til det alternative regelverket kan redusere observatørdekningen til 25 % av den tiden fartøyet er i NAFO-området.

På bakgrunn av det som er fremkommet ovenfor er det den 17. desember 2009 fastsatt følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2010

Fiskeridirektoratet har den 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 12, 36 og 47 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst §§ 20 og 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99 og 16. oktober 2001 nr. 4686, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Virkeområde

Denne forskriften gjelder for fiske i internasjonalt farvann i området nord for 35°N og vest for en linje trukket langs meridianen 42°V til posisjon 59°N 42°V og derfra langs meridianen 44°V til Grønlands kyst (NAFO-området).

Forskriftens § 4 gjelder også i området vest av 37°V.

Med underområder (divisions) menes de inndelingene av NAFO-området som hver er beskrevet med et tall fra 1-6 med tillegg av en eller flere bokstaver (eks. 3M eller 3NO).

§ 2 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk i NAFO-området i 2010.

§ 3 Fiske i underområde 3M

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy totalt fiske og lande inntil 509 tonn torsk i underområde 3M.

Fartøy som deltar i fisket skal daglig sende melding til Fiskeridirektoratet om fangstkvantum spesifisert på fiskearter.

§ 4 Påmelding og tillatelse

For å kunne delta i fisket må fartøyene sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Ingen fartøy kan delta uten skriftlig tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 5 Observatør

Deltakende fartøy må ha om bord observatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fartøyene kan pålegges å gå til land for å hente observatør.

Etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet kan observatørdekningen reduseres til 25% av tiden fartøyet oppholder seg i området dersom fartøyet sender daglige fangstmeldinger elektronisk i henhold til forskrift av 11. desember 2009 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) § 3 bokstav c.

Fartøyene plikter å dekke alle kostnader ved å ha observatør om bord, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og renter ved for sen betaling. Fiskeridirektoratet kan ved manglende betaling nekte fartøyet videre deltakelse i fisket.

§ 6 Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket 509 tonn torsk i underområde 3M.

§ 7 NAFO-reguleringer

Deltakende fartøy skal følge regler fastsatt i eller i medhold av Konvensjonen om fiske i NAFO-området.

§ 8 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar §§ 60, 62 og 64 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 22/2009

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2010

SAK 22/2009

REGULERING AV DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2009

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en regulering i samsvar med NEAFC sitt årsmøte i november 2009.

2 NORSK FISKE ETTER DYPHAUSARTER

2.1 FISKET TIDLIGERE ÅR

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen i fisket etter dyphavsarter skulle ”fryses”. De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to sist årene. Den norske innsatsen i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann har vært regulert i samsvar med NEAFC vedtakene. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

2.2 FISKET I 2007 til 2009

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Fortsatt kunne 17 norske fartøy delta i fisket.

Rammene for det norske fisket etter dyphavsarter ble videreført i 2008 og 2009. Dette har gitt 17 norske fartøy adgang til å fiske i inntil 508 fiskedøgn.

I tillegg til begrensning i antall fartøy og fiskedøgn har det vært satt frist for utseiling. Fartøy som har ønsket å delta i fisket har måttet melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, har et annet fartøy kunnet delta i fisket.

Tabellene 1 og 2 under gir en oversikt over norsk aktivitet i fiske i internasjonalt farvann på dyphavsarter (utenom uer) i perioden 1996 – 2009:

Tabell 1: Oversikt over norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Line	2	4	1	5	15	16	8	8	4	2	5	4	3	5
Trål	2	0	2	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	4	4	3	6	15	17	8	8	4	2	5	4	3	5

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet per 27. 10. 2009

Tabell 2: Oversikt over benyttede fiskedøgn av norske fartøy i internasjonalt farvann.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Line	59	60	3	88	416	763	246	259	172	39	55	55	60	183
Trål	121		29	3	0	19	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	180	60	32	91	416	782	246	259	172	39	55	55	60	183

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet per 27. 10. 2009

Tabell 3 under gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 1997 – 2009:

Tabell 3: Norsk fangst av bunnfisk i internasjonalt farvann i tonn rundvekt.

År	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Lange		3	94	581	195	40	69	211	273	271	656	204	567
Brosme	20	2	98	664	462	168	112	148	335	231	640	67	81
Blålange		11	8	153	268	633	198	2	1	1	13	2	1
Blåkveite	28	1	22	570	933	269	234	157					94
Mora					133	163	75	4					
Isgalt					61	8	5	27					6
Skolest					28								1
Skjellbrosme					18	25	23	28	11	10	22	2	14
Pigghå			32	132	229	49	45						
Skate		1	7	10	57	26	21	27	23	13	45	35	44
Dypvannshå					13								
Brunhå					1								
Annen hai		7	11		86	5		19					
Steinbiter								71	3	2	1		2
Havmus								75	3	2	2		33
Annen bunnfisk	8	25	97	287	519	120	70	5	5	2	10	2	4
Totalt	56	50	358	2.397	3.002	1 505	852	774	654	532	1.389	312	847

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 27. 10. 2009

3 REGULERING AV FISKET I 2010

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2009 å forlenge vedtaket fra 2007 til og med. Dette innebærer at 17 norske fartøy vil kunne delta i dette fisket i inntil 508 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at reguleringsopplegget som har vært gjeldende de siste årene videreføres i 2010. Dette innebærer blant annet at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde utseiling til Fiskeridirektoratet innen en nærmere fastsatt frist.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2009. Dette innebærer at inntil 17 norske fartøy kan fiske i etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i til sammen 508 fiskedøgn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som vil delta i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2010 skal melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, vil et annet fartøy kunne delta i fisket.

Vedlegg 1

Arter som omfattes av reguleringen i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2009:

Norsk:	Vitenskapelig navn:	Engelsk:
1. Bairds's smoothhead	<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairds's smoothhead
2. Risso's smoothhead	<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso's smoothhead
3. Blå antimora	<i>Antimora rostrata</i>	Blue antimora (Blue hake)
4. Dolkfisk	<i>Aphanopus carbo</i>	Black scabbardfish
5. Iceland catshark	<i>Apristurisp.</i>	Iceland catshark
6. Vassild	<i>Argentina silus</i>	Greater silver smelt
7. Beryx	<i>Beryx spp.</i>	Alfonsinos
8. Brosme	<i>Brosme brosme</i>	Tusk
9. Gulper shark	<i>Centrophorus granulosus</i>	Gulper shark
10. Brunhå	<i>Centrophorus squamosus</i>	Leafscale gulper shark
11. Islandshå	<i>Centroscyllium fabricii</i>	Black dogfish
12. Dypvannshå	<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portuguese dogfish
13. Bunnhå	<i>Centroscymnus crepidater</i>	Longnos velvet dogfish
14. Dypvanns rød-krabbe	<i>Chacon (Geyron) affinis</i>	Deep-water red crab
15. Havmus	<i>Chimaera monstrosa</i>	Rabbit fish (Rattail)
16. Frilled shark	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Frilled shark
17. Havål	<i>Conger conger</i>	Conger eal
18. Skolest	<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Roundnose grenadier
19. Spansk håkjerring	<i>Dalatias licha</i>	Kitefin shark
20. Gråhå	<i>Deania calceus</i>	Birdbeak dogfish
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk fish	<i>Epigonus telescopus</i>	Black (deep-water) cardinal
22. Stor svarthå	<i>Etmopterus princeps</i>	Greater lanternshark
23. Svarthå	<i>Etmopterus spinax</i>	Velvet belly
24. Hågjel	<i>Galeus melastomus</i>	Blackmouth dogfish
25. Mouse catshark	<i>Galeus murinus</i>	Mouse catshark
26. Blåkjeft redfish)	<i>Helicolenus dactylopterus</i>	Bluemouth (Blue mouth
27. Kamtann hai	<i>Hexanchus griseus</i>	Blondnose six-gilled shark
28. Silver roughy (pink)	<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Silver roughy (pink)
29. Blåvinget havmus (Ratfish)	<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Large-eyed rabbit fish
30. Reimfisk (slirefisk) fish)	<i>Lepidopus caudatus</i>	Silver scabbard fish (Cutless
31. Ulvefisk	<i>Lycodes esmarkii</i>	Eelpout
32. Isgalt	<i>Marcrourus berglax</i>	Roughhead grenadier
33. Blålange	<i>Molva dypterigia</i>	Blue ling
34. Lange	<i>Molva molva</i>	Ling
35. Mora	<i>Mora moro</i>	Common mora
36. Tornhå	<i>Oxynotus paradoxus</i>	Sailfin roughshark
37. Flekkpagell	<i>Pagellus bogaraveo</i>	Red (blackspot) seabream
38. Forkbeards/Skjellbrosme	<i>Phycis spp</i>	Forkbeards
39. Vrakfisk	<i>Polyprion americanus</i>	Wreckfish
40. Rundskate	<i>Raja fyllae</i>	Round skate
41. Isskate	<i>Raja hyperborea</i>	Arctic skate
42. Svartskat	<i>Raja nidarosiensis</i>	Norwegian skate
43. Blåkveite	<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Greenland halibut

- 44. Straightnose rabbitfish
- 45. Knifetooth rabbitfish
- 46. Lusuer
haddock)
- 47. Håkjerring
- 48. Spiny skorpionfisk
scorpionfish

Rhinochimaera atlantica
Scymnodon ringens
Sebastes viviparus

Somniosus microcephalus
Trachyscorpia cristulata

Straightnose rabbitfish
Knifetooth rabbitfish
Small redfish (Norway)

Greenland shark
Spiny (deep-sea)

NOTAT

Saksnummer: 10/3810	Fra: Per Ole Sørensen
Dato: 09.03.2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon:
	E-post: per-ole.sorensen@fiskeridir.no

TIL:

Per Ole Sørensen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTET 2009

Regulering av fiske etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noens stats jurisdiksjon (internasjonalt område) ble behandlet i Reguleringsmøte 26. Og 27. november 2009.

Fiskeridirektøren orienterte om saken og foreslo at årets reguleringer videreføres til neste år.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger mot forslaget.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2009. Dette innebærer at inntil 17 norske fartøy kan fiske i etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i til sammen 508 fiskedøgn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som vil delta i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2010 skal melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, vil et annet fartøy kunne delta i fisket.

Sak 23/2009

Regulering av fisket etter reker i 2010

- a) ved Grønland
- b) i Nordsjøen og Skagerrak
- c) i NAFO-området

SAK 23/2009

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2010

A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2010

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Øst-Grønland i 2010, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Fiskeridirektøren er innstilt på å legge til rette for en regulering som i størst mulig grad gjør det mulig for fartøyene å utnytte den disponible kvoten.

2 FISKET I 2008

I 2008 var det 17 fartøy som fylte vilkårene for deltakelse i rekefisket ved Øst-Grønland. Den disponible norske kvoten var som i 2007 3 250 tonn reker.

Bare 6 fartøy deltok i fisket og total innrapportert fangst er på 1 530 tonn.

3 FISKET I 2009

I inneværende år har norske fartøy hatt en disponibel kvote på 3 500 tonn reker ved Øst-Grønland.

Denne kvoten tildeles som kjent i de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU, og innebærer en økning på 250 tonn fra årene før.

I alt 16 fartøy fyller nå vilkårene for å delta i dette fisket. Fiskeridirektoratet ønsket i størst mulig grad å legge til rette for et fleksibelt reguleringsopplegg, slik at fartøyene skal kunne utnytte så stor del av kvoten som mulig. Fra årets begynnelse har fisket derfor vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 3 500 tonn reker. Utseilingfristen er i samsvar med tilrådning fra Fiskebåtredernes Forbund satt til 15. september. Fiskeridirektoratet har imidlertid ikke mottatt anmodninger om å endre eller oppheve denne, og fristen har således ikke vært noen begrensning for for fartøy som har ønsket å delta i årets fiske.

Grønland opprettholder lisensieringsordningen som innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands økonomiske sone samtidig. Denne ordningen har imidlertid ingen praktisk betydning ettersom antall fartøy som nå fyller vilkårene for deltakelse som følge av strukturering er redusert til 16 fartøy.

Tabell 1 viser fisket i 2009 sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Kvoter, fangst og utnyttelse i årene 2004-2008

År	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2004	2 830	10	2 848	100,6
2005	2 750	12	2 643	96,1
2006	2 750	9	2 738	99,6
2007	3 250	5	1 835	56,5
2008	3 250	6	1 530	47,1
2009	3 500	2	979	28,0

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 30. oktober 2009

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen har gått jevnt nedover i denne perioden, og per 30. oktober i 2009 er det bare 2 fartøy som har deltatt. I henhold til innrapportert fangst er det per denne dato fisket 979 tonn reker, slik at det gjenstår hele 2 521 tonn eller 32 % av kvoten på 3 500 tonn reker.

4 REGULERING AV FISKET I 2010

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles som vist til ovenfor i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være fastsatt før disse forhandlingene er avsluttet, trolig primo desember. Det legges imidlertid til grunn at Norge tildeles en kvote i samme størrelsesorden som inneværende år.

Fiskeridirektoratet har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland.

Basert på erfaringene fra årets fiske og forutsatt at Norge for 2010 etter kvoteforhandlingene med EU tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i samme størrelsesorden som i inneværende år, vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

NOTAT

Saksnummer: 10/97

Dato: 29.januar 2010

Side 1 av 3

Fra: Hild Ynnesdal

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 46804937

E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2010

Regulering av fisket etter reker ved Grønland i 2010 ble behandlet i reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009. Ettersom kvoteforhandlingene mellom Norge og EU ikke var avsluttet på dette tidspunktet, fikk Fiskeridirektoratet som tidligere år fullmakt til å utforme reguleringsopplegget i samråd med Norges Fiskarlag. Som kjent ble forhandlingene Norge /EU sluttført ultimo januar 2010.

Norske fartøy har i 2010 til disposisjon en kvote på 3.100 tonn reker i Grønlands økonomiske sone i ICES-områdene XIV og Va. Dette er en reduksjon på 400 tonn i forhold til 2009.

Reguleringsopplegget er en videreføring fra tidligere år. For å legge forholdene best mulig til rette for å nå kvotetaket, har fisket de siste årene blitt regulert ved maksimumkvoter med høy overregulering. For ytterligere å legge forholdene til rette for bedre kvoteutnyttelse, er fisket fom 2009 regulert som fritt fiske innenfor totalkvoten, for fartøy med deltakeradgang.

Det er ikke fastsatt utseilingsfrist i fisket.

I samsvar med ovennevnte har Fiskeridirektoratet 29. januar 2010 fastsatt følgende forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2010:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2010

Fiskeridirektoratet har den 29. januar 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16 og 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst §§ 20 og 21, jf delegeringsvedtak 16. oktober 2001 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i Grønlands økonomiske sone i 2010.

§ 2 Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som fyller vilkårene i § 3, jf § 4, fiske inntil 3.100 tonn reker i Grønlands økonomiske sone i ICES-områdene XIV og Va.

Deltakende fartøy kan fiske fritt innenfor totalkvoten.

§ 3 Vilkår for deltakelse

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- 1) fartøyet må ha deltatt i rekefisket ved Grønland i minst ett av de fem siste årene
- 2) fartøyet må være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet.

§ 4 Utskiftning

Fartøy som ikke fyller vilkårene for deltakelse etter § 3 nr. 1, kan likevel delta når dette er et erstatningsfartøy for konsesjonshaver som tidligere hadde et fartøy som ville fylt vilkåret etter denne bestemmelsen.

§ 5 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, tillate bruk av leiefartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 6 Rapporteringsplikt

Det skal sendes kopi til Fiskeridirektoratet av følgende av de meldinger som fartøyene etter grønlandske bestemmelser er pålagt å sende grønlandske myndigheter:

- 1) aktivmelding
- 2) melding om fangst pr. uke,
- 3) passivmelding.

§ 7 Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 8 Straff

SAK 23/2009

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2010

B) REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

1 SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for inneværende år.

2 FISKET I 2009

2.1 KVOTER OG REGULERINGER I 2009

Norske fartøy kan i 2009 fiske inntil 4 316 tonn reker i Nordsjøen og 5 415 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvoten på 9.731 tonn er regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1: Periodekvoter og maksimalkvoter for 2009

Periode	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar – 30. april	3 893 tonn (40%)	50 tonn
1. mai – 31. august	2 919 tonn (30%)	40 tonn
1. sept – 31. desember	2 919 tonn (30%)	40 tonn

Fartøy under 20 meter er gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

Det enkelte fartøys fiske er begrenset til 6 tonn reke pr. tur. Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

2.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2009

I 1998 ble det for første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for fartøy over 11 meter. Per 3. november har til sammen 233 fartøy deltatt i rekefisket i 2009, hvorav 208 fartøy er over 11 meter. Tabell 2 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Finnmark	1	1										1
Troms	1		1		6	1				2	1	
Nordland						11		2	2		1	
Sør-Trøndelag												
Møre og Romsdal		2	6	4	6	4	6	7	5	7	5	3
Sogn og Fjordane	3	3	4	4	4	6	7	5	5	4	3	2
Hordaland	20	25	17	18	23	26	27	22	24	17	16	9
Rogaland	92	89	84	78	84	87	87	70	67	52	47	44
Vest-Agder	77	72	75	66	57	58	56	61	56	53	50	52
Aust-Agder	50	40	44	35	32	36	39	34	31	30	29	31
Telemark	29	31	26	31	23	22	23	20	20	20	21	23
Vestfold	39	35	31	27	27	25	24	22	19	23	23	26
Buskerud	3	3	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2
Oslo	0		1	1	1	1	1	1	1	3	3	3
Akershus	8	9	9	9	5	7	4	2	2	3	3	3
Østfold	57	59	61	54	50	49	44	43	44	46	38	37
Sum	380	369	361	329	320	325	320	292	279	262	242	233
Herav under 11 m	129	129	134	127	127	137	133	130	134	131	120	115
Herav under 20 m									242	237	218	208

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret & Konesesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

2.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2009

Tabell 3 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2009 sammenlignet med årene 1997-2008. Per 3. november er det til sammen fisket 5 028 tonn reker av en totalkvote på 9 731 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på 51,7 %. Til sammenligning gjenstod ca. 2 967 tonn på samme tidspunkt i fjor, det vil si en kvoteutnyttelse på 69,5 %.

Tabell 3: Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvoteutnyttelse (%)
1997	950	544	1 096	1 043	765	659	606	857	690	808	525	20	8 562	8 160	104,9
1998	1 111	1 030	1 241	880	742	598	688	867	866	420	738	427	9 607	10 505	91,5
1999	567	696	557	591	419	385	450	713	783	544	517	519	6 740	10 505	64,2
2000	535	537	718	600	474	268	559	751	472	370	488	343	6 116	7 110	86,0
2001	576	679	822	624	750	647	648	584	679	290	313	295	6 906	8 040	85,9
2002	442	499	480	815	534	586	689	955	770	598	535	427	7 330	8 040	91,2
2003	613	868	849	733	599	546	685	643	659	594	492	451	7 731	8 040	96,2
2004	675	953	1 052	782	569	795	858	871	715	519	681	531	9 002	8 530	105,5
2005	599	874	919	994	650	712	766	817	748	502	524	402	8 507	8 530	99,7
2006	536	752	844	713	721	727	729	814	701	761	452	464	8 214	8 961	91,7
2007	699	781	1 021	749	505	612	738	732	598	824	587	391	8 237	9 331	88,3
2008	611	731	732	984	667	479	819	659	583	500	510	506	7 782	9 731	80,0
2009	615	636	670	664	434	458	509	434	380	228	-	-	5 028	9 731	51,7

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009.

Det har ikke vært nødvendig med endringer i reguleringen slik som i 2008 da den fastsatte maksimalkvoten ble justert opp både i første og andre periode.

3 BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2010

ICES sin vurdering for 2010 er at tilstanden til rekebestanden i den østlige Nordsjøen og Skagerrak noe usikker. Det ser ut til at bestanden har hatt en nedgang fra 2006 til 2009, og ICES anbefaler derfor at en reduksjon i TAC fra 16 300 tonn i 2009 til 13 000 tonn i 2010. Videre anbefaler ICES at sorteringsrist påbys i alle områder, og viser til at opp mot 20 % av fangsten er bifangst av fisk.

Kvoteforhandlingene med EU for 2010 er ikke avsluttet, og rekekvotene for 2010 for Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak. Det forventes at totalkvoten går noe ned i 2010, men at fordelingen mellom Norge og EU vil bli på omtrent samme nivå som for inneværende år.

4 REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

Hovedmålsettingen med reguleringene i dette fisket er å legge til rette for å fiske opp den norske kvoten samtidig som en unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikrere avsetning for sin fangst og en best mulig prissituasjon.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med en særskilt regulering av fisket i hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket fra og med 1998 i de to områdene vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

4.1 PERIODEKVOTER

Tilsvarende som i de foregående årene foreslår Fiskeridirektøren å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 – 2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %. Erfaringene tilsier samme periodefordeling i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder i 2010 på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar – april) og 30 % i hver av de to siste periodene (mai – august og september – desember).

4.2 MAKSIMALKVOTER

Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2010 på omtrent samme nivå som inneværende år, bør også maksimalkvotene kunne legges på tilsvarende nivå som i år.

Med forventning om omtrent samme totalkvote i 2010 som for inneværende år, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter på henholdsvis 50 tonn i den første perioden og 40 tonn i hver av de to siste periodene.

4.3 GARANTERT KVOTE PER FARTØY

Fartøy under 20 meter har et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten eller totalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4.4 HELLIGDAGSFREDNING OG TURKVOTE

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å ha en turkvoteordning, og foreslår å videreføre årets turkvote på 6 tonn reker pr tur. Ordningen med helligdagsfredning foreslås videreført fra årets regulering.

4.5 SORTERINGSRIST

For å begrense bifangst av fisk i rekefisket, anbefaler ICES å påby sorteringsrist. Det vises til sak 8/09 hvor Fiskeridirektoratet foreslo å innføre påbud om sorteringsris. Fiskeridirektoratet vil komme tilbake med en tilrådning angående sorteringsrist ved behandlingen av reguleringstiltak for kysttorsk sør.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	16.12.2009	Postadresse:	Postboks 2009 5817 Bergen, Norge
Vår ref.:	2009/22931	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Terje Halsteinsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46 81 85 65	Telefaks:	(+ 47) 55 23 80 90
Side 1 av	5	E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no
Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416			

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1. Innledning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 ble behandlet på Reguleringsmøtet 26. - 27. november 2009.

2. Totalkvoter og periodekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Selv om Norge og EU ikke har kommet til en avtale, er det naturlig å følge ICES sin rådgivning om forvaltning av reker i Nordsjøen og Skagerrak. Det vil gi en norsk kvote på 4 200 tonn i Nordsjøen og 4 567 tonn i Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvote ble foreslått fordelt med 40 % i perioden 1. januar – 30. april og 30 % i hver av periodene 1. mai – 31. august og 1. september – 31. desember.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til behandlingen i møtet og foreslår følgende periodekvoter:

- 1. januar – 30. april 3 507 tonn
- 1. mai – 31. august 2 630 tonn
- 1. september – 31. desember 2 630 tonn

3. Maksimalkvoter og garantert kvantum

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Med forventning om omtrent samme totalkvote i 2010 som for inneværende år, foreslo Fiskeridirektøren maksimalkvoter på henholdsvis 50 tonn i den første perioden og 40 tonn i hver av de to siste periodene. Dette er tilsvarende maksimalkvoter som for inneværende år.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag, men Fiskarlaget Sør gikk inn for å redusere maksimalkvotene dersom totalkvoten gikk ned i henhold til ICES sin rådgivning. Fiskeridirektøren viser til at totalkvoten går ned med om lag 10 % i 2010, og foreslår derfor en tilsvarende reduksjon i maksimalkvotene.

Det var videre enighet om at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i hver periode reduseres med 5 tonn (ca.10 %) i forhold til inneværende år:

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	45 tonn
1. mai – 31. august	35 tonn
1. september – 31. desember	35 tonn

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4. Helgedagsfredning og turkvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med helgedagsfredning. Fiskeridirektøren foreslo også å videreføre turkvoteordningen, men ba særskilt om synspunkt på størrelsen på turkvoten.

På møtet var det enighet om at ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på 6 tonn videreføres i 2010.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren viser til at ordningen med turkvote, herunder turkvotens størrelse er begrunnet i markedsmessige forhold.

Fiskeridirektøren foreslår en turkvote på 6 tonn. Helgedagsfredningen foreslås videreført.

6. Forslag til forskrift.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av ovennevnte foreslå at det blir fastsatt slik forskrift som foreslått nedenfor. Det gjøres oppmerksom på at tallene som er satt i *kursiv* bygger på forutsetningen om at størrelsen på kvotene i 2009 blir fastsatt på samme nivå som i 2008.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2009, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16 og 37, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62°N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de danske og svenske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 4 200 tonn reker i Nordsjøen
2. 4 567 tonn reker i Skagerrak

§ 3 Periodisering

Den samlede kvoten på 8 7687 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

Periode:	Periodekvote:
1. januar – 30. april	3 507 tonn
1. mai – 31. august	2 630 tonn
1. september – 31. desember	2 630 tonn

§ 4 Maksimalkvote

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	45 tonn
1. mai – 31. august	35 tonn
1. september – 31. desember	35 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5 Turkvote

Det enkelte fartøy kan ikke fiske og lande mer enn 6 tonn pr. tur.

§ 6 Helgedagsfredning

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 7 Kontroll

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 8 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvotene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 60, 61 og 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
Seksjonssjef

Terje Halsteinsen
Rådgiver

SAK 23/2009

C) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter reker i underområde 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Når det gjelder fisket i underområde 3M foreslås en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2 REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 2008 OG 2009

Fisket etter reker i NAFO-området er i tillegg til fiskedøgn i underområde 3M og kvote i underområde 3L, regulert med påmelding, tekniske reguleringer, rapportering og observatørordning.

Alle medlemsland i NAFO er forpliktet til å begrense antall fiskedøgn i 3M til 90 % av maksimalt antall døgn. Dette innebærer at norske fartøy også i 2010 har 1 985 fiskedøgn til disposisjon. 32 norske fartøy har adgang til å fiske reker i NAFO-området. Fisket er regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 1 985 fiskedøgn.

I 2008 var det fem fartøy som fikk tillatelse av Fiskeridirektoratet til å delta i fisket etter reker i 3M. Ett fartøy deltok og fisket 321 tonn.

Fem norske fartøy har fått tillatelse til å delta i fiske i 3M i 2009. Ingen av disse har fisket i dette området. Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i årene 1993-2009.

Tabell 1: Oppfisket kvantum og antall deltagende fartøy i årene 1993 – 2009

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall døgn
1993	7 255	22	1 388
1994	8 720	19	2 206
1995	9 263	27	2 166
1996	6 191	15	1 550
1997	1 738	2	327
1998	1 315	2	211
1999	2 727	2	397
2000	2 825	5	390
2001	13 284	15	1 760
2002	11 554	11	1 313
2003	22 019	11	1 786
2004	10 981	7	984
2005	328	2	23
2006	433	2	32
2007	2 039	2	104
2008	321	1	31
2009	0	0	0

Når det gjelder 3L ble Norge i 2008 tildelt en kvote på 284 tonn reker. To fartøy deltok og fisket til sammen 276 tonn. I 2009 var den norske kvoten i 3L i utgangspunktet satt til 334 tonn. Som kompensasjon for manglende loddekvote fra Island, ble Norge i tillegg tildelt den islandske rekekvoten i 3L på 334 tonn. Den totale norske kvoten i 3L i 2009 er dermed 668 tonn. Ett fartøy har hittil i år deltatt og fisket 180 tonn.

Kvoten i 3L tilfalt i utgangspunktet de to fartøyene som først meldte seg aktiv i dette området. Hvert fartøy kunne fiske innenfor en fartøykvote på 334 tonn. Den 11. november 2009 ble det åpnet for et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fartøy som rapporterer elektronisk i henhold til det alternative regelverket kan redusere observatørdekningen til 25 % av den tiden fartøyet er i NAFO-området.

3 REGULERING AV FISKET I 2010

På ekstraordinært årsmøte i NAFO 16. november 2009 ble det på grunnlag av bestandssituasjonen for reker i 3M vedtatt å redusere innsatsen i dette fisket. Norske fartøy vil etter dette totalt ha 992 fiskedøgn til disposisjon i område 3M. Dette innebærer en halvering i forhold til antall fiskedøgn i 2009. Maksimalt antall deltagende fartøy er fortsatt begrenset til 32 fartøy. Den norske rekekvoten i 3L er 334 tonn.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget bør derfor være mest mulig fleksibelt for å legge til rette for at de norske kvotene i størst mulig grad kan utnyttes.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 992 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren forslår at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO-området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2010.

Regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2010 ble behandlet på Reguleringsmøtet 26. november 2009.

På ekstraordinært årsmøte i NAFO 16. november 2009 ble det på grunnlag av bestandssituasjonen for reker i 3M vedtatt å redusere innsatsen i dette fisket. Norske fartøy vil etter dette totalt ha 992 fiskedøgn til disposisjon i område 3M. Dette innebærer en halvering i forhold til antall fiskedøgn i 2009. Maksimalt antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset til 32 fartøy. Den norske rekekvoten i 3L er 334 tonn.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 992 fiskedøgn.

Det var videre enighet om at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO-området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fartøy som rapporterer elektronisk i henhold til det alternative regelverket kan redusere observatørdekningen til 25 % av den tiden fartøyet er i NAFO-området.

På bakgrunn av ovennevnte er det den 17. desember 2009 fastsatt følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2010

Fiskeridirektoratet har den 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 12, 16, 37 og 47 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst §§ 20 og 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99 og 16. oktober 2001 nr. 4686, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Virkeområde

Denne forskriften gjelder for fiske i internasjonalt farvann i området nord for 35°N og vest for en linje trukket langs meridianen 42°V til posisjon 59°N 42°V og derfra langs meridianen 44°V til Grønlands kyst (NAFO-området).

Forskriftens § 5 gjelder også i området vest av 37°V.

Med underområder (divisions) menes de inndelingene av NAFO-området som hver er beskrevet med et tall fra 1-6 med tillegg av en eller flere bokstaver (eks. 3M eller 3NO).

§ 2 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i NAFO-området i 2010.

§ 3 Fiske i underområde 3L

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy med reketråltillatelse totalt fiske 334 tonn reker i underområde 3L.

Før fartøyet går inn i underområde 3L må det innhentes særskilt tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

Fisket i underområde 3L kan kun utøves på dypere vann enn 200 meter.

§ 4 Fiske i underområde 3M

Uten hinder av forbudet i § 2 kan 32 norske fartøy med reketråltillatelse fiske reker i totalt 992 fiskedøgn i underområde 3M. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i underområde 3M inklusive dato for ankomst- og utgangsmelding.

I perioden fra 1. juni til 31. desember er det forbudt å fiske reker i et område innenfor underområde 3M, avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 47° 55'0 V 45° 00'0
2. N 47° 30'0 V 44° 15'0
3. N 46° 55'0 V 44° 15'0
4. N 46° 35'0 V 44° 30'0
5. N 46° 35'0 V 45° 40'0
6. N 47° 30'0 V 45° 40'0
7. N 47° 55'0 V 45° 00'0

§ 5 Påmelding og tillatelse

For å kunne delta i fisket må fartøyene sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet notifiserer fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil det er notifisert 32 fartøy.

Ingen fartøy kan delta uten skriftlig tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 6 Observatør

Deltakende fartøy må ha om bord observatør godkjent av Fiskeridirektoratet. Fartøyene kan pålegges å gå til land for å hente observatør.

Etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet kan observatørdekningen reduseres til 25% av tiden fartøyet oppholder seg i området dersom fartøyet sender daglige fangstmeldinger elektronisk i henhold til forskrift av 11. desember 2009 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) § 3 bokstav c.

Fartøyene plikter å dekke alle kostnader ved å ha observatør om bord, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og renter ved for sen betaling. Fiskeridirektoratet kan ved manglende betaling nekte fartøyet videre deltakelse i fisket. Før fisket kan starte i 2010 må fartøyet ha betalt alle kostnader ved å ha observatør om bord i 2009, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og renter ved for sen betaling.

§ 7 Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket 334 tonn reker i underområde 3L.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 992 fiskedøgn i underområde 3M.

§ 8 NAFO-reguleringer

Deltakende fartøy skal følge regler fastsatt i eller i medhold av Konvensjonen om fiske i NAFO-området.

§ 9 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62 og 64 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 24/2009

Regulering av fisket etter norsk
vårgytende sild i 2010

SAK 24/2009

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2010

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentligste å videreføre reguleringsopplegget fra 2009.

Prøveordningen med adgang for ringnotfartøy med flytetrållatelse å drive partråling foreslås gjort permanent. For kystfartøy foreslås adgangen til å partråle videreført til 1. mai 2010 i samsvar med ordningen for bruk av flytetrål, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd.

Når det gjelder stengte områder i Nordland foreslår Fiskeridirektøren at tidligere stengte områder i Nordland oppheves i 2010. Forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter størsete lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) foreslås imidlertid opprettholdt.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det i perioden 1. januar til 30. april blir tillatt for alle fartøy å drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Fiskeridirektøren foreslår også at kystfartøy får lik adgang til å overføre fangst mellom fartøy tilsvarende som ringnot- og trålfartøy.

2 OPPSUMMERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2008

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble regulert med fartøkvoter. Faktoren ble fastsatt til 11,45 den 17. januar 2008.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble i 2008 også regulert med fartøkvoter. Den 24. januar 2008 ble kvotefaktoren fastsatt til 9,0.

Kystfartøygruppen ble i 2008 regulert med maksimalkvoter med en garantert kvote i bunn. Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten ble satt til 80 tonn fra årets begynnelse, med en garantert kvoteenhet på 51 tonn. Maksimalkvoten hadde 54 % overregulering. Det var et svært godt sildefiske våren 2008. Januar var preget av godt vær og gode fangstforhold, noe som var medvirkende til at kystgruppen i løpet av de første to månedene i 2008 fisket nesten 100 000 tonn mer enn samme periode i 2007. Imidlertid var høstfisket preget av dårlig vær og dårlig tilgjengelighet. Det var derfor nødvendig å øke kvoteenheten i form av maksimalkvotetillegg til 85 tonn den 21. november 2008, overreguleringen ble da økt fra 54 % til 63 %. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet noen dager etterpå at den garanterte kvoteenheten skulle økes til 70 tonn med virkning fra 21. november 2008.

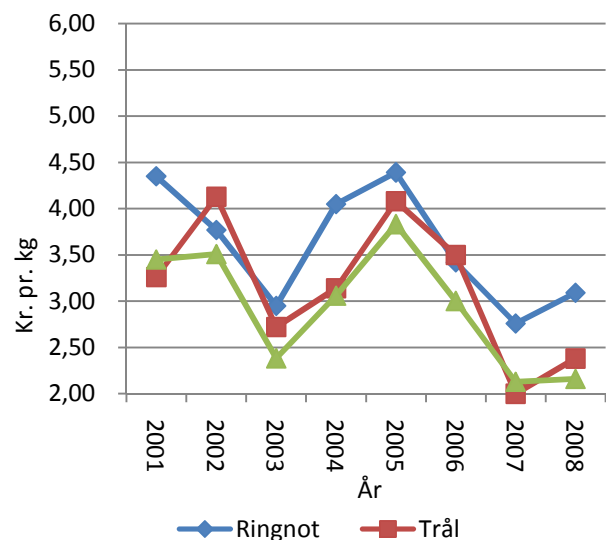
Fangstutviklingen etter 21. november gjorde imidlertid at Fiskeridirektoratet fant det forsvarlig å oppheve maksimalkvoten den 4. desember 2008. Kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild ble stoppet 11. desember 2008. Kystfartøy kunne etter stoppen fiske videre innenfor den garanterte kvoteenheten på 70 tonn.

Fartøy som fisker sild med landnot eller garn i medhold av forskrift av 28. november 2007 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske i 2008 § 29 hadde adgang til å fiske 2 000 tonn sild. Denne gruppen fisket totalt 610 tonn norsk vårgytende sild i 2008.

Figur 1 viser gjennomsnittlig pris per kilo oppnådd i de ulike fartøygruppene i årene 2001 til 2008.

Figuren viser at gjennomsnittsprisen for alle fartøygruppene sank i perioden 2005-2007. I 2008 har prisene for trål- og ringnotgruppen en positiv utvikling, dette gjelder imidlertid ikke for kystgruppen. I følge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister gikk 92 % av leveransene i 2008 fra norske fiskere til konsum.

Figur 1: Gjennomsnittlig førstehåndspris 2001-2008

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelregister per 17. november 2009

Kyststatene ble høsten 2007 enige om å innføre kvotefleksibilitet over årsskiftet for 2008. Det åpnet for muligheten for å overføre inntil 10 % av ubrukt kvote til påfølgende år, samt adgang til å forskuttere inntil 10 % på neste års kvote. Alt fiske utover tildelt kvote skulle i sin helhet trekkes fra kvoten for det påfølgende år. Norske myndigheter innførte i 2008 kvotefleksibilitet på 10 % på gruppenivå i fisket etter norsk vårgytende sild. Etter henvendelser fra næringen vedtok Fiskeri- og kystdepartementet høsten 2008 å utvide ordningen ved å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå for ringnot- og trålgruppen. Ordningen innebar at fartøy kunne overføre inntil 10 % av sin fartøykvote i 2008 til 2009. Fartøy kunne også forskuttere inntil 10 % av fartøykvoten i 2008. Den forskutterte delen (på inntil 10 %) ble da regnet som et overfiske og automatisk fratrukket fartøykvoten i 2009. Dersom et fartøy ikke fisket kvoten sin ble inntil 10 % av kvoten for 2008 automatisk overført til 2009.

Tabell 1 nedenfor viser den enkelte flåtegruppens kvoter, utnyttelse av gruppekvote og fangst relatert til kvotefleksibiliteten for norsk vårgytende sild i 2008. Det er også vist den totale verdiskapningen innenfor hver flåtegruppe og gjennomsnittsprisen per kilo. Her fremgår også hvor mange potensielle rettigheter som var tilgjengelig og hvor mange som ble benyttet innen hvert fiskeri. Dette er foreløpig tall.

Tabell 1: Fordeling og fangst av norsk kvote i 2008

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. rett. ¹	Ant. brukte rett.	Fangst (tonn)	Forskuttet kvote 2009 ² (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Snittpris pr/kg
Ringnotgruppen	481 273	82	81	515 298	34 025	1590 797	3,09
Trålgruppen	101 418	43	31	106 291	4 873	252 915	2,38
Kyst – lukket gruppe	337 289	470	226	337 882		730 438	2,16
Kyst – åpen gruppe	2 000		7	610	- 797	1 057	1,73
Forskning/skolekv.	3 000		20	2 885		9 633	3,34
Agnkvote	1 000		3	1 016		1 490	1,47
Totalt	925 980	595	368	963 982	38 898	2 586 330	2,68

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 17. november 2009

¹ Antall rettigheter ved begynnelsen av 2008.

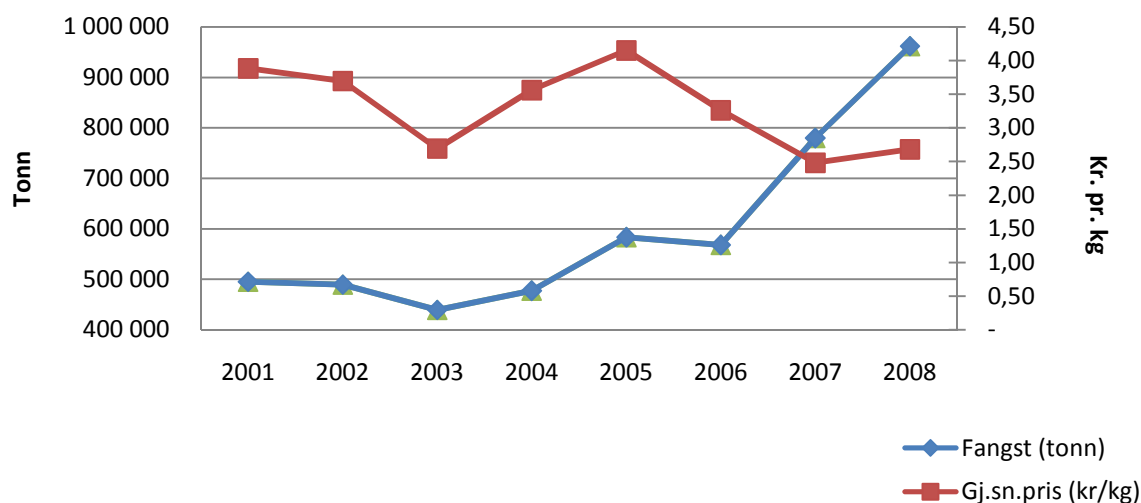
² Fangst relatert til kvotefleksibilitet på inntil 10 %.

Det gikk ut 2 fartøy i ringnotgruppen og 12 fartøy i trålgruppen i 2008 som følge av strukturvoteordningen. I slutten av 2008 gjenstod det 80 ringnotfartøy og 31 trålere. I slutten av 2008 gjensto det i kystgruppen 406 kystfartøy (aktive/passive).

Når det gjelder kystfartøy i åpen gruppe og forskning/skolekvoter betyr antall brukte rettigheter antall deltagende fartøy.

Man ser av tabellen overfor at ringnot- og trålgruppen benyttet seg av kvotefleksibiliteten på fartøynivå i 2008. Ringnot- og trålgruppen fisket hhv. 34 025 tonn og 4 873 tonn på forskudd i 2008. Kystgruppen underfisket imidlertid gruppekvote med 797 tonn i 2008, dette kvantumet er overført til 2009.

Figur 2: Total fangst og gjennomsnittspris på norsk vårgytende sild i perioden 2001 til 2008

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 17. november 2009

3 FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2009

3.1 DELTAKERREGULERING

I 2009 kan følgende fartøygrupper delta:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy
- Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Fartøy med deltakeradgang i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 18. november 2008 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften) § 28 og 29.

3.2 AVTALESITUASJONEN

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge forhandlet 19. og 20. oktober 2008 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2009. Avtalen ble undertegnet 13. november 2008.

Det var enighet om en TAC på 1 643 000 tonn i 2009, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norge har en andel på 61 % av TAC, det vil si en norsk kvote på 1 002 230 tonn norsk vårgytende sild i 2009. Norsk andel på 61 % har vært uendret siden 2007.

Tabell 2: Fordeling av TAC mellom kyststater i 2009

	2009	
	Kvantum	Prosent
EU	106 959	6,51
Færøyene	84 779	5,16
Island	238 399	14,51
Norge	1 002 230	61,00
Russland	210 633	12,82
Totalt	1 643 000	100,00

3.3 TOTALKVOTER OG GRUPPEKVOTER

Norge har i 2009 en totalkvote på 1 002 230 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantumet ble det avsatt 1.000 tonn til agnkvote og 3.000 tonn til forsknings- og forvaltningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og forvaltningskvoten trekkes av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene.

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote i 2009

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	521 076	52,2
Trålere	109 805	11,0
Kystfartøy ¹	367 349	36,8
Sum	998 230	100,0
Forsknings- og forvaltningskvoter	3 000	
Agn	1 000	
Totalt	1 002 230	

¹Av gruppekvoten ble det avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold til § 29 i deltagerforskriften.

3.4 TOTALT OPPFISKET KVANTUM

Viser til pkt 2. vedrørende innføring av kvotefleksibilitet.

Per 17. november 2009 var det i 2009 totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 386 320 tonn norsk vårgytende sild, ca 87 % av norsk totalkvote. Tabellen på neste side viser fangsten i 2009 fordelt til rett kvoteår.

Tabell 4: Fangst i 2009 relatert til kvotefleksibilitet for 2008, 2009 og 2010

Fartøygrupper	Kvote 2009 (tonn)	Fangst 2009 (tonn)	Fangst 2009 (tonn) relatert til:		
			Kvoteåret 2008	Kvoteåret 2009	Kvoteåret 2010
Ringnot	521 076	386 320	1 240	380 981	4 099
Trål	109 805	104 637	610	99 351	4 676
Kyst – lukket	366 149 ¹	381 416	-	366 347	15 069
Kyst – åpen	2 000	951	-	951	-
Forskning	3 000	2 358	-	2 358	-
Agn	1 000	648	-	648	-
Totalt	1 003 030	876 330	1 850	850 636	23 844

Kilde: Norges Sildesalgslag per 17. november 2009

¹ Her inngår ufisket kvote på 800 tonn fra 2008.

I 2009 fikk Fiskernes Agnforsyning en kvote på 1 000 tonn sild til agn. På grunn av nedgang i omsetningen av sild og makrell til agn hittil i år har Fiskernes Agnforsyning produsert kun 648 tonn sild av agnkvoten på 1 000 tonn.

3.5 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "universalnøkkelen". Faktoren ble fastsatt til 12,46 den 27. januar 2009.

Siden ringnotgruppen har fått innført kvotefleksibilitet på fartøynivå kan ringnotfartøy i 2009 fiske på et eventuelt overført (ufisket) kvantum fra 2008 til 2009, sin ordinære kvote i 2009, samt fiske på forskudd evt. overføre ufisket kvantum i 2009 til 2010.

Per 17. november 2009 har ringnotgruppen fisket 415 006 tonn (ca. 80 %) av kvoten på 521 076 tonn. En har da inkludert et forskuttet kvantum på 34 025 tonn som ble fisket i 2008. I tillegg har ringnotgruppen fisket 4 099 tonn på forskudd av gruppekvoten i 2010.

3.6 TRÅLERE

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål er tildelt fartøykvoter etter fartøyenes bruttotonnasje som parameter. Kvote faktoren ble fastsatt til 9,4 den 5. februar 2009.

Som ringnotgruppen har trålgruppen fått innført kvotefleksibilitet på fartøynivå. Trålfartøy kan i 2009 fiske på et eventuelt overført (ufisket) kvantum fra 2008 til 2009, sin ordinære kvote i 2009, samt fiske på forskudd evt. overføre ufisket kvantum i 2009 til 2010.

Per 17. november 2009 har trålgruppen fisket 104 224 tonn (ca 95 %) av kvoten på 109 805 tonn for 2009. En har da inkludert et forskuttet kvantum på 4 873 tonn som trålgruppen fisket på forskudd i 2008. I tillegg har trålgruppen fisket 4 676 tonn på forskudd av gruppekvoten i 2010.

3.7 KYSTFARTØY

Også i 2009 ble kystfartøygruppen regulert med maksimalkvoter, med en garantert kvote i bunn. Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten ble satt til 90 tonn fra årets begynnelse, med en garantert kvoteenhet på 57 tonn.

Kystfartøy har i 2009 adgang til å forskuttere inntil 10 % av sin garanterte kvote, dette kvantumet blir trukket fra deres kvote i 2010. På grunn av høy overregulering har kystfartøy imidlertid ikke anledning til å overføre ufisket kvote til 2010. Dersom gruppekvoten ikke blir oppfisket i 2009, kan inntil 10 % av årets gruppekvote overføres til neste år og fordeles ut på fartøyene.

Med en kvoteenhet på 90 tonn og en gruppekvote for kystflåten på 366 149 tonn (fratrasket landnot og ufisket gruppekvote fra 2008), er overreguleringen beregnet til å være 57,7 %. Overreguleringen er beregnet ut fra 620 deltakeradganger, herav 233 strukturkvoter (avkortet med 20 %) per 30. oktober 2009. Sum kvotefaktorer i kystgruppen er per 30. oktober 2009 6 415,29 faktorer. Til sammenligning var sum kvotefaktorer den 5. desember 2008 6 471,77 faktorer. Reduksjonen skyldes i all hovedsak strukturering.

Det ble også avsatt 2.000 tonn til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av deltagelsesforskriften for 2009 § 29. Per 17. november har denne gruppen fisket totalt 951 tonn norsk vårgytende sild av kvoten på 2 000 tonn i 2009.

Fisket etter norsk vårgytende sild ble stoppet 23. oktober 2009. Uavhengig av stoppen kan kystfartøy fortsette fisket innenfor den garanterte kvoteenheten på 57 tonn. Fartøy kan videre overfiske den garanterte kvoteenheten med inntil 10 % i 2009. Fartøy som benytter seg av denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum i 2010. Fiskeridirektoratet har i stoppgrunnlaget tatt høyde for et fortsatt fiske innenfor den garanterte kvoteenheten.

Fartøy uten deltageradgang som fisker med landnot og garn, kan også fortsette fisket uavhengig av stoppen.

Per 17. november 2009 har kystfartøygruppen fisket 366 347 tonn, dvs. 198 tonn mer enn kvoten på 366 149 tonn norsk vårgytende sild. I tillegg har kystfartøygruppen fisket 15 069 tonn på forskudd av gruppekvoten i 2010.

3.8 FISKE AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone jf. Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Bakgrunnen for å stenge disse områdene er potensielt høy innblanding av sild under minstemål.

3.8.1 Sperrelinje

På bakgrunn av Havforskningsinstituttets vurdering av om det er biologisk forsvarlig å åpne for et fiske etter norsk vårgytende sild i blant annet det nordøstlige området av NØS ble det

åpnet for fiske etter norsk vårgytende sild i perioden 24. juni til 15. oktober 2009 innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70 ° 40,5' Ø 21 ° 59,1'

2. N 74 ° 4,73' Ø 19 ° 5,76'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon

3. N 72 ° 10,46' Ø 10 ° 18,42'

I 2007 ble samme området åpnet for fiske i perioden 2. juli til 15. oktober. I 2008 ble området åpnet for fiske i perioden 3. juli til 15. oktober, men etter anmodning fra næringen ble det i samråd med Havforskningsinstituttet åpnet igjen fra 30. oktober til 31. desember 2008.

Som nevnt ble det i 2009 åpnet for fiske i det aktuelle området fra 24. juni til 15. oktober. Etter anmodning fra russiske myndigheter ble imidlertid ny forespørsel sendt til Havforskningsinstituttet med spørsmål om forlengelse av åpningsperioden. Havforskningsinstituttet fant på grunn av dårlig rekruttering til bestanden av norsk vårgytende sild at de i likhet med 2008 forventer liten innblanding av sild under minstemål i dette fiskeriet. Åpningen ble derfor utvidet til å gjelde til 31. desember 2009.

3.8.2 Fiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05'Ø

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i 2008 å åpne for fiske av norsk vårgytende sild innenfor fire nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05'Ø fra 1. august frem til 15. oktober. Fisket ble åpnet for fartøy med største lengde under 21,35 meter som hadde adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild. Av føre-var-hensyn ble det satt en kvote på 5 000 tonn for dette fisket. Fangsten ble avregnet det enkelte fartøys ordinære kvote. Fra 1. januar 2009 ble det åpnet for fiske i samme området under samme kriteriene som i 2008.

Fartøyene kunne delta i fisket innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05'Ø dersom fartøyet:

1. hadde adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i henhold til forskrift 18. november 2008 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften) og
2. hadde en største lengde under 21,35 meter eller lasteromsvolum under 150 m³.

Fartøy som var på eller over 21,35 meter største lengde, men under 150 m³ måtte søke om dispensasjon hos Fiskeridirektoratet region Finnmark for å få adgang til å delta i dette fiske.

Fiskeridirektoratet kunne stoppe fisket, innskrenke eller utvide i tidsperioden det kunne fiskes, og stenge hele eller deler av området for fiske.

Første fangst ble innmeldt 25. juni 2009. Med bakgrunn i forventningen om at silda øst for 29°Ø også var over minstemålet, ba Finnmark Fiskarlag den 7. juli om at det ble iverksatt et prøvefiske øst for 29°Ø. Dersom prøvefisket viste at silda var større enn minstemål, ba laget om at østlig grense ble flyttet lengre øst i forhold til resultatene fra prøvefisket. HI og Fiskeridirektoratet var i utgangspunktet positiv til et slikt prøvefiske. Imidlertid viste det seg at det var for stor innblanding av sild under minstemål i det allerede åpnete området vest av

29°Ø, noe som førte til at fartøyene trakk seg lengre vestover og videre åpning ble ikke aktuelt.

Siste fangst ble innmeldt 22. juli 2009. Det deltok totalt 6 fartøy i dette fisket, 5 av disse hadde en faktisk lengde over 21,35 meter. Det ble innmeldt total 1 055 tonn norsk vårgytende sild fra dette området sommeren 2009.

3.9 STENGING AV OMRÅDE VED FARE FOR NEDDREPING, INNBLANDING M.M.

Med hjemmel i forskrift om regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2009 § 22 har Fiskeridirektoratets regionkontor hjemmel til å fatte vedtak om å stenge og gjenåpne fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder dersom det oppstår fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer. Erfaring har hittil vist at bestemmelsen bidrar til en lettere avvikling av fisket, samtidig som den effektuerer Fiskeridirektoratets plikt til å ivareta havets ressurser på en hensiktsmessig måte.

Grunnet innblanding av inntil 50 % sild under minstemål i enkelte fangster innførte Fiskeridirektoratet forbud mot fiske etter norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen fra 68°33'N (Hadsselfjorden) til 64°05'N (Stoksund) fra 15. januar kl 1600. Det ble samtidig gitt åpning for dispensasjon fra forbudet etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Fra 27. januar kl 1200 ble grensen for det stengte området endret til 68°33'N og 65°00'N. Forbudet gjelder fortsatt.

Under fisket av sild utenfor kysten av Møre iverksatte Fiskeridirektoratet i år ingen stenginger av områder. Kystvakten var imidlertid til stede under hele fiskeriet og på bakgrunn av sine observasjoner ble det utarbeidet 10 rapporter mot enkeltfartøy om uaktsom slipping av norsk vårgytende sild under fiske i området. På bakgrunn av disse rapportene utarbeidet Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal forhåndsvarsel og vedtak om avkortning av kvote grunnet uaktsom dumping av sild, jf forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2009 § 26 første ledd. Se nærmere redegjørelse i saksdokumentet til Reguleringsmøtet 18. juni 2009. Vedtakene ble gjort med bakgrunn i at forsøk utført av Havforskningsinstituttet tidligere har gitt signaler om at sild og makrell tåler svært lite trenging før dødeligheten ved slipping blir høy, og slipping av disse artene derfor behandles likt ved vurdering av avkortning av kvote.

Havforskningsinstituttet har imidlertid i brev mottatt 29. september d.å. til Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal uttalt bl.a. følgende om trenging av sild:

”De som skal overvåke fisket vil her stå overfor flere problemer. Når man overvåker en fangstsituasjon, vet man ingenting om hvor hardt (kg/m³) silda er trengt i nota siden det ikke finnes noe måleinstrument som kan gjøre slike målinger under fiske. Det finnes heller ingen visuelle referansepunkter som kan anslå dette. Det eneste vi kan si fra våre forsøk er at 400-500 kg/m³ tilsvarer en meget hard trengningsgrad, trolig omkring det punktet man ville begynne å pumpe fangsten.”

På bakgrunn av denne uttalelse har Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal omgjort sine vedtak om avkortning og varsel om avkortning er trukket tilbake.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe, vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyene og Island) i 1999 en langsiktig forvaltningsstrategi for norsk vårgytende sild. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn.

ICES kom i oktober 2009 med følgende kvoteanbefaling for norsk vårgytende sild for 2010:

ICES vurderer bestanden av norsk vårgytende sild til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. ICES har beregnet at gytebestanden i 2009 er 13,3 millioner tonn. Gytebestanden i 2010 er estimert til å være ca. 12,2 millioner tonn, det ventes at bestanden synker til 10,8 millioner tonn i 2011.

Gytebestanden består av mange sterke årsklasser, imidlertid tyder toktdata på at årsklassene etter 2004 er svake.

ICES mener at forvaltningsplanen er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES anbefaler at fisket forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan. Dette innebærer en kvote på 1 483 millioner tonn for 2010.

4.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2010

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge underskrev 22. oktober 2009 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2010.

Det var enighet om en TAC på 1 483 000 tonn i 2010, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norges andel utgjør 904 630 tonn.

Tabell 5 viser fordelingen av totalkvoten mellom kyststatene i 2010.

Tabell 5: Fordeling av totalkvote mellom kyststater i 2010

	2010	
	Kvantum	Prosent
EU	96 543	6,51
Færøyene	76 523	5,16
Island	215 183	14,51
Norge	904 630	61,00
Russland	190 121	12,82
Totalt	1 483 000	100,00

Under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 30.000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. Etter denne overføringen er norsk totalkvote for 2010 på 894 630 tonn norsk vårgytende sild.

4.3 KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Kvotefleksibilitet over årsskiftet er for 2009 praktisert som følger:

Ved overfiske eller underfiske i 2009 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvoteene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2010. I 2008 ble underfiske på 800 tonn av kystgruppens kvote overført til samme fartøygruppe i 2009.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten fordeles til de andre fartøygruppene.

Fartøy i ringnot- og trålgruppen kan overfiske eller underfiske deres fartøykvote med inntil 10 % i 2009. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2010. Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2009 kan imidlertid ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå. Kystfartøy kan etter å ha fisket sin maksimalkvote, overfiske den garanterte kvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2009.

Da kystgruppens fiske ble stoppet 23. oktober kunne fartøy som ikke hadde fisket sin kvotefleksibilitet, fortsette fisket etter stoppen og overfiske den garanterte kvoteenheten med inntil 10 % i 2009. Fartøy som benytter seg av denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2010.

Dersom fartøyet forskutterer mer enn 10 %, vil verdien av overskytende kvantum bli inndratt med hjemmel i havressurslova § 54.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre årets ordning med kvotefleksibilitet på fartøy- og gruppenivå for ringnot-, trål- og kystgruppen i 2010.

5 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2010

5.1 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2009 blir gjort gjeldende for 2010, noe som innebærer at fartøyene må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

5.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2009 blir gjort gjeldende for 2010, noe som innebærer at fartøyene må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kriteriene for å delta i fisket fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften). Fartøy som ikke oppfyller vilkårene for å delta

i lukket gruppe, kan delta i fisket med landnot og garn (åpen gruppe), jf deltakerforskriften for 2010 § 29.

I Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister var det per 30. oktober 2009 registrert totalt 689 deltakeradganger i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild. Dette er adganger som er aktive, passive og utgått.

Per 30. oktober 2009 er 387 deltakeradganger aktive. Ingen deltakeradganger er registrert som passive. Totalt 302 fartøy står registrert som utgått, derav 233 adganger som følge av strukturvoteordningen. Adganger som er utgått som følge av strukturvoteordningen er inne i registeret på andre aktive fartøy, men med en reduksjon på 20 %. Resterende deltakeradganger vil ikke komme inn igjen i registeret.

Det er totalt 387 deltakeradganger å ta hensyn til ved beregning av kapasiteten i flåten, i tillegg kommer 233 adganger (80 %) som er gått inn i flåten som strukturvotetillegg.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

6.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Samtlige kvoter, uansett anvendelse, skal avregnes norske totalkvoter.

I henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskersonen rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2009 skal Norge overføre 1 643 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2010 dersom Island fisker mindre enn 32 860 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2009. Dersom dette blir aktuelt, vil 1 643 tonn norsk vårgytende sild trekkes fra norsk totalkvote før fordeling.

I 2009 ble det innmeldt behov for 3 990 tonn og tildelt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og undervisningskvoter for 2010. Det er meldt inn behov for 4 290 tonn norsk vårgytende sild for 2010.

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forsknings- og undervisningskvoter for 2010 på samme nivå som for 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1.000 tonn sild til agn i 2010, tilsvarende avsetning som i inneværende år.

Norges Fiskarlag anbefalte i vedtak 6/07 å fordele norsk vårgytende sild mellom de ulike fartøygrupper etterfølgende nøkkel:

- Ved en norsk totalkvote opp til 250.000 tonn fordeles kvoten mellom kystgruppen, ringnotgruppen og trålgruppen slik som anvist i landsmøtevedtak 7/01.

- Ved norsk totalkvote mellom 250.000 tonn og 750.000 tonn (kystgruppen og ringnotgruppen) vil gjeldende kvoteandeler til kystgruppen, slik de er angitt i landsmøtevedtak 7/01, økes med 2 % ved 500.000 tonn (fra 39 % til 41 %) og 2,5 % ved 750.000 tonn (fra 34,3 % til 36,8 %) på bekostning av ringnotgruppen, som reduseres tilsvarende (fra 51,0 % til 49 % ved 500.000 tonn og fra 54,7 % til 52,2 % ved 750.000 tonn).
- Ved en norsk totalkvote på 750.000 tonn og høyere, fordeles kvoten mellom kystgruppen og ringnotgruppen som ved 750.000 tonn.

Kvoteandelene til trålgruppen videreføres uendret på alle kvotetrinn som angitt i landsmøtevedtak 7/01.

Norge har gjennom kvoteforhandlinger med Russland (se kap. 4.2) for 2010 byttet til seg 30 000 tonn lodde mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

Det blir videre lagt til grunn at det blir avsatt 1.000 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3.000 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvote, før fordeling på fartøygrupper.

Tabell 6 viser fordelingen av norsk totalkvote mellom ulike fartøygrupper (fratrasket kvantum til Russland, agn, forsknings- og undervisningskvoter) i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07.

Tabell 6: Fordeling av norsk totalkvote i følge landsmøtevedtak 6/07.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	464 909	52,2
Trålere	97 969	11,0
Kystfartøy	327 752	36,8
Sum	890 630	100,0
Forsknings- og undervisningskvote	3 000	
Agn	1 000	
Totalt	894 630	

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2010 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild mellom fartøygruppene slik som vist i tabell 6.

I det videre arbeidet har Fiskeridirektøren lagt til grunn denne fordelingen av norsk totalkvote for norsk vårgytende sild for 2010.

Sametinget har foreslått følgende når det gjelder fordeling av totalkvoten:

”Bytte mellom Norge og Russland, hvor Norge byttet bort 10 000 tonn sild mot 30 000 tonn lodde fra Russland, må ikke føre til at den konvensjonelle gruppen i praksis får redusert sin andel av norsk vårgytende sild.”

6.2 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

6.2.1 Fartøykvoter

Som nevnt i punkt 6.1. vil ringnotgruppen få en kvote på 464 909 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen" på samme måte som i 2009.

6.2.2 Partråling

I forskrift av 6. juli 2007 ble det åpnet for en prøveordning for ringnotfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-25 (tråltillatelse til ringnotfartøy) å fiske norsk vårgytende sild med partrål. Ringnotfartøy med flytetråltillatelse som partråler kan fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten.

Følgende vilkår har vært gjeldende for 2009:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2009. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Prøveordningen for ringnotfartøy kom i stand etter innspill fra Norges Fiskarlag som henviste til at flåten som følge av endring i vandringsmønsteret og derved tilgjengeligheten av silda hadde behov for å benytte flytetrål og partrål i deler av sesongen. Dette ville også bidra til å forlenge sesongen, hvilket kunne være markedsmessig positivt og ønskelig for industrien for å unngå de største fangsttoppene.

I 2007 var totalt 10 partrållag bestående av ringnotfartøy påmeldt hos Norges Sildesalgslag. I 2008 var kun 2 partrållag påmeldt, mens det per 13. oktober 2009 ikke er registrert påmeldte partrållag hos sildelaget.

Fiskeridirektøren viser til at ordningen kun gjelder fiske utenfor 12 nm fra grunnlinjen og at problemstillingen rundt bruk av pelagisk trål i fiske etter norsk vårgytende sild og evt. bifangst i dette fiskeriet vurderes å være størst i områdene innenfor 12 nm. Foruten manglende anvendelse av prøveordningen har Fiskeridirektøren på denne bakgrunn ingen særlige innvendinger mot at ordningen videreføres på permanent basis.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy med flytetrållatelse, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 første ledd gis permanent adgang til å partråle etter norsk vårgytende sild.

6.3 TRÅLERE

Som nevnt i punkt 6.1 vil trålgruppen få en kvote på 97 969 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål tildeles fartøykvoter etter samme nøkkel og på samme måte som i 2009.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

Som nevnt i punkt 6.1 vil kystgruppen få en kvote på 327 752 tonn i 2010.

6.4.1 Åpen gruppe

I 2005 fikk kystgruppen en regulering med individuelle kvoter. For å ivareta de tradisjonelle landnotfiskerne har det siden vært avsatt et kvantum på 2 000 tonn norsk vårgytende sild til fartøy som ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter norsk vårgytende sild og som kun fisker med landnot eller garn (åpen gruppe).

Tabell 7: Fiske i åpen gruppe i 2005-2009

År	Ant. delt. Fartøy	Fangst (t)
2005	34	1 787
2006	18	579
2007	13	1 082
2008	7	610
2009	17	951

Kilde: Norges Sildesalgslag per 17. november 2009

Fartøy i åpen gruppe er begrenset til å drive fiske med landnot eller garn. Fartøyene har fått kvote etter gjeldende kvotestige og fartøyets største lengde. Fartøyene i åpen gruppe kan imidlertid ikke ha større maksimalkvote enn det som tilsvarer 7,5 kvotefaktor i den gjeldende kvotestigen for kystgruppen, dvs. maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Fartøy i åpen gruppe har hittil fått økt maksimalkvote ved refordeling evt. opphevelse av maksimalkvoten på lik linje som fartøy i lukket gruppe. Refordeling er en følge av kvoteutviklingen i lukket gruppe. Man kan derfor stille spørsmål om det er rasjonelt at åpen gruppe følger denne kvoteutviklingen og får en høyere kvote som følge av dette.

I 2007 deltok det 13 fartøy i åpen gruppe og det ble fisket totalt 1 082 tonn. 3 fartøy fisket sin opprinnelige kvote, mens to fartøy fisket nesten sin opprinnelige kvote. I 2008 deltok 7 fartøy i åpen gruppe, gruppen fisket totalt 610 tonn. 1 av fartøyene fisket mer enn garantert kvote,

høyeste fangst var 289 tonn. Hittil i 2009 er det blitt fisket totalt 951 tonn sild av totalt 17 fartøy. Ingen fartøy har foreløpig fisket garantert kvote. 5 av fartøyene har deltageradgang i andre fiskerier.

Ved en gjennomgang av hva fartøyene i åpen gruppe har landet av sild de senere årene kan det synes som om fartøyene ikke har behov for en større kvote enn det som framgår av kolonnen garantert kvantum i kvotestigen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får kvote etter gjeldende kvotestige og fartøyets største lengde. Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets synspunkt på om fartøy i åpen gruppen skal få kvote etter garantert kvoteenhet.

Tabell 7 viser at fangsten i den åpne gruppen har variert de tre siste årene. Hovedårsaken til dette er sildas endrede vandringsmønster, noe som gjør at silda ikke er så tilgjengelig for fiske med landnot eller garn. Dette medfører at avsetningen til åpen gruppe ikke er blitt utnyttet fullt ut. Fiskeridirektøren vil likevel foreslå å videreføre avsetningen på 2 000 tonn i 2010. Dersom avsetningen ikke blir fisket, vil ufisket kvantum bli overført til lukket gruppe.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets synspunkt på om fartøy i åpen gruppen skal få kvote etter garantert kvoteenhet.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 2 000 tonn til åpen gruppe. Fartøyene får kvote etter største lengde, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter.

Sametinget har foreslått følgende:

”Hvis det er behov for et større kvantum i åpen gruppe, må det straks åpnes for dette.”

6.4.2 Lukket gruppe

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i lukket gruppe får en gruppekvote på 325 752 tonn i 2010.

I 2009 har kystgruppen vært regulert med maksimalkvote med et garantert kvantum i bunn, i henhold til en fastsatt kvotestige.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2009.

Fiskeridirektøren vil for 2010 foreslå at kystfartøygruppens kvoter fastsettes på tilsvarende måte som i 2009, hvor det garanterte kvantum blir fastsatt uten overregulering. For fastsettelsen av overreguleringsgraden for maksimalkvoten er det nødvendig å ta flere forhold i betraktning.

I et lukket fiskeri tas det utgangspunkt i antall deltakeradganger (sum faktorer i gruppen) ved beregning av kvoteenheten. I den videre beregningen er det tatt utgangspunkt i 6 415,29 kvotefaktorer.

I 2009 har kystgruppen hatt en overregulering på 58 % fra årets begynnelse. Utviklingen i fisket førte til en rekordtidlig stopp 23. oktober for kystgruppen. Fartøyene kunne imidlertid fiske videre innenfor sitt garanterte kvantum, samt overfiske den garanterte kvoteenheten med inntil 10 % i 2009, sistnevnte i kraft av ordningen med kvotefleksibilitet på fartøynivå. Fartøy som benytter seg av denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum i 2010.

Tabellen 8 viser i hvilke områder det norske fisket etter norsk vårgytende sild har pågått i årene 2006, 2007, 2008 og hittil i 2009.

Tabell 8: Totalfangst av norsk vårgytende sild for årene 2006-2009, fordelt på hovedområder

HOVEDOMRÅDE	FANGSTÅR							
	2006		2007		2008		2009	
	tonn	%	tonn	%	tonn	%	tonn	%
Vestfjorden (00)	86 754	15,3	19 292	2,5	44 095	4,6	19 006	2,6
Øst-Finnmark (03)	0	-	0	-	2 962	0,3	873	0,1
Vest-Finnmark – Nord-Troms (04)	1 702	0,3	89 584	11,5	228 485	23,7	39 193	5,4
Sør-Troms - Lofoten (05)	274 139	48,3	238 834	30,6	299 963	31,1	143 717	19,8
Helgeland – Nord-Trøndelag (06)	60 716	10,7	109 168	14,0	84 089	8,7	155 799	21,5
Sør-Trøndelag – Møre og Romsdal (07)	91 731	16,2	90 404	11,6	129 346	13,4	119 574	16,5
Rogaland (08)	106	0,0	18	0,0	5	0,0	21 526	3,0
Nordkappbanken - Tromsøflaket (12)	0	-	1 350	0,2	22 709	2,4	55 379	7,6
Hordaland – Sogn og Fjordane (28)	520	0,1	667	0,1	2 716	0,3	23 034	3,2
Sørlige Norskehav (30)	24	0,0	35	0,0	0	-	0	-
Smutthavet – sentrale Norskehav (34)	0	-	0	-	1 569	0,2	49 917	6,9
Jan Mayen (35)	0	-	0	-	526	0,1	119	0,0
Jan Mayen – Smutthavet (36)	0	-	173	0,0	6 147	0,6	1 480	0,2
Østlige Norskehav (37)	51 579	9,1	217 318	27,9	102 748	10,7	37 566	5,2
Vest av Tromsøflaket (39)	487	0,1	12 708	1,6	38 622	4,0	57 686	8,0
Totalt	567 757	100,0	779 551	100,0	963 982	100,0	724 869	100,0

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per. 13. november 2009

¹ Sluttseddelstatus per 13. november 2009.

I 2009 har det pågått et større sildefiske sør for 62°N. I følge Norges Sildesalgslag har det vært fisket på gamle sildeplasser der det ikke har vært slikt fiske siden femtallet, noe som har vært positivt for den minste kystflåten. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelstatistikk per 13. november 2009 er det totalt fisket ca. 44 600 tonn sør for 62°N. Til sammenligning ble det i 2007 og 2008 fisket hhv. ca. 690 tonn og ca. 2 700 tonn norsk vårgytende sild i samme område. Man ser også at det har foregått et større kystnært fiske etter sild i 2009 enn det har vært gjort tidligere år. Dette gjelder særlig langs nordlandskysten og nedover til Møre. Tabell 9 viser en oppsummering av utviklingen i sildefisket i kystgruppen i perioden 2006-2009.

Tabell 9: Oppsummering av sildefisket i kystgruppen i perioden 2006-2009

		2006	2007	2008	2009
1.jan	Kvoteenhet	35,5	48	80	90
	Overregulering (%)		16 %	54 %	58 %
Økning	Dato	15. feb	2. nov	21. nov	
	Kvoteenhet	37	62	85	
	Overregulering (%)	12 %	50 %	63 %	
Økning	Dato	26. nov	15. nov	4. des	
	Kvoteenhet	42	FRITT FISKE	FRITT FISKE	
	Overregulering	27 %			
Stopp	Dato	10. des	Ingen stopp	11. des	23. okt
Antall deltagere		250	216	242	
Antall rettigheter ¹		470	470	465	398

¹Antall rettigheter som har vært gyldige i løpet av året.

Tabellen 10 viser fangst fordelt på måned i perioden 2007-2009.

Tabell 10: Månedlig fangst (tonn) i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2007-2009

MÅNED	2007	2008	2009
Januar	57 757	104 302	106 121
Februar	48 612	99 525	131 643
Mars	973	4 151	23 953
April	151	4	2 935
Mai	472	86	216
Juni	47	545	1 529
Juli	290	2 245	767
August	3 122	2 625	3 426
September	6 123	7 798	18 568
Oktober	16 082	33 504	80 570
November	69 126	40 738	
Desember	38 324	42 969	

Kilde: Norges Sildesalgslag per 13. november 2009

I 2007 var maksimalkvoten for kystgruppen fra starten av året overregulert med 16 %. Fisket første halvår pågikk i hovedsak i januar og februar, da ble det fisket ca. 106 400 tonn av totalt 108 000 tonn sild første halvår. Høstfisket var preget av at silda stod langt ute og mye uvær. Det sto igjen et større kvantum av kystgruppens kvote ved årets slutt.

I 2008 hadde kystgruppen fra starten av året maksimalkvoter med 54 % overregulering. Et svært godt fiske i januar og februar førte til at det ble fisket totalt ca. 203 800 tonn sild i årets første to måneder, ca. 100 000 tonn sild mer enn samme periode i 2007. Første halvår ble det

fisket totalt 208 600 tonn sild. Som høstsesongen i 2007 stod silda høsten 2008 langt ute og sesongen var preget av mye dårlig vær. Maksimalkvoten ble økt og senere opphevet før fisket ble stengt 11. desember.

På bakgrunn av erfaringen fra 2008 ble kystgruppens maksimalkvote i 2009 fra starten av året overregulert med 58 %. Det var et svært godt fiske første halvår, som tidligere nevnt pågikk det et større sildefiske sør for 62°N. I 2009 ble det tatt 266 400 tonn første halvår. Sammenlignet med tidligere år var det også et svært godt fiske i oktober, med hele 80 600 tonn sild. Kystfisket etter sild ble som sagt stengt 23. oktober 2009.

Overreguleringsgraden skal i utgangspunktet settes slik at en forventer at fisket kan holdes åpent ut året uten at gruppekvote hverken over- eller underfiskes. Det er altså ikke formålet med overreguleringsgraden å legge opp til en omfordeling av fiskemuligheter internt i kystgruppen.

Et annet moment av betydning ved fastsettelsen av maksimalkvoten er antall utskiftninger av fartøy i løpet av reguleringsåret. I 2009 har mange fartøy skiftet ut fartøyene sine med betydelig større fartøy, noe som har gjort mange langt mer fangsteffektiv enn i tidligere år. Hittil i 2009 har 40 fartøy i kystfartøygruppen blitt skiftet ut evt. forlenget, 10 av disse til fartøy større enn 28 meter.

På grunn av de siste års erfaringer, en mer fangsteffektiv flåte, forventningen om et godt fiske både i Finnmark og i de sørlige områdene våren 2010, samt en lavere gruppekvote, må kystgruppens maksimalkvote fra starten av året i 2010 ha en betydelig lavere overregulering enn i 2008 og 2009. Kystgruppens kvote vil i forhold til gruppekvote i 2009 minke med ca. 40 000 tonn i 2010. Imidlertid er det svært viktig for kystgruppen at overreguleringen ikke er så lav at man må foreta refordelinger på en tid på året da den minste flåten ikke har anledning til å ta del i dette fisket.

Ut fra erfaringen fra de siste år bør overreguleringen i 2010 ligge et sted mellom 2007 med 16 % overregulering og 2008 med 54 % overregulering fra starten av året. Vi vil med stor sannsynlighet i 2010 ha et godt vårfiske der det er viktig at den flåten som deltar på dette fisket får nytte godt av overreguleringen. Samtidig har det vært en fornyelse og strukturering i flåten som gjør at kvoteutnyttelsen er større enn tidligere. På bakgrunn av dette anbefaler Fiskeridirektøren en overregulering i 2010 på ca. 28 %.

En gruppekvote på 325 752 tonn og en overregulering på ca. 28 %, vil tilsi en kvoteenhet på 65 tonn fra starten av 2010. Uten overregulering vil kvoteenheten ligge på 51 tonn. Tabell 11 viser foreslått maksimalkvote og fartøykvote for 2010.

Tabell 11: Forslag for 2010 (kvotestige i tråd med landmøtevedtak 06/07, maksimalkvote (kvoteenhet 65 tonn) og garantert kvote (kvoteenhet 51 tonn))

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,25	81,25	63,75
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,88	122,20	95,88
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,50	162,50	127,50
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,75	243,75	191,25
Fartøy 10,0 – 10,99 m	4,38	284,70	223,38
Fartøy 11,0 – 11,99 m	5,00	325,00	255,00
Fartøy 12,0 - 12,99 m	5,63	365,95	287,13
Fartøy 13,0 - 13,99 m	6,25	406,25	318,75
Fartøy 14,0 - 14,99 m	7,50	487,50	382,50
Fartøy 15,0 - 15,99 m	8,05	523,25	410,55
Fartøy 16,0 - 16,99 m	8,48	551,20	432,48
Fartøy 17,0 - 17,99 m	9,00	585,00	459,00
Fartøy 18,0 - 18,99 m	10,0	650,00	510,00
Fartøy 19,0 - 19,99 m	11,0	715,00	561,00
Fartøy 20,0 - 20,99 m	12,0	780,00	612,00
Fartøy 21,0 - 21,99 m	13,5	877,50	688,50
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,0	975,00	765,00
Fartøy 23,0 – 23,99 m	16,5	1 072,50	841,50
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,0	1 170,00	918,00
Fartøy 25,0 – 25,99 m	19,5	1 267,50	994,50
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 365,00	1 071,00

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn, slik som vist i tabell 11.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

6.4.3 Landing av fangst fra kystfartøy til førings-/kjøperfartøy

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at kystfartøy som fører egen fangst gis adgang til å lande direkte til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratets regionkontor vil kunne dispensere fra beliggenhetspåbudet.

6.4.4 Bruk av ringnot- og trålfartøy som føringsfartøy

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med at ringnot- og trålfartøy etter godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor kan nyttes som føringsfartøy, blir videreført i 2010. Ringnot- og trålfartøy som nyttes som føringsfartøy skal ikke samtidig kunne fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr som befinner seg om bord skal være plombert av Fiskeridirektoratet. Det kan stilles ytterligere vilkår for godkjenningen.

6.4.5 Samfiske

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bestemmelser om samfiske videreføres i 2010.

6.4.6 Partråling

Ved kongelig resolusjon den 14. september 2007 ble konsesjonsforskriften endret slik at kystfartøy i likhet med ringnotfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild som en prøveordning kunne søke om flytetråltillatelse se § 2-25, andre ledd. Denne adgangen ble videreført i kongelig resolusjon av 10. oktober d.å. til å gjelde til 31. mai 2009. Kystfartøy ble på denne bakgrunn også gitt adgang til å partråle etter norsk vårgytende sild til samme dato, se forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2009 § 13.

Vilkårene for partråling er de samme som for ringnot og gjengitt under punkt sammen med øvrig redegjørelse for prøveordningen 6.2.2.

Prøveordningen for kystnotfartøy kom i stand som følge av innspill fra Norges Fiskarlag. Behovet for slik redskapsfrihet ble ansett også å kunne være tilstede for kystnotfartøy og prøveordningen ble derfor gjort gjeldende også for disse.

Per 31. mai 2009 hadde totalt 3 fartøy benyttet adgangen til å søke om flytetråltillatelse, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd. I følge Norges Sildesalgslag har ingen av disse benyttet adgangen til å partråle etter norsk vårgytende sild. På denne bakgrunn ble prøveordningen ikke videreført.

I kongelig resolusjon av 6. november d.å. ble imidlertid prøveordningen for kystnotfartøy om å søke om tillatelse til å drive fangst av norsk vårgytende sild med flytetrål gjenåpnet og gjort gjeldende til 1. mai 2010. Bakgrunnen for videreføringen var et konkret ønske fra næringen om å kunne benytte ordningen.

Fiskeridirektøren finner på denne bakgrunn det hensiktsmessig at prøveordningen for kystnotfartøy å partråle etter norsk vårgytende sild videreføres til 1. mai 2010 tilsvarende adgangen til å benytte flytetrål.

Fiskeridirektøren ber likevel om Reguleringsmøtets vurdering av behovet for at kystnotfartøy i fremtiden skal kunne benytte partrål i fisket etter norsk vårgytende sild.

6.6 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62°N har sin bakgrunn i ønsket om en spesiell beskyttelse og om å legge forholdene maksimalt til rette for å bygge opp de historisk viktige gytefeltene sør for 62°N. Områdereguleringen er dessuten fastlagt av kontrollhensyn herunder for å redusere faren for feilrapportering.

Sør-Norges Trålerlag har anmodet om at begrensningen i fisket utenfor 6 nautiske mil mellom 61°N og 62°N i perioden 1. januar til 30. april revurderes da trålerne har problemer med å gjennomføre sin fangstoperasjon innenfor dette området grunnet bunnforholdene.

På forespørsel fra Fiskeridirektoratet har Havforskningsinstituttet i brev av 3. november d.å. anført følgende:

”Vår vurdering er 6 mils grensen er satt opprinnelig fordi selve gyteområdene til NVG-bestanden sør for 62°N ligger innenfor 6 mils grensen, og at det lenger vest i området 61-62°N kan være nordsjøsild. Likevel har vi ingen innvendinger mot at denne grensen økes noe, for eksempel til 12 nautiske mil for at trålerne letter skal slippe til. Dette fordi det er lite sannsynlig med innblanding av nordsjøsild også innenfor 12-milsgrensen.”

Fiskeridirektøren viser til at bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild og nordsjøsild har endret seg siden reguleringen av dette fisket sør for 62°N ble innført på slutten av 1980-tallet. Dette reduserer i en viss grad behovet for spesifikke kontrolltiltak på dette området. I tillegg har vi siden den gang fått nye kontrollredskap som elektronisk sporing som avhjelper situasjonen noe.

Foruten hensynet til kontroll må man ved en utvidelse også vurdere om endringen i tråd med anmodningen fra Sør-Norges Trålerlag vil medføre økt deltakelse i fisket i dette området. Økt deltakelse kan øke faren for redskapskonflikter i forhold til andre fiskerier, særlig i forhold til trålfartøy. Det kan også føre til et større press på kysttorsk som befinner seg i området. Fiskeridirektøren forstår imidlertid anmodningen fra Sør-Norges Trålerlag slik at de ønsker å kunne drive fiske lengre ute fra land. En økning av arealet mot vest vil etter Fiskeridirektørens vurdering tale for en reduksjon av faren for redskapskonflikter og innblanding av kysttorsk, med det forbehold at ikke antall deltakere øker betraktelig som følge av flytting av grensen.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det i perioden 1. januar til 30. april blir tillatt for alle fartøy å drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N. For øvrig foreslår Fiskeridirektøren at bestemmelsen videreføres i 2010 som i 2009.

6.7 NOTSPRENGING, SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

6.7.1 Notsprenging

I forbindelse med utøvelsen av fisket etter norsk vårgytende sild kan faren for notsprenging grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping av sild under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

Fiskeridirektøren foreslår at plikten til å melde fra ved sprenging av not videreføres. Meldingen skal sendes til nærmeste regionkontor der notsprengingen finner sted.

Erfaringene fra vinteren 2008 og 2009 med flere episoder med sprenging av nøter under utøvelsen av fisket etter sild viser at det er behov for å opprettholde fokuset på aktsomhet i fisket og derav rapporteringsplikt ved slik notsprenging.

Brudd på meldeplikten kan sanksjoneres i tråd med alminnelige straffebestemmelser i reguleringsforskriften.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre plikten til å melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor ved notsprenging i fisket etter norsk vårgytende sild.

6.7.2 Sperring av områder og regulert innseiling

Norsk vårgytende sild har endret vandringsmønster de siste årene. På denne bakgrunn har Norges Fiskarlag anmodet om en gjennomgang av de stengte områdene angitt i reguleringsforskriften for norsk vårgytende sild.

Den opprinnelige begrunnelsen for å stenge områder for fiske etter norsk vårgytende sild var å beskytte de store konsentrasjonene av sild som overvintret i fjordene i Nordland og Troms, særlig 1983-årsklassen. Fiske på disse konsentrasjonene medførte fare for notsprenging og slipping med neddreping av sild som konsekvens. Dette fremgikk av anbefalingen fra Havforskningsinstituttet til Reguleringsrådet tilbake til høsten 1988.

Fiske på sild i fjordene i Nordland har fremdeles til tider høy innblanding av sild under minstemål. I tillegg er det observert et problem med bifangst av bl.a. kysttorsk. Endring av innsiget av sild i Vestfjorden og dermed redusert tilgjengelighet har ikke endret problemet med bifangst, da redskapen dermed må stå/gå lengre i sjøen. På denne bakgrunn ble det fra 2006 vedtatt redskapsbegrensninger i bestemte områder av fjorden, se dagens reguleringsforskrift §§ 18 tredje ledd om forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy).

Grunnet høy innblanding av sild under minstemål fattet Fiskeridirektoratet region Troms i januar d.å. i tillegg vedtak om stenging av alt fiske etter norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen fra 68°33'N til 65°00' N (J 16-2009) ut året. Det ble deretter gitt dispensasjon til enkeltfartøy for å drive et kontrollert fiske innenfor det sperrede området.

På anmodning fra Fiskeridirektoratet har Havforskningsinstituttets i brev av 3. november d.å. uttalt seg om den biologiske situasjonen for norsk vårgytende sild langs kysten av Nordland og om det etter deres vurdering er holdepunkt for å opprettholde dagens stengninger, eventuelt andre steder og perioder. Havforskningsinstituttet uttaler bl.a. at det etter deres vurdering er fare for å få stort innslag av sild under minstemål innenfor grunnlinjene, særlig inne i fjordene. Videre det er startet et nytt prosjekt "Kystsildprosjektet", der man ser nærmere på om silda som fanges i enkelte tilfeller kan være lokale bestander, eller norsk vårgytende sild under minstemål, eller en blanding av disse. Inntil de har fått bedre kunnskap om dette, ser de ingen grunn til at det ikke kan være et kontrollert fiske på kysten og i fjordene.

Fiskeridirektøren oppfatter at uttalelsen fra Havforskningsinstituttet ikke gir tilstrekkelig holdepunkt for at det av ressursbiologiske grunner kan iverksette en i praksis årlig stenging av et større område i Nordland.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at tidligere stengte områder i Nordland oppheves i 2010.

Forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) foreslås imidlertid opprettholdt.

6.7.3 Stenging av felt grunnet fare for neddreping

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hjemmelen for Fiskeridirektoratets regionkontor til å stenge og åpne områder for fiske som i 2009.

Som følge av at omfanget av permanent stengte felt i Nordland foreslås redusert (se punkt 6.7.2), er det viktig at regionkontoret har mulighet til å stenge felt når det er fare for notsprenging, neddreping av sild o.l.

Sametinget foreslår en

Styrking av kontroll med bifangst og med påfølgende stenging/åpning av felt.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn å videreføre bestemmelsen om at Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, sei og uer, kan forby fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratet forby fiske langs hele kysten med fartøy over 28 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratet kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

6.8 OVERFØRING AV FANGST

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hovedregelen om at det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektøren finner det imidlertid ikke lengre hensiktsmessig å kreve at kystfartøy som ønsker å overføre fangst som ikke er tatt om bord må ha tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor før slikt kan skje. Fiskeridirektøren begrunner dette med at denne bestemmelsen kom til på et tidspunkt da fisket etter norsk vårgytende sild var åpent for alle og at man hadde et utstrakt problem med at fartøy drev fiske for andre.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at kystfartøy får lik adgang til å overføre fangst som fartøy i ringnot- og trålgruppen. For øvrig videreføres bestemmelsen om overføring av fangst i sin helhet i 2010 som i 2009. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

6.9 FISKE AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

Fiskeridirektøren viser til redegjørelsen for årets fiske under punkt 3.8.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2010 åpnes for et med fiske etter norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen vest for Ø 29° 05 fra 1. januar 2010, jf forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Dette skal fortsatt kun gjelde for fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild og som er under 21,35 meter største lengde eller har lasteromsvolum under 150 m³.

Fartøy som er på eller over 21,35 meter største lengde, men under 150 m³ lasteromsvolum, må søke om dispensasjon hos Fiskeridirektoratet for å få adgang til å delta i dette fiske.

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe fisket, innskrenke eller utvide tidsperioden det kan fiskes, og stenge hele eller deler av området for fiske.

7 ANNET

Sametinget har bemerket følgende:

”Silda spiller en avgjørende og viktig rolle innen den marine næringskjeden. Sametinget er mot et utvidet sildefiske av store fartøy i fjordene i nordområdene. Med utgangspunkt i kysttorskbestandens størrelse og en eksplosjonslignende utvikling for kråkeboller i de aller

fleste fjordene i Finnmark, er man fra Sametingets side imot et sildefiske med havgående fartøy innenfor grunnlinjen.

Dette blir også hevdet fra ulike forskningsmiljøer at et storstilt sildefiske kan ha alvorlige økologiske konsekvenser disse fjordsystemene, ettersom silden bl.a. beiter på kråkebolle og gjennom dette er med på å redusere kråkebollebestanden.”

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovdna +47 78 47 40 00
Telefákxa +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÅR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet Sak 24/2009 - Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2010

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskerne i samiske områder ytterligere forverret forhold i bevaring og utvikling av sitt språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Bytte mellom Norge og Russland, hvor Norge byttet bort 10 000 tonn sild mot 30 000 tonn lodde fra Russland, må ikke føre til at den konvensjonelle gruppen i praksis får redusert sin andel av norsk vårgytende sild.*
- *Hvis det er behov for et større kvantum i åpen gruppe, må det straks åpnes for dette.*
- *Styrking av kontroll med bifangst og med påfølgende stenging/ åpning av felt*

Begrunnelse

Silda spiller en avgjørende og viktig rolle innen den marine næringskjeden. Sametinget er mot et utvidet sildefiske av store fartøy i fjordene i nordområdene. Med utgangspunkt i kysttorskbestandens størrelse og en eksplosjonslignende utvikling for kråkeboller i de aller fleste fjordene i Finnmark, er man fra Sametingets side imot et sildefiske med havgående fartøy innenfor grunnlinjen.

Dette blir også hevdet fra ulike forskningsmiljøer at et stortilt sildefiske kan ha alvorlige økologiske konsekvenser disse fjordsystemene, ettersom silden bl.a. beiter på kråkeboller og gjennom dette er med på å redusere kråkebollebestanden.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	07.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/20606	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Kathrine Kannelønning	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46803184	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2010

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010 ble drøftet i Reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009 under sak 24/2009.

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner.

Det vises til saksdokumentet fremlagt for Reguleringsmøtet og behandlingen av Fiskeridirektørens forslag under møtet. Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at prøveordningen med adgang for ringnotfartøy med flytetråltillatelse å drive partråling gjøres permanent. For kystfartøy foreslås adgangen til å partråle videreført til 1. mai 2010 i samsvar med ordningen for bruk av flytetrål, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd.

Når det gjelder stengte områder i Nordland foreslår Fiskeridirektøren at tidligere stengte områder i Nordland oppheves i 2010. Forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) foreslås imidlertid opprettholdt. Tilvarende gjelder også for området i Hellemo fjorden.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det i perioden 1. januar til 30. april blir tillatt for alle fartøy å drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Fiskeridirektøren foreslår til slutt at kystfartøy får lik adgang til å overføre fangst mellom fartøy tilsvarende som ringnot- og trålfartøy.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av reguleringsopplegget fra 2009.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

2.1 BESTANDSSITUASJONEN

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe, vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyene og Island) i 1999 en langsiktig forvaltningsstrategi for norsk vårgytende sild. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn.

ICES kom i oktober 2009 med følgende kvoteanbefaling for norsk vårgytende sild for 2010:

ICES vurderer bestanden av norsk vårgytende sild til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. ICES har beregnet at gytebestanden i 2009 er 13,3 millioner tonn. Gytebestanden i 2010 er estimert til å være ca. 12,2 millioner tonn, det ventes at bestanden synker til 10,8 millioner tonn i 2011.

Gytebestanden består av mange sterke årsklasser, imidlertid tyder toktdata på at årsklassene etter 2004 er svake.

ICES mener at forvaltningsplanen er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES anbefaler at fisket forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan. Dette innebærer en kvote på 1 483 millioner tonn for 2010.

3 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2009

3.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Norsk totalkvote for 2010 er satt til 904 630 tonn norsk vårgytende sild.

Under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enig om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk

vårgytende sild. Etter denne overføringen er norsk totalkvote for 2010 på 894 630 tonn norsk vårgytende sild.

3.1.1 Avsetning til forsknings- og undervisningsformål, samt agn

I samsvar med Fiskeri- og kystdepartementet beslutning om at for samtlige kvotebelagte arter skal forsknings- og undervisningskvoter inngå i totalkvoten, ble det for Reguleringsmøtet foreslått at totalkvoten tildeles de enkelte fartøygrupper etter fradrag av forsknings- og undervisningskvoter, samt kvoter avsatt til agn. Fiskeridirektøren foreslo tilsvarende avsetning til forskning, undervisning og agn som i 2009. Se tabell 1 nedenfor.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag forutsatte at avsetningene til agn, forskning og undervisning reduseres til det som er høyst nødvendig, jf landsstyrevedak 60/07. Norges Kystfiskarlag gikk inn for videreføring av avsetningen til agnformål som i 2009.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at man før fordeling til fartøygruppene gjør fradrag for 3 090 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn avsetning til agn tilsvarende som i 2009.

3.1.2 Kvotefordeling

Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at man også i 2010 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild mellom fartøygruppene i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, se tabell 1.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag foreslo som i 2009 en annen fordeling mellom fartøygruppene som innebærer at kystfartøygruppen kvote økes til 50 %, mens ringnotgruppens og trålgruppens kvote reduseres ned til henholdsvis 43 % og 7 %.

Tabell 1: Fordeling av norsk totalkvote i følge landsmøtevedtak 6/07.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	464 862	52,2
Trålere	97 959	11,0
Kystfartøy	327 719	36,8
Sum	890 540	100,0
Forsknings- og undervisningskvote	3 090	
Agn	1 000	

Sametinget hadde til Reguleringsmøtet spilt inn følgende forslag når det gjelder fordeling av totalkvoten:

"Bytte mellom Norge og Russland, hvor Norge byttet bort 10 000 tonn sild mot 30 000 tonn lodde fra Russland, må ikke føre til at den konvensjonelle gruppen i praksis får redusert sin andel av norsk vårgytende sild."

Landsstyret i Norges Fiskarlag viser til at slike kvotebytter kan gi uheldig utslag mellom ulike flåtegrupper og har som ad hoc løsning for 2010 foreslått følgende fordeling:

"Norges Fiskarlag viser til at kystgruppen sin andel av norsk vårgytende sild er 36,8 %, og med referanse til dette forutsettes at det 10.000 tonn med norsk vårgytende sild skal tas av toppen av norsk totalkvote. Dette betyr at kystgruppen avgir 3.680 tonn norsk vårgytende sild og skal ha tilbake 11.040 tonn lodde. Tilvarende byttefordeling forutsettes gjennomført for ringnotgruppen og trålgruppen. For øvrig fordeles sildekvoten slik som angitt i punkt 3."

Fiskeridirektøren bemerker at punkt 3 referer til landsmøtevedtak 6/07.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren følger forslaget til Norges Fiskarlag og foreslår at fordelingen av norsk totalkvote på norsk vårgytende sild fordeles mellom fartøygruppene i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 som i 2009.

3.2 RINGNOTGRUPPENS FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

3.2.1 Fartøykvoter

Forslaget om å legge Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 til grunn for tildeling av totalkvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2010, innebærer at fartøy med ringnottillatelse tildeles en gruppekvote på 464 862 tonn i 2010. Fiskeridirektøren foreslår at ringnotflåten tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen" på samme måte som i 2009.

- Fiskeridirektørens tilrådning:

Det var enighet i Reguleringsmøtet vedrørende forslaget til Fiskeridirektoratet.

3.2.2 Partråling

Fiskeridirektøren viser til redegjørelsen for prøveordningen for ringnotfartøy å partråle etter norsk vårgytende sild i saksdokumentet til Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren foreslo at ringnotfartøy med flytetråltillatelse, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 første ledd gis permanent adgang til å partråle etter norsk vårgytende sild.

- Fiskeridirektørens tilrådning:

Med tilslutning fra Reguleringsmøtets deltakere tilrår Fiskeridirektoratet at adgangen for ringnotfartøy å drive partråling gjøres permanent i 2010. Vilkårene for partråling gjøres tilsvarende som for fartøy i trålgruppen.

3.3 TRÅLERE

For trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild innebærer Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 at fartøy som har tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål tildeles en gruppekvote på 97 959 tonn i 2010.

- Fiskeridirektørens tilråding:

Med tilslutning fra Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren at trålfartøy tildeles fartøykvoter etter samme nøkkel og på samme måte som i 2009. Det forutsettes at trålernes basiskvote forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev per 31. desember 1998 ligger fast.

3.4 KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Ved å legge Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 til grunn for tildeling av gruppeknoten, vil kystgruppen få en kvote på 327 719 tonn i 2010.

3.4.1 Avsetning til åpen gruppe

Fiskeridirektøren ba i Reguleringsmøtets om synspunkt på om fartøy i åpen gruppen skal få kvote etter garantert kvoteenhet.

Fiskeridirektøren foreslo videre at det avsettes et kvantum på 2 000 tonn til åpen gruppe. Fartøyene får kvote etter største lengde, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter.

Sametinget foreslo følgende:

”Hvis det er behov for et større kvantum i åpen gruppe, må det straks åpnes for dette.”

- Reguleringsmøtets behandling

Reguleringsmøtets deltakere fremsatte ingen synspunkt på om fartøy i åpen gruppen skal få kvote etter garantert kvoteenhet. På den bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at åpen gruppe får kvote etter garantert kvoteenhet.

Norges Fiskarlag var enig i Fiskeridirektørens forslag om avsetning og kvotefordeling. Norges Kystfiskarlag påpekte at det er viktig at avsetningen til åpen gruppe holdes på et nivå slik at det er kvantum tilgjengelig dersom silda skulle bli tilgjengelig for fartøy tilhørende åpen gruppe.

Fiskeridirektøren viste til at åpen gruppe de siste par årene ikke har greid å fiske hele avsetningen på 2.000 tonn. Dersom dette likevel skulle vise seg å være tilfelle i kommende år minner Fiskeridirektøren om at åpen gruppe tildeles en avsetning og at dette innebærer at fisket ikke vil bli stoppet dersom avsetningen overskrides.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren tilrår at det fortsatt avsettes 2.000 tonn til fartøy som fisker norsk vårgytende sild med landnot og garn. For øvrig foreslår Fiskeridirektøren at kriteriene for å delta i fisket i åpen gruppe videreføres som i 2009.

3.4.2 Fartøykvoter for fartøy i lukket gruppe

Dersom Fiskeri- og kystdepartementet slutter seg til Fiskeridirektørens tilrådning om en avsetning på 2.000 tonn norsk vårgytende sild til åpen gruppe vil fartøy som har adgang til å delta i fisket i lukket gruppe få en gruppekvote på 325 719 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2009, med et garantert kvantum i bunn.

I 2008 har maksimalkvoten til kystfartøygruppen vært overregulert med 54 % fra årets begynnelse. Dette ga 80 tonn i kvoteenhet. I 2009 ble kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 90 tonn fra årets begynnelse, noe som betydde en overregulering på 58 %. Kvoteenheten før beregning av garantert kvote ble fastsatt til 57 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo for 2010 en kvotestige i tråd med landmøtevedtak 06/07 basert på en overregulering på 28 %, tilsvarende maksimalkvote basert på en kvoteenhet på 65 tonn og en garantert kvote basert på en kvoteenhet på 51 tonn.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag og Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag til kvotestige og kvoteenheter for lukket gruppe.

Representanter for Sør-Norges Notfiskarlag og Rederiforeningen for kystringnotfartøy mente at Fiskeridirektøren måtte vurdere å øke overreguleringen. Dette for å sikre at fartøyene har tilstrekkelig kvote når de ønsker å drive dette fisket og unngå refordelinger om høsten når fartøyene var gått over til andre fiskeri. De viste også til at det under årets fiskeri hadde vært svært gunstige værforhold. De foreslo på denne bakgrunn at maksimalkvoten for 2010 skal baseres på en kvoteenhet 70-75 tonn.

Norges Fiskarlag presiserte at de gjennom sitt forslag til kvoteenhet hadde tatt i betraktning at alle fartøyene skulle ha en reell sjanse til å få tatt sin kvote.

Fiskeridirektøren lovet at direktoratet skulle se på forslaget til kvoteenheten for maksimalkvoten nok en gang.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2009, med et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren tilrår at kvoteenhet for beregning av maksimalkvoten settes til 67 tonn i 2010, dvs. en overregulering på 32 %. Med bakgrunn i sum kvotefaktorer i Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister per 5. desember 2008 vil en flat kvoteenhet være 51 tonn.

Tabell 2 viser foreslått maksimalkvote og fartøykvote for 2009.

Det foreslås videre at Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten og at fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

Når det gjelder hjemmelen for å benytte kvotefleksibilitet for fartøy i kystgruppen presiserer Fiskeridirektøren på bakgrunn av forespørsler fra næringen i 2009 at et kystfartøy først begynner

å fiske på kvotefleksibiliteten enten etter at fartøyet har fisket sin maksimalkvote, eller etter at fisket er stoppet og fartøyet's garanterte kvote er oppfisket.

Tabell 2: Forslag for 2010 (kvotestige i tråd med landmøtevedtak 06/07, maksimalkvote (kvoteenhet 67 tonn) og garantert kvote (kvoteenhet 51 tonn))

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal- kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,25	83,75	63,75
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,88	125,96	95,88
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,50	167,50	127,50
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,75	251,25	191,25
Fartøy 10,0 – 10,99 m	4,38	293,46	223,38
Fartøy 11,0 – 11,99 m	5,00	335,00	255,00
Fartøy 12,0 - 12,99 m	5,63	377,21	287,13
Fartøy 13,0 - 13,99 m	6,25	418,75	318,75
Fartøy 14,0 - 14,99 m	7,50	502,50	382,50
Fartøy 15,0 - 15,99 m	8,05	539,35	410,55
Fartøy 16,0 - 16,99 m	8,48	568,16	432,48
Fartøy 17,0 - 17,99 m	9,00	603,00	459,00
Fartøy 18,0 - 18,99 m	10,0	670,00	510,00
Fartøy 19,0 - 19,99 m	11,0	737,00	561,00
Fartøy 20,0 - 20,99 m	12,0	804,00	612,00
Fartøy 21,0 - 21,99 m	13,5	904,50	688,50
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,0	1 005,00	765,00
Fartøy 23,0 – 23,99 m	16,5	1 105,50	841,50
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,0	1 206,00	918,00
Fartøy 25,0 – 25,99 m	19,5	1 306,50	994,50
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 407,00	1 071,00

3.4.3 Samfiske i forbindelse med låsetting

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av vilkårene for samfiske som i 2009.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag støttet Fiskeridirektørens forslag, men gjentok kravet om at reglene for å kunne føre sild fra steng/eget steng må forenkles og liberaliseres slik at denne type fiske kan utøves på en måte som gir adgang til leveringsmuligheter for alle anvendelser. Det ble i Reguleringsmøtet vist til problemer med tilgang på godkjente føringsfartøy.

Fiskeridirektøren viser til anmodning fra Norges Fiskarlag og Norges Sildesalgslag vedrørende innføring av adgang til samfiske i fisket etter makrell og sild sør for 62°N og at Fiskeridirektøren i den forbindelse vil ta initiativ til et møte med de ulike partene etter nyttår.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om samfiske inntil videre videreføres som i 2009.

3.4.4 Partråling

På bakgrunn av at adgangen til å benytte flytetral er utvidet til 1. mai 2010 fant Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å foreslå at prøveordningen for kystnotfartøy å partråle etter norsk vårgytende sild videreføres til samme dato.

Fiskeridirektøren ba likevel om Reguleringsmøtets vurdering av behovet for at kystnotfartøy i fremtiden skal kunne drive partråling i fisket etter norsk vårgytende sild, da det viser seg at ingen kystnotfartøy med flytetraltillatelse har benyttet adgangen til å drive partråling siden prøveordningen kom i stand.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag anmodet om at ordningen for kystfartøy å benytte flytetral i fisket etter norsk vårgytende sild må videreføres i 2010. Fiskarlaget legger videre til grunn at kystnotfartøy med flytetraltillatelse som partråler kan fordele kvantum ved landing.

Reguleringsmøtet hadde for øvrig ingen merknad til behovet for videreføring av prøveordningen for å drive partråling.

- Fiskeridirektørens tilråding

Med henvisning til Fiskeri- og kystdepartementets vedtak om utvidelse av adgangen til å drive fiske etter bl.a. norsk vårgytende sild med flytetral til 1. mai 2010, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd foreslår Fiskeridirektøren med tilslutning fra Reguleringsmøtet at prøveordningen med adgang til å drive partråling videreføres til 1. mai 2010.

4 STENGTE OMRÅDER

4.1 SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

4.1.1 Sperring av områder og regulert innseiling

På bakgrunn av at silda har endret vandringsmønster har Norges Fiskarlag anmodet om en gjennomgang av de stengte områdene angitt som i en årrekke har vært fastsatt i reguleringsforskriften for norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren har foretatt en slik gjennomgang og foreslo på denne bakgrunn for Reguleringsmøtet at tidligere stengte områder i Nordland oppheves i 2010. Forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) foreslås imidlertid opprettholdt. For nærmere begrunnelse viser vi til redegjørelsen i saksdokumentene til Reguleringsmøtet, se punkt 6.7.2.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag er positiv til forslaget, men ønsker også området i Vestfjorden skal åpnes.

Norges Kystfiskarlag støtter fortsatt stenging av området innenfor Offersøy-Tranøy, men mener at oppheving av øvrige områder utelukkende må gjelde fartøy under 21,35 meter. Norges Kystfiskarlag mener åpningen av områder for sildefiske slik Fiskeridirektøren har foreslått er vanskelig å forstå særlig i lys av kysttorskproblematikken og de strenge områdebegrensningene som i den forbindelse foreslås for den mindre kystflåten.

Fiskeridirektøren presiserte at de områdene det her er snakk om har vært holdt stengt i en årrekke og viste til at sildens vandringsmønster har endret seg de siste årene. Hun anså det derfor som viktig at man etablerer en mer dynamisk ordning der Fiskeridirektoratets regionkontor kan stenge visse områder ved behov.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren tilrår at tidligere stengte områder i Nordland oppheves i 2010.

Dette gjelder imidlertid ikke forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy). I tillegg mener Fiskeridirektøren at det er nødvendig å beholde begrensningen av notfisket innerst i Hellemafjorden.

4.1.1.2 Stenging av felt grunnet fare for neddreping

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre hjemmelen for Fiskeridirektoratets regionkontor til å stenge og åpne områder for fiske ved fare for neddreping, innblanding m.m. slik som i 2009.

Sametinget foreslo en

”Styrking av kontroll med bifangst og med påfølgende stenging/åpning av felt.”

- Reguleringsmøtets behandling

Som følge av at omfanget av permanent stengte felt i Nordland foreslås redusert (se ovenfor), presiserte Fiskeridirektøren at det er viktig at regionkontoret har mulighet til å stenge felt når det er fare for notsprenging, neddreping av sild o.l. Videre ble det presisert at det nå påligger den enkelte fisker å utøve et ansvarlig fiske også når myndighetene ikke er i området for å drive kontroll. Dersom fisket ikke utøves ansvarlig vil Fiskeridirektoratets regionkontor benytte hjemmelen til å stenge områder.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, sei og uer, kan forby fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anviser fiske til andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske i visse områder langs kysten med fartøy over 28 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner.

Fiskeridirektoratet kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

4.2 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Etter anmodning fra Sør-Norges Trålerlag foreslo Fiskeridirektøren at det i perioden 1. januar til 30. april blir tillatt for alle fartøy å drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N. Se nærmere begrunnelse i saksdokumentet til Reguleringsmøtet, punkt 6.6.

For øvrig foreslo Fiskeridirektøren at bestemmelsen videreføres i 2010 som i 2009.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag anmodet på bakgrunn av vedtak i landstyremøte 25. november 2009 at det må gis adgang for alle redskapsgrupper til å fiske norsk vårgytende sild innenfor 12 nautiske mil mellom 62°N og 60°N. Fiskeridirektøren viste i møtet til at reguleringen i området mellom 61°N og 62°N er forskjelling fra området sør for 61°N. I førstnevnte område gjelder unntaket for alle fartøy innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjen, mens for området sør for 61°N der det kun gjort unntak for kystfartøy å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen. Dette oppfatter Fiskeridirektøren å være av biologiske grunner. Norges Fiskarlag sluttet seg i møtet til Fiskeridirektørens forslag.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det i perioden 1. januar til 30. april blir tillatt for alle fartøy å drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil fra grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N. For øvrig foreslår Fiskeridirektøren at bestemmelsen videreføres i 2010 som i 2009.

5 FELLESBESTEMMELSER

5.1 BRUK AV RINGNOT- OG TRÅLFARTØY SOM FØRINGSFARTØY

Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at ordningen med at ringnot- og trålfartøy etter godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor kan nyttes som føringsfartøy, blir videreført i 2010. Ringnot- og trålfartøy som nyttes som føringsfartøy skal ikke samtidig kunne fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr som befinner seg om bord skal være plombert av Fiskeridirektoratet. Det kan stilles ytterligere vilkår for godkjenningen.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag anmodet om at kystfartøy ved behov må kunne benyttes for føring av sild. Dette vil avhjelpe problemer med føringskapasitet.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren mener at begrunnelsen for å unnta kystfartøy fra adgangen til å føre fangst ikke lengre er reell og Fiskeridirektøren foreslår derfor at det i 2010 åpnes for at også fartøy tilhørende kystfartøygruppen får adgang til å nyttes som føringsfartøy på samme vilkår som ringnot- og trålfartøy.

5.3 BIFANGST OG INNBLANDING AV FISK UNDER MINSTEMÅL

5.3.1 Notsprenging

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre plikten til å melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor ved notsprenging i fisket etter norsk vårgytende sild.

- Reguleringsmøtets behandling

I Reguleringsmøtet ble det påpekt at Fiskeridirektoratet mottar færre meldinger om notsprenging enn det vi har grunn til å anta faktisk skjer. Dette antas å skyldes at fiskerne er redd for at en slik melding vil kunne medføre sanksjoner fra myndighetene. Det ble fra Fiskeridirektøren presisert at fartøy som rapporterer i henhold til forskriften ikke vil bli straffesankjonert. Myndighetene har imidlertid stor nytte av å bli informert om omfanget av slike hendelser for å få en oversikt over ressursuttaket. Det er derfor viktig at fiskerne rapporterer om notsprenging. Manglende overholdelse av meldeplikten vil derfor vurderes straffesankjonert.

For øvrig orienterte Fiskeridirektøren om at det planlegges avholdt et skippermøte, fortrinnsvis i slutten av desember 2009.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Med tilslutning fra Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren å videreføre plikten til å melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor ved notsprenging i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren tar sikte på å avholde skippermøte i løpet av desember 2009.

5.4 FISKE AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

5.4.1 Fiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29°05'Ø

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet at det også i 2010 åpnes for et fiske etter norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen vest for Ø 29° 05 fra 1. januar, jf forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Dette skal fortsatt kun gjelde for fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild og som er under 21,35 meter største lengde eller har lasteromsvolum under 150 m³. For nærmere begrunnelse, se saksdokumentet pkt 6.9 fremlagt for Reguleringsmøtet.

Fartøy som er på eller over 21,35 meter største lengde, men under 150 m³ lasteromsvolum, må søke om dispensasjon hos Fiskeridirektoratet for å få adgang til å delta i dette fiske.

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe fisket, innskrenke eller utvide tidsperioden det kan fiskes, og stenge hele eller deler av området for fiske.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag gjentok anmodningen om at fisket etter norsk vårgytende sild i den angjeldende området utvides til å gjelde alle fartøy til hørende kystfartøygruppen.

I tillegg mener Norges Fiskarlag at den østlige grensen ikke må stå fast, men kunne flyttes dersom det viser seg at det er forsvarlig å drive et sildefiske lenger øst.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren begrunnet adgangskriteriet med ønsket om at kun de minste fartøyene som grunnert fartøyetets størrelse eller utforming ikke har anledning til å fiske sild andre steder enn nært kysten i Finnmark. Målgruppen for dette fisket er antatt å omfattes av Fiskeridirektørens forslag til kriterier.

Når det gjelder den østlige grensen er Fiskeridirektoratet åpen for at denne kan flyttes dersom den biologiske situasjonen tilsier at dette er forsvarlig.

Fiskeridirektøren opprettholder på denne bakgrunn forslaget om å videreføre bestemmelsen i 2010 som i 2009.

5.4.2 Sperrelinje

Norges Fiskarlag forutsetter som følge av gjeldende utbredelse og fiskeområder for norsk vårgytende sild at sperrelinjen videreføres på permanent basis slik den var i perioden 24. juni til 15. oktober d.å. og senere gjeninnført fra 30. oktober og ut året.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at sperrelinjen nevnt ovenfor er hjemlet i forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Forskriften er ikke del av den årlige reguleringen av fisket. Det vises også til at ansvaret for forskriften har vært tillagt Fiskeri- og kystdepartementet og vi henviser derfor anmodningen fra Norges Fiskarlag videre til Fiskeri- og kystdepartementet for vurdering.

5.5 BEMYNDIGELSE

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bestemmelser om Fiskeridirektoratets bemyndigelse.

5.6 ÅPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2010.

6 FORSLAG TIL FORSKRIFT

På grunnlag av overnevnte og sakspapirer til Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forslag til forskrift om regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2010:

Forskrift om regulering fisket etter norsk vårgytende sild 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 13, 16, 22, 27, 36, og 42, og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. Fiskeri- og kystdepartementets delegasjonsvedtak av 11. februar 2000 nr 99 fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 894 630 tonn norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N, i fiskerisonen ved Jan Mayen, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone, Islands økonomiske sone og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum avsettes 3 090 tonn til forsknings og undervisningskvoter, samt 1 000 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 86 889 tonn fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 34 758 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten kan inntil 104 273 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

§ 3 Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 464 862 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål kan fiske og lande inntil 97 959 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 327 719 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantum avsettes 2 000 tonn til fartøy som har adgang til å delta med landnot eller garn i medhold av § 29 i forskrift av 27. november 2009 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften).

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2010 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvoteene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % av kystfartøygruppens kvote i 2009 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvoteen fastsatt i § 5 med et tilsvarende kvantum i 2010.

KAPITTEL 2 FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 7 Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften), tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000 –	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000 –	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl	

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Fartøy med ringnottillatelse som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2010 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 8 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan ringnotfartøy med flytetrållatelse etter konsesjonsforskriftens § 2-25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.

b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrøskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.

c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.

d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.

e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 3 FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 9 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål iht. konsesjonsforskriftens § 2-20, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 –	100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 –	200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 –	300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 –	400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 –	600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2010 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 10 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4 FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 11 Fartøykvoter

Fartøy med adgang til å delta iht. § 28 i forskrift 27. november 2009 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten er satt til 67 tonn. Den garanterte kvoteenheten er satt til 51 tonn.

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert kvote (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,25	83,75	63,75
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,88	125,96	95,88
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,50	167,50	127,50
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,75	251,25	191,25
Fartøy 10,0 – 10,99 m	4,38	293,46	223,38
Fartøy 11,0 – 11,99 m	5,00	335,00	255,00
Fartøy 12,0 – 12,99 m	5,63	377,21	287,13
Fartøy 13,0 – 13,99 m	6,25	418,75	318,75
Fartøy 14,0 – 14,99 m	7,50	502,50	382,50
Fartøy 15,0 – 15,99 m	8,05	539,35	410,55
Fartøy 16,0 – 16,99 m	8,48	568,16	432,48
Fartøy 17,0 – 17,99 m	9,00	603,00	459,00
Fartøy 18,0 – 18,99 m	10,0	670,00	510,00
Fartøy 19,0 – 19,99 m	11,0	737,00	561,00
Fartøy 20,0 – 20,99 m	12,0	804,00	612,00
Fartøy 21,0 – 21,99 m	13,5	904,50	688,50
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,0	1 005,00	765,00
Fartøy 23,0 – 23,99 m	16,5	1 105,50	841,50
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,0	1 206,00	918,00
Fartøy 25,0 – 25,99 m	19,5	1 306,50	994,50
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 407,00	1 071,00

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 29, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 7,5 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

Fartøy med adgang til å delta iht. § 28 i deltakerforskriften kan overfiske den garanterte kvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

§ 12 Særskilt turkvoteordning

Fartøy som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 13 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan kystfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2-25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning til 1. mai 2010. Fiskeridirektoratet kan avvikle prøveordningen på kort varsel.

§ 14 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 15 Endring av hjemmelslengde for fartøy med største lengde på eller over 11 meter og hjemmelslengde mellom 10 og 10,99 meter

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknad om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt

strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

§ 16 Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- a) Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- b) Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2010. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- d) Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- e) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17 Landing til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 5 STENGTE OMRÅDER

§ 18 Stengte områder i Nordland

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18' N 15°39' Ø og 68°11' N 15°36' Ø (Offersøya – Tranøy). I nord er området avgrenset av en rett linje lands 68°40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68°01,12' N 16°11,62' Ø til 68°00,95' N 16°10,20' Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

§ 19 Områdefastsettelse

Uten hensyn til bestemmelsene i § 18, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i denne bestemmelsen etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 20 Fiske sør for 62°N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62°00'N og 60°30'N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 21 Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i §§ 18 – 20 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne

områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde i nærmere avgrensede områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

KAPITTEL 6 FELLESBESTEMMELSER

§ 22 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 23 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til overføring av fangst som ikke er tatt om bord dersom fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet og er utrustet og bemannet for fiske.

Utenfor sperrede områder kan fartøy i ringnotgruppen og trålgruppen overføre fangst som ikke er tatt om bord fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 24 Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50 % sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, sei og uer.

§ 25 Avkortning av kvote ved dumping og neddrepning

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 26 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging.

Ved hendelser nord for Nord-Trøndelag fylke sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Troms (telefaks 77 63 23 94 eller postmottak.troms@fiskeridir.no). Ved hendelser sør for Nordland fylke sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal (telefaks 70 12 35 21 eller postmottak.alesund@fiskeridir.no).

§ 27 Bruk av føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Fartøy som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 28 Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 29 Agnfisket

Innenfor grunnlinjene nord for 62°N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og 62°N.

§ 30 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 7 STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 31 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 60, 61, 62, 63 og 64 og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 32 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Sak 25/2009

Regulering av fisket etter makrell i 2010

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2010

1 SAMMENDRAG

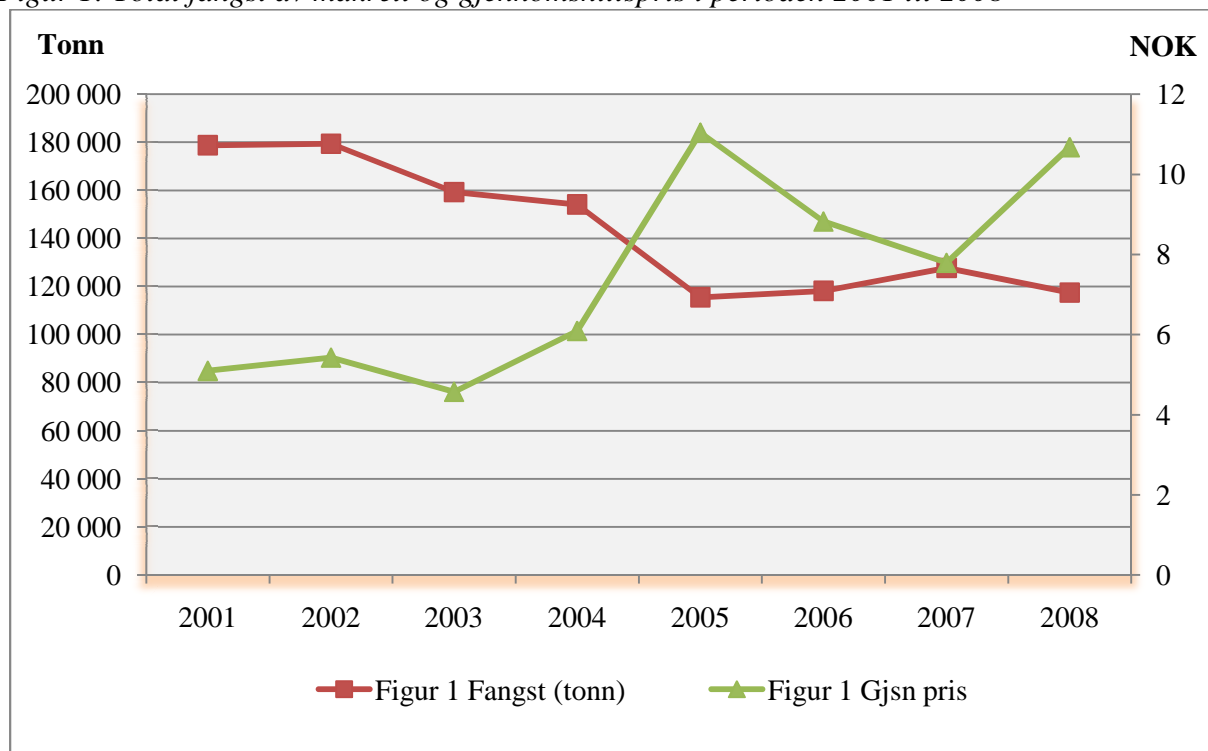
Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringsopplegget fra 2009.

2 GENERELT OM MAKRELL

2.1 FISKET I 2008

I 2008 fisket norske fartøy totalt 121 494 tonn makrell. Dette inkluderer også fangst til forsknings- og forvaltningsformål. Figur 1 gir en oversikt over totalfangsten av makrell for norske fartøy og oppnådd gjennomsnittspris på førstehåndsomsetning i årene 2001 til 2008.

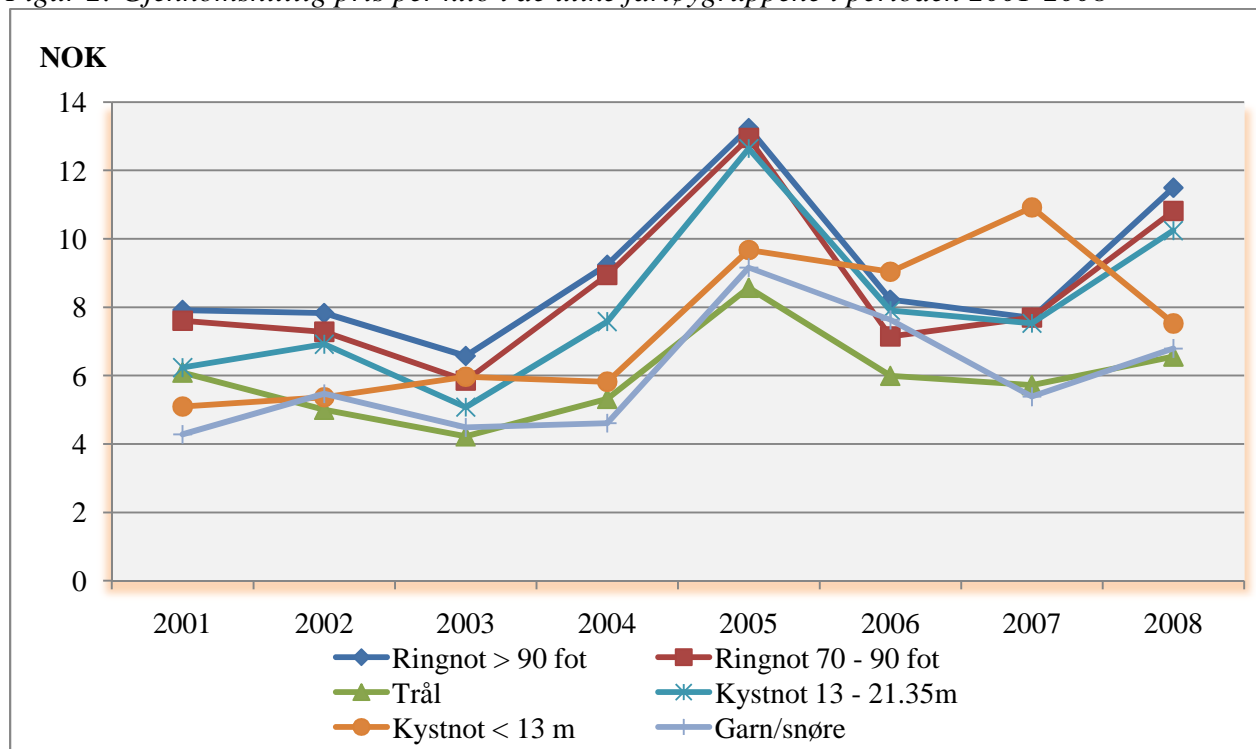
Figur 1: Total fangst av makrell og gjennomsnittspris i perioden 2001 til 2008

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009

Figur 2 viser gjennomsnittlig pris per kilo oppnådd i de ulike fartøygruppene i årene 2001 til 2008.

Figur 2: Gjennomsnittlig pris per kilo i de ulike fartøygruppene i perioden 2001-2008

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7.november 2009

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter makrell.

Tabell 1: Fangst og verdi av makrell i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Antall fartøy deltatt	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Verdi ¹ (1.000kr)	Gjenn pris
Ringnot > 90 fot	79 550	80	81 084	66,7	932 018	11
Ringnot 70 - 90 fot	7 106	17	6 748	5,6	72 980	11
Trål	3 724	21	3 159	2,6	20 718	7
Kystnot under 13 m. st.l.	4 432	107	3 795	3,1	28 641	8
Kystnot 13 m st.l. og over	12 493	57	13 416	11,0	136 691	10
Garn/snøre under 11 m st.l.	4 073	80	3 527	2,9	22 234	6
Garn/snøre 11 - 14,99 m st.l.	3 042	75	4 035	3,3	27 826	7
Garn/snøre 15 m st.l. og over	1 460	23	1 266	1,0	9 905	8
Åpen gruppe	400	181	353	0,3	3 698	10
Landnot	100	11	105	0,1		
Agnkvote (manuelt NSSL)	1 000	1	1006	0,8		
Forsknings- og forv. formål	3 070		2 981	2,5		
Annet (inkl. fritidsfiske)			19	0,0		
Totalt	120 450		121 494	100,0	1 290 237	

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009, og Norges sildesalgslag per 7.november 2009

¹ Total verdi inkluderer også verdi fra fartøygruppene som ikke har verdi oppgitt i tabellen.

Fra 2007 har notfartøy i kystgruppen vært innplassert i grupper etter fartøyets største lengde, mens garn- og snøregruppen i 2008 var innplassert i tre grupper etter største lengde.

3 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2009

3.1 GENERELT

Den norske totalkvoten fremgår av bilaterale og multilaterale kvoteavtaler Norge inngår årlig. I 2009 utgjør den norske totalkvoten 190 802 tonn makrell.

Norske fartøy kan fiske inntil 132 073 tonn nord for 62°N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone. I henhold til den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU kan inntil 100 000 tonn av kvoten nord for 62°N fiskes i ICES statistikkområde IVa. Av den samme avtalen fremgår det at 53 365 tonn kan fiskes i ICES statistikkområde IVa inkludert EU-sonen, hvorav inntil 12 300 tonn kan fiskes i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIIId, VIIe, VIIIf og VIIh og inntil 3 000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa. Inntil 11 232 tonn¹ av totalkvoten kan fiskes i Færøyenes fiskerisone, og inntil 4 712 tonn av totalkvoten kan fiskes i internasjonalt farvann.

Før fordeling mellom de ulike fartøygruppene er det avsatt 3 000 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn til agn av den norske totalkvoten.

Dette medfører at 186 802 tonn gjenstår til fordeling mellom de ulike fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 er kvoten fordelt slik at 133 354 tonn er fordelt til konsesjonspliktige ringnotfartøy, 11 912 tonn til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK), 5 978 tonn til trålfartøy og 35 558 tonn til kystfartøygruppen (herunder åpen gruppe med 400 tonn og 100 tonn til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere). I tillegg er 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde.

Tabell 2 viser kvotefordelingen mellom fartøygruppene i 2009.

Tabell 2: Fordeling av norsk kvote mellom fartøygruppene i 2009

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Faktisk andel (%)
Kystfartøy ¹	18,5 % av totalkvoten	35 558	19,0
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	5 978	3,2
Ringnotgruppen		145 266	
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	0,5
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	11 912	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	133 354	71,4
Totalt		186 802	100,0

¹ 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen er lagt til her.

Norske fartøy måtte 1. oktober 2009 forlate EU-sonen ettersom EU var av den oppfatning at den norske kvoten i EU-sonen for 2009 var oppfisket. Norske myndigheter har protestert mot dette og har krevd at fisket i EU-sonen for norske fartøy gjenåpnes umiddelbart. Norske myndigheter mener at norske fartøy på bakgrunn av den bilaterale avtalen mellom Norge og EU har adgang til å fiske inntil 153 365 tonn makrell i EU-sonen i 2009.

¹ En del av arrangementet mellom Norge og Færøyene om forvaltning av makrell.

Den norske flåten begynte fiske etter makrell tidligere i år enn i 2008, og har per 7. november fisket 121 207 tonn. Dette er omtrent samme kvantum som i hele 2008, men kvoten i år er større slik at det fortsatt gjenstår 69 595 tonn.

Tabell 3 viser fangst per 7. november 2009.

Tabell 3: Fangst av makrell i 2009

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvantum (tonn)
Kystfartøy ¹	35 558	23 097	12 461
Trålfartøy	5 978	1 511	4 467
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	133 354	85 043	48 311
SUK	11 912	9 046	2 866
Forsknings- og forvaltningsformål	3 000	2 026	974
Agn	1 000	484	516
Totalt	190 802	121 207	69 595

Kilde: Norges Sildesalgslag per 7. november 2009

¹ Inkludert 1 000 tonn overført fra ringnotflåten.

Fartøy som kan delta i fisket etter makrell er konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon (SUK), trålfartøy og kystfartøy. I kystfartøygruppen har fartøyene adgang til å delta i lukket gruppe med garn og snøre eller med not. Ikke-manntallsførte fiskere og åpen gruppe inngår også i kystfartøygruppen.

3.2 RINGNOTGRUPPEN

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kunne fra og med 1. januar til og med 9. august i inneværende år fiske makrell i Norges økonomiske sone, territorialfarvann og indre farvann nord for 62°N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone, territorialfarvann og indre farvann. Det enkelte ringnotfartøy kunne i denne perioden fiske inntil 350 tonn, mens SUK-fartøyene kunne fiske inntil 250 tonn. Etter denne perioden er konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) regulert med fartøykvoter. Fartøy med ringnottillatelse kunne i perioden fra 1. januar til og med 14. februar fiske og lande inntil 700 tonn makrell vest for 2°V i ICES statistikkområde IVa. Det enkelte fartøys fangst før 10. august går til fradrag på fartøykvoten.

Fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy er fra og med 10. august 2009 beregnet med en faktor på 3,09, mens fartøykvotene for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) er beregnet med en faktor på 2,86.

Den konsesjonspliktige ringnotgruppen og SUK-gruppen hadde per 7. november 2009 fisket henholdsvis 85 043 tonn og 9 046 tonn makrell.

3.3 TRÅLGRUPPEN

Fisket etter makrell ble åpnet for trålgruppen 10. august 2009. Fartøy i trålgruppen kunne likevel fra og med 1. januar til og med 9. august fiske inntil det kvantum som tilsvarte fartøykvoten til det fartøyet som hadde lavest sum basiskvoter, 69 tonn.²

I denne gruppen kan fartøy med makrelltrållatelse delta. De deltagende fartøyene er i inneværende år regulert med fartøykvoter fra og med 10. august. Fiskeridirektoratet har fastsatt kvotefaktoren for gruppen til 0,52.

Gruppekvoten som i 2009 utgjør 5 978 tonn må fiskes til konsum. Gruppen hadde per 7. november 2009 fisket 1 511 tonn makrell.

3.4 KYSTGRUPPEN

3.4.1 Generelt

Vilkårene for å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i lukket gruppe og åpen gruppe fremgår av forskrift av 19. november 2008 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakelsesforskriften).

Tabell 4 gir en oversikt over gruppekvoter og fangst for kystfartøy i 2009.

Tabell 4: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2009

Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote (tonn):			Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400	343	57
Landnotfiske for ikke manntallsførte fiskere		100	123	-23
Lukket gruppe		35 058		
Kystnot ¹	0,65	23 138	13 421	9 717
Garn og snøre	0,35	11 920	9 210	2 710
Sum		35 558	23 097	12 461
Kystnot:				
Not under 13 m st.l. ¹	0,214	5 738	2 517	3 221
Not over 13 m st.l.	0,786	17 400	10 904	6 496
Sum		23 138	13 421	9 717

Kilde: Norges Sildesalgslag per 7. november 2009

¹ Inkludert 1 000 tonn overført fra ringnotflåten.

3.4.2 Lukket gruppe

Tabell 5 gir en oversikt over maksimal- og fartøykvoter, hvor mye som kunne fiskes før det ordinære fisket åpnet 10. august 2009, samt overreguleringsgrad ved årets begynnelse i de ulike fartøygruppene. Kystnotfartøy under 13 meter største lengde og garn- og snørefartøy er regulert med maksimalkvoter, mens kystnotfartøy med største lengde 13 meter og over er regulert med fartøykvoter.

² Per 2. februar 2009.

Tabell 5: Maksimal- og fartøykvoter, kvantum før 10. august og overregulering i kystfartøygruppen i 2009

Fartøygruppe	Kvote-faktor	Maksimalkvote ¹	Garantert kvantum	Fartøy-kvote	Kvantum før 10. august	Over-regulering ved årets start
Garn/Snøre						
under 10 m hj.l.	1	34,11 / 44,11 / Fritt fiske	27		27	Ca. 25 %
10 - 10,99 m hj.l.	1,75	59,70 / 77,19 / Fritt fiske	48		27	
11 - 14,99 m hj.l.	1,75	59,70 / 77,19 / Fritt fiske	48		27	
15 - 21,35 m hj.l.	2,13	72,66 / 93,96 / Fritt fiske	58		27	
Not						
St.l. u 13 m ²						
under 10 m hj.l.	1,2145	60,98 / 121,96 / Fritt fiske	32		60,98	Ca. 92 %
10 - 12,99 m hj.l.	1,5303	76,84 / 153,67 / Fritt fiske	40		76,84	
13 - 14,99 m hj.l.	4,4617	224,03 / 448,05 / Fritt fiske	117		224,03	
St.l. 13 m eller over						
under 10 m hj.l.	1,2145	34,00		25,66	25,66	Ca. - 2 %
10 - 12,99 m hj.l.	1,5303	42,84		32,34	32,34	
13 - 14,99 m hj.l.	4,4617	124,92		94,28	94,28	
15 - 17,99 m hj.l.	6,5555	183,55		138,53	138,53	
18 - 21,35 m hj.l.	10,5897	296,51		223,78	223,78	

¹ Kystnotgruppen med største lengde 13 meter og over har også maksimalkvote i denne tabellen pga. en refordeling 16. oktober.

² Inkluderer også fartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter største lengde som også har hjemmelslengde mellom 10-12,99 meter hjemmelslengde.

3.4.2.1 Kystnot

Kystnotfartøy under 13 meter største lengde og kystnotfartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter med hjemmelslengde 10-12,99 meter³ har i 2009 en gruppekvote på 4 738 tonn. I 2009 ble 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnotfartøy under 13 meter største lengde. Dette innebærer at kystnotfartøy under 13 meter største lengde har et disponibelt kvantum tilsvarende 5 738 tonn. Dersom overføringen på 1 000 tonn makrell ikke fiskes opp, skal kvantumet tilbakeføres til ringnotgruppen.

Det ble ikke fastsatt noen endelig forskrift for inneværende år før 23. juni 2009. Disse fartøyene kunne derfor fra og med 1. januar fiske og lande inntil 19 tonn makrell. Dette ble økt 6. april slik at disse fartøyene kunne fiske og lande inntil 25 tonn makrell. 5. mai ble dette igjen økt til 52 tonn. Da den endelige forskriften kom fikk disse fartøyene anledning til å fiske og lande innenfor fartøyets maksimalkvote. Små kystnotfartøy er avhengig av å fiske nært kysten da makrellen settes i lås. Ettersom det sto igjen hele 3 689 tonn av gruppekvoten 8. september doblet Fiskeridirektøren 14. september kvoteenheten fra 50,2108 til 100,4216 tonn. Med bakgrunn i fisketakten og værutsiktene ble fisket for gruppen sluppet fritt den 18. september. Denne gruppen har per 7. november 2009 fisket totalt 2 517 tonn makrell. Fisket er per 7. november ikke stoppet.

³ Fiskeri- og kystdepartementet besluttet 24. juni 2008 at fartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter og hjemmelslengde 10-12,99 meter skal reguleres sammen med fartøy i gruppen med største lengde under 13 meter (J-melding 142-2008).

Kystnotfartøy på eller over 13 meter største lengde har i 2009 en gruppekvote på 17 400 tonn.

Fra og med 1. januar til og med 9. august kunne notfartøy over 13 meter største lengde fiske og lande inntil 19 tonn makrell. Dette ble økt 6. april slik at disse fartøyene kunne fiske og lande inntil 25 tonn makrell. 5. mai ble dette igjen økt til 30 tonn. Da den endelige forskriften kom 23. juni 2009 fikk disse fartøyene anledning til å fiske og lande innenfor fartøykvoten.

Notfartøy over 13 meter største lengde er i 2009 regulert med fartøykvoter. Kvoteenheten på 21,1319 tonn innebærer en underregulering av gruppekvoten med ca 2 prosent. Den 15. oktober gjensto fortsatt svært mye av gruppekvoten, og det gjensto også et betydelig kvantum i de andre gruppene i kystgruppen. Kvotene i denne gruppen ble refordelt den 16. oktober med en økning i kvoteenheten fra 21,1319 til 28,00 tonn. Fisket er per 7. november ikke stoppet. Gruppen har per 7. november 2009 fisket 10 904 tonn makrell og det gjenstår derfor 6 496 tonn av gruppekvoten.

3.4.2.2 Garn- og snørefartøy

Garn- og snørefartøy har i 2009 en gruppekvote på 11 920 tonn. Denne gruppen er i 2009 regulert i én gruppe. Fra og med 1. januar til og med 9. august kunne garn- og snørefartøy fiske og lande inntil 23 tonn. Da den endelige forskriften kom 23. juni 2009 fikk disse fartøyene anledning til å fiske og lande inntil 27 tonn frem til fisket åpnet 10. august. Da fisket åpnet 10. august var gruppen regulert med maksimalkvoter og garantert kvantum. Ut på høsten blir fisket vanskelig for denne gruppen, spesielt for de mindre fartøyene. Den 16. september hadde gruppen fortsatt en rest på 6 007 tonn, og kvoteenheten i gruppen ble økt fra 34,1142 tonn til 44,1142 tonn den 21. september. Den 29. september ble fisket i denne gruppen sluppet fritt. Fisket er per 7. november ikke stoppet. Gruppen har per 7. november 2009 fisket 9 210 tonn makrell.

3.4.3 Åpen gruppe

Denne gruppen kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn. Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell i 2009. De 134 fartøy som har deltatt i åpen gruppe har per 7. november 2009 fisket 343 tonn.

3.4.4 Fritidsfiske med landnot

Havressursloven § 22 første og tredje ledd fastsetter det generelle forbudet for ikke-manntallsførte fiskere til å fiske med not. I særlige tilfeller kan det likevel dispenserers fra forbudet i tilfeller hvor søker i utgangspunktet godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift.

I 2009 kunne gruppen ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot fiske og lande inntil 100 tonn makrell. Den enkelte fisker kunne fiske og lande makrell innenfor en maksimalkvote på 15 tonn. Fisket ble stoppet 2. juni klokken 17.00, da gruppekvoten på 100 tonn var oppfisket. Ikke-manntallsførte fiskere har per 7. november 2009 fisket 123 tonn makrell.

I 2009 har 14 ikke-manntallsførte fiskere hatt dispensasjon til å fiske makrell med landnot, hvorav 12 har deltatt i fisket.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

ICES benytter benevnelsen nordøstatlantisk makrell (North-East Atlantic Mackerel) for å beskrive makrell som finnes i området fra ICES statistikkområdet IXa utenfor Portugal i sør til statistikkområde IIa i nord. ICES er av den oppfatning at makrell i dette området må anses som én bestand, ettersom det ikke finnes biologiske data som tilsier at det er flere bestander. De tre komponentene som forskerne regner at bestanden består av, blander seg utenom gytesesongen og kan ikke skilles i fangstene, men for å holde oversikt over utviklingen av gytebiomassen deles makrellbestanden likevel inn i tre gytekomponenter; den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten.

ICES har vurdert høstingen av makrellbestanden og mener det er risiko for at den blir beskattet på en ikke bærekraftig måte, dvs. at fiskedødeligheten for 2008 er beregnet å være høyere enn føre-var nivået (F_{pa}). Gytebestanden har økt de siste årene og er over føre-var nivået (B_{pa}), bestanden er dermed klassifisert til å ha full reproduksjonsevne.

Nordøstatlantisk makrell består som nevnt av tre gytekomponenter. Den sørlige og vestlige komponenten ble målt i 2007, mens Nordsjøkomponenten ble målt i 2008. Målingene viser at gytebestanden har økt fra 1,8 millioner tonn i 2002 til 2,5 millioner tonn i 2008. Årsaken er at 2002-årsklassen er svært god, mens etterfølgende årsklasser estimeres til å være gjennomsnittlige. Det foreligger foreløpig ikke tilstrekkelig informasjon til å bekrefte størrelsene på 2007- og 2008-årsklassene.

I henhold til gjeldende forvaltningsplan anbefaler ICES at totalfangsten i 2010 kan ligge mellom 527 000 og 572 000 tonn. Dette vil gi en F mellom 0,20 og 0,22. Ved uttak innenfor disse grensene vil gytebestanden være stabil på omtrent 2,5 millioner tonn i 2010 og 2011. ICES vurderer F_{pa} til å være 0,23. I tillegg har ICES fastsatt Blim referansepunkt for bestanden til 1,67 millioner tonn. ICES har vurdert forvaltningsplanen kyststatene ble enige om i oktober 2008 til å være føre-var gitt at TAC tilsvarer det totale uttaket av bestanden.

Ellers gjentar ICES anbefalingene fra tidligere år om at omforente kvoter må dekke alle områder hvor nordøstatlantisk makrell fiskes. For å beskytte nordsjøkomponenten som fortsatt er på et lavt nivå, råder ICES til å:

- stenge Skagerrak, sentrale og sørlige Nordsjøen hele året
- stenge nordlige delen av Nordsjøen i perioden 15. februar til 31. juli
- minstemålet på 30 cm i Nordsjøen må opprettholdes

4.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2010

Det totale uttaket av makrell fastsettes i utgangspunktet i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene om forvaltning av makrell mellom EU, Færøyene og Norge, men det endelige resultatet fremgår etter drøftelser i ulike fora og mellom ulike parter.

Kyststatene har ikke avsluttet årets forhandlinger, og norsk kvote er derfor ikke kjent. Fiskeri- og kystdepartementet har også åpnet for en overføring av ufisket kvantum i 2009 til 2010.

Den norske kvoten for 2010 vil ikke kunne fastsettes endelig før kyststatsforhandlingene er avsluttet. I tilfelle man kommer til enighet vil norsk kvote deretter avhenge av de bilaterale forhandlingene som sluttføres i desember. Siden norsk totalkvote for 2010 ennå ikke er bestemt, tar beregningene nedenfor utgangspunkt i et konservativt anslag for norsk totalkvote i 2010, uten eventuell overføring av ufisket kvantum fra 2009. En har i dette dokumentet lagt til grunn en norsk kvote på 150 000 tonn. Endelig norsk kvote vil bli minst så stor gitt at det blir enighet mellom kyststatene, Norge og EU, samme bytteforhold i den bilaterale avtalen mellom Norge og Færøyene som tidligere år, og at fordelingen i NEAFC følger samme form som tidligere år.

5 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2010

5.1 RINGNOTGRUPPEN

80 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 17 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) hadde adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter makrell per 7. november 2009.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2010.

5.2 TRÅLGRUPPEN

28 fartøy hadde adgang til å delta i trålgruppens fiske etter makrell per 7. november 2009.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2010.

5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter makrell ble deltakerregulert i 1998 (for fartøy over 13 meter) og i 2002 (for fartøy under 13 meter). Vilkårene for å delta i fisket fremgår av de årlige deltakerforskrifter, hvor det bl.a. er stilt som vilkår at fartøyet hadde adgang til å delta i fisket det foregående år og at fartøyet har mindre enn 300m³ lasteromsvolum. Videre kreves at eier og høvedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet og at fartøyet er utstyrt og egnet for fisket etter makrell.

Tabell 6 gir en oversikt over antall deltakeradganger per 7. november 2009 i lukket gruppe, fordelt på redskap.

Tabell 6: Antall deltakeradganger i lukket gruppe

Redskap	Antall	Herav strukturkvote
Not	276	59
Garn og snøre	278	48
Totalt	554	107

Kilde: Konsesjons- og deltagerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7.november 2009

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2010.

5.4 IKKE-MANNTALLSFØRTE FISKERE SOM FISKER MED LANDNOT

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fiske med not. Havressursloven § 22 tredje ledd åpner for å dispensere fra forbudet og i praksis er slike dispensasjoner begrenset til tilfeller hvor søker godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift. Dispensasjonsadgangen er delegert til Fiskeridirektoratet.

Etter gjeldende praksis gis dispensasjon kun i særlige tilfeller og etter retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet i 1999. Dispensasjon kan gis dersom det godtgjøres at det er tradisjon for fiske med landnot. Inntekten av dette fisket må ha vært minst kr 5 000 i tre av de siste ti årene. Det kan også gis dispensasjon dersom det godtgjøres at fiske med landnot er en lokal tradisjon, og inntekt fra dette fisket sammen med andre sesonginntekter til sammen skal sørge for inntekter til livsopphold.

Dispensasjonene er tidsbegrensete og har de siste årene vært gitt for ett år av gangen. Ved utgangen av gyldighetsperioden må den enkelte på nytt søke Fiskeridirektoratet om fornyet dispensasjon. Den 7. november 2009 var det 14 ikke-manntallsførte fiskere som hadde dispensasjon til å fiske makrell med landnot. Alle dispensasjoner må fornyes før fisket starter i 2010.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

6.1 INNLEDNING

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for makrell fordeles mellom de ulike gruppene som følger. Kystfartøy under 21,35 meter hjemmelslengde skal ha 18,5 % av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 25 000 tonn. Trållgruppen skal ha 3,2 % av totalkvoten. Ringnotgruppen skal ha resten av totalkvoten. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot uten konsesjon (SUK) skal ha 8,2 % av ringnotgruppens kvote. Norges Fiskarlag vedtok en videreføring av anbefalingen på landsmøtet i 2007 (6/07), men har i tillegg anbefalt at ringnotgruppens kvote reduseres med 1 000 tonn som tilfaller kystnotgruppen under 13 meter.

En har i beregningene videre lagt til grunn at det blir avsatt 3 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, dvs. samme kvantum som i inneværende år.

Fiskeridirektøren har også lagt til grunn at det i 2010 avsettes 1 000 tonn til agn.

Kvoter til forsknings- og forvaltningsformål og agn skal trekkes av totalkvoten før fordeling på fartøygrupper.

Tabell 7 viser fordelingen mellom fartøygruppene med utgangspunkt i et regneeksempel med en konservativt anslått disponibel kvote på 150 000 tonn.

Tabell 7: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2010 i hht. Landsmøtevedtak 6/07

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	27 010	18,5
Trållfartøy	3,2 % av totalkvoten	4 672	3,2
Ringnotgruppen			
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	0,7
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	9 292	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	104 026	71,3
Totalt		146 000	100,0

Fiskeridirektøren foreslår at disponibel kvote av makrell til norske fiskere fordeles i henhold til tabellen over.

6.2 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøykvotene blir fordelt etter ”universalnøkkelen”.

For ringnotfartøy mellom 21,35 til og med 28 meter største lengde (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

6.3 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 2010 beregnes etter samme nøkkel som tidligere.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

6.4.1 Høring om regulering av fisket etter makrell i kystgruppen

Fiskeri og kystdepartementet har hatt reguleringen av fisket etter makrell i kystgruppen ute til høring i 2009. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det vil være vanskelig å gjøre de nødvendige forberedelser til et nytt reguleringsopplegg før neste års reguleringer må fastsettes. Det er i det videre forutsatt at reguleringsopplegget fra 2009 videreføres i 2010, og at endringer i reguleringsopplegget som følge av høringen først gjøres gjeldende fra 2011.

6.4.2 Åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 400 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på de ulike gruppene.

6.4.3 Landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere

Ikke-manntallsførte fiskere som har dispensasjon til å fiske med landnot, jfr. Havressurslovens § 22 første og tredje ledd, kan til sammen fiske og lande inntil 100 tonn makrell i 2009.

Den enkelte ikke-manntallsførte fisker er tildelt en maksimalkvote på 15 tonn makrell i 2009, noe som tilvarer en overregulering på i overkant av 100 prosent. De individuelle kvotene bør fastsettes i forhold til hva som er en rimelig fordeling av det fastsatte totalkvantum. En økning i maksimalkvoten vil kunne medføre at fortsatt god tilgang på makrell bare kommer noen få til gode fordi totalkvantumet tas med et fåtall kast. I år ble fisket stoppet 2. juni. For å bevare den historiske kombinasjonsdriften mellom gårdsbruk og fiske, foreslår Fiskeridirektøren at ikke-manntallsførte fiskere skal få muligheten til å fiske et garantert kvantum på inntil 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for ikke-manntallsførte fisker som fisker makrell med landnot fastsettes til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at ikke-manntallsførte landnotfiskere gis en maksimalkvote på 15 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot tildeles et garantert kvantum på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at totalkvantumet på 100 tonn makrell til ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på de ulike gruppene.

6.4.4 Fordeling av gruppekvoten mellom kystnot og garn og snøregruppen

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten i 2010 til lukket gruppe (26 510 tonn) deles slik at kystnotgruppen tildeles en gruppekvote på 65 % (17 232 tonn) og garn- og snøregruppen tildeles en gruppekvote på 35 % (9 279 tonn) av kystfartøygruppens kvote.

Tabell 8 viser hvordan gruppekvoten i 2010 fordeles mellom de ulike kystfartøygruppene.

Tabell 8: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2010

Kystfartøygruppe	Andel (%)	Kvantum (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400
Notfiske for ikke-manntallsførte fiskere		100
Garn / snøre	35 %	9 279
Kystnot	65 %	17 232
Totalt		27 010

I tillegg kommer 1 000 tonn fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter.

6.4.4.1 Kystnotgruppen

I perioden 2002 til 2006 ble fartøyene plassert i grupper etter hjemmelslengde og en hadde i kystnot et skille mellom fartøy under og over 13 meter hjemmelslengde.

Problemet med plassering av fartøy etter hjemmelslengde er at fartøy med ulik største lengde fisker innenfor samme gruppe. Kystnotfartøyene under 13 meter hjemmelslengde var regulert med maksimalkvoter med en høy grad av overregulering, noe som ga et kappfiske hvor fordelingen internt i fartøygruppen til en viss grad ble bestemt av det enkelte fartøyets effektivitet. Fartøy som har en største lengde over 13 meter har konkurransefortrinn i form av at disse kan gå raskere frem og tilbake til fiskefeltene, gå lengre fra land, laste mer på hver tur og er i mindre grad væravhengig. For å ta bort motivet til å skifte ut til større fartøy, for på denne måten å nyttiggjøre seg av overreguleringen i større grad, valgte en i 2007 å innplassere notfartøy i grupper etter største lengde. Tabell 9 viser hvordan deltakeradgangene fordeles på hjemmelslengde og største lengde per 7. november 2009.

Tabell 9: Antall deltakeradganger i kystnotfisket etter makrell, fordelt på hjemmelslengde og største lengde

Hjemmelslengde	Største lengde ¹							Totalt
	0 - 9,99m	10-10,99m	11-12,99m	13-14,99m	15-17,99m	18-21,35m	over 21,35m	
0 - 9,99m	47	16	3					66
10-10,99 m	5	48	6	1	2		3	65
11-12,99 m	1	2	18	7	2	3	3	36
13 -14,99 m			1	3		4	2	10
15 -17,99 m						2	1	3
18 - 21,35 m						7	30	37
Totalt	53	66	28	11	4	16	39	217

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009

¹ Strukturkvoter er ikke inkludert.

Tabell 9 viser at det er 21 fartøy som har en største lengde over 13 meter, men som henter sitt kvotegrunnlag fra notfartøy med hjemmelslengde under 13 meter.

Dersom gruppekvote beregnes på grunnlag av sum kvotefaktorer per 7. november 2009, vil fordelingen mellom fartøy under 13 meter største lengde og fartøy på 13 meter og over fordeles som i tabell 10.

Tabell 10: Fordeling av gruppekvote mellom kystnotfartøy etter største lengde

Kystnotfartøygruppene	Antall fartøy	Kvotefaktorer	Prosent	Kvantum (tonn)
under 13 m st.l. ²	155	219,2851	21,56 %	3 715
mellom 13 og 21,35 m st.l.	62	797,0813	78,44 %	13 517
Totalt	217	1016,3664		17 232

¹ Strukturkvoter er inkludert i sum kvotefaktorer.

² Inkluderer fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med faktisk lengde inntil 15 meter.

I fordelingen mellom fartøygruppene i tabell 10 er fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med faktisk lengde inntil 15 meter innplassert i gruppen under 13 meter største lengde.

I beregningene nedenfor med hensyn til kvote per fartøy, er overføringen på 1 000 tonn inkludert. Det er lagt til grunn en overreguleringsgrad på ca. 92 % for kystnot under 13 meter største lengde og en underregulering på 2,2 % for kystnot med største lengde 13 meter og over.

Tabell 11 og 12 viser forslag til maksimalkvoter, garantert kvantum og fartøykvoter i 2010 ved innplassering i reguleringsgrupper etter største lengde.

Tabell 11: Maksimalkvoter og garantert kvantum for kystnot under 13 meter største lengde (kvoteenhet 41,283 tonn)

Største lengde under 13 meter						
Hjemmels lengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ¹	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 - 9,99	66	1,2145	80,1570	50	26	Ca. 92 %
10 - 12,99	88	1,5303	134,6664	63	33	
13 - 14,99	1	4,4617	4,4617	184	96	

¹ Sum kvotefaktorer er inkludert strukturkvoter.

Tabell 12: Forslag til fartøykvoter for kystnot på eller over 13 meter største lengde (kvoteenhet 16,585 tonn)

Største lengde på eller over 13 meter					
Hjemmels lengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ¹	Fartøykvote (tonn)	Overregulering
10 - 12,99	13	1,5303	19,8939	25	Ca. - 2,2 %
13 - 14,99	9	4,4617	43,7247	74	
15 - 17,99	3	6,5555	36,7082	109	
18 - 21,35	37	10,5897	696,7545	176	

¹ Sum kvotefaktorer er inkludert strukturkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår å regulere kystnotgruppen etter største lengde med et skille på 13 meter største lengde slik det ble gjort i 2009.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre at kystnotfartøy skal følge kvotereguleringene som gjelder for kystnotgruppen, uavhengig om fartøyet faktisk fisker med not eller med garn/snøre.

6.4.4.2 Garn- og snøregruppen

Garn- og snøregruppen har i henhold til forslaget i punkt 6.4.4 en disponibel kvote for 2010 på 9 279 tonn makrell. Tabell 13 viser antall deltakeradganger fordelt på hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 13: Antall deltakeradganger i garn- og snøregruppen fordelt på hjemmelslengde og største lengde

Hjemmelslengde	Største lengde ¹							Totalt
	0 - 9,99m	10-10,99m	11-12,99m	13-14,99m	15-17,99m	18-21,35m	over 21,35m	
0 - 9,99m	25	9	2	1	1			38
10-10,99 m	6	68	9	3	1			87
11-12,99 m		1	39	9		1		50
13 -14,99 m		1	2	21	4	4		32
15 -17,99 m		1	1	2	5	4	1	14
18 - 21,35 m				2	1	4	2	9
Totalt	31	80	53	38	12	13	3	230

Kilde: Fartøy- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009

¹ Strukturkvoter er ikke inkludert.

Garn- og snøregruppen var frem til 2008 regulert med én gruppekvote og med maksimalkvoter med en høy overregulering. Dette innebar at fordelingen innad i fartøygruppen til en viss grad ble bestemt av det enkelte fartøys effektivitet.

Norges Fiskarlag gikk i 2007 inn for at Finnmarksmodellen ble etablert i denne gruppen.⁴ Hensikten var å skjerme de minste fartøyene i større grad. Dette fordi det har vist seg at gruppens overregulering har blitt best utnyttet av fartøyene i gruppen med størst faktisk lengde.

Ved fastsettelsen av reguleringen for 2008 ble det lagt til grunn at innføring av Finnmarksmodellen, ved å dele garn- og snøregruppen inn i flere undergrupper etter største lengde, ville kunne gi en jevnere konkurranse innad i de ulike fartøygruppene og anledning til å differensiere med hensyn til overreguleringsgrad.

Deltakerne i garn- og snøregruppen med fartøy som ble regulert i de to største gruppene uttrykte stor misnøye med reguleringen i 2008.

I 2009 ble gruppen igjen regulert som én fartøygruppe med én gruppekvote, og overreguleringen kunne fordeles på alle fartøyene i gruppen. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en i påvente av reguleringsendringer fra høringen gjennomført av Fiskeri- og kystdepartementet er tjent med å videreføre reguleringen fra 2009 der garn- og snøregruppen er regulert som én gruppe. Det foreslås at overreguleringen i garn- og snøregruppen settes på samme nivå som i 2009, fordi en ønsker å redusere kappfisket og de uheldige konsekvensene som følge av dette.

Fiskeridirektøren foreslår å regulere garn- og snøregruppen som én gruppe slik det ble gjort i 2009. En regulering med én gruppekvote vil innebære maksimalkvoter og garantert kvantum som er gjengitt i tabell 14.

⁴ Landsmøtevedtak 6/07. Inndeling; 0 - 10,99 m, 11 - 14,99 m og 15 m og over.

Tabell 14: Maksimalkvoter og garantert kvantum for garn- og snøregruppen (kvoteenhet 26,707 tonn)

Fartøyets hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ¹	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0-9,99 meter	38	1	38,000	26,71	21	Ca. 25 %
10-14,99 meter	169	1,75	325,150	46,74	37	
15-21,35 meter	23	2,13	71,142	56,89	46	

¹ Sum kvotefaktorer er inkludert strukturkvoter.

Tabell 14 viser maksimalkvotene og de garanterte kvotene til kystfartøy som fisker makrell med garn/snøre. Disse maksimalkvotene gir en overregulering på ca. 25 prosent.

6.4.5 Kvoteskjæringsdato/Refordeling

Med kvoteskjæringsdato mener en her en dato, hvor en etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere garantert kvantum. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året. Likevel kan det oppstå situasjoner der det blir behov for å oppheve garantien, og kanskje spesielt i et fiskeri som makrell hvor sesongen er svært kort.

Av hensyn til at kystnot under 13 meter største lengde kan fiske hele sin maksimalkvote fra årets begynnelse bør de ha en tidligere refordelingsdato enn de øvrige kystfartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at dato for en eventuell refordeling/ kvoteskjæringsdato for kystnotfartøy under 13 meter største lengde settes til 16. september 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at dato for en eventuell refordeling/ kvoteskjæringsdato for øvrige kystfartøy settes til 23. september 2010.

7 ÅPNINGSTIDSPUNKT OG SÆRSKILT REGULERING FØR 9. AUGUST 2010

Forslag til åpningstidspunkt i dette kapittel er ment å gjelde for den ordinære kvoten for 2010. Et tillegg til denne kvoten i form av en overføring av ufisket kvantum fra 2009 til 2010 vil kunne medføre et økt behov for å kunne fiske også i første halvår. Justeringer i reguleringen må man ta stilling til når Fiskeri- og kystdepartementet har avgjort hvordan en slik overføring skal gjennomføres.

Fiskeridirektøren foreslår at endringer i særskilt regulering før 9. august 2010 diskuteres med næringen når en løsning på situasjonen i 2009 er klar.

I 2009 ble det åpnet for et begrenset makrellfiske fra 1. januar til og med 9. august. Det ordinære fisket i 2008 ble åpnet 11. august.

Tidligere år har rådet fra ICES vært at det ikke bør fiskes makrell i område IVa første halvår. I 1999 uttalte ICES at det som virkemiddel for å unngå feilrapportering likevel kunne åpnes for fiske i område IVa i januar.

Fiskeridirektørens prinsipale standpunkt er at det av hensyn til bestanden ikke bør fiskes makrell i første halvår. Da det likevel gjennom mange år bare er blitt fisket helt begrensede kvanta i første halvår, har Fiskeridirektøren de siste år gått inn for å åpne fisket for gruppene ringnot og kyst allerede fra årsskiftet. I 2009 ble fisket til og med 9. august regulert med lavere kvoter enn resten av året for å ivareta det biologiske hensynet.

Med grunnlag i det begrensede kvantum som fisket første halvdel av året tradisjonelt har utgjort, vil Fiskeridirektøren gå inn for at de ulike fartøygruppene gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår av 2010. Som i 2009 vil det bli fastsatt foreløpige maksimumkvoter som vil være en del av de kvoter per fartøy som vil bli fastsatt i andre halvår.

Garn- og snørefartøy kunne fiske og lande inntil 27 tonn makrell før 10. august 2009. Notfartøy under 13 meter største lengde kunne fra 1. januar 2009 fiske inntil maksimumkvoten. Bakgrunnen for dette unntaket var at det ble argumentert for at biologien ikke kunne begrunne åpningsdatoen til kystnotfartøyene under 13 meter, fordi gruppekvoten utgjør en så liten andel av norsk totalkvote. Dette fiskeriet betjener ferskmarkedet på sommeren når makrellen er godt betalt. Disse kystnotfartøyene er små og væravhengig. Videre blir små fartøy ofte sist i køen ved levering, noe som tilsier at det er fornuftig at de kan strekke fangstperioden ut i tid. Tilbudet av makrell antas ikke å bli så stort at det vil påvirke den høye prisen makrellen har om sommeren. Som en følge av at den endelige forskriften for 2009 først kom i juni fikk notfartøy med største lengde 13 meter og over inntil 10. august 2009 fiske og lande innen fartøykvoten.

Fordi endelig forskrift for 2009 ikke kom før i juni så endret de foreløpige kvotene i kystgruppen seg i løpet av året. Det er derfor naturlig å videreføre reguleringsopplegget fra 2008 fremfor 2009 når det gjelder særskilt regulering før det ordinære fisket åpner i 2010.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det ordinære fisket åpnes på samme tidspunkt som i 2009 og at en også i 2010 bør velge en dato som faller på en mandag.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes mandag 9. august 2010.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringsopplegget fra 2008 med hensyn til åpningstidspunkt og særskilt regulering før 9. august 2010 for kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 28 meter største lengde maksimalt kan fiske 250 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 8. august 2010 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy maksimalt kan fiske 350 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 8. august 2010 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfartøy før 9. august 2010 maksimalt kan fiske det kvantum som tilsvarer fartøykvoten til det fartøyet som har lavest sum basiskvoter ved faktorfastsetting i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst til og med 8. august 2010 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2010.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	16.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/20604	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Thord Monsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	90592863	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2010

1 Innledning

Regulering av fisket etter makrell i 2010 ble drøftet i Reguleringsmøtet 27. november 2009, jf sak 25/2009.

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre inneværende års regulering av fisket etter makrell i 2010. I tillegg foreslås justeringer av åpningstidspunkt og gruppe-/ fartøyskvoter som følge av situasjonen i 2009.

2 Rammevilkår for fisket i 2010

Det totale uttaket av makrell fastsettes i utgangspunktet i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene om forvaltning av makrell mellom EU, Færøyene og Norge, men det endelige resultatet fremgår etter ulike regionale og bilaterale forhandlinger.

Kyststatene er ikke blitt enige om en avtale for 2010. Norge og EU ble i de bilaterale forhandlingene for 2010 heller ikke enige om en avtale om forvaltning av Nordøst Atlantisk makrell for 2010.

Dersom den norske kvoten fastsettes på grunnlag av ICES rådgivning vil den tradisjonelle kvoten være på 151 820 tonn makrell i 2010.

Av denne kvoten avsettes 242 tonn til Sverige i henhold til nabolandsavtalen mellom Norge og EU. Denne avtalen er foreløpig ikke inngått for 2010. Tradisjonelt er det også avtalt overføringer mellom Norge og Færøyene i forbindelse med de bilaterale forhandlingene, men disse forhandlingene er på nåværende tidspunkt ikke avsluttet.

I 2009 fastsatte Norge og Færøyene en unilateral tilleggskvote tilsvarende den EU i en årrekke har fastsatt. Til sammen utgjorde tilleggskvotene 71 657 tonn i 2009 og Norges andel var 30 510 tonn etter at Norge og Færøyene delte den nordlige tilleggskvoten forholdsmessig. Når den nordlige tilleggskvoten beregnes tilsvarende for 2010 vil den utgjøre 33 874 tonn, hvorav Norge sin andel vil være 28 846 tonn.

Høsten 2009 ble fisket for norske fartøy i EU-sonen stoppet, etter norsk syn var denne stoppen et brudd på den bilaterale avtalen mellom Norge og EU. Norge vil derfor overføre ufisket kvantum til neste år, per 14. desember vil dette si 69 584 tonn. Dette vil si at den norske totalkvoten vil være på 250 008 tonn i 2010.

Norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell, kan fiske og lande dette kvantum i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og i internasjonalt farvann.

Av den norske totalkvoten avsettes 3 150 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn til agn.

I tabell 1 vises den norske totalkvoten før overføring av ufisket kvantum fra 2009. Dette skyldes at overføringen fra 2009 gjøres på fartøynivå for ringnot, SUK, trål og kystnot over 13 meter største lengde. For de øvrige gruppene skjer denne overføringen på gruppenivå.

Tabell 1: Norsk totalkvote i 2010

ICES område IIa	107 652
ICES område IV og III	39 054
NEAFC andel	5 114
Til Sverige	242
Totalkvote	151 578
Tilleggskvote	28 846
Norsk totalkvote med tilleggskvote	180 424
Forskning og undervisning	3 150
Agn	1 000
Totalkvote etter fradrag for forskning, undervisning og agn	176 274

Tradisjonelt bytter Norge og Færøyene makrell i de bilaterale forhandlingene. Det er ikke satt av kvantum til dette fordi størrelsen endrer seg hvert år, og det er tradisjonelt ikke store netto differansen i byttet kvantum.

3 Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektørens tilrådning

Under Reguleringsmøtet foreslo *Fiskeridirektøren* i hovedsak en videreføring av årets regulering i 2010.

Norges Fiskarlag ønsker i hovedsak at kvoten fordeles mellom fartøygruppene i samsvar med landsmøtevedtak 6/07, men de ønsker at avsetningen på 100 tonn til landnot trekkes fra totalkvoten før fordeling til øvrige flåtegrupper. Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger mot dette, og det var derfor enighet om at 100 tonn til gruppen med ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot trekkes fra totalkvoten før fordeling til øvrige flåtegrupper.

Fiskeridirektøren tilrår at den norske totalkvoten av makrell i 2009, etter at det er gjort fratrukk for forsknings- og undervisningsformål og agn, fordeles mellom fartøygruppene i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, men med avsetning av 100 tonn til landnotfiske for ikke-manntallsførte fiskere før fordeling til øvrige fartøygrupper. Fordelingen uten den nordlige komponenten fremgår av tabell 2 nedenfor. Den nordlige tilleggskvoten fordeles separat på tilsvarende måte i tabell 3.

Tabell 2: Fordeling av totalkvote på fartøygrupper

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	27 274	18,5
Landnot	Fast andel, 100 tonn	100	0,1
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	4 718	3,2
Ringnotgruppen			
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	0,7
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	9 376	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	104 961	71,2
Totalt		147 428	100,0

Tabell 3: Fordeling av den nordlige tilleggskvoten på fartøygrupper

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	5 337	18,5
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	923	3,2
Ringnotgruppen			
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	1 852	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,8 % av ringnotgruppens kvote	20 734	71,9
Totalt		28 846	100,0

I Reguleringsmøtet informerte Norges Fiskarlag om at det jobbes med et internt bytte av sild mot makrell mellom ringnot og trål. Det var enda ikke avsluttet, men et slikt bytte vil endre gruppekvoteene.

3.1 Ringnotgruppen

Det var enighet i *Reguleringsmøtet* vedrørende reguleringen av ringnotgruppens fiske etter makrell i 2010.

Fiskeridirektøren tilrår at fartøykvotene i ringnotgruppen blir fordelt etter ”universalnøkkelen” som tidligere. Videre at det for ringnotfartøy mellom 21,35 til og med 28 meter største lengde (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

Dette innebærer at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles en gruppekvote på 104 961 tonn og en andel av den nordlige tilleggskvoten på 20 734 tonn, totalt 125 695 tonn. Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) tildeles en gruppekvote på 9 376 tonn og en andel av den nordlige tilleggskvoten på 1 852 tonn, totalt 11 228 tonn. Fisket på den nordlige tilleggskvoten behandles i avsnitt 4, men tilrådningen innebærer ellers en videreføring av årets regulering.

Overføringen på 1 000 tonn fra ringnotgruppen til kystnotgruppen under 13 meter største lengde i 2009 tilbakeføres til ringnotgruppen i 2010. Dette fordeles med 8,2 % til SUK, det vil si 82 tonn, og 91,8 % til ringnot, det vil si 918 tonn.

I tillegg kommer overføring på fartøynivå av ufisket kvantum fra 2009.

3.2 Trålgruppen

Det var enighet i *Reguleringsmøtet* om en videreføring av reguleringen av trålgruppens fiske etter makrell i 2010.

Fiskeridirektøren tilrår etter dette at trålgruppen tildeles 3,2 % av norsk totalkvote, som tilsvarer en kvote på 4 718 tonn makrell og en andel av den nordlige tilleggskvoten på 923 tonn i 2010. Fisket på den nordlige tilleggskvoten behandles i avsnitt 4, men ellers tilrås at fordelingsnøkkelen videreføres i 2010.

I tillegg kommer overføring på fartøynivå av ufisket kvantum fra 2009.

3.3 Kystfartøygruppen

3.3.1 Innledning

Fiskeridirektøren anbefaler at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07 på 18,5 % av totalkvoten. Dette gir en gruppekvote på 27 274 tonn og en andel av den nordlige tilleggskvoten på 5 337 tonn, totalt 32 611 tonn makrell i 2010. Fisket på den nordlige tilleggskvoten behandles i avsnitt 4, og er ekskludert i beregningene som følger i dette avsnittet (avsnitt 3.3).

3.3.2 Åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslo under *Reguleringsmøtet* at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 400 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell og at denne avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på de ulike gruppene. Det ble videre foreslått at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn.

Det var enighet i Reguleringsmøtet om dette, foruten *Norges Kystfiskarlag* som mente maksimalkvoten burde økes til 10 tonn.

Fiskeridirektøren er derimot av den oppfatning at en ved å holde maksimalkvoten i åpen gruppe lav bidrar til å begrense innsatsen, for på den måten å unngå en ekspansjon i fisket som fører til at en må begrense deltakelsen i åpen gruppe ytterligere. I tillegg var det 5 tonn som var vilkåret for deltakelse da en lukket fiskeriet. Skal en øke maksimalkvoten må en også øke avsetningen til denne gruppen.

3.3.3 Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppen har etter avsetning til åpen gruppe adgang til å fiske inntil 26 874 tonn makrell.

Det var enighet i *Reguleringsmøtet* om å videreføre inneværende års fordeling innad i kystfartøygruppen i 2010.

Fiskeridirektøren anbefaler etter dette at gruppekvoten for kystfartøy som deltar i lukket gruppe deles slik at notfartøy tildeles 65 % av gruppekvoten (17 468 tonn) og at garn- og snøregruppen tildeles 35 % (9 406 tonn). I tillegg kommer 1 000 tonn fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter.

3.3.4 Kystnotfartøy

Det var enighet i *Reguleringsmøtet* om en videreføring av reguleringen av kystnotgruppens fiske etter makrell i 2010. Dette innebærer at 1 000 tonn makrell overføres fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07. Dette innebærer at kystnotgruppens kvote blir på 18 468 tonn i 2010.

Fiskeridirektøren anbefaler en videreføring av ordningen med at dersom denne overføringen ikke er oppfisket av kystnotgruppen under 13 meter innen 10. oktober 2010 bør det gjenstående kvantum tilbakeføres til ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren tilrår en fordeling av kystnotgruppens kvote som vist i tabell 4.

Tabell 4: Fordeling kystnotfartøy

Kystnotfartøygruppene	Antall fartøy	Kvotefaktorer ¹	Prosent	Kvantum ³ (tonn)
under 13 m st.l. ²	155	219,2851	21,58 %	4 769
mellom 13 og 21,35 m st.l.	62	797,0813	78,42 %	13 699
Totalt	217	1016,3664		18 468

Kilde: *Fartøy- og deltakerregisteret* i *Fiskeridirektoratet* per 7. november 2009

¹ Strukturkvoter er inkludert i sum kvotefaktorer.

² Inkluderer fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med faktisk lengde inntil 15 meter.

³ Gruppekvoten for kystnot under 13 meter største lengde inkluderer 1 000 tonn som er overført fra ringnotgruppen.

3.3.5 Notfartøy under 13 meter største lengde

Fiskeridirektøren foreslo under *Reguleringsmøtet* å fastsette maksimalkvote med et garantert kvantum i bunn for kystnotfartøy under 13 meter største lengde. Det garanterte kvantumet blir fastsatt uten overregulering, mens maksimalkvoten fastsettes med en overregulering på ca 92 %.

I tillegg til gruppekvoten i tabell 4 kommer ufisket kvantum fra 2009 som overføres til 2010. Dette kvantumet er per 14. desember på 2 215 tonn, slik at gruppekvoten for kystnot under 13 meter er 6 984 tonn i 2010.

Dette vil gi følgende kvotestige og maksimalkvoter for gruppen:

Tabell 5: Kvotefaktor, maksimalkvote og garantert andel i 2010

Største lengde under 13 meter						
Hjemmels lengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ¹	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 - 9,99	66	1,2145	80,1570	74	39	Ca. 92 %
10 - 12,99	88	1,5303	134,6664	94	49	
13 - 14,99	1	4,4617	4,4617	273	142	

Kilde: Fartøy og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009.

¹ Inkludert i denne gruppen er fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter.

Kvotteenhet for kystnotfartøy under 13 meter største lengde er 61,149 tonn.

Reguleringsmøtet ga sin tilslutning til dette. Fiskeridirektøren tilrår at det fastsettes maksimalkvoter og garanterte kvoter som vist i tabell 5.

3.3.6 Notfartøy på eller over 13 meter største lengde

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at kystnotfartøy med største lengde på eller over 13 meter reguleres med underregulerte fartøykvoter. Med utgangspunkt i sum kvotefaktorer på 797,0813 og en underregulering tilsvarende ca 2 % blir fartøykvotene som i tabellen under:

Tabell 6: Kvotestige, maksimalkvote og garantert andel i 2010

Største lengde på eller over 13 meter					
Hjemmels lengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ¹	Fartøykvote (tonn)	Overregulering
10 - 12,99	13	1,5303	19,8939	26	Ca. - 2,2 %
13 - 14,99	9	4,4617	43,7247	75	
15 - 17,99	3	6,5555	36,7082	110	
18 - 21,35	37	10,5897	696,7545	178	

Kilde: Fartøy og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009.

Kvotteenheten for kystnotfartøy over 13 meter største lengde er 16,809 tonn.

Reguleringsmøtet ga sin tilslutning til dette. Fiskeridirektøren tilrår at fartøykvotene for kystnotfartøy på eller over 13 meter største lengde fastsettes i henhold til tabell 6.

I tillegg kommer overføring på fartøynivå av ufisket kvantum fra 2009.

3.3.7 Fartøy i kystgruppen med adgang til å delta med garn og snøre

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet å videreføre reguleringen av garn og snøregruppen i 2010.

I tillegg til gruppekvoten i tabell 4 kommer ufisket kvantum fra 2009 som overføres til 2010. Dette kvantumet er per 14. desember på 2 710 tonn, slik at gruppekvoten for garn og snøregruppen er 12 116 tonn i 2010.

Tabell 7: Forslag til kvotestige i 2010 og maksimalkvoter for de ulike lengdegruppene

Fartøyets hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum kvotefaktorer ₁	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0-9,99 meter	38	1	38,000	34,87	28	Ca. 25 %
10-14,99 meter	169	1,75	325,150	61,03	49	
15-21,35 meter	23	2,13	71,142	74,28	59	

Kilde: Fartøy og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7. november 2009.

Kvotteenheten til garn- og snørefartøy er 34,873 tonn.

3.3.8 Kvoteskjæringsdato / Refordeling

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at det fastsettes en kvoteskjæringsdato, hvoretter en kan oppheve eller justere garanterte kvantum. I utgangspunktet er det ikke ønskelig å måtte oppheve eller justere kvotene, men det er ønskelig å legge til rette for en smidigere justering av kvotene i løpet av året. Dette kan være nødvendig i et intensivt fiske, som makrellfisket er.

Fiskeridirektøren foreslo at dato for en eventuell refordeling eller opphevelse av garanterte kvantum for kystnotgruppen under 13 meter største lengde settes til 16. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato. For de øvrige kystfartøygruppene ble det foreslått at dato for en eventuell refordeling eller opphevelse av garantert kvantum for øvrige kystfartøy settes til 23. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Reguleringsmøtet var delt i sitt syn på kvoteskjæringsdato for refordeling, men det ble bestemt at dato for en eventuell refordeling eller opphevelse av garanterte kvantum for kystnotgruppen under 13 meter største lengde settes til 1. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato. For de øvrige kystfartøygruppene ble det bestemt at dato for en eventuell refordeling eller opphevelse av garantert kvantum for øvrige kystfartøy settes til 16. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektøren tilrår på dette grunnlag at kvoteskjæringsdatoen for kystnotgruppen under 13 meter største lengde settes til 1. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektøren tilrår videre at kvoteskjæringsdatoen for øvrige fartøy i kystgruppen settes til 16. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

3.3.9 Redskapsfleksibilitet

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at gjeldende bestemmelse om redskapsfleksibilitet videreføres i 2010. Dette innebærer at fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not, også kan fiske notkvoten med garn eller snøre.

Reguleringsmøtet ga sin tilsutning til dette forslaget.

Fiskeridirektøren tilrår på dette grunnlag å videreføre at kystnotfartøy skal følge kvotereguleringene som gjelder for kystnotgruppen, uavhengig om fartøyet faktisk fisker med not eller med garn/snøre.

4 Periodekvoter og åpningsdato

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det ordinære fisket bør åpnes på tilsvarende tidspunkt som i 2009 og at en også i 2010 bør velge en dato som faller på en mandag. *Fiskeridirektøren* foreslo derfor under Reguleringsmøtet at det ordinære fisket etter makrell åpnes mandag 9. august 2010.

Fiskeridirektørens prinsipale standpunkt er at det ikke bør fiskes makrell i første halvår for å ivareta biologiske hensyn. Det ble vist til ICES sin rådgivning hvor det anbefales at det ikke fiskes makrell i statistikkområde IVa første halvår. For å unngå feilrapportering er det likevel åpnet for et begrenset fiske etter makrell i dette området fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at de ulike fartøygruppene gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår av 2010, ettersom dette tradisjonelt har utgjort små kvantum. Forutsetningen bør være at fiskerimyndighetene eventuelt kan fastsette totalkvote og gruppekvoter for hver gruppe for fisket i første halvår.

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at endringer i reguleringen før 9. august 2010 diskuteres med næringen når en løsning på situasjonen i 2009 er klar.

Reguleringsmøtets behandling. Sør-Norges trålerlag ønsket åpning fra 1. januar fordi fleksibiliteten er viktig for gruppen. Kvantumet til trålgruppen er heller ikke spesielt stort totalt sett. Sildelaget oppfordret til å vurdere periodekvotene fordi 2010 kvoten blir rekordstor, og mange fartøy fikk ikke fisket i det hele tatt i 2009. Fiskeridirektøren forsikret at dette ville bli vurdert, og at forskerne ville bli forespurgt. Hillersøy ønsket åpning i EU-sonen med én gang dette ble mulig, og at en eventuell sonetilgang blir fordelt på gruppenivå.

4.1 Fiskeridirektoratets forslag

Den norske makrellkvoten for 2010 er stor. Periodekvoter og åpningsdatoer på tradisjonelt nivå vil derfor trolig ikke gi tilstrekkelige muligheter dersom kvoten skal fiskes i norske farvann. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det er behov for ekstraordinære tiltak i 2010.

4.1.1 Fiske etter makrell nord for 62°N

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektoratet at alle norske fartøy bør gis mulighet til å fiske hele sin kvote nord for 62°N fra 1. januar 2010. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det vil være hensiktsmessig å stimulere til økt fangst i norsk sone nord for 62°N, der det ikke er biologiske hensyn som begrenser når fisket kan åpnes. Fiskens kvalitet er ikke like god som i Nordsjøen på høsten, men for at den norske kvoten skal bli fisket anbefales en regulering som legger til rette for et økt fiske i norsk sone nord for 62°N.

Et insentivbasert fiskeri kan gjennomføres ved at de ulike gruppene gis et fritt fiske innenfor deres andel av den nordlige tilleggskvoten nord for 62°N i henhold til tradisjonell fordeling mellom gruppene. Dette vil legge til rette for at et "forsøksfiske" ikke belastes fartøyets kvote. Dette innebærer at den nordlige tilleggskvoten må trekkes ut av kvoten til fordeling, jf tabell 2 og 3.

Fiskeridirektoratet foreslår at den nordlige tilleggskvoten fordeles på gruppenivå, og at det åpnes for et fritt fiske innenfor disse gruppekvoteene fra 1. januar 2010. Dette vil innebære at fartøy som fisker nord for 62°N fra årets begynnelse ikke vil få fartøyskvotene belastet før disse gruppekvoteene er oppfisket.

4.1.2 Fiske etter makrell sør for 62°N

I forhold til fisket etter makrell i Nordsjøen anbefaler ICES at det ikke fiskes makrell i ICES statistikkområde IVa fra 1. januar til 31. juli. I tillegg anbefaler ICES at det ikke fiskes makrell i ICES statistikkområdet IIIa og IVb og c i noen deler av året.

”Havforskningsinstituttet (v/Leif Nøttestad) anbefaler med nåværende kunnskap og forståelse av makrellkomponentene ikke å flytte datoen tidligere enn 31. juli for fiske etter makrell i Nordsjøen (sør for 62 grader N). Argumentene er som følger:

1. Nordsjømakrellen er ferdig å gyte omlag 31 juli. Komponenten er fortsatt liten og trenger maksimal beskyttelse. Derfor må gytebestanden få gyte i fred før den beskattes. Vi vet ikke hvor mye Nordsjømakrell som går med i fisket, men andelen kan ha en størrelse som gjør at komponenten ennå ikke er kommet opp igjen.

2. Makrellen er tynn og medtatt etter gyting, men legger fort på seg, slik at allerede en måned etter gyting har vekten økt med 25%.

Når det gjelder fiske av makrell før 31 juli nord for 62N., har Havforskningsinstituttet ingen spesielle motforestillinger annet enn følgende:

1. Makrellstimene er relativt små og spredt i beiteperioden før 31 juli. Det er geografisk overlapp med andre pelagiske arter som NVG-sild, og dette kan i enkelte områder medføre utfordringer når det gjelder bifangst.

2. Siden makrellen før 31 juli ikke har nådd maksimal vekt og vekst, tar man ut et større antall individer for hvert tonn man fisker dersom betydelige deler av den norske makrellkvoten blir tatt før 31 juli. Det vil si at man tar ut mer fisk med samme kvote, dersom makrellen fanges før 31 juli, sammenlignet med august og utover høsten.

Fisketrykket blir større i praksis, og bestandsutviklingen påvirkes mer negativt ved å ta ut tynnere og flere makrell før 31 juli, sammenlignet med feitere og færre makrell senere på høsten.

Konklusjon: Havforskningsinstituttet har ingen sterke motforestillinger for å prøve å stimulere til fiske av makrell nord for 62N i perioden før 31 juli. Derimot fraråder vi å fiske makrell sør for 62N i perioden før 31. juli, for å beskytte Nordsjøkomponenten og juvenil makrell.”

Fiskeridirektoratet anbefaler i utgangspunktet at det ikke åpnes for et ordinært fiske etter makrell i Nordsjøen før 1. august 2010, men de ekstraordinære forholdene i 2010 tilsier at det ordinære fisket bør kunne åpnes på et tidligere tidspunkt. Et kompromissforslag kan derfor være at det åpnes for et fiske nord for 60°N fra 1. juni og at resten av område IVa i Nordsjøen åpnes 1. juli 2010.

I tillegg foreslår Fiskeridirektoratet at fartøy i kystgruppen og trålfartøy får starte sitt fiske i den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone fra 1. januar 2010.

Fiskeridirektoratet foreslår videre at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 28 meter største lengde kan fiske inntil 350 tonn av sin tildelte fartøykvote i den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone fra og med 1. januar 2010 og frem til det ordinære fisket åpner.

Fiskeridirektoratet foreslår også at konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske inntil 500 tonn av sin tildelte fartøykvote i den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone fra og med 1. januar 2010 og frem til det ordinære fisket åpner.

Det enkelte fartøys fangst frem til det ordinære fisket åpner går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2010.

5 Fellesbestemmelser

5.1 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter makrell skal ved notsprenging melde fra til Fiskeridirektoratet Region Møre og Romsdal.

5.2 Samfiske

Fiskeridirektøren viser til anmodning fra Norges Fiskarlag og Norges Sildesalgslag vedrørende innføring av adgang til samfiske i fisket etter makrell og sild sør for 62°N og at Fiskeridirektøren i den forbindelse vil ta initiativ til et møte med de ulike partene etter nyttår.

6 Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringen av fisket etter makrell i 2010 fastsettes som følger:

Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 § 11, 12, 16 og 36 andre ledd, og lov om retten til å delta i fiske og fangst av 26. mars 1999 nr. 15 § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL I. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2010.

§ 2 Totalkvote og områdekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande 180 424 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 3 150 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 151 578 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i ICES statistikkområde IVa, hvorav 3 000 tonn kan fiskes i ICES statistikkområde IIIa.

§ 3 Gruppekvoter og områdekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 104 961 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf § 17 i forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 9 376 tonn makrell.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå.

Før kvoten i første ledd belastes kan fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 20 734 tonn i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i nord for 62°N. Før kvoten i andre ledd belastes kan ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) fiske inntil 1 852 tonn i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i nord for 62°N.

§ 4 Gruppekvote og områdekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf konsesjonsforskriften § 2-21 kan fiske og lande inntil 4 718 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå.

Før kvoten i første ledd belastes kan fartøy med makrelltråltillatelse fiske inntil 923 tonn i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i nord for 62°N.

§ 5 Gruppekvoter og områdekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf deltakerforskriften §§ 16 og 18, kan fiske og lande totalt 28 374 tonn makrell, hvorav:

- a) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande inntil 27 874 tonn.
- b) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- c) ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fiske og lande inntil 100 tonn.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter, og på gruppenivå for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter og fartøy med adgang til å delta med garn og snøre.

Før kvoten i første ledd belastes kan fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppen fiske inntil 5 337 tonn i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i nord for 62°N.

KAPITTEL 2. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0-	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000-	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000-	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten	over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7 Periodekvoter

Det enkelte fartøy med ringnottillatelse og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fra og med 1. januar fiske og lande makrell innenfor fartøyets kvote i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N.

Det enkelte fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 500 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 30. mai i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 60°N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni kan dette kvantum også fiskes i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 60°N

Det enkelte ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fiske og lande inntil 350 tonn makrell fra og med 1. januar til og med 30. mai i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 60°N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni kan dette kvantum også fiskes i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 60°N

Det enkelte fartøys fangst etter denne bestemmelsen går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for reguleringsåret.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf.

KAPITTEL 3. FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 8 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 9 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 18 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.

- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 10 Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
0 - 9,99	1,2145	74	39
10 - 12,99	1,5303	94	49
13 - 14,99	4,4617	273	142

Kvoteenheten for fartøy under 13 meter største lengde er 61,149 tonn.

§ 11 Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote
0 - 9,99	1,2145	25
10 - 12,99	1,5303	26
13 - 14,99	4,4617	75
15 - 17,99	6,5555	110

18 - 21,35	10,5897	178
------------	---------	-----

Kvoteenheten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 16,809 tonn.

§ 12 Kvote for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote	Herav garantert
0 – 9,99	1,00	34,87	28
10 - 10,99	1,75	61,03	49
11 - 14,99	1,75	61,03	49
15 - 21,35	2,13	74,28	59

Kvoteenheten er 34,873 tonn.

§ 13 Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 14 Kvote for ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 15 Kvoteskjæringsdato og refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for kystfartøygruppen 16. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Uten hinder av første ledd kan Fiskeridirektoratet tidligst endre og oppheve kvotene for fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen 1. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 16 Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 17 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 18 Endring av hjemmelslengde

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknad om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

KAPITTEL 5. FELLESBESTEMMELSER

§ 19 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i åpen gruppe har fisket og landet kommer til fradrag på fartøyskvoten ved en eventuell deltakelse i lukket gruppe.

§ 20 Særskilt turkvoteordning

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøys eventuelle gjenstående kvote.

§ 21 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i åpen gruppe.

§ 22 Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 23 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Sak 26/2009

Regulering av fisket etter sild sør for
62° N i 2010

SAK 26/2009

REGULERING AV FISKE ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for trål i 2010 i sin helhet går til dekning av bifangst i trålfiske. Dersom det gjenstår ledig kvantum i henhold til prøvetaking og estimert innblanding av sild i det såkalte industritrålfiske vil Fiskeridirektøren i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter nordsjøisild for trålgruppen etter 1. november.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnottfartøy i fisket etter sild i Skagerrak får drive samfiske til låssetting av sild. Adgangen foreslås begrenset på tilsvarende måte som i fisket etter norsk vårgytende sild. For å sikre at ordningen tilgodeser fartøy med begrenset føringskapasitet foreslår Fiskeridirektøren videre at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske etter sild i Nordsjøen eller Skagerrak ikke kan delta i samfiske etter samme art i samme kalenderår. Fiskeridirektøren foreslår at landing av samfisket fangst til låssetting kan foretas av et av fartøyene i samfiskelaget.

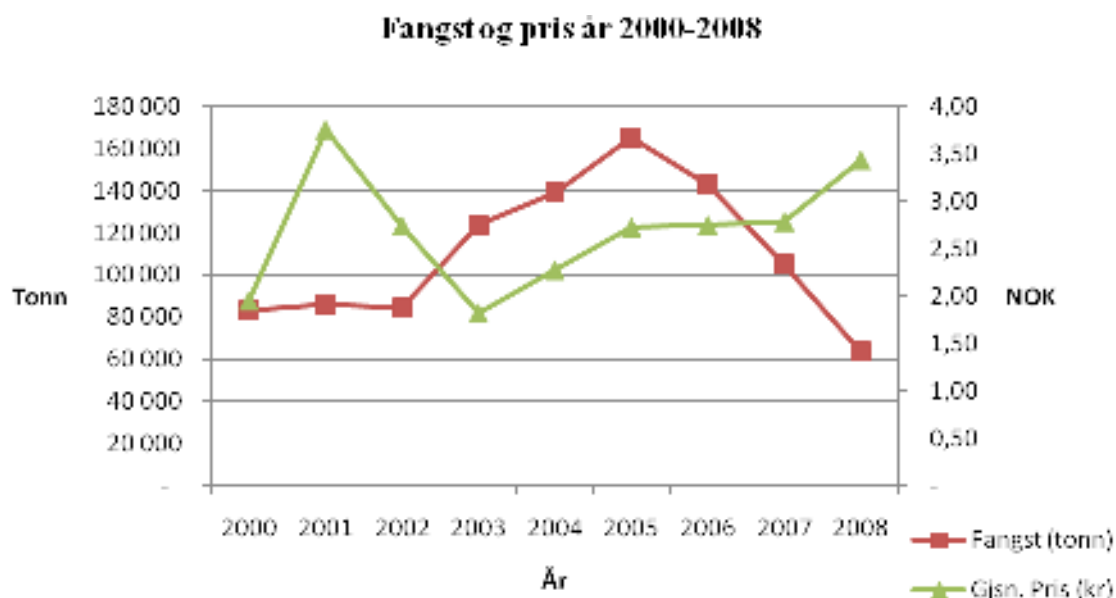
Fiskeridirektøren går for øvrig inn for at fisket etter sild sør for 62°N i 2010 reguleres som inneværende år.

2 OPPSUMMERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2008

2.1 FANGST OG VERDI

I 2008 utgjorde det norske fisket av sild sør for 62°N totalt 64 136 tonn. Dette inkluderer også norske skolekvoter, forskningsfangst og estimert bifangst i industritrålfisket. Figur 1 gir en oversikt over totalfangst av sild og gjennomsnittspris på førstehåndsomsetning for årene 2000 til 2008.

Figur 1: Total fangst og gjennomsnittspriser på sild sør for 62°N i perioden 2000 til 2008

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. oktober 2009

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2008 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i fisket etter sild sør for 62°N i 2008

Grupper	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Ringnot	48 092	79	47 121	73,7	971	98,0	168 244
SUK	3 070	10	3 195	5,0	-125	104,1	10 032
Trål - direkte fiske	3 378	24	4 593	7,2	-1 215	136,0	2 284
Trål – bifangst ¹	1 000		293	0,5	707	29,3	
Kystnot lukket gruppe	6 800		7 348	11,5	-548	108,1	22 456
Kystnot åpen gruppe	20 0	63	92	0,1	108	46,0	446
Forskning/skole	1 420	78	1 483	2,3	-63	104,4	5 097
Annet (inkl. fritidsfiske)			11	0,0	-11		4
Sum	63 960	254	64 136		-176		219 345

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. oktober 2009

¹ Kvantum viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket 1. januar 2008 - 31. desember 2008 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking. Det finnes ingen verditall her.

Tabellen viser at flere av gruppekvoteene ble overfisket i 2008. I løpet av høsten måtte Fiskeridirektoratet stoppe fisket for både kystgruppen, SUK-gruppen og trålerne.

3 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2009

3.1 GENERELT OM FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2009

3.1.1 Deltakerregulering

Ringnotgruppen, trålgruppen og kystfartøygruppen har anledning til å delta i fisket etter sild sør for 62°N. Ringnotgruppen består i henhold til Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister per 28. oktober av 80 konesjonspliktige ringnotfartøy og 17 notfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter (SUK). I trålgruppen finner vi 34 fartøy med pelagisk trållatelse og 8 fartøy med nordsjøtrållatelse. Kystfartøygruppen består av en åpen og en lukket gruppe. I lukket gruppe er det per 28. oktober registrert 93 deltakeradganger.

3.1.2 Kvoter og reguleringer i 2009

På grunn av bestandssituasjonen, ble kvoten av sild sør for 62°N kraftig redusert i 2008. Også i 2009 er kvoten redusert. Sammenlignet med kvoten for 2008, ble kvoten redusert med 16 % i Nordsjøen og 27 % i Skagerrak. Tabell 2 viser disponibel kvote for norske fartøy i Nordsjøen og Skagerrak for 2009.

Tabell 2: Kvotesituasjon for 2009 (tonn)

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk kvote	49 590	5 032
Overført til Sverige	846	
Overført til Færøyene	376	
Avsatt til forskning	1 420	
Disponibel kvote til fordeling	46 948	5 032

Det er avsatt 1 420 tonn til forskning i 2009, og etter overføringer til andre land er disponibel kvote på 46 948 tonn i Nordsjøen og 5 032 tonn i Skagerrak. Hele kvoten i Nordsjøen kan fiskes i EU-sonen. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at inntil 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. I 2007 og 2008 ble denne andelen redusert til henholdsvis 40 % og 30 %, og i år er den redusert ytterligere til 20 %.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesvedtak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % eller minst 7 000 tonn og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote for 2009 (tonn)

	Ringnot	SUK	Trål ²	Kyst ³	Totalt
Nordsjøen	36 017	2 299	3 639	4 000	45 955
Skagerrak ¹	2 844	182		3 000	6 026
Totalt	38 861	2 480	3 639	7 000	51 980
Fartøygruppens andel av total kvote	75 %	5 %	7 %	13 %	

¹ Inntil 20 % av Skagerrakkvoten kan fiskes i Nordsjøen

² Av denne kvoten er 1 000 tonn avsatt til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

³ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 200 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

3.1.3 Utviklingen i fisket i 2009

Tabell 4 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene og per 4. november står vel 15 800 tonn eller rundt 30 % av kvoten igjen. Til sammenligning stod på samme tidspunkt i fjor om lag 18 300 tonn, det vil si om lag 29 % av kvoten igjen.

Tabell 4: Fangst og restkvantum i 2009

	Gruppekvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
Ringnot	38 861	27 086	11 775	30,3
SUK	2 481	2 716	-236	-9,5
Trål - direkte fiske	2 639	1 956	683	25,9
Trål - bifangst	1 000	2 451	- 1 451	-145,1
Kyst	7 000	6 511	489	7,0
Totalt	51 980	40 720	11 260	21,7

Kilde: Tall fra Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk per 16. november 2009

3.2 RINGNOTGRUPPEN

Ringnotgruppens gruppekvote i fisket etter sild sør for 62°N er delt inn to delgruppekvoter. Av et gruppekvantum på 41 341 tonn er 38 861 tonn (94 %) tildelt konsesjonspliktige ringnotfartøy og 2 480 tonn (6 %) tildelt fartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 meter og 28 meter (SUK-gruppen).

Gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy på 38 861 tonn er i 2009 fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	36 017 tonn
Skagerrak	2 844tonn

For konsesjonspliktige ringnotfartøy er faktoren satt til 0,84 i Nordsjøen og 0,07 i Skagerrak, hvilket innebærer en underregulering av gruppen på 2,1 %, det vil si 798 tonn. Gjennomsnittlig overfiske av gruppekvoten de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen.

De konsesjonspliktige ringnotfartøyene sitt fiske etter sild sør for 62°N utgjør per 16. november 27 086 tonn, og det står igjen om lag 30 % av kvoten, det vil si rundt 11 700 tonn. På samme tidspunkt i fjor stod om lag 7 600 tonn av kvoten igjen hvilket tilsvarte 15,9 %.

Gruppekvoten for SUK-fartøy på 2 481 tonn er i 2009 fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	2 299 tonn
Skagerrak	182 tonn

For SUK-gruppen er faktoren satt til 0,58 i Nordsjøen og 0,07 i Skagerrak. Gruppen er overregulert med 6,7 %, det vil si 167 tonn. SUK-gruppen har hatt problemer med å ta opp kvoten sin de siste årene og dette ligger til grunn for årets overregulering. Til sammenligning lå overreguleringen ved årets begynnelse i 2008 på 5,7 %. Hovedårsaken til fartøygruppens problem med å ta opp gruppekvoten ligger i at bare halvparten av deltakeradgangene har vært benyttet i fisket etter sild sør for 62°N. I 2007 ble det innført en kvoteskjæringsdato med mulighet for å oppheve/refordere fartøykvotene, noe som har vist seg å være et viktig verktøy for å få avviklet fisket på en effektiv måte.

Etter forslag fra næringen våren 2008 fremskyndet Fiskeri- og kystdepartementet i vedtak av 24. juni 2008 kvoteskjæringsdatoen for fartøy tilhørende SUK-gruppen fra 1. desember til 1. november. Ved start på årets regulering ble det etter forslag fra Norges Fiskarlag (jf landsstyrevedtak av 18. og 19. november 2008) fastsatt en siste frist for innmelding av fangst satt til 1. august. Formålet var å sikre større forutberegnelighet for fartøyene når det gjelder vurderingen av behovet for en evt. refordeling i løpet av sesongen. Dette kom i tillegg til kvoteskjæringsdatoen 1. november.

Norges Fiskarlag fattet imidlertid nytt vedtak i saken i landsstyrevedtak av 17. og 18. februar 2009 hvor bestemmelsen om siste innmelding ble anbefalt fjernet og erstattet med første tidspunkt for refordeling fremskyndet til 1. oktober. Bakgrunnen for vedtaket var hensynet til de fartøy som tradisjonelt har kombinert turer i Nordsjøen for å fiske makrell og nordsjøsild og at siste frist for innmelding 1. august ville vanskeliggjøre en slik kombinasjon.

På bakgrunn av opplysninger fra Norges Sildesalgslag vedtok Fiskeridirektoratet 20. mai å oppheve siste frist for innmelding og fremskynde kvoteskjæringsdatoen for SUK-gruppen til 1. oktober i tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag.

Den 12. oktober d.å. besluttet Fiskeridirektøren etter anmodning fra Norges Fiskarlag å øke faktoren for fartøy i SUK-gruppen til 1,16 i Nordsjøen og 0,14 i Skagerrak. Samtidig ble de garanterte kvotene opphevet, slik at kvotene fra dette tidspunkt ble gitt som maksimalkvoter. Refordelingen ga en overregulering for gruppen på 113,5 %.

3.3 TRÅLGRUPPEN

Gruppekvoten til trålerne er i 2009 på 3 639 tonn. Av trålernes gruppekvote er 1 000 tonn avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket. Dersom det mot slutten av året viser seg at denne

avsetningen er for stor, vil Fiskeridirektøren vurdere å refordele deler av det avsatte kvantumet til direkte fiske i trålgruppen.

Faktoren for fartøy med tillatelse til å fiske med trål i Nordsjøen er satt til 0,27 og fisket er overregulert med 25 %, og det vil si 659 tonn. Bakgrunnen for den relativt store overreguleringen er at få fartøy i denne gruppen har vært aktive de siste årene, og historisk sett har vi vært nødt til å refordele kraftig mot slutten av året. I 2008 ble det derfor innført en kvoteskjæringsdato (1. desember) er videreført i år, et verktøy som gir oss mulighet til å oppheve/refordele de garanterte kvotene for å få avvirket fisket på en mer rasjonell måte.

Per 16. november 2009 har trålerne fisket 1 956 tonn eksklusive estimert bifangst fra industritrålfisket. Det gjenstår om lag 46 %, det vil si rundt 1 700 tonn av årets kvote. På tilsvarende tidspunkt i fjor gjenstod 47 %, noe som tilsvarer 2 086 tonn av kvoten eksklusive bifangst.

Tabell 5 viser trålernes totalfangst av sild sør for 62°N og innblanding av silde i industritrålfisket de siste ti årene. Oversikten viser også fordelingen mellom konsum og mel/olje.

Tabell 5: Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 2000-2009

År	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Kvotest (tonn)	5 980	5 980	5 980	8 754	9 867	11 631	9 856	7 360	4 378	3 639
Fangst (tonn)	5 996	6 207	7 168	9 538	10 585	11 900	10 933	7 735	4 486	4 407
Herav:										
Bifangst ¹	5 996	1 412	4 055	3 808	4 985	999	961	345	293	2 451
Konsum	-	4 795	1 032	4 927	5 600	10.900	6 000	6 400	4 141	1 221

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 4. november 2009 og Norges Sildesalgslag per 13. november

¹ Resultat fra prøvetaking på Havforskningsinstituttet tom oktober 2009

Tabellen viser at innblandingen av sild i industritrålfisket har vært svært høy i 2009 sammenlignet med de siste 4 årene, og avsetningen på 1 000 tonn er ved utgangen av oktober overfisket med om lag 1 400 tonn. Dette betyr at det ikke er noe restkvantum til fordeling i direktefiske, og restkvantum for trålere som deltar er per 16. november 683 tonn.

3.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens sildekvote på 7 000 tonn kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak og er fordelt som følgende:

Nordsjøen	4 000 tonn
Skagerrak	3 000 tonn

Per 16. november har kystfartøygruppen fisket 6 511 tonn. Det betyr at det står igjen rundt 489 tonn av kvoten, det vil si 7 %. Til sammenligning var kvoten overfisket med 4,1 % eller ca 284 tonn på samme tidspunkt i fjor. Da ble fisket stoppet 12. november.

Kystfartøygruppen er delt inn i en lukket gruppe og en åpen gruppe.

3.4.1 Åpen gruppe

Til den åpne gruppen er det avsatt 200 tonn. Fartøy i åpen gruppe har en maksimalkvote på 5 tonn, mens fartøy i åpen gruppe som deltar med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 4. november 2009 utgjør fisket i åpen gruppe 60 tonn, og det gjenstår således 70 % det vil si 140 tonn av kvoten i åpen gruppe.

Norges Fiskarlag anmodet i brev av 8. oktober d.å om fritt fiske i åpen gruppe. Dette er imidlertid en avsetning, og det var derfor lite ønskelig å slippe fisket fritt for denne gruppen. Det var heller ikke ønskelig at kvoten for det enkelte fartøy innenfor åpen gruppe skulle være større enn minste maksimalkvote i lukket gruppe. I samråd med Norges Fiskarlag besluttet Fiskeridirektøren den 16. oktober å øke maksimalkvoten per fartøy fra 5 til 10 tonn.

3.4.2 Lukket gruppe

Lukket gruppe har disponibelt 6 800 tonn hvorav 500 tonn er avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Lukket gruppe er regulert med fartøykvoter. Fartøykvotene beregnes på grunnlag av fartøyenes hjemmelslengde. Kvotestigen går fram av tabell 6.

Tabell 6: Kvotefaktor og maksimalkvoter etter refordeling 9. september 2009

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvoter (tonn)	Maksimalkvoter (tonn)
Under 7,0 meter	1	5,5	10
7,0 – 7,99 meter	2	11	20
8,0 - 8,99 meter	3	16,5	30
9,0 – 9,99 meter	4	22	40
10,0 – 10,99 meter	5	27,5	50
11,0 – 11,99 meter	6	33	60
12,0 – 12,99 meter	7	38,5	70
13,0 – 13,99 meter	8	44	80
14,0 – 14,99 meter	9	49,5	90
15,0 – 15,99 meter	10	55	100
16,0 – 16,99 meter	11	60,5	110
17,0 – 17,99 meter	12	66	120
18,0 – 18,99 meter	13	71,5	130
19,0 – 19,99 meter	14	77	140
20,0 – 20,99 meter	15	82,5	150
21,0 – 21,35 meter	16	88	160

Kvotteenheten ble fra årets begynnelse satt til 7,3 tonn, hvorav 5,5 tonn som garantert kvantum, og overreguleringen lå da på 30 %, det vil si vel 1 926 tonn. I Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregister var det per 28. oktober 2009 registrert totalt 93 deltakeradganger i fisket etter sild sør for 62°N, hvorav 28 av deltakeradgangene hadde strukturkvotetillegg.

Kystfartøygruppen har enkelte år hatt problemer med å ta gruppekvoten. På forespørsel fra næringen, foretok Fiskeridirektøren en refordeling 1. juli 2009 hvor kvotteenheten ble økt til 8,0 tonn. Overreguleringen lå da på om lag 40 % eller i overkant av 2 500 tonn. Det viste seg imidlertid at dette ikke var nok for å få i gang fisket, og kvotteenheten ble etter anmodning fra Norges Fiskarlag økt ytterligere til 10,0 tonn fra 9. september. Overreguleringen var da på rundt 75 % eller i underkant av 4 800 tonn.

I reguleringen for 2009 ble det avsatt en særskilt kvote på 500 tonn til låssetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Kvantumet ble tatt fra gruppekvoten til kystfartøygruppen. I dette fiske ble det fastsatt en maksimalkvote på 100 tonn per fartøy. Per 9. november 2009 har 14 fartøy deltatt i låssettingsfisket innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Det er innmeldt 896 tonn, noe som betyr at avsetningen allerede er oppfisket. Tre fartøy har levert mer enn maksimalkvoten. Det overskytende 100 tonn vil bli trukket av den enkeltes fartøykvote.

Fisket i lukket gruppe utgjør i følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister 5 751 tonn¹ per 16. november 2009.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

¹ Størrelsen her avviker noe fra tallstørrelsene i tabell 4 på grunn av at det tar tid å overføre data fra fiskesalgslagene til Fiskeridirektoratet, og kilden til data i tabell 4 er Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk, mens fangst fordelt på åpen og lukket gruppe i kystfartøygruppen er hentet fra Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

4.1.1 Nordsjøsild

ICES kom i juni med følgende kvoteanbefaling for nordsjøsild for 2010:

Rekrutteringen til nordsjøsildbestanden har vært dårlig i årene etter den gode 2000-årsklassen og det er risiko for at bestanden har redusert reproduksjonsevne. Gytebestanden har vært under føre-var-grensen siden 2006, og ventes å være det også i 2009.

Ugunstige miljøforhold har bidratt til reduksjonen både i rekruttering og individvekst. Fangspotensialet er dermed redusert til under 40 % av langtidsgjennomsnittet. Den realiserte høstingsgraden har lenge vært høyere enn anbefalt, men siste året har fiskedødeligheten blitt betydelig redusert.

I november 2008 vedtok EU og Norge en justert forvaltningsplan som tar hensyn til de siste års dårlige rekruttering. ICES har evaluert forvaltningsplanen og konkludert med at planen er i samsvar med føre-var tilnærmingen og deres råd for 2010 er basert på denne. De tilrår en fangst i det direkte sildefisket på 164 300 tonn og 10 400 tonn som kvotetak for bifangst for EU-flåten.

4.1.2 Skagerraksild

Sildefisket i Skagerrak foregår på sild fra to bestander, nordsjøsild og baltisk sild som blandes i Skagerrak. Avtalt TAC for 2010 er som i inneværende år på 37 722 tonn.

4.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2010

Per i dag foreligger det ingen kvoteavtale mellom Norge og EU om fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak for 2010.

Forhandlingene mellom Norge og EU avsluttes i desember, det vil si etter Reguleringsmøtet. Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone i Nordsjøen og i Skagerrak. Det forventes at TAC vil reduseres noe i 2010 og at den trolig vil ligge mellom 164 300 tonn til 170 000 tonn.

5 REGULERING AV DELTAKELSE I 2010

5.1 RINGNOTGRUPPEN

Per 28. oktober 2009 har 80 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 17 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) i følge Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet, adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter sild sør for 62°N.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2010. For fartøy som har ringnottillatelse fremgår disse av § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften). Gjeldende deltakervilkår for SUK-gruppen framgår av forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakelsesforskriften) § 20.

5.2 TRÅLGRUPPEN

Per 28. oktober 2009 er det i Fiskeridirektorates Konsesjons- og deltakerregister registrert 45 deltakeradganger med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2010, slik at fartøy som har nordsjøtrål- eller pelagisk tråltillatelse i henhold til §§ 2-6 og 2-10 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) kan delta.

5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62°N er delt i en åpen og i en lukket gruppe. Vilkårene for å delta i fisket framgår av den årlige forskriften om deltakelse i kystfartøygruppens fiske, hvor det blant annet er stilt som vilkår at fartøyet har mindre lastekapasitet enn 300 m³. Sistnevnte kom inn 8. februar 2008 som en erstatning for tidligere krav til lengde. For deltakelse i lukket gruppe må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket det foregående år. Fortsatt kreves at eier og høvedsmann er ført på blad B i fiskermanntallet, og at fartøyet er utstyrt og egnet for fisket etter sild sør for 62°N.

Per 30. oktober 2008 er det i Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregister registrert 93 deltakeradganger, hvorav 28 med strukturkvotetillegg, som har adgang til å delta i den lukkede kystgruppens fiske etter sild sør for 62°N.

En legger til grunn at vilkårene for å delta videreføres.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

6.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

I 2009 ble det tildelt 1 420 tonn sild sør for 62°N til forsknings- og undervisningsformål. Vi legger til grunn en forsknings og undervisningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at norsk andel av sild sør for 62°N i 2010 (fratrasket kvote til forskning og undervisning) fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07:

- kystfartøygruppen får 8 % av norsk totalkvote, men minst 7.000 tonn
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
 - ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote

6.2 RINGNOTGRUPPEN

6.2.1 Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990 med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at dette videreføres i 2010.

6.2.2 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av universalnøkkelen. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy som tidligere, blir utregnet etter "universalnøkkelen".

6.2.3 Kvoteskjæringsdato

Med kvoteskjæringsdato mener man her en dato, hvor man etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere fartøykvotene.

Kvoteskjæringsdatoen for SUK fartøy ble i 2009 etter ønske fra næringen fremskyndet fra 1. november til 1. oktober. Denne datoen har vist seg hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren foreslår at dato for en eventuell refordeling/opphevelse av fartøykvotene i fisket etter sild sør for 62°N fortsatt settes til 1. desember 2010 for ringnotgruppen, og 1. oktober for SUK gruppen.

6.3 TRÅLGRUPPEN

6.3.1 Direktefiske og bifangst av sild

Tradisjonelt har det fra gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse blitt avsatt et kvantum til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av det såkalte industritrålfisket, det vil si fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis.

Bifangst av sild i industritrålfisket har vært et problem siden høsten 1988 og i 1989 ble det for første gang avsatt et eget kvantum til å dekke bifangsten. Avsetning til bifangst har vært nødvendig for å sikre at fisket ikke overstiger den norske totalkvoten som Norge er forpliktet til å overholde i henhold til internasjonale kvoteavtaler. I perioden 1991 til og med 2004 ble trålgruppens kvote i utgangspunktet avsatt til å dekke bifangst av sild i industritrålfiske. Det ble kun åpnet for direktefiske dersom det fra en nærmere fastsatt dato var estimert å gjenstå kvantum sild innenfor gruppekvoten. Pga svikt i industritrålfisket har det siden 1. januar 2005 blitt åpnet for direktefiske av nordsjøsild fra årets begynnelse. Nødvendig avsetningen til bifangst har siden den gang vært 1 000 tonn per reguleringsår.

Ved åpning av trålerne direktefiske etter sild 1. januar 2009 ble det innenfor trålgruppens gruppekvote på 3 639 tonn som tidligere avsatt 1 000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket. Ved fastsettelse av kvotefaktoren ble det lagt inn 20 % i overregulering, det vil si 537 tonn. Det er ikke foretatt noen endringer i kvotefaktoren på 0,26 i løpet av året.

Som vist i tabell 5 har det i 2009 vært en betydelig økning i estimert bifangst av nordsjøsild i industritrålfisket sammenlignet med de 4 siste årene. Dette kommer hovedsakelig fra trålfisket etter kolmule og øyepål. Det forventes at det i 2010 vil bli en vesentlig økning av kvoten på øyepål og på denne bakgrunn bør avsetningen av nordsjøsild som bifangst i dette fiskeriet økes. Innføringen av sorteringsrist i trålfisket etter kolmule og øyepål er ikke forventet å gi en reduksjon i innblandingen av sild.

Økt kvote på øyepål sammenholdt med en antatt reduksjon i totalkvoten på nordsjøsild og dermed også neste års gruppekvote for trålerne gjør at Fiskeridirektøren ikke finner det

hensiktsmessig å fordele trålgruppens kvote som fartøykvoter fra årets begynnelse slik som i inneværende år. En eventuell åpning for direktefiske bør skje etter at fisket på øyepål er avsluttet, se sak 33/2009 hvor Fiskeridirektøren har foreslått at øyepålfisket avsluttes 30. september 2010. For at man skal få anledning til å estimere den totale bifangsten av sild i dette industrifiskeriet og andre tilsvarende fiskeri foreslår Fiskeridirektøren at et eventuelt direktefiske åpnes tidligst 1. november 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at trålgruppens kvote for 2010 går til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede fangst av sild i ovennevnte trålfiske blir mindre enn trålgruppens kvote, kan Fiskeridirektøren etter 1. november 2010 i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter sild på det gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

Når størrelsen på et eventuelt gjenstående kvantum sild foreligger foreslår Fiskeridirektøren at det i samråd med næringen besluttes hvordan direktefisket skal gjennomføres.

I 2009 var adgangen til å ha bifangst av nordsjøsild begrenses til 20 % i hvert hal eller ved landing ved fiske med ”pelagisk trål”, tidligere betegnet som ”industritrålfisket”. Fiskeridirektøren presiserer at det i denne sammenheng er ment fiske med småmasket trål etter kolmule og øyepål. En nærmere beskrivelse av småmasket trål i disse fiskeriene er gitt i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen § 4. For å unngå misforståelser av dagens bestemmelse foreslår ordlyden i bestemmelsen om bifangst endret.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det presiseres at man kan ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing i fisket med småmasket trål etter kolmule og øyepål.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om bifangst i fisket etter tobis som i 2009.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at hun kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

6.3.2 Fisket i Skagerrak

For å unngå fiske av sild under minstemålet vil Fiskeridirektøren som tidligere år foreslå at trålfiske etter sild i Skagerrak forbyes.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har fra og med 1996 vært behandlet som ett samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 2010.

6.4.1 Åpen gruppe

Avsetningen på 200 tonn til åpen gruppe har de siste årene ikke blitt fisket opp. Tabell 8 viser fangsttall for fartøy i åpen gruppe i årene 2006-2009.

Tabell 8: Fangst og utnyttelse for kystfartøy i åpen gruppe

År	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2006	129	64,5
2007	94	47,0
2008	92	46,0
2009	53	26,5

Tabell 8 viser at kun halvparten av avsetningen på 200 tonn til kystfartøy i åpen gruppe har blitt utnyttet de siste årene. Heller ikke i 2009 ser det ut til at avsetningen blir oppfisket til tross for at fartøykvotene ble doblet 16. oktober.

Ettersom kvotene for sild sør for 62°N fortsatt ser ut til å reduseres og denne avsetningen ikke ser ut til å bli utnyttet fullt ut, ber Fiskeridirektøren om Reguleringsmøtets merknader til en reduksjon i avsetningen til kystfartøy i åpen gruppe fra 200 til 150 tonn

6.4.2 Maksimalkvote ved fiske i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten i åpen gruppe som for inneværende år, settes til 5 tonn for not og 10 tonn for garn.

6.4.3 Lukket gruppe

6.4.3.1 Låsettingsfiske innenfor grunnlinjene Skagerrak

Fiskeridirektøren innførte i 2008 en kvote på 500 tonn til låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Denne kvoten ble videreført i 2009 og utgjør om lag 7 % av gruppekvoten til kystfartøygruppen.

Formålet med avsetningen har vært å sikre at minst 500 tonn av kystgruppens fiske forebeholdes det tradisjonelle låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Det er imidlertid klart uttalt at kvoten på 500 tonn tas av kystfartøygruppens kvote og ikke som en tilleggskvote ut over totalkvoten på sild sør for 62°N.

For at flere fartøy med interesse i dette fisket skal kunne delta er fartøyene gitt en begrensning på 100 tonn per fartøy av kvantumet på 500 tonn. Det er i den forbindelse viktig å presisere at maksimalkvoten på 100 tonn per fartøy ikke er ment som et tillegg til fartøyets ordinære kvote. I praksis innebærer kvoten på 500 tonn og maksimalkvoten per fartøy på 100 tonn at dersom det går mot stopp i kystgruppens fiske etter sild uten at minst 500 tonn sild er fisket til låsetting i Skagerrak, skal sistnevnte fiske kunne fortsette til tross for en generell stopp inntil det er fisket totalt 500 tonn sild til låsetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Det er imidlertid ikke gitt adgang for det enkelte fartøyet å fiske ut over sin generelle fartøykvote.

Fiskeridirektoratet har fått en del innspill vedrørende lysfiske etter sild og behovet for å bygge opp igjen kysttorskbestanden i sør. I en slik gjenoppbyggingssituasjon kan et slikt lysfiske etter sild innenfor grunnlinjene innvirke negativt.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på om kvoten til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak bør videreføres.

6.4.2.2 Ordinært fiske i lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen også i 2010 reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn fra årets begynnelse. Det garanterte kvantum blir fastsatt uten overregulering. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året. Tabell 7 viser kvotestigen for kystfartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe.

6.4.2.3 Samfiske til låsetting og føring av låssatt fangst

Norges Sildesalgslag har i ekspedisjon av 23. oktober 2009 bedt om at det etableres en ordningen for samfiske til låsetting og føring av egne og samfiskers fangster i fisket etter sild i Skagerrak. I denne forbindelse henvises det til den ordning som eksisterer for norsk vårgytende sild og Norges sildesalgslag anmoder om at liknende ordning etableres i fisket etter nordsjøsild, makrell og kystbrisling.

Bakgrunnen for henvendelsen er de spesielle forhold en har i Oslofjorden og den østlige del av Skagerrak. Det henvises til den dårlige mottakssituasjonen i tillegg til manglende brønnbåtkapasitet i dette området. Mesteparten av fartøyene som tradisjonelt driver fiske av sild i Skagerrak har i tillegg liten føringskapasitet og må gå flere turer og lange avstander for å få levert fangsten. Dersom fisken blir stående lenge i steng øker også varen for neddreping. Som følge av at fartøyene er små har de også behov for å samarbeide ved store fangster.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at kystnotfartøy i fisket etter sild i Skagerrak får drive samfiske til låssetting av sild. Adgangen foreslås begrenset på tilsvarende måte som i fisket etter norsk vårgytende sild.

For å sikre at ordningen tilgodeser fartøy med begrenset føringskapasitet foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske etter sild i Nordsjøen eller Skagerrak ikke kan delta i samfiske etter samme art i samme kalenderår.

Fiskeridirektøren foreslår at landing av samfisket fangst til låssetting kan foretas av et av fartøyene i samfiskelaget.

Tabell 7: Hjemmelslengde og kvotefaktorer for kystfartøy i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Kvotefaktor
Under 7,0 meter	1
7,0 – 7,99 meter	2
8,0 - 8,99 meter	3
9,0 – 9,99 meter	4
10,0 – 10,99 meter	5
11,0 – 11,99 meter	6
12,0 – 12,99 meter	7
13,0 – 13,99 meter	8
14,0 – 14,99 meter	9
15,0 – 15,99 meter	10
16,0 – 16,99 meter	11
17,0 – 17,99 meter	12
18,0 – 18,99 meter	13
19,0 – 19,99 meter	14
20,0 – 20,99 meter	15
21,0 – 21,35 meter	16

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn fra årets begynnelse. Den garanterte kvoten fastsettes uten overregulering.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

Med bakgrunn i utviklingen av årets fiske i lukket gruppe, vil Fiskeridirektøren vurdere om det er hensiktsmessig med en høyere overregulering av maksimalkvoten fra årets begynnelse i 2010 enn fra tilsvarende tidspunkt i 2009.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	16.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/20607	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Kathrine Kannelønning	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46803184	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SILD I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2010

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Regulering av fiske etter sild sør for 62°N i 2009 ble behandlet som sak 26/2009 på Reguleringsmøtet avholdt 26. og 27. november 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteskjæringsdato for SUK-fartøy endres til 12. oktober.

Fiskeridirektøren foreslår videre at hele trålgruppens kvote for 2010 går til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis. Sistnevnte foreslås som en presisering av det som tidligere har vært benevnt som bifangst i fisket med ”pelagisk trål”.

Fiskeridirektøren foreslår også at dersom det beregnede fangst av sild i ovennevnte trålfiske blir mindre enn trålgruppens kvote, kan Fiskeridirektøren etter 1. november 2010 i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter sild på det gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

Det foreslås videre at avsetningen til åpen gruppe reduseres fra 200 til 150 tonn. De differensierte maksimalkvotene for fartøy som fisker med henholdsvis not og garn i åpen gruppe foreslås opphevet og i stede gis fartøy i begge redskapsgruppene en maksimalkvote på 10 tonn.

Det åpnes for samfiske av sild til låssetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Adgang til føring av samfisket fangst vil bli tillatt gjennom prøvefiske etter brisling og sild fra 1. januar til ca.

20. februar. Det foreslås at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette adgang til og nærmere kriterier for slik samføring etter prøveordningen er avsluttet.

Avsetning av kystgruppens kvote til låssetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak foreslås videreført.

Til slutt foreslår Fiskeridirektøren bestemmelsen om avkortning av kvote harmonisert med tilsvarende bestemmelse for de øvrige pelagiske fiskeriene.

Fiskeridirektøren går for øvrig inn for at fisket etter sild sør for 62°N i 2010 reguleres som inneværende år.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

Norge og EU har per dags dato ikke inngått kvoteavtale for Nordsjøen og Skagerrak i 2010.

Fiskeridirektøren velger å basere vår tilrådning på ICES sin rådgivning om forvaltning av sild i Nordsjøen og Skagerrak. I tråd med ICES sin tilrådning er totalkvoten for fisket etter sild i Nordsjøen i 2010 fastsatt til 164 300 tonn, det vil si en reduksjon på 4 % fra 2009. Det vil gi en norsk kvote på 52 162 tonn hvorav 47 647 tonn er i Nordsjøen og 4 515 tonn i Skagerrak. Kvoten i Skagerrak er redusert med 10 % i forhold til nivået i 2009. Det antas at fleksibiliteten med hensyn til å fiske deler av kvoten tilhørende Skagerrak i Nordsjøen reduseres fra 20 % til 10 % selv om det ikke er inngått avtale mellom Norge og EU for 2010. Det bemerkes at denne fleksibiliteten er blitt redusert med 10 % hvert år siden 2006 og at målet er å utfase denne ordningen.

Av den norske kvoten er det videre avsatt 846 tonn til Sverige. Forhandlingen mellom Norge og Færøyene er planlagt gjennomført i januar 2009. Fiskeridirektøren legger i det videre til grunn at Færøyenes kvote på sild sør for 62°N i 2009 reduseres tilsvarende reduksjonen i TAC, det vil si 4 %, og dette tilsvarer en kvote på 361 tonn. Før fordelingen til de enkelte fartøygrupper som deltar i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2009, avsettes videre et kvantum på 1 220 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

3 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

3.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Fiskeridirektøren foreslo at norsk andel av sild sør for 62°N i 2010 (fratrasket kvote til forskning og undervisning) fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07;

- kystfartøygruppen får 8 % av norsk totalkvote, men minst 7 000 tonn
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote

Fiskeridirektøren la til grunn en forsknings- og undervisningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag anmodet som tidligere år om en økning av gruppekvoten til kystfartøy til minimum 15 000 tonn nordsjøsild.

Norges Fiskarlag støttet Fiskeridirektørens forslag om kvotefordeling mellom fartøygruppene.

Norges Fiskarlag tilrådte at det til forsknings- og undervisning ikke avsettes større kvote enn høyst nødvendig.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at norsk andel av sild sør for 62°N i 2010 fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøte sak 7/01 og 6/07 etter fradrag for forsknings- og undervisningskvote. Med forutsetningen nevnt ovenfor blir kvoten til fordeling på norske fartøy 49 735 tonn, hvorav 39 254 tonn til ringnotgruppen (36 898 tonn til ringnot og 2 355 tonn til SUK), 3 481 tonn til trålgruppen og 7 000 tonn til kystfartøygruppen.

3.2 FORDELING INNAD I FARTØYGRUPPENE

3.2.1 Ringnotgruppen

3.2.1.1 Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990 med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak. Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at dette blir videreført i 2010.

Fiskeridirektøren foreslo også at fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy som tidligere, blir utregnet etter "universalnøkkelen".

- Reguleringsmøtets behandling.

Norges Fiskarlag anmodet igjen om at fartøy med ringnottillatelse og SUK-fartøy reguleres med en felles fartøykvote som omfatter begge områdene Nordsjøen og Skagerrak, beregnet etter universalnøkkelen.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at det i fiske etter sild sør for 62°N er inngått separate avtaler med EU for fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak og kan på denne bakgrunn ikke gi sin tilslutning til anbefalingen om felles fartøykvote for begge disse områdene.

På denne bakgrunn anbefaler Fiskeridirektøren en videreføring av ordningen med at fartøy med ringnottillatelse reguleres med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak og at fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy som tidligere, blir utregnet etter "universalnøkkelen".

3.2.1.2 Kvoteskjæringsdato

Fiskeridirektøren foreslo at dato for en eventuell refordeling/opphevelse av fartøykvotene i fisket etter sild sør for 62°N fortsatt settes til 1. desember 2010 for ringnotgruppen, og 1. oktober for SUK gruppen.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag foreslo en videreføring av kvoteskjæringsdato for fartøy i ringnotgruppen satt til 1. desember, men foreslo kvoteskjæringsdatoen for SUK-fartøy flyttet til 12. oktober.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteskjæringsdatoen for ringnot- og SUK-fartøy settes i tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag.

3.2.2 Trålergruppen

3.2.2.1 Direktefiske og bifangst av sild

- Fiskeridirektørens tilrådning

Med tilslutning fra Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren at trålgruppens kvote for 2010 går til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis. Dette innebærer en presisering av det som tidligere er benevnt som fiske med ”pelagisk trål”.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom bifangsten av sild med småmasket trål blir mindre enn trålgruppens kvote, kan Fiskeridirektøren etter 1. november 2010 i samråd med næringen åpne for et direktefiske etter sild på det gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det presiseres at man kan ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing i fisket med småmasket trål etter kolmule og øyepål.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om bifangst i fisket etter tobis som i 2009.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at hun kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

3.2.3 Kystfartøygruppen

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 2010.

3.2.3.1 Åpen gruppe

Ettersom kvotene for sild sør for 62°N fortsatt ser ut til å reduseres og denne avsetningen ikke ser ut til å bli utnyttet fullt ut, ba Fiskeridirektøren om Reguleringsmøtets merknader til en reduksjon i avsetningen til kystfartøy i åpen gruppe fra 200 til 150 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at maksimalkvoten i åpen gruppe som for inneværende år, settes til 5 tonn for not og 10 tonn for garn.

- Reguleringsmøtets behandling.

Norges Kystfiskarlag anbefalte ikke reduksjon i avsetningen til åpen gruppe.

Med henvisning til at avsetningen for åpen gruppe ikke har vært utnyttet de siste årene mente Norges Fiskarlag at det ikke var behov for å avsette 200 tonn til åpen gruppe neste år.

Når det gjaldt forslaget om fortsatt differensierte maksimalkvoter for fartøy som driver fiske med not og garn foreslo både Norges Kystfiskarlag og Norges Fiskarlag at differensieringen på redskap fjernes og at fartøy i begge redskapsgruppene gis maksimalkvoter på 10 tonn.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren tilrår at avsetningen av kystfartøygruppens kvote til fartøy i åpen gruppe reduseres til 150 tonn sild sør for 62°N.

Når det gjelder forslaget om samme maksimalkvote for fartøy i åpen gruppe som fisker med not og garn, så viser Fiskeridirektøren til at slik differensiering av kvoten ble innført fra reguleringsåret 2005. Ved innføringen av deltakerbegrensning for kystfartøy omfattet dette kun fartøy som fisket nordsjø-sild med not. Garnfartøy som kunne dokumentere fangstkvantum av sild som var høyere enn kvantumskravet for notfartøy ble henvist til åpen gruppe sammen med mindre notfartøy. Maksimalkvoten på 5 tonn for fartøy i åpen gruppe ble fastsatt på bakgrunn av fangsttall fra de mindre notfartøyene. Dette medførte en begrensning i kvoten for fartøy som tradisjonelt hadde fisket sild med garn frem til da. Som en følge av dette ble det etter forslaget fra Norges Fiskarlag fastsatt en dobbelt så stor maksimalkvote for fartøy i åpen gruppe som fisker med garn enn med not.

En oversikt på fartøynivå over fangst av sild for fartøy som fisker med henholdsvis not og garn i åpen gruppe viser for 2008 og 2009 at situasjonen nå er snudd. Garnfisket etter sild er gått ned og oversikten viser at kun ett fartøy har tatt litt over 3 tonn i 2008 og 2009, mens de øvrige fartøyene har fanget under 1 tonn sild hver disse årene. Totalt har 43 garnfartøy fisket til sammen 15,14 tonn i 2008, mens 33 garnfartøy fisket totalt 12 tonn i 2009. Ser man på notfartøyene i åpen gruppe er den høyeste totalfangsten for et enkelt fartøy 5,92 tonn i 2008, mens 8,60 tonn i 2009. Totalt har 26 notfartøy fisket til sammen 75,74 tonn sild i 2008, mens 23 notfartøy fisket totalt 52,48 tonn i 2009.

I 2008 og 2009 har det i tillegg vært foretatt refordelinger av maksimalkvoten for fartøy som fisker med not i åpen gruppe slik at kvantumet ente på henholdsvis 8 og 10 tonn. Dette taler for at behovet for økte maksimalkvoter for fartøy som fisker med not i åpen gruppe er reelt. Det kan imidlertid stilles spørsmål ved om behovet for at garnfartøy har en maksimalkvote på 10 tonn fortsatt er tilstede ut fra fangsttallene de siste årene.

Fiskeridirektøren er imidlertid kommet til at maksimalkvoten på 10 tonn for garnfartøy bør videreføres, da dette er rettigheter opparbeidet før lukking av dette fiskeriet. Det anses ikke sannsynlig at garnfisket etter sild vil ta seg vesentlig opp de nærmeste årene.

Med bakgrunn i at kvoten for åpen gruppe de seneste årene ikke har vært oppfisket og at det har vært behov for refordeling av maksimalkvoten for notfartøy foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten for fartøy i åpen gruppe settes til 10 tonn for fartøy som fisker med not og garn. Dette vil ikke overstige den laveste maksimalkvoten for fartøy tilhørende lukket gruppe.

3.2.3.2 Lukket gruppe

3.2.3.2.1 Fartøykvoter

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn fra årets begynnelse. Den garanterte kvoten fastsettes uten overregulering.

Med bakgrunn i utviklingen av årets fiske i lukket gruppe, signaliserte Fiskeridirektøren til Reguleringsmøtet at det skulle vurderes om det var hensiktsmessig med en høyere overregulering av maksimalkvoten fra årets begynnelse i 2010 enn fra tilsvarende tidspunkt i 2009.

Norges Fiskarlag viser til at erfaringer fra de siste årene tilsier behov for en overregulering i 2010 på minst samme nivå som i 2009, det vil si 30 %. Fiskeridirektøren viser i tillegg til at det i 2009 var nødvendig å gjennomføre to refordelinger i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn en overregulering på 40 % fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

3.2.3.2.2 Låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak

På bakgrunn av erfaringer fra inneværende år referert i saksdokumentet til Reguleringsmøtet (se punkt 6.4.2.1) ba Fiskeridirektøren om Reguleringsmøtets syn på om kvoten til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak bør videreføres.

I saksdokumentet ble det presisert at formålet med avsetningen har vært å sikre at minst 500 tonn av kystgruppens fiske forebeholdes det tradisjonelle låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Det er imidlertid klart uttalt at kvoten på 500 tonn tas av kystfartøygruppens kvote og ikke som en tilleggskvote ut over totalkvoten på sild sør for 62°N.

For at flere fartøy med interesse i dette fisket skal kunne delta har det etter Fiskeridirektørens forståelse vært fastsatt en begrensning på 100 tonn per fartøy av kvantumet på 500 tonn. Det er i den forbindelse viktig å presisere at maksimalkvoten på 100 tonn per fartøy ikke er ment som et tillegg til fartøyets ordinære kvote. I praksis innebærer kvoten på 500 tonn og maksimalkvoten per fartøy på 100 tonn at dersom det går mot stopp i kystgruppens fiske etter sild uten at minst 500 tonn sild er fisket til låsetting i Skagerrak, skal sistnevnte fiske kunne fortsette til tross for en generell stopp inntil det er fisket totalt 500 tonn sild til låsetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Det er imidlertid ikke gitt adgang for det enkelte fartøyet å fiske ut over sin generelle fartøykvote.

I tillegg ble det i saksdokumentet bemerket fra Fiskeridirektøren at lysfiske etter sild innenfor grunnlinjene kan innvirke negativt på gjennoppbyggingen av kysttorskbestanden i sør.

- Reguleringsmøtets behandling

Det fremgikk under Reguleringsmøtet at næringens forståelsen av kvoten til låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak har vært en annen enn det Fiskeridirektøren har oppfattet har

vært meningen slik presisert ovenfor. Fra næringen var bestemmelsen oppfattet å gi fartøy en maksimalkvote på 100 tonn ut over deres ordinære fartøykvoter.

Norges Fiskarlag var på denne bakgrunn negativ til videreføring av ordningen, så fremt avsetningen til låssetting tas av den ordinære nordsjøsildevoten. Norges Fiskarlag mener at det bør avsettes en kvote på 1 000 tonn som kommer i tillegg til den ordinære gruppekvoten til kystgruppen.

Når det gjelder betydningen av lysfiske etter sild for kysttorskbestanden i sør påpekte Norges Fritids og Småfiskerforbund under møtet at denne type fiskeri hadde stor innvirkning på kysttorskbestanden i sør. Dette ble imøtegått av Norges Fiskarlag. Fra Havforskningsinstituttet ble det påpekt behov for mer data om bifangst av kysttorsk i lysfisket etter sild.

Fiskeridirektøren viste i møtet til at argumentene mot lysfiske også fremkom i høringsnotatet fra kysttorskutvalget.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av avsetningen på 500 tonn innenfor kvoten til kystfartøygruppen til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak som i 2010. Det foreslås imidlertid at bestemmelsen presiseres slik at det klart fremgår at kvantumet til låssetting er en del av kystfartøygruppens kvote og at maksimalkvoten for det enkelte fartøy i forbindelse med dette låssettingsfisket begrenses av de ordinære fartøykvotene fastsatt i kvotestigen for 2010. Fartøykvoten redusert med fisket kvantum før 1. september vil dermed utgjøre det enkelte fartøyets høyeste maksimalkvote i låssettingsfiske.

Når det gjelder lysfiske etter sild og betydningen for kysttorskbestanden i sør viser Fiskeridirektøren at det skal gjennomføres en prøveordning for fiske etter brisling og sild i Skagerrak fra 1. januar til 20. februar 2010 for blant annet å innhente data tilknyttet denne problemstillingen.

3.2.3.2.3 Samfiske til låssetting og føring av låssatt fangst

På bakgrunn av innspill fra næringen foreslo Fiskeridirektøren at kystnotfartøy i fisket etter sild i Skagerrak får drive samfiske til låssetting av sild. Adgangen ble foreslått begrenset på tilsvarende måte som i fisket etter norsk vårgytende sild.

For å sikre at ordningen tilgodeser fartøy med begrenset føringskapasitet foreslo Fiskeridirektøren at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske etter sild i Nordsjøen eller Skagerrak ikke kan delta i samfiske etter samme art i samme kalenderår.

Fiskeridirektøren foreslo videre at på bakgrunn av de særlige utfordringene når det gjelder mottakssituasjon og tilgang på førings-/brønnbåter i Skagerrak kan landing av samfisket fangst til låssetting foretas av et av fartøyene i samfiskelaget.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag anmodet om at det må legges til rette for et samfiske etter nordsjøsildevoten tilsvarende som ordningen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlag anmodet om det samme, men ønsker også at det etableres et regelverk knyttet til føring/levering i forbindelse med låssetting som muliggjør en praktisk gjennomføring av et slikt fiske. Det vises her til felles anmodning fra Norges Sildealgslag i brev av 23. oktober 2009 om tilsvarende ordning for norsk vårgytende sild, makrell, brisling og nordsjøsildevoten.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til at Fiskeridirektoratet fra 1. januar til ca 20. februar 2010 skal gjennomføre et prøvefiske etter brisling og sild i Skagerrak hvor blant annet adgang til samfiske og føring av egen samfisket fangst skal utprøves. I tillegg vises det til at Fiskeridirektøren i forbindelse med spørsmålet om samfiske i pelagiske fiskerier vil ta initiativ til et møte med næringen etter nyttår.

Fiskeridirektøren foreslår at det gis adgang til samfiske til låssetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak tilsvarende kriteriene som for norsk vårgytende sild. To notfartøy gis adgang til samfiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 15 kvotefaktorer. Dette tilsvarer fartøy med hjemmelslengde på maks 20,00 til 20,99 meter. Dette er de samme lengdebegrensningene som for samfiske etter norsk vårgytende sild.

Beslutning om adgang og vilkår for føring av samfisket sild til låssetting foreslås utsatt til erfaring fra prøvefisket etter sild og brisling (1. januar til 20. februar) er innhentet og møtet med næringen er avholdt. Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet inntil videre gis hjemmel i reguleringsforskriften for å åpne for slik samføring og vilkår for dette.

4 FELLESBESTEMMELSER

4.1 AVKORTNING AV KVOTE VED DUMPING OG NEDDREPING

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren tilrår at bestemmelsen om avkortning av kvote harmoniseres med tilsvarende bestemmelse i øvrig pelagiske fiskeri ved at Fiskeridirektoratets regionkontor kan foreta avkortning både der fangst er forsettelig og uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren at fisket etter sild sør for 62°N i 2010 reguleres som inneværende år.

På grunnlag av det som er fremkommet vil Fiskeridirektøren foreslå følgende:

Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Fiskeridepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 27, 36 og 42, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i Nordsjøen og Skagerrak.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, fiske og lande totalt:

- 1) 46 440 tonn sild i Nordsjøen sør for 62°N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Hele kvantumet kan fiskes i EU-sonen. Av dette kvantumet avsettes 1 220 tonn til forsknings- og undervisningsformål.
- 2) 4 515 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr. Av dette kvantum kan inntil 903 tonn fiskes i området som nevnt i nr. 1.

§ 3 Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 36 898 tonn sild sør for 62°N. Av dette kvantumet kan inntil 34 019 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 2 879 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fiske og lande inntil 2 355 tonn sild sør for 62°N. Av dette kvantum kan inntil 2 171 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 184 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 3 481 tonn sild i området som nevnt i § 2 nr. 1.

Kvantumet fastsatt i første ledd inkluderer bifangster av sild som tas i forbindelse med utøvelse av fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen sør for 62°N kan fiske og lande inntil 7 000 tonn.

Av dette kvantum kan:

- 1) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. deltakerforskriften, fiske og lande inntil 6 850 tonn. Av dette kvantum avsettes 500 tonn til låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak fra 1. september.
- 2) fartøy med adgang til å delta åpen gruppe, jf. deltakerforskriften, fiske og lande innenfor en avsetning på 150 tonn.

KAPITTEL 2 FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 - 4.000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4.000 - 6.000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6.000 - 10.000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten	over 10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7 Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for fartøy med ringnottillatelse etter 1. desember.

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) etter 12. oktober.

§ 8 Forbud mot fiske med flytetral i Skagerrak

Det er forbudt å drive fiske med flytetral i Skagerrak.

KAPITTEL 3 FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 9 Bifangst av sild i fiske med småmasket trål

I fiske med småmasket trål etter kolmule og øyepål sør for 62°N er det tillatt å ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 m.m. er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10 % sild regnet i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 10 Adgang til direktefiske etter sild

Dersom beregnet kvantum sild som medgår til bifangst i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis blir mindre enn gruppekvoten som fastsatt i § 4, kan Fiskeridirektoratet fra og med 1. november åpne for et direkte fiske etter sild for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om avviklingen av et eventuelt direktefiske etter sild.

§ 11 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 17 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010.
- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4 FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 12 Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert kvote (tonn)
Fartøy under 7,0 meter	1	8,0	5,7
Fartøy 7,0 – 7,99 meter	2	16,0	11,4
Fartøy 8,0 - 8,99 meter	3	24,0	17,1
Fartøy 9,0 – 9,99 meter	4	32,0	22,8
Fartøy 10,0 – 10,99 meter	5	40,0	28,5
Fartøy 11,0 – 11,99 meter	6	48,0	34,2
Fartøy 12,0 – 12,99 meter	7	56,0	39,9
Fartøy 13,0 – 13,99 meter	8	64,0	45,6
Fartøy 14,0 – 14,99 meter	9	72,0	51,3
Fartøy 15,0 – 15,99 meter	10	80,0	57,0
Fartøy 16,0 – 16,99 meter	11	88,0	62,7
Fartøy 17,0 – 17,99 meter	12	96,0	68,4
Fartøy 18,0 – 18,99 meter	13	104,0	74,1
Fartøy 19,0 – 19,99 meter	14	112,0	79,8
Fartøy 20,0 – 20,99 meter	15	120,0	85,5
Fartøy 21,0 – 21,35 meter	16	128,0	91,2

Ved en eventuell stopp i fisket i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fiske innenfor en kvoteenhet på 5,7 tonn.

Fra 1. september kan fartøy tilhørende lukket gruppe delta i et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak innenfor en totalkvote på 500 tonn. Ett fartøy kan maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn, men likevel ikke overskride den individuelle maksimalkvoten angitt i tabellen ovenfor.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

§ 13 Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 15 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til vedkommende

salgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.

- b) Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2010. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- d) Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- e) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14 Føring av samfisket fangst

Fiskeridirektoratet kan gi adgang til føring av samfisket fangst til låssetting i Skagerrak.

§ 15 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 16 Endring av hjemmelslengde for fartøy med største lengde på eller over 11 meter og hjemmelslengde mellom 10 og 10,99 meter

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til om med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknaden om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

KAPITTEL 5 FELLESBESTEMMELSER

§ 17 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 18 Særskilt turkvoteordning

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 19 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for kystfartøy i åpen gruppe.

§ 20 Bifangst

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter hestmakrell er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 21 Avkortning av kvote ved dumping og neddrepning

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy tilhørende ringnotgruppen og kystnotfartøy skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging. Meldingen sendes til Fiskeridirektoratet region Sør (telefaks 31 49 16 89 eller postmottak.egersund@fiskeridir.no).

§ 23 Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 24 Fiske etter agn

Fiskere som er ført i fiskermanntallet kan bruke not i fiske etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy under 28 meter største lengde. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 25 Geografiske sperreområder

I området mellom 62°00'N og 60°30'N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil. Forbudet omfatter også norsk vårgytende sild.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene. Forbudet i første punktum er ikke til hinder for et begrenset fiske for kystfartøy i den grad slik adgang følger av forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010.

§ 26 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 6 STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 27 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 60, 61, 62 og 64 og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

.....

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
Fung. seksjonssjef

Kathrine Kannelønning
rådgiver

Sak 27/2009

Regulering av fisket etter brisling i 2010

SAK 27/2009

REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at så fremt kvantumet i EU-sonen blir om lag som foregående år settes maksimalkvoten for fiske etter brisling i EU-sonen til 1 200 tonn. Videre forslår Fiskeridirektøren at reguleringen av fisket etter havbrisling og kystbrisling videreføres som i 2009.

2 FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE I NORDSJØEN

2.1 FISKET I 2009

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2009 har Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. I samråd med Havforskningsinstituttet var fisket periodisert med forbud mot alt fiske av havbrisling i tiden fra og med 1. april til og med 31. juli 2009 på grunn av fare for bifangst av sild under minstemål. I Norges økonomiske sone er det forbud mot å fiske brisling i den tiden det er adgang til å fiske i EU-sonen. Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og ringnottillatelse har adgang til å delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen.

Fisket i EU-sonen ble åpnet 1. januar, og maksimalkvoten ble satt til 800 tonn. Per 5. november 2009 er det registrert landinger av 35 tonn havbrisling fra EU-sonen i Nordsjøen, og det gjenstår således 9 965 tonn eller 99,7 % av kvoten. Til sammenligning var kvoten i 2008 på 10 063 tonn og per november 2008 stod 87,4 % av kvoten igjen. Ingen ringnotfartøy deltok i dette fisket i første kvartal 2009. Tabell 1 nedenfor viser utnyttelsen av kvotene i perioden 1998 til 2009.

Tabell 1: Norsk fiske av havbrisling i EU-sonen

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
1998	19 000	16 900	2 100	11,1
1999	19 000	19 008	-8	0,0
2000	5 000	2 707	2 293	45,9
2001	10 000	9 535	465	4,7
2002	35 000	13	34 987	100,0
2003	15 000	-	15 000	100,0
2004	15 000	12	14 988	99,9
2005	1 000	-	1 000	100,0
2006	10 000	9 807	193	1,9
2007	18 812	10 443	8 369	44,5
2008	10 063	1 266	8 797	87,4
2009	10 000	35	9 965	99,7

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. november 2009

For å unngå et uhensiktsmessig fiske, kan Fiskeridirektøren eller Norges Sildesalgslag fastsette hvor mange fartøy som kan ta utseiling og fastsette utseilingsstopp i fisket som startet 1. august d.å. Etter at fisket ble åpnet 1. august er det foreløpig (per 5. november 2009) ikke registrert norsk fangst av havbrisling i EU-sonen.

2.2 BESTANDSSITUASJONEN 2010

I den årlige avtale mellom Norge og EU fastsettes det hvilket kvantum brisling Norge kan fiske i EU-sonen i Nordsjøen. Fisket i Norges økonomiske sone etter havbrisling er ikke kvoteregulert. Det er bare adgang til å fiske i norsk sone når kvoten i EU-sonen er oppfisket.

Brisling i Nordsjøen har kort livssyklus med store naturlige variasjoner i biomasse.

Brislingbestanden består av få årsklasser med overvekt av 1-årsklassen i fangstene. AKOM har ingen mengdeberegning av bestanden (ICES HAWG Report 2009 pkt 8 Sprat in the North Sea side 380 flg.) Det heter at å estimere fangstuttaket har lite for seg. ICES har ikke definert referansepunkter ut fra føre-var hensyn. Observasjoner og indisier går i retning av at bestanden er for nedadgående etter midten av 2000-tallet.

For Skagerrak anføres det at 1-årsgruppen er over gjennomsnittet av ICES tidsserie (fra bunntåltokt).

2.3 KVOTESITUASJON OG DELTAKELSE I 2010

Hvor stor kvote av havbrisling Norge vil kunne disponere i EU-sonen i 2010 vil ikke avklares før kvoteforhandlingene med EU er sluttført. Annen runde i kvoteforhandlingene går i uke 49.

2.4 FISKET I EU-SONEN

Så fremt Norge etter avtale med EU, får adgang til å fiske om lag samme kvantum i 2010 som i 2009, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre en utseilingsordning der Norges Sildesalgslag administrerer utseiling, rapportering, største antall fartøy og eventuell utseilingsstopp.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnot-, pelagisk trål- og nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakelsen i fisket i EU-sonen reguleres ved at fartøy gir melding til Norges Sildesalgslag ved utseiling, rapporterer daglig mv.

Fiskebåtrederne Forbund foreslo for to år siden at fartøy som er på havet før årsskiftet og har fått fangst de siste døgn av reguleringsåret, kan fortsette fisket etter havbrisling fra første januar påfølgende år ved å gi melding. Ingen fartøy har hittil benyttet seg av overgangsordningen. Fiskeridirektøren vil videreføre "overgangsordningen" hvor fartøy på feltet ved årsskiftet kan delta 1. januar påfølgende år ved å gi melding om fangst om bord til Norges Sildesalgslag og til EU ved årsskiftet kl 24.00.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre overgangsordningen for fartøy på feltet ved nyttårsskiftet 2009/2010.

2.5 MAKSIMALKVOTER

Fiskebåtrederne forbund uttalte ved brev av 4. november 2008 at en i prinsippet burde legge opp til å regulere dette fisket ved hjelp av maksimalkvoter basert på hhv ringnotnøkkelen for ringnot og nøkkelen på nvg -sild som gjelder for pelagisk trål. Fiskeridirektoratet sluttet seg til prinsippet ved et havbrislingfiske av noe omfang, en antok at forbundet bl.a. var opptatt av fordeling mellom fartøy som prinsipp.

Imidlertid har norsk totalkvote og uttaket av denne fra norsk side vært så lav de senere år at enkle regler så langt har vist seg å være tilstrekkelige. En anvender overregulering i havbrislingfisket og finner det hensiktsmessig ikke å endre dette, men foreslår høyere maksimalkvote, forutsatt at norsk totalkvote i 2010 blir om lag som i 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres.

Dersom kvantumet for 2010 blir i samme størrelsesorden som i 2009, foreslås det at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med maksimalkvoter på 1 200 tonn for fartøy som tar utseiling.

2.6 PERIODER MED FORBUD MOT FISKE ETTER HAVBRISLING

Det kvantum Norge kan fiske i EU-sonen fastsettes i den årlige kvoteavtalen mellom EU og Norge. Fra og med 1997 til og med 2005 har det vært forbud mot å fiske brisling i 2. og 3. kvartal. Perioden med fiskeforbud ble endret i 2006 til perioden fra 1. april til 31. juli. Bifangster av sild over og under minstemål er årsaken til at en tilrår å forby havbrislingfiske i nevnte periode. Det vises til drøfting av sildeinnblanding i ICES' tilrådning.

Tradisjonelt har havbrislingfisket vært utøvet de første ukene i januar. Fra og med 1996 ble det i hovedsak fisket havbrisling i 1. og 4. kvartal. Fra og med år 2000 har en gjennomgående bare fisket en liten del av kvoten i EU-sonen.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen i 2010 forbys i perioden fra 1. april til 31. juli.

2.7 STENGING I NORGES ØKONOMISKE SONE

Fiskeridirektoratet har år om annet spørsmål fra fartøy med pelagisk trållatelse om å åpne for et fiske i Norges økonomiske sone, uten stenging i den perioden fisket i EU-sonen kan pågå. En har orientert Havforskningsinstituttet på ny om dette ønsket, og det heter derfra at ut fra de data instituttet har fra toktene gjennom en del år, bør nåværende regulering ikke endres.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i Norges økonomiske sone i 2010 stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår, på samme måte som foregående år.

2.8 ÅPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 1. januar i EU-sonen, (forutsatt at det foreligger en kvoteavtale for 2010 mellom Norge og EU).

3 FISKET ETTER KYSTBRISLING, HERUNDER BRISLING I SKAGERRAK

3.1 FISKET I 2009

Kystbrislingen er fredet fram til og med 31. mai med hjemmel i §1 i forskrift 13. november 1961 om fredning av brisling for hermetisk nedlegging av brisling og småsild. For alt fiske etter kystbrisling er det i tillegg satt konsumkrav. Ved årets begynnelse søkte Norges Sildesalgslag om dispensasjon for fiske av et begrenset kvantum brisling for fersk- og ansjonsanvendelse, og søknaden ble innvilget. I dispensasjonsperioden 1.1.-15.2.2009 ble det fisket 438 tonn kystbrisling (Landings- og sluttseddelregisteret per 5. november 2009).

Med grunnlag i tilrådning fra Havforskningsinstituttet og Reguleringsmøtet 18. juni 2007 ble det fastsatt forlenget fredningstid for fiske etter kystbrisling til 31. juli, og fredningsperioden fram til 31. juli ble videreført i 2008.

Etter utløpet av fredningsperioden 31. juli d.å. ble konsumfisket etter kystbrisling gjennomført i henhold til Norges Sildesalgslags avtaks- og anvendelsesbestemmelser.

I henhold til årlig avtale mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak kan det år om annet fiskes om lag 52 000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote har de senere år vært på 3 900 tonn, og det tradisjonelle kystbrislingfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantum. Det tradisjonelle brislingfisket på kysten og inne i fjordene vest for Lindesnes er ikke regulert ved kvantumsbegrensning. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 2 gir en oversikt over det norske kystbrislingfisket i årene 2002-2009.

Tabell 2: Fangst av kystbrisling i perioden 2002-2008

År	Vest for Lindesnes (tonn)	Øst for Lindesnes (Skagerrak) (tonn)	Totalt (tonn)
2002	1 445	1 151	2 596
2003	2 251	861	3 112
2004	372	1 098	1 470
2005	1 244	713	1 957
2006	1 361	303	1 664
2007	847	1 643	2 490
2008	2 293	894	3 187
2009	1 800	493	2 293

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. november 2009

Per 5. november 2009 er det fisket 493 tonn kystbrisling i Skagerrak og det gjenstår vel 87 % av kvoten. På samme tidspunkt utgjør fisket på Vestlandet 1 800 tonn.

3.2 KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2010

Deltakervilkårene om kompetansekrav mv i kystnotfisket fremgår av den årlige forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske i 2010 (deltakerforskriften).

Det tradisjonelle brislingfisket på kysten og på fjordene vest for Lindesnes er for tiden ikke undergitt kvantumsbegrensning.

En eventuell åpning og gjennomføring av kystbrislingfisket etter fredningstiden er avhengig av avtakssituasjonen og reguleres derfor av Norges Sildesalgslag.

Som beskrevet ovenfor, fastsettes det totalkvote for fisket etter brisling i Skagerrak. ICES har tradisjonelt påpekt at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild. Dette har medført at beskatning og utnyttelse av brisling i Skagerrak har vært begrenset av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området.

Fiskeridirektøren antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2010 blir fastsatt på omtrent samme nivå som i 2009, altså i underkant av 4 000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyenes fiske for hermetikkformål mv (konsum) avregnes Norges kvote i Skagerrak, som tidligere år.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at fredningstiden for å fiske kystbrisling i 2010 forlenges til 31. juli, som i de tre foregående år.

NOTAT

Saksnummer: 10/1678	Frå: Eilif Sund
Dato: 04.03.2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 46803279
	E-post: eilif.sund@fiskeridir.no

TIL:

Kathrine Kannelønning

SAK 27/2009. REGULERINGSMØTETS BEHANDLING AV REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 2010.

Havbrisling.

Fisket etter havbrisling i 2009 var labert, men tok seg opp mot slutten av desember. I EU-forhandlingene for 2010 ble det brudd mellom partene, og en behandlet derfor saken om havbrisling i påvente av at det senere kan bli en avtale. Det var enighet om at fartøy med ringnottillatelse og pelagisk tråltillatelse hadde adgang til å delta i havbrislingfisket. Det var enighet om at så langt fram havbrislingkvoten i EU-sonen i 2010 ble om lag som for tidligere år, skulle en ha en maksimalkvote på 1200 tonn ved årets begynnelse. Det var enighet om at fisket er stengt mellom 1. april og 31. juni, som foregående år. Sør-Norges Trålerlag hadde innsigelse til at en ikke åpnet for et direktefiske etter brisling i Norges økonomiske sone når en hadde sporing.

Kystbrisling.

Kystbrislingfisket var godt i 2008 og 2009. Dersom en i forhandlingene med EU skulle få det tradisjonelle kvantumet på 3.900 tonn i Skagerrak, var det enighet om at kvantumet ble avregnet kystbrislingfisket øst for Lindesnes. I 2007 ble det - under ekstraordinært reguleringsmøte - enighet om forlenget fredningstid for kystbrisling fram til 31. juli. Det var enighet om samme fredningstid i 2010 som de to foregående år.

Norges Fritids- og småfiskerforbund mente det sto svært dårlig til med brisling i Oslofjordområdet og ønsket opplyst hvordan en ville forholde seg til det. Forbundet sa det dreide seg om lokale bestander. Videre var det innsigelser til bifangst i kystnotfisket etter brisling og sild. Havforskningsinstituttet mente at bestandssituasjonen en hadde for kystbrisling for to år siden var mer krevende enn den situasjonen en har nå. Det blir gjort mer fra instituttets side mht til forskning, en vet at brisling er en viktig art, men en vet ikke hvor viktig.

Fiskeridirektoratet viste til fredningsbestemmelsene, at disse på generelt grunnlag var utvidet, at uttaket var redusert, og at få fartøy deltar. Reguleringsmøtet etterlyste bedre data, og det ble signalisert fra Fiskeridirektøren at et begrenset fiske etter fersk brisling i begynnelsen av 2010 ville bli avviklet som et prøvefiske med prøvetaking osv med sikte på å bedre datagrunnlaget.

Sak 28/2009

Regulering av fisket etter kolmule i 2010

SAK 28/2009

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak å videreføre reguleringen av fisket etter kolmule i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter kolmule i Norges økonomiske sone (NØS). Det foreslås samtidig adgang til å dispensere fra dette påbudet etter nærmere fastsatte kriterier.

2 FISKET ETTER KOLMULE I 2008

Kyststatene ble for 2008 enig om et totalt uttak på 1 250 000 tonn. Etter overføringer ga dette en norsk totalkvote på 429 580 tonn i 2008. Av dette kvantum ble 2.000 tonn satt av til estimert bifangst i andre fiskerier, samt 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

I 2008 ble gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse satt til 323 493 tonn (78 %), mens gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse ble satt til 101 089 tonn (22 %).

Tabell 1: Norsk fangst av kolmule i 2008

Fartøygruppe	Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletrål	NØS		1 548	
	EU-sonen	244 269	244 181	88
	Færøysonen	51 080	17 737	33 343
	Internasjonalt farvann		64 441	
Total		323 491	327 907	-4 416
Pelagisk- og Nordsjøtrål	NØS		24 072	
	EU-sonen	60 000	61 507	-1 507
	Færøysonen	10 000	1 826	8 174
	Internasjonalt farvann		0	
Total		101 089	87 405	13 684
Bifangst + forskning	NØS	5 000	2 755	2 245
Totalt Norge		429 580	418 289	11 291

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret ved Fiskeridirektoratet per 4.november 2009.

3 FISKET ETTER KOLMULE I 2009

3.1 DELTAKERREGULERING

I henhold til forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) kan fartøy med kolmuletråltillatelse, fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse delta i fisket etter kolmule.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2009

Kyststatene ble for 2009 enig om et totalt uttak på 590 000 tonn. Den norske kyststatsandelen i 2009 før kvotebytte og overføringer mellom år er på 142 521 tonn. Tabell 2 viser norsk totalkvote etter kvotebytte og overføringer.

Tabell 2. Norsk kolmulekvote i 2009

Kyststatsandel		142 521
Kvotebytter		
- Til Russland	10 268	
- Til EU	4 000	
- Til Sverige	400	-14 668
+ Fra EU	63 200	
+ Fra Færøyene	11 300	
+ Fra 2008	29 620	104 120
Norsk kvote i 2009		231 973

Kyststatsavtalen for forvaltning av kolmule åpner for overføring av inntil 10 % av ufisket kvantum mellom år av kyststatsandelen på 296 200 tonn, som innebar at Norge kunne overføre inntil 29 620 tonn ufisket kvantum fra 2008 til 2009. Dette er ufisket kvantum av norsk fiske, bifangst, forskning og tilbakeføring fra andre lands kvoter.

Norge og EU ble enige om å øke den gjensidige soneadgang av kyststatskvoten fra 65 % i 2008 til 68 % i 2009. I tillegg kan norske fartøy fiske 63 200 tonn kolmule i EU-sonen i medhold av den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2009. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske inntil 160 114 tonn kolmule i EU-sonen i 2009.

Norske fartøy har også fått økt soneadgang i færøysk sone i 2009. I medhold av flere bilaterale avtaler mellom Norge og Færøyene kan norske fartøy fiske inntil 76 514 tonn kolmule i færøysk sone i 2009.

Etter kvotebytte og overføring er den norske totalkvoten er på 231 973 tonn kolmule i 2009. Av denne kvoten er det satt av 1 500 tonn til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier, samt 2 400 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

3.3 REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2009

Den norske kvoten er fordelt mellom to grupper, fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse. Kvoten kan fiskes i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, færøysk sone og i internasjonalt farvann.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2009

Fartøygruppe	Gruppekvote før trekk eller overføring (tonn)	Andel (%)	Gruppekvote ¹ (tonn)
Kolmuletrål	169 895	78	165 680
Pelagisk- og Nordsjøtrål	47 919	22	62 393
Totalt	217 814	100	228 073

¹ Gruppekvoten etter trekk eller overføring er beregnet etter fangststatistikk per 1. januar 2009.

3.3.1 Fartøy med kolmuletråltillatelse

Fra årets begynnelse bestod gruppen av totalt 46 fartøy, hvorav 42 fartøy hadde faktor på 1, to fartøy hadde faktor på 1,27 og to fartøy hadde faktor på 1,425. Kolmuletrålerne ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter med en kvoteenhet på 3 250 tonn, som gir en underregulering på 1,5 %.

I EU-sonen kunne kolmuletrålerne fiske inntil 123 191 tonn. Fra årets begynnelse ble delkvoteenheten i EU-sonen satt til 2 600 tonn, som tilsvarer en flat fordeling av områdekvoten. Et relativt stort kvantum ble tatt tidlig i sesongen i internasjonalt farvann. Delkvoteenheten i EU-sonen ble derfor først økt til 3 150 tonn 19. mars 2009 og til 3 450 tonn den 25. mars 2009.

Videre kunne kolmuletrålerne fra årets begynnelse fiske inntil 16.943 tonn i færøysk sone. Delkvoteenheten ble fra årets begynnelse fastsatt til 350 tonn, som ga en underregulering i færøysk sone på 2 %. Etter at de bilaterale forhandlinger med Færøyene ble avsluttet fikk Norge en netto overføring av kolmule og økt sonetilgang. Dette gjorde at kolmuletrålguppen fikk en kvote på 165 680 tonn, hvorav 28 481 tonn kunne fiskes i færøysk sone. Kvoteenheten ble da økt til 3 450 tonn, og delkvoteenheten for Færøysonen ble økt til 600 tonn.

Ytterlige konsultasjoner med Færøyene ga Norge en økt sonetilgang, og delkvoteenheten ble da økt til 1.300 tonn.

3.3.2 Fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse

Denne gruppen bestod fra årets begynnelse av 35 fartøy pelagisk tråltillatelse og 8 fartøy med Nordsjøtråltillatelse. Gruppen kan fiske i Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard, fiskerisonen ved Jan Mayen, EU-sonen, færøysk sone og i internasjonalt farvann.

Etter innspill fra næringen ble gruppen fra årets begynnelse regulert med en egen maksimalkvotefaktor på 2,2, som gir en overregulering på vel 5 %. Maksimalkvotefaktoren i EU-sonen ble satt til 1,8, som ga en overregulering på nesten 50 % i EU-sonen. I EU-sonen kunne gruppen fiske inntil 59 775 tonn og i færøysk sone 4 779 tonn.

Etter at forhandlingene med Færøyene ble avsluttet fikk Norge en netto overføring av kolmule og økt sonetilgang. Dette gjorde at gruppen pelagisk trål og nordsjøtrål fikk en kvote på 62 393 tonn. Etersom et relativt stort kvantum ble tatt i internasjonalt farvann ble kvotefaktoren økt til 2,3 den 25. februar og til 2,1 i EU-sonen den 25. mars 2009.

3.3.3 Fisket etter kolmule i 2009

Tabell 4 gir en oversikt over status i oppfisket kvantum per 4. november 2009.

Kolmuletrålerne har per 4. november 2009 fisket 164 466 tonn av gruppeknoten på 165 680 tonn, dette gir gruppen en rest på 1 214 tonn. Gruppen har fisket 119 542 tonn av soneadgangen i EU-sonen på 123 597 tonn.

Pelagisk- og Nordsjøtrål har per 4. november 2009 fisket 57 219 tonn av gruppeknoten på 62 393 tonn, dette gir gruppen en rest på 5 174 tonn. Gruppen har fisket 33 648 tonn av soneadgangen i EU-sonen på 34 861 tonn.

Tabell 4: Kolmulefangst i 2009

Fartøygruppe	Område	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletrål	NØS		272	
	EU-sonen	123 597	119 542	4 055
	Færøysonen ¹	28 481	470	28 011
	Internasjonalt farvann		44 182	
Total		165 680	164 466	1 214
Pelagisk- og Nordsjøtrål	NØS		16 370	
	EU-sonen	34 861	33 648	1 213
	Færøysonen ¹	8 033	1 708	6 325
	Internasjonalt farvann		5 493	
Total		62 393	57 219	5 174
Bifangst + forskning	NØS	3 900	2 635	1 265
Totalt Norge		231 973	224 320	7 653

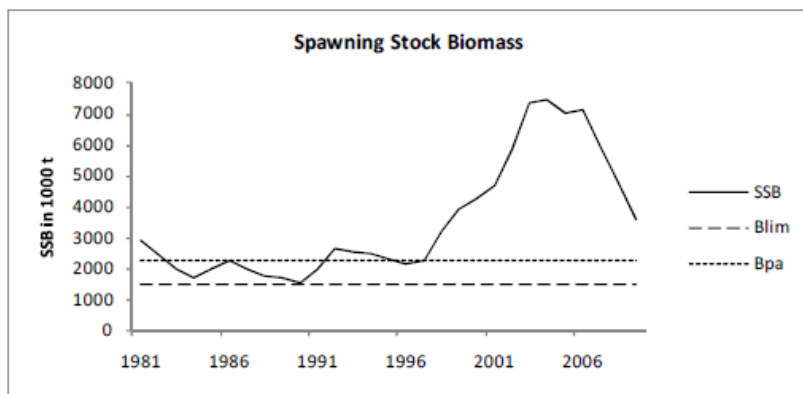
Kilde: Norges Sildesalgslag per 4. november 2009.

¹ Soneadgangen til færøysk sone er her beregnet ut ifra en total soneadgang på 36 514 tonn. Da soneadgangen ble økt til 76 514 tonn ble delkvoteenheten økt, men adgangen til færøysk sone ble ikke endret i forskriften da det ikke var behov for dette.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2010

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

ICES vurderer kolmulebestanden til å ha full reproduksjonsevne. Gytebestanden var historisk høy i 2003, men har siden den gang blitt vesentlig redusert og forventes å ligge like over B_{pa} i 2009. Rekruttering var historisk høy perioden fra 1996 til 2004, men det ser imidlertid ut som at årsklassene fra 2005 til 2008 er på et historisk lavt nivå.

I henhold til ICES høstes bestanden bærekraftig. Fiskedødeligheten i 2009 er estimert til å ligge på $F=0,17$. Dette ligger innenfor den anbefalte fiskedødeligheten ($F=0,18$) som kyststatene er enig om.

ICES har vurdert gjeldende forvaltningsplan til å være føre var. ICES har på grunnlag av den vedtatte forvaltningsplanen anbefalt et totalt uttak av kolmule i 2010 på 540 000 tonn. Anbefalingen var vesentlig høyere enn forventet og skyldes at partene har nådd anbefalt fiskedødelighet raskere enn forventet.

4.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2010

Kyststatene er enige om forvaltning av kolmule i 2010. På grunn av dårlig rekruttering i de siste årsklassene er partene enig om å redusere det totale uttaket i 2010 til 540 000 tonn, som utgjør en reduksjon av kvoten fra 2009 på 11 %. Det totale uttaket inkluderer en avsetning til NEAFC for andre lands fiske i internasjonalt farvann. Kyststatskvoten er fastsatt til 497 022 tonn i 2010. Den norske kyststatsandelen er på 130 443 tonn.

Norge og EU er enig om en videreføring av den gjensidige soneadgangen. Det vil si at norske fartøy kan fiske inntil 68 % av kyststatsandelen i EU-sonen i 2010. I tillegg kommer eventuelle overføringer i den bilaterale avtalen mellom Norge og EU. Norge og Færøyene er enig om økt gjensidig soneadgang. Norske fartøy kan fiske inntil 22.515 tonn i færøysk sone i 2010.

Den endelige norske totalkvoten fastsettes i forbindelse med de bilaterale forhandlingene med Russland, EU og Færøyene. I tillegg må det tas hensyn til eventuelle overføringer mellom år på grunn av ubenyttet kvote eller overfisket kvote.

Tabell 5. Foreløpig regneeksempel på norsk kvote i 2010

TAC:		540 000 tonn
Norges kyststatsandel		127 958 tonn
+ 0,5 % fra EU		2 485 tonn
Norsk kvote		130 443 tonn
I tillegg har vi bytter på tradisjonelt nivå		
Norge får:		
	EU	50 000 tonn
	Færøyene	10 000 tonn
Norge gir:		
	Russland:	-9 215 tonn
	EU	-5 000 tonn
	Færøyene	-1 000 tonn
Overføring mellom år:		
	Norsk flåte	7 653 tonn
	Overføring andre land	0 tonn
Norsk totalkvote		182 881 tonn

Norge får i henhold til regneeksempellet en totalkvote på 182 881 tonn.

4.3 OVERFØRING ELLER REDUKSJON AV KVOTEN TIL NESTE ÅR

I henhold til kyststatsavtalen for 2010 kan kyststatene overføre inntil 10 % av ubenyttet kolmulekvote til neste år. Dersom tildelt kvote blir overfisket skal dette kvantumet i sin helhet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle kyststat neste år.

Kolmuletrålgruppen har per 4.november 1 214 tonn gjenstående av sin tildelte gruppekvote, mens gruppen med pelagiske trålere og nordsjøtrålere har 5 174 tonn gjenstående av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at eventuelt over- eller underfiske i 2009 belastes eller overføres til vedkommende gruppe i 2010, etter at Norges kvote for 2010 er fordelt. Eventuelt over- eller underfiske av kvote som ble avsatt til bifangst og forskningsfangst blir tatt hensyn til før gruppekvotene beregnes.

5 REGULERING AV DELTAGELSE I FISKET I 2010

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av deltakervilkårene i 2010. Dette innebærer at fartøyene må ha kolmuletråltillatelse, pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse for å kunne delta.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

6.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Den norske totalkvoten er de siste årene, etter avsetninger, fordelt i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i 2007¹ med 78 % til kolmuletrålgruppen og 22 % til pelagisk- og nordsjøtrålergruppen.

Fiskeridirektøren foreslår en fordeling med 78 % til kolmuletrålerne og 22 % til fartøy med Nordsjø- eller pelagisk tråltillatelse. Samme nøkkel foreslås benyttet for fordeling av kvotene i EU-sonen og færøysk sone.

Fiskeridirektøren forutsetter som nevnt tidligere at eventuelt over- eller underfiske i 2009 overføres til vedkommende gruppe i 2010, etter at Norges kvote for 2010 er fordelt. Videre forutsettes at eventuelt over- eller underfiske av kvote som ble avsatt til bifangst og forskningsfangst blir tatt hensyn til før gruppekvote beregnes.

Det forutsettes at bifangst av kolmule av fartøy med adgang til å delta i fisket etter kolmule avregnes fartøyets kvote i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et kvantum til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule i 2010. En foreslår videre at avsetning til bifangst blir fratrukket norsk kvote for 2010 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir avsatt totalt 1 500 tonn kolmule til dekning av bifangst av fartøy uten deltakeradgang i kolmulefisket i 2010.

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2010 på samme nivå som for 2009. I det videre er følgende fratrukk på totalkvoten lagt til grunn før fordeling på fartøygrupper for 2010:

¹ Norges Fiskarlag – Landsmøtesak 6. november 2007 – Ressursfordeling mellom flåtegrupper.

Tabell 6. Fratrekke på totalkvoten i 2010 før fordeling på fartøygrupper

Fratrekke 2010	Kvotest (tonn)
Estimert bifangst	1 500
Forskningskvoter	3 000
Totalt	4 500

6.2 FORDELING MELLOM SONER

Norske fartøy kan fiske 88 702 tonn kolmule i EU-sonen i 2010, som utgjør 68 % av kyststatsandelen. Videre har norske fartøy tradisjonelt fått adgang til å fiske kolmule i EU-sonen etter kvotebytte under de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU, som på nåværende tidspunkt ikke er avsluttet. Dette kvantumet vil trolig reduseres noe i 2010, men det legges til grunn at norske fartøy også i 2010 får tilgang til EU-sonen etter kvotebytte med EU.

Norge har tradisjonelt ikke hatt begrensninger på antall lisenser i EU-sonen.

Norske fartøy har i 2009 hatt adgang til å fiske 158 458 tonn i EU-sonen, hvorav fartøy med kolmuletråltillatelse kunne fiske 123 597 tonn og fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kunne fiske 34 861 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å fiske etter kolmule i EU-sonen i 2010, etter avsetning til forskningskvote, fordeles med 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved fastsettelse av områdekvoter tas hensyn til at utdelt forskningskvote skal kunne fiskes i alle soner.

Norge har adgang til å fiske inntil 22 515 tonn i færøysonen i 2010. I forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene med Færøyene vil Norge trolig få økt denne adgangen ved kvotebytte.

Det har ikke vært begrensninger på antall lisenser for fiske i færøysk sone i 2009.

Norske fartøy har i 2009 hatt adgang til å fiske 76 514 tonn i færøysk sone, og fordelingen mellom gruppene har vært 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse. Norske fartøy har tradisjonelt utnyttet denne adgangen i liten grad.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å fiske etter kolmule i færøysonen i 2010, etter avsetning til forskningskvote, fordeles med 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse.

6.3 FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

Tradisjonelt har alle fartøyene i denne flåtegruppen vært behandlet likt med hensyn til regulering, det ble derfor bestemt at alle fartøy med kolmuletråltillatelse skulle få lik kvotefaktor. Dette gjør at per 4.november 2009 har 42 fartøy en faktor på 1, mens 4 fartøy har strukturert hvorav 2 fartøy har en faktor på 1,425 og 2 fartøy har en faktor på 1,27.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre nøkkel for fordeling av fartøykvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse i 2010.

Det forutsettes at det fastsettes en fartøykvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen delkvote for fiske i EU-sonen og en delkvote i færøysonen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket reguleres uten overregulering. Fiskeridirektoratet foreslår at fartøykvoten for det samlede fisket fastsettes med en minimal underregulering, for eksempel på 1 %, ettersom kolmuletrålerne de siste årene (med unntak av 2009) har overfisket gruppekvoten. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i alle reguleringsområder skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med liberalisering av reguleringen.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes fartøykvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvoteenhets størrelse vil det bli lagt til grunn en liten underregulering i fisket i EU-sonen og i færøysonen, og en underregulering på 1 % på fartøykvoten for det samlede fisket.

6.4 PELAGISK TRÅL OG NORDSJØTRÅL

Fartøy med pelagisk trål og nordsjøtrålerne består av tre grupper fartøy:

- Kombitrålere (fartøy som har både ringnottillatelse og pelagisk tråltillatelse)
- Pelagisk trål (trålere over 27,5 meter som har pelagiske tråltillatelse)
- Nordsjøtrålere (trålere under 27,5 meter som har nordsjøtråltillatelse)

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsatte Fiskeridirektoratet i 2009 maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse for 2010 som innværende år.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse benyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold av § 2–8 i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst av 13. oktober 2006 (konsesjonsforskriften). Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

For fartøy med nordsjøtrållatelse nyttes konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum per 3. februar 2006. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

Det forutsettes at det fastsettes en kvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og færøysk sone. Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvoten skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med refordeling. Siden dette er en svært blandet gruppe med hensyn til kvoteutnyttelse bør denne gruppen reguleres med fartøyskvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg i form av en maksimalkvote. Fartøyskvotene vil representere garantert kvote, men overreguleringen vil bli regulert ved hjelp av maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvotefaktorens størrelse vil det bli lagt til grunn at reguleringen blir basert på fartøyskvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg gitt som en maksimalkvote.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene og delkvotene i EU-sonen og færøysonen.

6.5 TEKNISKE REGLER

Bestandssituasjonen for flere arter som tas som bifangst i fisket i Nordsjøen etter kolmule og øyepål med småmasket trål er på nåværende tidspunkt dårlig. For å sikre at reguleringer iverksettes og at fisket gjennomføres ut fra hensynet til ressursvennlig og rasjonell beskatning av fiskebestandene totalt sett, er Fiskeridirektøren derfor av den oppfatning at en rekke tiltak bør introduseres for å bedre beskatningsmønsteret for disse fiskeriene.

Det vises også til at dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff ikke er tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale og faktiske fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangster ved landing og forsøk har vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter enn målarten som ikke registreres. På dette tidspunkt er ofte kvaliteten på fangstene i en slik forfatning at det er vanskelig å få et korrekt bilde av reelle fangstsammensetningen.

Fiskeridirektoratet vil arbeide videre med å utvikle en tilfredsstillende prøvetaking av industrifangster. I dag ligger fokus på prøvetaking ved landing, men dette fokuset bør endres til prøvetaking om bord i fartøyene under fisket for å få et mer reelt bilde av fangstsammensetningen. Videre vil vi med bedre kunnskap om arts- og størrelsessammensetningen i industritrålfisket ha et bedre grunnlag til å fastsette bifangstregler som i større grad harmonerer og setter effektive rammer for det reelle fisket.

Fiskeridirektoratet ønsker å innføre bruk av sorteringsrist i fiske med småmasket trål etter øyepål og kolmule. Bakgrunnen for dette er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt

ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Tatt i betraktning at kun et fåtall av fartøyene som fisker etter øyepål og kolmule tar vare på sei og annen konsumfisk vil et påbud om sorteringsrist bidra til at slik konsumfisk ikke går til oppmaling, og at risikoen for feilrapportering reduseres. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for innblanding av uønsket bifangst av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell, og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter øyepål og kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Her tar vi sikte på å utarbeide klare kriterier for slike eventuelle stenginger i forbindelse med innføring av et nytt RTC regime for Nordsjøen og Skagerrak.

Da forsøkene med bruk av sorteringsrist i småmasket trål i Nordsjøen i hovedsak har vært utført i fiske etter kolmule (med bruk av tråltyper utviklet for dette fisket) kan Fiskeridirektoratet vurdere å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist i et direktefiske etter øyepål. Da fisket med småmasket trål etter øyepål og kolmule ofte er et blandingsfiske mellom disse artene kan en slik dispensasjonsadgang også gjelde for begge artene. En slik vurdering må ses i lys av om fartøyene er utstyrt for produksjon av konsumfisk (sløyemaskiner, oppbevaringsrom etc.) og tradisjonelt har drevet slikt fiske, samt størrelsen på fartøyene. Når det gjelder vurdering av fartøystørrelse har dette sammenheng med at de minste fartøyene ikke har maskinkraft til å dra de største trålene (kolmuletrål) hvor sorteringsristen er testet ut og fungerer etter hensikten.

Det bemerkes at det i en eventuell dispensasjon vil kunne stilles spesielle krav og rapporteringsforpliktelser. Dette kan for eksempel være krav om regelmessig prøvetaking foretatt på fartøyet av fiskeren og innrapportering av resultater fra slike prøver.

Fiskeridirektøren foreslår at sorteringsrist blir obligatorisk under tråling etter øyepål og kolmule. Dispensasjonsordning for de minste fartøyene som ikke har maskinkraft nok til å benytte de tradisjonelle kolmuletrålene som benyttes i dette fisket. Videre kan det vurderes å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist for de fartøyene som er utstyrt for produksjon av konsumfisk og tradisjonelt har levert konsumfisk i kombinasjon med et direktefiske etter øyepål og kolmule.

I henhold til utøvelsesforskriften er det tillatt med inntil 20 % torsk, hyse og sei i vekt i de enkelte fangster og ved landing ved fiske med småmasket trål.² Videre er det forbudt å fiske eller lande torsk, hyse og sei til oppmaling, med unntak av lovlig bifangst av sei.³

Undersøkelser har vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter i industrifangstene, og når vi samtidig ikke har et tilstrekkelig prøvetakingssystem for kontroll

² Forskrift om utøvelse av fisket i sjøen av 22. desember 2004 § 37

³ Forskrift om utøvelse av fisket i sjøen av 22. desember 2004 § 49

av landinger av industriråstoff må det antas å foreligge en stor grad av usikkerhet med hensyn til artssammensetningen i disse landingene. Når det nå er utviklet en teknologi som gjør det mulig å sortere ut innblanding av andre arter ved fiske etter kolmule bør tillatt andel bifangst av sei som kan gå til oppmaling kunne reduseres.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt andel sei som kan leveres til oppmaling videreføres.

Fiskeridirektøren vil bemerke at sorteringsrist ikke nødvendigvis er den endelige løsningen i forhold til bifangstproblematikken ettersom den kun sorterer på størrelse og ikke på art. Det er derfor viktig at dette tiltaket ses i sammenheng med andre tiltak, for eksempel stenging av områder.

VEDLEGG

Tabell 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i perioden 1979-2009

År	EU-sonen (tonn)	Færøy-sonen (tonn)	Internasjonalt farvann, NØS nord for 62°N og Jan Mayen-sonen (tonn)	Industrietrålerne (tonn)	Totalt (tonn)
1979	125 000	90 000	Fritt fiske	Fritt fiske	215 000
1980	125 000	50 000	Fritt fiske	Fritt fiske	175 000
1981	120 000	68 000	Fritt fiske	Fritt fiske	188 000
1982	140 000	71 000	Fritt fiske	Fritt fiske	211 000
1983	180 000	30 000	Fritt fiske	Fritt fiske	210 000
1984	190 000	30 000	Fritt fiske	Fritt fiske	220 000
1985	200 000	40 000	Fritt fiske	Fritt fiske	240 000
1986	250 000	65 000	Fritt fiske	Fritt fiske	315 000
1987	260 000	65 000	Fritt fiske	Fritt fiske	325 000
1988	250 000	60 000	Fritt fiske	Fritt fiske	310 000
1989	215 000	35 000	Fritt fiske	Fritt fiske	250 000
1990	203 500	35 000	Fritt fiske	Fritt fiske	238 500
1991	155 000	30 000	Fritt fiske	Fritt fiske	185 000
1992	155 000	28 000	Fritt fiske	Fritt fiske	183 000
1993	205 000	27 000	Fritt fiske	Fritt fiske	232 000
1994	205 000	27 000	Fritt fiske	Fritt fiske	232 000
1995	225 000	27 000	Fritt fiske	Fritt fiske	252 000
1996	259 000	27 000	Fritt fiske	Fritt fiske	286 000
1997	255 000	27 000	Fritt fiske	Fritt fiske	282 000
1998	245 000	36 000	Fritt fiske	Fritt fiske	281 000
1999	235 000	39 000	250 000	Fritt fiske	524 000
2000	222 000	42 000	250 000	Fritt fiske	514 000
2001	190 640	47 000	250 000	Fritt fiske	487 640
2002	120 000	35 000	250 000	79 396	484 396
2003	120 000	36 200	250 000	80 000	486 200 ¹
2004	120 000	36 200	Fritt fiske	Fritt fiske	156 200
2005	120 000	36 200	Fritt fiske ²	Fritt fiske	890 000 ²
2006 ³	472 631	80 800	637 527	-	637 527
2007 ³	412 161	79 150	545 770	-	545 770
2008	304 269	59 020	429 580	-	429 580
2009	158 458	76 514	231 973	-	231 973

¹ Kolmuletrålernes maksimalkvoter i internasjonalt farvann, NØS og fiskerisonen ved Jan Mayen ble opphevet 21. mars 2003.

² Fritt fiske frem til 12. mai. Fisket ble gjenåpnet 18. juli, da ble det også fastsatt en norsk totalkvote.

³ I 2006 ble dette fisket regulert med gruppekvoter og maksimalkvoter både for kolmuletrål og industrietrålerne det vil si fartøy med tillatelse for å fiske med pelagisk trål og nordsjøtrållatelse.

Tabell 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990 – 2009⁴

År	Internasjonalt farvann
1990	50 400
1991	6 400
1992	4 300
1993	34 300
1994	35 000
1995	47 000
1996	26 600
1997	36 500
1998	252 500
1999	220 200
2000	197 700
2001	191 100
2002	224 700
2003	465 200
2004	456 600
2005	472 800
2006	68 800
2007	58 131
2008	64 438
2009	49 675

⁴ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister og Norges Sildesalgslag per 4. november 2009

Tabell 3: Norske kolmuletråleres kolmulefangster og antall deltagende fartøy i årene 1990-2009⁵

År	Kvantum (tonn)	Deltagelse
1990	281 200	44
1991	118 400	32
1992	154 500	31
1993	200 000	30
1994	226 200	29
1995	261 400	29
1996	337 500	36
1997	320 500	37
1998	527 600	43
1999	472 700	42
2000	462 100	42
2001 ¹	496 100	48
2002	447 300	45
2003	698 200	46
2004	813 000	47
2005	595 200	46
2006	494 400	46
2007	424 661	47
2008	327 113	46
2009	164 466	46

⁵ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister og Norges Sildesalgslag per 4. november 2009

Tabell 4: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-områder i årene 1990-2009⁶

Område	I	IIa	IV	Vb	VIa	VIb	VII	XII	SUM
1990	-	566	1 596	19 344	108 429	616	153 788	-	284 339
1991	-	113	13 417	495	65 945	-	39 231	-	119 200
1992	-	28	14 354	2 540	92 081	808	44 745	-	154 555
1993	-	240	3 141	17 031	103 172	799	75 598	-	199 981
1994	-	-	5 799	18 846	97 592	2 417	101 581	-	226 235
1995	-	-	24 555	6 757	105 960	438	123 651	-	261 362
1996	-	1 118	-	34 856	119 887	-	182 691	-	337 549
1997	-	1 336	5 047	31 356	152 790	24 704	105 314	-	320 549
1998	-	8 992	3	35 779	167 968	104 797	210 070	-	527 609
1999	-	2 425	21 077	40 846	120 737	145 253	139 719	2 686	472 744
2000	-	1 590	45	42 934	156 853	180 708	80 020	-	462 149
2001	-	73 018	21 377	63 282	148 789	35 820	77 509	76 285	4 960 792
2002	-	67 132	7 047	8 508	105 356	200 468	53 071	5 680	447 262
2003	-	196 046	8	16 406	72 224	221 028	192 477	-	698 190
2004	63	280 481	396	28 579	70 586	325 644	108 813	10 183	824 745
2005	-	2 282	872	28 597	84 525	253 942	219 481	5 465	595 164
2006		1 738	134	900	69 259	118 874	297 990	5 554	494 449
2007		939	88	6 480	126 623	94 470	192 039	4 021	424 661
2008		1 421	18	825	97 444	30 680	189 355	8 140	327 884
2009	-	571	16	930	90 566	15 977	53 810	300	162 170

⁶ Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per 4. november 2009

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	10.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/20610	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Thord Monsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	90592863	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2010

1 Innledning

Regulering av fisket etter kolmule i 2010 ble behandlet som sak 28/2009 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 26. – 27. november 2009.

2 Reguleringsmøtets behandling

Under Reguleringsmøtet foreslo *Fiskeridirektøren* i det vesentligste å videreføre reguleringsopplegget fra 2009 til 2010.

Norges Fiskarlag ønsket at over- eller underfiske i 2009 overføres eller trekkes fra på fartøynivå. Fiskeridirektøren opplyste under møtet at direktoratet ville vurdere dette.

3 TAC og norsk totalkvote i 2010

Kyststatene (Norge, EU, Færøyene og Island) er enig om forvaltning av kolmule for 2010. Kyststatsavtalen innebærer at en kvote på 497 022 tonn fordeles mellom kyststatene, herav er Norges andel på 130 433 tonn. I tillegg har NEAFC tildelt 40 054 tonn til Russland og 2 924 tonn til Grønland, slik at den totale TAC utgjør 540 000 tonn.¹

¹ I tillegg får Russland en kvote på 8.000 tonn i 2010, jf vedtak i NEAFC (Recommendation I, 28th Annual meeting of NEAFC 9-13 November 2009).

Før overføringer av kvoter fra 2009 til 2010, men etter kvotebytte med Russland har Norge en samlet kvote på 121.045 tonn kolmule i 2010. Norge har per dags dato ikke inngått kvoteavtale med EU eller Færøyene.

Tabell 1: Norsk kvote etter kvotebytte i 2010 (uten overføringer mellom år)

Kyststatsandel	130.443 tonn
Kvotebytter	
- Til Russland ²	-9.398 tonn
Norsk kvote etter kvotebytte i 2010	121.045 tonn

Forsknings- og undervisningskvoten er overfisket med 23 tonn i 2009. Sammenholdt med ubenyttet bifangstkvote tilføres 1 167 tonn til den norske kvoten før den fordeles, mens over- eller underfiske på gruppenivå føres direkte til eller fra vedkommende flåtegrupper.³

I henhold til gjeldende regulering skal over- eller underfiske for den enkelte gruppe legges til eller trekkes fra de respektive gruppekvote for 2010. Tabell 2 viser gruppekvote og fangst fordelt på gruppene i 2009. Tabellen viser at totaloverføring fra 2009 til 2010 blir på 5 692 tonn. De endelige overføringene kan ikke fastsettes før fisket er avsluttet for 2009. Eventuelle endringer i tallene i tabell 2 vil bli tatt hensyn til ved fastsettelse av fartøyskvotene og maksimalkvotene. Dette gjøres før fisket starter i 2010.

Tabell 2. Utnyttelse av norske kvoter i 2009⁴

	Kvote	Fangst	Saldo
Kolmuletrål	165 680 tonn	164 907 tonn	773 tonn
Pelagisk/Nordsjøtrål	62 393 tonn	57 474 tonn	4 919 tonn
Bifangst + Forskning	3 900 tonn	2 733 tonn	1 167 tonn
	231 973 tonn	417.056 tonn	5 692 tonn

I forbindelse med de årlige kvoteavtalene Norge inngår med andre land byttes kolmulekvoter. Dette gjøres som overføringer av Norges kyststatsandel. I henhold til kyststatsavtalen kan inntil 10 % av ubenyttet kyststatsandel overføres til neste år. I 2009 var norsk kyststatsandel 142 522 tonn, slik at inntil 14 252 tonn skal kunne overføres til 2010.

Statistikken viser at den norske flåten stort sett fisker opp de kvotene som de har til disposisjon, både det som tilskrives Norges kyststatsandel og det som Norge bytter til seg fra andre land. Tabell 3 viser at utnyttelsen av kvotene Norge bytter fra seg er lav.

Tabell 3. Andre lands utnyttelse av kolmulekvoter i NØS i 2009⁵

	Kvote i NØS	Fangst	Ubenyttet
Russland	10 268 tonn	2 787 tonn	7 481 tonn
Sverige	400 tonn	5 tonn	395 tonn
EU (uten Sverige i Nordsjøen)	4 000 tonn	59 tonn	3 941 tonn
Total	14 668 tonn	2 851 tonn	11 817 tonn

² Protokoll for den 38. sesjon i Den Blandete Norsk-Russiske fiskerikommisjon, vedlegg 6. Den russiske kolmulekvoten blir fastsatt etter at kyststatsforhandlingene for denne bestanden er gjennomført. Russlands kvote justeres proporsjonalt med endringen i Norges kvote.

³ Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2009 av 18. desember 2008.

⁴ Norges Sildesalgslag per 4. november 2009.

⁵ Kvoteletten per 10. desember 2009

Fiskeridirektoratet legger til grunn at praksisen med å overføre andre lands ubenyttede kolmulekvoter videreføres i 2010.

I 2009 står 18 696 tonn ubenyttet. Dette inkluderer andre lands ubenyttede kvoter, ubenyttet forsknings- og undervisningskvoter, samt ubenyttede gruppekvoter, men bare 10 % av den norske kyststatsandelen kan overføres til 2010. Det vil si at totalt 14 252 tonn kan overføres til 2010.

Den norske totalkvoten av kolmule inkludert overføring fra 2009 er på 135 297 tonn i 2010.

Tabell 4: Norsk totalkvote i 2010

Norsk kvote etter kvotebytte i 2010	121 045 tonn
Ubenyttede forsknings- og bifangstkvote i 2009	1 167 tonn
Ubenyttede kvoter overført fra andre land	7 393 tonn
Ubenyttet gruppekvote i 2009	5 692 tonn
Totalt	135 297 tonn

4 Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper i 2010

4.1 Fordeling av norsk totalkvote

Norges Fiskarlag ønsker å redusere bifangstavsetningen til 1.000 tonn. Fiskeridirektøren ser ikke at det er grunnlag for en slik reduksjon, men anbefaler at avsetningen til dekning av bifangst av kolmule for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule videreføres i 2010. Dette kvantum trekkes fra den norske totalkvoten for 2010 før fordeling.

Fiskeridirektøren anbefaler videre at det avsettes 2 360 tonn kolmule til forsknings- og undervisningsformål i 2010, som også trekkes fra den norske totalkvoten for 2010 før fordeling.

Det bør legges til rette for at en forholdsmessig del av forskningskvoten kan fiskes i EU-sonen. Det vil si at det bør avsettes 1 605 tonn i EU-sonen, dersom det blir åpnet for et fiske etter kolmule i EU-sonen i 2010. Dette er beregnet ut i fra forholdet mellom norsk soneadgang og norsk totalkvote.

Tabell 4: Fratrekk på totalkvoten i 2010 før fordeling på fartøygrupper.

Estimert bifangst 2010	1 500 tonn
Forsknings- og undervisningskvoter 2010	2 360 tonn
Totalt	3 860 tonn

Fiskeridirektøren anbefaler at vilkårene for å delta i fisket, herunder at fartøy må ha kolmuletråltillatelse, pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse for å kunne delta i fisket etter kolmule og fordelingen mellom fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse videreføres.

Norge kan etter dette fordele 125 745 tonn mellom fartøygruppene:

Tabell 5: Gruppekvoter 2010

Flåtegruppe	Fordeling	kvote	Overføring	Gruppekvote
Kolmuletrål	78 %	98 081 tonn	773 tonn	98 854 tonn
Pelagisk- og Nordsjøtrål	22 %	27 664 tonn	4 919 tonn	32 583 tonn
Totalt	100 %	125 745 tonn	5 692 tonn	131 437 tonn

4.2 Fordeling mellom soner

4.2.1 Norsk kvote og fordeling i EU-sonen

I henhold til kyststatsavtalen om forvaltning av kolmule er Norge og EU er enig om en gjensidig adgang til å fiske inntil 68 % av kyststatsandelen i hverandres farvann, det vil si 88 702 tonn. Norge og EU har foreløpig ikke inngått en kvoteavtale for 2010. Dette vil trolig innebære at norske fartøy foreløpig ikke får adgang til å fiske kolmule i EU-sonen.

Dersom det gis adgang for kolmulefiske i EU-sonen anbefaler Fiskeridirektøren at fartøy som kan delta i fisket etter kolmule gis lik adgang til EU-sonen og at samme fordelingsnøkkel som for totalkvoten brukes for å fordele delgruppekvotene i EU-sonen.

4.2.2 Norsk kvote og fordeling i færøysk sone

I henhold til avtale mellom Norge og Færøyene av 22. oktober 2009 har Norge adgang til å fiske inntil 22 515 tonn av vår kyststatsandel i færøysk sone i 2010. Det er foreløpig ikke inngått noen kvoteavtale for 2010 mellom Norge og Færøyene, men partene er enig om et "role over" arrangement fra årets begynnelse. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske inntil 22 515 tonn kolmule i færøysk sone fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren anbefaler at fartøy som kan delta i fisket etter kolmule gis lik adgang til færøysk sone og at samme fordelingsnøkkel som for totalkvoten brukes for å fordele delgruppekvotene i færøysk sone.

4.3 Nærmere om fartøy med kolmuletråltillatelse

Fiskeridirektøren anbefaler at nøkkel for fordeling av fartøykvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse videreføres i 2010.

Fiskeridirektøren anbefaler videre at det fastsettes fartøykvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i færøysk sone og et eventuelt fiske i EU-sonen. Ved beregning av kvoteenhets størrelse vil det bli lagt til grunn en liten underregulering i fisket i EU-sonen og i færøysk sone, og en underregulering på 1 % på fartøykvoten for det samlede fisket.

4.4 Nærmere om fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøstråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøstråltillatelse for 2010 som for 2009.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse nyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold til § 2–8 i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst av 13. oktober 2006 (konsesjonsforskriften). Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

For fartøy med nordsjøtråltillatelse nyttes konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum pr. 3. februar 2006. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

Det forutsettes at det fastsettes en kvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og færøysk sone. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvoten skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med refordeling. Siden dette er en svært blandet gruppe med hensyn til kvoteutnyttelse bør denne gruppen reguleres med fartøykvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg i form av en maksimalkvote. Fartøykvotene vil representere garantert kvote, men overreguleringen vil bli regulert ved hjelp av maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysk sone. Ved beregning av kvotefaktorens størrelse vil det bli lagt til grunn at reguleringen blir basert på fartøykvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg gitt som en maksimalkvote.

5 Overføringer mellom år

Norges Fiskarlag ønsker at over- eller underfisk overføres eller trekkes fra på fartøynivå.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at overføringer fra 2009 må skje på gruppenivå. Det vises til at dette er regulert i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2009. Fiskeridirektøren er likevel positiv til at overføringer mellom år kan skje på fartøynivå fra og med 2010, men kun for fartøy med kolmuletråltillatelse. Det vises til at denne gruppen er tilnærmet flatt regulert.

Fiskeridirektøren kan ikke anbefale at overføringer mellom år skjer på fartøynivå for fartøy med pelagisk tråltillatelse og Nordsjøtråltillatelse. Det vises til at denne gruppen tradisjonelt er overregulert på grunn av usikker deltakelse i fisket. Fiskeridirektoratet har tidligere vurdert overføringer mellom år på fartøynivå for fartøygrupper som er overregulert, for eksempel kystgruppen i NVG-sild fisket, og har kommet frem til at fartøygrupper som er regulert på denne måten ikke er egnet for slik overføring.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og Nordsjøtråltillatelse foreslår Fiskeridirektøren derfor en videreføring av dagens ordning med overføring på gruppenivå.

Det bemerkes at overføringer mellom år på fartøynivå har fungert godt for de fartøygrupper hvor dette systemet er etablert. Men det må understrekes at adgangen til å overføre kolmule ikke er lik NVG-sild. I henhold til kyststatsavtalen for kolmule er det adgang til å overføre inntil 10 % av ufisket kvantum til neste år. Dersom kvoten overfiskes skal hele kvantumet trekkes fra neste års kvote. Forskjellen i forhold til overføring av NVG-sild er at det ikke er adgang til å planlegge et overfiske av kvoten. Dette innebærer at det ikke vil kunne gis adgang for norske fartøy å fiske over kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det gis adgang til å overføre inntil 10 % av fartøyets gjenstående kvote i 2010 til 2011 for fartøy med kolmuletråltillatelse. Fangst utover dette vil bli inndradd på vanlig måte som overfiske av kvote på fartøynivå.

6 Kolmulerist

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøtet at sorteringsrist blir obligatorisk under tråling etter øyepål og kolmule. Bakgrunnen for dette er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god

effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Tatt i betraktning at kun et fåtall av fartøyene som fisker etter øyepål og kolmule tar vare på sei og annen konsumfisk vil et påbud om sorteringsrist bidra til at slik konsumfisk ikke går til oppmaling, og at risikoen for feilrapportering reduseres.

Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for innblanding av uønsket bifangst av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell, og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter øyepål og kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Her tar vi sikte på å utarbeide klare kriterier for slike eventuelle stenginger i forbindelse med innføring av et nytt RTC regime for Nordsjøen og Skagerrak.

Samtidig foreslo Fiskeridirektøren at det opprettes en dispensasjonsordning for de minste fartøyene som ikke har maskinkraft nok til å benytte de tradisjonelle kolmuletrålene som benyttes i dette fisket. Videre kan det vurderes å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist for de fartøyene som er utstyrt for produksjon av konsumfisk og tradisjonelt har levert konsumfisk i kombinasjon med et direktefiske etter øyepål og kolmule.

En slik vurdering må ses i lys av om fartøyene er utstyrt for produksjon av konsumfisk (sløyemaskiner, oppbevaringsrom etc.) og tradisjonelt har drevet slikt fiske, samt størrelsen på fartøyene. Når det gjelder vurdering av fartøystørrelse har dette sammenheng med at de minste fartøyene ikke har maskinkraft til å dra de største trålene (kolmuletrål) hvor sorteringsristen er testet ut og fungerer etter hensikten.

Det bemerkes at det i en eventuell dispensasjon vil kunne stilles spesielle krav og rapporteringsforpliktelser. Dette kan for eksempel være krav om regelmessig prøvetaking foretatt på fartøyet av fiskeren og innrapportering av resultater fra slike prøver. Fiskeridirektøren foreslår at tillatt andel sei som kan leveres til oppmaling videreføres.

Fiskeridirektoratet har til hensikt å foreta endringer i forskrift om utforming og innmontering av sorteringsrist i fisket etter kolmule med småmasket trål som reflekterer forslagene ovenfor. I tillegg vil Fiskeridirektoratet utarbeide kriterier for en dispensasjonsordning.

7 Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren viser til Reguleringsmøtets behandling og fremmer følgende forslag til forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 11, 12, 13, 14, 16 og 46, og lov om retten til å delta i fiske og fangst av 26. mars 1999 nr. 15 § 21, jf kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2010.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2010, fiske og lande 135 297 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1.500 tonn til estimert bifangst i 2010, samt 2 360 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av totalkvoten kan inntil 22 515 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2-23 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 98 854 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 17 652 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 4. Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. §§ 2-6 og 2-10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil 32 583 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøstråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64°N.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 4 953 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 5. Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med kolmuletråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvoteene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd i konsesjonsforskriften.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2010 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvoteene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy med kolmuletråltillatelse kan overføre inntil 10 % av gjenstående kvote i 2010 til 2011. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

§ 7 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 8 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2010.

- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske.

§ 10. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvote, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter §§ 60, 61, 63 og 64 i lov om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 eller § 31 i lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) av 26. mars 1999 nr. 15. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

.....

Med hilsen

Lisbeth Plassa
seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 29/2009

Regulering av fisket etter lodde i
Barentshavet i 2010

SAK 29/2009

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2010

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2010 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2009.

2 NORSK FISKE ETTER LODDE I 2009

2.1 TAC OG NORSK KVOTE 1999 til 2009

Fisket etter lodde i Barentshavet var forbudt i periodene 1994 – 1998 og 2004 – 2008. Tabellen 1 er en oversikt over TAC, norsk kvote og fangst i årene 1999 – 2003 og i 2009.

Tabell 1. Oversikt over TAC, norsk kvote og norsk totalfangst i årene 1999 – 2003 og i 2009

ÅR	TAC (tonn)	Norsk kvote (tonn)	Fangst (tonn)
1999	80 000 ¹	48 000	50 036
2000	435 000	285 000	279 409
2001	630 000	371 000	375 619
2002	650 000	383 000	397 731
2003	310 000	183 000	180 306
2009	390 000	233 000	233 136

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister/Norges Sildesalgslag per 18. november 2009

¹ Anbefalt TAC 79.000 tonn.

I september 2008 ble det foretatt mengdemålinger av den modnede delen av loddebestanden i Barentshavet. På bakgrunn av målingene ble den modnede delen av bestanden estimert til å være ca. 2,5 millioner tonn, og bestanden ble vurdert til å ha full reproduksjonsevne.

Den modnede del av bestanden ble i hovedsak vurdert til å bestå av 2006-årsklassen som er den første tallrike årsklassen på 6 år. I tillegg ville det være noe tilskudd av 2005-årsklassen. Man vurderte 2007-årsklassen til å være enda sterkere enn 2006-årsklassen. På bakgrunn av resultatene av 0-gruppeundersøkelsene i 2008 viste det seg at 2008-årsklassen på yngelstadiet var den mest tallrike som er målt i perioden 1980-2008.

Gytebestanden per 1. april 2009 ble vurdert til å være ca. 500 000 tonn lodde. Årsaken til at den modnede del av bestanden ble forventet redusert fra 2.5 mill tonn til 500 000 tonn var beiting fra en stor torskebestand og fiske etter lodde.

På bakgrunn av vedtatt høstingsregel anbefalte ICES en fangst på 390 000 tonn lodde vinteren 2009.

2.2 DELTAGERREGULERING I 2009

Følgende fartøygrupper kunne delta i 2009:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy
2. Fartøy med loddetråltillatelse i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2-22
3. Fartøy med deltageradgang i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 18. november 2008 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften) § 37.

2.3 AVTALESITUASJONEN

Under den 37. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2009 med en TAC på 390.000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 228.000 tonn (60 %), mens Russland fikk 152.000 tonn lodde (40 %).

2.4 TOTALKVOTER, GRUPPEKVOTER OG OPPFISKET KVANTUM

Av den norske kvoten på 228 000 tonn, ble det avsatt 2 000 tonn lodde til kartlegging av åpningsdato, samt 1 900 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disse kvanta ble trukket av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det stod da igjen 224 100 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Kvoten er fordelt som vist i tabell 2.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2009

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	161 352	72	161 695	- 343
Trålere	26 892	12	27 116	- 224
Kystfartøy ¹	35 856	16	35 917	- 61
Kartlegging av åpningsdato	2 000		2 001	- 1
Forsknings- og forvaltningsformål ¹	6 900		6 407	493
Totalt	233 000	100	233 136	- 136

Kilde: Norges Sildesalgslag per 18. november 2009

¹ Inkl. 5.000 tonn avsatt til forsknings- og forvaltningsformål gjennom kvoteavtalen.

Norske fiskere leverte i alt 157 016 tonn til konsumanvendelse og 76 120 tonn lodde til mel- og oljeanvendelse i 2009.

2.5 ÅPNING

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at endelig åpningsdato for loddefisket skulle fastsettes når kartleggings- og prøvefiske viste at den voksne lodda hadde skilt seg fra umoden lodde. Fiskeridirektoratet sendte den 19. desember 2008 ut melding hvor det ble søkt om to ringnotfartøy til slikt prøvefiske. Søknadsfrist ble satt til 5. januar 2009. Innen fristen meldte det seg 45 fartøy hvorav to ble trukket ut ved loddtrekning. Hvert av fartøyene fikk tildelt en kvote på 1 000 tonn lodde for å delta i kartleggings- og prøvefiske.

Det ble utarbeidet retningslinjer for kartleggings- og prøvefisket og fartøyene hadde observatør fra Fiskeridirektoratet om bord. Basert på letingen ble loddefisket åpnet 26. januar kl. 15.00 i et område sør for 74°N og vest for 30°Ø, med unntak av vernesonen ved Svalbard. Den 13. februar ble det funnet grunnlag for å utvide området for fiske etter lodde i Barentshavet. Det ble da tillatt å fiske lodde i NØS sør for 74°N.

På grunn av motstridende meldinger fra Russland vedrørende åpning av loddefisket i russisk sone for norske fartøy, ble det ikke før 16. februar 2009 tillatt å fiske vinterlodde i området sør for 74°N i russisk sone.

2.6 FISKETS UTVIKLING OG KONSUMREGULERING

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøyene være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 12. januar 2009. 80 ringnotfartøy, 27 trålfartøy og 171 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2009.

Kvotefaktoren for ringnotfartøy ble fra starten av året fastsatt til 3,86 (uten overregulering). Kvotefaktoren for trålfartøyene ble også fastsatt uten overregulering, til 2,6. Kystgruppen ble regulert med like maksimalkvoter. Maksimalkvoten ble fastsatt til 350 tonn, noe som innebar en overregulering på 67 %, dvs. 23 900 tonn. Man tok da som utgangspunkt at 102 av 171

påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2009. Fisket ble åpnet 26. januar, første fangst ble innmeldt 27. januar.

Fiskeri- og havbruksnæringenes Landsforening (FHL) innførte 4. februar kjøpestopp på lodde til konsum. Bakgrunnen for dette var at Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening og Norges Sildesalgslag møttes 3. desember 2008 til prisdrøftinger for lodde til konsum for 2009. Partene ble imidlertid ikke enige om minstepriser. Saken ble derfor senere i desember lagt frem for Meklingsnemnda for pelagisk fisk. Heller ikke da ble det enighet om nye priser. Nemnda la imidlertid frem et forslag til nye minstepriser, noe som ble akseptert av Norges Sildesalgslag. Norges Sildesalgslag fastsatte nye minstepriser i samsvar med dette forslaget. FHL var imidlertid ikke enig i forslaget og innførte kjøpestopp 4. februar. FHL og Norges Sildesalgslag gjennomførte nye prisdrøftinger og ble enige om minstepriser på lodde, noe som førte til at kjøpstoppet ble opphevet 11. februar.

Norges Sildesalgslag iverksatte 8. mars kl. 12.00 omsetningsregulering i norsk fiske etter lodde. Bakgrunnen til dette var signaler fra kjøpersiden om at de ville begrense innkjøpet av lodde for rognloddeproduksjon til ca. 20 000 tonn produsert vare dvs. det kvantum som kan omsettes i det japanske markedet. Omsetningsreguleringen ble iverksatt for å sikre at deltagende fartøy skulle ha mulighet for omsetning til rognloddeproduksjon. Det enkelte fartøy ble i utgangspunktet gitt en kvote for fiske av lodde for rognloddeproduksjon tilsvarende 18 % av fartøyets loddekvote. Denne kvoten ble 7. mars justert opp til 23 %. Uavhengig av kvotebegrensningen fikk alle deltagende fartøy en minimumskvote på 100 tonn rognlodde. Omsetningsreguleringen gjaldt kun levering til konsum på strekningen Træna og nordover.

Fiskeridirektoratet sendte 3. mars ut melding om siste frist for utseiling i loddefisket. Siste frist for utseiling ble satt til 10. mars 2009 klokken 24.00. Fartøyene måtte sende melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt landet annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøyet måtte i tillegg være utrustet for loddefisket. Siste frist for utseiling gjaldt alle fartøygruppene i fisket etter lodde. 80 ringnotfartøy, 23 trålfartøy og 61 kystfartøy meldte utseiling innen fristen.

På bakgrunn av antall fartøy som hadde meldt utseiling innen fristen fant Fiskeridirektoratet det forsvarlig å justere kvotene til trål- og kystgruppen. 11. mars ble kvotene til trål- og kystgruppen justert. Trålgruppens faktor økte fra 2,6 til 2,75 (ingen overregulering). Maksimalkvoten til fartøy som deltok i kystgruppen ble økt fra 350 tonn til 750 tonn lodde, noe som innebar en overregulering på 25 % basert på utseilte fartøy.

Siden konsumreguleringen innebar at 23 % av disponibel kvote kunne leveres til konsum (ekskl. forsknings-, forvaltnings- og skolekvote), medførte økningen at kvoten som kunne leveres til konsum for kystfartøyene samme dag økte fra 100 tonn til 172,5 tonn. For trål- og ringnotfartøy gjaldt fortsatt konsumbegrensningen på 23 % i tillegg til at minimumskvantumet på 100 tonn fortsatt besto. Konsumkvotereguleringen ble imidlertid opphevet 17. mars 2009.

Etter samråd med næringen ble kystgruppens faktor justert flere ganger. 17. mars ble maksimalkvoten økt fra 750 til 1.000 tonn lodde og 20. mars ble maksimalkvoten økt fra 1 000 tonn til 1 400 tonn lodde.

Onsdag 25. mars hadde kystgruppen fisket opp gruppekvoten sin, fisket ble derfor stoppet kl. 20.00 med siste frist for innmelding kl. 22.00.

Loddefisket i Barentshavet var slutt 4. april, da ble siste fangsten innmeldt.

2.7 OVERVÅKNING

Overvåkningstjenesten region Troms melder om at loddefisket i Barentshavet i 2009 ble avvirket uten å stenge felt. Det var tilfeller av for stor innblanding av hyse i Øst-Finnmark og tilfeller av for stor innblanding av torsk i Vest-Finnmark, men dette var enkeltstående tilfeller som ikke ga grunnlag for stenging av felt eller innføring av andre restriksjoner.

Overvåkningstjenesten viser til at det har vært rykter om tilfeller av notsprenging uten at dette har kunnet verifiseres. Det ble brukt relativt store ressurser for å overvåke loddefisket i Barentshavet i 2009.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2010

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det ble under den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon høsten 2002 vedtatt en høstingsregel som medfører at biomassen som får lov til å gyte skal ha 95 % sjanse for å være over en nedre grense på 200 000 tonn (Blim).

I september 2009 ble det foretatt mengdemålinger av den modnede delen av loddebestanden i Barentshavet. På bakgrunn av målingene ble den modnede delen av bestanden estimert til å være ca. 2,3 millioner tonn, og bestanden er vurdert til å ha full reproduksjonsevne.

Den modnede del av bestanden i 2009 vil i hovedsak bestå av 2006-årsklassen, med noe tilskudd fra 2007-årsklassen. 2006-årsklassene den første tallrike årsklassen på 6 år. De to neste årsklassene er også gode. Resultatene fra 0-gruppeundersøkelsene i 2009 viser at 2009-årsklassen på yngelstadiet er god, men svakere enn 2008-årsklassen var på yngelstadiet. Bestandsmålet 2009 er lavere enn en skulle vente med normal dødelighet, og en del av den målte nedgangen skyldes trolig økende beiting fra voksende bunnfiskbestander.

Gytebestanden for 2010 er vurdert til å ville være ca. 500 000 tonn lodde. Årsaken til at den modnede del av bestanden forventes redusert fra 2.3 mill tonn til 500 000 tonn er beiting fra en stor torskebestand og fiske etter lodde.

På bakgrunn av vedtatt høstingsregel anbefaler ICES en fangst på 360 000 tonn lodde vinteren 2010.

3.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2010

Under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2010 med en TAC på 360 000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 210 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 140 000 tonn lodde (40 %).

Norge og Russland ble videre enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. I tillegg kommer 5 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål.

4 REGULERING AV DELTAGELSEN I FISKET I 2010

4.1 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

4.2 TRÅLGRUPPEN

For å delta i trålgruppen har det tidligere vært krav om at fartøyet er over 27,5 meter, har loddetråltillatelse, samt krav om tidligere deltagelse. Siden lengdebegrepet er erstattet med lasteromsvolum og lasteromsvolum ikke er en størrelse som er registrert i merkeregisteret, har man derfor definert trålgruppen til å inneholde fartøy som ligger i fartøy- og deltagerregisteret med registrert basiskvote på loddetråltillatelsen.

Selv om man har hatt et loddefiske i 2009 der totalt 23 trålere deltok, kan det fremdeles være mulig for at det finnes trålere som ikke deltok i fisket i 2009, men som har under 300 m³ lasteromsvolum og i 2003 hadde største lengde mer enn 27,5 meter. Dersom det forekommer slike tilfeller skal disse fartøyene i 2010 reguleres sammen med trålgruppen.

Det er per 18. november 2009 totalt 27 fartøy med loddetråltillatelse som er registrert med basiskvote i Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltagerregister.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må ha 300 m³ lasteromsvolum eller mer. Fartøyet må ha loddetråltillatelse og ha deltatt i loddefisket tidligere i samme fartøygruppe.

Dersom man tidligere deltok i loddefisket i trålgruppen, men i 2010 har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, skal fartøyet likevel få adgang til å delta i trålgruppens fiske i 2010.

4.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Det kan i 2010, som i 2009, være en mulighet for at det finnes kystfartøy som har over 300 m³ lasteromsvolum, men som i 2003 hadde største lengde under 27,5 meter med lasteromskapasitet på 1.500 hl eller mindre. Dersom det forekommer slike tilfeller skal disse fartøyene reguleres sammen med kystgruppen, jfr. forutsetninger fra Fiskeri- og kystdepartementet i kgl. res av 8. februar 2008.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppens fiske etter lodde må ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, samt at eier og høvedsmann må være ført på blad B i fiskemantallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha lodde-trållatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som i 2010 har mer enn 300 m³ lasteromsvolum, men som var under 27,5 m største lengde i 2003, fortsatt skal gis deltagelse i kystgruppen.

4.3.1 Særskilt turkvotebegrensning

Da Fiskeri- og kystdepartementet 8. februar 2008 erstattet den øvre lengdegrensen for kystfartøy på 28 meter med en lasteromsbegrensning på 300 kubikkmeter ble det samtidig bestemt at fartøy som fører egen fangst skulle være begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur. Dette gjaldt fiskeslagene norsk vårgytende sild, makrell og nordsjø-sild. Begrunnelsen for å innføre turkvote på 250 tonn var for å ivareta de kontrollmessige bekymringene rundt innføringen av begrensningen på 300 kubikkmeter lasteromsvolum for kystfartøy, jf deltagerforskriften. Ordningen ble i 2009 utvidet til også å omfatte loddefisket i Barentshavet.

På grunn av omfattende restaurering vil Vadsø Sildoljefabrikk ikke ta i mot råstoff til mel- og oljeproduksjon fra loddefisket i 2010. Eneste mottak i Finnmark vil da være Miljøprosess. Med en kapasitet på 500-700 tonn lodde i døgnet er deres kapasitet ikke tilstrekkelig til å ta unna kystflåten fangster. I følge Norges Sildesalgslag tar Bodø Sildoljefabrikk imot en del avskjær fra fiskeindustrien og har derfor begrenset kapasitet under loddefisket. For å avhjelpe kystflåten vil Fiskeridirektoratet derfor som en midlertidig ordning i 2010 foreslå å oppheve turkvotebegrensningen for råstoff som ikke skal anvendes til konsum i 2010. Det presiseres at fartøyene fortsatt er begrenset av deltagerforskriftens krav til maksimal lasteromsvolum, se ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst til konsumanvendelse er begrenset av en turkvote på 250 tonn.

5 REGULERING AV LEVERANSER TIL PRODUKSJON AV ROGNLODDE

Sametinget foreslår at all lodde som fiskes må gå til konsum.

Sametinget begrunner sitt forslag ut fra loddas viktige og avgjørende betydning i den marine næringskjeden og kysttorskbestandens størrelse.

Fiskeridirektoratet legger som i 2002, 2003 og 2009 til grunn at en eventuell regulering av leveranser til konsumanvendelse i 2010 skal ivaretas av næringen selv. Dersom næringen ønsker å gjennomføre en konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke, må dette fremsettes som et omforent ønske fra de involverte parter i næringen. Markedsreguleringer er ikke myndighetenes primære oppgave. Næringen anses selv å ha den beste forutsetning for å ivareta en slik eventuell regulering.

For å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil imidlertid Fiskeridirektøren foreslå at det ved behov kan innføres konsumpåbud i fiske etter lodde i Barentshavet.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved behov kan innføres konsumpåbud i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

6 ÅPNING AV LODDEFISKE

I 2000, 2001, 2002 og 2003 ble loddefisket åpnet 15. januar. I 2000 og 2001 ble det åpnet for et fiske innenfor et område sør for 74°N og vest for 32°Ø. I 2002 og 2003 ble det ikke funnet grunn til å fastsette en østlig grense i forbindelse med åpningen av fisket, det ble derfor åpnet for et fiske innenfor et område sør for 74°N.

I 2009 ble det besluttet å ikke åpne fisket før prøvetaking hadde vist at den voksne lodda hadde skilt seg fra umoden lodde, og det ble gjennomført et kartleggings- og prøvefiske, jf pkt 2.5.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at åpning av loddefiske i 2010 vil være avhengig av tidspunktet for når voksen lodde skiller seg fra unglodde, samt at innblanding av fisk er innenfor kriterier som nevnt i kap. 7.6.

På bakgrunn av fjorårets erfaringer foreslås det at det i 2010 gjennomføres et kartleggings- og prøvefiske for å fastsette når voksen lodde har skilt seg fra umoden lodde og når innblandingen av småsild er på et akseptabelt nivå.

Fiskeridirektøren vil foreslå at loddefisket blir åpnet når resultatene fra kartleggings- og prøvefiske tilsier at det er forsvarlig.

Fiskeridirektøren foreslår at kartleggings- og prøvefiske gjennomføres etter mønster fra 2009 og at det avsettes 2 000 tonn av den norske totalkvote til kartleggings- og prøvefiske.

7 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2010

7.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Norge har gjennom kvoteforhandlinger med Russland (se pkt 3.2) for 2010 byttet til seg 30 000 tonn lodde mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

Fiskeri- og kystdepartementet ga i 2008 signaler om at forsknings- og undervisningskvoter i 2010 ikke skal overstige de 5 000 tonn som er avsatt gjennom avtale med Russland.

Det blir lagt til grunn at det blir avsatt 5 000 tonn lodde til forsknings- og undervisningskvote, samt kvote på 2 000 tonn til kartlegging av åpningsdato før fordeling på fartøygrupper.

I vedtak 6/07 tilrår Landsmøtet i Norges Fiskarlag at totalkvoten for fiske etter lodde i Barentshavet fordeles mellom de ulike fartøygruppene etter følgende nøkkel: ringnotgruppen 72,0 %, trålgruppen 12,0 % og kystgruppen 16,0 %. Landsmøtet la da til grunn at fartøy under 28 meter (eller med "kystlisens") som fisker lodde med trålredskap fortsatt reguleres sammen med kystgruppen.

Tabell 3 viser fordelingen av norsk totalkvote mellom ulike fartøygrupper i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07.

Tabell 3: Fordeling av norsk totalkvote i følge landsmøtevedtak 6/07.

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	171 360	72,0
Trålere	28 560	12,0
Kystfartøy	38 080	16,0
Sum	238 000	100,0
Forsknings- og forvaltningskvoter	5 000	
Kartlegging	2 000	
Totalt	245 000	

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2010 fordeler norsk totalkvote av lodde mellom fartøygruppene slik som vist i tabell 3.

7.2 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøyskvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2009.

7.3 FARTØY MED LODDETRÅLTILLATELSE SOM HAR MER ENN 300 M³ LASTEROMSVOLUM

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne reguleres med maksimalkvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av samme nøkkel som i 2009.

7.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

Basert på tidligere års erfaringer har det vært vanlig at mange påmeldte fartøy ikke deltar i fisket etter lodde. Dette bør tas høyde for i fastsettelsen av maksimalkvotene fra starten av sesongen.

Tradisjonelt har kystgruppen vært regulert med like maksimalkvoter. Også i 2009 ble kystgruppen regulert med like maksimalkvoter og dette er foreslått videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen reguleres med maksimalkvoter, og at disse er lik for alle fartøy i kystgruppen.

7.5 PÅMELDING

På bakgrunn i tidligere erfaringer med at hele ringnotflåten deltar i loddefisket, anser Fiskeridirektøren det ikke som nødvendig at denne flåtegruppe må melde seg på til dette fisket. Dette er imidlertid nødvendig for trål- og kystgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at trål- og kystfartøy som ønsker å delta i loddefisket må sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen mandag 11. januar 2010.

7.6 TEKNISK REGULERING OG OVERVÅKNING AV FANGSTFELT

De tekniske reguleringstiltakene for lodde i 2003 fra den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble videreført under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det var enighet om at minstemålet for lodde skal være 11 cm, og at det skal være tillatt å ha en innblanding på 10 % (i antall) av lodde under minstemål. Det var videre enighet om ikke å tillate bruk av trål eller not med maskevidde mindre enn 16 mm. Rundt utsiden av trålposen kan fartøyet bruke inntil tre forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm. Det er tillatt å bruke rundstropper, det er ingen begrensning i antall rundstropper som kan benyttes.

Det var i tillegg enighet om å sette i verk nødvendig tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål i loddefisket. Bifangst av hver av artene torsk, hyse, sild og blåkveite skal ikke overstige 300 eksemplarer per tonn lodde.

Sametinget foreslår en styrking av kontrollen med bifangst samt at det må drives et prøvefiske som legger premissene for åpning av fiskefelt med stor bifangstinnblanding og fett- og rognprosent.

Sametinget begrunner sitt forslag i kysttorskbestanden og andre viktige lokale fiskeressurser samt i sitt forslag om å påby konsumfiske, jff pkt 5.

Fiskeridirektøren er enig med Sametinget i at det er viktig å begrense bifangst i loddefisket. Det ble i fjor lagt ned store ressurser i overvåkning av loddefiske, jf pkt 2.7. Fiskeridirektøren finner ikke grunnlag for en ytterligere styrking av kontrollen med bifangst og viser til muligheten for å stenge felt dersom innblanding av bifangst er for stor. Fiskeridirektøren finner at prøvefiske forut for åpning samt mulighetene for å kunne stenge fiskefelt ivaretar de hensyn som ligger til grunn for bifangsregelverket.

I de periodene det har vært åpent for et loddefiske i Barentshavet har Fiskeridirektøren funnet det nødvendig å ha en bestemmelse om å stenge felt dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo torsk over minstemål per 100 tonn lodde. Fiskeridirektøren finner også for 2010 det nødvendig å videreføre denne bestemmelsen.

Fiskeridirektøren vil anbefale å stenge felt dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo torsk over minstemål per 100 tonn lodde.

Region Troms viser til at det tradisjonelt har vist seg at det står store mengder kysttorsk nær kysten på den tiden da lodda kommer inn på sin gytevandring. Loddefiske fører til økt fiskepress i disse områdene. Regionkontorets inspeksjoner har vist at bifangst av blant annet torsk i loddefangstene kan være til dels store under loddefisket nær kysten. Regionkontoret viser til at med tanke på vern av kysttorsken bør fiske etter lodde ikke tillates innenfor grensen på 4 nautiske mil.

I ettertid viser en nærmere analyse av bestandsundersøkelser i forbindelse med gjenoppbyggingsplan for kysttorsk nord for 62°N, at det i det aktuelle tidsrom er blitt registrert en stor andel skrei i torskefangstene. Med bakgrunn i dette kan man trekke slutning om at det i hovedsak er nordøstarktisk torsk (skrei) som står nær kysten i det aktuelle tidsrommet og ikke kysttorsk. Skrei er i motsetning til kysttorsk en bestand som beskattes bærekraftig.

Fiskeridirektøren vil derfor for 2010 foreslå at det er åpent for fiske etter lodde innenfor fire nautiske mil av grunnlinjene. Man vil imidlertid gjøre oppmerksom om at deler av området, eventuelt hele området innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, kan stenges på kort varsel dersom fangst viser at innblandingen er utenfor akseptable grenser. Fiskeridirektoratet vil videre foreslå å stoppe fisket i områder utenfor fire nautiske mil av grunnlinjene dersom det oppstår behov for dette.

Fiskeridirektøren foreslår at det er åpent for fiske etter lodde innenfor fire nautiske mil av grunnlinjene. Fiskeridirektøren kan stenge områder på kort varsel dersom fangst viser at innblandingen er utenfor akseptable grenser.

7.7 SISTE UTSEILINGSDATO

For å få en økonomisk forsvarlig og hensiktsmessig avvikling av fisket etter lodde er det nødvendig, for trål- og kystgruppen, å fastsette en siste utseilingsdato i dette fisket. Fiskeridirektøren kan foreta refordeling av kvoten etter denne dato. I 2009 ble denne datoen fastsatt etter at rognloddeproduksjonen var startet opp. På grunn av at lodda på kort tid fikk en høy modning, ble siste utseilingsdato satt for sent til at alle fartøyene fikk utnyttet kvoten sin optimalt.

På den bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at siste utseilingsdato blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det.

Fiskeridirektøren foreslår at siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det. Melding om utseiling må sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøyet må ha nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste utseilingsdato.

Fiskeridirektøren kan etter denne dato foreta refordeling av kvoten.

7.8 INSPEKSJON

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører om bord i fartøy som fisker etter lodde i Barentshavet.

7.9 FANGSTOMRÅDE

Det var enighet i den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen om et fortsatt forbud om å fiske lodde nord for 74°N i 2010. Denne grensen kan imidlertid justeres på grunnlag av data fra forskningstokt.

Også i 2009 har det vært fastsatt en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard. Denne forskriften vil bli videreført i 2010. Det generelle loddefisket vil derfor bli avgrenset til å gjelde sør for 74°N, med unntak av fiskevernsonen ved Svalbard.

«Sdo_AMNavn»
«Sdo_AMPostAdr»
«Sdo_AMAdr2»
«Sdo_AMPostNr» «Sdo_AMPoststed»

Ájovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovdna +47 78 47 40 00
Telefákša +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER

«Sbr_Navn», «Sbr_Tlf»

«Sbr_Email»

DIN ČUJ./DERES REF.

«Sdo_AMReferanse»

MIN ČUJ./VÅR REF.

«Sdo_ArkivSakID» - «Sdo_DokNr»

Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO

«Sdo_DokDato»

Reguleringsmøtet Sak 29/2009 - Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2010

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2010. Dette for at man ikke påfører fiskerne i samiske områder ytterligere forverret forhold i bevaring og utvikling av sitt språk, næring, kultur og bosetting. Dette innspillet rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Forslag:

- *Lodden som fiskes må gå til konsum og ikke til olje/mel*
- *Styrking av kontroll med bifangst*
- *Det må drives et prøvefiske som legger premissene for åpning/stenging av fiskefelt med stor bifangst innblanding og fett- og rognprosent*

Bakgrunn:

Ut fra loddas viktige og avgjørende betydning i den marine næringskjeden er Sametinget ikke fortrolig med et loddefiske i 2010. Med utgangspunkt i kysttorskbestandens størrelse og andre viktige lokale fiskeressurser stiller Sametinget spørsmålet om hvordan et stortilt loddefiske i fjordene og på kysten vil innvirke på økologien i disse fjordene.

Ut fra loddens økologiske betydning og bestandens størrelse har Sametinget ikke gått inn for årets loddefiske, men nå når beslutningen om åpning av loddefiske er tatt vil Sametinget oppfordre departementet og andre til slutte opp om Sametingets forslag til regulering.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Audhild Schanche
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
rådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Per Ole Sørensen
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 09/22407
Deres referanse:
Vår dato: 11.12.2009
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL REGULERING AV VINTERLODDEFISKET I BARENTSHAVET I 2010

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Reguleringen av fisket etter lodde i Barentshavet ble behandlet som sak 29/2009 i Reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009.

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2009.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2010

Under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2010 med en TAC på 360 000 tonn, i tråd med ICES sin tilrådning. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 210 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 140 000 tonn lodde (40 %).

Norge og Russland ble videre enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

3 DELTAGELSEN I FISKET I 2010

Fartøy med ringnottillatelse har adgang til å delta i fisket etter lodde i Barentshavet med hjemmel i forskrift av 13. oktober 2006 nr 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4-1.

For å delta i trålgruppen har det tidligere vært krav om at fartøyet er over 27,5 meter, har loddestråltillatelse, samt krav om tidligere deltagelse. Siden lengdebegrepet er erstattet med lasteromsvolum og lasteromsvolum ikke er en størrelse som er registrert i merkeregisteret, har man derfor definert trålgruppen til å omfatte fartøy som ligger i fartøy- og deltagerregisteret med registrert basiskvote på loddestråltillatelsen.

Selv om man har hatt et loddefiske i 2009 der totalt 23 trålere deltok, kan det fremdeles være en mulighet for at det finnes trålere som ikke deltok i fisket i 2009, men som har under 300 m³ lasteromsvolum og i 2003 hadde største lengde mer enn 27,5 meter. Dersom det forekommer slike tilfeller skal disse fartøyene i 2010 reguleres sammen med trålgruppen.

Det er per 18. november 2009 totalt 27 fartøy med loddestråltillatelse som er registrert med basiskvote i Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltagerregister.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at trålfartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må ha 300 m³ lasteromsvolum eller mer. Fartøyet må ha loddestråltillatelse og ha deltatt i loddefisket tidligere i samme fartøygruppe.

Dersom man tidligere deltok i loddefisket i trålgruppen, men i 2010 har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, kan fartøyet likevel delta i trålgruppens fiske i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppens fiske etter lodde må ha mindre enn 300 m³ lasteromsvolum, samt at eier og høvedsmann må være ført på blad B i fiskemanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddestråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som i 2009 har mer enn 300 m³ lasteromsvolum, men som var under 27,5 m største lengde i 2003, fortsatt skal gis deltagelse i kystgruppen.

4 REGULERINGSOPPLEGGET I 2010

4.1 Fordeling av norsk totalkvote

Norsk totalkvote for 2010 er satt til 210.000 tonn lodde. I tillegg ble Norge og Russland enige om å overføre 30.000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10.000 tonn norsk vårgytende sild. I tillegg kommer 5.000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål.

Reguleringsmøtets behandling. Det var enighet om at den norske opprinnelige kvote på 210 000 tonn lodde skal fordeles i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen.

Det var videre enighet om tillegget på 30 000 tonn som følge av bytteavtalen med Russland, hvor Russland får 10 000 tonn norsk vårgytende sild, skal fordeles mellom fartøygruppene etter fordelingsnøkkelsen for norsk vårgytende sild. Dette betyr at ringnot får 52,2 % av tilleggskvoten på 30 000 tonn, trålgruppen får 11 % og kystgruppen 36,8 %.

Det kom ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag om at det avsettes 2.000 tonn lodde av norsk kvote til kartleggings- og prøvefiske.

Statsråden har i ettertid besluttet at kvotebyttet med Russland, som innebærer at det blir overført 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild, skal gjennomføres på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skal ikke berøres av transaksjonen.

Fiskeridirektøren foreslår at kvantumet til kartleggings- og prøvefiske fratrekkes opprinnelig norsk kvote på 210.000 tonn før fordeling.

Fiskeridirektøren foreslår videre en fordeling av den opprinnelige norske kvoten på 210 000, etter fratrett av kvantum til kartleggings- og prøvefiske, i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår videre at tilleggskvoten på 30 000 tonn lodde fordeles mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom gruppene i henhold Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07 vedrørende norsk vårgytende sild.

Tabell 1: Fordeling av 30 000 tonn lodde på ringnot- og trålgruppens kvote.

	Andel ihht. 6/07	Forholdstall	Tilleggskvote
	%	%	Tonn
Ringnot	52,2	82,59	24 777
Trål	11,0	17,41	5 223
Kyst	36,8	-	-
Totalt	100,0	100,00	30 000

Fordelingen på gruppenivå vil da bli som vist i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av gruppekvotene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

	Andel	Kvote	Tilleggskvote	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	72,0	149 760	24 777	174 537
Trål	12,0	24 960	5 223	30 183
Kyst	16,0	33 280	-	33 280
Sum	100,0	208 000	30 000	238 000

4.2 Fordeling innad i fartøygruppene

Med tilslutning fra Reguleringsmøtet opprettholder *Fiskeridirektøren* forslaget om at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen" på samme måte som i 2009 og at trålerne reguleres med maksimalkvoter beregnet med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av samme nøkkel som i 2009.

Når det gjelder kystfartøygruppen foreslår Norges Fiskarlag at kvoten reguleres i tråd med en differensiert kvotestige basert på fartøyets faktiske lengde, se vedtak i landsstyret i Norges Fiskarlag 25. november 2009, punkt 2. Norges Fiskarlag ønsker en overregulering på 50 % fra årets begynnelse og at kvotene justeres ved behov.

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag om at påmeldte fartøy i kystgruppen reguleres med maksimalkvoter, og at disse er lik for alle fartøy i kystgruppen.

Når det gjelder overregulering av maksimalkvoten for kystfartøy mener Fiskeridirektøren at man bør avvente dette til man ser hvilke fartøy og antall fartøy som har meldt seg på til dette fisket innen fristen.

Fiskeridirektøren foreslår å avvente fastsetting av overregulering til liste over påmeldte fartøy foreligger.

4.3 Særskilt turkvotebegrensning

På grunn av omfattende restaurering vil Vadsø Sildoljefabrikk ikke ta i mot råstoff til mel- og oljeproduksjon fra loddefisket i 2010. Eneste mottak i Finnmark vil da være Miljøprosess. Med en kapasitet på 500-700 tonn lodde i døgnet er deres kapasitet ikke tilstrekkelig til å ta unna kystflåtens fangster. I følge Norges Sildesalgslag tar Bodø Sildoljefabrikk imot en del avskjær fra fiskeindustrien og har derfor begrenset kapasitet under loddefisket. For å avhjelpe kystflåten vil Fiskeridirektoratet derfor som en midlertidig ordning i 2010 foreslå å oppheve turkvotebegrensningen for råstoff som ikke skal anvendes til konsum i 2010. Det presiseres at fartøyene fortsatt er begrenset av deltagerforskriftens krav til maksimal lasteromsvolum, se ovenfor.

Norges Fiskarlag ønsket en generell opphevelse av turkvoten.

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag om at fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst til konsumanvendelse er begrenset av en turkvote på 250 tonn.

4.4 Regulering av leveranser til produksjon av rognlodde

Reguleringsmøtets behandling. Sør-Norges Trålerlag ønsker en konsumregulering der det fastsettes en fartøyfaktor for både totalkvoten og konsumloddeandel.

Sametinget, Norges Kystfiskarlag og Bivdi ønsker alle et fiske etter lodde i Barentshavet i 2010 forbeholdt fiske til konsum. Flere av disse er samtidig kritisk til et loddefiske i 2010 og foreslår at norsk totalkvote blir satt til et lavere kvantum enn 240 000 tonn.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt et omforent ønske om konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke og foreslår derfor ikke at det fra myndighetenes side fastsettes en konsumregulering i fiske etter lodde i Barentshavet i 2010. Fiskeridirektøren har på denne bakgrunn ikke vurdert spørsmålet om en bestemt anvendelse av lodda, men viser til at salgsorganisasjoner, herunder Norges Sildesalgslag i kraft av sin myndighet etter lov om omsetning av råfisk (råfiskloven), blant annet § 6 i dag har hjemler som gir reguleringsmessige muligheter på området. I tillegg har de hjemmel til å føre kontroll med

landet fangst og de har en tett dialog med fiskeflåten og landsiden. Alle disse elementene er viktig med hensyn til gjennomføringen av en eventuell konsumregulering.

Fiskeridirektøren viser for øvrig til innspill fra høringsinstansene og tilråder at det ved behov gis adgang til å innføre konsumpåbud i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

5 FELLESBESTEMMELSER

5.1 Åpning

Reguleringsmøtets behandling. Det var enighet om å åpne fisket etter lodde når et prøvefiske hadde vist at voksen lodde har skilt seg fra unglodde og at innblanding av bifangst ikke overstiger det lovlige. Det var også enighet om å avsette 2 000 tonn til kartleggings- og prøvefiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at loddefisket blir åpnet når resultatene fra kartleggings- og prøvefiske tilsier at det er forsvarlig.

Fiskeridirektøren foreslår at kartleggings- og prøvefiske gjennomføres etter mønster fra 2009 og at det avsettes 2 000 tonn av den norske totalkvote til kartleggings- og prøvefiske (se pkt. 4.1).

5.2 Påmelding

Reguleringsmøtets behandling. Norges Fiskarlag sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om krav til påmelding for trål- og kystfartøy.

Fiskeridirektøren tilrår skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen 11. januar 2010 for trål- og kystfartøy som ønsker å delta i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

5.3 Teknisk regulering og overvåkning av fangstfelt

Det vises til at de tekniske reguleringstiltakene for lodde fra den 37. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon for 2009 ble videreført under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon.

5.4.1 Innblanding av fisk under minstemål

Det er enighet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon om innblanding av artene torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål. Bestemmelsen er tatt inn i forskrift om utøvelse av fiske i sjøen kapittel VII. Innblanding av lodde under minstemål fremgår også av utøvelsesforskriften.

5.4.2 Bifangst

Reguleringsmøtets behandling. Norges Fiskarlag støtter et forslag om at området innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene holdes åpent så lenge det ikke skaper vanskeligheter for annet fiskeri, eller at det forkommer uønsket innblanding av andre fiskeslag. Andre høringsinstanser viser til kysttorskvernet og er på denne bakgrunn skeptisk til at det åpnes for et fiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Fiskeridirektøren presiserer at felt vil bli stengt hvis kriteriene er oppfylt. Det påligger et ansvar hos fiskerne å drive et forsvarlig fiske. Overvåkingen vil foregå i et samarbeid mellom Overvåkningstjenesten og Kystvakten.

Fiskeridirektøren foreslår at hjemmelen til å stenge områder på grunnlag av bifangst av tosk over minstemål videreføres i 2010. Kriteriene for slik stengning foreslås tilsvarende som i 2009, nemlig dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo tosk over minstemål per 100 tonn lodde.

5.4.3 Siste utseilingsdato

For å få en økonomisk forsvarlig og hensiktsmessig avvikling av fisket etter lodde mener Fiskeridirektøren at det er nødvendig å fastsette en siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen

Reguleringsmøtets behandling. Norges Fiskarlag foreslår at det settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling, og at siste frist for utseiling og refordeling fastsettes i nær dialog med næringen med bakgrunn i utviklingen i fisket.

Sør-Norges Trålerlag ønsker fastsettelse av dato og tidspunkt for passering av Tromsø på vei til feltet, for på denne måten å kunne fastsette nøyaktig faktor på bakgrunn av antall deltakende fartøy.

For øvrig var det ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget for Reguleringsmøtet om at siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det. Melding om utseiling foreslås sendt til Norges Sildesalgslag. Fartøy som ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøyet må ha nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektøren opprettholder videre forslaget om at det kan dispenseres fra kravet om siste utseilingsdato ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan foretas refordeling av kvoten etter siste utseilingsdato.

5.5 Dumping og neddreping

Fiskeridirektøren viser til forskrift om utøvelse av fiske i sjøen § 48 hvor forbudet mot utkast av bl.a. lodde er tatt inn.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom lodde er forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor treffe vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

5.6 Meldeplikt ved sprenging av not

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre påbudet fra 2009 om meldeplikt ved sprenging av not i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010. Reguleringsmøtet hadde ikke merknader til dette.

5.7 Fangstområde

Det var enighet i den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen om et fortsatt forbud om å fiske lodde nord for 74°N i 2010. Denne grensen kan imidlertid justeres på grunnlag av data fra forskningstokt.

En forutsetter at Fiskeri- og kystdepartementet for 2010 vil fastsatte en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard. Fiskeridirektøren legger til grunn at loddefisket vil bli avgrenset til å gjelde sør for 74°N, med unntak av fiskevernsonen rundt Svalbard.

6 FORSLAG TIL FORSKRIFT

På grunnlag av det som er fremkommet vil Fiskeridirektøren foreslå følgende:

FORSKRIFT OM REGULERING AV VINTERLODDEFISKET I BARENTSHAVET I 2010

Fiskeridepartementet har den xx desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 36, 42 og 47, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res. av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, bestemt:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere lodde i 2010.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder norske fartøy i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES statistikkområder I og II).

§ 2 Totalkvote og virkeområde

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy i perioden fra fisket åpnes og frem til og med 30. april fiske totalt 245 000 tonn i området sør for 74°N, med unntak av fiskevernsonen rundt Svalbard. Av dette kvantumet avsettes 5 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, og 2 000 tonn til kartleggings- og prøvefiske.

§ 3 Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4-1, kan fiske og lande inntil 174 537 tonn.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med loddetråltillatelse, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2-22, kan fiske og lande inntil 30 183 tonn.

§ 5 Gruppekvote for kystfartøy

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften) § 37a, kan fiske og lande inntil 33 280 tonn.

KAPITTEL 2 FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvote

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl	+40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 - 4.000 hl
	+30 % av konsesjonskapasiteten fra	4.000 - 6.000 hl
	+20 % av konsesjonskapasiteten fra	6.000 - 10.000 hl
	+10 % av konsesjonskapasiteten over	10.000 hl

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram)

KAPITTEL 3 FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 7 Maksimalkvote

Fartøy med loddetråltillatelse tildeles maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn	+50 % av bruttotonnasje fra	0 - 99 tonn
	+40 % av bruttotonnasje fra	100 - 199 tonn
	+30 % av bruttotonnasje fra	200 - 299 tonn
	+20 % av bruttotonnasje fra	300 - 399 tonn
	+10 % av bruttotonnasje fra	400 - 600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Øket bruttotonnasje som følge av ombygging eller utskifting etter denne dato skal ikke legges til grunn som beregningsgrunnlag.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

KAPITTEL 4 FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 8 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen tildeles like maksimalkvoter uavhengig av fartøystørrelse. Maksimalkvote vil bli fastsatt etter at fristen for påmelding er gått ut.

§ 9 Særskilt turkvoteordning

Fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst til konsumanvendelse er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Levering over 250 tonn losset kvantum lodde til konsumanvendelse per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

KAPITTEL 5 FELLESBESTEMMELSER

§ 10 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 11 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Forbudet i første ledd gjelder ikke overføring av fangst mellom notfartøy på feltet for å unngå neddreping. Overføring av fangst som er tatt om bord er likevel ikke tillatt.

§ 12 Åpningsdato

Fiskeridirektoratet kan fastsette åpningsdato for fisket etter lodde i Barentshavet.

§ 13 Påmelding

Fartøy i trål- og kystgruppen som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, innen 11. januar 2010.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn en gruppe.

§ 14 Leiefartøy

Det er forbudt å benytte leiefartøy.

§ 15 Føringsfartøy

Etter godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor kan fiskefartøy nyttes som føringsfartøy. Fartøyets kvote skal være fisket og landet. Det kan settes vilkår ved bruk av fartøy som føringsfartøy.

Fiskeridirektoratet er klageinstans

§ 16 Siste utseilingsdato

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen. Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste startdato. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17 Omregningsfaktorer

Ved loddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde på kvoten.

Ved lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1 tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde på kvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive kapp og faks, skal ikke overstige den fastsatte kvote for det enkelte fartøy.

§ 18 Inspektør om bord

Fiskeridirektoratet kan plassere inspektører om bord i det enkelte fartøy for inspeksjonsoppdrag og observatører kan plasseres om bord for observasjon og registrering av fisket.

§ 19 Stengte områder

Ved fare for neddreping eller dersom fangst ikke tilfredsstiller krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde eller innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av § 46 nr (13) og (14) i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen kan Fiskeridirektoratets regionkontor i Troms stenge og gjenåpne områder i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010, herunder sette forbud mot å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Sak 30/2009

Regulering av fisket etter vassild i 2010

SAK 30/2009

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren vil tilrå at det innføres et generelt forbud mot fiske etter vassild i hele Norges økonomiske sone i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangst av vassild nord for 62°N i 2010 trekkes fra totalkvoten på 12 000 tonn og at det ved stopp av fisket andre periode tas høyde for landet bifangst og et fortsatt bifangstfiske nord for 62°N ut året.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter vassild åpnes 15. februar 2010.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig at det etableres en felles bifangstadvang i områdene nord og sør for 62°N for fartøy som ikke er tildelt vassildtråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ikke har adgang til å drive direkte fiske etter vassild eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i det enkelte hal, og av landet fangst.

2 FISKE ETTER VASSILD NORD FOR 62°N

2.1 FISKET I 2008

På grunn av usikkerheten om bestandssituasjonen har fisket etter vassild vært kvoteregulert fra juli 2006. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 20 562 tonn vassild nord for 62°N i 2006. Fra og med 2007 har fisket vært periodisert og kvoten har vært fastsatt til 12 000 tonn vassild. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 12 790 tonn vassild i 2007.

Havforskningsinstituttet foretok ikke bestandskartlegging av vassild i perioden 1993-2006.

Bare fartøy med vassildtråltillatelse kan drive direktefiske etter vassild nord for 62°N, og i 2008 deltok 18 fartøy i dette fisket.

Totalkvoten nord for 62°N ble fastsatt til 12 000 tonn vassild og periodisert med 9 600 tonn for perioden 1. mars – 18. mai og 2 400 tonn for perioden 19. mai - 31. desember. Etter initiativ fra næringen ble åpningsdato flyttet til 20. februar.

Fisket ble fra starten regulert med maksimalkvoter på 600 tonn. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. november 2009 fisket norske fartøy i direktefiske i 2008 totalt 9 906 tonn første periode, dvs. 306 tonn mer enn periodekvoten på 9 600 tonn.

Etter initiativ fra næringen ble maksimalkvoten opphevet 23. juni.

Det er registrert fangst på i alt 4 fartøy andre periode, 2 av disse hadde også registret fangst av vassild i første periode. Det ble fisket 1 757 tonn av andre periodekvote på 2 400 tonn. Siste leveranse ble levert 21. Desember.

Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 11 663 tonn vassild nord for 62°N i 2008, dvs. 337 tonn under totalkvoten på 12 000 tonn.

Ett fartøy fikk dispensasjon til å fiske med trål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen. Dispensasjonen ble gitt med begrunnelse til industriens behov for råstoff til farseproduksjon av vassild.

2.2 FISKET I 2009

2.2.1 Avviklingen av fisket

Vilkåret for å delta i direktefiske etter vassild nord for 62°N er som kjent at fartøyet har vassildtråltillatelse.

Totalkvoten fra tidligere år ble videreført og fastsatt til 12 000 tonn vassild nord for 62°N. Den ble fra starten av året delt i følgende perioder; 9 600 tonn for perioden 23. februar – 17. mai og 2 400 tonn for perioden 18. mai - 31. desember.

Fiskeridirektoratet mottok 15. januar en anmodning fra Sør-Norges Trålerlag om å fremskynde åpningen av vassildfisket til 2. februar. Dette hadde bakgrunn i bekymring fra flåten om at vassildfisket ville overlapse loddefisket i tidsrom, noe som ville være uheldig både for flåten og mottakere av vassild. Industrien, herunder FHL og Norsk Sjømatbedrifters Landsforening (NSL), støttet imidlertid ikke forslaget, og Fiskeridirektoratet av slo etter en helhetsvurdering anmodningen

Fiskeridirektoratet mottok 9. februar en henvendelse fra Trøna Næringsforum vedrørende flytting av oppstartsdato fra 23. februar til 18. februar. Forutsatt at utviklingen i fisket skulle tilsi at dette var fornuftig, støttet FHL denne henvendelsen. I samsvar med ønskene fra partene ble åpningsdatoen for fisket etter vassild endret fra 23. til 18. februar.

Fisket ble fra fangststart regulert med maksimalkvoter på 600 tonn vassild. Fisket første periode ble stoppet 6. mai. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. november 2009 har norske fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 10 212 tonn første periode, dvs. 612 tonn mer enn kvoten på 9 600 tonn. På slutten av perioden foregikk fisket med bunntrål.

Det deltok totalt 19 fartøy i vårfisket, mot 18 fartøy i årene 2007 og 2008.

Vårfisket etter vassild har vært avviklet uten problemer. Det ble levert råstoff i perioden 21. februar til og med 7. mai. Fartøy melder om at det har vært et godt fiske. På grunn av at de fleste fartøyene deltok i loddefisket i Barentshavet i mars ble det fisket mer vassild i april enn det har vært gjort de siste årene.

Den 18. mai startet fisket på andre periodekvote. Flere av fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren deltok i fisket i første periode og ble da ferdige med maksimalkvotene sine. For å legge til rette for fiske på andre periodekvote ble maksimalkvoten 5. juni økt fra 600 tonn til 800 tonn vassild. 31. august ble det igjen funnet nødvendig å justere maksimalkvoten, og den ble da økt til 900 tonn.

Det er hittil registrert fangst på 8 fartøy andre periode, av disse har 4 fartøy drevet direktefiske. Det er fisket 1 558 tonn av andre periodekvote på 2 400 tonn. På grunn av at overfisket i første periode går til fratrukk på kvoten andre periode, gjenstår det per 19. november totalt 229 tonn av totalkvoten på 12 000 tonn. Fisket pågår ennå.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2010

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet (HI) viser til at det akustiske bestandsestimatet fra 2009 indikerer at vassildbestanden er noe lavere i dag enn på 80- og 90-tallet. Gjennom prøvetaking fra fiskeriene har man indikasjoner på at store individer utgjør en mindre del av bestanden enn tidligere. Manglende tidsserier på bestandsutvikling de senere årene, samt manglende kunnskap om bestandsinndeling tilsier forsiktighet i forvaltningen av vassild. Et nivå på 10 000 tonn vassild har historisk vist seg bærekraftig. På denne bakgrunn anbefaler HI at vassildkvoten for 2010 ikke bør overstige 10 000 tonn vassild.

HI anslår det som mulig at vassild i Skagerrak kan være egen bestand. Det legges videre til grunn at vassild i Nordsjøen er komponent av samme bestand som vassild nord for 62°N. HI viser til at det er sannsynlig at vassild sprer seg utover utenom gytesesongen og den som fanges utenom den tid i Nordsjøen kan da være fra begge eventuelle bestander.

Uttalelse fra Havforskningsinstituttet vedrørende tilrådning om totalkvote i 2009 følger vedlagt (./.).

4 REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2010

Reguleringen av fisket etter vassild har hittil vært begrenset til Norges økonomisk sone nord for 62°N. Tilsvarende har vassildtråltillatelsen også bare vært gjeldende nord for 62°N. Områdene sør for 62°N har ikke vært kvoteregulert. En hovedårsak til dette er vassildens

utbredelsesmønster som ikke har gitt grunnlag for å innføre særskilte reguleringstiltak sør for 62°N.

På bakgrunn av tilrådning fra HI og en overveiende sannsynlighet om at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand vil Fiskeridirektøren tilrå at det innføres et generelt forbud mot fiske etter vassild i hele Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres et generelt forbud mot fiske etter vassild i Norges økonomiske sone.

4.1 TOTALKVOTE

HI anbefaler en totalkvote i fisket etter vassild for 2010 på 10 000 tonn. Fiskeridirektøren konstaterer at bestandssituasjonen fremdeles er uavklart. Det er imidlertid ikke fremkommet opplysninger som tyder på at bestandssituasjonen er forverret siden foregående år. Fiskeridirektøren vil blant annet av hensyn til å sikre fiskeindustrien muligheten til en stabil råstofftilførsel, foreslå en videreføring av totalkvoten, dvs. 12 000 tonn vassild.

Fiskeridirektøren foreslår en totalkvote på 12 000 tonn vassild i Norges økonomiske sone nord for 62°N i 2010.

Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og undervisningskvoter for 2010 og det er meldt inn behov for 300 tonn vassild. Det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forsknings- og undervisningskvote på 300 tonn vassild. Denne kvoten avregnes, som i øvrige fiskerier, totalkvoten.

På bakgrunn av at samtlige fangster i alle fiskeri skal avregnes totalkvoten, samt sannsynligheten for at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, bør det tas opp til vurdering om bifangst etter vassild i andre fiskeri skal fratrekkes totalkvoten på 12 000 tonn.

Tabell 1 og 2 viser fangst av vassild fordelt på det kvoteregulerte fisket nord for 62°N, bifangstfiske nord for 62°N og bifangstfiske sør for 62°N.

Tabell 1: Fangst av vassild splittet på kommersiell fangst og bifangst i årene 2006 -2009

	2006	2007	2008	2009
Vassildtrålfangst (t) nord for 62°N	20 562	12 790	11 663	11 771
Bifangst (t) nord for 62°N	601	297	12	0
Bifangst (t) sør for 62°N	1 389	1 670	960	865
Herav fangst (t) fra vassildtrålere	137	186	196	118
Totalt (tonn)	22 552	14 757	12 635	12 636

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelstatistikk per 19. november 2009

Vassild (*Argentina silus*) og strømsild (*Argentina sphyraena*) forekommer i samme områder både i Nordsjøen og nord for 62°N. I Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister har disse fiskeslagene tre koder: strømsild/vassild, vassild og strømsild. Vassild blir ført på kodene strømsild/vassild og vassild. Strømsild brukes ikke som matfisk, men tas tilfeldig som bifangst blant annet sammen med vassild. Tabellen 2 viser fangst av strømsild/vassild, vassild og strømsild nord og sør for 62°N i årene 2006-2009.

Tabell 2: Fangst (tonn) av strømsild/vassild, vassild og strømsild i årene 2006-2009

	2006		2007		2008		2009	
	N 62°N	S 62°N	N 62°N	S 62°N	N 62°N	S 62°N	N 62°N	S 62°N
Strømsild/vassild	20 480	262	12 519	34	11 649	0,2	11 771	1
Vassild	683	1 127	568	1 636	26	960	0	864
Strømsild	515	2 066	186	1 465	2	579	0	781
Totalt	21 678	3 455	13 273	3 135	11 677	1 539	11 771	1 646

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per 19. november 2009.

I industritrålfangstene sør for 62°N er strømsild og vassild vanskelig å skille fra hverandre. Dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff er ikke tilstrekkelig i forhold til å kontrollere fangstens artssammensetning. På det tidspunkt det blir foretatt prøvetaking av fangsten for å få et korrekt bilde av fangstens artssammensetning er kvaliteten på fangsten slik at det er vanskelig å skille de ulike artene fra hverandre. Forsøk/undersøkelser har vist at det kan være betydelig uregistrert innblanding av andre arter enn målarten i disse landingene. HI viste i 2007 til at prøvetaking på landingsstedene og toktresultat for artssammensetning viste at forekomster av strømsild var minimale sammenliknet med vassild. HI viste videre til at det i den offisielle statistikken likevel forekommer store landinger av strømsild og strømsild/vassild. På bakgrunn av dette mente de at det reelle landingsnivået for vassild var usikkert.

På grunn av den store usikkerheten med hensyn til industrifisket og estimering av vassild i fangstene finner Fiskeridirektøren det vanskelig å avsette et kvantum fra totalkvoten for å dekke bifangst av vassild sør for 62°N. En innføring av nye bifangstregler sør for 62°N vil forhåpentligvis føre til redusert fangst av vassild i 2010.

Fiskeridirektøren foreslår videre at bifangst av vassild nord for 62°N trekkes fra totalkvoten. Det legges til grunn at det vil være usikkerhet knyttet til estimering av et slikt kvantum, og at det ikke er hensiktsmessig med egen avsetning til dette. Det synes således mer hensiktsmessig å ta hensyn til dette når en beregner et eventuelt stoppgrunnlag for fiske.

(For ytterligere diskusjon vedr. bifangstprosent vises det til pkt. 4.6).

Fiskeridirektøren foreslår at bifangst av vassild nord for 62°N i 2010 trekkes fra totalkvoten på 12 000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved stopp av fisket andre periode tas høyde for landet bifangst og et fortsatt bifangstfiske nord for 62°N ut året.

4.2 DELTAKELSE I FISKET

Som vist til tidligere er det bare fartøy som er tildelt særskilt tråltillatelse som kan drive direktefiske etter vassild.

Det er ikke knyttet størrelsesbegrensning til hvilke fartøy som kan tildeles vassildtråltillatelse, det er derfor stor variasjon i fartøyenes størrelse og kapasitet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det per 19. november 2009 i følge Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister er 30 aktive vassildtråltillatelser. I tillegg er det registrert 1 passiv vassildtråltillatelse.

4.3 ÅPNINGSDATO

Med bakgrunn i at man ønsket å forskyve sesongen utover i tid, samt å sikre industrien en jevn tilførsel av råstoff av god kvalitet, har man i 2008 og 2009 fastsatt en senere oppstartsdato i fisket etter vassild. Som vist til under pkt 2.1 og 2.2.1 har åpningsdato for fisket etter henvendelser fra næringen blitt endret.

På grunn av fare for innblanding av sild, samt at industrien er opptatt med produksjon av sild i januar og et godt stykke ut i februar, tilrådes det fortsatt å ha en senere åpningsdato i fisket etter vassild i 2010. Aktuell dato vil da være 15. februar. Man vil da forutsette at denne datoen står fast og at næringen ikke ønsker denne endret i forkant for sesongen.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter vassild åpnes 15. februar 2010.

4.4 PERIODISERING

Etter fratrekke av kvote til forsknings- og undervisningsformål vil norsk kvote være 11 700 tonn vassild.

Reguleringen av vassild har vært preget av politiske målsettinger om å støtte utviklingen av landindustrien i kommuner som Træna og Vikna. Vassild er en viktig ressurs både med hensyn til å opprettholde levedyktige hvitfiskmottak i et ellers noe marginalt fiskeområde, og for fiskeflåten i området. Det er viktig å tilføre industrien som er avhengig av vassild, en mulighet for jevn tilgang på ferskt råstoff i løpet av sommeren og høsten.

Pr. 19. november er det ifølge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister fisket totalt 12 636 tonn vassild av norske fartøy i NØS. Av dette er 11 771 fisket nord for 62°N av fartøy med vassildtråltillatelse, her inngår også bifangst av vassild tatt i andre fiskerier. Det resterende kvantum på 865 tonn er tatt som bifangst i andre fiskerier sør for 62°N. Tabell 3 viser fangst av vassild fisket nord for 62°N av fartøy med vassildtråltillatelse i perioden 2003-2009.

Tabell 3: Fangst (tonn) fordelt på måned for årene 2003-2009

MÅNED	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1	11	0	1	0	11	0	0
2	14	4	271	803	800	693	1 912
3	822	2 700	4 214	6 737	6 956	6 409	4 075
4	3 257	4 931	7 692	8 753	2 072	2 663	4 029
5	1 993	1 598	1 758	1 292	88	220	197
6	665	1 045	791	404	748	133	989
7	459	650	925	917	783	77	1
8	781	405	868	1 184	524	510	99
9	176	99	177	393	503	633	116
10	85	35	252	55	291	254	353
11	53	20	21	1	0	67	
12	5	9	32	24	14	4	
Totalt	8 321	11 497	17 002	20 563	12 790	11 663	11 771

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. november 2009.

Tabell 4 viser fangst fordelt på periode for årene 2003-2009.

Tabell 4: Fangst (tonn) fordelt på periode for årene 2003-2009

PERIODE	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1. periode	6 097	9 233	13 936	17 585	9 927	9 906	10 212
2. periode	2 224	2 264	3 066	2 978	2 863	1 757	1 559
Totalt	8 321	11 497	17 002	20 563	12 790	11 663	11 771

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. november 2009

For årene 2003-2007 er første periode definert som 01.01-31.05. Etter 2007 er første og andre periode definert i reguleringen.

I 2009 ble fisket stoppet 6. mai. Første periodekvote ble overfisket med 612 tonn. 534 tonn av dette kvantumet ble fisket med bunntål, i samme områder og av fartøy som deltar i andre periode. Overfisket av første periodekvote går til fratrukk fra kvantumet andre periode.

I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. november ble første fangst levert 21. februar 2009. Det var en jevn råstoffleveranse helt til siste fangst ble levert 7. mai. Første fangst andre periode ble levert 9. juni. Det er registrert fangst på åtte fartøy andre periode, 4 av disse har fisket et større kvantum. Til sammenligning ble det i 2008 registrert fangst på bare tre fartøy andre periode, kun to fartøy fisket et større kvantum. I 2007 deltok det 8 fartøy i fisket på andre periodekvote.

Nå har man etter råd fra næringen de siste årene tatt hensyn til fartøyene som deltar i fisket andre periode og at disse skal kunne ta sin tildelte kvote. Noe som har medført at fisket andre periode har foregått hele høsten. Industrien ønsker primært vassild frem til midten av september, da de etter denne tid går over på andre fiskeslag. Med bakgrunn i dette vil man for 2010 ta sikte på å regulere fisket slik at kvoten andre periode er oppfisket i midten av september.

Det gjenstår per 19. november 229 tonn av kvoten på 12 000 tonn vassild.

Av hensyn til flåten med driftsmønster som strekker seg ut over sommeren og høsten, og til industrien som er avhengig av ferskt råstoff i samme periode, vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre dagens regulering med at det settes av en periodekvote på 20 % av kvoten på 11 700 tonn, dvs. 2 340 tonn til andre periode. Fiskeridirektøren foreslår at andre periode åpner 18. mai.

Fiskeridirektøren foreslår at det av totalkvoten på 11 700 tonn vassild blir avsatt en periodekvote på 2 340 tonn i fisket etter vassild nord for 62°N for perioden etter 18. mai.

Fiskeridirektøren legger til grunn at et eventuelt overfiske av første periodekvote blir fratrukket andre periodekvote og at man tar sikte på at fiske andre periode er avsluttet i midten av september.

Fiskeridirektøren vil foreslå å videreføre ordningen med at bifangst av vassild i andre fiskeri av fartøy med vassildtråltillatelse skal avregnes periodekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at bifangst av vassild i andre fiskeri av fartøy med vassildtråltillatelse skal avregnes periodekvoten.

4.5 MAKSIMALKVOTE

Dette fisket har tradisjonelt vært regulert med like maksimalkvoter, også de siste årene.

Som i 2008 har vårfisket i 2009 forgått rolig, de fartøyene som ønsket det fikk fiske sin maksimalkvote på 600 tonn.

Fiskeridirektøren viser til at vassildfisket i 2010 bør reguleres slik at man unngår kappfiske, samt sikrer industrien jevn råstofftilførsel.

Som vist til under pkt. 4.2 er det totalt 31 aktive og passive vassildtråltillatelser. I 2006, 2007 og 2008 ble det registrert fangst av vassild på hhv. 20, 18 og 20 vassildtråltillatelser i perioden 1. januar - 31. mai. I 2009 var det registrert fangst på 19 vassildtråltillatelser. 2 fartøy hadde et svært lite kvantum, dette antas å være tatt som bifangst i andre fiskeri. 16 fartøy fisket omtrent maksimalkvoten sin på 600 tonn, mens et fartøy fisket kun et mindre kvantum. Dette fartøyet deltok imidlertid i fisket andre periode.

Tabell 5 illustrerer hvordan vassildfisket første periode i 2010 kan bli dersom det forutsettes samme deltagelse som i 2009, maksimalkvoter på 500 tonn, 600 tonn og 700 tonn. En viktig forutsetning er at alle fartøyene fisker kvotene sine. Overregulering er beregnet i forhold til et vårfiske på maksimum 9 360 tonn.

Tabell 5: Overregulering ved maksimalkvoter på 500 tonn, 600 tonn og 700 tonn.

År	2010		
	500	600	700
Kvote 15.02 - 17.05 (tonn)	9 360	9 360	9 360
Totalt antall vassildtråltrettigheter	31	31	31
Fiske med maks. kvote (tonn)	15 500	18 600	21 700
Overregulering (tonn)	6 140	9 240	12 340
Overregulering (%)	65,6	98,7	131,8
Antall deltagende rettigheter 2009	19	19	19
Fiske ved maks. kvote (tonn)	9 500	11 400	13 300
Overregulering i forhold til faktisk deltagelse i 2009 (tonn)	140	2 040	3 940
Overregulering i forhold til faktisk deltagelse i 2009 (%)	1,5	21,8	42,1

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltagerregister per 19. november 2009

Dersom man i 2010 forventer samme deltagelse som i 2009, samt at alle fartøyene utnytter kvoten sin, vil en maksimalkvote på 600 tonn (samme som inneværende år) innebære en faktisk overregulering på 2 040 tonn (21,8 %). Dersom alle fartøy som har vassildtråltillatelse deltar i fisket og fisker hele maksimalkvoten sin vil dette medføre en overregulering på 9 240 tonn, dvs. ca. 99 %.

Man ser at flere deltagende fartøy i 2009 har fisket bare en liten del av sin maksimalkvote. Årsaken til dette er at de har fisket vassild som bifangst i annet fiske og eller at fartøyet vil registrere aktivitet på vassildtråltillatelsen.

Fiskeridirektøren vil for 2010 tilrå like maksimalkvoter på 600 tonn, dvs. samme maksimalkvote som i 2008 og 2009.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med like maksimalkvoter og at maksimalkvoten blir satt til 600 tonn i fisket etter vassild nord for 62°N.

Maksimalkvoten er forsøkt tilpasset første periode. Maksimalkvoten vil bli justert, eventuelt opphevet dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

4.6 BIFANGST

Bare fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan delta i direktefiske etter vassild. Fartøy som ikke har slik tillatelse, kan i områdene nord for 62°N ha inntil 20 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Tilsvarende gjelder for fartøy som har vassildtråltillatelse, dersom fartøyet har fisket sin maksimalkvote eller det direkte fisket etter vassild er stoppet.

Havforskningsinstituttet viser på generelt grunnlag til usikkerhet knyttet til bestandssituasjonen for vassild, og har tidligere anbefalt at bifangst av vassild reduseres til et minimum. I samsvar med Havforskningsinstituttets uttalelse legges det til grunn at forekomstene av vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand. Fiskeridirektoratet finner det derfor hensiktsmessig at det etableres en lik bifangstbestemmelse i områdene nord og sør for 62°N. Bestemmelsen vil være generell, men for fartøy med vassildtråltillatelse først gjelde når fartøyets individuelle maksimalkvote, eventuelt totalkvoten er oppfisket.

Som kjent er de rapporterte tallene beheftet med betydelig usikkerhet når det gjelder kvantifisering av bifangst av vassild/strømsild. Fiskeridirektoratet har etter å ha konsultert håndhevende myndigheter på sjø og land, foretatt en totalvurdering av forhold knyttet til bifangst av vassild både sør og nord for 62°N. I denne vurderingen er det tatt hensyn både til usikkerhet rundt bestandssituasjonen, og til de relativt store andeler av bifangst av vassild som rapporteres i fiske med småmasket trål. I tillegg er det tatt høyde for at fartøy som ikke har vassildtråltillatelse også skal kunne gjennomføre et rasjonelt fiske.

På grunnlag av denne vurderingen konkluderer en med at fiske etter andre arter med småmasket trål kan gjennomføres med maksimal tillatt bifangst på 10 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ikke har adgang til å drive direkte fiske etter vassild eller når dette fisket er stoppet, kan i Norges økonomiske sone ha inntil 10 % bifangst av vassild i det enkelte hal, og av landet fangst.

Rapport Havforskningsinstituttet

Kvoteråd for vassildfiske i norsk sone i 2010

Elvar Hallfredsson, Alf Harbitz og Ole Thomas Albert

Anbefalinger

Det anbefales en totalkvote på 10.000 tonn for direkte fiske etter vassild nord for 62°N i 2010. Havforskningsinstituttet har ikke innvendinger mot bifangstregulering av vassild sør for 62°N.

Forvaltningshistorie

I en periode etter 1983 var det kvote på vassild, men den ble forlatt da fangstene aldri overskred kvoten. I lang tid holdt fangstene seg stabilt rundt 10 000 tonn. I 2004 og 2005 ble det markert økning i fangstene og det kom bekymringsmeldinger grunnet redusert fangbarhet og fravær av stor fisk i fangstene. Norske myndigheter innførte kvote igjen og i 2007 ble totalkvoten satt til 12 000 tonn (Bergstad et al. 2008). I mangel av direkte bestandsestimater eller data til analytiske bestandsvurderinger har Havforskningsinstituttet anbefalt kvote på 10 000 tonn, som er det kvantum som ser ut til å ha vært bærekraftig de to foregående tiår.

Rådgivingsgrunnlag

Havforskningsinstituttet gjennomførte i mars-april 2009 akustisk tokt med snabeluer og vassild som målarter der undersøkelsesområdet dekket antatt hovedutbredelsesområde for vassild, inkludert de mest brukte fiskefeltene. Dette toktet kan anvendes som starten på en tidsserie der biomasse og bestandssammensetning til snabeluer og vassild overvåkes. I de områder som er mest aktuelle angående vassild ble toktet gjennomført med henblikk på vassildtokt i 2007, som i sin tur ble gjennomført etter samme lest som tokt i 1980-83 og 1989-94.

På initiativ fra Havforskningsinstituttet utførte Fiskeridirektoratets ansatte prøvetaking av vassild på fiskemottakene sesongen 2009. Det er svært ønskelig å fortsette dette samarbeidet og utvide det til full representativ prøvetaking fra fiskeriene. Da vassild landes på begrenset et antall mottak er dette en effektiv måte å innsamle data på (tabell 1).

Bestandsstrukturen for vassild er ukjent, og i ICES ansees vassild i nordøst Atlanteren å være en forvaltningsenhet, med unntak av vassild ved Island. Havforskningsinstituttet har i 2009 tatt initiativ til en nordisk søknad om finansiering av genetiske undersøkelser på vassild for å undersøke bestandssammensetningen i nordøst Atlanteren. Dette gjøres i samarbeid med søsterinstituttene på Færøyene og Island.

Informasjonen om bestandstilørighet, bestandsutvikling, samt alders og lengdesammensetning i vassildforekomstene i norske farvann er fortsatt svært mangelfull. For å bedre dette bør man etablere tidsserier med representativ prøvetaking og med et mål på absolutt eller relativ bestandsstørrelse. Bedre bestandsovervåking vil kunne gi bilde av års-variasjoner i bestandsstørrelsen og slik avdekke muligheter for økt uttak i perioder. Dagens kunnskapsnivå gir

ikke grunnlag for dette. I følge Naturressursloven og internasjonale avtaler (for eksempel "FAO-Code of Conduct for Responsible Fisheries") skal fiskebestander forvaltes i følge føre-var-prinsippet. Manglende forskning skal i den sammenheng føre til forsiktighet, som for eksempel at kvoter settes ned eller beholdes lave.

Havforskningsinstituttet er av Fiskeridirektoratet bedt om å vurdere bifangstreguleringer for vassild i norsk sone sør for 62°N. Figur 1 viser bifangstprosent av vassild i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen. Her er registrerte vassild og strømsild fangster slått sammen til å være vassild. Det er heller usannsynlig at noe av de registrerte fangstene er strømsild (Bergstad et al. 2008). Bifangstprosenten har i noen tilfeller vært betydelig, spesielt 2008 og ellers i første kvartal, men kvartalsvis er den vanligvis godt under 10%. Selv om bifangstprosenten vanligvis var høyest i første kvartal, var fangsten av vassild vanligvis høyest senere på året (tabell 2). En begrensning på tillatt bifangst vil derfor trolig ikke ha noen stor effekt på totaluttaket av vassild i industrifisket. Dette vil imidlertid avhenge av hvordan bifangsten fordeler seg på ulike fartøy og ved fiske på ulike områder og målarter. Kunnskap om dette vil også være avgjørende for om fangstutviklingen inneholder informasjon om bestandsutvikling.

Det er mulig at vassild i Skagerrak kan være egen bestand, mens den i Nordsjøen (Område IVa) trolig er komponent av en samme bestand som den nord for 62°N (Bergstad 2003, Johannessen og Monstad 2003, Monstad og Johannessen 2003). Det er også sannsynlig at vassild sprer seg utover utenom gytesesongen og den som fanges utenom den tid i Nordsjøen kan da være fra begge eventuelle bestander. Det var i toktet i 2007 i Nordsjøen-Skagerrak registrerte svært små mengder vassild. Antagelig ble det toktet gjennomført for sent i året til å fange opp antatte gyteansamlinger av vassild (Bergstad et al. 2008) men det er likevel grunn til å tro at vassildforekomster i dette området er reduserte. Tidligere var det forekomster Skagerrak som dannet grunnlag for et begrenset direkte fiske etter vassild (Bergstad et al. 2008). Det vil være fordelaktig hvis bifangst etter vassild blir regulert i området sør for 62°N.

Resultater fra akustikk tokt 2009

Figur 2 viser utbredelse og tetthet for vassild i toktet i 2009. Tettheten var høyest i fangstområdene på eggakanten mellom 62°N og 68°N, og forekomster ble registrerte i området mellom 69°N og 70°N. En tentativ beregning av estimert totalbiomasse ble utført. Den estimerte totalbiomassen var 140 000 tonn og er noe lavere enn det estimat som Monstad og Johannessen (2003) kom fram til for vassild i toktene i 1989-1994. Usikkerhetsmomenter i slike engangsestimater er store og disse er av den grunn av begrenset verdi for å beskrive bestandssituasjonen, men er av stor verdi sett i relasjon til resultater av eventuelt fremtidige tokt. Med tanke på at bærekraftige fangster utover i 90 tallet så ut til å være rundt 10 000 tonn per år kan en likevel konkludere at resultatene fra 2009 toktet understøtter kvoteanbefaling på nivå med foregående år som forsvarlig, dvs. 10 000 tonn, og gir ikke grunnlag for anbefaling om kvoteøkning.

Estimering av totalbiomasse basert på data fra toktet i 2009 ble utført på følgende måte:

Data: Akustikkdata (38 kHz), integrert på 1 nautisk mil (nm) oppløsning og lengdedata fra bunntål.

Stratifisering: I lys av en grov klassifisering av S_A verdier mot dybde og breddegrad (figur 3) er området delt inn i 3 strata: Sør og nord for 70 grader nord, og dypere og grunnere enn 500m, med

maksimumsgrense på ca. 750 m og minimumsgrense på ca. 300 m. I praksis er yttergrensene trukket manuelt mellom 300m og ca. 750m dyp.

Generell metodikk: Analysen er utført med helt enkel "swept area" teknikk. For akustikkdataene er følgende TS-ligning benyttet (Hallfredsson og Svellingen 2009):

$$(1) \quad TS = 20 \log_{10} L - 68$$

der L er fiskelengde i cm og enheten for TS er i desibel. Det tilsvarende spredningstverrsnittet (m^2) er da

$$(2) \quad \sigma = 4\pi \cdot 10^{TS/10} \approx 1.99 \cdot 10^{-6} \cdot L^2$$

og antall fisk per nm^2 tilsvarende en S_A -verdi er

$$(3) \quad N = \frac{sA}{1.99 \cdot 10^{-6} \bar{L}^2}$$

der \bar{L}^2 er gjennomsnittlig kvadratisk lengde av fisken som gir opphav til S_A -verdien. Denne estimeres fra tråltrekkene.

Når antall fisk N er beregnet, finner vi tilsvarende biomasse, M, i tonn som følger

$$(4) \quad M = N \cdot \bar{w} \cdot A / 10^6$$

der \bar{w} er gjennomsnittlig fiskevekt i gram og A er totalt areal i nm^2 . Det beregnes en verdi for M fra hvert stratum, og strataverdiene summeres tilslutt for å gi et estimat av totalbestanden.

Resultater:

Breddegrad < 70, dyp > 500 : M = 77272 tonn

Breddegrad < 70, dyp < 500 : M = 57897 tonn

Breddegrad > 70, dyp > 500 : M = 1642 tonn

Breddegrad > 70, dyp < 500 : M = 2447 tonn

Totalt: M = 139258 tonn

Resultatene er svært følsomme for stratifiseringen. For det grønne området (Breddegrad < 70, dyp < 500) er M trolig kraftig overestimert fordi relativt høye S_A -verdier er samlet i et mindre område mot 500m, mens det er langt lavere S_A -verdier i det store området med mindre dyp.

Hadde nord/sør grensen gått ved 68 grader ville totalestimatet gått opp fra 139258 tonn til 151601 tonn, som skyldes variasjon i midlere spredningstverrsnitt. Estimert for det sørlige området ville faktisk ha økt med ca. 8153 tonn.

Ut fra ovennevnte vil et grovt anslag for totalbestanden være 100 000 tonn med mindre enn 10% i det nordlige området. Noe fornuftig presisjonsmål er svært vanskelig å gi.

Prøver fra fangstene 2009

Prøver fra fiskeriene ble tatt i tidsrommet 24. mars til 15. februar 2009 og kan spores til bestemte hal i 6 tilfeller men kun fangstturer i 7 tilfeller. Individlengde ble målt for 12 av prøvene. Fangstene prøvene ble tatt fra kom fra 7 forskjellige fartøy og kan deles i 5 oppgitte fangstfelter: Trænadjupet, Gardsolbanken, Sklinnadjupet, Suladjupet og i et tilfelle var fangstene melt å komme fra Skjoldryggen/Gardsholbanken. Lengden for vassild i fire av områdene var for det meste mellom 24 og 40 cm med topp i fordelingene rundt 33 cm (figur 4). Unntaket er Trænadjupet der vassilda i 3 prøver var mindre en i de andre områdene, mens en prøve viste vassild som var større en i de øvrige områdene. I hovedsak er ikke disse målingene avgjørende forskjellige fra tidligere målinger de senere år fra tokt og fiskebåter (Hallfredsson og Svellingen 2009, anbefaling for 2009). Det kan ikke spores vesentlig økning av stor vassild (over 40 cm i lengde) , som var markert til stede i undersøkelser fra 80 og 90 tallet (Bergstad 1993, Monstad og Johannessen 2003, Johannessen og Monstad 2003)

Konklusjon

Det akustiske bestandsestimatet fra 2009 indikerer at vassildbestanden er noe lavere idag enn på 80 og 90 tallet. Prøvetaking fra fiskeriene indikerer at store individer utgjør en mindre andel av bestanden enn tidligere. Manglende tidsserier på bestandsutvikling de senere årene og manglende kunnskap om bestandsinndeling tilsier forsiktighet i forvaltningen av vassildfisket. Kvoten bør derfor ikke overstige 10 000 tonn, som er det nivået som historisk har vist seg bærekraftig.

Referanser

- Bergstad O A, Høines Å S, Hansen H Ø, de Lange Wenneck T and Svellingen I, 2008. Norwegian investigations on greater silver smelt (*Argentina silus*) and roundnose grenadier (*Coryphaenoides rusepestris*) in ICES Sub-areas II, III and IV in May-June 2007. Working Document for ICES WGDEEP 2008.
- Bergstad O. A., 1993. Distribution, population structure, growth, and reproduction of the greater silver smelt, *Argentina silus* (Pisces, Argentinidae), of the Skagerrak and the north-eastern North Sea. ICES J. Mar. Sci. 50(2): 129-143.
- Hallfredsson E H and Svellingen I, 2009. Greater argentine research in Norway 2008. Working Document for ICES WGDEEP 2009.
- Monstad T. and Johannessen A., 2003. Acoustic recordings of greater silver smelt (*Argentina silus*) in Norwegian waters and west of the British Isles, 1989-94. J. Northw. Atl. Fish. Sci. 31: 339-351.
- Johannessen A. and Monstad T., 2003. Distribution, growth and exploitation of greater silver smelt (*Argentina silus* (Ascanius, 1775)) in Norwegian waters 1980-83. J. Northwest Atl. Fish. Sci., 31: 319-332.

Tabeller

Tabell 1. Fiske etter vassild nord for 62°N – fartøy med vassildtråttillatelse. Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 25. august 2009

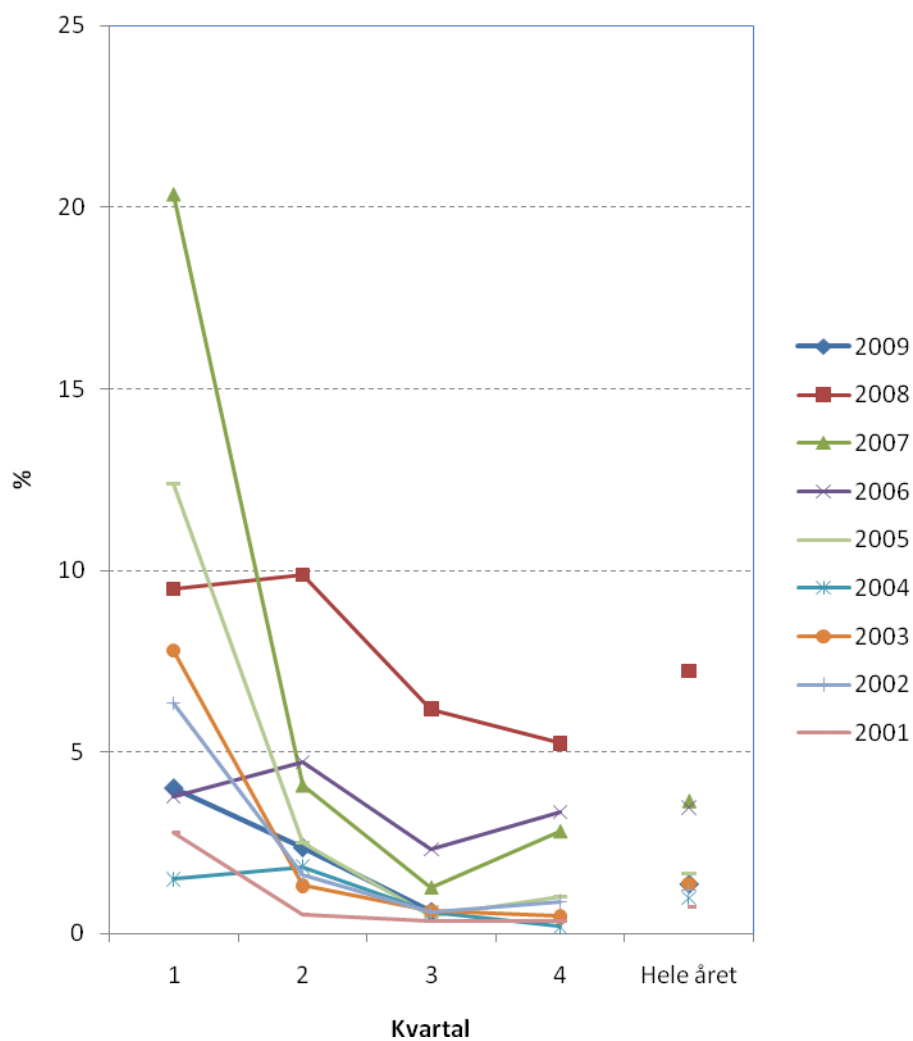
FANGSTÅR	KOMM.NR	LAND.KOMM	FANGST (T)
2 009	1 504	ÅLESUND	17
2 009	1 531	SULA	1 827
2 009	1 573	SMØLA	1 687
2 009	1 750	VIKNA	2 245
2 009	1 835	TRÆNA	5 416
2 009	1 851	LØDINGEN	85
			11 276
FANGSTÅR	KOMM.NR	LAND.KOMM	FANGST (T)
2008	1504	ÅLESUND	54
2008	1515	HERØY i Møre og Romsdal	1 093
2008	1545	MIDSUND	83
2008	1573	SMØLA	2 626
2008	1750	VIKNA	1 365
2008	1804	BODØ	478
2008	1835	TRÆNA	5 636
2008	1851	LØDINGEN	328
			11 663
FANGSTÅR	KOMM.NR	LAND.KOMM	FANGST (T)
2007	1439	VÅGSØY	201
2007	1504	ÅLESUND	314
2007	1515	HERØY i Møre og Romsdal	832
2007	1517	HAREID	477
2007	1545	MIDSUND	672
2007	1573	SMØLA	2 905
2007	1750	VIKNA	2 418
2007	1835	TRÆNA	4 971
			12 790
FANGSTÅR	KOMM.NR	LAND.KOMM	FANGST (T)
2006	1149	KARMØY	7
2006	1504	ÅLESUND	354
2006	1515	HERØY i Møre og Romsdal	1 465
2006	1520	ØRSTA	23
2006	1545	MIDSUND	26
2006	1573	SMØLA	4 539
2006	1750	VIKNA	5 082
2006	1804	BODØ	455
2006	1835	TRÆNA	8 609
2006	1902	TROMSØ	2
			20 562
FANGSTÅR	KOMM.NR	LAND.KOMM	FANGST (T)
2005	1439	VÅGSØY	7
2005	1504	ÅLESUND	970
2005	1534	HARAM	6
2005	1545	MIDSUND	626
2005	1547	AUKRA	5
2005	1573	SMØLA	2 297
2005	1750	VIKNA	4 102
2005	1804	BODØ	1 580
2005	1835	TRÆNA	7 410
2005	1902	TROMSØ	-
			17 003

Tabell 2. Total fangst og fangster av vassild i tonn i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen for år 2001 til 2009. Kilde: Kontrollverkets prøvetaking ved fiskemelsfabrikkene.

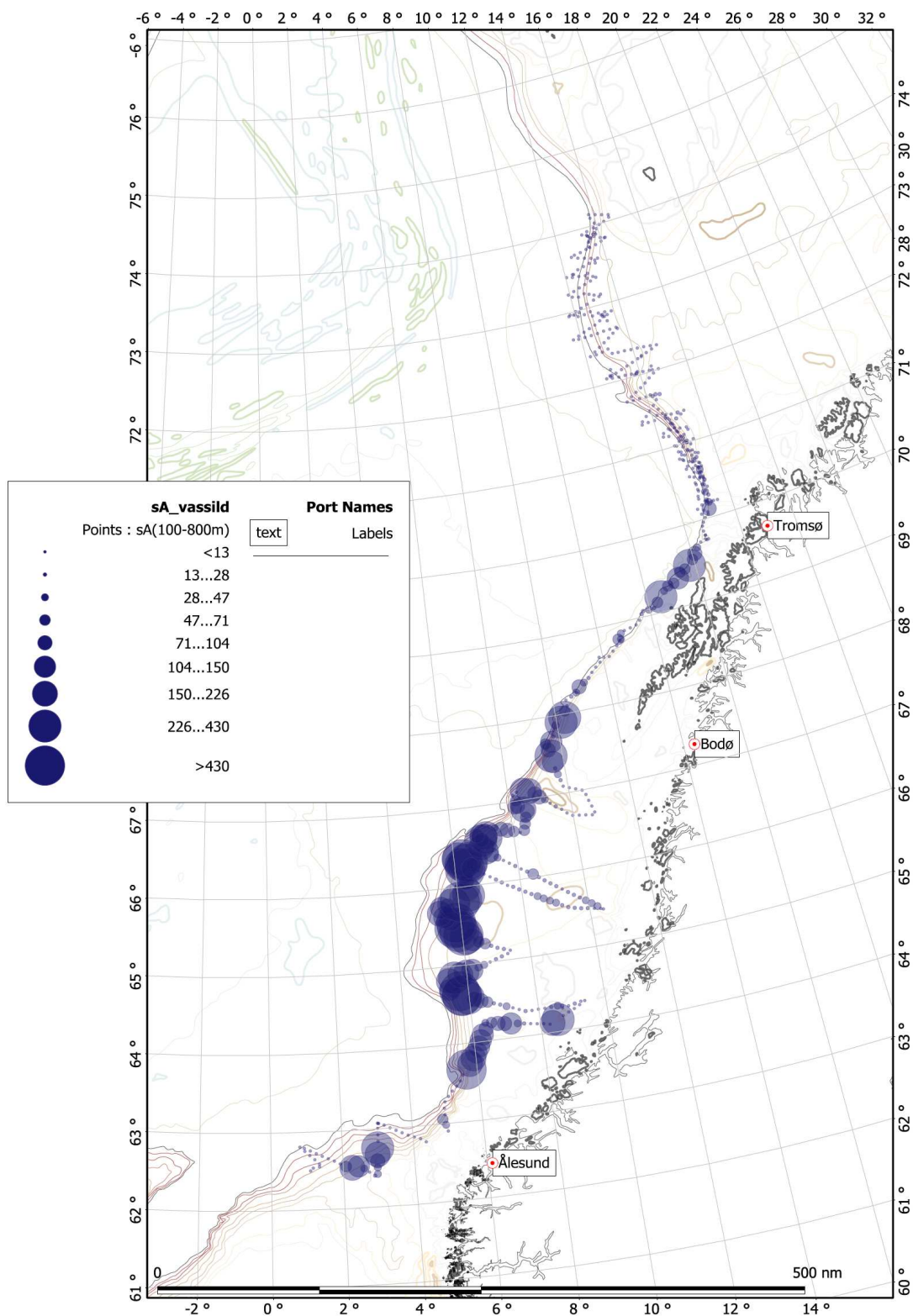
År		Kvartal				Hele året
		1	2	3	4	
2009	Total	323	16666	23270		40259*
	Vassild	13	394	137		544*
	% vassild	4.0	2.4	0.6		1.4*
2008	Total	298	8799	18596	2270	29963
	Vassild	28	869	1150	119	2167
	% vassild	9.5	9.9	6.2	5.2	7.2
2007	Total	2508	30493	21104	5519	59625
	Vassild	511	1240	265	155	2172
	% vassild	20.4	4.1	1.3	2.8	3.6
2006	Total	1912	42677	45333	19377	109298
	Vassild	72	2015	1054	646	3788
	% vassild	3.8	4.7	2.3	3.3	3.5
2005	Total	2968	33795	41106	20071	97940
	Vassild	367	847	192	203	1610
	% vassild	12.4	2.5	0.5	1.0	1.6
2004	Total	17949	30095	40253	23512	111808
	Vassild	267	552	232	44	1095
	% vassild	1.5	1.8	0.6	0.2	1.0
2003	Total	11541	41573	58642	33595	145351
	Vassild	899	547	366	156	1969
	% vassild	7.8	1.3	0.6	0.5	1.4
2002	Total	6403	24501	60035	29780	120719
	Vassild	406	399	358	263	1427
	% vassild	6.3	1.6	0.6	0.9	1.2
2001	Total	8960	44848	13484	8021	75313
	Vassild	250	235	45	28	557
	% vassild	2.8	0.5	0.3	0.3	0.7

* Gjelder for 1-3 kvartal. Tall for 4 kvartal ikke komne.

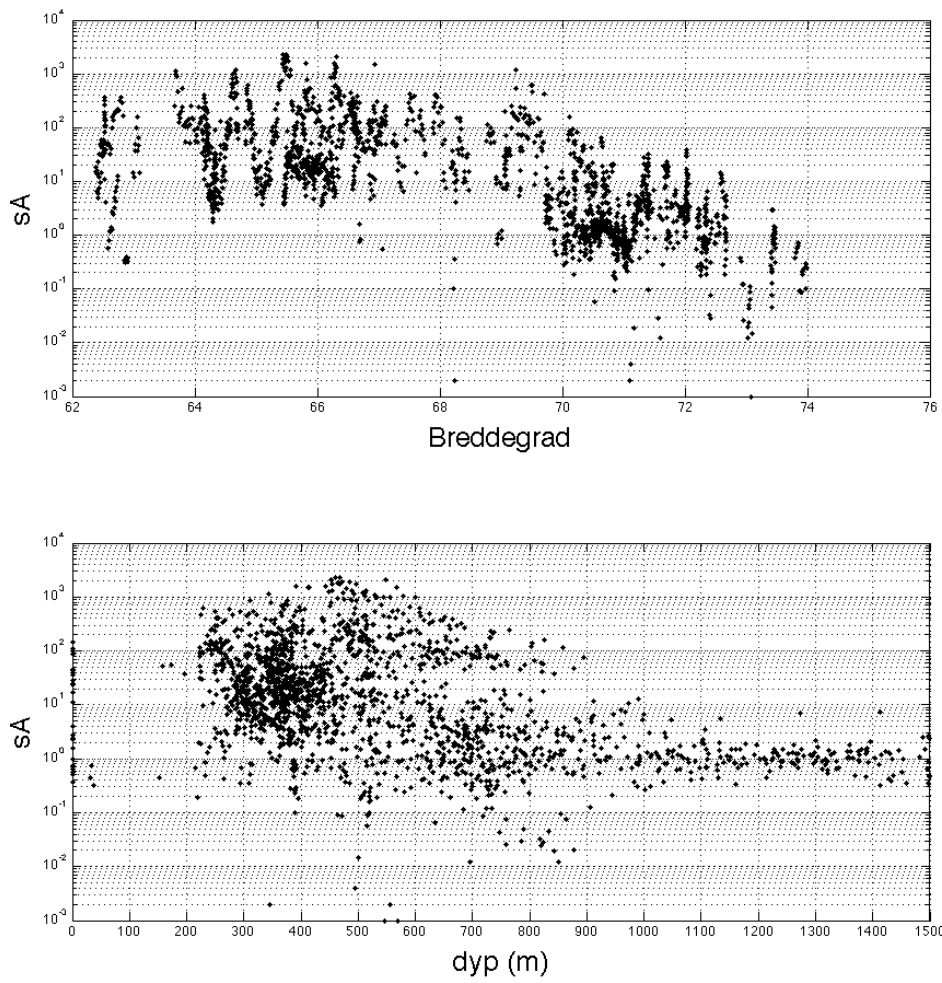
Figurer

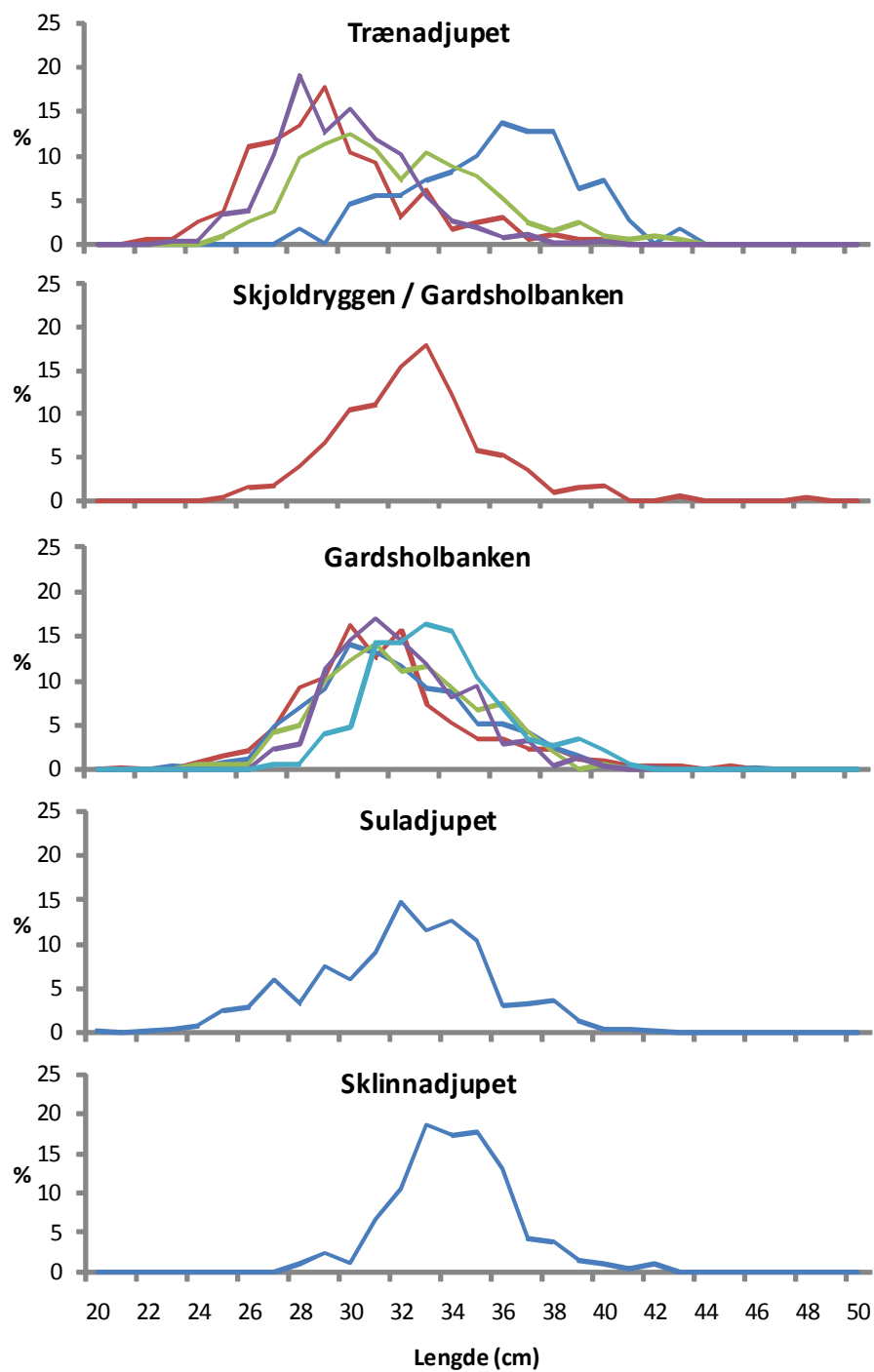
Figur 1. Vektandel vassild (%) av totalfangst i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen for år 2001 til 2009. Kilde: Kontrollverkets prøvetaking ved fiskemelsfabrikkene.

Figur 2. Registreringer av vassild i akustisk tokt mars-april 2009. Blå kurve viser tokt-transekt med punktarealer proporsjonal med SA-verdier tilordnet vassild (SA er lik samlet akustisk ekkostyrke og er proporsjonal med fisketetthet).

Figur 3. Øverste figur viser sammenheng mellom SA og breddegrad på tokt 2009. En kraftig nedgang er indikert ved ca. 70 grader nord. Nederste figuren viser sammenhengen mellom SA og dyp og indikerer svært små verdier for dyp lavere enn ca. 900m.

Figur 4. Lengdefordeling per prøve tatt av vassild på fiskemottakene i 2009, sortert etter fangstområde.

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Hild Ynnesdal
Telefon: 46804937
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 09/22302
Deres referanse:
Vår dato: 09.12.2009
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2010

I Innledning

Regulering av fisket etter vassild i 2010 ble som kjent drøftet i reguleringsmøtet 26. og 27. november d.å.

Det foreslås en videreføring av hovedprinsippene for regulering av fisket etter vassild.

Tradisjonelt har dette fisket bare vært regulert nord for 62°N, mens fisket sør for 62°N har vært uregulert. Havforskningsinstituttets tilrådning og en overveiende sannsynlighet for at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, tilsier etter Fiskeridirektørens vurdering at det generelle forbudet om fiske etter vassild bør omfatte hele Norges økonomiske sone, og at det fastsettes en totalkvote som kan fiskes i et direktefiske i områdene nord for 62°N.

Videre vil Fiskeridirektøren foreslå at bifangst av vassild nord for 62°N trekkes fra totalkvoten og at det ved stopp av fisket andre periode tas høyde for landet bifangst og et fortsatt bifangstfiske nord for 62°N ut året.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig at det etableres en felles bifangstادgang i områdene nord og sør for 62°N for fartøy som ikke er tildelt vassildtrållatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ikke har adgang til å drive direkte fiske etter vassild eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i det enkelte hal, og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket som tidligere år reguleres medi to perioder med kvantum på hhv 85 % og 15 % i første og andre periode.

2 Regulering av fisket etter vassild i 2010

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

2.1 Reguleringsbehov

Havforskningsinstituttet (HI) viser til at det akustiske bestandsestimatet fra 2009 indikerer at vassildbestanden er noe lavere i dag enn på 80- og 90-tallet. Gjennom prøvetaking fra fiskeriene har man indikasjoner på at store individer utgjør en mindre del av bestanden enn tidligere. Manglende tidsserier på bestandsutvikling de senere årene, samt manglende kunnskap om bestandsinndeling tilsier forsiktighet i forvaltningen av vassild. Et nivå på 10 000 tonn vassild har historisk vist seg bærekraftig. På denne bakgrunn anbefaler HI at vassildkvoten for 2010 ikke bør overstige 10 000 tonn vassild.

HI anslår det som mulig at vassild i Skagerrak kan være egen bestand. Det legges videre til grunn at vassild i Nordsjøen er en komponent av samme bestand som vassild nord for 62°N. HI viser til at det er sannsynlig at vassild sprer seg utover utenom gytesesongen og den som fanges utenom den tid i Nordsjøen kan da være fra begge eventuelle bestander.

Norges Fiskerilag, Sør-Norges Trålerlag, FHL og Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) gjentar sine tidligere tilrådninger om en TAC på 15.000 tonn vassild. Dette begrunnes særlig ut fra hensynet til at det ikke foreligger bestandskartlegging og at det nå må satses på et målrettet arbeid for å innhente nødvendig kunnskap som kan gi en rasjonell og bærekraftig forvaltning av bestanden.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til at regulering av fisket etter vassild hittil har vært begrenset til Norges økonomiske sone nord for 62°N. Tilsvarende er vassildtrållatelse også bare gjeldende i dette området. Områdene sør for 62°N har hittil ikke vært kvoteregulert. Dette har primært vært begrunnet i vassildens utbredelsesmønster, som ikke har gitt grunnlag for å innføre særskilte reguleringstiltak i disse områdene.

På bakgrunn av HI's tilrådning legger Fiskeridirektøren til grunn at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, og vil tilrå at det innføres et generelt forbud mot fiske etter vassild i hele Norges økonomiske sone.

HI gjentar for 2010 anbefalingen om TAC på 10 000 tonn vassild. Fiskeridirektøren konstaterer at bestandssituasjonen fremdeles er uavklart, men at det ikke foreligger opplysninger som tilsier at bestandssituasjonen er forverret siden foregående år.

Fiskeridirektøren viser til drøftelsene i reguleringsmøtet og opprettholder tilråningen om en TAC på 12 000 tonn vassild i 2010. Det legges videre til grunn at forskningskvoten fastsettes i den størrelsesorden som innmeldte forskningsbehov tilsier, nemlig 300 tonn vassild. Det gir en disponible kvote på 11.700 tonn vassild.

2.2 Deltakelse i fisket

Bare fartøy som er tildelt vassildtrållatelse kan delta i direktefisket etter vassild, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-

24. Det er ikke knyttet størrelsesbegrensning til hvilke fartøy som kan tildeles vassildtråltillatelse, og det er derfor stor variasjon i fartøyenes størrelse og kapasitet.

I henhold til Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister er det per 19. november 2009 registrert 30 aktive og 1 passiv vassildtråltillatelse.

2.3 Åpningsdato i fisket

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Norges Fiskarlag og NSL legger til grunn at fisket kan starte 1. januar foretrekke. FHL ønsker primært åpning av fisket fra nyttår, men kan akseptere 15. februar. Det ble særlig begrunnet ut fra opplysninger i reguleringsmøtet om at innblanding av sild i vassildfisket er størst tidlig på året. Sør-Norges Trålerlag foretrekker 15. februar som åpningsdato for fisket.

Fiskeridirektoratets tilråkning

Ønske om å sikre industrien jevn råstofftilførsel av god kvalitet har medført at åpningsdato har blitt satt til medio februar. Dette ligger således til grunn for Fiskeridirektørens tilråkning om å videreføre denne ordningen. Det ble ikke gitt uttrykk for sterke motforestillinger mot Fiskeridirektørens forslag og tilråkningen om at fisket etter vassild åpnes 15. februar opprettholdes.

2.4 Periodisering

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren legger til grunn at det vil bli avsatt en forskningskvote i størrelsesorden 300 tonn vassild, hvilket tilsvarer de innmeldte behovene for slik kvote. Dette gir en disponibel norsk kvote på 11.700 vassild i 2010.

Formålet med å periodisere fisket etter vassild er hensynet til å ivareta landindustriens behov for jevn råstofftilførsel. Fiskeridirektøren har derfor for reguleringsmøtet skissert et opplegg som innebærer en videreføring av de siste årenes regulering av fisket i to perioder, der 2.340 tonn vassild, hvilket tilsvarer 20% av kvoten, foreslås avsatt til fiske i andre periode. Det legges til grunn at fiske på første periode kan starte 15. februar og andre periode 18. mai. Fiskeridirektøren legger videre til grunn at et eventuelt overfiske av første periodekvote blir fratrukket andre periodekvote og at det tas sikte på at fisket på andre periodekvote er avsluttet innen medio september.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at bifangst av vassild i andre fiskeri fisket av fartøy med vassildtråltillatelse, skal avregnes periodekvoten.

Norges Fiskarlag og NSL ønsket at kvoten fordeles med henholdsvis 80 % og 20 % i to perioder hvor, hvor NF ønsket at første periode strekkes til 30. mai og andre periode tar til 1. juni. NSL ønsker en periodisering tilsvarende 2009. Sør-Norges Trålerlag ønsker en fordeling på hhv 90 % og 10 % i to perioder som i hovedsak er i samsvar med Fiskeridirektørens forslag. FHL ønsket er fordeling på henholdsvis 85 % og 15 %. Begrunnelsen for at det foreslås avsatt et så begrenset kvantum til siste periode, er at det erfaringsmessig er få fartøy

som deltar i denne perioden. Det ble i reguleringsmøtet omforent tilslutning til regulering med periodisering på hhv 85 % og 15 %.

Fiskeridirektørens tilråding

Erfaringsmessig og av hensyn til flåten med driftsmønster som strekker seg ut over sommeren og høsten og til industrien som er avhengig av råstoff i samme periode, vil Fiskeridirektøren etter drøftelsene i reguleringsmøtet foreslå at fisket periodiseres med hhv 85 % og 15 %.

Det foreslås derfor at fisket åpnes 15. februar og at det avsettes en kvote på 1.755 tonn vassild til fiske i perioden 18. mai – 31. desember 2010. Bifangst av vassild i andre fiskerier av fartøy som har vassildtråltillatelse belastes periodekvoten.

2.5 Maksimalkvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fisket etter vassild har tradisjonelt vært regulert med like maksimalkvoter. Fiskeridirektøren legger til grunn at det er en målsetting å regulere fisket på en måte som gjør at kappfiske unngås, og samtidig sikrer industrien jevn råstofftilførsel.

Første periodekvote ble stoppet 6. mai og iflg Fiskeridirektoratets Landings-og sluttseddelregister per 19. november, var periodekvoten da overfisket med 620 tonn.

Norges Fiskarlag foreslår på bakgrunn av sin anbefaling om TAC på 15.000 tonn vassild også en maksimalkvote på 650 tonn. Ut fra en TAC på 12.000 tonn kan fiskarlaget slutte seg til maksimalkvote på 600 tonn.

Sør-Norges Trålerlag går inn for at kvoten første periode reforddeles allerede medio april, mens refordeling andre periode bør skje i samråd med aktuelle aktører både på sjø- og land siden.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren viser til drøftelsene i reguleringsmøtet og opprettholder sin tilråding om at fisket reguleres med maksimalkvoter 600 tonn vassild. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og eventuelt endre eller oppheve maksimalkvoten i samråd med næringen. Bifangst av vassild før fisket åpner vil som tidligere bli belastet fartøyenes maksimalkvote.

2.6 Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Bare fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan delta i direktefiske etter vassild. Fartøy som ikke har slik tillatelse, kan i områdene nord for 62°N ha inntil 20 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Tilsvarende gjelder for fartøy som har vassildtråltillatelse, dersom fartøyet har fisket sin maksimalkvote eller det direkte fisket etter vassild er stoppet.

Havforskningsinstituttet viser på generelt grunnlag til usikkerhet knyttet til bestandssituasjonen for vassild, og har tidligere anbefalt at bifangst av vassild reduseres til et minimum. I samsvar med Havforskningsinstituttets uttalelse legges det til grunn at forekomstene av vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand. Fiskeridirektoratet finner det derfor hensiktsmessig at det etableres en felles bifangstbestemmelse i områdene nord og sør for 62°N. Bestemmelsen vil være generell, men for fartøy med vassildtråltillatelse først gjelde når fartøyets individuelle maksimumkvote, eventuelt totalkvoten er oppfisket.

Som kjent er de rapporterte tallene beheftet med betydelig usikkerhet når det gjelder kvantifisering av bifangst av vassild/strømsild. Fiskeridirektoratet har etter å ha konsultert håndhevende myndigheter på sjø og land, foretatt en totalvurdering av forhold knyttet til bifangst av vassild både sør og nord for 62°N. I denne vurderingen er det tatt hensyn både til usikkerhet rundt bestandssituasjonen, og til de relativt store andeler av bifangst av vassild som rapporteres i fiske med småmasket trål. I tillegg er det tatt høyde for at fartøy som ikke har vassildtråltillatelse også skal kunne gjennomføre et rasjonelt fiske.

På grunnlag av denne vurderingen konkluderer en med at fiske etter andre arter med småmasket trål kan gjennomføres med maksimal tillatt bifangst på 10 %. I reguleringsmøtet fremkom det ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens behandling og tilråding

Fiskeridirektøren opprettholder sin tilråding om at gjeldende bestemmelse om at fartøy som ikke har adgang til å drive direkte fiske etter vassild eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i det enkelte hal, og av landet fangst ved fiske i Norges økonomiske sone. Denne bestemmelsen foreslås derfor endret fra gjeldende 20 % til 10 % bifangst av vassild. Denne regelendringen vil fremgå av forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fiske i sjøen § 37 (7).

3 Forslag til forskrift

Under henvisning til ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå følgende forskrift om regulering av fiske etter vassild i Norges økonomiske sone i 2010:

Forskrift om regulering av fisket etter vassild i Norges økonomiske sone i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar §§ 11, 12 og 16, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i Norges økonomiske sone i 2010.

§ 2 Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan i områdene

nord for 62°N innenfor en totalkvote på 12 000 tonn fiske og lande vassild. Av dette avsettes 300 tonn vassild til forskningsfangst.

§ 3 Åpningsdato

Fisket etter vassild kan ta til 15. februar 2010.

§ 4 Periodekvote

Innenfor totalkvoten på 12 000 tonn vassild avsettes en periodekvote på 1755 tonn til fiske etter 17. mai.

§ 5 Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 600 tonn vassild.

§ 6 Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det nord for 62°N tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 7 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantumet som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 8 Overføring av fangst

Sak 31/2009

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2010

SAK 31/2009

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2010

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av inneværende års reguleringsopplegg, forutsatt at Norge får en kvote på tilsvarende nivå som i 2009. Dette innebærer at konvensjonelle fartøy kan fiske fritt innenfor totalkvoten, mens fartøy som fisker med trål kan fiske sjøtunge som bifangst.

2 FISKET ETTER SJØTUNGE I 2009

Norge har de siste årene byttet til seg en kvote på sjøtunge i EU sonen i ICES statistikkområde IV. Denne kvoten utgjør 90 tonn i 2008 og 2009. Innenfor denne kvoten har konvensjonelle fartøy hatt adgang til å utøve et direkte fiske etter sjøtunge, mens trålerne har hatt adgang til å fiske sjøtunge som bifangst.

Tabell 1: Norsk fiske etter sjøtunge i årene 2000 – 2009 (rund vekt)¹

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Nordsjøen	193,5	82,9	49,7	123,9	184,6	82,0	44,7	3,5	15,4	0,9
Skagerrak	4,8	4,8	3,2	4,3	5,36	6,6	10,2	7,3	6,8	3,1
Sum	198,3	87,8	52,9	128,3	190,0	88,6	54,9	10,8	22,2	4,0

Tabell 2: Norsk fiske etter sjøtunge fordelt på redskap i årene 2000 – 2009 (rund vekt)²

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Trål	195,2	84,7	50,5	115,8	172,4	74,6	45,2	7,4	9,3	1,5
Konvensjonelle	3,1	3,1	2,4	12,5	17,7	14,0	9,7	3,8	10,0	2,5
Sum	198,3	87,8	52,9	128,3	190,0	88,6	54,9	10,8	22,2	4,0

Norske fartøy har i stor grad utnyttet tunge kvoten godt frem til og med 2006. I årene etter har norske fartøy derimot i liten grad utnyttet denne kvoten.

¹ Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 27. oktober.2009

² Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 27. oktober.2009

3 REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2010

De siste par årene har utnyttelsesgraden av denne kvoten vært lav. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det ikke er behov for å maksimalkvoteregulere dette fisket.

Dersom kvoteavtalen med EU for 2010 inkluderer en kvote av sjøtunge til Norge vil Fiskeridirektøren foreslå at reguleringsopplegget for 2009 videreføres, slik at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan drive et direktefiske innenfor totalkvoten, mens trålerne kan fiske sjøtunge som bifangst.

NOTAT

Saksnummer: 09/23122

Dato: 1.2.2010

Side 1 av 4

Frå: Thord Monsen

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 90592863

E-post: thord.monsen@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen
Trond Ottemo

Kopi til:

Kathrine Kannelønning
Snorri Palmason
Hanne Østgård

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2010

Innledning

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2010 ble behandlet som sak 31/2009 under Reguleringsmøtet avholdt 26. til 27. november 2009.

I forbindelse med de årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og EU, som ble undertegnet 26. januar 2010, ble Norges kvote av sjøtunge i EU-sonen redusert til 50 tonn.

Reguleringsmøtets behandling

Det fremkom ikke kommentarer til saksdokumentene som legger opp til å videreføre årets regulering innenfor de rammer som avtalen mellom Norge og EU tilsier.

Fiskeridirektørens tilrådning

Erfaringene fra fisket i 2009 tilsier at det ikke synes å være behov for å maksimalkvoteregulere fisket. For øvrig er forslaget en videreføring av reguleringen for inneværende år. Det vil si at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan drive et direktefiske innenfor totalkvoten, mens trålerne kan fiske sjøtunge som bifangst.

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet fastsettes følgende:

Med hilsen

Trond Ottemo
fung. seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 32/2009

Regulering av fisket etter tobis i 2010

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektoratet foreslår at det gjennomføres et prøvefiske etter tobis innenfor en ramme på 20.000 tonn i et begrenset område i 2010. Havforskningsinstituttet vil utarbeide nærmere kriterier for et slikt prøvefiske.

2 REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS 2009

Tabell 1 gir en oversikt over fisket etter tobis i 2008 og 2009 for den norske flåten, samt fordeling mellom norsk sone og EU sonen.

Tabell 1: Fisket i 2008 og 2009 (tonn)

Fangstområde	2008		2009	
	Norske fartøy ¹	EU fartøy ²	Norske fartøy ¹	EU fartøy ²
EU sonen	21 835	273 425	27 418	337 575
Norsk sone	59 718	4 675	0	0
Total	81 553	278 100	27 418	337 575

Under kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2009 ble partene enig om å videreføre den metoden partene hadde benyttet året før for å fastsette kvote for et eventuelt kommersielt fiske etter tobis. Det vil si på bakgrunn av informasjon fra et forsøksfiske i perioden fra 1. april til 6. mai 2009. Norge tok forbehold om at det ikke ville bli åpnet for forsøksfiske i Norges økonomiske sone, i henhold til rådgivning fra ICES. Forsøksfiske foregikk derfor bare i EU-sonen.

I forbindelse med forsøksfiske skulle bestandssituasjonen kartlegges, særlig antall ettåringer. Forsøksfisket ble gjennomført i henhold til rådgivning fra ICES. I motsetning til tidligere år var ikke innsatsen i forsøksfisket begrenset utover tilgjengelig kvote. Grunnen til det var at totalkvoten ikke var større enn 20 000 tonn og kjennskap til at norske fartøyene ikke ville starte fisket før seint i april. Det var derfor liten fare for at den innsatsen som skulle begrense norsk fiske (4.013 timer) ville bli nådd. Videre ble det i forbindelse med kvoteforhandlingene avtalt at Norge hadde adgang til å fiske den norske totalkvoten i EU-sonen i 2009. Det ble åpnet for et kommersielt fiske etter tobis i EU-sonen 6. mai 2009. Da hadde norske fartøy tatt 11 714 tonn.

På bakgrunn av ICES rådet som ble gitt 13. mai 2009 fastsatte EU ensidig en kvote på

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister

² Fiskeridirektoratets, landings- og sluttseddelregister, NSSL, Fiskeridirektoratet Danmark.

400 000 tonn, som tilsvarer anbefalingen fra ICES. I fortsettelsen fikk Norge en tilleggskvote på 7 500 tonn i EU sone, i bytte mot 750 tonn torsk i Barentshavet. Norges totalkvote er dermed 27 500 tonn i 2009.

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kunne delta i fisket innenfor en maksimalkvotefaktor på 0,7. Denne faktoren ble i forbindelse med at Norge fikk tilleggskvoten økt til 1,0.

Fisket etter tobis foregikk i begynnelsen av sesongen i engelsk sone, på og nord for Doggerbanken. På grunn av distansen til og fra feltene var det først og fremst større fartøy som deltok i dette fisket. Senere på sesongen var det et godt fiske etter tobis like sør for grensen i dansk sone. Dette ga muligheter for mindre båter til å delta i fisket.

Forskningstoktet som Havforskningsinstituttet gjennomførte i mai viste at det ikke var grunnlag for å åpne for et kommersielt fiske etter tobis i Norges økonomiske sone. Det har dermed ikke vært noe fiske etter tobis i Norges økonomiske sone i 2009.

Fiskeridirektoratet stoppet fisket 8. juni 2009. Da hadde 30 av 35 fartøy med pelagisk tråltillatelse og 3 av 8 fartøy med Nordsjøtråltillatelse deltatt i fisket. På det tidspunkt stod det 250 tonn igjen av Norges kvote i EU. For å gjøre utnyttelse av den mulig ble det foretatt loddtrekning blant interesserte fartøy for muligheten til å fiske restkvantumet, og 168 tonn ble tatt.

3 NYE REGULERINGSMETODER FOR FISKET ETTER TOBIS

Utviklingen i tobisfisket de siste årene har vært negativ. Bestanden har minket og rekrutteringen er dårlig. Dette gjelder særlig i NØS, hvor fisket har vært svært ustabil. Det er særlig bekymringsfullt at bestanden er blitt mer eller mindre borte fra kjente tobisfelt.

Havforskningsinstituttet har lagt til grunn at tobis er svært stedbunden etter at den bunnslår seg og videre at rekrutteringen normalt er veldig avhengig av en lokal gytebestand. Derfor har Havforskningsinstituttet de siste årene foreslått å verne områder hvor det fortsatt finnes enten gytebestand eller ung fisk som bør få lov å bli moden. Denne utviklingen kulminerte i at fisket ble stoppet i NØS 2. juni 2008. Etter dette besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at det skulle foretas en vurdering av hvordan fisket etter tobis kan reguleres i fremtiden:

”Det vises til avviklingen av årets fiske etter tobis. I rådet fra ICES blir det uttrykt bekymring for nedfisking på lokale områder (”local depletions”). ICES skal vurdere problemstillingen rundt lokal nedfisking av felt i august 2008. Når rådet fra ICES foreligger ber Fiskeri- og kystdepartementet Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet i samarbeid foreta en vurdering av hvordan fisket etter tobis kan reguleres i fremtiden, ... Dette må skje i en dialog med næringen”.

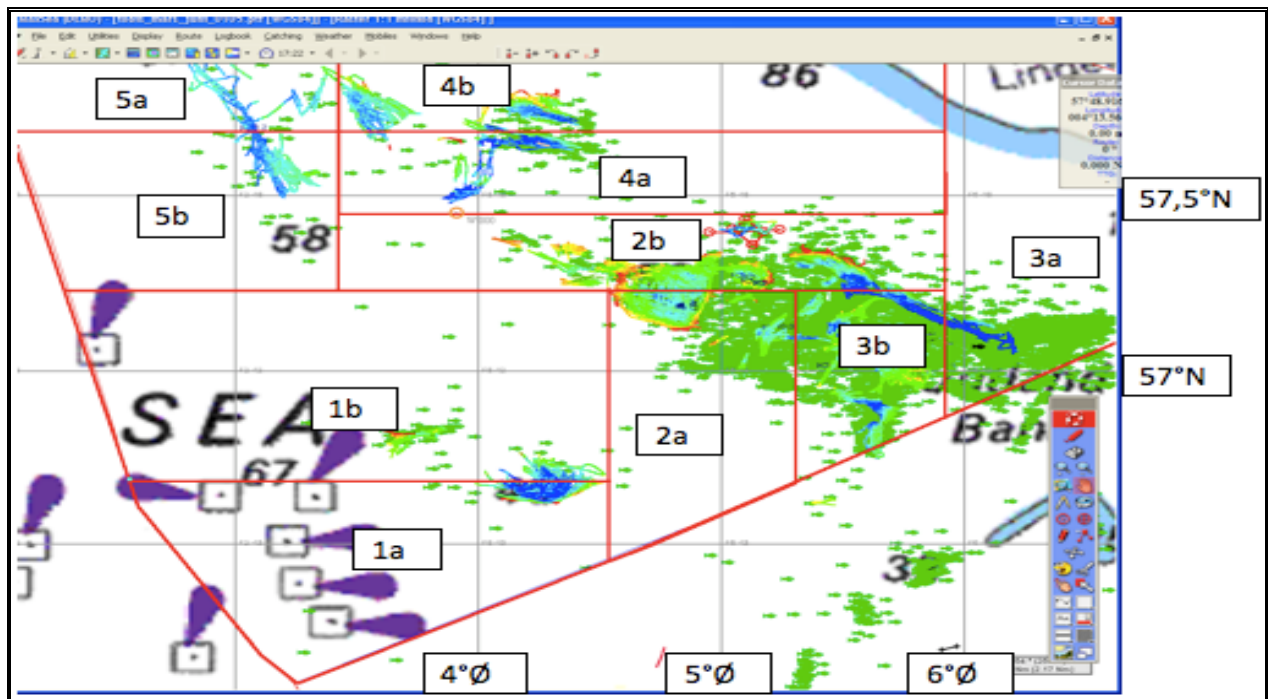
Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet ser det slik at utfordringene i forhold til en fremtidig regulering av fisket etter tobis på kort sikt er å bygge opp gytebestanden slik at det kan utøves et bærekraftig kommersielt fiske i årene fremover. På lengre sikt er det en

utfordring å hindre lokal nedfisking av tobis fordi dette kan føre til langvarig svikt i den lokale rekrutteringen.

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet har utarbeidet en rapport om fremtidig forvaltning av tobis. Sør-Norges Trålerlag ble konsultert underveis og bidro med viktige innspill og tilpasning til hverdagen i fiskeriene. Rapporten, og forslag til ny forvaltningsmetode, ble presentert for Fiskeri- og kystdepartementet og representanter fra Norges Fiskarlag, Sør-Norges Trålerlag og Fiskebåtrederens forbund den 22. oktober 2009.

I rapporten foreslås en ny tilnærming til regulering av fiskebestander, såkalt områdebasert forvaltning, hvor det tas hensyn til hvor stedbunden tobisen er. Formålet er å bygge opp bærekraftige gytebestander som vil sørge for rekruttering på alle naturlige områder for tobis.

I områdebasert forvaltning ligger at NØS deles inn i områder som siden åpnes og stenges for tobisfiske annethvert år. Inndelingen skal skje slik at så mange tobisfelt som mulig deles i to og den ene delen er åpen mens den andre holde stengt. I figur 1 er et forslag til inndeling av NØS.

Figur 1. Inndeling av NØS i områder og delområder. Et gitt år holdes for eksempel område 1b stengt mens 1a er åpent for fiske. Året etter er 1b åpent og 1a stengt.

Ideen er at denne metoden skal hindre at enkelte felt blir kommersielt fisket ned, siden fisk vil rekrutteres fra den delen som holdes stengt. Havforskningsinstituttet vil utvikle kriterier for åpning og stengning av områder.

I tillegg foreslår Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at det innføres tekniske tiltak som skal bidra til å redusere risikoen for nedfisking av fiskefelt og fiske på yngel:

- Periodestengning: Fiskeridirektoratet foreslår at det tillates et fiske etter tobis fra 23. april til 23. juni. Sør-Norges Trålerlag foreslår å tillate fiske i perioden 15. april til 23. juni.

- Minstemål: Innføre minstemål på 10 cm.
- Tillatt innblanding av fisk under minstemål per hal inntil 10 % i antall
- Fastsette TAC for Norges økonomiske sone basert på anbefaling fra Havforskningsinstituttet, som blant annet blir basis for tildeling av kvoter til deltagende fartøy.

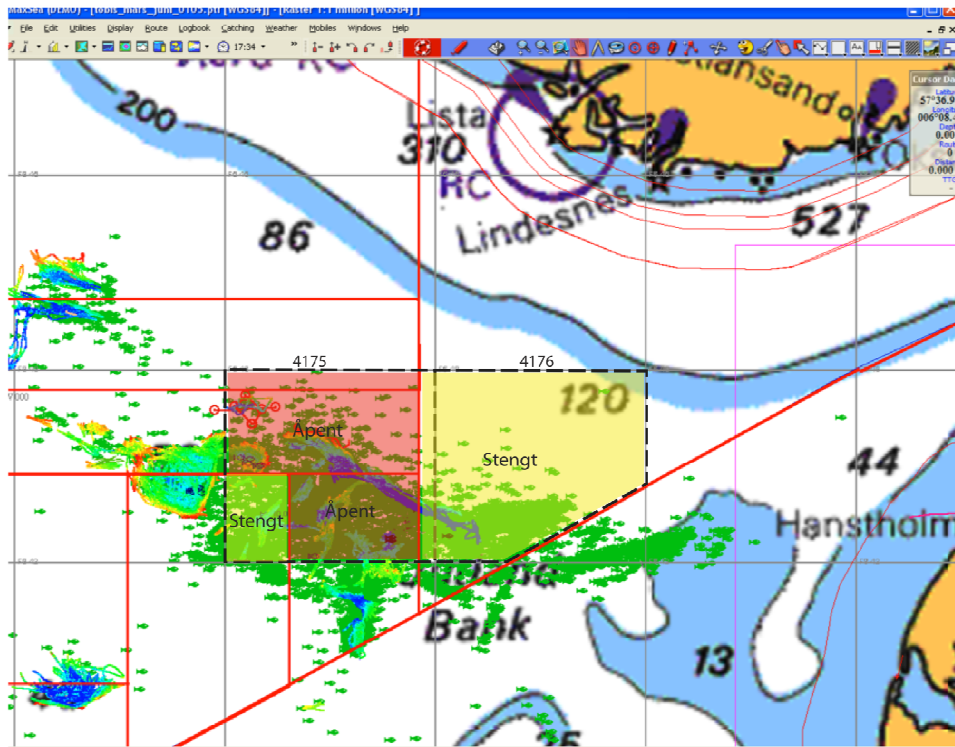
Denne forvaltningsmetoden er et nybrottsarbeid og må utvikles etter som erfaring samles inn. Derfor er det veldig viktig å evaluere arbeidet regelmessig. Det foreslås at evaluering finner sted hvert år, etter endt sesong.

4 REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2010

I rapporten går det frem at foreliggende informasjon om bestandssituasjonen tilsier at de fleste kjente tobisfeltene i NØS bør holdes stengt i 2010 for å gi mulighet for oppbygging av bestanden.

For å videreutvikle mengdemålingsmetodene trenger Havforskningsinstituttet å følge med i utviklingen på felt hvor kommersielt fiske foregår, og effekten av å frede deler av det. Målinger i 2009 indikerer relativt høye konsentrasjoner på Vestbanken, og derfor vil det bli mulig å drive et begrenset fiske i dette området i 2010 uten at dette har vesentlig negativ betydning for den lokale bestanden.

For å kunne innhente nødvendig og verdifull informasjon foreslås det derfor at det blir åpent for prøvefiske i 2010 i et begrenset område på Vestbanken jf. figur 2, innenfor en kvote på 20.000 tonn.

Figur 2. Prøvefisket i 2010 vil foregå på området som er farget rødt. De to områdene som er farget gult og som er merket "Stengt" skal rekruttere fisk inn på det røde området.

Det foreslås videre at det settes som betingelse for deltakelse at fartøyene følger de planer som Havforskningsinstituttet legger for dette fisket. Havforskningsinstituttet vil utvikle detaljert plan for prøvefisket.

Det foreslås også at andre områder kan bli åpnet dersom Havforskningsinstituttet, etter vårtoktet, finner at det kan anbefales.

Fiskeridirektoratet og næringen vil samarbeide med Havforskningsinstituttet om planleggingen av fisket i 2010. Fiskeridirektøren vil legge vekt på at fisket blir praktisk gjennomførbart og kontrollerbart og at deltakelse og/eller fangstkvantum deles på en rettferdig måte mellom deltakende fartøy.

Dersom Havforskningsinstituttet anbefaler åpning av andre områder enn området hvor prøvefisket skal foregå, vil Fiskeridirektøren foreslå at beslutning om deltakelse eller fordeling av kvoter tas i samråd med næringen. Eventuelle kvoter kan bli av varierende størrelse og de kan bli så små at det ikke blir lønnsomt for hele flåten å delta. Er kvoten antatt stor nok vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten tildeles i forhold til fartøyenes basiskvote.

Fiskeridirektoratet foreslår at de anbefalinger som er fremsatt av Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet blir lagt til grunn for regulering av fisket i 2010. Det innebærer et prøvefiske innenfor en ramme på 20.000 tonn i et begrenset område. Når Havforskningsinstituttet har utviklet et plan for prøvefisket vil Fiskeridirektoratet i samråd med næringen tilpasse reguleringene slik at Havforskningsinstituttets formål med prøvefiske oppnås.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	03.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:		Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Hanne Østgård	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46805205	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2010

1. Innledning

Regulering av fisket etter tobis i 2010 ble behandlet som sak 32/2009 på Reguleringsmøtet som ble avholdt 26. – 27. november 2009.

2. Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Fiskeridirektøren viste i saksdokumentene til at utviklingen i tobisfisket de siste årene har vært negativ. Bestanden har minket og rekrutteringen er dårlig. Dette gjelder særlig i NØS, hvor fisket har vært svært ustabil. Det er særlig bekymringsfullt at bestanden er blitt mer eller mindre borte fra kjente tobisfelt.

Det ble videre vist til at Havforskningsinstituttet har lagt til grunn at tobis er svært stedbunden etter at den bunnslår seg, og at rekrutteringen normalt er veldig avhengig av en lokal gytebestand. Derfor har Havforskningsinstituttet de siste årene foreslått å verne områder hvor det fortsatt finnes enten gytebestand eller ung fisk som bør få lov å bli moden. Denne utviklingen kuliminerte i at fisket ble stoppet i NØS 2. juni 2008. Etter dette besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at det skulle foretas en vurdering av hvordan fisket etter tobis kan reguleres i fremtiden.

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet har utarbeidet en rapport om fremtidig forvaltning av tobis. Sør-Norges Trålerlag ble konsultert underveis og bidro med viktige innspill. Rapporten og forslag til ny forvaltningsmetode ble presentert for Fiskeri- og kystdepartementet og representanter fra Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag den 22. oktober 2009.

I rapporten foreslås en ny tilnærming til regulering av fiskebestander, såkalt områdebasert forvaltning, hvor det tas hensyn til hvor stedbunden tobisen er. Formålet er å bygge opp bærekraftige gytebestander som vil sørge for rekruttering på alle naturlige områder for tobis.

I områdebasert forvaltning ligger at NØS deles inn i områder som siden åpnes og stenges for tobisfiske annethvert år. Inndelingen skal skje slik at så mange tobisfelt som mulig deles i to og den ene delen er åpen mens den andre holder stengt. Ideen er at denne metoden skal hindre at enkelte felt blir kommersielt fisket ned, siden fisk vil rekrutteres fra den delen som holdes stengt. Havforskningsinstituttet vil utvikle kriterier for åpning og stengning av områder.

I tillegg foreslår Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at det innføres tekniske tiltak som skal bidra til å redusere risikoen for nedfisking av fiskefelt og fiske på yngel:

- Periodestengning: Fiskeridirektoratet foreslår at det tillates et fiske etter tobis fra 23. april til 23. juni. Sør-Norges Trålerlag foreslår å tillate fiske i perioden 15. april til 23. juni.
- Minstemål: Innføre minstemål på 10 cm.
- Tillatt innblanding av fisk under minstemål per hal inntil 10 % i antall
- Fastsette TAC for Norges økonomiske sone basert på anbefaling fra Havforskningsinstituttet, som blant annet blir basis for tildeling av kvoter til deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at denne forvaltningsmetoden blir benyttet fra 2011.

Når det gjelder fisket i 2010 fremgår det av rapporten at foreliggende informasjon om bestandssituasjonen tilsier at de fleste kjente tobisfeltene i NØS bør holdes stengt i 2010 for å gi mulighet for oppbygging av bestanden. For å videreutvikle mengdemålingsmetodene trenger Havforskningsinstituttet imidlertid å følge med i utviklingen på felt hvor kommersielt fiske foregår, og effekten av å frede deler av disse feltene. Målinger i 2009 indikerer relativt høye konsentrasjoner på Vestbanken. Det vil derfor være mulig å drive et begrenset fiske i dette området i 2010 uten at dette har vesentlig negativ betydning for den lokale bestanden.

For at Havforskningsinstituttet skal kunne innhente nødvendig og verdifull informasjon foreslo Fiskeridirektøren derfor at det blir åpnet for et prøvefiske i 2010 i et begrenset område på Vestbanken innenfor en kvote på 20.000 tonn.

Det ble videre foreslått at det settes som betingelse for deltakelse at fartøyene følger de planene som Havforskningsinstituttet legger for dette fisket. Havforskningsinstituttet vil utvikle en detaljert plan for prøvefisket.

Reguleringsmøtet sluttet seg til dette forslaget.

3. Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til det som er beskrevet i saksdokumentene og foreslår at det gjennomføres et prøvefiske i et nærmere avgrenset område på Vestbanken innenfor en kvote på 20.000 tonn.

Fiskeridirektoratet og næringen vil samarbeide med Havforskningsinstituttet om planleggingen av det begrensede forsøksfisket som skal gjennomføres i 2010. Fiskeridirektøren vil legge vekt på at fisket blir praktisk gjennomførbart og kontrollerbart og at deltakelse og/eller fangstkvantum deles på en rettferdig måte mellom deltakende fartøy, samtidig som Havforskningsinstituttets formål med prøvefisket oppnås. Det vil kunne fastsettes spesielle rapporteringsforpliktelser for fartøy som deltar i dette fisket.

Dersom Havforskningsinstituttet anbefaler åpning av andre områder enn området hvor prøvefisket skal foregå, vil Fiskeridirektøren foreslå at beslutning om deltakelse eller fordeling av kvoter tas i samråd med næringen. Eventuelle kvoter kan bli av varierende størrelse og de kan bli så små at det ikke blir lønnsomt for hele flåten å delta. Er kvoten antatt stor nok vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten tildeles i forhold til fartøyenes basiskvote.

3. Fiskeridirektørens forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Sak 33/2009

Regulering av fisket etter øyepål i 2010

SAK 33/2009

REGULERING AV FISKE ETTER ØYEPÅL I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål. Det foreslås samtidig adgang til å dispensere fra dette påbudet etter nærmere fastsatte kriterier.

2 FISKET ETTER ØYEPÅL

Tabellen under gir en oversikt over norsk fiske av øyepål. Fisket har nesten utelukkende foregått i norsk sone i Nordsjøen. Det går videre frem av tabellen at fisket de siste årene har blitt kraftig redusert. I 2009 har det imidlertid økt betydelig, i takt med bestandsutviklingen.

Tabell 1: Oversikt over norsk fiske etter øyepål

År	Totalt	NØS	Herav i Nordsjøen	EU-sonen	Totalverdi (1000 kr)
1999	51 124	51 025	44 742	99	27 921
2000	52 912	52 912	48 095	0	31 311
2001	27 123	27 123	17 158	-	18 663
2002	25 995	25 995	23 753	-	23 022
2003	12 409	12 409	11 386	-	9 604
2004	7 498	7 495	4 991	3	5 999
2005	319	317	309	2	310
2006	14 336	14 308	13 620	28	20 032
2007	4 722	4 667	4 657	55	5 811
2008	6 650	6 128	6 127	522	7 371
2009	38 230	36 953	36 744	1 277	52 786

Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister pr 16.10.2009.

I 2005 ble det innført forbud mot direkte fiske av øyepål. Dette forbudet ble på bakgrunn av anbefalinger fra ICES videreført i 2006. ICES endret imidlertid vurderingen i løpet av året og anbefalte et fiske på øyepål innenfor en TAC på 95.000 tonn i 2006. Basert på dette ble det åpnet for et fritt fiske av øyepål for norske fartøy 31. august 2006. For 2007 anbefalte ICES derimot at fisket igjen skulle holdes stengt. Fiskeriforvaltningen i Norge og EU fulgte anbefalingen og innførte forbud mot direkte fiske av øyepål i 2007.

Høsten 2007 anbefalte ICES en foreløpig TAC på 50.000 tonn i 2008. Fiskeridirektoratet foreslo under Reguleringsmøtet i 2007 at et direkte fiske etter øyepål burde bli begrenset til perioden fra og med 1. mai til og med 31. august 2008. Det ble vist til at det kan være store problemer med innblanding av andre arter i dette fisket. Dette gjelder så vel innblanding av yngel og småfisk, som gytemoden fisk av arter som sei, hyse, torsk, lysing, breiflabb etc. Videre vil det i høst og vintermånedene være en økende risiko for å få betydelige innslag av pelagiske arter som sild, makrell og hestmakrell i fangstene. Erfaringene har vist at Kystvakten ved flere anledninger har vært nødt å opprette aktsomhetsområder på grunn av for stor innblanding av andre arter i fisket med småmasket trål (minste tillatte maskevidde på 16 mm) etter øyepål og kolmule.

Etter at kvoteforhandlingene med EU og reguleringsmøte var avsluttet tilrådte Fiskeridirektoratet at det ble åpnet for et fiske etter øyepål i perioden fra og med 1. mai til og med 30. juni 2008.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å åpne for et direkte fiske etter øyepål for norske fartøy fra og med 1. mai 2008 innenfor en kvote på 36.500 tonn. Våren 2008 reviderte ICES sin rådgivning av bestanden til at det kunne fiskes inntil 148.000 tonn i 2008. Som følge av dette besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at norske fartøy kunne fiske øyepål i Norges økonomiske sone innenfor en kvote på 80.000 tonn i 2008. Det ble samtidig besluttet at det direkte fiske etter øyepål skulle avsluttes 31. august 2008.

Den foreløpige anbefalingen fra ICES om TAC i 2009 var på 35 000 tonn. Revidert anbefaling våren 2009 var på 157 000 tonn. Som følge av dette ble Norges kvote satt til 127 170 tonn den 7. august 2009. Fisket har ikke vært kvoteregulert på fartøynivå i år, men er begrenset ved at det kun er fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse som har adgang til å delta i fisket.

Fra årets begynnelse ble det åpnet for et direkte fiske etter øyepål i perioden 1. mai til 31. august. Fisket etter øyepål viste seg å være bra i 2009, og samtidig som Fiskeri- og kystdepartementet økte kvoten ble perioden med adgang til et direkte fiske utvidet til 1. oktober 2009. Fiskeri- og kystdepartementet utvidet senere perioden til 1. november 2009. Samtidig ble det påbudt bruk av sorteringsrist i den utvidede perioden, det vil si fra 1. oktober 2009.

Norges Fiskarlag ønsket ikke et påbud om bruk av rist og har argumentert med at:

”..det for øyeblikket ikke er noe problem med uønsket innblanding av andre fiskeslag eller undermåls fisk i øyepålfangstene på de feltene som nå benyttes i fisket. Dette bekreftes også av Kystvakten.”

Fiskeridirektoratet ønsker å innføre bruk av sorteringsrist i fiske med småmasket trål etter øyepål og kolmule. Bakgrunnen for dette er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Tatt i betraktning at kun et fåtall av fartøyene som fisker etter øyepål og kolmule tar vare på sei og annen konsumfisk vil et påbud om sorteringsrist bidra til at slik konsumfisk ikke går til oppmaling, og at risikoen for feilrapportering reduseres. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for innblanding av uønsket bifangst av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell, og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter øyepål og kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor

det er for høg innblanding av andre arter enn selve målararten. Her tar vi sikte på å utarbeide klare kriterier for slike eventuelle stenginger i forbindelse med innføring av det nye RTC regime for Nordsjøen og Skagerrak.

Da forsøkene med bruk av sorteringsrist i småmasket trål i Nordsjøen i hovedsak har vært utført i fiske etter kolmule (med bruk av tråltypen utviklet for dette fisket) kan Fiskeridirektoratet vurdere å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist i et direktefiske etter øyepål. En slik vurdering må ses i lys av om fartøyene er utstyrt for produksjon av konsumfisk (sløyemaskiner, oppbevaringsrom etc.) og tradisjonelt har drevet slikt fiske, samt størrelsen på fartøyene. Når det gjelder vurdering av fartøystørrelse har dette sammenheng med at de minste fartøyene ikke har maskinkraft til å dra de største trålene (kolmuletrål) hvor sorteringsristen er testet ut og fungerer etter hensikten.

Ifølge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 19. oktober, har 23 fartøy levert øyepål hittil i 2009. Av disse har 10 fartøy landet over 1000 tonn hver og sammenlagt har disse 10 fartøyene landet mer enn 92 % av totalfangsten.

I henhold til kvoteavtalen med EU kan Norge fiske 1 000 tonn øyepål i EU sonen og EU kan fiske 1 000 tonn i NØS. Fiskeridirektoratet stoppet norsk fiske i EU sonen den 25. september da kvoten var oppfisket. Endelig fangst ble 1 277 tonn. EU fartøy har fisket 50 tonn i NØS.

3 BESTANDSSITUASJONEN FOR ØYEPÅL

ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne. Fiskedødeligheten har vært lav de siste årene. Dette skyldes at det direkte fisket etter øyepål i denne perioden har vært stengt eller kraftig begrenset. Når det gjelder rekruttering, vurderer ICES at 2008-årsklassen er like under langtidsgjennomsnittet og at 2009-årsklassen er over gjennomsnittet. Øyepål er viktig føde for mange arter og den naturlige dødeligheten i bestanden er følgelig høy.

ICES har tidligere oppdatert rådet for øyepål om våren og planlegger oppdatering også våren 2010. På grunnlag av at gytebiomassen bør ligge over B_{pa} (150 000 tonn) anbefaler ICES at totalfangsten ikke må overstige 307 000 tonn i 2010. Det er nesten en dobling i forhold til anbefalt TAC for 2009.

Oppsummert gir ICES følgende vurdering av fangst og fiskedødelighet i 2010 i forhold til gytebestandens forventede størrelse i 2011:

Outlook for 2010

Basis: $F(2009) = [F_{Q1\&2_{09}} + F_{Q3\&4_{08}}] = 0.240$; Catch (2009) = 45 ; SSB (2010) = 200 ; $R(2010) = 25\%$ percentile of 1983-2009 2nd quarter ~ 72 Billions.

Rationale	Catches (2010)	F 2010	SSB (2011)	%SSB Change ¹
Precautionary Limits	0	0.00	258	29 %
	50	0.05	245	23 %
	105	0.11	220	10 %
	208	0.24	183	-9 %
	279	0.35	159	-21 %
	307	0.40	150	-25 %
	332	0.45	142	-29 %
	366	0.52	131	-35 %
	399	0.59	121	-40 %
	480	0.83	98	-51 %

Weights in '000 t. Shaded scenarios are not considered consistent with the precautionary approach.

¹ SSB 2011 relative to SSB 2010.

4 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2010

ICES har anbefalt en TAC på inntil 307 000 tonn for 2010. Størrelsen på en eventuell norsk kvote vil bli fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet senere i høst, etter at forhandlingene med EU er sluttført. Det kan antas at kvoten vil bli økt i forhold til inneværende års kvote, og i lys av at en del fartøy har fisket mye øyepål i høst (nesten 7 000 tonn på det meste) er det sannsynlig at deltakelsen i dette fisket vil øke i 2010. Ved fastsettelsen av kvoten vil det være naturlig å vektlegge bestandens rolle i økosystemet.

Et av hovedproblemene i fisket med småmasket trål etter øyepål er at tildels betydelige mengder yngel og småfisk av beskyttede arter kan komme med i fangstene som bifangst, samt fisk i gytmoden alder. Bestandssituasjonen for flere arter som tas som bifangst i fisket etter øyepål og kolmule med småmasket trål er på nåværende tidspunkt dårlig.

I tillegg til den uheldige beskatningen av ungfisk medfører dette fisket problemer med å fastslå den reelle artssammensetningen i fangstene. Med den alvorlige situasjonen disse bestandene generelt befinner seg i, er det nødvendig å treffe tiltak som kan redusere beskatning av slik bifangst i fisket etter øyepål.

For å sikre at fisket gjennomføres ut fra hensynet til ressursvennlig og rasjonell beskatning av fiskebestandene totalt sett, er Fiskeridirektoratet derfor av den oppfatning at en rekke tiltak bør introduseres i disse fiskeriene for å bedre beskatningsmønsteret:

- Områdene som helt eller delvis er stengt for fiske med småmasket trål holdes fortsatt stengt.
- Fangstsesongen begrenses i første omgang til perioden fra 1. juni til 30. september.
- Beslutning om eventuell forlengelse av sesongen tas på bakgrunn av innblanding av andre arter.
- Sorteringsrist blir obligatorisk under tråling etter øyepål og kolmule, men med adgang til å dispensere fra dette påbudet for de minste fartøyene som ikke har maskinkraft nok til å benytte de tradisjonelle kolmuletrålene som benyttes i dette fisket. Videre kan det vurderes å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist for de fartøyene som er utstyrt for produksjon av konsumfisk og tradisjonelt har levert konsumfisk i kombinasjon med et direktefiske etter øyepål og kolmule.
- Områder hvor innblandingen av andre arter er stor kan stenges med øyeblikkelig virkning, såkalt Real Time Closures (RTC).
- Forutsetningen for et effektivt RTC-system er at prøver av fangstene tas ofte og bearbeides raskt. Fiskeridirektoratet vil sette i gang et arbeid for å definere grenser for innblanding av forskjellige arter i industritrålfisket. Det vil være Kystvakten (på sjøen) og Fiskeridirektoratet (på land) som blir hovedaktørene i denne sammenheng. Disse partene vil måtte planlegge kontrollen før sesongen starter.

Under fjorårets Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektoratet at det direkte fisket etter øyepål ikke ble åpnet før 1. juni, men det ble likevel besluttet å åpne for et direkte fiske fra 1. mai. Erfaringsmessig er risikoen for innblanding av yngel stor før 1. juni. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det er viktigst å begrense startdatoen av dette fiske. Fiskeridirektoratet vil derfor anbefale at det ikke åpnes for et direkte fiske etter øyepål før 1. juni for å redusere risikoen for innblanding av yngel, særlig av torsk og hyse.

Videre er det nødvendig at Fiskeridirektoratet revurderer og forbedrer de instrumenter og prosedyrer som brukes for å få tatt prøver av fangster fra fartøyer med industrifangst. Fiskeridirektoratet anser det ikke nødvendig å innføre kvotereguleringer på fartøynivå hvis den norske kvoten blir stor, dvs. på linje med årets kvote eller mer. Avgjørelse om dette blir tatt etter at forhandlingene med EU er avsluttet.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet gis myndighet til å stoppe fisket når den nasjonale kvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direkte fiske etter øyepål innenfor en nasjonal kvote i perioden fra og med 1. juni til og med 30. september 2010.

Fiskeridirektøren foreslår at sorteringsrist blir obligatorisk under tråling etter øyepål og kolmule. Dispensasjonsordning for de minste fartøyene som ikke har maskinkraft nok til å benytte de tradisjonelle kolmuletrålene som benyttes i dette fisket. Videre kan det vurderes å gi dispensasjonsadgang med unntak for bruk av slik sorteringsrist for de fartøyene som er utstyrt for produksjon av konsumfisk og tradisjonelt har levert konsumfisk i kombinasjon med et direktefiske etter øyepål og kolmule.

Fiskeridirektøren foreslår at innblandingskriterier for bifangst utredes og fastsettes og at områder kan stenges med øyeblikkelig virkning med grunnlag i slike kriterier.

Fiskeridirektøren vil revurdere direktoratets metoder for måling av bifangst i industrifisket for å sikre at de målingene er representative for fangsten.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	01.12.2009	Postadresse:	Postboks 185 - Sentrum 5804 BERGEN Norge
Vår ref.:	09/22058	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Hanne Østgård	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46805205	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av		E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2010

1. Innledning

Regulering av fisket etter øyepål i 2010 ble behandlet som sak 33/2009 på Reguleringsmøtet som ble avholdt 26. – 27. november 2009.

2. Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fiskeridirektøren viste i saksdokumentene til at ICES har anbefalt en TAC på inntil 307 000 tonn for 2010. Størrelsen på en norsk kvote vil bli fastsatt etter at forhandlingene med EU er sluttført. Det kan antas at kvoten vil bli økt vesentlig i forhold til inneværende års kvote. I lys av at en del fartøy har fisket mye øyepål i høst (nesten 7 000 tonn på det meste) er det sannsynlig at deltakelsen i dette fisket vil øke i 2010.

For å sikre at fisket gjennomføres ut fra hensynet til ressursvennlig og rasjonell beskatning av fiskebestandene totalt sett, er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at en rekke tiltak bør introduseres i disse fiskeriene for å bedre beskatningsmønsteret.

Når det gjelder åpningsdato viste Fiskeridirektøren til at erfaringsmessig er risikoen for innblanding av yngel spesielt stor før 1. juni. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det er viktigst å begrense startdatoen av dette fiske. Fiskeridirektøren foreslo derfor at det ikke åpnes for et direkte fiske etter øyepål før 1. juni for å redusere risikoen for innblanding av yngel, særlig av torsk og hyse. Sluttdato ble på grunnlag av forventet økende yngelinnblanding utover høsten foreslått satt til 30. september.

Sør-Norges Trålerlag foreslo at fisket blir åpnet 1. mai.

Norges Fiskarlag foreslo at fisket blir tillatt i perioden 1. mai til 30. november.

Norges Kystfiskarlag har i sitt innspill til møtet uttalt at det ikke bør åpnes for et fiske etter øyepål i 2010.

Fiskeridirektøren foreslo videre at sorteringsrist blir obligatorisk under tråling etter øyepål og kolmule. Det bør imidlertid være en dispensasjonsordning for de minste fartøyene som ikke har maskinkraft nok til å bruke de tradisjonelle kolmuletrålene som benyttes i dette fisket. Videre kan det vurderes å gi dispensasjon for bruk av slik sorteringsrist for de fartøyene som er utstyrt for produksjon av konsumfisk og tradisjonelt har levert konsumfisk i kombinasjon med et direktefiske etter øyepål og kolmule.

Sør-Norges Trålerlag mente at en måtte ha klare regler om hvilke fartøy som skal kunne gis dispensasjon. Det ble vist til at den struktureringen som har foregått gjør det vanskelig å identifisere hvilke fartøy som tradisjonelt har tatt vare på konsumfisken.

Norges Fiskarlag mente at alle fartøy som ønsker å ta vare på konsumfisk bør få dispensasjon.

3. Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at et av hovedproblemene i fisket med småmasket trål etter øyepål er at tildels betydelige mengder yngel og småfisk av beskyttede arter kan komme med i fangstene som bifangst, samt fisk i gytemoden alder. Bestandssituasjonen for flere arter som tas som bifangst i fisket etter øyepål og kolmule med småmasket trål er som kjent på nåværende tidspunkt dårlig.

I tillegg til den uheldige beskatningen av ungfisk medfører dette fisket problemer med å fastslå den reelle artssammensetningen i fangstene. Med den alvorlige situasjonen disse bestandene generelt befinner seg i, er det nødvendig å treffe tiltak som kan redusere beskatning av slik bifangst i fisket etter øyepål.

Fiskeridirektøren ønsker derfor primært at åpningsdatoen settes til 1. juni, men kan slutte seg til forslaget om at fisket åpnes 1. mai. Risikoen for at utønsket innblanding får konsekvenser øker hvis tidsvinduet utvides. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør en derfor ikke med fiskestart 1. mai tillate et fiske etter 30. september.

Fiskeridirektoratet anser det ikke nødvendig å innføre kvotereguleringer på fartøynivå hvis den norske kvoten blir stor, dvs. på linje med årets kvote eller mer.

Et påbud om sorteringsrist, herunder nødvendig dispensasjonsadgang, vil bli tatt inn i Fiskeridirektoratets forskrift av 30. april 2009 om utforming og innmontering av sorteringsrist i fisket etter kolmule med småmasket trål.

4. Forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2009 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser §§ 11, 12 og 16, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande øyepål i 2010.

§ 2 Deltakelse og maksimalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande øyepål i perioden fra og med 1. mai til og med 30. september.

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av en basiskvot (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd.

§ 3 Bifangst av øyepål

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvan- tum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 5 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 6 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er øyepål forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter §§ 60, 61 og 64 i lov om forvaltning av viltlevende marine ressursar av 6. juni 2008 nr. 37. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

.....

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
fung. seksjonssjef

Hanne Østgård
seniorrådgiver

Sak 34/2009

Regulering av fisket etter

- a) blålange i 2010
- b) pigghå, brugde og håbrann i 2010

A) REGULERING AV FISKET ETTER BLÅLANGE

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot direkte fiske etter blålange i Norges økonomiske sone. Fiskeridirektøren vil vurdere ytterligere bevaringstiltak, som for eksempel vern av gyteområder, dersom bestandsutviklingen tilsier det.

2 FISKET ETTER BLÅLANGE

Tabell 1 viser fangst og verdi av blålange fisket av norske fartøy i norske farvann i perioden 2000 og frem til i dag, fordelt på trål og konvensjonelle redskap.

Tabell 1: Fangst og verdi av blålange i perioden 2000-2009, fordelt på redskap.

År	Rundvekt (tonn)			Verdi (1000 kr)		
	Konvensjonelle	Trål	Totalt	Konvensjonelle	Trål	Totalt
2000	800	34	834	6 524	230	6 754
2001	998	28	1 027	10 876	194	11 070
2002	260	15	275	2 049	99	2 148
2003	184	11	195	1 101	66	1 167
2004	208	14	222	1 311	82	1 393
2005	188	14	202	1 068	79	1 147
2006	191	17	208	1 110	103	1 213
2007	189	10	199	1 156	67	1 222
2008	242	6	249	1 431	31	1 463
2009	247	5	252	1 409	24	1 433

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 2. november 2009

I henhold til kvoteavtaler med EU, Færøyene og Island har norske fartøy til disposisjon kvoter av bunnfisk, herunder blålange i de respektive sonene. I forskrift av 9. juli 2009 ble det iverksatt forbud mot fiske av blålange i Norges økonomiske sone.

Tabell 2: Norske fartøys fangst av blålange fordelt på norske og andre farvann 2000 - 2009

År	Norske farvann	Andre farvann	Totalt	Andel i norske farvann
2000	834		834	100 %
2001	1 027		1 027	100 %
2002	275	627	902	30 %
2003	195	357	552	35 %
2004	222	72	295	75 %
2005	202	79	281	72 %
2006	208	159	367	57 %
2007	199	268	467	43 %
2008	249	159	407	61 %
2009	252	31	283	89 %

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 2. november 2009

Blålange beskattes i hovedsak med konvensjonelle redskap. Et viktig gyteområde i norske farvann er områdene langs Storegga. Den fiskes normalt på dybder fra 350 – 500 meter, men kan finnes på områder fra 200 – 1500 meter dyp.

2.1 BESTANDSGRUNNLAGET

ICES viser til at bestanden av blålange ligger på et stabilt lavt nivå i ICES områdene I – XIV. Det er ikke gitt kvoteråd, men det anbefales stopp i det direkte fisket etter blålange. Videre tilrås det å stenge gyteområder og at det innføres øvrige forvaltningstiltak for å redusere bifangst av blålange i blandingsfiskerier.

Blålange er kategorisert som sårbar (VU) på den norske Rødlisten. Begrunnelsen er i følge Artsdatabanken at fangsten av blålange er redusert fra over 2.000 tonn (ca 1960) til ca 500 tonn i 2004.

3 REGULERINGSTILTAK

På bakgrunn av at blålangebestanden(e) åpenbart er i dårlig forfatning foreslår Fiskeridirektøren at en reduserer fisket så mye som mulig. I første omgang foreslår en å videreføre forbudet mot direkte fiske etter blålange.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direkte fisket etter blålange i Norges økonomiske sone videreføres.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Per Ole Sørensen
Telefon: 94839933
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 09/21951
Deres referanse:
Vår dato: 01.12.2009
Deres dato:

Att:

REGULERING AV FISKE ETTER BLÅLANGE I 2010 FORSLAG TIL FORSKRIFT

Regulering av fiske etter blålange ble behandlet i reguleringsmøte 26. november d.å.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre forbudet mot direktefiske etter blålange i Norges økonomiske sone. Forslaget er fremmet på bakgrunn av ICES' tilrådning om forbud mot direktefiske og at blålange er karakterisert som sårbar (VU) på den norske rødlisten.

Reguleringsmøtet hadde ingen merknader til forslaget.

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte tilrå følgende forslag til forskrift om regulering av fiske etter blålange i Norges økonomiske sone i 2010:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER BLÅLANGE I 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har xx desember 2010 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11 og 16 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og lande blålange i Norges økonomiske sone.

§ 2 Bifangst

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan blålange fiskes og landes som bifangst i annet fiske.

§ 3 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 4 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften kan straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61 og 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§5 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder inntil 31. desember 2010.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
fung. seksjonssjef

Per Ole Sørensen
rådgiver

SAK 34/2009

B) REGULERING AV FISKE ETTER PIGGHÅ, BRUGDE OG HÅBRANN I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at forbudene mot direkte fiske etter pigghå, brugde og håbrann i ICES- statistikkområder I-XIV videreføres i 2010 med unntak av fiske etter pigghå for fartøy under 11 meter største lengde i Norges indre farvann og i sjøterritoriet.

2 PIGGHÅ

2.1 FISKET I 2008

ICES gjentok tilrådingen om 0-kvote i 2008, og forbudet mot direktefiske etter pigghå videreført. Tilsvarende ble det gjort unntak fra forbudet for fartøy under 28 meter største lengde, som fisker med konvensjonelle redskaper. Unntaket ble i samsvar med Fiskeri – og kystdepartementets vedtak endret til fartøy som har mindre enn 300 kubikkmeter lasteromsvolum.

2.2 FISKET I 2009

ICES gjentok tilrådingen om 0-kvote i 2009, og forbudet mot direktefiske etter pigghå ble videreført. Tilsvarende ble det gjort unntak fra forbudet for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskaper. Tabellen nedenfor viser totale fangster fra norske fartøy i perioden 2006 – 2009, hvorav fisket har vært regulert de tre siste årene.

Tabell 1: Norske fartøys fangster av pigghå i 2006 - 2009

ICES-område	2006	2007	2008	2009
I	0	0		
Ila	498,4	311,6	337,2	165,4
IIIa	107,2	95,7	149,9	73,7
IVa	183,7	206,4	221,0	99,4
IVb	0,7	1,8	3,1	2,2
Va		0		
Totalt (tonn)	789,9	615,4	711,3	340,7

Kilde: Landings- og slutsedderegisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

Tabell 2: Norske fartøys fangster av pigghå i 2009 fordelt på fylke og største lengde

FYLKE	0-11m (tonn)	11-15m (tonn)	15-21m (tonn)	21-28m (tonn)	28m+ (tonn)	Totalt (tonn)
Buskerud	0,0					0,0
Finnmark		0,1		1,0		1,1
Hordaland	17,7	1,1	0,1	0,2	0,1	19,1
Møre og Romsdal	10,5	7,5	0,7		0,0	18,7
Nordland	2,5	1,5	0,5	0,1		4,6
Nord-Trøndelag	11,8	6,6	0,1	0,0		18,5
Rogaland	21,6	19,4	0,1	0,8	0,1	42,1
Sogn og Fjordane	19,4	32,8	2,9	0,2	0,1	55,3
Sør-Trøndelag	39,8	56,7	7,1			103,7
Troms	0,5	0,3	0,0	0,1		0,9
Telemark	5,9	0,7				6,6
Vestfold	29,5	7,0				36,5
Vest-Agder	1,6	1,9	0,4	2,1		6,0
Østfold	10,2	9,3	3,1			22,5
Aust-Agder	0,5	0,9	0,5	0,1		2,0
(tom)	3,4	0,1	0,8	0,0		4,3
Totalt	174,7	146,0	16,2	4,7	0,3	341,9

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 4. november 2009

Tabell 3: Norske fartøys fangster av pigghå i 2008 fordelt på fylke og største lengde

FYLKE	0-11m (tonn)	11-15m (tonn)	15-21m (tonn)	21-28m (tonn)	28m+ (tonn)	Totalt (tonn)
Buskerud	0,1					0,1
Finnmark	0,4	0,7	0,0	0,8		2,0
Hordaland	27,3	3,8	0,1	0,0		31,3
Møre og Romsdal	6,1	18,9	0,9			25,8
Nordland	4,5	2,6	0,8	0,2		8,1
Nord-Trøndelag	33,6	41,8	0,7			76,0
Rogaland	47,7	13,2	3,0	16,3	0,1	80,3
Sogn og Fjordane	35,5	40,5	36,0	0,6	0,0	112,7
Sør-Trøndelag	77,4	75,9	0,0			153,3
Troms	1,8	2,2	0,1	0,2		4,2
Telemark	8,3	0,7	0,7			9,7
Vestfold	31,2	1,5				32,7
Vest-Agder	9,3	10,3	1,8	4,6	0,0	26,0
Østfold	24,2	9,2	2,4			35,8
Aust-Agder	2,1	4,8	3,5	0,1		10,4
(tom)	9,2	2,3	27,5	1,3		40,3
Totalt	318,4	228,4	77,5	24,2	0,1	648,6

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 4. november 2009

Som følge av endringer i Fartøy- og deltakerregisteret til Fiskeridirektoratet vil fartøymassen på et gitt tidspunkt ikke inneholde samtlige fartøy med registrert fangst tilbake i tid. Dette gjør at totalt kvantum i tabell 1 ikke blir identisk med kvantum i tabell 2 og 3.

2.2 FISKET I 2010

2.2.1 Bestandsgrunnlaget

ICES legger til grunn at pigghå i områdene I – XIV tilhører samme bestand. Bestanden vurderes som svært svak og ICES's fangststatistikk for pigghå viser en jevn og markant nedgang i fangstene siden 1973. Pigghå blir sent kjønnsmoden og har lang reproduksjonstid. Pigghå er listet som sårbar på IUCN's liste over truede arter. På den norske rødlisten er bestanden betegnet som "kritisk truet".

Det er ikke foretatt nye bestandskartlegginger av pigghå og ICES's tilrådning er således basert på landingsdata. ICES viser til at bestanden er sterkt desimert og i fare for ytterligere reduksjoner. Tilrådingen fra 2006 om å forby direktefiske opprettholdes. I tillegg uttaler ICES at bifangst av pigghå bør reduseres til et lavest mulig nivå.

2.2.2 Regulering i 2010

Siden etableringen av forbudet mot direktefiske fra 1. januar 2007, er det som vist til ovenfor gjort unntak for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskaper i Norges indre farvann og sjøterritorium (fom 8.februar 2008 endret til fartøy som har mindre enn 300 kubikkmeter lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskaper).

Fiskeridirektøren viser til at tilrådingen fra ICES inneholder meget klare uttalelser om at bestanden nå er på et absolutt lavmål, og at også bifangst bør søkes redusert til et lavest mulig uttak. NEAFC har i årsmøtet 9. til 13. november fattet tilsvarende vedtak for reguleringsområdet i 2010.

Fangstene tas i hovedsak i linefiske eller kystfiske med garn.

Av hensyn til den kritiske bestandssituasjonen for pigghå, vil Fiskeridirektøren tilrå at forbudet mot direktefiske gjøres gjeldende for alle fartøygrupper. For øvrig tilrår en at fisket reguleres på samme måte som inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt for norske fartøy å fiske pigghå i ICES-statistikkområder I-XIV i 2010

3 BRUGDE

3.1 FISKET I 2008

Tilgjengelige data indikerte ingen endring i bestandssituasjonen og i samsvar med ICES sin anbefaling ble forbudet mot brugdefangst i ICES-statistikkområder I-XIV videreført.

Bestemmelsene om å pålegge fartøy å lande død eller døende bifangst av brugde, ble videreført. Tilsvarende gjelder påbudet om at levedyktig brugde straks skal slippes på sjøen.

3.2 FISKET I 2009

Tilgjengelige data indikerte ingen endring i bestandssituasjonen og i samsvar med ICES sin anbefaling ble forbudet mot brugdefangst i ICES-statistikkområder I-XIV videreført.

Bestemmelsene om å pålegge fartøy å lande død eller døende bifangst av brugde, ble videreført. Tilsvarende gjelder påbudet om at levedyktig brugde straks skal slippes på sjøen. Eventuell bifangst vil dermed bli registrert på vanlig måte gjennom oppgaveplikten på landings-/sluttseddel. Det er lagt til grunn at slike fangster i motsatt fall vil forbli urapportert og vesentlige data i forbindelse med ressurskartleggingen vil gå tapt. Tabellen nedenfor viser kvantum brugde landet og omsatt siden forbudet mot direktefangst ble iverksatt 1. januar 2006.

Tabell 2: Norske fartøys fangster av brugde i 2006 - 2009

ICES-område	2006	2007	2008	2009
Ila	6,4	26,1	3,9	-
Totalt (tonn)	6,4	26,1	3,9	-

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. november 2009

3.3 FISKET I 2010

ICES viser til at tilgjengelige data ikke gir grunnlag for å endre tilrådingene som har vært likelydende fra 2006, og anbefaler at forbudet mot direktefangst av brugde i ICES-statistikkområder I-XIV opprettholdes også i 2010.

Fiskeridirektøren vil således tilrå at reguleringen fra inneværende år videreføres i 2010. Det vises også til at det er ønskelig å få registrert *antall* brugde som tas, i tillegg til *vekt*. Det tas derfor sikte på at dette kan gjøres ved registrering på landings-/sluttseddel.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direktefangst av brugde i ICES-statistikkområder I– XIV videreføres i 2010.

4 HÅBRANN

4.1 FISKET I 2008

ICES gjentok sin tilrådning om forbud mot direktefiske etter håbrann, og reguleringen fra 2007 er videreført inneværende år. Det ble anbefalt at håbrann ikke skal utnyttes før referansepunkt og forvaltningsstrategi er definert. Videre tilrår ICES både forbud mot direktefiske og tiltak for å redusere bifangster av håbrann, særlig i nordlige områder. Tabellen nedenfor viser kvantum håbrann landet og omsatt i perioden 2006 – 2009.

4.2 FISKET I 2009

ICES gjentok sin tilrådning om forbud mot direktefiske etter håbrann, og reguleringen fra 2008 ble videreført i 2009.

Tabell 3: Norske fartøys fangster av håbrann i perioden 2006 - 2009

ICES-område	2006	2007	2008	2009
I	0,3			
IIa	24,7	7,4	7,5	5,7
IIIa	0,3	0,1	0,3	0,4
IVa	1,6	1,5	2,7	2,3
IVb	0,5	0,9	1,0	0,2
IVc				0,1
Totalt (tonn)	27,4	9,8	11,6	8,7

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 3. november 2009

4.3 FISKET I 2010

ICES gjentar sine tilrådninger om at forbudet mot direktefisket bør opprettholdes og bifangsten begrenses.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot fiske av håbrann opprettholdes, og fisket reguleres på tilsvarende måte som inneværende år.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direktefangst av håbrann i ICES-statistikkområder I – XIV videreføres i 2010.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Per Ole Sørensen
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 09/22146
Deres referanse:
Vår dato: 03.12.2009
Deres dato:

Att:

REGULERING AV FISKE ETTER PIGGHÅ, BRUGDE OG HÅBRANN I 2010

1 Innledning

Regulering av fiske etter pigghå, brugde og håbrann ble behandlet i Reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009.

2 Regulering av fisket i 2010

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Fiskeridirektøren foreslo til Reguleringsmøtet forbud mot direktefiske etter pigghå, brugde og håbrann i ICES statistikkområder I – XIV i 2010 med unntak av fiske etter pigghå for fartøy under 11 meter største lengde i Norges indre farvann og i sjøterritoriet.

Norges Fiskarlag har, i skriftlig innspill til Reguleringsmøtet, satt frem krav om at forbudet mot direktefiske etter pigghå, brugde og håbrann oppheves. Norges Fiskarlag begrunner sitt krav med at det ikke finnes vitenskapelig dokumentasjon over endringer i bestandsstørrelse eller utbredelse.

Fiskeridirektøren redegjorde for at artene er oppført på rødlisten og at ICES` anbefalinger er stans av alt direktefiske. Fiskeri- og kystdepartementet understreket at Norge forsøker å forholde seg til de råd som kommer fra ICES og at pigghå, brugde og håbrann burde reguleres på samme måte i norsk sone som i internasjonalt farvann. Departementet uttalte videre at man var åpen for et prøvefiske på brugde og håbrann. Norges Fiskarlag var positiv til et eventuelt prøvefiske.

WWF sa seg enig i departementets vurderinger og så ingen grunn å tillate noe fiske av pigghå, brugde og håbrann.

Norges Fiskarlag og Norges kystfiskarlag ønsket å opprettholde dagens regulering der det tillates direktefiske etter pigghå for fartøy med største lengde under 28 meter. Norges Fiskarlag ønsket subsidiært grensen satt til 15 meter største lengde og viste til at en endring som foreslått i særlig grad vil ramme fiskere i Trøndelag.

Fiskeridirektøren redegjorde for at en grense på 15 meter største lengde, ut fra den statistikk som foreligger, ikke ville redusere uttaket av pigghå da det i det alt vesentligste er fartøy under 15 meter som driver direktefiske av pigghå. *Fiskeridirektøren* var positiv til å vurdere et prøvefiske.

Fiskeridirektøren opprettholdt sitt forslag om forbud mot direktefiske etter pigghå, brugde og håbrann med unntak av fiske etter pigghå for fartøy med største lengde under 11 meter i Norges indre farvann og i sjøterritoriet.

3 Forskrift

Fiskeridirektøren vil under henvisning til ovennevnte foreslå følgende forskrift:

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2010

Fiskeri- og kystdepartementet har xx. desember 2009, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 15, 16 og 36 fastsatt følgende forskrift:

§1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande pigghå, brugde og håbrann i Norges økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I - XIV.

Forbudet mot å fiske pigghå gjelder ikke for fartøy under 11 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Norges indre farvann og sjøterritoriet.

§ 2 Bifangst

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen.

Dersom bifangst som nevnt i første ledd er død eller døende, skal bifangsten landes.

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av pigghå eller håbrann, skal bifangsten landes.

Ved lovlig bifangst som nevnt i annet og tredje ledd gjelder forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

Ved landing av brugde som bifangst skal det på sluttseddelen i tillegg til vekt oppgis antall brugde.

Sak 35/2009

Regulering av fisket etter brosme og
lange i 2010

FISKET ETTER BROSME OG LANGE

Fisket etter brosme og lange er i dag ikke regulert. Det er i praksis fritt fiske for alle merkeregistrerte fartøy. Direkte fiske av brosme og lange drives i hovedsak med garn og line, men tas også som bifangst i fiske med andre redskap. Det er i det vesentligste gruppen konvensjonelle havfiskefartøy som fisker brosme og lange av noe omfang, og fisket utgjør en betydelig del av denne gruppens driftsgrunnlag. Fisket foregår i hovedsak langs kontinentalskråningen ("eggakanten"), men det fiskes også brosme og lange i de dype fjordene.

For brosme og lange har en ikke datagrunnlag til å utføre bestandsberegninger og bestandene overvåkes derfor med tidstrender. Det finnes i dag ikke opplysninger om bestandenes størrelse. Tabell 1 viser landet fangst av disse artene i årene 2005-2009. Det har vært en jevn økning i fisket etter brosme og lange i årene 2005 til 2008.

Tabell 1: Totalfangst (tonn) i årene 2005-2009

År	Brosme	Lange
2005	6 959	6 285
2006	9 856	8 807
2007	10 560	10 246
2008	11 747	11 255
2009	8 622	7 931

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 6. november 2009

Den konvensjonelle havfiskeflåten er i løpet av de siste årene redusert fra 99 til 37 fartøy gjennom en utstrakt bruk av strukturordningen. Dette har vært en nødvendig prosess for å sikre flåten et tilstrekkelig driftsgrunnlag. I februar 2008 ble begrensningen for å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei endret fra under 28 meter største lengde til under 300 m³ lasteromsvolum. Største lengde er følgelig ikke lenger en begrensning for fartøy i denne gruppen ved fiske etter disse artene. En konsekvens av denne regelendringen er at konvensjonelle havfiskefartøy nå kan få deltakeradgang i kystgruppen ved utskifting av fartøy dersom lasteromsvolumet er under 300 m³ eller reduseres til dette volumet.

Det har i høst fremkommet en økende interesse for utskifting i kystgruppen til fartøy vesentlig større enn 28 meter største lengde. Slike fartøy vil være egnet og gjerne også utrustet til å utvide driftsgrunnlaget mot brosme/lange. I følge næringen er det i dag kommet inn, eller på vei inn, fire - fem tidligere konvensjonelle havfiskefartøy (autolinebåter) i kystgruppen.

Det har vært en relativt stor økning i landet fangst samtidig som den konvensjonelle havfiskeflåten er strukturert ned. En slik utvikling vil kunne undergrave den struktureringen som er gjennomført i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy. Norges Fiskarlag har på denne bakgrunn tidligere foreslått å begrense deltageradgangen til fiske etter brosme og lange for den konvensjonelle kystflåten til fartøy med største lengde under 28 meter. Forslaget vil hindre at kystfartøy som forlenges, eller erstattes etter den nye størrelsesgrensen på 300 m³

lasteromsvolum og dermed overskrider en største lengde på 28 meter, kommer inn i det uregulerte fisket etter brosme og lange.

På bakgrunn av henvendelser fra næringen ser ikke Fiskeridirektøren bort fra at det foregår en posisjonering som vil kunne innebære en uheldig økning i fiskeinnsatsen, samtidig som gevinsten av den gjennomførte struktureringen i den konvensjonelle delen av havfiskeflåten reduseres. En ser derfor at det kan være behov for en slik deltakerregulering som Norges Fiskarlag foreslår.

En slik regulering vil måtte forankres i deltakerloven. Fiskeridirektoratet er innstilt på å gjennomføre en høringsprosess om dette spørsmålet over nyttår.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets synspunkter i saken.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Deres ref:

Vår ref: 2009/978
Arkivnr. 008
Løpenr: 6727/2009

Bergen 23.11.2009

ADGANGSBEGRENSNING I FISKET ETTER IKKE-KVOTEBELAGTE ARTER I EN GJENOPPBYGGINGSFASE, EKSEMPELVIS LANGE, VANLIG UER OG KYSTTORSK

Det vises til bekymringshenvendelser både fra næring og forvaltning om risiko av for høy beskatning av enkelte ikke-kvotebelagte arter i forbindelse med at kystfartøygruppen nå blir definert etter lastevolum (opptil 300 m³), og ikke som tidligere fartøylengde under 28 meter. Blant annet brev fra Fiskebåtredernes Forbund av 22.10.09 til Havforskningsinstituttet vedrørende adgangsbegrensning i fisket etter lange og brosme. Det vises også til Havforskningsinstituttets høringsuttalelse datert 30.09.09 der instituttet mener at dette åpner for at større og mer effektive fartøy kan fiske nærmere kysten og i fjordene. Instituttet mener at dette kan berøre flere fiskerier, bestander og områder enn omtalt i nevnte høringsuttalelse, særlig ved økt fiske på arter/bestander som ikke er kvotebelagte og hvor det nå arbeides med en gjenoppbygging av bestandene. En slik adgangsmulighet for større fartøy til å fiske nærmere kysten øker også sannsynligheten for at disse fartøyene vil fiske kysttorsk, og dermed vil en slik innsatsøkning være i strid med et bedre kysttorskvern.

Etter omstruktureringen av autolineflåten har man for lange siden 2001 observert en oppgang i fangst-per-krok (CPUE) mens for brosme har det vært en positiv utvikling siden 2004. Der har også vært en positiv utvikling i total fangst og fangst per fartøy. Brosme og lange er arter/bestander som er under gjenoppbygging. Lange ble så sent som i 2006 satt på rødlisten som nær truet. Dersom fiskepresset igjen økes, vil dette etter all sannsynlighet ha en negativ effekt på denne gjenoppbyggingen. Å tillate en økning av flåten som fisker etter lange og brosme vil også være i strid med siste års anbefalinger fra ICES om både å redusere innsats og mengde lange og brosme som fiskes. I 2008 anbefalte ICES å redusere fangsten til omtrent det halve av det som ble fisket i 2007. Med den utviklingen som er observert etter dette, kan rådet synes unødig restriktivt. Men for å sikre en fortsettelse av den positive bestandsutviklingen for begge artene, bør i alle fall ikke antall fiskefartøy økes. Siden fisket etter disse to artene ikke er regulert for norske fartøy, vil en regulering av antall båter som deltar i fisket være en effektiv måte å kontrollere at uttaket ikke blir for høyt og vi ender opp med at lange forblir på rødlisten.

Ved forrige rødlisting i 2006 kom også arter/bestander som blålange, vanlig uer, kveite, pigghå og kysttorsk nord for Stad på den norske rødlisten, og forvaltningen har siden det iverksatt en del reguleringer for å snu den negative bestandsutviklingen med mål å få disse artene/bestandene ut av rødlisten så snart som mulig. Gjenoppbyggingen pågår fortsatt også for disse artene/bestandene.

Selv om Havforskningsinstituttet ikke har grunnlag for å anslå hvilken endring i fiskepress som vil være den mest sannsynlige konsekvens av regelendringen, ansees det likevel som trolig at det vil kunne bli en vesentlig økning av fiskepress på flere ikke-kvotebelagte fiskebestander.

Havforskningsinstituttet mener derfor at det vil være uansvarlig og ikke i tråd med en føre-var tilnærming å la de nye fartøyene som kommer inn i fisket, som følge av de ovenfor nevnte nye regler, få resultere i økt fiskepress på sårbare og ikke-kvotebelagte arter, som vi strever med å få ut av rødlisten.

Vennlig hilsen

Reidar Toresen
Forskningsdirektør

Kjell Nedreaas (sign.)
Faggruppelider

Kopi til:
Fiskeri- og kystdepartementet

Postboks 8118 Dep

NOTAT

Saksnummer: 10/97	Fra: Per Ole Sørensen
Dato: 23.04.2010	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon:
	E-post: per-ole.sorensen@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Marianne Svorken

Per Ole Sørensen

REGULERING AV BROSME OG LANGE I 2010

Fiskeridirektøren orienterte om saken og ba om reguleringsmøtets synspunkter på den videre prosessen.

Norges Fiskarlag var glad for at Fiskeridirektøren tok opp problemstillingen og opplyste at det allerede var uønskede fartøy i kystgruppen. Norges Fiskarlag påpekte at det ble advart mot problemet allerede ved overgang til 300 kubikkmeter grensen for kystgruppen.

FHL opplyste at brosme og lange er viktige arter i klippfiskproduksjonen og at det er viktig med en stabil tilgang. Eventuelle endringer i deltageradgangen vil man ta stilling til når høringsnotat foreligger.

Fiskeridirektøren opplyste at det ville bli jobbet videre med saken.